

327

Academia

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

VEACUL
XVII

B. ȚARA ROMÂNEASCĂ

VOL. II (1611—1615)

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

1951

~~327~~

4558

Bibl. Universitara Sibiu

R557881160

94R/101 4

ACADEMIA
REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

Acad.
№ 925-

DOCUMENTE
PRIVIND
ISTORIA ROMÂNIEI

COMITETUL DE REDACȚIE
ION IONAȘCU, L. LĂZĂRESCU-IONESCU,
BARBU CÂMPINA, EUGEN STĂNESCU, D. PRODAN,
MIHAIL ROLLER REDACTOR RESPONSABIL

VEACUL
XVII

UNIVERSITATEA „LUCIAN BLAGA”
Cluj
INVENTARIAT 1998

B. ȚARA ROMÂNEASCA

VOL. II (1611—1615)

EDITURA ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

1957

Bib. Instit. de Inv. superioară
INV. Nr. 703 10 77

327

PREZENTUL VOLUM A FOST ÎNTOCMIT DE COLECTIVUL SECȚIEI
DE ISTORIE MEDIE A INSTITUTULUI DE ISTORIE ȘI FILOSOFIE
DIN BUCUREȘTI AL ACADEMIEI REPUBLICII POPULARE ROMÂNE

PREFAȚĂ

Prezentul volum cuprinde 384 documente din anii 1611—1615, în mare parte inedite (fondul de documente al Academiei R.P.R. și al Arhivelor Statului din București). Din acest număr de documente, 221 sunt redactate în limba slavă, 2 în limba greacă; conținutul lor s'a dat în traducere românească, iar fotocopiile unor documente s'au reprodus în a doua parte a volumului. Restul documentelor cuprinde 85 acte originale românești și 86 traduceri vechi după originale slave (originale dispărute între timp). Publicăm separat documentele de autenticitate îndoielnică.

Documentele din acest volum contribuie la desvășuirea procesului de acaparare a proprietății țărănimii libere de către clasa stăpânitoare în frunte cu domnul țării.

Documentele din anii 1611—1615 redau șapte din care reiese cum domnul și boerii întăresc aservirea țăranilor liberi. Astfel documentul din 24 Oct. 1614 (nr. 295, p. 332), arată că țăranii din Șopârliga, care « au tot fost oameni meșiași cu ocine, dedemult de la facerea lumii. . . . », când a fost în zilele răposatului Mihai voevod, atunci însuși domnia lui a asuprit acest sat cu multe năpăști de biruri, care au fost puse pe umerii lor, de le-a luat lor toată ocina și i-a vecinit fără voia lor» (subliniat de redacție).

Potrivit aceleiași sistem, și-au pierdut libertatea satele: Crușovul Lalei, Crușovul Mare, Drăghiceni, Buța, Siliștioara, Crăișani, Găojanii Oancei, Bârca, Intorsura, Homuri, Săracov, Gârbaciul, Vârvor, Siliștea Cotrocenilor, Cărligași, Zăvoiu, Herăști, Curta, Glina, Puțurile, Caraula, Vlădaia, Stercovia, Grozăvești, etc. de care vorbesc documentele nr. 40, 41, 126, 158, 167, 171, 269, 212, 221, 240, 271, 281, 298, 301, 302—304, 312, 318, 321, 324, 358

Atunci când Radu Mihnea se « milostivește » și slobozește unele sate, el rezolvă această răscumpărare silind pe țărani să-i numere 60.000 aspri, în locul celor 12.000 aspri, ce le-au fost aruncați cu silnicie.

Același lucru găsim în documentul din 18 Ian. 1614 (nr. 221, p. 237), care vorbește de slobozenia din rumânie a satului Intorsura—Dolj, răscumpărat dela domnie cu « aspri gata 98.000 bani » și din care reiese o altă formă de jefuire a țăranimii,

Lupta țărănimii asuprite împotriva clasei dominante se manifestă în forme diferite. Una din forme întâlnită des în actele epocii, este distrugerea de către țărani revoltați împotriva boerilor, a cărților de stăpânire a pământului. Astfel, la 9 Iunie 1612 (nr. 87, p. 84) Oprea banul din Drăgășani se plânga domnului că i s'au răpus cărțile «de rănsfăcători», iar alții declarau, la 27 Apr. 1615 (nr. 335, p. 385), că au stăpânit până la Mihai voevod, «cum a făcut și cum s'a brodit, că le-au furat cărțile ce le-au fost făcut atunci». În timpul lui Mihai Viteazul «când cu răutățile de haiducii, cum amintește doc. din 25 Mai 1613 (nr. 182, p. 194), atare distrugerii ale «titlurilor» de stăpânire a pământurilor însușite prin violență de către boeri și domni, sunt frecvente.

Lupta de clasă a țărănimii împotriva boerilor nu se oprea numai la distrugerea titlurilor de stăpânire a pământurilor. Ea se manifesta și în forma ei superioară: răscoala, ascunsă cu mare grijă de clasa dominantă. Din documente se desprind însă ecourile ei. Astfel, la 5 Aprilie 1611 (nr. 3, p. 2), domnul scutea «de bir și de toate slujbele și muncile și mâncăturile» pe rumânii de pe pământul din jurul m-rii Golgota, «ca să păzească sf. mânăstire, fiindcă de mai înainte, de multe ori au jefuit-o tâlbarii al treilea și al patrulea rând».

Alt document, din 16 Dec. 1611 (nr. 35, p. 33), dat Tismanei pentru scutirea de bir a satului Tismana, cu obligația păzei, relatează că «de multe ori au venit tâlbarii și pandurii la sf. mânăstire de au prădat-o și au jefuit-o». Acești «tâlhari» și «panduri» erau mai ales țărani iobagi din nenumeratele sate ale mânăstirii, crâncen exploatați. Uneori, la atacul dat de țărani se asociază loviturile pribogilor, care impun luarea de serioase măsuri, de către clasa stăpânitoare cum s'a întâmplat la 19 Apr. 1614, când domnul poruncește sătenilor din 8 sate «să punesi rând în toate zilele câte 50 de camenie, să mergeși să păziți sf. mânăstire, cu armii, Tismana, să nu cumva să dea niscari lotri să facă vreo stricăciune la m-re, ce să păziți acei 50 de cameni o zi și o noapte», amenințându-i că dacă nu vor băzi «bine să știți că nu veși plăti cu bucatele, ci numai cu capitile» (nr. 242, p. 268).

Pe lângă exploatarea internă, poporul nostru avea de suportat copleșitoarea asuprire turcească, manifestată în felurite forme. Una din ele era și ridicarea de numeroși «robi», cu prilejul expedițiilor și incursiunilor turco-tătărești, dintre care unii se răscumpărau vânzându-și întreg avutul, alții își sfârșeau zilele la golere (catârghi), în munci silnice.

Documentul din 5 Apr. 1613 înfățișează suferința lui Ștefan Poștă, cărnă Turcii «i-au robit femeia și fiii lui, însă . . . el n'a avut cu ce să-și scoată femeia și fiii din robie, ci a vândut ocina sa . . ., de și-a scos fiii din robie, din mâinile Turcilor» (nr. 159, p. 165).

Un alt document, din 23 Ian. 1615, glăsuiește: «... i s'a întâmplat lui Stroe de robie la Tătari», și, după lipsa oricărei știri despre el 6 ani de zile, «a venit carte dela acel rob... unde era și se găsea, dar nu mort, ci viu și în mare chin de catărğa împărătească»; el ruga pe părinți «să-l pomenească, că era ca și un om mort, pentrucă nu avea el nădejdea să scape vreodată» (nr. 317, p. 361).

În timpul domniei lui Radu Mihnea amestecul turcesc în desfășurarea vieții interne a țării sporește. La 29 Aprilie (1614) situația ne este astfel prezentată: «... are Turcul de gând să puz în țeara noastră pașă... și coconii noștri să-i facă jucidari și fetele noastre să le ia Turcii lor mueri: deci noi, din zilele lui Mihail vodă, de când ne-am supus și ne-am jurat Creștinilor, pentru aceia ne-am jurat și ne-am supus noi... ca să nu cădem la un Iernu ca acesta». Se stărne pentru o acțiune împotriva stăpânirii otomane, «câci inima noastră nu se poate suferi cu păgânii...», că acum iaste vreme bună și sântem toți gata a sluji și încheie «să fie cu taină acest lucru, că de se-ar înțelege, toți ne-am piiarde capetele» (doc. nr. 243, p. 269).

Documentele din volumul de față semnalează gruparea meșteșugarilor în orașe, mai ales în Târgoviște și București. Importantă este apariția, în doc. din 19 Nov. 1612 (nr. 122, p. 118), a unui vătaf de croitori Radu, din Târgoviște, cumpărător încă din 1605 a unor părți de ocină, cu vii, în satul Bălțași. Tot ca «vătaf de croitori» (zaterzii) el figurează în cartea sudeșului bucureștean, din 9 Iulie 1605 (cf. Documente privind Istoria României, B, 1601—1610, pp. 174—75). Aceste acte pun problema existenței unei bresle de croitori în Târgoviște, la începutul secolului al XVII-lea, cu vătafi, etc.

Tot în legătură cu vicața orășenească vorbește porunca domnească din 18 Febr. 1612 (nr. 49, p. 46), care împuternicește pe egumenul m-rii Argeș să apere branștea mânăstirii «de câtră toți oamenii, ori oroșan, ori rumân, ori megiaș, ori slujitorin», iar altă poruncă din 12 Ian. (1612—16), dată episcopului Buzăului, volnicește pe oamenii episcopiei «să apere crângul sf. episcopii de la orașul domniei mele, să nu tae nici căpitan, nici iuzbaș, nici călăraș, nici oroșani, nici nimeni, cât ar fi o nuia; iar cine vor prinde oamenii părintelui, ori căpitan, ori iuzbaș, ori călăraș, au dărăban, au oroșan tăind, să fie volnici... să-i bată și să-i tragă, să le ia boii și caii și tot de la dânsii» (nr. 43, p. 41).

Aceste acte înfățișează unele categorii sociale din orașe.

Semnalând conținutul unor documente din volum, rămâne însă ca cercetătorii să adâncească întregul material pentru a putea ajunge la rezolvarea problemelor ce se pun istoriei orânduirii feudale a patriei noastre.

REZUMATUL DOCUMENTELOR

1.

1611 (7119) Ianuarie 10. — Radu Șerban voevod întărește lui Badea și Calotă postelnic din Cocorăști ocină în Drăgănești, urmând ca românii să-i împarră cu Tușchie logofăt.

2.

<1611> Februarie 1. — Raț Giurgiu mare ban al Craiovei scutește satul Tismana de toate dările, urmând să păzească marea Tismana și să asculte de egumen.

3.

1611 (7119) Aprilie 5, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Golgota locul din jurul mănăstirii, iar vecinii sunt scutiți de toate dările pentruca să păzească mănăstirea. Cărțile s'au pierdut când a robit țara crailor ungurești.

4.

<1611—1613> Aprilie 17. — Vintilă mare vornic orânduiește 2 boieri să cerceteze pricina dintre Mihai din Târgșor și Pribengul pentru o ocină din Dâmbu.

5.

<1611> Aprilie 21. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Tismana jumătate din vama de pește dela balta Bistrețul.

6.

1611 (7119) Mai 3, București. — Radu Mihnea voevod întărește Chiajnei, soția lui Cernica vornic, loc de 7 prăvălii în București, Țigani și jumătate din satul Brănești cu vecini.

7.

1611 (7119) Mai 5. — Radu Mihnea voevod împuternicește pe Eftimie egumenul m-rii Govora ca să ia datul din satele mănăstirii, poruncind vecinilor să asculte.

8.

1611 (7119) Mai 5, București. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Govora satul Glodul, poruncind cămărașilor dela Ocna cea Mare să-i scutească vecinii de maglă.

9.

1611 (7119) Mai 9, București. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stoica mare vistier ocină cu vecini la Stoenesti-Prahova.

10.

1611 (7119) Mai 10, București. — Radu Mihnea voevod întărește lui Miho comis ocină cu vecini la Frâsinetul de Câmp.

11.

1611 (7119) Mai 10, București. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stanciu logofăt și soției sale Tudora satele Grămățici și Dobrosloveni, dăruite de Mihai Viteazul nepoatei sale Tudora.

12.

1611 (7119) Mai 24. — Dima, ginerele lui State din Stălcești și soția sa Voichița vând lui jupan Tudorachi o prăvălie în București.

13.

1611 (7119) Iunie 26, Schenlești la Teleajăn. — Radu Șerban voevod dăruiește lui Radu logofăt moșia Cuciu, unde a fost palanga Gherghiței, pusă de Gabriel Bathory. Se pomenește fuga domnului în Moldova.

14.

1611 (7119) Iulie 14. — Lupu mare logofăt și soția sa Maria arată că Ilină cu rudele ei, din Căinești nu sunt rumâni ai mării Surparele.

15.

1611 (7120) Septembrie 8. — Radu Șerban voevod întărește lui Grigore comis ocină în Sătenii din sus de Târgoviște, cu loc de casă, vii și rumâni. Se arată prețul vitelor din acea vreme.

16.

1611 (7120) Septembrie 12. — Radu Mihnea voevod încheie tratat de alianță cu Feer Mihali județul, părgarii și bătrânii cetății Brașov.

17.

1611 (7120) Septembrie 15, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Oprea și soției sale Voica ocină la Bojorani, în urma unor judecăți.

18.

1611 (7120) Octombrie 16, București. — Dumitru logofăt din Dudești face schimb de moșii cu Șerban și fratele său Ion din Bărzești.

19.

1611 Octombrie 18, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește mării Govora 10 găleți de grâu pe an din județul Romanați.

20.

1611 (7120) Octombrie 21. — Radu Șerban voevod dăruiește lui Radu logofăt ocina și vadul morilor dela palanga Gherghiței.

21.

1611 (7120) Noiembrie 1. — Radu Mihnea voevod dăruiește lui Ion comisul satul Sirchia, fost al lui Șerban voevod, poruncind rumânilor să asculte.

22.

1611 (7120) Noiembrie 2. — Radu Mihnea voevod întărește lui Pană vistier ocină în satul Lungi.

23.

1611 (7120) Noiembrie 13. — Radu Mihnea voevod întărește lui Bratu mare comis și soției lui Neacșa câte o jumătate din satele Uești, Drăgoești și Stănești.

24.

1611 (7120) Noembrie 14, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Proca megustor o prăvălie în București, cumpărată de la Voicu croitorul pe vreme de foamete, când țara era coruptă de Turci și Tătari.

25.

1611 (7120) Noembrie 16, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește Catalinei, soția răposatului Preda fost mare ban, satele Plenița și Păstăia, în urma a șase judecăți.

26.

1611 (7120) Noembrie 20, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui popa Srepcă satul Rumâni pe care l-a plătit de bir, a patra parte din siliștea Bărza, o moară în satul Dobroșteni, moșie la Belcin și vii.

27.

1611 (7120) Noembrie 22. — Grigorie și soția sa Maria vând lui Sima logofăt partea lor de moșie din satul Păușești.

28.

1611 (7120) Noembrie 27, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stan și fratelui său Anghel din Leotești ocină, vii și vad de moară.

29.

1611 (7120) Noembrie 28. — Radu Mihnea voevod scutește de toate dările satul Cârșiani al mării Râncăciou.

30.

1611 (7120) Noembrie 30, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Neagu și fratelui său Turcin ocine în Cărlomănești.

31.

1611 (7120) Decembrie 3, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește mării Bistrița satul Costești, dăruit de Mihai Viteazul, scutindu-l de toate dările.

32.

1611 (7120) Decembrie 6. — Chisar, nepotul lui Anghel, face schimb de moșii cu Chisar paharnic din Ruda.

33.

1611 (7120) Decembrie 13, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește jupăniței Anca din Cârștionești: Țigani, ocine și vii la Cârștionești și Rădăcinești.

34.

<1611—1611> Decembrie 13. — Radu Mihnea voevod întărește mitropoliei Țării Românești satele Vărăști și Călugăreni, din jud. Brăila și bălțile Ciuloița și Balta Albă.

35.

1611 (7120) Decembrie 16, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește mării Tismana satul Tismana, scutindu-l de toate dările pentru a păzi mănăstirea de « oameni răi ».

36.

1611 (7120) Decembrie 17, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește Tudorii, soția lui Antonie Grama, satele: Herești, jud. Ilfov și Curta, jud. Vlașca, dăruite de Mihai Viteazul lui Antonie Grama.

37.

1611 (7120) Decembrie 20, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Pârvu logofăt ocine la Văleni și la Cărstienesti, foste ale unor cnczi vânduți lui Pârvu logofăt ca rumâni.

38.

1611 (7120) Decembrie 26, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Gheorghe Sasul ocine și vic la Vlădești.

39.

1611 (7120) Decembrie 27, Vernești. — Albotă cu fratele său Neagu și Dobrișan cumpără dela Șerbu ocină și vic în Săseni.

40.

1611 (7120) Decembrie 28, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod eliberează din rumânie mai mulți rumâni din Crușovul Lăci, cotropiți pe nedrept de Mihai Viteazul.

41.

1611 (7120) Decembrie 29, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod eliberează din rumânie satul Crușovul Mare, cotropit de Mihai Viteazul.

42.

1611 (7120) Decembrie 29. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Tismana jumătate din vama de pește dela balta Bistrețul.

43.

<1612—1616> Ianuarie 12. — Radu Mihnea voevod dă dreptul episcopiei Buzău să-și apere crângul din oraș.

44.

1612 (7120) Ianuarie 12. — Radu Mihnea voevod poruncește stolnicilor dela balta Bistreț ca să dea m-rii Tismana jumătate din vama de pește.

45.

1612 (7120) Ianuarie 18, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Oprea și fratelui său Nicoară din Pitești stăpânirea asupra lui Ivan Lupea vecinul cu ocina sa din Izvorani și asupra unei case din Pitești, cu loc în câmp și vad de moară.

46.

1612 (7120) Februarie 9. — Radu Mihnea voevod scutește satul Tismana, al m-rii Tismana, de toate dările și slujbele ca să fie de poslușanie mănăstirii.

47.

1612 (7120) Februarie 15, <Târgșor>. — Dumitru județul cu 12 pângari și alții mărturisese pentru moștenirea rămasă dela jupan Ivan fiului său Mihai, înfrățit cu Iacov.

48.

1612 (7120) Februarie 15, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Golgota ocine în Bulinești, dăruite de Petru portar și Petru din Bulinești.

49.

1612 (7120) Februarie 18. — Radu Mihnea voevod împuternicește pe Eftimie egumenul m-rii Argeș să apere braniștea din sus de mănăstire, după «legca braniștii».

50.

1612 (7120) Martie 5. — Radu Mihnea voevod poruncește cămărașilor dela Ocna cea Mare să nu pună Țigani m-rii Argeș să taie sare în ocină, ci să lucreze numai pentru mănăstire.

51.

1612 (7120) Martie 8. — Radu Mihnea voevod trimite pe Șerban portar să ia dela Drăghici și frații săi cartea de stăpânire a satului Văleni și să o dea lui Părvu logofăt, care câștigase judecarea.

52.

1612 (7120) Martie 15, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Andronie din Albeni satul Prigoria, pe care acesta îl lasă fiicei sale Haida, măritată în Țara Grecească.

53.

1612 (7120) Martie 16, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește postelnicului Drume și fraților săi Stoica, Sărbu și Dan funii de pădure la Grădiște și Țigani.

54.

1612 (7120) Martie 19, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Carca vornic și soției sale Rada ocină în Tâmburești cu 4 vecini, luată în schimb dela Ivan pentru ocina ce le vânduse la Ghergani cu 4 rumâni, care « nu i-au fost cu pace ».

55.

1612 (7120) Aprilie 2, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Radu din Băbeni ocine la Mihăești și Ferege, deoarece pierduse cărțile când au fost Ungurii și Tătarii.

56.

1612 (7120) Aprilie 8. — Ulat cu fratele său Pascu vând lui Neagoe logofăt din Nagomireștii de Jos o livadă ce se chiamă Ulmii.

57.

1612 (7120) Aprilie 15. — 6 boieri împart între Pană postelnic și fratele său Stepan paharnic averea acestora și hotărânesc moșia Izvorul de moșia Dranoveți.

58.

1612 (7120) Aprilie 15. — Sava și fiul său Lupu vând lui Ivan căldărarul un pogon de vie lucrată și ocină.

59.

1612 (7120) Aprilie 17. — Radu Mihnea voevod hotărăște ca jupanița Chiajna vorniceasa să stăpânească un rumân din Berivoești, în urma unei judecări.

60.

1612 (7120) Aprilie 17, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Cozia satele Cușmirul și Pristolul, dăruite de jupanița Maria, fiica lui Drăghici vornic.

61.

1612 (7120) Aprilie 18, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Cozia satele Frâșinetul de Câmp și Studinița, jud. Romanați, dăruite de călugărița Teofăna, mama lui Mihai Viteazul.

62.

1612 (7120) Aprilie 20, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stan și soției sale Marga ocină la Dăești lângă Olt.

63.

1612 (7120) Aprilie 23. — 24 megiși mărturisesc că via dela Golești este a m-rii Argeș, dăruită ei de Radu Șerban voevod.

64.

1612 (7120) Aprilie 25, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Preda logofăt, în urma unei judecăți, ocine în Mânăilești, cumpărate dela cnezii care i s'au vândut vecini în vremea lui Mihai Viteazul.

65.

1612 (7120) Aprilie 25, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Argeș, în urma unei judecăți, 10 pogoane vie și ocină în satul Golești, dăruite ei de Radu Șerban voevod.

66.

1612 (7120) Aprilie 26, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stănilav și fraților săi Radu și Stanciu ocine în Groșani și Țigani.

67.

1612 (7120) Aprilie 27, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stanciu ocine și vie în Căzănești.

68.

1612 (7120) Aprilie 29, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Oprea, Dumitru, Radu și Stancăi ocine în Turceni, cumpărate cu aspri și vite.

69.

1612 (7120) Aprilie 29. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stanciu logofătul și soției sale Dohra ocine și rumâni la Rădăcinești.

70.

1612 (7120) Aprilie 30, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Radu, Tudor, Lupu și Vlad ocine în Vețel, Copăceni, Groși și Jimbi și o Țigancă lui Tudor.

71.

<1612 Aprilie>. — Anghel comis dăruiește episcopiei Râmnic ocina sa din Bunești cu rumânii și vile, un sălaș de Țigani, 2 clopote mari și un potir de argint.

72.

1612 (7120) Mai 1, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește episcopiei Râmnic ocina și via din Bunești, dăruite de Anghel comis la moarte.

73.

1612 (7120) Mai 2, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Țânțăreni jumătate din satele Țânțăreni și Spineș, a patra parte din Fratoșțița, satele Arpadea și Boului și Țigani, dăruți de Preda clucer și fratele său Mihail. Se arată sumele plătite pentru birul satelor Arpadea și Boului.

74.

1612 (7120) Mai 5. — Badea, nepotul lui Bediuță din Torburea, vinde lui Ghinea părți de ocină în Coasta lui Mihai.

75.

1612 (7120) Mai 7, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Vicroș satul Năpărteni, care se răscumpărase dela mănăstire fără voia ctitorilor.

76.

1612 (7120) Mai 10, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Chirca paharnic satul Păpălarul.

77.

1612 (7120) Mai 10. — Nedelco logofăt vinde mitropoliei casa sa din fața mitropoliei.

78.

1612 (7120) Mai 12, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod închină mănăstirea de lângă orașul Gherghița ca metoh la m-reă Costamonit dela sfântul Munte, dându-i și metrie de 5.000 aspri pe an și 500 aspri celor care vin să-i ia.

79.

1612 (7120) Mai 14. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Aninoasa ocine la Tivlești, dăruite de călugărul Nichifor din Jigoreni.

80.

1612 (7120) Mai 20, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Andrei și fiului său Dumitrașcu ocine în satele Stănești și Corcolași, dăruite de Dumitrașcu căpitan fiului său Dumitrașcu.

81.

1612 (7120) Mai 20, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Preda postelnic și soției sale Florica, fica lui Mihai Viteazul, satele Pleșovul de Sus și de Jos, în urma a două judecăți cu rumâni.

82.

1612 (7120) Mai 25, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Coșuna satul Iamnicul, dăruit de jupanuța Jipei.

83.

1612 (7120) Mai 27, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Tudoran pitar satul Vlădești, cumpărat dela megiași.

84.

1612 (7120) Mai. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Izvorani două vaduri de moară, unul pe moșta domnească Crușcu, dăruit de Nicolae voevod și altul dăruit de Jipa din Buzău.

85.

1612 (7120) Iunie 5. — Radu Mihnea voevod întărește lui Sarcbiz din Bujorani ocină în Bujorani, pusă zălog pentru o datorie de 5.600 aspri de către Voica, Constantin și Opincă, până la plata datoriei.

86.

1612 (7120) Iunie 8, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Mitrea paharnic ocină și rumâni în Mihăești, în urma unei judecăți.

87.

1612 (7120) Iunie 9, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Oprea buș ocine în satele Momotești, Bereni și Drăgășani, deoarece pierduse cărțile din cauza răufăcătorilor.

88.

1612 (7120) Iunie 15, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod, întărește m-rii Dealul sate, părți de sate, ocna mică dela Târgoviște și ocina din Târgoviște.

89.

1612 (7120) Iulie 5. — Badea postelnic vinde lui Dumitru negustor partea sa de ocină din Maxin, iar rumânii să fie liberi.

90.

1612 (7120) Iulie 9, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Vălcu logofăt din Orbeasca ocină în Gabrov și două fete de Țigani cumpărate dela Leși.

91.

1612 (7120) Iulie 10. — Radu Mihnea voevod întărește lui Fiera logofăt din Corbi ocine și rumâni în Țigănești.

92.

1612 (7120) Iulie 15. — Maria, fiica lui Staico postelnic din Bucov, vinde lui Cârstea mare spătar jumătate din casele cu pivnița din Târgoviște.

93.

1612 (7120) Iulie 19. — Mitrea și Anghelina vând lui Vintilă logofăt jumătate din satul Bucu, cu rumâni.

94.

1612 (7120) Iulie 29. — Radu Mihnea voevod întărește lui Fotea mare postelnic un rumân din Stoinești, care fugise.

95.

<1612—1613> August 6. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Bucovăț a patra parte din Sulari, poruncind sătenilor să plece de pe moșia mănăstirii.

96.

1612 (7120) August 6, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Cârstea postelnic cu ceata lui ocine în Mușceleni.

97.

1612 (7120) August 7, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Mihai și fratelui său Dumitru, fiii lui Preda clucer din Țânțăreni, satul Balota, pe care-l zălogiseră la m-rea Cepturari pentru 70.000 aspri. Rumânii încercaseră să se răscumpere dela mănăstire.

98.

1612 (7120) ... 7. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Vișforăta bălțile și gârlele din satele Gurguiapi și Vărăști.

99.

1612 (7120) August 9. — Radu Mihnea voevod poruncește stolnicilor dela balta Bistrețul să dea călugărilor dela m-rea Tismana jumătate din venitul bălții.

100.

1612 (7120) August 20. — Radu Mihnea voevod iartă 3 rumâni ai m-rii Râncăcirov de toate dările, ca să fie de poslușanic mănăstirii.

101.

<1612—1613> August 22. — Pană vistier întărește m-rii Coșuna satul Sulatul.

102.

1612 (7120) August 26, Râmnicul-Vâlcei. — Radu Mihnea voevod scutește satul Călimănești al m-rii Cozia de toate dările, ca să repare drumul mănăstirii.

103.

1612 (7120) August 26. — Radu Mihnea voevod hotărăște că Oprca, Lațco, Bădiușă, Drăghici și Oprca din Păușăști nu sunt rumâni ai nepoșilor lui Anghel comis.

104.

1612 (7120) August 27, Râmnic. — Radu Mihnea voevod întărește lui Mihai și lui Micu din Pitești ocină și vie la Voinigești.

105.

1612 (7120) — Călin dă zestre fiicei sale Mușă moșie la Piscuri.

106.

1612 (7120). — Ioan egumenul m-rii Tismana mărturisește că satul Plosca este al m-rii Hoțărani și că mănăstirea nu are parte de vamă la balta Bistrețul și pământ în Grinduri.

107.

1612 (7120). — Radu Mihnea voevod întărește lui Neagu și lui Turcin ocină la Cărlomănești.

108.

1612 (7120). — Mitropolitul Luca, Efreem episcop de Râmnic și Chiril episcop de Buzău hotărăsc ca egumenul m-rii Cozia să fie ales dintre călugări, fără amestecul boierilor, după învățătura patriarhului Eremia.

109.

1612 (7120) Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Vicroș două răzoare de vie în dealul Izvorani.

110.

1612 (7121) Septembrie 10, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod scutește satul Călimănești al m-rii Cozia de toate dările, spre a fi de poslușanie mănăstirii la îndepărtarea pietrelor ce cad în drum.

111.

1612 (7121) Septembrie 14, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Sarchiz, lui Oprca, Voică și fiului ei Constantin, ocină în Bujorani, în urma a două judecăți.

112.

1612 (7121) Septembrie 17, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește locuitorilor din satul Unși stăpânirea asupra satului, în urma unei judecăți.

113.

<1612> Septembrie — Radu Mihnea voevod întărește Mariei, fiica lui Dan vornic, ocină la Gabrov, în urma a două judecăți.

114.

<1612 Septembrie—1613 Aprilie>. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Mărgineni jumătate din satul Blagodești cu rumâni, în urma unei judecăți.

115.

<1612> (7121) Octombrie 8, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Ivan postelnic satele Ștefănești și Tâmpeni, luat în schimbul satului Băilești dela boierii din Brâncoveni.

116.

1612 (7121) Octombrie 8. — Marina stolnicasa dăruiește m-rii Jitian un sălaș de Țigani, iar după moartea ei și restul averii.

117.

1612 (7121) Octombrie 20, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod dărucește lui Ghinea al doilea postelnic satul Șopârlița din județul Sac. Satul se vânduse lui Mihai Viteazul.

118.

1612 (7121) Octombrie 22, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Chirca comis satul Păpălaru.

119.

1612 (7121) Noiembrie 1. — Lupu mare paharnic dărucește mării Izvorani ocină cu rumâni la Sărăta, a soției sale Maria, care era să-și piardă capul pentru purtare rea.

120.

<1612 Noiembrie 1>. — Lupu mare paharnic vinde mării Izvorani un sălaş de Țigani.

121.

1612 (7121) Noiembrie 2, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Tudoran pitar satul Vlădești, care s'a vândut lui în zilele lui Radu Șerban voevod.

122.

1612 (7121) Noiembrie 19, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Radu vătaf de croitori ocină și vie la Bălțați.

123.

1612 (7121) Noiembrie 30. — Radu Mihnea voevod întărește Velicăi, soția lui Vodă banul, 6 Țigani.

124.

1612 (7121) Decembrie 8, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stepan logofăt și fiului său Neagoe ocină și livezi la Săcueni, jud. Dâmbovița.

125.

1612 (7121) Decembrie 14, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Mogoș logofăt o parte din satul Păulești și două părți de moșie din satul Tătarul, în urma unei judecăți.

126.

1612 (7121) Decembrie 15, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Tudor comis satul Drăghiceni, jud. Romanai. Satul fusese cumpărat de Mihai Viteazul.

127.

1612 (7121) Decembrie 28, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Laze din Câmpulung via din dealul Țigănești.

128.

1612 (7121) Decembrie 31. — Dumitru al doilea vornic și soția sa Stana dau zestre nepoatei lor Neaga ocină în Berești.

129.

<1612—1613 Mai>, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Cârstea spătar și soției sale Maria mai multe sate și Țigani, coropite de frații Buzcești și recăpătate în urma mai multor judecăți. Se pomenește ridicarea Buzceștilor cu oști contra lui Simion voevod.

130.

1613 (7121) Ianuarie 7. — Bratu mare comis și unchiul său Cârstea își împart satele Uești, Drăgoești, Gâncasa și Ciofrângeni.

131.

1613 (7121) Ianuarie 9, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Cozia baltă Mamina în sus de satul Orlea, în urma unei judecăți.

132.

1613 (7121) Ianuarie 10, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Cernica fost mare vornic satele: Aninișul, Clinceni, Măgura și ocine în Sărariu cu rumâni.

133.

1613 (7121) Ianuarie 11, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Pătru, Frățilă, Radu, Bărcă și Stan din Crețulești ocină în Dealul.

134.

1613 (7121) Ianuarie 12. — Radu Mihnea voevod poruncește stolnicilor dela baltă Bistricelul să dea m-rii Tismana jumătate din vama de pește.

135.

1613 (7121) Ianuarie 13, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Bratu mare comis, soției sale Neacșa și unchiului ei Cârstea logofăt jumătate din satul Găneasa de lângă Olc, cealaltă jumătate fiind a m-rii Argeș.

136.

1613 (7121) Ianuarie 13. — Mitropolitul Luca mărturisește că Pătru și Dobrin din satul Costești sunt rumâni ai m-rii Bistrița.

137.

1613 (7121) Ianuarie 15, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Foti mare postelnic ocine în Stoenești cu rumânii aflați acolo și cu cei fugiți.

138.

1613 (7121) Ianuarie 15, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Mihalcea stolnic ocine în Micești și Mircești, cumpărate dela Ali-Bey Turcul.

139.

1613 (7121) Ianuarie 16, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Damian căpitanul satul Salcia.

140.

1613 (7121) Ianuarie 23, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Tudoran pitar ocină în Gabrov, în urma unei judecăți.

141.

1613 (7121) Ianuarie 26, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Mihalcea stolnic ocine în Micești și Mircești, cumpărate dela Ali-Beg Turcul, în urma judecății cu Voina, soția lui Ali-Beg Turcul.

142.

1613 (7121) Ianuarie 27, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Mărgănci jumătate din satul Blagodești, în urma judecății cu Capotă județul din Orașul de Floci.

143.

1613 (7121) Februarie 3. — Radu Mihnea voevod poruncește județului cu 12 pargari să cerceteze dacă Dumnitru a primit dela cumnații lui delnița lui Talpă din Izvorani, cu sau fără rumâni.

144.

1613 (7121) Februarie 5, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Leca fost mare postelnic și soției sale Grăjdana ocină în Mărcești cu rumâni, în urma unor judecăți.

145.

1613 (7121) Februarie 5, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Măciucă și lui Stan, tatăl său vitreg, ocina și moara din Tabără, în urma judecății dintre ei.

146.

1613 (7121) Februarie 8, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Ieremia logofăt ocină în Cârpești cu rumâni, cumpărată cu aspri și cu plata birului.

147.

1613 (7121) Februarie 10, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod închină m-rea sf. Troiță din București, metoh m-rii Ivir dela sfântul Munte întocmind și rânduiala după care să fie condusă această mănăstire.

148.

1613 (7121) Februarie 12, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește Stanei, soția lui Pădure al doilea stolnic, ocină în Săcniani, dăruită ei de soțul său; și iertarea din robie a Țigăncii Hrusa cu fiii ei.

149.

1613 (7121) Februarie 17, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Leca fost mare postelnic și soției lui Grăjdana ocină în satul Mărcești cu rumâni, în urma unei judecăți.

150.

1613 (7121) Februarie 18, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Căndea și rudei sale Stoica ocine în Budișteni, Dobroești și Crângureni, cumpărate de părinții lor cu aspri și vite.

151.

1613 (7121) Februarie 24, Râmnicul-Vâlcea. — Panait mare stolnic hotărește că tot satul Costești este al m-rii Bistrița.

152.

1613 (7121) Martie 2. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Viforata bălțile dela Vărăști și Gurguiași, iar stolnicii și șifariul să nu aibă nici un amestec.

153.

1613 (7121) Martie 6. — Mitropolitul Luca mărturisește că ieromonahul Macarie a lăsat averea sa m-rii Panaghia, iar nepoșilor săi câte 1.000 aspri.

154.

1613 (7121) Martie 7. — Mitropolitul Luca cu episcopii de Râmnic și de Buzău și cu egumenul m-rii Codreana mărturisește că mănăstirea a vândut satul Călugăreni lui Pană vistier pe bani și vite.

155.

1613 (7121) Martie 7, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Vălcu logofăt din Orbeasca ocine în Gabrov cu rumâni.

156.

1613 (7121) Martie 11, București. — Radu Mihnea voevod întărește lui Măinea ocină la Nănășești iar el să fie cnez, deoarece nu se vânduse rumân lui Manca logofăt.

157.

1613 (7121) Martie 26, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Dragomir și fratelui său Tecșan ocine în Cătun, Boureni și Mătăsarii de Jos.

158.

1613 (7121) Martie 29, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod dăruiește lui Dumitru al doilea logofăt și lui Aldimir al doilea pitar satul Buceș, din jud. Ialomița. Satul fusese cumpărat de Mihai Viteazul.

159.

1613 (7121) Aprilie 5, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Fiera logofăt ocine cu rumâni la Țigănești; parte vândute de Ștefan Poștă ca să-și scoată soția și fiii din robia Turcilor.

160.

1613 (7121) Aprilie 6. — Radu Mihnea voevod hotărește că popa Stan și alți oameni din satul Comani sunt rumâni ai mării Tismana; ei fugiseră peste Dunăre și la întoarcere s'au așezat pe moșia lui Ion comisul, care vroia să-i rumânească.

161.

1613 (7121) Aprilie 7, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește răscumpărarea din rumânic a satului Băjeștii de pe Mostiștea dela Gruia căpitanul.

162.

1613 (7121) Aprilie 14, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Drume postelnic cu frații săi Stoica, Șerbu și Dan ocine în Tătărăi, cumpărate dela megiși.

163.

1613 (7121) Aprilie 16, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Oprea, Vlad, Fulger și altora ocine în Comănești jud. Vâlcea, Sărbii de la Olteț, Mănicești și Benești.

164.

1613 (7121) Aprilie 16, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Tudoran pitar din Aninoasa ocine în Găgăești, cumpărate dela megiși.

165.

1613 (7121) Aprilie 20, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Bratu mare comis, sojici lui Neacșu și unchiului său Cârstea logofăt satele: Uești, Drăgoești, Găncasa și Ciofrângeni.

166.

1613 (7121) Aprilie 22, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Lepădat logofăt și fratelui său Dumitru ocină la Bărbulești, județul Ialomița.

167.

1613 (7121) Aprilie 24, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod dăruiește lui Gherghe clucer seliștea satului Seliștioara din jud. Romanați, cu rumânii care s'au vândut lui Mihai Viteazul.

168.

1613 (7121) Aprilie 24, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Părvu și Radu postelnici din Slăvitești doi vecini din Băbeni cu fiii lor, foști rumâni ai lui Cristian din Ohaba dela care fugiseră înainte de așezământul lui Mihai Viteazul. Se menționează că «Mihail voevod, domnia lui așa a făcut așezământ atunci: care pe unde va fi, să fie vecin în veci».

169.

1613 (7121) Aprilie 26. — Radu Mihnea voevod întărește lui Neagu din Bărbuleți jud. Dâmbovița ocine în Bărbuleți, cu rumâni.

170.

1613 (7121) Mai 2. — Radu Mihnea voevod întărește lui Fote fost mare postelnic, lui Badca postelnic din Greci, lui Vlad spătar, lui Tudoran pirar și egumenilor dela m-rile Argeș, sf. Troiță și Vicroș ocine cu vinărici în Izvorani.

171.

1613 (7121) Mai 5, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Nica comis satul Crăișani, jud. Mehedinți. Satul fusese cumpărat de Mihai Viteazul.

172.

1613 (7121) Mai 5, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Nucet, în urma unei judecăți, satul Tomșani și Țigani, dăruți de Vlaicu comis din Tomșani.

173.

1613 (7121) Mai 6, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Dumitru al doilea logofăt satul Tatarul, jud. Ilfov.

174.

1613 (7121) Mai 6, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește doamnei Neaga ocină în Runceni cu rumâni și Țigani.

175.

1613 (7121) Mai 12, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește Costinei, soția lui Jivco fost mare zgă și fiului ei Leca ocine în Finta, jud. Dâmbovița cu rumâni, în urma unei judecăți.

176.

1613 (7121) Mai 15. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Jitian jumătate din satul Iamnic cu rumâni, în urma unei judecăți.

177.

1613 (7121) Mai 15. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Tismana jumătate de vamă dela apa Olteului până la Porțile de Fier.

178.

< 1613 (712<1>) > Mai 20, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Vlad logofăt ocine cu rumâni în Bojorani și Olteni.

179.

1613 (7121) Mai 22, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Dragonir Băcleș și lui Măinea cu fiii lor ocine în Flămânda, dăruite de Radu logofăt.

180.

1613 (7121) Mai 24, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Mile satul Mărcești și ocină la Deșirapi.

181.

1613 (7121) Mai 25. — Radu Mihnea voevod întărește Catalinei, soția lui Preda Buzescu, satele Pleșița și Păstaia, în urma mai multor judecăți cu rumânii.

182.

1613 (7121) Mai 25, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui popa David ocine în Merișani.

183.

1613 (7121) Mai 26, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Dumitru postelnic și fratelui său Vintilă logofăt satul Costeni.

184.

1613 (7121) Mai 26, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Vlad, Stana și Neagu ocine în Tătulești, Focșani, Putinei și Vernești.

185.

1613 (7121) Mai 27, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui popa Stoica și fraților săi ocină la Berislăvești.

186.

1613 (7121) Iunie 2, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Bălaur, Pătru, Stan și Vasile cu fiii lor ocină în Drevești.

187.

1613 (7121) Iunie 3. — Doisprezece boicri adevărate că satul Giurguța este al lui Stanciu postelnic din Padu, jud. Dolj.

188.

1613 (7121) Iunie 4, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește mării sf. Ecaterina din București sate și părți de sate cu rumâni.

189.

1613 (7121) Iunie 10, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui popa Anghel din Mocești, lui Dragotă și Bădica din Scărișoara ocine în mai multe sate, cumpărate cu aspri, vite și vin.

190.

1613 (7121) Iunie 10. — Spinciu județul cu 12 pângari din Târgoviște întărește lui Ianc Ganata 2 prăvăli și loc de casă cu pivnițe în Târgoviște.

191.

1613 (7121) Iunie 15. — Marco Șianul vinde lui popa Pătru ocină la Obârșia.

192.

1613 (7121) Iunie 16, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Valcu logofăt moșie în Gabrov și Țigani.

193.

1613 (7121) Iunie 17, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Mihalcea stolnic ocine în Mocești și Mircești, cumpărate de la Ali-Bei Turcul.

194.

1613 (7121) Iunie 17, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește jupaniței Vișa ocine cu rumâni în Căpriorul, în urma unei judecăți.

195.

1613 (7121) Iunie 18, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Radu ocine în Căinești, în urma unei judecăți.

196.

1613 (7121) Iunie 23, Târgoviște. — Radu Mihnea-voevod întărește lui Stănilă logofăt și fratelui său Necula jumătate din satele Glogova și Mânăstirea.

197.

1613 (7121) Iulie 1, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Mihăilă ocine în Olteni cu vecini, în urma unei judecăți.

198.

1613 (7121) Iulie 3, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stanciu Iogo-, făt și soției sale Maria: Țigani și ocine în Călcești, Racovița și Bălești.

199.

<1613—1615> Iulie 18. — Enache ban al Craiovei întărește Velicăi, soția lui Vodă banul o Țigancă cu ficele ei.

200.

1613 (7121) Iulie. — Invoiala dintre Gheorghe și Mihail pentru niște datorii rămase dela tatăl lor.

201.

1613 (7121) Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Dan și nepotului său Pătru ocină în Lăpușani, jud. Pădureț, dăruită de Oprca logofăt.

202.

1613 (7121). — Înțelegerea dintre Ion egumenul m-rii Tismana și Staico postelnic din Ohaba pentru niște Țigani.

203.

1613 (7121). — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Surpatele ocină în Bărbătești, în urma unei judecăți.

204.

<1613> Septembrie 6. — Radu Mihnea voevod scutește mabalaua din jurul m-rii sf. Troiță din București de toate dările, ca să lucreze pentru mănăstire.

205.

1613 (7122) Octombrie 9. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Iezer satul Găneasa de lângă Slatina, luat în schimbul satului Căpățâneni, dela Bratu comis.

206.

1613 (7122) Octombrie 27, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Părvu logofăt ocine la Pereni, cu rumâni.

207.

1613 (7122) Noiembrie 17. — Radu Mihnea voevod întărește lui Vasile al doilea vistier satul Lungi, poruncind rumânilor să asculte.

208.

1613 (7122) Noiembrie 18. — Radu Mihnea voevod poruncește lui Cernica vornic cu 12 boieri să hotărâneasă satele m-rii sf. Troiță.

209.

1613 (7122) Noiembrie 18, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stanciu, fiul lui Sarchiz din Bojorani, ocină la Iaroslăvești și înfrățirea cu vărul său Ivan.

210.

1613 (7122) Noiembrie 20, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Vasile al doilea vistier și soției sale Caterina satele Frățești și Lungi, în urma unei judecăți. Satele fuseseră vândute de Neaga vorniceasa ca să se răscumpere din robia Turcilor.

211.

<1613> Noembrie 26. — Radu Mihnea voevod întărește doamnei Neaga stăpânirca asupra unor Țigani.

212.

1613 (7122) Noembrie, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește răscumpărarea din rumânic a satului Bârca, rumânit de Mihai Viteazul.

213.

1613 (7122) Decembrie 2, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui popa Neagu, Crăciun, Stoica și Vlad ocine și vii în Jigoreni.

214.

1613 (7122) Decembrie 2, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stan și Ancăi ocine în Merișani, Vâlcele și Căcășani, în urma unei judecăți.

215.

1613 (7122) Decembrie 17. — Barbu din Hlemla cu fratele său Iscrul vând lui Oprea Iuzbașa din Craiova o moșie.

216.

1613 (7122) Decembrie 29, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Mihai vătaf cu fiii săi: case, locuri de case și o grădină în Târgoviște.

217.

1614 (7122) Ianuarie 7. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stoican din Buzău ocine și vii în dealul Săseni.

218.

1614 (7122) Ianuarie 10. — Radu Mihnea voevod poruncește unor boieri să hotărăscă în pricina dintre m-rea Bistrița și m-rea Strâmba, pentru 3 rumâni.

219.

<1614> Ianuarie 12. — Radu Mihnea voevod scutește satul Costești al m-rii Bistrița de toate dările și slujbele ca să fie de poslușanie mănăstirii.

220.

1614 (7122) Ianuarie 12. — Radu Mihnea voevod dă voie m-rii sf. Troiță din București să caute și să țină toate satele, bălțile și Țiganii m-rii lui Stelea spătarul.

221.

1614 (7122) Ianuarie 13, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod eliberează din rumânic satul Intorsura de Sus, care fusese cotropit de Buzești.

222.

1614 (7122) Ianuarie 25, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește mai multor megiași din satul Mihăița siliștea satului.

223.

1614 (7122) Ianuarie 26, <Orașul de Floci>. — Constantin județul cu 12 pângari din Orașul de Floci întărește lui Stanciu locuri de grădină.

224.

1614 (7122) Ianuarie 26, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Căluu ocină în Cioroiu, în urma judecății cu un rumân.

225.

1614 (7122) Ianuarie 27, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod hotărăște ca locuitorii satului Egoești precum și cei care vor veni în acest sat să fie scutiți de toate dările și slujbele, urmând să plătească domnului 100 galbeni anual. Judecata să se facă de către bătrânii satului.

226.

1614 (7122) Februarie 1, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Pătru și surorilor sale Maria și Neața ocină în Micșani.

227.

1614 (7122) Februarie 10. — Radu Mihnea voevod poruncește stolnicilor dela Cornățești să lase călugărițele dela m-rea Viforâta să-și ia partea lor de pește din bălțile dela Vărăști și Gurguița.

228.

1614 (7122) Februarie 11, <Târgoviște>. — Spinciu din Târgoviște vinde lui Vălcu logofăt din Orbeasca 6 delnițe cu 4 rumâni și ocină la Stupini.

229.

<1612> Februarie 15, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Oprea, Stoica și Groza moșie la Mânălești.

230.

1614 (7122) Februarie 15, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod scutește pe Sărbii din Satul Nou de toate dările și slujbele precum și pe toți străinii liberi ce s'ar așeza acolo, obligându-i să plătească domnului 100 galbeni pe an.

231.

1614 (7122) Februarie 20, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Radu cu fiii lui ocină la Voinești.

232.

1614 (7122) Februarie 22, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Vlad, Stanciu și Nan, fiii lui popa Stan Clinescu, ocină la Dărmănești.

233.

1614 (7122) Februarie 23, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii sf. Troiță bălțile: Cornățelul, Corcovatul și Mojdrenul.

234.

1614 (7122) Martie 4, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Avram și soției sale Maria ocină în Roșu.

235.

1614 (7122) Martie 4, <Târgoviște>. — Stoica județul cu 12 pargari din Târgoviște întăresc m-rii Stelca grădini lângă oraș.

236.

1614 (7122) Martie 13, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Vălcu logofăt din Orbeasca moșie cu rumâni în Vălcana și Țigani.

237.

1614 (7122) Martie 23, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Nica comis și fratelui său Miho satul Crăișani, în urma mai multor judecăți cu rumânii.

238.

1614 (7122) Martie 26, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește fraților Badea și Ivan păharnici satul Băjești.

239.

1614 (7122) Martie, Târgoviște — Radu Mihnea voevod întărește lui Ianache mare postelnic siliștea satului Vaideei, jud. Ialomița, scutind străinii ce s'ar așeza acolo de toate dările și slujbele pe timp de 3 ani, urmând să plătească domnicii 60 galbeni ungurești pe an. Judecata va fi făcută de bătrânii satului.

240.

1614 (7122) Aprilie 9, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește răscumpărarea din rumanie a satului Homurile, jud. Vlașca, cotropit de Mihai Viteazul.

241.

1614 (7122) Aprilie 16, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Iane, fiul lui Gheorghe Ergopol părcălab, 4 prăvălii în Târgoviște.

242.

1614 (7122) Aprilie 19. — Radu Mihnea voevod poruncește satelor mării Tismana să trimită zilnic câte 50 de oameni pentru apărarea mănăstirii de lotri.

243.

<1614> Aprilie 29. — Boierii din Țara Românească scriu fostului domn Radu Șerban, aflat în pribegie, arătându-i înăsprirea dominației turcești și teama ca Turcii să nu transforme țara în pașalâc. Il roagă să intervină la împărat să-i ajute.

244.

1614 (7122) Aprilie 30, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stanciu vie în dealul Bujorani, un loc de casă și ocină.

245.

1614 (7122) Aprilie 31 (!), Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Mircea din Căndești, lui Stănilă și lui Stanislav ocine în Căndești.

246.

1614 (7122) Mai 6, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Nedelco ocină în Star Bucu, jud. Ialomița.

247.

1614 (7122) Mai 9, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stanciu, Ștefan, Gago și Rustea, fiii lui Barbuia ban, ocine la Chisăroaia; Slăvilești și Jegălia.

248.

1614 (7122) Mai 12. — Radu Mihnea voevod poruncește lui Radu Ciunța și Voico Bura să jure dacă Stănilă din Tâmburești a trecut Dunărea înainte sau după legătura lui Mihai Viteazul.

249.

1614 (7122) Mai 12. — Radu Mihnea voevod poruncește lui Pilat și Puitău să jure dacă Paraschiv din Tâmburești a trecut Dunărea înainte sau după legătura lui Mihai Viteazul.

250.

1614 (7122) Mai 19, București. — Radu Mihnea voevod întărește mării Mislea satul Greaca din jud. Vlașca, în urma unei judecăți.

251.

1614 (7122) Mai 19. — Județul Stoica și 12 pângari din Târgoviște întăresc lui Iancu, fiul lui Gherghic Ergopol pârcafab, 4 prăvălii de băcănie cu locul zarărilor din Târgoviște.

252.

1614 (7122) Mai 21. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Mislea satul Greaca, poruncind rumânilor să asculte și dând dreptul egumenului să strângă rumânii fugiți.

253.

1614 (7122) Mai 23, Prund. — Radu Mihnea voevod întărește Chiajnici vorniceasa ocină în Mărăcinceni.

254.

1614 (7122) Iunie 6. — Enache mare ban al Craiovei întărește m-rii Coșuna în urma unei judecăți, satul Povarul, dăruit de Rusco portar.

255.

1614 (7122) Iunie 7, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Lepădat logofăt ocine la Orlăndești.

256.

1614 (7122) Iunie 12, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Ghinea al doilea postelnic ocină cu vecini în Măgureni din Prahova.

257.

1614 (7122) Iunie 13, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stanciu și fiilor lui ocină în Masloș jud. Gorj, deoarece acesta nu se vânduse rumân lui Drăghici postelnic.

258.

1614 (7122) Iunie 20, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Neacșu, Alăman, Dragu și Lupu ocină în Tihulești, jud. Buzău.

259.

1614 (7122) Iunie 26, Buzău. — Radu Mihnea voevod întărește lui Dumitru Buluroiu negustor ocină în Băiculești.

260.

1614 (7122) Iunie 26, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește patriarhici din Alexandria închinarea ca metoh a m-rii Stănești.

261.

1614 (7122) Iulie 2, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Raico și Stanciu cu fiii și frații lor ocină la Drevești.

262.

1614 (7122) Iulie 4, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Ionașco comis satele Bătogul și Bobonești, în urma judecății cu rumânii.

263.

1614 (7122) Iulie 6, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Oană din Chișești ocine în Slăvilești, Chișești și Ghimpeni.

264.

1614 (7122) Iulie 6, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Viforăști bălțile Vărăști și Gurguiati, în urma unei judecăți.

265.

1614 (7122) Iulie 9. — Radu Mihnea voevod poruncește lui Dragomir și Aldimir pitar să ia răvașele unor rumâni din Tâmburești ai lui Dragomir și să-i ducă pe aceștia la Tâmburești.

266.

1614 (7122) Iulie 10, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Dealul Satul Nou, pe care îl scutește de toate dările și slujbele, urmând să dea domnicii 100 ducați de aur și să fie judecați de călugări.

267.

1614 (7122) Iulie 10, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Dealul sate, părți de sate, vama de sare dela oena mică din Târgoviște și bălți. Se hotărăște ca egumenii să fie aleși de călugări.

268.

1614 (7122) Iulie 12, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește răscumpărarea din rumânie a satului Bărbulești de Galicia jud. Brăila.

269.

1614 (7122) Iulie 13. — Radu Mihnea voevod întărește răscumpărarea din rumânie a satului Găojanii Oancei, jud. Brăila.

270.

1614 (7122) Iulie 20, Sâmbota (Tyrnau). — Radu Mihnea voevod dăruiește lui Buzinca comis ocină în Maia.

271.

1614 (7122) Iulie 20, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește jupaniței Dragelea și fiului ei Radu logofăt ocină cu rumâni în Săracov, jud. Mehedinți și Țigani.

272.

<1614> Iulie 20, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Grădiștea Floreștilor (Cernica): sate, vii, bălți și a treia parte din vama de sare din oena dela Aniniș.

273.

1614 (7122) Iulie 20, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Strâmbu jumătate din satul Prodilești cu rumâni, în urma a două judecăți cu aceștia.

274.

1614 (7122) Iulie 22, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Drăghici, Radu, Oprea, Dragomir și Detco ocine la Cârștionești și Văleni, cu rumâni.

275.

1614 (7122) Iulie 31, Cozia. — Radu Mihnea voevod scutește satul Flămânzaști de toate dările, afară de bir, dijmă și gorștină, ca să lucreze m-rii Argeș.

276.

1614 (7122) August 3, Oena Mare. — Radu Mihnea voevod întărește lui popa Stroe vie și siliște de casă în satul Bonești.

277.

1614 (7122) August 5, Oena Mare. — Radu Mihnea voevod întărește lui Mihai și Micu din Pitești locuri și o siliște în Voinigești, în urma unei judecăți.

278.

1614 (7122) August 15, Craiova. — Radu Mihnea voevod întărește Catalinei ocină în Goești, eliberând-o de rumânie în urma unei judecări.

279.

1614 (7122) August 15, Craiova. — Radu Mihnea voevod întărește lui Tatu și fratelui său Stanciu și lui Vlad ocine în Robănești.

280.

1614 (7122) August 18, Caracal. — Radu Mihnea voevod întărește lui Tudor postelnic și soției sale Vlădaia ocine, vii și Țigani.

281.

1614 (7122) ... 19, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Ghinea al doilea postelnic satele Gârbaciu și Cărunul și ocine în Măgureni și Leutești, cu rumâni.

282.

1614 (7122) August 26. — Radu Mihnea voevod împuternicește pe Dumitru logofăt să ia dela Oprina, soția lui Marcu logofăt, un rumân cumpărat odată cu satul Tătarul.

283.

1614 Septembrie 4, Târgoviște. — Chiril patriarbul Alexandriei hotărăște ca egumenii m-rii Bistrița să fie aleși dintre călugării dela mănăstire.

284.

1614 (7123) Septembrie 7. — Radu Mihnea voevod întărește lui Chirca comis niște rumâni din Păpărali, care încercaseră să scape de rumânie arătând că au fost robiți.

285.

1614 (7123) Septembrie 10. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Coșuna satul Vărvorul, dăruit de Mihai Viteazul.

286.

1614 (7123) Septembrie 12. — Doamna Neaga dăruiește m-rii Aninoasa, zidită de ea, satul Cislău, sălaşe de Țigani, vaduri de moară, vite și diferite obiecte prețioase.

287.

1614 (7123) Septembrie 16, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Radu, lui Preda și lui Răduțu ocine în Stângăceoica și Goești, vaduri de moară, vii și Țigani.

288.

1614 (7123) Septembrie 20. — Megiașii satului Căciulătești vând lui popa Robu moșie și o moară în Căciulătești.

289.

<1614 Septembrie 20>. — Neaga, fiica lui Mogoi din Căciulătești, dăruiește lui popa Robu ocina ei.

290.

1614 (7123) Septembrie 24, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Preda postelnic din Lerești ocină în Voinești, în urma judecării cu rumâni.

291.

1614 (7123) Octombrie 10. — Radu Mihnea voevod scutește satul Flămânzești de toate dările și slujbele afară de bir, dijmă și gorștină, ca să lucreze m-rii Argeș.

292.

1614 (7123) Octombrie 12. — Maria, fiica lui Staico postelnic din Bucov, vinde lui Stoica Iogofâr din Tărăceni niște Țigani.

293.

1614 (7123) Octombrie 18, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Grăbiceanu și fraților săi Goia și Finta ocină în Homești, jud. Râmnicul-Sărat, în urma judecării dintre ei.

294.

1614 (7123) Octombrie 20, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Nedelcu din Bucul Vladului ocine, vaduri de moară, vii și vecini la Bucul Vechiu.

295.

1614 (7123) Octombrie 24, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește eliberarea din românie a satului Șopârliga Țiganului, jud. Saac, cotropit de Mihai Viteazul.

296.

<1614—1617> Octombrie 28. — Cârstea mare vornic întărește lui Stoican din Buzău un pogon de vie în dealul Săseni.

297.

1614 (7123) Noiembrie 18, București. — Radu Mihnea voevod întărește mării dela Colentina moșia Tâmburești jud. Ialomița, 13 prăvăli în București, baia cea mare din București și o vie în dealul Văcărești.

298.

1614 (7123) Noiembrie 27, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stoica vataf, lui Preda și lui Ișivan răscumpărarea ocinei Cotroceni, cotropită de Mihai Viteazul.

299.

<1614> Noiembrie 28. — Popa Dumitru și soția lui Ștefana vând egumenului Grigorie dela m-rea sf. Troiță un loc de prăvălie.

300.

<1614> Noiembrie 30. — Radu Mihnea voevod întărește lui Ghidu, Colțea, popa Cozma și Neacșa ocine la Metexe și Răducești.

301.

1614 (7123) Decembrie 3, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește răscumpărarea din românie a satului Cârligași, jud. Ialomița, cotropit de Mihai Viteazul.

302.

1614 (7123) Decembrie 11, Târgoviște. Radu Mihnea voevod întărește răscumpărarea din românie a unor sâteni din Zăvoi, cotropiți de Mihai Viteazul.

303.

1614 (7123) Decembrie 17, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Borcea ocine în Izvorani.

304.

1614 (7123) Decembrie 20, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește jupănițelor Prava și Despa, fiicele lui Antonie Grama, satele Herăști, jud. Ilfov și Curta, jud. Vlașca.

305.

1614 (7123) Decembrie 21. — Voicilă fiul lui Păcurceanu vinde lui Stoica un stâncen din ocina Gâlmască.

306.

1614 (7123) Decembrie 22. — Preda postelnic dăruiește m-rii Jitianu niște Țigani și 2 boi.

307.

1614 (7123) Decembrie 24, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Roman și frașilor lui ocine în Sutești.

308.

1614 (7123) Decembrie 27, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Vintilă mare logofăt ocine în Ulmeni.

309.

1614 (7123) Decembrie 29. — Radu Mihnea voevod întărește Stancăi, soția lui Vintilă mare logofăt, vii și un loc de casă în Bărbătești.

310.

1614 (7123) Decembrie 30, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Oprea pârcaș ocină în Bădicești.

311.

1614, București. — Chiril patriarhul Alexandriei întărește închinarea m-rii Radu-Vodă către m-rea Ivir dela muntele Athos.

312.

1615 (7123) Ianuarie 9, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii sfânta Troiță de lângă București jumătate din satul Glina cu rumâni.

313.

1615 (7123) Ianuarie 15, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii sfânta Troiță de lângă București vama de vite dela ocnele Ghitioara și Telega, vinăriciul din satul Lupești și morile dela București.

314.

1615 (7123) Ianuarie 16. — Radu și Chisar se învoesc cu Ghioca postelnic să le lase satul Sărăcinești, cu moară și dârță, punând zălog o roată de moară la Vlădești.

315.

1615 (7123) Ianuarie 20, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Pătru ceauș ocină și un vad de moară la Săcuiani.

316.

1615 (7123) Ianuarie 22, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod scutește satul Popșa de lângă Târgoviște de toate dările, ca să lucreze pentru m-rea Dealul.

317.

1615 (7123) Ianuarie 23, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Moșog logofăt și soției sale Neașa ocine în Păulești și Tătarul, vii, vaduri de moară și Țigani.

318.

1615 (7123) Ianuarie 25, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod eliberează din rumânic satul Pușurile din jud. Dolj, cotropit în timpul lui Mihai Viteazul.

319.

1615 (7123) Ianuarie 25, Târgoviște. — Fiera logofăt și soția lui Stana dau zestre fiicei lor Stanca ocină în Răsturnăți.

320.

1615 (7123) Ianuarie 29. — Radu Mihnea voevod hotărăște, în urma unei judecăți, că Vlad și fratele său Badea din Călugăreni sunt rumâni ai m-rii Cutlunuz.

321.

1615 (7123) Februarie 12, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod eliberează din rumânic satul Caraula, cotropit de Mihai Viteazul.

322.

1615 (7123) Februarie 12, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Ivașco postelnic ocină în Ulmuleți.

323.

1615 (7123) Februarie 17, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stan ceprăzarul ocină la Călugăreni.

324.

1615 (7123) Februarie 26, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stoica vâtaf, Iștvan și Preda siliștea Cotrăcenilor, jud. Ilfov.

325.

1615 (7123) Martie 8. — Manca logofăt din Șirincasa vinde lui Pârnu postelnic din Slăvițești ocine în Peșceana și Pocni.

326.

1615 (7123) Martie 13, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Mihai vâtaf ocină la Voinești cu un rumân.

327.

1615 (7123) Martie 28, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește Catalinci soția lui Preda ban, ocine și vii în Corbeni și Berbești.

328.

1615 (7123) Martie 31. — Radu Mihnea voevod întărește lui Preda logofăt din Bârsești ocină și rumâni în Mănăilești jud. Vâlcea, în urma judecății cu aceștia.

329.

1615 (7123) Aprilie 2. — Ianache mare ban al Craiovei întărește m-rii Jitianu ocine în Cacovți, Degerați și Stâlpoița și Țigani.

330.

1615 (7123) Aprilie 18, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește Radei, fiica lui Oancea, ocină la Brăncși și vic în dealul Bătrâni.

331.

1615 (7123) Aprilie 22, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește Ianei preoteasa ocină și vecini la Iacovești.

332.

1615 (7123) Aprilie 23. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Argeș satul Corbii, în urma unei judecăți.

333.

1615 (7123) Aprilie 24, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Coșuna sate, părți de sate și Țigani.

334.

1615 (7123) Aprilie 26, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Badea postelnic ocină în satul Greci, în urma unei judecăți.

335.

1615 (7123) Aprilie 27. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stoica și Stan din Mititei ocina vărului lor Mihai, pe care l-au scăpat de spânzurătoare pentru furt.

336.

1615 (7123) Mai 2, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Neagu cu fiii lui loc de casă la Sebiceu și înfrățirea cu Stănilă tatăl său vitreg.

337.

1615 (7123) Mai 3, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui popa Ghinu din Râmnic cu fiii săi ocină în satele Bujorani și Ulița, în urma unei judecăți.

338.

1615 (7123) Mai 10. — Cartea mitropolitului pentru împăcarea dintre Preda și Ghioca pentru ocina din Ciutura.

339.

1615 (7123) Mai 15. — Radu Paște, Neagoe, fiul Arcăi și Radu se învoiesc cu Stamate comis și Dumitru pentru stăpânirea moșilor din Jupânești și Crasna.

340.

1615 (7123) Mai 19, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește închinarea m-rii Stănești ca metoh al patriarhiei din Alexandria, stabilind partea cuvenită patriarhiei din veniturile mănăstirii.

341.

1615 (7123) Mai 19. — Mitropolitul Luca întărește închinarea m-rii Stănești ca metoh al patriarhiei din Alexandria.

342.

1615 (7123) Mai 25, Târgoviște. — Vintilă mare logofăt dăruiește bisericii sf. Mihail din Târgoviște un loc în Târgoviște.

343.

1615 (7123) Mai 28, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Albu Robuș și lui Bătrânul ocină la Steanca cumpărată cu bani și vite.

344.

1615 (7123) Mai 31, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește Zamfirei, soția lui Dragotă postelnic, satul Coțofeni, în urma unor judecăți.

345.

1615 (7123) Iunie 2, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Șerban ocină în Furani.

346.

1615 (7123) Iunie 2, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stancu postelnic, cu fiii săi ocină la Săcueni, cumpărată pe bani, vite și grânc.

347.

1615 (7123) Iunie 2. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stepan logofăt și fiului său Neagoe ocină la Săcuiani.

348.

1615 (7123) Iunie 5. — Dobre județul din Craiova dăruiește m-rii Jitianu ocină și vie.

349.

1615 (7123) Iunie 5, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Voicu armaș și fratelui său Ruiac ocină la Săcuiani.

350.

1615 (7123) Iunie 6, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Dragoș și Manea cu fiii lor ocină în Căprărești.

351.

1615 (7123) Iunie 12, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stoica cu fiii săi ocină în satul Dăcești, dela Luncavăț.

352.

1615 (7123) Iunie 16, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod scutește satul Dranoveți din jud. Romanari al m-rii Stănești, metohul patriarhiei din Alexandria, de toate dările și slujbele dând dreptul mănăstirii să-și facă slobozie.

353.

1615 (7123) Iunie 25, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Nica comis satul Crăișani din jud. Mehedinți, dăruit de Mihai Vitcazul, pentru credincioasă slujbă cu vârsare de sânge.

354.

1615 (7123) Iunie 25, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Oprea logofăt din Șirincasa satul Folești de Jos, pe Bistrița, în urma judecării cu rumâni; deasemenea ocină în Păușești și heleșteu la Căprozi.

355.

1615 (7123) Iunie 30, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Radu al lui Ardei, cu fiii lui ocină la Tămășești.

356.

1615 (7123) Iulie 2, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii Strâmbul, jumătate din satul Prodilești cu rumâni, în urma judecării cu aceștia.

357.

1615 (7123) Iulie 4, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Ion și fiilor săi ocină la Săcuiani.

358.

1615 (7123) Iulie 6, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Lupu mare paharnic satele Vlădaia și Găojani.

359.

1615 (7123) Iulie 7, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Oprea păr-călab cu fiii săi moșie în Brădicești, în urma unei judecări.

360.

1615 (7123) Iulie 13, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Florea Mănescu și fiilor săi ocină la Mogoșoia, în urma unei judecări.

361.

1615 (7123) Iulie 14, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește mitropoliei din Târgoviște: sate, părți de sate, vii și bălți.

362.

1615 (7123) Iulie 31, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Dumitru Bălăroiu și fiilor lui ocină la Maxini.

363.

1615 (7123) August 1, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Nan Țipleșcu cu fiii săi ocină în Micșani.

364.

1615 (7123) August 2, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Stamate Grama Grecul: o casă, 2 roți de moară și o grădină în orașul Argeș.

365.

1615 (7123) August 7, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Radu din Gurguiați ocine la Șchei și la Piepțești; iar lui Baia, fiul său vitreg, ocină la Găojani.

366.

1615 (7123) August 8, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește răscumpărarea din rumânic a satului Căzânești.

367.

1615 (7123) August 18, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește m-rii sf. Troiță stăpânirea asupra unor Țigani, fugiți la boierii din Brâncoveni.

368.

1615 (7123) August 25, Buzău. — Zapis de înfrățire între Neniu și sora sa Tudora.

369.

1615 (7123) August 26, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Radu, fiul lui Șerban, lui Manea și lui Balea ocine și vii în Brebini.

370.

1615 (7123) — Radu Mihnea voevod întărește lui popa Stoica din Bonțești moșii în Cărligi, cumpărate cu bani și vite în vreme de foamete.

371.

1615 (7124) Septembrie 8, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește Cătălinei băneasa moșii în Mlccănești, Șimnicul și Milești.

372.

1615 (7124) Septembrie 17, Sămbăta Mare (Țyrnau). — Radu Șerban voevod dă voie lui Radu logofăt să se întorcă în țară și îi dăruiește ocina dela palanga Gherghiței.

373.

<1615 (7124)> Septembrie 17. — Radu Șerban voevod întărește lui Radu logofăt ocina cu rumâni dela palanga Gherghiței.

374.

1615 (7124) Septembrie 18. — Radu Mihnea voevod întărește lui Oprea din Râmnic ocine în satele Lazul lui Manu și Voinighești.

375.

1615 (7124) Septembrie 20. — Doamna Neaga, soția lui Mihnea voevod, dăruște lui Mogoș logofăt și soției sale Neacșa ocină la Tâtarul.

376.

1615 (7124) Octombrie 3, București. — Radu Mihnea voevod întărește Chiajnei vornicasa ocină la Mărgineni, pe care o dăruște m-rui Iezer de pe Colentina.

377.

1615 (7124) Octombrie 18. — Radu Mihnea voevod scutește satele Orevița și Bolboșani de vinăriciul domnesc.

378.

1615 (7124) Octombrie 29, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește răs-cumpărarea din rumânie a lui Stan, fiul popei Bunilă din Tâmburești.

379.

1615 (7124) Noiembrie 4, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Badca postelnic ocina la Greci și la Prisacă, în urma unei judecări.

380.

1615 (7124) Noiembrie 14, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Fiera logofăt și soției sale Tudora, precum și fiilor lui Mihail din Târgșor ocine în Pietroșani și Caravei cu vecini și vii în dealul Făstăci.

381.

1615 (7124) Noiembrie 21. — Ianache mare ban al Craiovei întărește m-rui Jitian 3 rumâni din Iarnic, în urma unei judecări.

382.

1615 (7124) Decembrie 7, Târgoviște. — Radu Mihnea voevod întărește lui Lupu mare paharnic satul Grozăvești din județul Romanași, schimbat cu satul Găojani al lui Lecca mare spătar.

383.

1615 (7124) Decembrie 8. — Neacșu paharnic și soția sa Maria vând lui Tudor comis din Măldărești ocină în Murgeni.

384.

1615 (7124) Decembrie 17. — Neaga, soția lui Mihai, cu fiii și cumnații săi dau lui Iane 2 pogoane de vie, pentru o datorie.

DOCUMENTE INDOIELNICE

1.

1611 (7119) A p r i l i e 15. — Avram Cernat din Glogova și soția lui Neacșa vând lui Nicola niște Țigănci.

2.

1612 (7120) M a i 27, T ă r g o v i s t e. — Radu Mihnea voevod întărește mării Potoc: sare, părți de sate, Țigani și mori la Pitești.

3.

1612 (7120) I u n i e 10. — Radu Mihnea voevod întărește lui Dumitru Neacșat ocine la Călugăreni și Valea Rugi.

4.

1615 (7125) M a i 7. — Călugărul Spiridon dăruiește mănăstirii ridicată de el toată averea sa din Cătina.

КРАТКОЕ СОДЕРЖАНИЕ ГРАМОТ

1

1611 (7119) г. января 10. — Грамота господаря Раду Шербана, подтверждающая Баде и постельнику Калоте из села Кокорэшты вотчину в Драганештах, а крепостные должны быть поделены с логофетом Тушке.

2

<1611> г. февраля 1. — Грамота великого Крайовского бана Раци Джурджиу, освобождающая села Тисмана от всех податей, которому вменяется обязанность охранять монастырь и повиноваться игумену.

3

1611 (7119) г. апреля 5, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая монастырю Голгота землю, находящуюся вокруг монастыря, и освобождающая крепостных монастыря от всех податей, за что они должны охранять монастырь. Грамоты были потеряны во время венгерского нашествия.

4

<1611 — 1613> г. апреля 17. — Грамота великого ворника Вянтели, в которой он приказывает двум боярам расследовать причину тяжбы между Михаем из Тырговишора и Прибгом из-за вотчины в Дымбу.

5

<1611> г. апреля 21. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Тисменскому монастырю половину мыта от рыбы с озера Бистрецул.

6

1611 (7119) г. мая 3, в Бухаресте. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Кякне, жене ворника Черники место для лавок в г. Бухаресте, цыган и половину села Бранешты с крепостными.

7

1611 (7119) г. мая 5. — Грамота господаря Раду Михни, уполномочивающая Ефтимия, игумена монастыря Говора, собрать подать с монастырских сел, с приказом крепостным повиноваться.

8

1611 (7119) г. мая 5, в Бухаресте. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая монастырю Говора село Глодул с приказом кэмерашам из Окны Маре освободить крепостных от работы в соляных копях.

9

1611 (7119) г. мая 9, в Бухаресте. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая великому вистиеру Стойке вотчину с крепостными в Стоенештах, Праховской области.

10

1611 (7119) г. мая 10, в Бухаресте. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая комису Миху вотчину с крепостными в Фрасинетул де кымп.

11

1611 (7119) г. мая 10, в Бухаресте. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая логофету Станчу и его жене Тудоре села Грэмэтич и Добрословяны, дарованные его племяннице Тудоре господарем Михаем Храбрым.

12

1611 (7119) г. мая 24. — Купчая жупана Тудораки у Димы зятя Стати из Стэлчесты и его жены Войклицы на лавку в Бухаресте.

13

1611 (7119) г. июня 26, в Скеулештах на Теляжене. — Данная господара Раду Шербана, логофету Раду на вотчину Кучнул, где паланка Гергица, опустошенная Гавриилом Баторием. Говорится о бегстве господара в Молдавии.

14

1611 (7119) г. июля 14. — Показание великого логофета Лупу и его жены Марии в том, что Илива и ее родные из Кайнештах не являются крепостными монастыря Сурпателе.

15

1611 (7120) г. сентября 8. — Грамота господара Раду Шербана, подтверждающая комису Григорию вотчину в Верних Сэтенах, возле города Тырговиште, с участком земли под дом, виноградниками и крепостными. Указываются цены того времени на скот.

16

1611 (7120) г. сентября 12. — Раду Михня заключает союз с магистратом Феер Михали, его советниками и старейшинами Брашовской крепости.

17

1611 (7120) г. сентября 15, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Опре и его жене Войке вотчину в Бужорьях, полученную по суду.

18

1611 (7120) г. октября 16, в Бухаресте. — Меновая на имения логофета Дмитрия, из села Дудешты, с Шербаном и его братом Ионом из села Бырзешты.

19

1611 г. октября 18, Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая монастырю Говора 10 ведер пшеницы в год из области Романаци.

20

1611 (7120) октября 21. — Данная господара Раду Шербана логофету Раду на вотчину и мельничный брод, расположенные в паланке Гергица.

21

1611 (7120) г. ноября 1. — Данная господаря Раду Михни комису Иону на село Стрехая, принадлежавшее раньше господарю Шербану. Креспотные должны повиноваться комису.

22

1611 (7120) г. ноября 2. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая вистиеру Панэ часть села Лунджь.

23

1611 (7120) г. ноября 13. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая великому комису Брату и его жене Някше по половине сел Уешты, Драгоешты и Станешты.

24

1611 (7120) г. ноября 14, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая купцу Проке лавку в Бухаресте, купленную у портного Войки вследствие голода, вызванного нашествием на страну турок и татар.

25

1611 (7120) г. ноября 16, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Каталине, жене покойного великого бана Преди, села Пленца и Пастая, как следствие 6 судебных процессов.

26

1611 (7120) г. ноября 20, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая попу Степке село Румыни, што он платил от податей, четвертая часть селищ Дырза, мельницу в селе Добронитяны, вотчину, Белчу и виноградники.

27

1611 (7120) г. ноября 22. — Купчая логофета Свмы у Григория и его жены Мария на часть их имения в селе Паушешты.

28

1611 (7120) г. ноября 27, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Стану и его брату Ангелу из Леотешты владение вотчиной, виноградниками и бродом для мельницы.

29

1611 (7120) г. ноября 28. — Грамота господаря Раду Михни, освобождающая село Кырстаны, принадлежащее монастырю Рынкэчов, от всех податей.

30

1611 (7120) г. ноября 30, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Няге и его брату Турчину несколько вотчин в селе Кырломанешты.

31

1611 (7120) г. декабря 3, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая монастырю Бистрица село Костешты, дарованное Михаем Храбрым, освобождая его от всех податей.

32

1611 (7120) г. декабря 6. — Меновая на имениа Кисаря, племянника пахарником Кисарем из Руд.

33

1611 (7120) г. декабря 13, в Тырговиште.—Грамота господара Раду Михни, подтверждающая жупанице Анке из Кырстиенешты цыган, вотчины и виноградники в Кырстиенештах и Радачинештах.

34

<1611 — 1615> г. декабря 13.—Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Валахской Митрополии села: Варашты и Кэлугаряны, в области Браилы и озера Чюлница и Балта Алба.

35

1611 (7120) г. декабря 16, в Тырговиште.—Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Тисменскому монастырю село Тисмана, освобождаемое от всех податей при условии охраны им монастыря от злодейцев.

36

1611 (7120) г. декабря 17, в Тырговиште.—Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Тудоре, жене Антония Грамы села: Херешты, в области Илфова и Курта в области Влашки, данные Антонию Граме господарем Михаем Храбрым.

37

1611 (7120) г. декабря 20, в Тырговиште.—Грамота господара Раду Михни, подтверждающая логофету Пырву вотчины в Валенах и Кырстиенештах, принадлежавшие раньше некоторым „князьям“, продавшимися логофету Пырву в крепостную зависимость.

38

1611 (7120) г. декабря 26, в Тырговиште.—Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Георгию Сасулу части имения и виноградник в Владештах.

39

1611 (7120) г. декабря 27, в Вернештах.—Купчая Алботы, его брата Нягу и Добришана у Шерба на вотчину и виноградники в Сэсенах.

40

1611 (7120) г. декабря 28, в Тырговиште.—Грамота господара Раду Михни, освобождающая нескольких крепостных из Крушовул Лилей захваченных не по праву господарем Михаем Храбрым.

41

1611 (7120) г. декабря 29, в Тырговиште.—Грамота господара Раду Михни, освобождающая из крепостничества село Крушовул Маре, которое было не по праву захвачено господарем Михаем Храбрым.

42

1611 (7120) г. декабря 29.—Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Тисменскому монастырю половину мыта от рыбы с озера Бистрецул.

43

<1612 — 1616> г. января 12.—Господарь Раду Михни предоставляет право епископству из Бузау защищать свою рошу в городе.

44

1612 (7120) г. января 12. — Приказ господаря Раду Михни стольникам, ведующим озером Бистрец предоставить Тисменскому монастырю половину мыта от рыбы.

45

1612 (7120) г. января 18, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Опре и его брату Никоре из Питешты владение крепостным Иваном Луля, его именем, находящимся в Изворах и домом в Питештах, с местом в поле и бродом для мельницы.

46

1612 (7120) г. февраля 9. — Грамота господаря Раду Михни, освобождающая село Тисмана, принадлежавшее Тисменскому монастырю, от всех податей с тем, чтобы оно находилось в послушании у монастыря.

47

1612 (7120) г. февраля 15, в <Тыргшор>. — Магистрат Думитру, его советники и другие свидетели, дающие показание на счет наследства, оставшегося от жупана Ивана его сыну Михаю, побратавшемуся с Яковом.

48

1612 (7120) г. февраля 15, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Голготскому монастырю вотчины в Булинештах, данные портарем Петром и Петром из Булинешты.

49

1612 (7120) г. февраля 18. — Грамота господаря Раду Михни, уполномочивающая игумена Арджеского монастыря Ефимия охранять „заповедный лес“, расположенный выше монастыря, от всякого нарушения закона „заповедного леса“.

50

1612 (7120) г. марта 5. — Грамота господаря Раду Михни, который приказывает камерашам из Окна Маре, чтобы цыгане, принадлежавшие Арджескому монастырю не кололи соль в копи, а работали только на монастырь.

51

1612 (7120) г. марта 8. — Грамота господаря Раду Михни, с приказанием портарю Шербану отобрать у Драгича и его братьев грамоту на владение селом Валены и передать ее логофету Пырву, согласно постановлению суда.

52

1611 (7120) г. марта 15, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Андронику из села Албены, село Пригория, которое он оставляет дочери своей Хайда, находящейся, в замужестве в Греции.

53

1612 (7120) г. марта 16, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая постельнику Друме и его братьям Стойке, Сырбу и Дану вервыи в Градцие, леса и цыганы.

54

1612 (7120) г. марта 19, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая ворнику Карке и жене его Раде вотчину в Тымбурештах с 4 крепостными взамен вотчины Ивана, что он им продал в Герганах с 4 крепостными „с которыми он не мирился“.

55

1612 (7120) г. апреля 2, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Раду из Бэбяны вотчину в Михэештах и Фереджах, т. к. грамоты были потеряны во время нашествия венгров и татар.

56

1612 (7120) г. апреля 8. — Купчая логофета Нягоя из села Нижние Нагоми-решты у Ултата и его брата Паску на фруктовый сад, под названием Улмин.

57

1612 (7120) г. апреля 15. — Грамота 6 бояр, которые разделяют имущество между постельником Пана и его братом пахарником Степаном и устанавливают границы имения Извору, отделяющую его от имения Драновец.

58

1612 (7120) г. апреля 15. — Купчая котельника Ивана у Савы и его брата Лулу на один погон обработанного виноградника и на вотчину.

59

1612 (7120) г. апреля 17. — Постановление господара Раду Михни, согласно которому жупаница Кяжна, жена ворника, получает по суду во владение крепостного Шербана из Бервиешты.

60

1612 (7120) г. апреля 17, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая монастырю Козия села: Кушмирул и Пристолул, данные жупаницей Марией, дочерью ворника Драгича.

61

1612 (7120) г. апреля 18, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая монастырю Козия села: Фрэсинетул де Кымп и Студница, в области Романац, данные монахиней Теофанней, матерью Михая Храброго.

62

1612 (7120) г. апреля 20, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Стану и его жене Марге вотчину Дэешты, около Олта.

63

1612 (7120) г. апреля 23. — 24 меджиашей (смежных) свидетельствуют о том, что виноградник в селе Голешты принадлежит Арджешскому монастырю, данный ему господарем Раду Шербаном.

64

1612 (7120) г. апреля 23, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая логофету Преде по суду вотчины в Манайлештах, купленные у „князей“, которые продались в крепостную зависимость во времена Михая Храброго.

65

1612 (7120) г. апреля 25, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Арджешскому монастырю после суда 10 погон виноградника и вотчину в селе Голешты, данные ему господарем Раду Шербаном.

66

1612 (7120) г. апреля 26, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Станиславу и его братьям Раду и Станчу вотчины в селе Грошаны и цыгак.

67

1612 (7120) г. апреля 27, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Станчу вотчины и виноградники в Кэзэнештах.

68

1612 (7120) г. апреля 29, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Опре, Думитру, Раду и Станке, вотчины в Турченах, купленные на аспры и скот.

69

1612 (7120) г. апреля 29. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая великому логофету Станчу и его жене Добре вотчины и крепостных в селе Радачинешты.

70

1612 (7120) г. апреля 30, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Раду, Тудору, Лулу и Владу вотчины в селах Вецел, Копачены, Гроши и Жимбы и цыганку, принадлежащую Тудору.

71

<1612 г. апреля>. — Данная комиса Ангела Рымническому епископству на вотчины в Бунештах с крепостными и виноградниками, на 2 больших колокола, на семейство цыган и на серебряную чашу.

72

1612 (7120) г. мая 1, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Рымническому епископству вотчину и виноградник в Бунештах, данные комисом Ангелом.

73

1612 (7120) г. мая 2, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Цынцэренскому монастырю половину села Цынцэрены, четвертую часть села Фратоштица, села Арпадя и Боул и 7 цыганских семейств, данные ключером Предой и его братом Михаилом. Указаны суммы, уплаченные за дань села Арпадя и Боул.

74

1612 (7120) г. мая 5. — Купчая Гиви у Бади, племянника Бедиуцы на Торбуры на части вотчины возле Коаста Михая.

75

1612 (7120) г. мая 7, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Виерошскому монастырю село Нэлыртеяны, выкупившееся у монастыря без разрешения ктиторов.

76

1612 (7120) г. мая 10, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая село Пэпэлирул.

77

1612 (7120) г. мая 10. — Купчая митрополита у логофета Неделки на дом, находящийся напротив Митрополии.

78

1612 (7120) г. мая 12, в Тырговиште. — Господарь Раду Михня дает в послушание монастырь, находящийся возле города Гергица монастырю Костамонит, что на Афонской горе, жертвуя ему ежегодно 5,500 аспров, а братьям приходящим за пожертвованне 500 аспров.

79

1612 (7120) г. мая 14. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Аниноскому монастырю вотчины в Тивлештах, данные монахом Никифором из Жигораны.

80

1612 (7120) г. мая 20, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Андрею и его сыну Думитрашке вотчины в селах: Станештах и Корколацах, данных капитаном Думитрашку своему крестьянку Думитрашке.

81

1612 (7120) г. мая 20, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая постельнику Преде и его жене Флорике, дочери господаря Михая Храброго село Верхний и Нижний Плешовул после того, как он судился с крепостными два раза.

82

1612 (7120) г. мая 23, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Кошунскому монастырю село Ямянкул, давнее жупаницей Жипей.

83

1612 (7120) г. мая 27, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая питару Тудорану село Владешты, купленное у меджнашей.

84

1612 (7120) г. мая. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Изворанскому монастырю два брода для мельницы, один расположен в господарском имении Крушку, данный господарем Николаем, а второй данный Жипой из Бузэу.

85

1612 (7120) г. июня 5. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Саркизу на Бужораны, вотчину в Бужоранах, заложенную за 5600 аспров, Войхой, Ковстантявом и Опяной вплоть до выплаты сделанного долга.

86

1612 (7120) г. июня 8, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая, по судебному решению, пахарянку Митре вотчину с крепостными в Михештах.

87

1612 (7120) г. июня 9, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни подтверждающая бану Опре вотчины в селах: Момотештах, Беренах и Драгашанах т. к. утеряны были грамоты из-за злодеев.

88

1612 (7120) г. июня 15, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая монастырю Дялул села, части сел, Окня Микэ возле Тырговиште и вотчину в Тырговиште.

89

1612 (7120) г. июля 5. — Купчая торговца Думитру у постельника Бади на часть вотчины в Максине, с тем чтобы крепостные были бы освобождены.

90

1612 (7120) г. июля 9, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая логофету Вылку из Орбяски, вотчину в Габрове и двух цыганских девушек, купленных у поляков.

91

1612 (7120) г. июля 10. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая логофету Фиеру из Корби вотчины с крепостными в Цыганештах.

92

1612 (7120) г. июля 15. — Купчая великого спатара Кырсти у Марии, дочери постельника Раду на половину его домов с погребом в Тырговиште.

93

1612 (7120) г. июля 19. — Купчая логофета Винтилы у Митры и Ангелины на половину села Буку с крепостными.

94

1612 (7120) г. июля 29. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая великому постельнику Фоте крепостного из села Стойнешты, который сбежал.

95

<1612 — 1613> г. августа 6. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Буковецкому монастырю четвертую часть села Сулары, приказывающая крестьянам уйти с монастырского имения.

96

1612 (7120) г. августа 6, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Кырсти постельнику и его дружке вотчины в Мушчеленах.

97

1612 (7120) г. августа 7, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Михаю и его брату Думитру, сыновьям ключера Преды из Цынцэрыны, село Балота, которое было заложено в Четтурарском монастыре за 70000 аспров. Крепостные попытались выкупиться от монастыря.

98

1612 (7120) г. . . . 7. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Вифорытскому монастырю озера и ручьи в селах: Гургуяцы и Вэрешты.

99

1612 (7120) г. августа 9. — Господарь Раду Михня приказывает стольникам ведающим озером Бистрец дать монахам Тисменского монастыря половину дохода от этого озера.

100

1612 (7120) г. августа 20. — Грамота господара Раду Михни, освобождающая трех крепостных принадлежавших Рынкачювскому монастырю, от всех податей с тем чтобы они находились в послушании монастырю.

101

<1612 — 1613> г. августа 22. — Грамота вистьера Паны, подтверждающая монастырю Кошуна село Суларул.

102

1612 (7120) г. августа 26, в Рымнике Вылче. — Грамота господара Раду Михни, освобождающая село Калиманешты, принадлежавшее монастырю Козия, от всех податей с тем чтобы они поправили дорогу к монастырю.

103

1612 (7120) г. августа 26. — Господарь Раду Михни выносит решение согласно которому Опря, Лацко, Бэднуца, Драгич и Опря из Паушешты не считаются крепостными вьюков комиса Ангела.

104

1612 (7120) г. августа 27, в Рымнике. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Михаю и Мику вотчину и виноградник в Войнидженцах.

105

1612 (7120) г. — Калин дает в приданное своей дочери Муше имение в Пискури.

106

1612 (7120) г. — Грамота иеромонаха Иоана, игумена Тисменского монастыря, свидетельствующая о том, что село Плоска принадлежит Хотэранскому монастырю и что монастырь не имеет права на мыто в Быстрицком озере и на земли в Гриндурах.

107

1612 (7120) г. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Няге и Турчину вотчины в Кырломанештах.

108

1612 (7120) г. — Грамота митрополита Луки, епископа Ефрема из Рымника и епископа Кирилла из Бузэу, решающая, что игумен монастыря Козия должен быть выбран из среды монахов без вмешательства бояр и согласно поучению патриарха Еремии.

109

1612 (7120) г. в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Виерошскому монастырю 2 межи виноградника на горе Извораны.

110

1612 (7121) г. сентября 10, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, освобождающая село Калиманешты, принадлежавшее монастырю Козия, от всех податей с тем чтобы они слушались монастыря и разбивали бы камень для дороги.

111

1612 (7121) г. сентября 14, в Тырговище. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Саркизу, Опре, Войке и сыну ее Константину вотчину в Бужоранах, по второму суду.

112

1612 (7121) г. сентября 17, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая жителям села Туяши владение этим селом.

113

<1612 г. сентября>. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Марии, дочери ворника Дана вотчину в Габрове, по второму суду.

114

<1612 г. сентября — 1613 апреля>. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Марджиненскому монастырю половину села Благодешты с крепостными, после суда.

115

1612 (7121) г. октября 8, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая постельнику Ивану села: Штофанешты и Тымпяны, последнее взято взамен села Бенлешт у боир из Брылякован.

116

1612 (7121) г. октября 8. — Данная столичясы Марины Житнанскому монастырю на семейство цыган, а после ее смерти и на остальное имущество.

117

1612 (7121) г. октября 20, в Тырговиште. — Данная господаря Раду Михни, второму постельнику Гине на село Шопырлига в области Сак. Жители села продались крепостными Михаю Храброму.

118

1612 (7121) г. октября 22, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая комису Кирке село Пепеларь.

119

1612 (7121) г. ноября 1. — Данная великого пахарника Лупу Изворанскому монастырю на вотчину с крепостными в селе Сарата, принадлежавшую его жене Марии, которая рисковала погибнуть вследствие плохого поведения.

120

<1612 г. ноября 1>. — Купчая Изворанского монастыря у великого пахарника Лупу на семейство цыган.

121

1612 (7121) г. ноября 2, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая питару Тудорану село Владешты, жители села продались ему крепостными во времена господаря Радула Шербана.

122

1612 (7121) г. ноября 19, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая старшине закрощиков Раду вотчину и виноградник в Белцацах.

123

1612 (7121) г. ноября 30. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Велике, жене бана Воды 6 цыган.

124

1612 (7121) г. декабря 8, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая логофету Степану и его сыну Няге вотчину и фрустовые сады в Сакуенах, Дымбовицкой области.

125

1612 (7121) г. декабря 14, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая логофету Могошу часть села Пэулешты и две части вотчины в селе Татарул, по суду.

126

1612 (7121) г. декабря 15, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая комису Тудору село Дреджичены, Романацкой области. Село было куплено Михаем Храбрым.

127

1612 (7121) г. декабря 28, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Лазе из Кымпулунга виноградник на горе Циганешты.

128

1612 (7121) г. декабря 31. — Данная второго ворника Думитру и его жены Станы на 60 сажень в селе Берешты, — полученных его племянницей в приданное от них.

129

«1612 — 1613 г. мая», в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая спатарю Кырсте и его жене, Марии несколько сел и цыган, захваченных братьями Бузешт и яновъ полученных после многих судов. Упоминается о вооруженном восстании Бузешт против господаря Симпона.

130

1613 (721) г. января 7. — Раздельная грамота великого комиса Брату и его дяди Кырсти, над селами: Уешты, Дрегоешты, Гавяса и Чиофрынджаны.

131

1613 (7121) г. января 9, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая монастырю Козии озеро Мамина выше села Орли, по суду.

132

1613 (7121) г. января 10, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая бывшему великому ворнику Чернике села: Авинишул, Клинчаны, Мэгура и вотчины в Сарару с крепостными.

133

1613 (7121) г. января 11, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая: Пэтру, Фрациле, Раду, Бырке и Стану из села Крцулешты, вотчину в селе Дялул.

134

1613 (7121) г. января 12. — Господарь Раду Михня приказывает стольникам дать Тисмеяскому монастырю половину мыта от рыбы из Бистрицкого озера.

135

1613 (7121) г. января 13, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая великому комису Брату, его жене Няме и дяди ее логофету Кырсте половину села Гыяса возле Олта, а другая половина остается во владении Арджешского монастыря.

136

1613 (7121) г. января 13. — Митрополит Лука приносит показание в том, что Петр и Добрия из села Костешты не считаются крепостными Бистрицкого монастыря.

137

1613 (7121) г. января 15, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая великому постельнику Фоти вотчины в Стоенештах с крепостными находящимися там и с теми что убежали.

138

1613 (7121) г. января 15, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая стольнику Михалче вотчины в Мичештах и Мирчештах, купленные у турка Али-Бея.

139

1613 (7121) г. января 16, в Тырговиште. — Даяная господара Раду Михни, капитану Дамиану на село Салчия.

140

1613 (7121) г. января 23, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая питару Тудорану вотчину в Габрове, по суду.

141

1613 (7121) г. января 26, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая стольнику Михалче вотчины в Мичештах и Мирчештах купленные у турка Али-Бея, после суда с женой Али-Бея — Войней.

142

1613 (7121) г. января 27, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Марджиненскому монастырю половину села Благоденгты, после суда с магистратом Капотой из города Флочь.

143

1613 (7121) г. февраля 3. — Господарь Раду Михня пишет магистрату и его 12 советникам о том, чтобы они расследовали как получил Думитру от своих шуринов участок Таллы из Изворан: с крепостными или без них.

144

1613 (7121) г. февраля 5, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая бывшему великому постельнику Лексе и жене Грэждана, вотчину в Марчешты с крепостными, по суду.

145

1613 (7121) г. февраля 5, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Мэчюке и его отчиму Стану вотчину и мельницу в Табэре по суду, который был между ними.

146

1613 (7121) г. февраля 8, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая логофету Еремни вотчину возле Кырпешты с крепостными, купленными с асирами и с уплатой данн.

147

1613 (7121) г. февраля 10, в Тырговиште. — Господарь Раду Михня посвящает свой монастырь св. Троицы в Бухаресте — монастырю Ивир в Святогоре, уточняя и устав, которым будет руководиться этот монастырь.

148

1613 (7121) г. февраля 12, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Стане, жене второго стольника Пэдури вотчину в Сакуйянах, подаренную ей мужем, а также освобождение от рабства цыганки Гриси и ее сыновей.

149

1613 (7121) г. февраля 17, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая бывшему второму постельнику Леке и жене Грэждану вотчину возле села Марчешты с крепостными, по суду.

150

1613 (7121) г. февраля 18, в Тырговище. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Кынде и его родственнику Стойке вотчины в Будиштенах, Доброештах и Крынгуренах, купленные их родителями за аспры и скот.

151

1613 (7121) г. февраля 24, в Рымьпке Вылче. — Великий стольник Пананг выносит решение, по которому село Костенты принадлежит Быстрицкому монастырю.

152

1613 (7121) г. марта 2. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Вифорытскому монастырю озера Вэрешты и Гургуяцы, а стольники и шифарь не должны ни во что вмешиваться.

153

1613 (7121) г. марта 6. — Митрополит Лука приносит показание в том, что иеромонах Макарий оставил свое имущество Панагийскому монастырю, а своим племянникам по 1000 аспров.

154

1613 (7121) г. марта 7. — Митрополит Лука с епископами из Рымьника и Бузэу и игуменом Кодмянского монастыря приносит показание в том, что монастырь продал село Кэлугарены вистриеру Пана за деньги и скот.

155

1613 (7121) г. марта 7, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая логофету Вьлку из Орбяски вотчины в Габрове с крепостными.

156

1613 (7121) г. марта 11, в Бухаресте. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Майне вотчину в Нэнэшештах, он же остается „князем“, т. к. не продал себя в крепостничество логофету Мане.

157

1613 (7121) г. марта 26, в Тырговище. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Драгомиру и его брату Текшану, вотчины в Кэтуе, Боурянах и Нижних Метасарах.

158

1613 (7121) г. марта 29, в Тырговиште. — Данная господаря Раду Михни второму логофету Думитру и второму питару Алдимиру на село Букша, Яломицкой области. Это село было куплено Михаем Храбрым.

159

1613 (7121) г. апреля 5, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая логофету Фиере вотчины в Циганештах с крепостными из них часть проданная Штефаном Поштей, чтобы выкупить у турок жену и сыновей.

160

1613 (7121) г. апреля 6. — Господарь Раду Михня выносит решение, что поп Стан и другие люди из села Комапы являются крепостными, принадлежавшими Тисменскому монастырю. Раньше они бежали за Дунай и возвратившись поселились в имении комиса Иона, который захотел их закрепить силой.

161

1613 (7121) г. апреля 7, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая селу Бажештий на Мостишти выкуп его из крепостничества у капитана Груи.

162

1613 (7121) г. апреля 14, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая постельнику Друме с его братьями Стойкой, Шербой и Даном вотчины в Татэрэях, купленные там у ихних меджиашей.

163

1613 (7121) г. апреля 16, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Опре, Владу, Фулджеру и другим вотчины в Комэнештах Вылческой области, села: Сырби возле Олтеца, Мэничешты и Бенешты.

164

1613 (7121) г. апреля 16, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая питару Тудорану из Аниноасы вотчины в Гэгуештах, купленные у меджиашей.

165

1613 (7121) г. апреля 20, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая великому комису Брату, его жене Някше и дяде, логофету Кырсте села: Уешты, Драгоешты, Гэниса и Чиофрынджены.

166

1613 (7121) г. апреля 22, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая логофету Лепэдату и его брату Думитру вотчину в Барбулештах, Яломицкой области.

167

1613 (7121) г. апреля 24, в Тырговиште. — Данная господаря Раду Михни, жупану ключеру Гергию на селище села Селештиоары, Романацкой области с крепостными которые продались Михаю Храброму.

168

1613 (7121) г. апреля 24, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Шербана, подтверждающая постельникам Пырву и Раду из села Славитешты 2 крепостных, Опрю и Иона из Бэбены, с их сыновьями, бывшими крепостными Кристиана из села Охабы, от которого они убежали до крепостного устава господаря Михая Храброго. Упоминается что „господарь Михаил, его господство такой устав устроил тогда: кто где будет чтобы был на том месте крепостным в веки“.

169

1613 (7121) г. апреля 26. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Нягу из Барбулеца, Дымбовицкой области вотчины в Барбулеце с крепостными.

170

1613 (7121) г. мая 2. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая бывшему великому постельнику Фоте, постельнику Баде из Гречь, спатару Владу, питару Тудорану и игуменам из Арджеского, Троицкого и Внерошского монастырей вотчины и ви-наричь в Изворанах.

171

1613 г. мая 5, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая комису Нике село Краишаны, Мехединцкой области, которое было куплено Михаем Храбрым.

172

1613 (7121) г. мая 5, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Нучетскому монастырю по суду, село Томшаны и цыганы, давшие комисом Войку из Томшаны.

173

1613 (7121) г. мая 5, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая второму логофету Думитру село Тэтарул, Илфовской области.

174

1613 (7121) г. мая 6, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая свой матери Няге вотчину в Рунчанах с крепостными и цыганами.

175

1613 (7121) г. мая 12, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Костине, жене бывшего великого аги Живки и ее сыну Леке вотчину в Финте, Дымбовицкой области с крепостными, по суду.

176

1613 (7121) г. мая 15. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая монастырю Житнану половину села Ямник с крепостными, по суду.

177

1613 (7121) г. мая 15. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Тисменскому монастырю половину рыбного мыта от реки Олтеца до Железных Ворот.

178

<1613 (7121)> г. мая 20, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая логофету Владу вотчины с крепостными в Бужоренах в Олтянах.

179

1613 (7121) г. мая 22, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Драгомиру Быклешу и Мэйне с их сыновьями, вотчину в Фламынде, данное логофетом Раду.

180

1613 (7121) г. мая 24, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Миле, село Мэрчешты и вотчину в Деширацах.

181

1613 (7121) г. мая 25. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая жупанице Каталине, жене Преды Бузеску села: Пленница и Пэстая, после многих судов, с крепостными.

182

1613 (7121) г. мая 25, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая попу Давиду вотчины в Меришанах.

183

1613 (7121) г. мая 26, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая постельнику Думитру и его брату — логофету Винтиле, село Костаны.

184

1613 (7121) г. мая 26, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Владу, Стане и Наге вотчины в Тэгулештах, Фокшанах, Путиней и Вернештах.

185

1613 (7121) г. мая 27, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая попу Стойке и его братьям вотчину в Бериславецтах.

186

1613 (7121) г. июня 2, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Бэлауру, Патру, Стану и Василию с их сыновьями вотчину в Древештах.

187

1613 (7121) г. июня 3. — Грамота двенадцати бояр, свидетельствующих о том, что село Друджица принадлежит постельнику Стячу из Пады, в области Должа.

188

1613 (7121) г. июня 4, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая монастырю св. Екатерины в Бухаресте, села и части сел с крепостными.

189

1613 (7121) г. июня 10, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая попу Ангелу из Мочешты, Драготе и Бадике из Скэришоары вотчины во многих селах, купленные за аспры, скот и вино.

190

1613 (7121) г. июня 10. — Грамота Тырговишского магистрата Сливча и его 12 советников, подтверждающая Яне Ганате 2 лавки и участок под дом с погребом в Тырговиште.

191

1613 (7121) г. июня 15. — Купчая попа Петру у Марка Шийанула на вотчину в Обыриши.

192

1613 (7121) г. июня 16, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая логофету Вылке имение в Габрове и цыган.

193

1613 (7121) г. июня 17, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая стольнику Михалче вотчины в Мочештах и Мирчештах, купленные у турка Али-Бея.

194

1613 (7121) г. июня 17, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая жупанице Више, вотчины с крепостными в Капрнорул, по суду.

195

1613 (7121) г. июня 18, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Раду, вотчины в Кыйнештах, по суду.

196

1613 (7121) г. июня 23, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая логофету Станиде и его брату Некуле, половину сел Глогова и Мэнэстиря.

197

1613 (7121) г. июля 1, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Михайле, вотчины в Олтенах с крепостными, по суду.

198

1613 (7121) г. июля 3, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая логофету Станчу и его жене Марии, вотчины в Кэлчештах Раковице и Бэештах и цыган.

199

<1613 — 1615> г. июля 18. — Грамота крайовского бана Енаке, подтверждающая Велике, жене бана Воды, одну цыганку с ее дочерьми.

200

1613 (7121) г. июля. — Соглашение между Георгием и Михаилом насчет долгов оставших после смерти их отца.

201

1613 (7121) г. в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Дану и его племяннику Пэтру, вотчину в Лалушанах, данную логофетом Опрей.

202

1613 (7121) г. — Соглашение между игуменом Тисменского монастыря Ионом и постельником Стайком из Охабы относительно некоторых цыган.

203

1613 (7121) г. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая монастырю Сурпателе, вотчину в Барбатештах, по суду.

204

<1613> г. сентября 6. — Грамота господара Раду Михни, освобождающая поселение вокруг Троицкого монастыря в Бухаресте от работ в пользу монастыря.

205

1613 (7122) г. октября 9. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая монастырю Езер село Гэняса возле Слатины, взятое в обмен село Кэлэцзены от коммиса Брату.

206

1613 (7122) г. октября 27, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая логофету Пырву вотчины в Перенах с крепостными.

207

1613 (7122) г. ноября 17. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая второму вистиеру Василию, село Лунджь, приказывая крепостным подчиниться.

208

1613 (7122) г. ноября 18. — Грамота господара Раду Михни, приказывающая ворнику Чернике с 12 боярами установить границы монастыря — св. Троицы.

209

1613 (7122) г. ноября 18, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Станчу, сыну Саркиза из Бужоран, вотчину в Ярославештах и по-братимство с двоюродным братом Ионом.

210

1613 (7122) г. ноября 20, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая второму вистнеру Василию и его жене Катерине села Фрещты и Лунджь, по суду. Села были проданы ворничасой Нягой, чтобы выкупиться из турецкого плена.

211

<1613> г. ноября 26. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая господарине Няге владение несколькими цыганами.

212

1613 (7122) г. ноября, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая выкуп из крепостничества села Бырка, закрепощенного Михаем Храбрым.

213

1613 (7122) г. декабря 2, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая попу Нягу, Кречуну, Стойке и Владу, вотчины и виноградники в Жигоренах.

214

1613 (7122) г. декабря 2, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Стану и Анке вотчины в Мершанах, Вылчеле, Какшанах, по суду.

215

1613 (7122) г. декабря 17. — Кулчая Опри юзбаша из Крайовы у Барбу из Хлемны и его брата Искру, на имение.

216

1613 (7122) г. декабря 23, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая ватафу Михаю с его сыновьями участки под дома и сад в Тырговиште.

217

1614 (7122) г. января 7. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Стойкану из Бузеу вотчины и виноградники на горе Сэсэнл.

218

1614 (7122) г. января 10. — Грамота господара Раду Михни, приказывающая нескольким боярам расследовать причину недоразумений между монастырями Бистрица и Стрымба из-за трех крепостных.

219

<1614> г. января 12. — Грамота господара Раду Михни, освобождающая село Костешты, принадлежавшее Бистрицкому монастырю, от всех податей и повинностей, и за что должно повиноваться монастырю.

220

1614 (7122) г. января 12. — Грамота господаря Раду Михни, разрешающая Троицкому монастырю в Бухаресте отыскать и удержать все села, озера и цыган, принадлежавшие монастырю Спэтарул Стеля.

221

1614 (7122) г. января 18, в Тыргониште. — Грамота господаря Раду Михни, освобождающая от крепостничества село Ынтосура де Сус, которое было захвачено Бузештами.

222

1614 (7122) г. января 25, в Тырговище. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая нескольким меджнашам из села Миханцы, селнице села.

223

1614 (7122) г. января 26. — Грамота магистрата и 12 советников города Флочь, подтверждающая Станчу участку сада.

224

1614 (7122) г. января 26, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая монастырю Калую вотчину в Чворою, по суду с одним крепостным.

225

1614 (7122) г. января 27, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, освобождающая жителей села Негоешты, а также и тех, кто поселится в этом селе от всех податей и повинностей с обязательством платить господарю 100 золотых ежегодно и с тем чтобы они были судимы старейшинами села.

226

1614 (7122) г. февраля 1, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Пэтру и его сестрам Марии и Някше, вотчину в Микшанах.

227

1614 (7122) г. февраля 10. — Грамота господаря Раду Михни, приказывающая стольникам в Корнэцэле разрешить монахиням монастыря в Выфорыте взять свою часть рыбы из озер Вэрэшти и Гургуяци.

228

1614 (7122) г. февраля 11. — Купчая логофета Вылку из Орбяски на 6 дельниц с 4 крепостными и вотчину в Стулпнах, купленных у Спынчу из Тырговишти.

229

<1612> г. февраля 15, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Опре, Стойке и Грозе имение в Манэйлештах.

230

1614 (7122) г. февраля 15, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, освобождающая сербов из Сатул Ноу от всех податей и повинностей, а также всех свободных иностранцев, которые поселятся там, обязав их платить господарю 100 золотых ежегодно.

231

1614 (7122) г. февраля 20, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Раду с его сыновьями вотчину в Войнештах.

232

1614 (7122) г. февраля 22, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая: Владу, Станчу и Нану, сыновьям логофета Стана Клинически, вотчину в Дармэнештах.

233

1614 (7122) г. февраля 23, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Троицкому монастырю: озера Корнэцелул, Корковатул и Мождренул.

234

1614 (7122) г. марта 4, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Авраму и его жене Марии, вотчины в Рошу.

235

1614 (7122) г. марта 4, в «Тырговиште». — Грамота Тырговиштского магистрата и 12 советников, подтверждающая монастырю Стелы расположенные под городом салы.

236

1614 (7122) г. марта 13, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая логофету Вылку из Орбяски, имение с крепостными в Вылгане и цыган.

237

1614 (7122) г. марта 23, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая комису Нике и его брату Михо село Крепшаны, после многих судов с крепостными.

238

1614 (7122) г. марта 26, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая братьям, пахарикам Баде и Ивану, село Бэжешты.

239

1614 (7122) г. марта, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая великому постельнику Енаке селище в селе Ний де Эй, Яломицкой области, освободив на 3 года тех, кто там поселится от всех податей и повинностей, с обязательством ежегодно платить господарю 60 венгерских золотых и с тем чтобы они были судимы старшинами села.

240

1614 (7122) г. апреля 9, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая выку из крепостничества села Хумориле в области Влашки, акрепоценное Михаем Храбрым.

241

1614 (7122) г. апреля 16, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Яне, сыну пыркалаба Георгия Ергопола 4 лавки в Тырговиште.

242

1614 (7122) г. апреля 19. — Грамота господаря Раду Михни, с приказанием селам Тисменского монастыря посылать ежедневно по 50 человек для охраны монастыря от разбойников.

243

<1614> г. апреля 29. — Бояре Балашской земли пишут бывшему господарю Раду Шербану, находящемуся в изгнании, о том, что турецкое иго усилилось и выражают опасение, что их страна будет превращена в пашалык. Просят его обратиться за помощью к императору.

244

1614 (7122) г. апреля 30, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Станчу виноградник на горе Бужорани, участок под дом и вотчину.

245

1614 (7122) г. апреля 31, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Мирче из Кындешты, Станиле и Станиславу вотчины в Кындештах.

246

1614 (7122) г. мая 6, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Неделько вотчину в Букул Веки, Яломицкой области.

247

1614 (7122) г. мая 9, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Станче, Стефану, Гаго и Русте, сыновьям бана Бэрбуи вотчины в Кисэроая, Слэвилешты и Жегэлия.

248

1614 (7122) г. мая 12. — Грамота господаря Раду Михни, приказывающая Раду Чунте и Воике Бора присягнуть в том, когда Стэнила из Тымбурешты перешел Дунай до или после появления устана о закреплении Михая Храброго.

249

1614 (7122) г. мая 12. — Грамота господаря Раду Михни, приказывающая Пилату Пунтау присягнуть в том, что Параскив из Тымбурешты перешел Дунай до или после появления устана о закреплении Михая Храброго.

250

1614 (7122) г. мая 19. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая монастырю Мисля село Гряка в области Влашки, по суду.

251

1614 (7122) г. мая 19. — Грамота Тырговиштского магистрата Статку и 12 советников, подтверждающая Яне, сыну пыркалаба Георгия Ергополо 4 бакалейные лавки с „местом меновщиков“ в Тырговиште.

252

1614 (7122) г. мая 21. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая монастырю Мисля село Гряка, приказывая крепостным слушаться монастыря и дающая право игумену преследовать убежавших крепостных.

253

1614 (7122) г. мая 23, в Прудде. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая вориначе Кяжве вотчину в Марэчнинах.

254

1614 (7122) г. июня 6. — Грамота великого бана Еяке, подтверждающая монастырю Кошуна село Поварул, данное портарем Руско.

255

1614 (7122) г. июня 7, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая логофату Лаледату вотчины в Орлындештах.

256

1614 (7122) г. июня 12, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая второму постельнику Гине вотчину в Магуренах (Прахова).

257

1614 (7122) г. июня 13, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Станчу и его сыновьям вотчину в Маслоше, в области Горжа, так как он не был продан как крепостной постельнику Драгичу.

258

1614 (7122) г. июня 20, в Тырговиште. Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Никше, Алэману, Драгу и Лупу вотчину в Тихулештах, области Бузеу.

259

1614 (7122) г. июня 26, в Бузеу. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая купцу Думитру Булурую вотчину в Бэйкулештах.

260

1614 (7122) г. июня 26, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Александрийской патриархии зависимость монастыря Стэнешты.

261

1614 (7122) г. июля 2, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Райку и Станчу с их сыновьями и братьями вотчину в Дрештах.

262

1614 (7122) г. июля 4, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая комису Ионашке села Бэтогул и Бобовцы, по суду с крепостными.

263

1614 (7122) г. июля 6, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Оане из Кицешты вотчины в Кицештах, Слэвилештах и Гимпенах.

264

1614 (7122) г. июля 6, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Вифорытскому монастырю озера в Вэрештах и Гургуяцах, по суду.

265

1614 (7122) г. июля 9. — Грамота господара Раду Михни, приказывающая Драгомиру и питару Алдимиру взять письма некоторых крепостных из Тэмбурешты, принадлежавшие Драгомиру и отнести в Тэмбурешты.

266

1614 (7122) г. июля 10, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая монастырю Дялул, Сатул Ноу, освобожденное от всех податей и повинностей, которое должно дать господару 100 золотых дукатов, с тем чтобы они были судимы монахами.

267

1614 (7122) г. июля 10, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая монастырю Дялул: села, части сел, мыто соляной копи Окна Мики из Тырговиште. Решено, чтобы игумены выбирались монахами.

268

1614 (7122) г. июля 12, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая выкуп из крепостничества села Барбулешты Галичей, Браиловской области.

269

1614 (7122) г. июля 13. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая выкуп из крепостничества села Гэожаны Оанчей, Браиловской области.

270

1614 (7122) г. июля 20, в Сымбота (Тирнау). — Данная господара Раду Михни комису Бузинке на вотчину в Майе.

271

1614 (7122) г. июля 20, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая жупанице Драголе и ее сыну, логофету Раду, вотчину с крепостными в Саракове, Мехединцкой области и цыган.

272

<1614> г. июля 20, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая монастырю Градиштя Флорештилор (Черника) села, виноградники, озера, третья часть мыта с соляных копей в Анвизише.

273

1614 (7122) г. июля 20, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая монастырю Стрымбул половику села Продилешты с крепостными, после второго суда с последними.

274

1614 (7122) г. июля 22, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Драгичу, Раду, Опре, Драгомиру и Детку вотчины в Кырстинештах и Валенах с крепостными.

275

1614 (7122) г. июля 31, Козия. — Грамота господара Раду Михни, освобождающая село Фламынзешти от всех податей и повинностей кроме дани, десятины и мыта на свиней, с тем чтобы сеяние работали Арджешскому монастырю.

276

1614 (7122) г. августа 3, в Окна Маре. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая попу Строе виноградник в селе Бунештах и селиште под дом.

277

1614 (7122) г. августа 5, в Окна Маре. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Михаю и Мику в Питештах, участки и селиште в Войвидженштах, по суду.

278

1614 (7122) г. августа 15, в Крайове. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Каталине вотчину в Гаештах, освобожденную от крепостничества, по суду.

279

1614 (7122) г. августа 15, в Крайове. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Тату и его брату Станчу и Владу, вотчины в Рсбэнештах.

280

1614 (7122) г. августа 18, в Каракале. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая постельнику Тудору и его жене Владайе, вотчины, виноградники и цыган.

281

1614 (7122) г. . . . 19, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая второму постельнику Гине села Гербачиу и Кэтунул и вотчины в Мэгурнях и Леутештах с крепостными.

282

1614 (7122) г. августа 26. — Грамота господара Раду Михни, уполномочивающая логофета Думитру отобрать одного крепостного у Оприны, жены логофета Марку которого он купил вместе с селом Тэтарул.

283

1614 г. сентября 4, в Тырговиште. — Грамота Александрийского патриарха, Кирилла, с постановлением о том, что игумены Бистрицкого монастыря должны быть выбраны среди монахов монастыря.

284

1614 (7123) г. сентября 7. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая комису Кирке нескольких крепостных из Палаларь, которые пробовали избавиться от крепостничества, стараясь доказать, что они были закрепощены насильно.

285

1614 (7123) г. сентября 10. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая монастырю Кошуна село Вэрворул, данное Михаем Храбрым.

286

1614 (7123) г. сентября 12. — Данная господарьни Няги, монастырю Анноаса, построенному ею, на село Числаул, семейства цыган, брода для мельниц, скот и различные ценные предметы.

287

1614 (7123) г. сентября 16, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Раду, Преде и Радуцу, вотчины в Стынгачиоашке и в Гоештах, брода для мельниц и цыган.

288

1614 (7123) г. сентября 20. — Кулчая пола Робу у меджиашей села Качулатешты на имение и мельницу в Качулатештах.

289

«1714 г. сентября 20». — Данная Няги, дочери Могои из Качулатешты полу Робу на вотчину.

290

1614 (7123) г. сентября 24, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая постельнику Преде из Лерешть потчину и Войнштах, по суду с крепостными.

291

1614 (7123) г. октября 10. — Грамота господара Раду Михни, освобождающая село Флэмынзешты от всех податей и повинностей, кроме дани, джмы и горштинь, чтобы селяне работали Арджескому монастырю.

292

1614 (7123) г. октября 12. — Купчая логофэта Стойки из Тарачень на цыган, у Марии, дочери постельника Стайки из Букова.

293

1614 (7123) г. октября 18, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Гербичяну и его братьям Гое и Финте, вотчину в Хомештах, области Рэмику-Сэрат, после бывшего между ними суда.

294

1614 (7123) г. октября 20, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Неделку из Букул Владулуй вотчины, брода для мельниц, виноградники и крепостных в Букул Векп.

295

1614 (7123) г. октября 24, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая освобождение от крепостничества села Шопырлига Циганулуй, закрепощенное Михаем Храбрым.

296

<1614 — 1617> г. октября 28. — Грамота великого ворника Кырсти, подтверждающая Стойкану, из города Буэу, погон виноградника на горе Сасени.

297

1614 (7123) г. ноября 18, в Бухаресте. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Колеятинскому монастырю, имение Тымбурешты, Яломницкой области, 15 лавок и большая бая в Бухаресте и виноградник на горе Вакерешть.

298

1614 (7123) г. ноября 27, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая ветафу Стойке, Преде и Иштфану выкуп вотчины в Котроченях, захваченной Михаем Храбрым.

299

<1614> г. ноября 28. — Кулчая игумена Григория Троицкого монастыря на место под лавку, у попа Думитру и у его жены Штефаны.

300

<1614> г. ноября 30. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Гиду, Коце, попу Коаме и Някше вотчины в Метексе и Радулештах.

301

1614 (7123) г. декабря 3, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая выкуп из крепостничества села Карлиташь, Яломницкой области, закрепощенное Михаем Храбрым.

302

1614 (7123) г. декабря 11, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая выкуп из крепостничества нескольких селян из Зэвой, закрепощенных Михаем Храбрым.

303

1614 (7123) г. декабря 17, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Барче вотчины в Изворах.

304

1614 (7123) г. декабря 20, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Прозе и Деспе, дочерям Антония Грама села Херешты Илфовской области и Курта в области Влашки.

305

1614 (7123) г. декабря 21. — Кулчая Стойки у Войчлы на сажень в вотчине Гыляска.

306

1614 (7123) г. декабря 22. — Данная постельника Преда монастырю Жития на цыган и 2 волов.

307

1614 (7123) г. декабря 24, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Роману и его братьям вотчины в Сутештах.

308

1614 (7123) г. декабря 27, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая великому логофету Винтиле вотчины в Ульснах.

309

1614 (7123) г. декабря 29. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Станке, жене великого логофета Винтилы виноградники и участок под дом в Барбетештах.

310

1614 (7123) г. декабря 30, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая пыркалабу Опре вотчину в Бадичештах.

311

1614 г., в Бухаресте. — Грамота патриарха Александрии Кирилла, подтверждающая подчинение монастыря Раду Вода монастырю Ивир на Афоне.

312

1615 (7123) г. января 9, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Троицкому монастырю около Бухареста, половину села Глина с крепостными.

313

1615 (7123) г. января 15, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Троицкому монастырю около Бухареста мыто от скота, от соляных копей Гитноары и Телеги, от винарича из села Лупешты и мельницы в Бухаресте.

314

1615 (7123) г. января 16. — Соглашение Раду и Кисара с постельником Гиокой относительно того чтобы он оставил им село Сэрэчяешты с водяной и валильной мельницами под залог колеса мельницы во Владештах.

315

1615 (7123) г. января 20, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая чяшу Петру вотчину и брод для мельницы в Сакуянах.

316

1615 (7123) г. января 22, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, освобождающая село Попша, возле Тырговиште с тем, чтобы оно работало на монастырь Дялул.

317

1615 (7123) г. января 23, Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая логофету Могошу и жене его Някине вотчины в Паулештах и Татарах, виноградники, брода для мельниц и цыган.

318

1615 (7123) г. января 25, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, освобождающая от крепостничества село Пуцуриле, в области Должа, закрепощенное во времена Михалла Храброго.

319

1615 (7123) г. января 25, в Тырговиште. — Логофет Фиера и его жена Стана дают в приданное своей дочери Станке вотчину в Рагурнацах.

320

1615 (7123) г. января 29. — Господарь Раду Михня выносит постановление, что Влад и его брат Бадя из Кылугарень считаются крепостными монастыря Котломуз, по суду.

321

1615 (7123) г. февраля 12, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, освобождающая от крепостничества село Караула, закрепощенное Михаем Храбрым.

322

1615 (7123) г. февраля 12, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая постельнику Ивашке вотчину в Улмулече.

323

1615 (7123) г. февраля 17, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая басоннику Стану вотчину в Кадугаренах.

324

1615 (7123) г. февраля 26, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая ветафу Стойке, Иштвану и Преде селище Котырчянилор, в области Ильфов.

325

1615 (7123) г. марта 8. — Купчая постельника Пырву из Слэвнешець у логофета Мани из Ширнясы на вотчины в Пещане и Поений.

326

1615 (7123) г. марта 13, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая ветафу Михаю вотчину в Войнештах с одним крепостным.

327

1615 (7123) г. марта 28, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Каталине, жене бана Преда, вотчины и виноградники в Корбень и Бербешть.

328

1615 (7123) г. марта 31. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая логофету Преде из Бырсешь, вотчину и крепостных в Мыныйлештах, после суда с последними.

329

1615 (7123) г. апреля 2. — Грамота великого Крайовского бана Янаке, подтверждающая монастырю Житван вотчины в Каковцах, Деждерацах, Стылпнице и цыган.

330

1615 (7113) г. апреля 18, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Ради, дочери Оанчи, вотчину в Брэнештах и виноградник на горе Бэтрыни.

331

1615 (7123) г. апреля 22, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Яши, жене священника вотчину и крепостных в Яковештах.

332

1615 (7123) г. апреля 23. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Арджешскому монастырю село Корбь, по суду.

333

1615 (7123) г. апреля 24, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая монастырю Кошуна села, части сел и цыган.

334

1615 (7123) г. апреля 26, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая постельнику Баде вотчину в селе Гречь, по суду.

335

1615 (7123) г. апреля 27. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Стойке и Стану, из Мититей, вотчину двоюродного брата их Михая, которого они спасли от виселицы за кражу.

336

1615 (7123) г. мая 2, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Нягу и его сыновьям участок под дом в Себичеу и побратимство со своим отцем Стэнилом.

337

1615 (7123) г. мая 3, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая попу Гине из Рымника и его сыновьям вотчину в селе Бужоранах и Улице, по суду.

338

1615 (7123) г. мая 10. — Грамота митрополита по поводу примирения между Предой и Гиокой, которые тягались из-за вотчины в Чютуре.

339

1615 (7123) г. мая 15. — Радул Паште, Нягое, сын Аркэй и Раду приходят к соглашению с комисом Стаматем и Думитру относительно владения имением в Жупанештах и Красне.

340

1615 (7123) г. мая 19, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая посвящение монастыря Станешты, в качестве метоха патриархии в Александрии, установив и часть, причитающуюся патриархии из доходов монастыря.

341

1615 (7123) г. мая 19. — Грамота митрополита Луки, подтверждающая посвящение монастыря Станешты, в качестве метоха патриархии в Александрии.

342

1615 (7123) г. мая 25, в Тырговиште. — Данная великого логофета Виянтылы на участок в Тырговиште, Михайловской церкви в Тырговище.

343

1615 (7123) [г. мая 28, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Албулу, Робулу и Бэтрынулу, вотчину в Стянке, купленную за деньги и скот.

344

1615 (7123) г. мая 31, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Зафуре, жене постельника Драготы, село Коцофены, после нескольких тяжб.

345

1615 (7123) г. июня 2, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Шербану вотчину в Пуранах.

346

1615 (7123) г. июня 2, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая постельнику Станке и его сыновьям вотчину в Сэкуенах, купленную на деньги, скот и зерно.

347

1615 (7123) г. июня 2. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая логофету Степану и его сыну Нягое, вотчину в Сэкуянах.

348

1615 (7123) г. июня 5. — Данная Крайовского магистрата Добри монастырю Житянул на имение и виноградник.

349

1615 (7123) г. июня 5, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая армашу Войку и его брату Буяку вотчину в Сэкуянах.

350

1615 (7123) г. июня 6, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Драгошу и Мане и их сыновьям вотчину в Кэпрэрештах.

351

1615 (7123) г. июня 12, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Стойке и его сыновьям вотчину в селе Дэештах возле Луккавца.

352

1615 (7123) г. июня 16, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, освобождающая село Драновцы в Романашкой области, принадлежавшее монастырю Станешты, метох Александрийской патриархии от всех податей и повинностей, позволяя монастырю устроить „слобогию“.

353

1615 (7123) г. июня 25, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая комису Нике село Краншаны Мехединцкой области, данное Михаилом Храбрым за верную службу с пролитием крови.

354

1615 (7123) г. июня 25, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая логофету Опре из Ширинясы село Нижние Фолешты на реке Бистрице после тяжбы с крепостными, а также вотчину в Паушештах и пруд в Капрозах.

355

1615 (7123) г. июня 30, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Раду и его сыновьям, вотчину в Тарнашештах.

356

1615 (7123) г. июля 2, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая монастырю Стрымбул, половину села Продилешть с крепостными после тяжбы с последними.

357

1615 (7123) г. июля 4, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Иону и его сыновьям, вотчину в Сакуянах.

358

1615 (7123) г. июля 6, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая великому пахарнику Лупу села: Владая и Гаожаны.

359

1615 (7123) г. июля 7, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая пыркалабу Опре с его сыновьями, имение в Брэдичештах, по суду.

360

1615 (7123) г. июля 13, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Флоре Мэндеску и его сыновьям вотчину в Могошое, по суду.

361

1615 (7123) г. июля 14, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая митрополи в Тырговище села, части сел, виноградники и озера.

362

1615 (7123) г. июля 31, в Тырговище. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Думитру Баларою и его сыновьям, вотчину в Максинах.

363

1615 (7123) г. августа 1, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Нану Циплеску и его сыновьям, вотчину в Микшанах.

364

1615 (7123) г. августа 2, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая греку Стамате Граме, дом, 2 мельничных колеса и сад в городе Арджеше.

365

1615 (7123) г. августа 7, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Раду из Гургуяць, вотчины в Шкеях и в Пиептештах, а пасынку его Байе, вотчину в Гаожанах.

366

1615 (7123) г. августа 8, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая выкуп из крепостничества селу Казэнешты.

367

1615 (7123) г. августа 18, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Троицкому монастырю нескольких цыган, убежавших к боярам из Брынковень.

368

1615 (7123) г. августа 25, в Бузау. — Запись на побратимство между Неню и его сестрой Тудорой.

369

1615 (7123) г. августа 26, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая Раду, сыну Шербана, Мане и Бале, вотчины и виноградники в Бребиах.

370

1615 (7123) г. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая полу Стойке из Бонцешть, имения в Кырлидже, купленные на деньги и скот во время голода.

371

1615 (7124) г. сентября 8, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая банясе Катэлине имения в Млекэнештах, Шимникуле и Милештах.

372

1615 (7124) г. сентября 17, Сымбата Маре (Гирнау). — Грамота господаря Раду Шербана, разрешающая логофету Раду вернуться в страну, которому дает вотчину от Паланки Герлицы за верную службу.

373

<1615 (7124)> г. сентября 17. — Грамота господаря Раду Шербана, подтверждающая логофету Раду вотчину с крепостными от Паланки Герлицы.

374

1615 (7124) г. сентября 18. — Грамота господаря Раду Михня, подтверждающая Опре из Рымника вотчины в селах Лазуллуй Ману и Войниджештах.

375

1615 (7124) г. сентября 20. — Давния государыни Няги, жены господаря Михни логофету Могошу и жене его Никше на вотчину Тэтарул.

376

1615 (7124) г. октября 3, в Бухаресте. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая жене ворника Кякне вотчину в Мэрджишенах, которую дарует монастырю Езер с Колентны.

377

1615 (7124) г. октября 18. — Грамота господаря Раду Михни, освобождающая села Оревица и Болбошаны от господарского винарича.

378

1615 (7124) г. октября 29, в Тырговиште. — Грамота господаря Раду Михни, подтверждающая выкуп из крепостничества Стана, сына попа Бунилы из Тымбурешть.

379

1615 (7124) г. ноября 4, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая постельнику Ваде вотчины в Гречах и в Присаке, по суду.

380

1615 (7124) г. ноября 14, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая логофету Фиеру и его жене Тудоре, а также и сыновьям Михая из Тырговиля вотчины в Петропанах и Кацавей с крепостными и виноградники на горе Фыстичь.

381

1615 (7124) г. ноября 21. — Грамота великого крайовского бана Янаке, подтверждающая монастырю Житиян трех крепостных из Ямника, по суду.

382

1615 (7124) г. декабря 7, в Тырговиште. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Дупу, великому пахарнику, село Грозэвешты области Романацы, обменное им на село Геожканы у великого спетаря Леки.

383

1615 (7124) г. декабря 8. — Купчая комиса Тудора, из Мэлдэренить, у пахарника Някши и его жены Марии на вотчину в Мурджепах.

384

1615 (7124) г. декабря 17. — Няга, жена Михая и ее сыновья и свояки дают Яну 2 погона виноградника в уплату долга.

СОМНИТЕЛЬНЫЕ

1

1611 (7119) г. апреля 15. — Аврам Чернат из Глоговы и его жена Някша продают Никкле несколько цыганок.

2

1612 (7120) г. мая 27, в Тырговиште. — Грамота Раду Михни, подтверждающая монастырю Поток села, части сел, цыган и мельницы в Питештах.

3

1612 (7120) г. июня 10. — Грамота господара Раду Михни, подтверждающая Думитру Немшату вотчины в Кэлугэрепах и Валя Рудии.

4

1615 (7123) г. мая 7. — Даяная монаха Спиридона монастырю, воздвигнутому им на все его имущество в Кэтинь.

DOCUMENTE

DOCUMENTE

1

1611 (7119) Ianuarie 10. ¹⁾

O carte a mării sale răposatul Io Radul Voevod, ce au dat la mână Badii și Calotă postelnic din Cocorăști ca să-ș ție partea din Drăgănești, însă partea ce au ținut-o jupâneasa Mitroia vorniceasa. Ghenarie 10, 7119 <1611>.

† Cu mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Rumânească . . . . .²⁾ Badii și Calotă postelnic *din* Cocorăști, ca să fie volnici cu cartea domnii mele să-ș ție partea din Drăgănești, însă partea ce au fost ținând-o jupâneasa Mitra vorniceasa, pentru că așa au spus Badea și Calotă postelnic innai(n)tea domnii mele cum au fost luat 12 bocri denaintea lui Mihaiu voevod să jure înaintea lui Mihai vodă și au dat atunci cum să-ș ție bucatele.

Așijderea am judecat și am dat și domnia mea să fie volnici cu cartea domnii mele să-ș ție bucatele, însă partea din Drăgănești ce au fost ținând jupâneasa Mitroae, pentru că au fost ale lor bucate drepte și dă moșie. Și să fie volnici să-ș împartă rumânii cu Tușchie logofăt în trei părți. Și niminea să nu cuteze a-i bân-tui sau a-i opri înaintea cărții domnii mele, că așa iaste porunca domnii mele.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 466 f. 129 v.

Copie rom.

2

<1611> Februarie 1.

† Jupan Rași Giurgi svatul mării lu Crai, mare ban al Craiovei, aciastă cartea mea satului Tismana dela sfânta mănăstire, ca să fie în pace și slobod di bir, di găleată, di dijmă, di gorștină, de dat, de toat(e) mâncăturile și de

¹⁾ La această dată Radu Șerban voevod se afla în Moldova, alungat de Gabriel Bathory.

²⁾ loc alb în text.

toat<e> lucrurile câte sintu priste an în țara și de haiduci, de dorobanți, de cătane, pântru că au fost ertat satul Tismana și mai dinainti vreme di Radul vod<ă>.

Și am văzut și eu cartea Radul<ui> vod<ă>; pântru accia am ertat și eu satul Tismana di bir și di toati mâncăturile, ca să păzască la sfânta mănăstire.

Pântru accia și voi, satul Tismana, în vreme ci viți videa cartea mea, iar voi să căutați di să păziți la sfânta mănăstir<e> și să ascultați de învățătura părintelui egum<e> nului, că pântru accia v'amertat. Și de nime băntuiala să n'aib<ă> satul Tismana pristi cartea mea, că acel om rău va păți. *Aceasta vorbim, altfel să nu fie, după spusa mea.*

Scris luna Februarie 1 zi.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XC/52

Orig. rom., hârtie, filigran, pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Copie rom. în condica m-rii Tismana, nr. 329 f. 44.

Hașdeu l-a datat cu 1600; data probabilă nu poate fi decăt după 1 Aug. 1604, când George Racz a fost trimis cu Secuții săi să ajute pe Radu Șerban să liniștească țara, sau și mai probabil, în 1611, când Gabriel Bathory a înlocuit pe Radu Șerban voevod în Târgoviște (Dec. 1610—Mart. 1611) și a putut da însărcinarea de ispravnic unui ostaș, care cunoaștea provincia. De altfel amintește și cartea lui Radu voevod, dată în acelaș sens.

3

1611 (7119) Aprilie 5, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domnicii mele sfintei dumnezeieștii mănăstiri numită dela Golgota, căreia îi este hramul sfânta preobrajenie a domnului dumnezeului și mântuitorului nostru Iisus Hristos, ca să fie sfintei mănăstiri ocina care este locul dimprejur, cu toate hotarele cât înconjoară sfânta mănăstire, oricât se va alege de pretutindeni, cum a fost și mai dinainte vreme.

Iar hotarele și semnele să se știe: locul sfintei mănăstiri dela Cărbunariul la un stejar infierat, apoi în jos pe drumul Slănicului, apoi în sus pe apa Slănicului la drumul Bivolarilor și apoi iar pe drumul Bivolarilor în sus, până la vârful, până la piscul Blidarului și în jos până la Slănicul Banului și iar apoi pe apa Slănicului în jos până la stupăria sfintei mănăstiri din Deal, apoi după aceea, iar merge până la vârful lui Drăghia în sus, iar la vârful Cărbunariului. <Pentru că această mai sus spusă ocină a fost> miluită încă de răposatul Pătrașco voevod.

Iar mai pe urmă, răposatul Mihail voevod a trimis pe jupan Radul clucer Buzescul și pe Nica vistier și alți boieri; astfel au mers și au adverit și au

ales ocină sfintei mânăstiri și au aflat semnele și au hotărnicit-o acci mai sus scriși dregători. Deasmeni și Mihail voevod încă a miluit și a dat și a întărit ca să fie această ocină toată la sfânta mânăstire și cu vii și cu vinărici. Deasmeni și săracii care au șezut în jurul mânăstirii, au avut iertare și scutire de bir și de toate slujbele și muncile și mâncăturile câte sunt peste an, ca să păzească sfânta mânăstire, fiindcă de mai înainte, de multe ori au jefuit-o tâlharii, al treilea și al patrulea rând.

Deasmeni și după Mihail voevod, i-a iertat și răposatul Simion voevod și Radu voevod, de toate au fost în pace și slobози cum este mai sus scris, însă numai au slujit și au păzit sfânta mânăstire mai sus spusă, pentrucă și domnia mea așa am aflat și am adevărit și au spus și dregătorii domniei mele și călugării dela mânăstire au mărturisit, că au avut cartea răposatului Pătrașco voevod și cartea lui Mihail voevod și a lui Simion voevod și a lui Radul voevod pentru această ocină și pentru vecinii sfintei mânăstiri, dar au pierit toate cărțile de ocine ale sfintei mânăstiri când <cu> răutățile, însă când a venit craiul cu Ungurii și a prădat toată țara domniei mele. Apoi după aceia, domnia mea am înnoit și am întărit <cu> această carte a domniei mele și încă am și miluit domnia mea sfânta mânăstire cu acei mai sus spūși săraci vecini din jurul mânăstirii, să fie de treabă și de ascultare și să păzească sfânta mânăstire, ca și mai înainte vreme, cum au fost iertați și de alți bătrâni domni. Iar domniei mele și părinților domniei mele să fie veșnică pomenire la sfânta mânăstire, la sfântul jertfelnic.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei dumnezeceștii mânăstiri, ca să-i fie ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă blestem pun domnia mea în această carte a domniei mele, cum am înțeles domnia mea și am adevărit domnia mea că au fost scrise și alte cărți de alți domni: după trecerea domniei mele pe cine alege domnul Dumnezeu să fie stăpân al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă cinstește și înnoește și întărește această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și în domnia lui; iar dacă nu cinstește și nu păzește și nu înnoește această carte a domniei mele și strică această pomană dela sfânta mânăstire, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui, iar în veacul viitor sufletul lui și să fie cu Iuda Iscarioteanul și cu de trei ori blestematul Aric și cu ceilalți necredincioși Iudei, care au strigat asupra sângelui domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, «ia-l, ia-l, răstignește-l,» sângele lui asupra lor asupra copiilor lor, aceasta este și <va fi> în veci, amin.

Iată dar și martori pun domnia mea: jupan Pană vistier și jupan Vintilă mare vornic și jupan Cernica mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și Cârstea mare spătar și Coci mare comis și Panaiut mare stolnic și Stanciul mare paharnic și jupan Fota mare postelnic. Și ispravnic Cernica mare logofăt.

Și eu, Nestor logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 5 zile, în anul dela Adam până la această zi, 7119 <1611>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Golgota, IV/4.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din 26 Iunie 1906; alte traduceri rom. m-rea Golgota VII/9 și ms 228

f. 62 v — 64; ms 231 f. 9

Copie rom. la Acad. R.P.R. ms. 2071, p. 143 — 145.

4

<1611—1613> Aprilie 17.

† Jupan Ventilcă mare dvornic acest răvaș al nostru jupânului lu Mihaiu din Târgșor și Pribeagului, să se știe cum i-am dat 2 boiarci de-i tocmească pre nește ocină de în Dămbul, pe nume Mogoș log. din Păulești și Manea Pelca din Târgșor, însă cum vor afla cu ale lor suflete.

A scris Cristea logofăt, luna Aprilie 17 zile; ziua la două săptămâni.

Acad. R.P.R., CXCVI/188.

Orig. rom., hârtie, pecete inelară.

5

<1611> Aprilie 21.

Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele sfintii dumnezeieștii mânăstiri anume Tismana, unde este bramul uspenia născătoarei de dumnezeu, ca să fie volnici călugării den într'această sfântă mânăstire ce iaste mai sus scrisă a-șci ținere Balta Bistrețului den în Măceș până la Brăzogrălo de[ș] să-șci ia vama de pește în doa, de să împartă călugării cu stolnicii dentr'această baltă. Intr'aceia și voi, stolnicilor, carii veți fi acolo, în vreme ce veți vedea cartea domnii mele, iar voi să căutați să inmpărțiți vama den pește în doao cu călugării. Iar se nu veți asculta de această carte a domnii mele că ce veți iar asupra, bine să știți că ce veți opri din vama peștelui și se vor mai plânge călugării la domnii mea, iar voi bine să știți că apoi voi mâna domnii mea de voiu lua apoi și partea voastră den vama peștelui și veți avea ș'alte cuvente de către domnia mea.

Aceia vă grăescu domnia mea.

Altfel să nu fie, după spusa domnii mele. Ispravnic însăși spusa domnii mele.

Scris Aprilie 21.

† Io Radul voevoda, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCVII/29.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

1611 (7119) Mai 3, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitei jitelnițe Chiajna vorniceasa și cu fiii ei, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ei un loc al lui Antonie șelar, în oraș în București, tot, cât a ținut de mai înainte vreme Nenciul, socrul lui Antonie, însă loc de 7 prăvălii și cu grădina și <loc> de casă și tot locul, cât a fost în jurul casei, pentru că a cumpărat jitelnița Chejna vorniceasa acest loc mai sus spus dela Tudoru, fiul lui Antonie șelar, pentru 8000 aspri gata. Și iar a cumpărat jitelnița Cheajna vorniceasa un loc de casă în oraș în București dela Boba și dela fiii ei, anume Ilie și Radul, pentru 3000 aspri gata, însă tot locul cât va fi și cu o prăvălie; încă de demult a cumpărat jitelnița Cheajna vorniceasa aceste locuri și cu prăvăliile mai sus zise. Și am văzut domnia mea și cartea lui Dumitru sudețul, când era sudeț în oraș în București și cu 12 pângari, de cumpărare pe aceste locuri și prăvălii mai sus spuse, la mâna jitelniței Cheajna vorniceasa.

Și au fost acolo martori, mulți oameni buni din oraș la această cumpărare mai sus spusă: popa Radul cliser și Ion postelnic și Miho Cotrăceanul și Gheorghe Negru și Stoica al Galatei și popa Costandin și Radul vătaf de croitori și Manea al Oanei și Manca zidariul și încă mulți oameni buni care nu sunt scriși aici.

Și iar să fie jitelniței Chiajna vorniceasa o Țigancă anume Stana, pentru că această Țigancă mai sus spusă, ea a fost de moștenire a jupanului Radul clucer Florescul. Apoi, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, însuși jupanul Radul clucer Florescul a dat această Țigancă mai sus spusă de a sa bună voie jitelniței Chejna vorniceasa, pentru bună frăție și prietenic pe care le-au avut atunci. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Mihail voevod și cartea jupanului Radul clucer Florescul la mâna jitelniței Chiajna vorniceasa, făcută cu mare blestem pentru această Țigancă mai sus spusă. Și iar să fie jitelniței Chejna vorniceasa niște Țigani, anume Conțu și Dragomir, pentru că a cumpărat jitelnița Cheajna vorniceasa acești Țigani dela Radul postelnic Năsturel, pentru 2000 de aspri gata. Încă de demult a cumpărat jitelnița Chiajna vorniceasa acești Țigani mai sus spuși.

Și iar să fie jupaniței Cheajna vorniceasa ocină la Brănești, însă jumătate de sat și cu vecinii și cu tot venitul. Pentru că au fost ei toți cnezii. Apoi, când a fost mai înainte vreme, în zilele răposatului Mihail voevod, ei s'au vândut de a lor bună voie să fie vecini pentru . . . . .¹⁾ aspri gata.

¹⁾ loc alb în orig.

Pentru aceea, am dat și domnia mea jitelniței Chiajna vorniceasa, ca să-i fie toate aceste dedine mai sus spuse și Țigani, dedine, ohabă ei și fiilor ei și nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Cernica mare logofăt și Stoica vistier și Cârstea spătar și Panaiut stolnic și Coci comis și Stanciul paharnic și jupan Foti mare postelnic. Ispravnic Vintilă mare vornic.

Și eu, Neagoe, am scris în București, luna Mai 3 zile, în anul 7119 <1611>.
† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIV/5.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

7

1611 (7119) Mai 5.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul <voevod și domn, fiul răposatului Mihnea> voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumneze-eștii mânăstiri <numită> Govora, ca să fie volnic egumenul Eftemia cu această carte a domniei mele, să ia ce va fi datul dcla satele sfintei mânăstiri, anume Cernetul jumătate și Medvejdea toată și Balotești jumătate și Curiați jumătate și Malovăț tot, din găleată și din stupi și din oi și din vinărici și din toate să ia, cum a fost legea veche de mai înainte.

Pentru aceea, și voi vecinilor din acele sate, de vreme ce veți vedea această carte a domniei mele, iar voi să ascultați de Eftimie egumenul ce vă va da învățatură. Iar care om nu va asculta, cum a fost învățătura domniei mele, să aibă certare foarte tare. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luna Mai 5 zile, în anul 7119 <1611>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Govora, XXV/11.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

8

611 (7119) Mai 5, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumneze-eștii mânăstiri numită Govora, căreia îi este hramul sfânta uspenie a preasfintei stăpânei noastre și de Dumnezeu născătoare, pururea fecioară Maria, ca să-i fie vecinii sfintei mânăstiri din satul anume Glodul, în pace

și slobozi pentru maglă, pentrucă i-am iertat domnia mea pentru sănătatea domniei mele și pentru sufletele părinților domniei mele, să fie în pace, însă numai să lucreze ci sfintei mânăstiri sus spus.

Pentru aceea și voi, dregători ai domniei mele, cămărașii care veți fi la Ocna Mare, de vreme ce veți vedea această carte a domniei mele, voi să lăsați în pace și slobozi pe vecinii din Glod ai sfintei mânăstiri pentru maglă, cum e mai sus spus, ca să lucreze la sfânta mânăstire. Pentru aceea, nimeni să nu îndrăznească să se ispitească a-i turbura sau a-i supăra înaintea acestei cărți a domniei mele, că acel om rău va păți dela domnia mea.

Pentrucă am văzut domnia mea și cărțile altor domni bătrâni de mai înainte, însă cartea răposatului bunicului domniei mele, Io Alexandru voevod și cartea lui Alexandru voevod, fiul răposatului Bogdan voevod și cartea lui Simion voevod și a lui Radul voevod, cu blestem.

Deasemeni și domnia mea cu mare blestem am lăsat ca după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie stăpânitor al Țării Românești sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre din alt neam, dacă ține această întocmire a noastră și pomană și cinstește și înnoește această carte a domniei mele și va lăsa în pace pe acei vecini ai sfintei mânăstiri, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui. Deasemeni și acei dregători care vor fi la Ocna Mare, să-i miluiască dumnezeu. Iar cine va strica această întocmire și cartea domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l nimicească aici cu trupul lui, iar în veacul viitor sufletul lui și să aibă parte cu Iuda Iscariotul și cu de trei ori blestematul Aric și să fie de trei ori blestemat și anatema de 318 sfinți părinți care s'au adunat în cetatea Nicheia.

Iată și martori pun domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Cernica mare logofăt și jupan Stoica mare vistier și jupan Cârstea mare spătar și Coci mare comis și Bărcan stolnic și Stanciul mare paharnic și jupan Foti mare postelnic. Și ispravnic Cernica mare logofăt.

Și am scris eu, Nestor logofăt, în cetatea București, luna Mai 5 zile, în anul dela Adam până acum 7119 <1611>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Govora, XXV/10.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1797; alte traduceri rom. ms 447 f. 54v — 55 și 237; ms 463 f. 76.

9

1611 (7119) Mai 9, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a dom-

nici mele cinstitului dregător al domniei mele lui jupan Stoica mare vistier și cu fiii lui, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie ocină la Stoenești din Prahova, din partea lui Udriște, jumătate, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul și cu vecinii, anume: Dobrotă și cu frații lui, Stoian și Stroe și Ursu și Codrea, pentru că a cumpărat cinstitul dregător al domniei mele Stoica mare vistier dela Drămuș și dela fiul său Ivașco pentru 5000 de aspri. <Și> a vândut Drămuș mai sus numita ocină de bună voia lui și cu știrea tuturor megiașilor dimprejurul locului.

Pentru aceea, a dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele mai sus spus, ca să-i fie ocină de ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea; jupan Vintilă mare vornic și jupan Cernica mare logofăt și Stoica vistier și Cârstea spătar și Panaiut stolnic și Coci comis și Stanciul paharnic și jupan Fote mare postelnic. Și ispravnic Cernica mare logofăt.

Și eu, Stoica, am scris în cetatea de scaun București, luna Mai 9 zile, în anul 7119 <1611>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XLI/25.

Orig. slav, hârtie pecete aplicată, acoperită cu foiță.

10

1611 (7119) Mai 10, București.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Miho comis și cu fiii lui, câți li va da dumnezeu, ca să-i fie ocină în sat la Frăsinetul de Câmp, însă toată partea lui Radul postelnic și a soției sale, Ancăi din Balomirești, cât se va alege din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul, pentru că această ocină mai sus spusă a fost de moștenire a jupanului Stoinea portar. Astfel a dat Stoinea portar această ocină mai sus spusă fiicei sale Ancăi și ginerelui său Radul postelnic, de zestre. Iar când a fost acum, sluga domniei mele mai sus spusă, Miho comis, a cumpărat această ocină mai sus spusă, toată, dela Radul postelnic și dela soția lui Anca, cu 66 de galbeni, toți gata, fac 13.200 aspri.

Și astfel, când a vrut Radul postelnic și soția lui Anca mai sus spusă să vândă această ocină mai sus spusă, ei au întrebat pe toate rudeniile lor și niciunul nu s'a găsit să cumpere această ocină mai sus spusă, afară numai de sluga domniei mele Miho comis; deasemenca a întrebat sluga domniei mele Miho comis, pe toți megiașii din jurul locului acestui sat Frăsinetul, când a vrut să cumpere.

Și a vândut Radul postelnic și soția lui Anca, ocina lor de buna lor voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului. Și au fost la tocmeala lor mulți boieri, anume: Iscrul logofăt dela Gaia și Mihășil postelnic dela Văleni și Preda postelnic dela Greci și Tudor vătaf dela Măldărești și Matei paharnicul dela Brâncoveni și Petru logofăt dela Goești și Zaharia logofăt dela Băbeni și Panaiut ban dela Hotărani și Gherghe comis dela Mălinești și Radul logofăt dela Sărlești și Stanciul postelnic și fratele lui Ștefan dela Văleni și Drosul paharnic dela Balomirești și încă mulți boieri care nu sunt scriși aici.

Pentru aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele Miho comis, ca să-i fie ocina dedină, de ohabă și fiilor și nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Cernica mare logofăt și Stoica vistier și Cristea spătar și Panaiut stolnic și Coci comis și Stanciul paharnic și jupan Fote mare postelnic. Ispravnic Cernica mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în București, luna Mai 10 zile, în anul 7119 <1611>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

(Pe verso, notă din sec. XVIII:) Pentru Frăsinet, să se știe că galbenii cei vechi au fost de zoo de bani, dupre cum adeverează într'acest hrisov.

Arh. St. Buc, M-rea Cozia, XXIV/6.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din 1833 Dec. 29.

11

1611 (7119) Mai 10, București.

Izvodul hrisovului Radului voevod.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Rumânească, feciorul răposatului Mihnei voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele, slugii domniei mele Stanciului log. și jupănesii lui, Tudorii, nepoata răposatului Mihail voevod și cu feciorii lor cățci> Dumnezeu le va dărui, ca să le fie satul anume Grămăticiei toțci> cu tot hotarul și satul Dobroslovenii toțci>, cu tot hotarul și cu toțci> rumânii peste tot, pentru că aceste sate ce s'au zis mai sus, ei au fost mai nainte vreme oameni slobozi, iar când au fost în zilele răposatului Mihail voevod, ei s'au vândut toțci> răposatului Mihail voevod, să fie rumâni. Dup'aceia răposatul Mihail voevod, el au dat și au miluit cu aceste sate ce s'au zis mai sus, pe nepoată-sa jupâneasa Tudora și pe

bărbatul ei Stanciul log. și le-au dat aceste sate, pentru ca să-i fie domnii lui neprestan vecinica pomenire.

Și am văzut însumi domnia mea și cartea răposatului Mihail voevod, făcută cu mare blestem pentru aceste sate ce s'au zis mai sus, la mâna slugii domnii mele Stanciului post. și a jupănesii lui, Tudorii. Pentru aceia așijderea și domnia mea am dat Stanciului post. și jupănesii lui Tudorii, ca să le fie aceste sate ce s-au zis mai sus Grămăticii și Dobroslovenii toț(i), cu toat(e) hotarăle, ca să le fie moșie de moștenire și feciorilor și nepoților. Așijderea și după mutarea domnii mele, las blestem pre carele îl va alege domnul dumnezeu a fi domnu Țării Rumânești sau din rodul inimii domnii mele sau din neamul nostru sau, pentru păcatele noastre din alt neam. ¹⁾ de va cinsti și va înnoi această carte a domnii mele, pe acela să-l cinstească dumnezeu și să-l întărească întru domnia lui, iar carle nu va cinsti și nu va înnoi această carte a domnii mele, pe acela să-l spargă și să fie proclat și afurisit de 318 sfinți părinți dela Nichia și să aibă cinstea Iudii și a Ariei. Și de cătră nimenea neclintit, peste zisa domnii mele. ²⁾ Că iată și mărturii am pus domnia mea: jup(an) Vintilă mare dvor. și jup(an) Cernica mare log. și Stoica vist. și Cârstea spat. și Panait stol. și Coci com(i)s și Stanciul pah. și jup(an) Foti mare post. și ispravnic Cernica mare log.

Și eu, Neagoe, am scris în scaun în București.

Mai 10 zile, 7119 (1611).

Acest hrisov l-am tălmăcit din cuvânt în cuvânt, eu popa Theodor din Craiova.

Acad. R.P.R., XC/23.

Trad. rom.

12

1611 (7119) Mai 24.

† Adică eu Dima ginirele lu Statei din Stălcești împreună cu soțul meu anum(e) Voichița, scream zapisul nostru ca să fie de mar(e) credință la mâna jupânului Tudorachi pri cum să să știi că i-am vândut dumnului o prăvălii în București, cari ias(te) din sos de călug(ă)ri Nuc(e)tului, cari iasti din sos di Leica Fărâmeț. Și i-am vândut dumnului pi bani gata taleri 80 ughi. Șe aciști bani i-am luat noi toț(i) în mâinile nostri.

Deci noi într'aceia (am) dat acesta al nostru zapisu ca să fie dumnului moșee stătătore în veci dumnului șe coconi lui șe nipoț(i)lor dumnului căț(i) domnizău îi va dăru.

¹⁾ loc sters în text.

²⁾ loc alb în text.

Șe pentru mai adevărată credință ni-am pus mai gios șe iscăleturile și pe-
cețele ca s'ă creze.

Șe la cestă tocmel'ă a nostru fost-au șe oameni buni care vor iscăli mai
gios.

Scris luna Mai zile 24, 7119 <1611>.

Eu Dima.

Eu Voichița

Arh. St. Buc., M-rea Nucet, XV/.

Orig. rom., hârtie filigran.

Copie rom. ms. 457 f. 118 v — 119.

13

1611 (7119) Iunie 26, Scheulești la Teleajen.

Hrisovul răposatului Radului voevod cu care miluește pă Radu logofăt cu
ot satul Cuciul, unde au fost palanga.

Cu mila lui dumnezeu, Io Radu voevod și domn. Dat-am domniia mea
aciastă poruncă a domnii mele slugii domnii mele Radu logofăt, ca să fie
volnec cu cartea domnii mele ca să fie moșiia ce să chiiamă Cuciul, unde am
fost făcut domniia mea palanga Gherghiții și cu morile, ce-am făcut domniia mea
pre acea ocină în Prahova, pentrucă acea ocină cumpăratu-o-am domniia
mea pre bani gata drept 15.000 de bani, cându am făcut palanga. Și am pusu
domniia mea orășani din Gherghiță și slujitori ca să șază într'ansa.

Iar daca au pogorât Batăr Gabru cu Ungurie în țară și am eșit domniia mea
la Moldova și au venit Radu vodă în țară, iar orășani și slujitori ei nu s'au putut
târpi într'acel loc, ce-au eșit toți de au mersu la siliștea lor la Gherghiță
șe-u rămas acel loc iar pustiu. Deci domniia mea daca am venit din Moldova al
doilea rându în țară ș-am aflat că s'au spart acea palangă ș'au rămas acel loc pus-
tiu, domniia mea am socotit și am miluit pre sluga domnii mele Radu logofăt,
ca să-i fie lui moșie și feciorilor lui și domnii mele pomană. Pentrucă domniia
mea am cumpărat și domniia mea am miluit pentru pomana domnii mele ca să
mă pomenească.

Drept aceia, nimeni să n'aibă a spargere mila și pomana domnii mele. *Și is-
pravnic însăși spusa domniei mele.*

Scris la Teleajănu la sat Șcheulești, luna Iunie 26 zile, vâlcăt 7119 <1611>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Radu-Vodă, nr. 256 f. 263v—264.

Copie rom.

1611 (7119) Iulie 14.

În numele tatălui și al fiului și al sf. duh, amin.

Adică eu, jupan Lupul mare logofăt și jupanuța sa Maria, scris-am aciasta a noastră carte aceștii mueri, anume Ilina și cu feciorul ei Padeș și cu nepotu-său Dumitru și cu toată rudeniia ei, ca să fie în pace și sloboz de cătră călugărițele dela mănăstirea de în Surpate, pentrucă aciastă muiare cu feciorii-și și cu nepoții ei iaste de în Căinești.

Deci când au fos cursul anilor 7113 <1605>, noi am cumpărat acest sat Căinești să ne fie rumăni. Iară apoi noi am dat aciastă ocină și cu viile sventei mănăstiri dela Bistrița însă fără rumăni numai ocina și viile. Și ne-am scris în sfântul poméneac. Iară o parte de vie și de ocină noi o am dat maicăi noastre Anastasiei. Iară maica noastră Anastasiia o au dat la moartea ei la mănăstire la Surpate, însă iarăși fără rumăni, numai via. Iară acum după moartea maicăi noastre Anastasiei, călugărițele cad să rumânească pre aciastă muiare și cu feciorii ei și cu nepoții ei ce sânt mai sus scris. Iară noi mărturisim tuturor oamenilor cum n'am dat nice un rumăn, nice la mănăstire de la Bistrița, nice la Surpat ce să fie toți rumăni în pace, că i-am ertat noi, să ne fie pentru sufletul nostru. Iară mănăstirile să fie ocină și vie fără rumăni, cum le-am dat noi.

Iară cine se va ispiti a-i rumăni cu sila, nedați de noi, să fie anatema. *Altfel să nu fie după spusa noastră.*

A scris, Paraschiva logofăt, luna Iulie 14 zile, în anul 7119 <1611>.

Lupul mare logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Surpatele, II/42.

Orig. rom., hârtie, pecete inelară aplicată.

1611 (7120) Septembrie 8.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul Voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul răposatului, bătrânului Io Băsărab voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, cinstului dregător al domniei jupan Gligorie comis și cu fiii lui, câți îi va dăruî Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Săteni, din sus de Tărgoviște, toate părțile lui Balea spătar, din câmp și din pădure și din apă și din dealul cu viile și din vatră și cu casa din sat și cu vecinii și de pretutindenî de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentrucă a cumpărat dregătorul domniei mele jupan Gligorie comis dela Balea spătar pentru 20.000 aspri gata.

Să se știe că jupan Gligorie comis a cumpărat această mai sus zisă ocină dela Balea spătar, încă pe când a fost domnia mea în țara Ardealului, când am

bătut pe Bator Gabor voevod la Braşov. Şi a luat jupanul Gligorie comis acei bani mai sus scrişi cu dobândă dela alţi oameni. Iar Balea spătar, el a cumpărat tot vite pe aceşti bani, că erau vitele foarte ieftine pe acea vreme: oile erau câte 4 aspri şi vacile şi boii câte 100 aspri. Şi încă jupan Gligorie comis n'a vrut să lase aşa, ci a întreat şi a dat de veste printre săteni, dacă vor să cumpere sau nu. Iar ei n'au putut, când a venit ziua, ca să-i dea banii şi a trecut multe vreme. De aceia, jupan Gligorie comis a adus înaintea domniei mele mulţi martori, care au fost la tocmeală şi când a dat banii în mâna lui Balea spătar, anume: Radul postelnic din Băleni şi Mihalcea stolnic din Băleni şi Pavel şifar din Cosoba şi Albul comis din Brezoe şi Stoica spătar din Cepturile şi Ilie din Corneşti şi Mavrodin paharnic din Măneşti şi Paraschiva armaş Băleanul şi Bade postelnic din Cocoreşti şi Chesar postelnic din Muscel. Şi a vândut Balea spătar de a lui bună voie, cu ştirea tuturor megieşilor din sus şi din jos şi dimprejurul locului şi dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat şi domnia mea cinstului dregător al domniei mele jupanului Gligorie comis, ca să-i fie de ocină şi de ohabă lui şi fiilor lui şi nepoţilor şi strănepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată şi martori punem domnia mea: jupan Cernica vornic şi jupan Lupul mare logofăt şi jupan Nica mare vistier şi Mârzea spătar şi Stoica logofăt şi Bărcan stolnic şi Stanciul sluger şi Stanciul paharnic şi jupan Leca mare postelnic. Şi ispravnic Oancea al doilea logofăt.

Şi Eremia a scris în luna Septembrie 8 zile, în anul 7120 (1611).

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Radul voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XXXV/3

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, acoperită cu foiță.

16

1611 (7120) Septembrie 12.

† *Intru Hristos Dumnezeu bincredinciosul în credința creștină pravoslavnică, robul domnului Dumnezeuului meu Iisus Hristos, Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, domn a toată Țara Românească, fiul marelui Mihnea voevod.*

Cătră aceasta ce se cade a fi și a se ști întru domni și întru țerci, spre binele săracilor și spre folosul cînstului împărat, făcut-am tocmeală și legătură și jurământu cu prea cînstiții și buni prietenii noștri, vecini de aproape, jupan Feer Mihali și 12 pargari, cu 100 de bătrâni, svetnicii cetății Braşovului și cu toți cetățenii, cum să fim întru o credință și într'un gând cu toată inima, însă prietenului domniilor lor să le fim priateni, iar neprietenului neprietenici să le fim.

Și domnul dumnezeu să fercască de răutate, să va avea a cădea cetatea și domniile lor vrentu o ¹⁾ nevoe sau răutate, noi să avem a fi cu ajutori în toat<ă> vrem<ea>. Inșă și dacă va dărui domnul dumnezeu, carele va sta a fi domn despuitori țerăi Ardealului, iar domnia lor să aibă a nevoi și a face în acest chip spre această> tocmeak<ă>, în ce legăm cu domnia lor, așijdirea și cu domnia lui să fim întru viața noastră. Alt ce vor înțeleage domnia lor, ori furiș, ori fățiș, vare despre Țeara Leșească, vare despre Țeara Nemțească, vare despre Șarban vodă, de vreo răutate a cik<n>stitului împărat și a noastră, să aibi a ne da în știre în toat<ă> vrem<ea>. Așijdirea și noi de vom înțelege de vre-o parte, spre răutatea domniilor lor și a țerăi, să avem a da în știre domniilor lor. Iar despre Șarban vodă, ce tocmeak<ă> și cuvinte și ce legătur<ă> vor fi avut până acmu, de astăzi înainte să aibă acelea toate a se lăsa și a se pune jos.

Alta, de rândul erbiu de pușcă și plumbii și ce va tribui de altele și cu bani și făc<ă> bani, cum iaste scris în cartea domniilo<r> lor cea de tocmeak<ă>, să ne dea. Alt, să mă voi afla domnia mea în slujba cik<n>stitului împărat și întru ajutorul domniilor lor și dumnezeu nu dea, să ni se va întâmpla de vrășmașii noștri și ai domniilor lor vre-o înfrângere, iar domnia mea să aib<ă> cetatea deschisă de spre domnia lor, să intrăm măcar și cu 300 de oameni, iar alalt<ă> oaste a noastră să aibă a se aciua supt cetate, afar<ă>, și să aibă apărământ de spre cetate.

În acest chip de vor avea a ținea domnia lor aciast<ă> credinți și leg<ă>tur<ă> și tocmeak<ă> neclintit<ă> și noi i ar<ă> și așijdirea să avem a ținea, jurumu domnia mea și cu toți boiarii domnii mele, pre tatăl și pre fiul și pre d<u>hul svânt, unul dumnezeu, cum vom ținea acest jurământ în toat<ă> viața noastră cât<ă> ne va dărui dumnezeu. Și cine cum va ținea acest jurământ, așa să-i ajute și dumnezeu.

Așa să fie în veci, amin.

A scris Erimia logofăt, luna Septembrie 12, în anul dela Adam 7120 <1611>.

Arh. St. Orașul Stalin (Brașov), Ab. I. a nr. 772.

Orig. rom. perg., pecete atârnată.

17

1611 (7120) Septembrie 15, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oprea și cu soția sa Voica și fiului ei Constantin și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie partea lor de ocină la Bojorani și din sat și din câmp și din pădure și din apă și din dealul cu viile și cu

¹⁾ vrentu = vre într'o

vinărici și din tot hotarul cât se va alege, deoarece este veche și dreaptă ocină a lui de moștenire.

Dar au avut judecată asupra acestei ocine și vii în zilele lui Radul voevod Șerban de la Stroe Hotman și de la fiica lui Maria și de la Badea. Și astfel au pârît înaintea lui Șerban voevod, cum că Oprea și soția sa Voica și Constandin n'au nici un amestec cu această ocină. Apoi Șerban voevod le-a dat 6 boieri ca să-i tocmească cum vor adevări cu sufletele lor. Astfel acești 6 boieri așa au mărturisit în fața lui Șerban voevod, precum că această ocină este din moși strămoși de moștenire dreaptă a lui Oprea și a soției sale Voica și a fiului ei Constandin.

Apoi Stroe Hotman și fiica sa Maria nici după aceasta nu s'au lăsat, ci s'au pârît și a doua oară în fața lui Șerban voevod și s'au apucat de lege, de au luat 12 boieri ca să jure că acea ocină este a lor. Și în nici un fel n'au putut să clinească legea, ci Stroe Hotman a rămas de lege și a doua oară în fața lui Șerban voevod.

Și când a fost acum, în zilele domniei mele, au venit iar în fața domniei mele Stroe Hotman și fiica sa Maria și Badea cu Oprea și cu soția sa Voica și fiul ei Constandin, de s'au pârît de față înaintea domniei mele și astfel a pârît Stroe Hotman și fiica sa Maria în fața domniei mele, precum că această ocină este a lui de moștenire. Iar la acestea, Oprea cu soția lui Voica și cu fiul ei Constandin au scos cărțile lui Șerban voevod și am citit domnia mea și am văzut domnia mea cum este scris, că au rămas de judecata acestor 6 boieri Stroe Hotman și fiica sa Maria și Badea. Și iarăși a doua oară au rămas de legea celor 12 boieri, căci n'au avut Stroe Hotman și fiica sa Maria și Badea nici un amestec cu această dedină de ocină și cu via. Apoi întru aceasta am cercetat pricina lor și domnia mea și cu toți cinstiții dregători din divanul domniei mele am adevărit domnia mea că Stroe Hotman și fiica sa Maria și Badea n'au avut nici un amestec cu aceea ocină și vie care s'au zis mai sus, ci au fost ale lui Oprea și ale soției lui Voica și ale fiului ei Constandin dreaptă dedină. De aceea, Stroe Hotman și fiica sa Maria au rămas de lege din divanul domniei mele cum rămăseseră și înaintea lui Radul voevod Șerban. Așa . . . . .¹⁾ de lege.

De aceea, am dat domnia mea lui Oprea și Voicăi și fiului ei Constandin dedina lor, ca să fie în pace și liberă de acum înainte de către Stroe Hotman și de către fiica sa Maria.

Iar după aceea, Oprea și cu soția sa Voica și cu fiul ei Constandin, ei au înfrățit de bună voc pe această dedină a lor, jumătate de peste toată ocina lor, să fie a lui Sarchiz cu frații lui și cealaltă jumătate de ocină să fie a lor în pace și liberă.

De aceea, am dat și domnia mea lui Oprea și Voicăi și fiului ei Constandin ca să le fie jumătate din ocina lor și din via lor de ohabă și filor lor și nepoților și strănepoților lor și după porunca domniei mele, de nimenea neclintit.

¹⁾ loc rupt în orig.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Tudori mare ban al Craiovei, jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vis-tier și Cârstea mare spătar și Panait mare stolnic și Bratul mare comis și Lupul mare paharnic și jupan Fota mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, în luna Septembrie ziua 15 și anul curgător până la anul 7120 <1611>.

Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, XXXIV/26

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom.

18

1611 (7120) Octombrie 16, București.

† Să se știe cum se-au tocmit logofătul Dumitru *din* Dudeșt*ei* cu Șarban de în Borzeșt*ei* și cu fratele său Ion, d'au datu Șerban și cu frate-său Ion de în parte lor de în Bărzeșt*ei* de ocină, jumătate, de preste tot hotarul de uscat și di în ap*ea*, fără vie; iar Dumitru logofătul au dat ocină pentru ocină însă u fondu ce-i preste Dăinboviț*ea*, dăspre Văcărește. Și așa se-au tocmit și au schimbatu de <a l>or bună voe și încă au făcut și frăție dup*ă* schimbătoare și au d*ă*ruit Dumitru logofătul pre Șerban și pre Ion cu u<n> postav pre<e>intru frăția. Și au fostu aldămașare: boiariul dumno nostru Gârle vornicul și popa Dragul clisiariul și pop<a> Ivan și . . . .¹⁾ județul și pop<a> Oprea de Dud*ești* și diacon Radul și Stan și . . . .¹⁾ Borce și diacon Stanciul, Stanciul Grama.

Și făcut această tocme*ă* în oraș în Bucureșt*ei*.

Scris în luna Octomvrie 16 zile.

Și se-au lovit la această tocme*ă*, Oprea log. *din* Săcuiani.

În anul 7120 <1611>.

Acad. R.P.R., XLI/52.

Orig. rom. hârtie, pecete aplicată, căzută.

19

1611 (7120) Octombrie 18, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeie-

¹⁾ loc rupt în orig.

știi mânăstiri cu numele Govora, unde este hramul preacuratei și preabinecuvântatei stăpânei noastre născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria și slăvitei ei uspenii, unde este chir Eftimie nastavnic și frunț al sfintei mânăstiri, ca să fie mai sus spusei sfintei mânăstiri mertic de găleți, zece găleți din județul Romanați. Precum am văzut domnia rea la cei mai dinainte născuți moșii și strămoșii noștri, ce au miluit și s'au trudit și totdeauna în toții anii au dat câte zece găleți, cum este mai sus spus, ca să fie sfintei mânăstiri de hrană.

Pentru că am văzut domnia mea și cartea răposatului bătrânului Io Radul voevod și încă ale altor domni bătrâni, care au fost înaintea noastră, mai înainte vreme, pentru acest mertic de găleți mai sus spus al sfintei mânăstiri mai sus spuse, vechi, rupte și șterse. Deci domnia mea deasemenca am înnoit și am întărit și cu această carte a domniei mele. Deci am dat domnia mea sfintei dumnezeieștii mânăstiri mai sus spuse ca să fie merticul mai sus spus dela domnia mea în tot anul, să fie sfintei mânăstiri de hrană, de trebuință și de folosință, iar domniei mele veșnică pomenire.

Încă și după trecerea domniei mele, pe cine va binevoi domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești, fie din rodul inimii domniei mele, fie din neamul nostru fie din păcatele noastre, vă rog, în numele lui dumnezeu și al preasfintei sale mame, ca să întăriți această carte a domniei mele și să miluiți sfânta mânăstire mai sus spusă, cu acest mertic din agoniscala voastră dată de dumnezeu, cu ce vă va învăța dumnezeu. Iar dacă nu veți înnoi și nu veți întări această carte a domniei mele, ci veți călca și veți rupe această carte a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l întărească în domnia lui. Și acelui ce nu va lăsa ceiace noi într'ajutor am dăruit cu mâna noastră, domnul dumnezeu să-i ucidă aici trupul lui și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc. Și după porunca domniei mele, neclintit de nimeni.

Iată domnia mea am pus martori: jupan Vintilă mare vornic, jupan Nica mare logofăt și Deadiul vistiernic și Cârstea spătar și Panaiut stolnic și Bratul comis și Fisența paharnic și jupan Foti mare postelnic. Și ispravnic Dumitru al doilea logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în Târgoviște, luna Octombrie 18 zile, în anul 7120 <1611>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Govora, XXV/12.

Orig. slav., perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

1611 (?120) Octombrie 21.

Hrisov tot al Radului voevod pentru întărirea stăpânirii moșii Pălângii, care au dăruit-o Radului logofăt.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radu voevod și domnu. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele Radului logofăt, ca să fie volnec cu cartea domniei mele ca să fie ocina și cu vadul morilor dela Palanga Gherghiții, pentrucă aciastă ocină și cu vad de moară fostu-l-am cumpărat singur domnia mea pre bani, când am făcut palanga.

Iar cându au fostu la nevoia domniei mele, iar Radu logofăt el s'au aflat lângă domnia mea de mi-au slujit cu dreaptă și credincioasă slujbă, cum i s'au căzut printr'alte țări streine. Dici domnia mea l-am miluit cu aciastă ocină și cu vadul morilor, ca să-i fie lui moșie și domniei mele pomană. Și încă am făgăduit domnia mea, de mă va dăruia Dumnezeu cu domnia ca să mergu în țară, să aibu domnia mea a-l milui și cu cheltuială, ca să aibă a-ș face morile.

Drept aceia, nimeni să n'aibă a sparge sau a lua aciastă milă, ce am miluit domnia mea dela Radu logofătul, ci să aibă de toți oameni pace, c'am miluit singur domnia mea.

Altfel să nu fie după zisa domniei mele. Și ispravnic însăși spusă domniei mele.

Luna Octombrie 21, văleat 7120 <1611>.

Arh. St. Buc.. Condica nr-rii Radu-Vodă, nr. 256 f. 264.
Copie rom.

21

1611 (?120) Noembrie 1.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele jupan Ion comisul, ca să-i fie satul Străhaia, ce au fost a lu Șerban vodă tot cu hotarul și cu tot venitul și cu toate bucatele și cu toți rumăni ori căți se vor alége, pentrucă l-am miluit domnia mea cu acest sat ce iaste mai sus scris, ca să-i fie lui moșie și de nimenilea opreakă să n'aibă. Derept aceia și voi rumănilor, încă să căutați de să aveți asculta de acum înainte de toate ce o va da boiarinu' domniei mele învățătură, pentru că să știți că v'am dat domnia mea lu Ion comisul să-i fiți rumăni.

Iar care nu va asculta <și nu va ține de> învățătura domnii mele <c>, să aibă<ă> certate foarte mare.

Altfel să nu fie după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele. A scris Lepădat logofăt luna Noembrie 1 zi, în anul 7120 <1611>.

Arh. St. Buc., M-rea Strehaia, Ifr.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete inelară căzută.

22

1611 (7120) Noembrie 2.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Pană vist, ca să fie volnic cu cartea domnii mele să-și ție satul Lungi, partea jupăneșei Neagăi vornicias<a> Mitrei vornic, pentru că o au cumpărat deregătorul domnii mele Pană vist. dela jupăncasa Neaga vorniciasă încă în zilele răposatului Simion vodă.

Derept acéia și voi rumănilor, în vreme<e> ce veți<i> vedea cartea domnii mele și slugile cinstitului deregătorului domnii mele, voi să ascultați ori de ce vă vor da învățatură.

Altfel să nu fie după zisa domniei mele. Ispravnic însăși zisa domniei mele. Scris Noembrie 2 zile, în anul 7120 <1611>.

Acad. R.P.R., LVIII/12.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete căzută.

23

1611 (7120) Noembrie 13.

† Cu mila lui d<u>mn<e>zeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele cinstitului boiariului domniei mele, jupan Bratului mare comis și jupănesii lui Neacșii și cu feciorii lor căți d<u>mn<e>zeu le va da, ca să le fie moșie la satul Ueștii jumătate și la satul Drăgoeștii și la satu Găneasa jumătate, însă din câmp și din pădure și din apă și du preste tot hotarul și cu toți rumăni, oricât s'ar alege, pentru că acéste mai sus zise sate au fost de baștină ale maicăi Anghelini călugăriții, moașa jupănesii Neacșii. Apoi maica Anghelina au fost avut din trupul ei doi feciori, anume: Cârstea și Anania și o fată anume Doanca, muma jupănesii Neacșii; apoi din trupul jupănesii Doancăi au rămas jupăneasa Néacșa, jupăneasa cinstitului boiariului domniei mele ce s'au zis mai sus; iar apoi maica Anghelina au făcut așezământ cu cinstitul boiariului domniei mele ce s'au zis mai sus, ca

să ție Cârstea și Anania amândoi, din satele ce s'au zis mai sus, doao părți, iar jupâneasa Neacșa, nepoata maicăi Anghelini și jupâneasa cinstitului boiariului domniei mele ce s'au zis mai sus, să ție dintr'aceste mai sus zise sate a treia parte.

Apoi după tocmeala ce au făcut maica Anghelina cu cinstitul boiariul domniei mele ce s'au zis mai sus, s'au întâmplat Ananiei, feciorul maicăi Anghelini și frate jupănesii Doancăi, de au murit de moarte. Apoi după moartea Ananiei, iar maica Anghelina au făcut așezământ a doaoa, ca să fie jupan Bratul mare comis și jupâneasa lui Neacșa cu unchi-său Cârstea, ca să fie doi frați nedespărțiți peste toate mai sus zisele sate.

Și încă și blestem s'au pus, cine s'ar ispiti a strica sau a călca aciastă mai sus zisă tocmeală, care au făcut maica Anghelina cu limba ei, acela să fie blestemat de 318 sfinți părinți dela Nichea.

Că au mărturisit înaintea domniei mele oameni buni, anume: Stanciul dvor. dela Cepari și Eftethie eg<u>m<en> dela Argeși și Toader al doilea post. și Drăghici dela Cârstienești și Drăghici dela Sălătruc și Stanciul, feciorul lui Drăghici. Și am văzut domnia mea și cartea cea făcută de maica Anghelina.

Drept aceia, am dat și domnia mea cinstitului boiariului domniei mele ce s'au zis mai sus și jupănesii lui Neacșii, ca să le fie lor moșie ohabnică și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor, și de nimenea să nu să clătească după zisa domniei mele.

Iată și mărturiile punem domnia mea pe: jupan Vintilă mare dvor. și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vist. și jupan Cârstea mare spat. și și Panait stol. și Fisențe pah. și jupan Foti mare post. Ispravnic Nica mare log.

Și am scris eu, Stoica Tărăcean, în orașul Târgoviștii, Noem<vrie> 13 zile, 7120 <1611>.

† Acest izvod s'au tălmăcit asemenea depe cartea cea slovenească.

† Floru ierei dascăl slovenesc am scris.

Arh. St. Buc., Depuneri particulare sub dată.

Copie rom.; altă copie rom. din 1826 Mai 12.

24

1611 (7120) Noembrie 14, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, lui Proca negustorul și cu fiii săi, câți îi va dărui Dumnezeu, ca să-i fie lui o prăvălie în orașul București, din prăvăliile lui Voicu croi-

torul. Dar prăvălia lângă Capasat și cu loc de curte, în lățime cât este prăvălia pe care a cumpărat-o Proca negustorul, iar în lungime cât ține locul lui Voicu croitorul, pentrucă a cumpărat Proca negustorul dela Voicu croitorul pentru 4000 aspri, însă în vreme de mare foamete și nevoie, când era țara cotropită de robia Turcilor și Tătarilor.

Și când a făcut Proca mai sus zisa tocmeală cu Voicu croitorul, așa s'au tocmnit, ca de acum înainte alt om să nu aibe voe sau amestec, nici fiul său Micul nici fiicele sale nici din neamul lui, pentrucă fiul său Micul a fugit dela părintele său Voicu croitorul în vreme de bătrânețe și sărăcie și n'a vrut să-l hrănească, iar fiica lui și ginerele său Fătul, au fost de față la tocmeală, dar n'au avut putința să cumpere. De aceia, să n'aibă voie să calce sau să strice cele mai sus zisc. Și iarăși s'au tocmnit ca Proca să aibă voie să meargă prin poarta lui Voicu croitorul a intra și a ieși și dela nimeni să n'aibe opreliște sau supărare.

Și care om se va încumeta să strice această așezare, să fie blestemat de 318 sfinți părinți de la Nicheia.

Și a mărturisit înaintea domniei mele cu oameni buni, anume: bătrânul Proca negustorul și Para și Trândafir și Proca Glăvăceariu și Ghinț Mustachi și Sica din București și Fota și popa Stanciul Drăncescu.

De aceia, am dat domnia mea lui Proca negustorul ca să-i fie prăvălie de ohabă, lui și fiilor și nepoților și după porunca domniei mele de nimeni neclintit.

Iată domnia mea îi punem și martori: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul vistier și Cârstea spătar și Panait stolnic și Bratul comis și Fisentea paharnic și jupan Fote mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Stoica Tărăceanul, în Târgoviște, luna Noembrie 14 zile, în anul 7120 <1611>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, XXI/3.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

25

1611 (7120) Noembrie 16, Târgoviște.

Hrisovul răposatului Radul vodă pentru Plenița cu leat 7120 <1611>.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radu voevod și domn a toată Țara Rumânească, fiul marelui și bunului răposat Mihnea voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitei jupănesii Catalinii băneasa, care o au ținut răposatul jupan Preda ce au fost mare ban al Craiovei și cocoanii, jupănesii Marii,

pentru că am dat lor satul Plenița și siliștea ce să cheamă Păstae, tot cu tot hotarul și cu toți rumânii, cu dealul cu viile și dă peste tot, din câmp, din pădure, din apă și din siliștea satului și de preste tot hotarul, pentru că acest sat numit mai sus au fost al lor dela moși și de moștenire.

După aceia, când au fost în zilele lui Petru voevod Cercel, iar satul Plenița și cu Păstaiia, anume: Albul și Șutilă, Cioroviță și Oprea și toți sătenii mari și mici au avut pără înaintea lui Pătru vodă Cercel, cu jupân Radul clucerul Buzescul și cu frate-său Preda ce au fost ban mare și cu Stroe *fast mare* stolnic. Și acestea părăia atunci înaintea lui Pătru vodă Cercel, cum că iese al lor acest sat de moștenire și de milă tot satul Plenița și tot satul Păstae. Și încă au scos atunci în divan și cartea răposatului Mircei vodă și cartea răposatului Pătru vodă, feciorul Mircei vodă. Iar jupan Radul clucer și Preda banul și Stroe *fast mare* stolnic, acestea părăia ei atunci naintea lui Petru vodă Cercel. Și au scos și cărțile lor de moștenire, cartea răposatului Vlad vodă Călugărul și cartea Radului vodă care au perit în Râmnic și cartea lui Vladu Spânzuratu și cartea răposatului Pătrașco vodă. Și am citit domnia mea toate cărțile pe rând în divan, înaintea tuturor dregătorilor domnii mele.

Deci domnul Petru vodă, văzând toate cărțile dela acești domni bătrâni, atunci îndată domnia lui au judecat pă lege și pă dreptate și cu toți cinstiți dregători domnii și au dat sătenilor Plinicieni lege cu 12 boeri, ca să jure cum că este al lor satul Plenița și Păstaiia de moștenire. Deci, când au fost la zi și la soroc, ei nici cum n'au putut ca să jure, ci au rămas de lege înaintea lui Petru vodă Cercel. După aceasta Petru vodă Cercel au luat aceste cărți ale Plinicienilor, cartea Mircei vodă și cartea lui Petru vodă, și le-au spart în divan.

După aceia, când au fost în zilele răposatului părintelui domnii mele Mihnea vodă, iar au rădicat pără acești oameni numiți mai sus, a doa oară. Și așa așijdere iar au rămas de lege și de judecată înaintea părintelui domnii mele Mihnei vodă.

După aceasta, iarăși nu s'au lăsat acești oameni numiți mai sus, ci iar au rădicat pără în zilele răposatului Mihai vodă satul Plinicieni și cu Păstaiia anume: Albul, Oprea, Iarcu și Marco, Lazăr, Ivaniță și cu roată ceata lor. Și au venit cu pără a treia oară înaintea lui Mihai vodă, iar așa părand ca și întâiu. Deci Mihai vodă iarăș au căutat și au adevărat împreună cu toți dregătorii domnii din divan și au văzut că n'au fost avut sătenii Plinicieni niciun amestec cu acest sat. Și văzând domnia cum că au rămas sătenii Plinicieni de lege și de judecată de atâtea ori la toți domnii mai nainte de vreme, așa așijdere au rămas acești mai sus numiți săteni Plinicieni de lege și de judecată și înaintea răposatului Mihail vodă ca să fie rumâni.

Apoi, după aceasta, când au fost în zilele Radului vodă Șerban, iar sătenii Plinicieni anume: Albul, Oprea, Iarcu, Marco, Lazăr, Ivaniță, ei nu s'au lăsat,

ei iar au venit cu pără naintea Radului vodă Șerban, după moartea jupan Radului clucer și Preda ban și Stroe stolnic, cu jupâneasa Catalina băneasa, iar pentru acest sat numit mai sus, Plenîța și siliștea Păstaia. Așa iarăș părăia ei ca și întâiu, cum că au fost al lor de moștenire satul Plenîța și Păstaia. Deci Radul vodă Șerban mult și foarte bine au socotit împreună cu toți dregătorii domnii din divan și au adevărat domnia cum că au fost rămas sătenii Plenîceni de atâtea ori naintea tuturor domnilor mai nainte de vreme, de lege și de judecată și n'au fost avut nicio treabă și amestec cu satul Plenîța și cu Păstaia. Și i-au scos pre acești oameni mai sus numiți din divan cu mare și rea rușine pă toți. Așa iarăș au rămas satul Plenîța și Păstaia de lege innaintea Radului vodă Șerban de a cincea oară.

După aceasta, când au fost în zilele domnii mele, iar sătenii Plenîceni și Păstaia anume: Albul, Oprea, Iarciul, Marco, Lazăr, Ivaniță, iarăși au venit cu pără naintea domnii mele cu jupâneasa Catalina băneasa. Și au scos acești oameni numiți mai sus naintea domnii mele, niște cărți mincinoase, cartea părintelui domnii mele Mihnii vodă și cartea răposatului Mihai vodă, cum că au jurat cu 12 boiari. Deci domnia mea am citit toate cărțile pre rând în divanul domnii mele și însumă domnia mea am văzut că n'au jurat acești 12 boiari, ei au fost făcut Plenîceni aceste cărți mincinoase, cartea părintelui domnii mele Mihnei vodă și cartea lui Mihai vodă, rele și mincinoase. Și văzând însumă domnia mea că au fost rămas Plinîceni de lege de atâtea ori naintea tuturor celor ce au fost mai nainte de noi, așa așijderca au rămas Plenîceni de lege și de judecată denaintea domnii mele și denaintea tuturor dregătorilor domnii mele în divan al șaselea rând, cum mai mult amestec și lucru să nu mai aibă cu acest sat de acum până în veci. După aceea, însumă domnia mea am luat acele cărți, care le-au avut din divanul domnii mele și le-am spart domnia mea; cartea părintelui domniei mele Mihnii vodă și cartea lui Mihail vodă.

Pentru aceasta, am dat domnia mea jupănesii Catalinii bănesei și cocoanii ei, jupănesii Marii, pentruca să fie lor satul Plenîța și siliștea Păstae, tot cu tot hotarul, moșie ohabnică și de moștenire lor și feciorilor, nepoților, strănepoților, de nimeni neclătît peste zisa domnii mele.

Îosă și mărturii am pus domnia mea: jupan Pană vistierul, Vintilă mare vornic, Dediul mare vistier, Nica mare logofăt, Cărstea spătar, Panaiut stolnic, Bratul comisu, Fisânțe păharnic, Fota mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în oraș în Târgoviște, Noemvrie 16, leat 7120 <1611>.

Ieste copie scoasă întocmai după o condică veche din 1845 Maiu 25.

Arch. St. Buc.. M-rea Căluu, VIII/7.

Copie rom.; altă copie rom. cu mici lacune.

1611 (7120) Noembrie 20, Târgoviște.

Hrisovul Radului voevod cu care dă întru stăpânire satul Rumâni și cu metohul de acolo și seliștea Bărza și în Belcin și o moară, popeci Stepicii și feciorului lui, Voinei, ca să le fie întru moștenire.

Cu mila lui dúmnezeu, Io Radul voevod și domnu a toată Țara Rumânească, fiul marelui și preabunului răposatului Mihnei voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele, popei Stepicii cu feciorii lui câți dúmnezeu îi va da, ca să-i fie lui satul Rumâni, cu tot hotarul ori cât să va alege și cu metohul dela Rumâni, pentru că acest mai sus zis sat, el au fost mai nainte vreme judeci și au vrut ei să vúnzú popei Stepicii și i-au plătit popa Stepicia de un bir al lor până la cisluire, de au cheltuit 4900 aspri turcești și au zis tot satul Rumâni, cum că să vor vinde popei Stepicii; apoi în urmă, ei au mințit de nu au vrut să vúnzú popei Stepicii, ci s'au vúndut răposatului Mihai voevod. După aceia, răposatul Mihai voevod, el au luat o parte de moșie din Hurez a popei Stepicii și au dat răposatul Mihai voevod acest sat mai sus zis Rumâni, tot și cu metohul, popei Stepicii pentru acea [acé] moșie dela Hurez, dúndu-i și carte ca să-i întoarcă și acei mai sus ziși aspri 4900 dela satul Rumâni înapoi.

Și iar să fie popei Stepicii moșie în seliștea Bărza a patra parte de moșie, cât iaste partea moșu-súu Batea, toată, pentru că o au câștigat-o moșu-súu Batea acea moșie dela răposatul Basarab voevod cu credincioasă slujbă. Și au fost lúsat răposatul Mihai voevod aciastă moșie dela Bărza popei Stepicii. Și iar au cumpúrat popa Stepcea o moară dela satul Dobroșteni drept 4400 aspri gata, în zilele răposatului Mihail voevod.

Și iar să fie Voinei, feciorul popei Stepicii, moșie în Belcin, partea socru-súu Manei toată, pentru că îi iaste dreaptă și bătrúnú moșie dela Hamza stolnicul.

Și iar au cumpúrat popa Stepcea oarecare vițú, pe locul lui, dela Nedelco și dela Vlanțé feciorii lui Dragotú, drept 860 aspri. Și iar au luat popa Stepcea 1 rúzor de vie dela Golei și alt rúzor dela Marco Pohavul și au dat pentru vițú 3 schimburi de grúu, pentru că au fost pe locul lui și din funia lui.

Și iar au cumpúrat popa Stepcea un rúzor de vie dela Aldea, feciorul lui . . . ¹⁾ drept 270 aspri, încă din vremile de demult, în zilele altor domni bătrúni, ci au pierdut cărțile de moștenire. Și au mărturisit Iscul logofútul înainte Radului voevod Șerban, cum că iaste precum mai sus s'au zis.

Și am văzut domnia mea și cartea Radului voevod Șerban cum că au avut popa Stepcea cărți de moștenire ci le-au pirdut și cum că au fost mărturisit Iscrul logofútul.

¹⁾ loc alb în text.

Intru accia și domnia mea, penrucă am văzut cartea Radului voevod Șerban învechită și ruptă, domnia mea am înnoit și am întărit și cu cartia domnii mele, ca să fie popei Stepicii aceste mai sus zise moșii întru moștenire și ohabnice lui, feciorilor lui, nepoților și strenepoților lui și de niminea să nu să clătească după porunca domnii mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea: jupan Vintilă *mare* vornic și jupan Nica *mare* logofăt și jupan Dediul *mare* vistier și jupan Cârstea *mare* spatariu și jupan Panaiot *mare* stolnic și jupan Bratul *mare* comis și jupan Fisențé *mare* paharnic și jupan Fota *mare* postelnic. Și ispravnic Nica *mare* logofăt.

Și am scris eu, Gligorie logofătul, în scaunul cetății Târgoviștei, în luna lui Noemvrie 20 zile și dela Adam vă leat 7120 < 1611 >.

Io Radul voevod.

Acad. R.P.R., ms. 5722 f. 19v — 20v.

Copie rom.

27

1611 (7120) Noembrie 22.

† Adeccă eu, Grigorie, împreună cu fămcia me Măria, den sat den Păușăști, scriem și mărturisim cu acesta al nostro zapis, ca să fie de mare credință la mâna jupănului Simei logofăt, cum să știe că i-am vândut parte de moșie den sat den Păușăști, toată, cătă să vca alege despre tot hotariul, cu vaduri de moară cu tot și cu vie. Și o am vândut de a noastră bună voe drept banici gata 4000, ca să-i fie dumnealui moșie stătătoare în vecie.

Și când am dat fost-au molți boeri mărtori și megiași: den Păușești Tudor Grecul și Gheorma pitariul și popca Zaharie și Ilie și Lucia și Antonie și Stănil, den Văleni, Opriș și Ene și Măine, den Pietrari, Ivan Necoară și alți mulți cari nu-s scriși. Și pântru mai mare credința am pos și mânăle și peceți.

Scris luna Noembrie 22 zile, văleat 7120 < 1611 >.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunleam, V/2.

Orig. rom. hârtie, două peceți aplicate.

Copie rom. ms 445 f. 127.

28

1611 (7120) Noembrie 27, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și preabunului și răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, lui

Stan și fratelui său Anghel din Leotești și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie un pogon de vie dela Soare, pentru că a cumpărat Stan și cu fratele său Anghel dela Soare cu 280 aspri gata. Și iar a cumpărat Stan și cu fratele său Anghel o vie, însă să se știe în lung prăjini 20 și <în> lat 6 și un ogor din capul vici lui Proca și doi cireși din capul vici, dela Manea, cu 330 aspri gata.

Iar au cumpărat Stan și cu fratele său Anghel două pogoane de vie, însă fără 4 prăjini și două ogoare <într>un câmp, alt ogor în alt câmp, și un loc de casă, cât va putea să îngrădească în jurul casii și cu grădina și cu arie, dela Ivan. Și iar toată partea lui Ivan cu un vad de moară, cât a avut, toate pentru 640 aspri gata.

Și când a cumpărat Stan și cu fratele său Anghel această vie și ogoare de loc și parte dintr'un vad de moară și toate câte sunt mai sus spuse, ei au întrebat toate rudele lor, acești numiți oameni mai sus spuși și pe toți megiașii din jurul locului: voiesc să cumpere ei sau nu, iar ei au zis că nu pot să-și țină dedinele și viile lor și toate câte sunt mai sus spuse, necum să cumpere alte dedine și vii și toate mai sus spuse. Ci s'a găsit Stan și cu fratele său Anghel să cumpere aceste dedine mai sus spuse. Și au fost atunci aldămășari mulți oameni și megiași, când a cumpărat Stan și cu fratele său Anghel aceste dedine mai sus spuse toate, anume ¹⁾: popa Mușat din Mihnești și Dragomir și Vladul și din Tășiști, Manea și Stroe și Purcare și Oancea și din . . . . . ²⁾ ăjești, Oprea și Stroe și Soare și din Leutești Radul și . . . . . ²⁾ și . . . . . ²⁾ și din Tar<me>ști, Oprea și din Obilești, Neagul. Și au vândut acești mai sus spuși oameni părțile lor de dedină, cum e mai sus scris, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului, din sus și din jos.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stan și cu fratele său Anghel, ca să le fie lor aceste dedine și pogoane de vie și toate câte sunt mai sus spuse de ohabă și de dedină fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Crăstea mare spătar și jupan Panaiut mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Fisența mare paharnic și jupan Fote mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Am scris eu, Stan logofăt, în cetatea de scaun zisă Târgoviște, luna Noemvrie 27 zile, dela Adam până acum în anul 7120 <1611>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Istorice noi, XLVI/1

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută

Cu două traduceri rom. din sec. XIX.

¹⁾ cuvântul «anume», românește în textul slav.

²⁾ loc rupt în orig.

1611 (7120) Noembrie 28.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului sfintei dumnezeieștii mănăstiri numită Râncăciiov, pe nume Cârștiani, ca să fie în pace și liber de bir și de găleți și de toate mâncăturile câte sunt peste an în țara domniei mele, pentru că acest sat mai sus zis a fost pășune pustie încă din zilele altor domni cari au fost înaintea domniei mele. Astfel, întru aceasta, domnia mea am văzut și cartea de iertare a lui Radul voevod, cum a iertat ca să-i fie aceste slugi, pe nume: Oana și Dia și Manco și Ghânjul și Oprca și Stoica din Cârștieni, care am spus mai sus, ca să fie în ascultarea sfintei mănăstiri și pentru muncă.

De aceea, voi, slugile domniei mele, ori care din slugile domniei mele veți, umbla după milostenie în acel județ, iar voi din clipa în care veți vedea această carte a domniei mele, iar voi pe acești oameni mai sus ziși din Cârștiani să-i lăsați în pace de bir și de toate mâncăturile și dăjdi și slujbe cum e mai sus. De aceea nimeni să nu cuteze să încerce să-i turbure sau să-i tragă <la dări> în fața acestei cărți a domniei mele, căci acel om rău va păți din partea domniei mele. Altfel să nu fie, după zisa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Am scris Dobre. S'a scris în luna Noemvrie 28 zile, în anul 7120 <1611>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Râncăciiov, XII/2.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

30

1611 (7120) Noembrie 30, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, lui Neagul și fratelui său Turcin și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui ocină în sat în Cârlo-mănești, însă din partea fratelui său Belcea, jumătate de peste tot hotarul, pentru că această mai sus spusă ocină a vândut-o Belcea de mai înainte vreme lui Vâlcul. Iar când a fost după aceea, Neagul și fratele său Turcin, ei și-au răscumpărat dreapta lor ocină dela Vâlcul pentru 2 boi și pentru 300 de aspri gata. Însă acești mai sus scriși oameni, ei au răscumpărat această ocină mai sus spusă dela Vâlcul de mai înainte vreme, încă din zilele răposatului Mihai voevod.

Și iarăși a cumpărat Neagul și fratele său Oană, din partea unchiului lor Belcea, jumătate de ocină de peste tot hotarul, din câmp și din apă și din

pădure și de peste tot, dela Belciu pentru 450 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Neagul ocină în Cărlomănești, partea lui Oprea al lui Carstoccea toată oricât se va alege, din câmp și din apă și din pădure și de peste tot hotarul pentru 580 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Neagul un pogon de vie la deal și a treia parte de ocină de peste tot hotarul, dela Drăgan pentru 800 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Neagul un răzor în câmp dela Zaharia călugăr pentru 130 aspri gata. Și au cumpărat acești mai sus scriși oameni, aceste mai sus spuse ocine, încă de mai înainte vreme, din zilele răposatului Mihai voevod și ale lui Radul Șerban voevod și au avut și cartea de cumpărare, dar au pierdut-o de multe răutăți.

Și iarăși a cumpărat Neagul stânjeni de ocină de peste tot hotarul, dela Marina fiica lui Fulga din Sâr . . . . . ¹⁾ pentru 200 ²⁾ de aspri gata. Și au vândut acești mai sus spuși oameni aceste mai sus scrise ocine de bună voia lor. Și au fost oameni buni aldămășari anume: Vlad și Zaharia călugăr . . . . ¹⁾ și Crăciun și Iachim și Lal și popa Mușat și Tăcul și dinaintea domniei mele.

Pentru aceea, am dat și domnia mea acestor mai sus spuși numiți oameni, ca să le fie lor aceste mai sus scrise ocine de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și iată martori punem domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul vistier și Cârstea spătar, Bratul comis . . . ¹⁾ Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și eu, Bran logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Noembrie 30 zile, în anul 7120 <1611>.

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXXXIV/34

Orig. slav perg., pecete aplicată căzută.

31

1611 (7120) Decembrie 3, Târgoviște.

† În Hristos Dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul, singur stăpânitorul, Io Radul voevod, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și herțeg al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului, a binevoit domnia mea cu a sa bunăvoință, cu inimă curată și luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu cel ce m'a proslăvit și cu slavă m'a înălțat pe scaunul sfântărașilor părinți ai domniei mele.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ Cifrele zecilor și unităților lipsesc, originalul fiind rupt; se vede numai cifra cizilică designând două sute.

Iată am dăruit și domnia mea acest hrisov de față al domniei mele atotcinstit, cu frumoasă față și prea cinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, sfintei dumnezeiești mănăstiri numită Bistrița, unde este hramul preacuratei și preabinecuvântatei stăpânei noastre, de dumnezeu născătoarea și pururea fecioară Maria și cinstita ei uspenic și părintelui egumen Theofil ieromonahul și fraților și celor care trăesc în sfântul lăcaș, ca să le fie satul anume Costeștii, toți, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, pentru că acel sat mai sus zis au fost mai înainte cnezi; apoi l-a cumpărat răposatul Mihail voevod, dumnezeu să ierte sufletul domniei lui, dela toți megiașii din sat, anume dela Micle cu ceata lui și Voicul cu ceata lui și Barbul cu ceata sa și Popa cu ceata sa și Oprea al Moșoaci cu ceata sa, cu 42.000 aspri gata. Și s'au vândut ei înșiși de buna lor voie răposatului Mihail vodă și fără nicio silă dela domnia lui și s'au închinat ei să fie vecini în veci. Apoi, răposatul Mihail vodă, domnia lui a dat și a dăruit acel sat sus zis Costeștii, toți, să fie la sfânta mănăstire, pentru sufletul lui și al părinților lui, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire.

Iar când a cumpărat răposatul Mihail vodă acest mai sus spus sat, era atunci la ieșirea lui din țară și era în multă strâmtoare și necaz din toate părțile și în micșorarea străngerii de bani. Apoi, s'a gândit să întărească și sfânta mănăstire și de acolo din puținii bani pe care-i avea domnia lui, iar pentru leafa unor oșteni care erau atunci pe lângă domnia lui, a întrebat domnia lui pe toți acei oșteni: vor să lase partea lor de leafă să se cumpere acel sat mai sus spus, să fie pentru dumnezeu, la sfânta mănăstire și pentru pomana domniei lui? Iar acei oșteni toți, cu mare glas, zic atunci: să fie după socotința și voia domniei lui și pentru sfânta mănăstire mai sus spusă, ca să fie de întărire, iar călugărilor de hrană, iar domniei lui veșnică pomenire. Și pentru neputința domniei lui și pentru atâta nevoie pe care o avea atunci, a stat câțeva vreme cu acei oșteni la sfânta mănăstire.

Și atunci, când a cumpărat mai sus spusul sat, acei vecini care fuseseră cnezi, au spus ca să-i scoată răposatul Mihail vodă și dela bir și dela toate mâncăturile și pe aceea a fost așezământul lor. Astfel, atunci, au luat acei megiași asprii mai sus spuși și s'au închinat să fie vecini. Apoi și răposatul Mihail voevod a dăruit acel sat la sfânta mănăstire și l-a scos dela bir și dela toate dăjdiile, ca să fie liniștiți și slobozi în zilele vieții domniei lui și la toți binecredicioșii domni creștini, să fie ei iertați până când va sta sfânta mănăstire, bir să nu dea niciodată, nici găleată, nici fân, nici bou, nici oaie, nici porci, nici dijmă de albine, nici cai de olac.

Așa a lăsat răposatul Mihail voevod cu mare blestem: după trecerea domniei lui, cui încredințează domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei lui, sau din ruda lui sau pentru păcatele lui, din alt neam, dacă cinstește și întărește această mai sus spusă sfântă mănăstire

și lasă acest mai sus spus sat dela bir și dela toate, cum este mai sus spus, câte se dau peste an, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească în domnia lui și în celălalt veac sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va întări această sfântă mânăstire și nu va lăsa mai sus spusul sat de bir și de toate dajdiile, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l întărească și să nu-l păzească în domnia lui și nici sufletul lui în veacul viitor.

Și am văzut domnia mea și hrisovul răposatului Mihail voevod și hrisovul lui Radu vodă Șerban. Apoi într'aceea și domnia mea m'am nevoit să miluiesc și să întăresc această sfântă mânăstire și după întocmirea lui Mihail voevod și am lăsat și domnia mea acest mai sus spus sat Costeștii, ca să fie în pace de bir și de toate mâncăturile, să fie de trebuință și întărire sfintei mânăstiri, ca să fie răposatului Mihail voevod și domniei mele și tuturor pravoslavnicilor creștini domni care vor milui sfânta mânăstire, veșnică pomenire. De accia, mă rog și domnia mea tuturor pravoslavnicilor creștini domni, în numele lui dumnezeu și al preacuratei lui maici, ca să întărească și să miluiască această milă și să înnoiască sfintei mânăstiri acest hrisov al domniei mele, ca să aibă a lăsa mai sus spusul sat Costeștii pentru biruri și toate mâncăturile, în zilele vieții tuturor domnilor pravoslavnici creștini, ca să aibă veșnică pomenire și să aibă ajutor dela domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Isus Hristos și dela preacurata lui maică și să-i dăruiască domnul dumnezeu mila sa în acest veac și în vecii vecilor, amin.

Iată martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Neca mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Cristea mare spătar și jupan Panait mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Fisențe mare paharnic și jupan Foti mare postelnic. Ispravnic jupan Neca mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea numită Târgoviște, luna Decemvrie 3 zile și dela Adam până acum <la> această scriere, în anul 7120<1611>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Peceti, 24.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom. la aceeași cotă, din 1795 Aprilie 8; alte traduceri rom. în ms. 1921, f. 139—140 și în ms. 201 f. 19 v.-21.

32

1611 (7120) Decembrie 6.

† Scris-am eu, Chisar, nepotul lu Anghel, acesta al meu zapis la mâna lu Chisar pah. *din* Ruda, cum să știe că m'am tocmnit di a mea bună voe de i-am dat partea Arhanghilului din sat di în Copăcel, iară Chisar pah. el mi-au datu partea lui di în Bărsăștii toată. Și așa m'am tocmnit, de nu va sta stătătoare aciastă ocină di în Copăcel, el să aibă a lua partea mea di în sat di în Mih<ă> ești, toată,

ori câtă să va alege. Și iară m'am tocmit pântru rumâni, el să-m*e* dea bani 16.000. Și m'am tocmit de a mea bună voe.

Mărturie: Radul Murgescul și Stănilav din Groșan*e* și Tudor din Răscăeți.
A scris Tudor gram. luna Dec. 6 zile, văleat 7120 <1611>.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, LIX/11.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

33

1611 (7120) Decembrie 13, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, jitelniței Anca din Cărstienești și cu fiii ei, câți îi va da dumnezeu, ca să-i fie în sat ocină, partea lui Stan toată, oricât se va alege, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de peste tot hotarul, pentrucă jitelnița Anca cu fiii săi au cumpărat această ocină dela Stan pentru 3000 aspri gata. Și iarăși să fie jitelniței Anca și fiilor ei o vie în sat la Rădăcinești, toată via lui Stan din Cărstienești, dar fără vinărici, pentrucă jitelnița Anca și cu fiii săi au cumpărat această vie dela Stan împreună cu această ocină mai sus spusă dela Cărstienești, pentru prețul ce s'a zis mai sus, dar fără două răzoare, pe care Stan le vânduse lui Neagoc. Iar după aceea, Neagoc iar a vândut aceste două răzoare jitelniței Anca și fiilor ei mai sus spuși, pentru 1000 aspri gata.

Și după aceea, Neagoc, el a dăruit pe vărul său primar Radul la nunta sa, cu un răzor de vie, însă din dedina lui. Și a dat Neagoc jitelniței Anca jumătate dintr'o casă a lui dela vie, dar numai casa fără dedină. Și iar au schimbat Neagoc cu jitelnița Anca o seliște din sat, a treia parte dintr'o falce: și a dat Neagoc o seliște la Rădăcinești, iar jitelnița Anca i-a dat lui Neagoc ocină la Sălătruc, ocină pentru ocină. Și Neagoc iar a dat jitelniței Anca o falce la Rădăcinești, iar jitelnița Anca apoi ea i-a dat lui Neagoc la Sălătruc ocină pentru ocină.

Și iar a cumpărat jitelnița Anca trei fălci de arătură la Rudeni, dela Lupul pentru 500 aspri gata.

Și iarăși a cumpărat jitelnița Anca și cu fiii ei niște Țigani, anume: Vână și Radul și Ganca și cu 2 fii pe nume . . . . .¹⁾ dela Radul din Bujorani, pentru 9000 aspri gata. Și iarăși a cumpărat jitelnița Anca un Țigan, anume Herezan dela Stănciul Schiopul din Rudeni pentru 500 aspri gata.

Și iarăși a cumpărat dela Balea din Sălătruc o livadă la Scăuiani, pentru 600 aspri gata. Și iarăși dela Stoica din Scăuiani 3 locuri, pentru 600 aspri gata, însă lângă Valea Coeștii. Și iarăși dela Stoica a cumpărat un loc la Gura Izvo-

¹⁾ loc alb în orig.

rului pentru 250 aspri gata. Și iarăși dela Ivan din Scăuiani a cumpărat un loc sub vie pentru 150 aspri gata.

Și au vândut acei oameni numiți mai sus, ocinele și Țiganii de buna lor voe și cu știrea tuturor megiașilor dimprejurul locului și cu aldămășari, anume: Pătru din Cărstienești și Neagoe și Stanciul din Sălătruc și Opriș din Scăuiani. Și au mărturisit înaintea domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea jitelniței Anca și fiilor ei, ca să-i fie ocinele și Țiganii dedine, ohabă, ei și fiilor și nepoților și de nimeni neclintit, după poruncă.

Iată și martori i-am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Deadiul vister și Cârstea spătar și Panait stolnic, Bratul comis și Fisențe paharnic și jupan Foti mare postelnic. Ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris la Târgoviște, Decembrie 13 zile, în anul 7120 <1611>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLVII/19.

Orig. slav perg., petece aplicată.

Cu o trad. rom. de pe la jumătatea sec. XVIII.

34

<1611—1615> Decembrie 13.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod.* Dat-am domnia mea cu învățătura dumni mele, cinstitu<lui și prea lumina> tului părintele nostru chir Luca mitropolit, <ca să fie sfin>tei mitropolii în județul Brăilei 2 sate an<ume Vărăști> și Călugărenii toțci, cu toate hotarăle și cu <rumâni> și cu bălțile, cât au hotărit banul Mihalcea, însă Balta Albă și Ciulinița, pentru că aciasté mai sus zise sate au fost date de banul Mihalcea zestre fie-sa Predei clucerései, iar Preda clucereasa la prestavleniia ei le-au închinat sfentei mitropolii și se-au îngrupat în sfânta mitropolie încă de în zilele lu Șerban vod<ă>.

Iar când au fost acum în zilele dumnii mele, ei se-au sculat Periații *lui Manea* și așa părăia înaintea dumni mele cum au ei parte în Balta Albă, iar dumnea mea am văzut hrISOfele banului Mihalcei și al lu Șerban voevod, cum le-au cumpărat banul Vărăștii lu Moș toțci și Periații *lui Manea* toțci și Călugărenii Maine toțci și Călugărenii Stoiicăi toțci, cu rum<ă>nii și cu bălțile și cu toate hotarăle cum au fostu alése de banul Mihalcea.

Dereptu acéia și dumnea mea am căutat și am judecat pre dereptul cu toțci cinstiții deregătorii dumnii mele, în divanul dumni mele, cum déaca am văzut

hrisoafele Mihalcei banul și al lu Șerban voevoda dumnea mea am dat acélé mai sus zise sate cu bălțile și cu toț<i> rumânii cu toate hotarâle ca să fie ocină șe moșie sfentei mitropolii în vécu. Așijdre au rămas Periații de judecată de înainte dumné méle.

Dereptu accia, nimeni să nu cutéze <a> se ispiti a băntui preste carteam dumni méle, că acela om rău va păți de cătră dumnea mea.

Alifel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Nestor logof., luna Dec. 13 zile.

Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., LXXXIX/7

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată.

35

1611 (7120) Decembrie 16, Târgoviște.

† Slavă și laudă lui dumnezeu celui într'o troiță preaslăvit atoatevăzătorul și preabunului celui ce toate cu cuvântul său din nevință în ființă le-a prefăcut și cu preasfântul său duh le-au întărit și cu preaslăvita și negrăita milostivire a sa n'a lăsat să piară neamul omenesc din pricina întinderii mâinii în rai a strămoșilor noștri cei de demult, ei s'a îndurat și coborînd din ceruri, i-a ridicat de jos și în multe chipuri ne-au dăruit nouă căi de pocăință și din tot neamul omenesc a ales fii și i-a făcut urmași ai împărăției sale, cei care prin fapte bune au plăcut lui dumnezeu, dăruind dumnezeu celor ce-l iubesc ceiace ochiul n'a văzut și urechea n'a auzit și inima omului n'a cuprins.

Pentru aceea și eu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul singur stăpânitorul Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahici, fiul marelui răposatului Mihnea voevod, încă și al părților de peste munți, Almașului și Făgărașului, a binevoit domnia mea cu a sa bunăvoință, cu curată și luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu, ce m'a proslăvit pe mine și cu slavă m'a înălțat pe scaunul sfântrăposatului părintelui domniei mele.

Iată am dăruit și domnia mea acest atotcinstit cu frumoasă față și preacinstit, acest de față hrisov al domniei mele, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, sfinte și dumnezeieștii mânăstiri ce se chiamă Tismana, unde este hramul preacinstitei și preabinecuvântatei stăpânei noastre de dumnezeu născătoarea, pururea fecioarei Maria și cinstitei ei Uspenii, stareților și ieromonahilor și fraților care trăesc în sfântul lăcaș și părintelui egumen Ioan, ca satul Tismana de lângă mânăstire, să le fie în pace de bir și de găleată și de fân și de vinărici și de oi și de dijmă de stupi și de gorștină de porci și de bani și de cai de olac și de toate dăjdiile și mâncăturile, câte sunt peste an

în țara domniei mele, pentru că acel sat mai sus spus Tismana, a fost iertat mai dinainte vreme de toate cele ce s'au zis mai sus. Și am înțeles domnia mea despre această sfântă mănăstire care este mai sus spusă, cum că este departe la marginea țării și de multe ori au venit tâlharii și pandurii la sfânta mănăstire de au prădat-o și au jefuit-o. Pentru aceea, a fost iertat acest sat sfintei mănăstiri de toate, precum este mai sus spus, numai să păzească această sfântă mănăstire de oameni răi. Și am văzut domnia mea în mâna călugărilor și cartea Radului voevod Șerban de iertare a acestui sat mai sus spus.

De aceea și domnia mea deasemenea am dorit să fiu nou ctitor la această sfântă dumnezeiască mănăstire mai sus spusă, ca și alți bărrâni domni de demult care au fost înaintea noastră și am iertat domnia mea acest sat ce s'a spus mai sus de toate, nimic să nu dea în zilele vieții domniei mele, încă și în zilelele altor domni, până ce va sta sfânta mănăstire, numai să aibă satul a asculta de călugări despre orice le vor da învățătură pentru treburile și ascultarea sfintei mănăstiri și să o păzească de oameni răi.

Iar după trecerea domniei mele, pe cine va binevoi domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau oricare altul din dreptcredincioșii domni, vă rog în numele lui dumnezeu și cu al preasfintei sale maici, ca să întăriți și să înnoiți acest hrisov al domniei mele și să miluiți sfânta mănăstire din agoniscala cea dată vouă de dumnezeu, cu ce vă va învăța dumnezeu, precum singur Hristos a poruncit și a spus: « fiți milostivi precum și eu » și celelalte. Și să le dăruiască lor domnul dumnezeu binefăcerea milei sale în acest veac și din acoperământul maicii sale. Dacă însă nu va cinsti și nu va înnoi acest hrisov al domniei mele, ci îl va călca și îl va rupe sau va lua această milă dela sfânta mănăstire, acela să fie blestemat și afurisit de cei 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc și să-i fie potrivnică sfânta născătoare de dumnezeu la înfricoșata judecată, unde nu este fățarnicie, a lui Hristos, căruia este slava și închinarea împreună cu cel fără de început al lui părinte și cu preasfântul, bunul și de viață făcătorul duh acum și pururea și în vecii vecilor, amin.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul vistier și Cârstea spătar și Panait stolnic și Bratul comis și Fisența paharnic și jupan Foti mare postelnic. Ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris la Târgoviște, luna Decembrie 16 zile, în anul 7120 <1611>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Peceti, 25.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Cu o trad. rom.

1611 (7120) Decembrie 17, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marcului și preabunului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, jupaniței Tudora, jupanița lui Antonie Grama și cu fiii ei, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie ei satul Hărești din județul Ilfov și satul Curta din județul Vlașca, toate, cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți vecinii; însă din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul oricât se va alege de peste tot, pentru că aceste mai sus zise sate au fost cumpărate de răposatul Mihail voevod dela cnejii din sat fără nicio silă, pe aspri gata din vistieria domniei sale.

Iar apoi, când s'a întâmplat vremea de a intrat Mihail voevod cu toată oastea lui în țara Ardealului și a învins atunci pe Andreiași Batori voevodul Ardealului și atunci a luat Mihail voevod toată țara Ardealului. Apoi, dacă a stat Mihail voevod domn a toată țara Ardealului, iar domnia lui s'a mâniat pe Antonie Grama și cu mare urgie l-a închis pe el în turnul cetății Brașovului și l-a prădat, de i-a luat toată marfa și averea lui, scule și ferecături de mare preț și mulți aspri gata. Și Antonie Grama era atunci om drept și nevinovat. Iar apoi, Mihail voevod a socotit din inima domniei sale că l-a prădat pe el nevinovat și peste bună dreptate și mai ales temându-se de Dumnezeu pentru năpasta și prigoana lui Antonie Grama, să nu cadă fiii domniei lui în vreo osândă; de aceea, Mihail voevod a dat atunci mai sus spusle sate Hărești și Curta lui Antonie Grama pentru mai sus spusa pradă și sărăcie pe care i-a făcut-o peste buna dreptate.

Și după trecerea răposatului Mihail voevod, tot astfel a dat și Simion voevod; și după trecerea lui Simion voevod tot așa a dat și Radul voevod Șerban.

Iar după aceea, mult s'a milostivit domnul Dumnezeu asupra domniei mele și mi-a dat domnia și sceptrul Țării Românești. A venit jupanița Tudora înaintea domniei mele și a adus cartea răposatului Mihail voevod și cărțile lui Simeon voevod și cartea lui Radul voevod Șerban. De aceea, ne-am milostivit și domnia mea precum și ceilalți dinaintea noastră bătrâni domni și am miluit-o cu aceste mai sus spuse sate, ca să-i fie ei satele de ohabă fiilor ei și nepoților ei strănepoților ei și după porunca domniei mele, de nimeni neclintit.

Iată și și martori pune domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dădiul vistier și Cârstea spătar și Panațot stolnic și Bratul comis și Viseanța paharnic și jupan Fota mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și eu, Șerban tânăr între dieci, am scris în scaunul Târgoviște, luna Decembrie 17 zile și dela Adam până acum, în anul 7120 <1611>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, IV/4.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom.

1611 (7120) Decembrie 20, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boerului domniei mele lui Pârvu logofăt și fiilor săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Văleni, însă partea cnezilor, anume: Stan cu fiii săi și Vladul cu fiii săi și Mădnea și fratele lui Balca cu fiii lor și din Cârstinești, Opriș cu frații lui și cu fiii lor, toate părțile lor din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului cu vecini, ori câți se vor alege de peste tot hotarul, de pretutindenă, deoarece acești mai sus numiți oameni au fost cnezi dinainte vreme, încă dela strămoșii lor. Apoi, la aceasta, ei s'au vândut boerului domniei mele, lui Pârvul logofăt de a lor bună voie și fără nici o silă, încă din zilele altor bătrâni domni, însă din zilele răposatului Alexandru voevod cel Bătrân și din zilele răposatului Mihail voevod și din zilele lui Simion voevod, pentru 2500 aspri gata.

Apoi, când a fost în zilele lui Șerban voevod, iar Pârvul logofăt n'a avut liniște de către jupanița Anca și fiul ei, anume Drăghici cu frații săi. Și așa au pârît ei înaintea lui Șerban voevod precum că acești oameni mai sus spuși dela Văleni și dela Cârstinești ei au fost vecini ai lor și s'au cnezit dela ei și n'au știut când i-a cumpărat Pârvul logofăt. Astfel, întru aceea, Șerban voevod a dat jupaniței Anca și fiilor ei lege 12 boieri pe răvașe, ca să jure că au fost acești mai sus spuși oameni vecini ai lor. Iar jupanița Anca și fiii ei mai sus spuși, ei n'au putut să jure nici cum la zi și la soroc, ci a rămas jupanița Anca și fiii săi de lege atunci, înaintea lui Șerban voevod.

Și apoi, când a fost acum în zilele domniei mele și boerul domniei mele Pârvul logofăt iarăși n'a avut odihnă din partea jupaniței Anca și a fiilor ei Drăghici și Oprea cu frații lor, ci au venit și așa au pârît înaintea domniei mele la divanul domniei mele, cum că în zilele lui Șerban voevod au dat aspri pentru acei oameni mai sus scriși și Șerban voevod nu le-a dat ca să jure cu 12 boeri. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu cu toți cinstiții dregători ai domniei mele din divanul domniei mele și am văzut și am citit domnia mea cartea și răvașele lui Șerban voevod, cum a rămas jupanița Anca și fiii ei în două rânduri cu 12 boeri. Și la aceasta, Pârvul logofăt a scos și martori înaintea domniei mele, la divanul domniei mele, anume: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Lupul fost mare logofăt și Hera logofăt și așa au mărturisit înaintea domniei mele că Șerban voevod a dat lege 12 boeri jupaniței Anca și fiilor ei ca să jure, iar ei nicidecum n'au putut să jure. Și nu i-a dat nici un ban lui Pârvul logofăt dinaintea lui Șerban voevod.

Și când a fost peste câțva timp, iar Radul clucer Buzescul ei a făcut silă fără știrea lui Șerban voevod de a dat asprii lui Pârvul logofăt pentru acei oameni

mai sus scriși din Văleni și Cârstienești fără voia lui Pârful logofăt. Și încă, Pârful logofăt a scos martori înaintea domniei mele când i-a dat banii Radul clucer Buzescu și anume: Bărcan fost mare stolnic și din Mănești, Drăghici spătar și Radul postelnic Năsturel și Stanciul vătaf; și așa au mărturisit și au spus înaintea domniei mele că a dat acei aspri mai sus spuși Radul clucer Buzescul cu sila, fără lege și fără judecată, pentrucă acești oameni, anume: Drăghici și Oprea cu frații lor, au fost slugi ale clucerului Radul. Deci pentru aceasta, domnia mea am dat de a dat Pârful logofăt înaintea domniei mele toți asprii jupanitei Anca și fiilor ei, dar acești bani pe care i-a dat Radul clucer Buzescul fără judecată. Și așa jupanita Anca și fiii ei încă au rămas de lege și de judecată înaintea domniei mele.

De acia, am dat domnia mea boerului domniei mele lui Pârful logofăt, ca să-i fie ocină și de ohabă lui și fiilor lui, nepoților lui și strănepoților; și după porunca domniei mele, neclintit de nimeni.

Iată domnia mea am pus martori: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Cârstea mare spătar și jupan Bratul mare comis și Panaiot mare stolnic și Fițenț mare paharnic și jupan Fote mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și eu, Nestor logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, Decembrie ziua 20, în anul dela Adam până acum 7120 <1611>.

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLVII/20.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

38

1611 (7120) Decembrie 26, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Gherghe Sasul și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să fie o vie la Vlădești și cu loc și o seliște în sat și cu două locuri la câmp și cu două fălci la pădure, fiindcă a cumpărat Gherghe Sasul această vie cu aceste locuri dela Nistor și dela fratele său Radul și Matei și Muja și Stănilav și Brata, pentru 1240 aspri gata. Și iar a cumpărat Gherghe Sasul dela Stan al lui Puiu două răzoare de vie pentru 2000 aspri gata.

Și au fost acolo mulți oameni megiași martori, anume: dela Vlădești, Oprea Pirța și Oprea al Călugărului, Babocil și Petriman, din Râmnic popa Lazăr și Paul Sasul și Mustață și Buda și din Ocna, Ghediul și din Bojorani, Sarchiz și Diaconul. Și au vândut acei numiți oameni via lor și ocina și locurile de a lor

bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului și din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Gherghe Sasul, ca să-i fie via și ocina dedină, ohabă lui și fiilor lui și nepoților și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul vistier și Cârstea spătar și Panaiut stolnic și Bratul comis și Fisânța paharnic și jupan Fote mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în Târgoviște, luna Decembrie 26 zile și dela Adam cursul anilor, în anul 7120 <1611>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, LIV/1.

Orig. slav. perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom.

39

1611 (7120) Decembrie 27, Vernești.

† În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin. Așa să știe precum că Albotă și fratele său Neagul au cumpărat ocină în Săseni, însă un stânjen de ocină și în deal două pogoane de vie dela Șerbu din Săseni, pentru 1650 aspri gata. Și aldămășari sunt oameni buni, anume: Dragomir și Oană și Albul și Călin și Stan și Radul și Trifan și Giurgiul din Săseni și din Lunceni, Stoian și din Gârboveni, Coman și din Vernești, Dragomir Pacioaga și din Băltina, popa Stepan și din Săseni, Stan Pârçiu.

Și Dobrișan a cumpărat ocină în Săseni, însă un stânjen de ocină din cap în cap și în deal un pogon de vie dela Șerbu din sat, pentru 500 aspri gata, să fie nedajdnic.

Martori: popa Stan și Niță și Dragomir și Giurgiu și Radul și Barbul și Dobromir din Săseni. Și popa Guță și Dragomir Borescul.

Și eu, Efrem logofăt, am scris în sat la Vernești, în luna Decembrie 27 zile dela Adam până acum, în anul 7120 <1611>.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXVII/1.

Orig. slav. hârtie.

Cu o trad. rom. din anul 1861.

40

1611 (7120) Decembrie 28, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul lui Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor

oameni, anume: Gropeiu și Radul și Stoica și Duma din Crușuvul Lalei și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie lor ocină tot satul Crușuvul Lalei și cu tot venitul și din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul. Dar să se știe semnele hotarului satului: din apa dela Știubei până în marginea braniștei la piatră și dinspre câmpul Studinei se hotărăște la piatră și iarăși dinspre câmpul Studinei în drumul Plăvicenilor, până în piatra hotarului Lalei și dinspre sat în Vârtopiel și dinspre Vișina câmpul Lăleștilor până în drumul Bodci, pentrucă cste a lor veche și dreaptă ocină de moșie și de strămoșie.

Iar după aceea, când a fost în zilele lui Mihail voevod, iar acei megieși care sunt mai sus spuși, ei au fost cotropiți de către Mihail voevod, de le-a luat dedina lor fără nici un aspru, nici nu i-a scos dela bir, nici nimica; ci numai a luat dedina lor, acest sat mai sus spus și l-a dat ca zestre ginerelui său Preda postelnic.

Iar când a fost acum în zilele domniei mele, iar acei megieși ce sunt mai sus spuși, ei au venit înaintea domniei mele de s'au plâns pentru nedreptate, cum i-a luat cu sila Mihail voevod de i-a făcut vecini și nu le-a dat nici un aspru pentru ocina și dedina lor. Și încă acei megieși au scos înaintea domniei mele și cartea lor de dedină, cum că nu s'au vândut. Și am văzut domnia mea în mâna lor și cartea lor de dedină. Iar la acestea domnia mea am socotit și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, din divanul domniei mele, am adevărit cum că acești megieși au fost cotropiți de Mihail voevod, de i-a făcut vecini fără nici un aspru. Astfel, la aceasta, domnia mea am dat acestor megieși care am spus mai sus, ca să fie cnezii, cum au fost și dinainte vreme. Și să fie ei liberi de către Preda postelnic, pentrucă am adevărit domnia mea că acești megieși au fost cotropiți de către Mihail voevod.

De aceea, am dat acestor mai sus spuși megieși, ca să le fie lor ocina ohabă și dedină, cum a fost mai înainte, fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neschimbat și neclintit după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Până vistier și jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Cârstea mare spătar și jupan Panaiut mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Visențea mare paharnic și jupan Foti mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Stepan, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Decembrie 28 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7120 <1611>.

Ath. St. Buc., Copii particulare sub dată.

Copie slavă din 1906.

Cu o trad. rom. din 1906.

1611 (7120) Decembrie 29, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului răposatului, Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Crușovul Mare, anume: lui Stoica și Fratea și popa Nan și Mihaiu și Bran și Brata și Stan al lui Dan și Benea și Albul și Frâncul și Băluță și Țeba și Gago și Ivan Stângă și Cernat și Orzea și Oana și Lepa și Boba și Vladul și Cocoliciu și popa Marin și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie lor ocină tot satul lor, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, din hotar iarăși până în hotar. Și să se știe hotarele satului: Rădea până în hotarul Studinci și Măgura Vladului până în hotarul Vădestrei și până în Ascuțita și până în marginea Vișinci și până în hotarul Oltului la drumul Vișinci și până în hotarul Studinei, până la Paico și toată braniștea până în hotarul Studinei, pentrucă este veche și dreaptă ocină și de moștenire.

Iar apoi, când a fost zilele lui Mihail voevod, iar acești megieși mai sus spuși, ei au fost cotropiți de către Mihail voevod, de le-a luat dedina lor, fără niciun aspru, nici nu i-a scos pe ei dela bir, nici nimic, ci numai le-a luat dedina lor și acel sat mai sus scris l-a dat ca zestre generelui său Preda postelnic.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, iar acei megieși mai sus spuși, ei au venit înaintea domniei mele de s'au plâns pentru nedreptate, cum că Mihail voevod le-a luat dedinele lor în silă, de i-a făcut vecini și cum nu le-a dat lor niciun aspru pentru dedina lor. Și încă acei megieși au scos înaintea domniei mele cărțile lor de dedină, cum că nu s'au vândut. Și domnia mea am văzut în mâinile lor cărțile lor de dedină. Și întru aceea, domnia mea am socotit și am adevărit cu toți dregătorii domniei mele din divan, că sunt acei megieși niște oameni cotropiți de Mihail voevod, de i-au făcut vecini și fără niciun aspru. Deci, întru aceasta, domnia mea am dat acestor megieși mai sus spuși ca de acum înainte ei să fie cnezi, cum au fost și mai înainte. Și ei să fie liberi de către Preda postelnic, pentrucă s'a adevărit cum acești megieși au fost cotropiți de către Mihail voevod.

De aceia, am dat și domnia mea acestor cnezi ca ocina mai sus spusă să le fie dedină și de ohabă, filor și nepoților lor și strănepoților lor și după porunca domniei mele de nimeni neclintit.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Pană vistier și jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Cârstea mare spătar și jupan Panaiut mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Fisența mare paharnic și jupan Fote mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în minunata cetate ce se chiamă Târgoviște, luna Decembrie 29 zile și dela facerea lumii până la această scriere cursul anilor, în anul 7120 <1611>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Căpii particulare sub dată.

Copie slavă din 1906.

Cu o trad. rom. din 1906.

42

1611 (7120) Decembrie 29.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, sfintei dumnezeestii mănăstiri numită Tismana, unde este hramul Uspenia născătoarei de dumnezeu și părintelui egumen Ioan, ca să fie volnici călugării de într'aciastă sfântă mănăstire ce iaste mai sus scrisă a-ș ținere balta Bistrețului den în Măceș pân la Brăzogrâl, de să-ș ia vama den în peste în doao, de să împartă călugării cu stolnicii într'aciastă Baltă, ori pre unde vor avea, să n'aib de nimenilé oprcă.

Pentru că am văzut domnia mea și cărțile altor domni bătrâni ce au fost mai de nainte vreme, însă cartea răposatului Alexandru voevod și cartea răposatului părintelui domniei mele Mihoe voevod și cartea lu Șerban voevod. Așșderé și domnia mea am dat sfintei mănăstiri ce iaste mai sus zisă, ca să fie volnic călugării să-ș ia vama de peste, cum au luat și mai de nainte vreme.

Drept acéia și voi, stolnicilor, carii veți fi acolo pre la acéle bălți încă să căutați de să împărțiți vama de peste în doao cu călugării, iar să nu veți asculta, cum iaste învățătura domniei mele, ce le veți opri vama pestelui, apoi bine să știți că voiu trimite domnia mea de să va luoa și partea voastră den în vama pestelui și veți avea mare răutăți de cătră domnia mea.

Accasta vă vorbim domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele.

Scris luna Decembrie 29 zile, în anul 7120 <1611>.

Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCIII/12.

Orig. rom., hârtie, filigran, pecete aplicată.

Copie rom. ms. 329, f. 600 v — 601; ms. 337 f. 329.

43

<1612—1616> Ianuarie 12.

Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dat-am domnia mea cu învățătura domniei mele cinstului și prealuminatului, părintelui nostru chir Chiril, episcop de Buzău, ca să fie volnici oamenii sfinției lui cu cartea dom-

niei mele să apere crângul sfintei episcopii dela oraşul domniei mele mai sus zis: să nu tae, nici căpitan, nici iuzbaş, nici călăraş, nici oroşani, nici nimeni, c. t. ar fi o nuia. Iar cine vor prinde oamenii părintelui: ori căpitan ori iuzbaş ori călăraş au dărăban au oroşan tăind, să fie volnici cu cartea domniei mele să-i bată şi să-i tragă, să le ia boii şi caii şi tot dela dânşii, pentrucă așa e învățătura domniei mele, să se veghe omul.

Drept aceia, nimeni < să nu se > ispitească a-i b'ntui, preste < cartea domniei mele, că acela om > mare ruşine şi urgie va păti de către domnia mea.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Şi ispravnic însăşi spusa domniei mele. Scris în luna Ianuarie 12 zile.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Buzău, nr. 171 f. 59

Copie rom.

44

1612 (7120) Ianuarie 12.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod şi domn, fiul răposatului Mihnea voevod, scrie domnia mea vouă stolnicilor dela Bistreţul.

Dup<ă> acéia vă grăescū domnia mea: în vrem<e> ce veţi vedea cartea domniei mē<e> iar voi să căutaţi de să daţi toat<ă> partea sfintei mănăstiri dela Tisména de în vama péştelui, tot de în doao despre toat<ă> balta, însă de în Măceş până<ă> la Brăzogrâl, cum au avut şi mai de'nainte vrem<e> dela alţi domni, aşişderé am miluit şi domnia mea ca să-ş ia vama cum au luat şi mai demult. Şi mai mult opreak<ă> de cătră voi să n'aib<ă>, pentrucă am văzut domnia mea şi cartea a lu Şerban voevod mai de curând şi încă multe cărţi vechi ale altor domni bătrâni; iar de nu le veţi da vama de în péşte, cum iaste învățătura domniei mē<e>, apoi bine să ştiţi că réle cuvente veţi avea de cătră domnia mea.

Aceasta vă vorbim domnia mea. Altfel să nu fie după spusa domniei mele. Şi ispravnic însăşi spusa domniei mele.

Scris Ianuarie 12 zile, anul 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

A învățat marele logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCIII/15.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută

Copie rom. ms. 329 f. 601.

45

1612 (7120) Ianuarie 18, Târgovişte.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod şi domn a toată ţara Ungrovlahiei fiul marelui şi preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oprea şi fratelui său Nicoară din Piteşti şi cu fii

lor, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie lor un vecin în sat în Izvorani, anume Ivan Lupea, fiul lui Gagor și cu delnița lui de ocină din câmp și din pădure și din apă și cu vie și cu țelinile din sus și cu grădina lui cu tot pometul, cu partea lui oricâtă se va alege de peste tot hotarul. Și iarăși să-i fie lui Oprea și fratelui său Nicoară, casa lui Iano, din oraș din Pitești și cu locul din jur și cu tot locul lui din câmp și cu vad de moară, pentru că au cumpărat Oprea și Nicoară aceste dedine care sunt mai sus spuse de la Iano, fiul Brăileanului, pentru 13.250 aspri gata. Și încă au cumpărat Oprea și Nicoară aceste dedine mai sus spuse de mai înainte vreme, din zilele lui Simeon voevod.

Și au fost atunci la întocmirea lor mulți oameni buni, anume: din Pitești Bojică și Apostol și popa Gherghe și Gherghe al lui Vișan și Bârsea și Oprea Bocea și Badea și Oană. Și a vândut Iano fiul Brăileanului această ocină mai sus spusă de bună voia sa și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului.

Pentru aceea, le-am dat domnia mea lui Oprea și lui Nicoară, ca să le fie dedină și ohabă, fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Pană vistier și jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Cârstea mare spătar și jupan Panait mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Visența mare paharnic, și jupan Fota mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun numită Târgoviște, luna Ianuarie 18 zile și de la facerea lumii până la această scriere și de la Adam, în anul 7120 <1612>.

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CVIII/7.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foliă.

46

1612 (7120) Februarie 9.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sventii mânăstiri ci se cheamă Tisména, ca să fie în pace și slobod satul Tisména al sventei mânăstiri, de bir și de dijmă de stupi și de oi și de porci și de găleat<ă> și de fân și de banii de județ, să nu-i judece și de toate slujbele și mâncăturile câte sântu preste an în țeara domniei mele, pentru că i-am ertat domnia mea de toate dăjdili și mâncăturile câte sânt mai sus scris<e>, ca să fie la svânta mânăstire de poslușanie și de lucru ce va tribui.

Și le-am faptu domniia mea și hrisov la svânta mânăstire, pentrucă i-am ertat domniia mea în zilele și în viața domnii méle, să nu dea nici bir, nici nimica, numai să fie de lucrul sventei mânăstiri.

Dereptă acéia și voi, slugile domnii méle, oare care îi veț<i> îmbla în slujba domnii méle, oare în ce slujbă în județul Jiului de Sus, în vrém<e> ci veț<i> vedea aceasta carte a domnii méle iar voi în pace și slobod să lâsaț<i> satul Tisména al sventei mânăstiri de toate slujbele și mâncături câte's mai sus scris<e>; iar să vor mai veni călugării să se plângă înaintea domnii méle, câ mai învâluți satul Tisména, bine să știți că voi trimitc domniia mea niș<te> armaș<i>, de mare urgie veț<i> păți.

Altfel să nu fie după spusa domniei méle. Și ispravnic însăși spusa domniei méle. Scris luna Februarie 9 zile, anul 7120 <1612>.

Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCII/14.

Orig. rom., hârtie, pecete inelară, deteriorată.

Copie rom. ms. 329 f. 31. (Data greșit cctită de diac., 7115 în loc de 7120).

47

1612 (7120) Februarie 15, <Târgșor>.

† *In numele tatălui și fiului și sfântului duh, amin.* Scris-am noi oameni buni, bătrâni, Dumitru județul cu 12 pârgar<i> și Fătul pâr<ă>labul și pop<a> Opriși, pop<a> Spilea și jupan Mihaiu și jupan Manea și jupan Petrica și jupan Nastea și Calot<ă> și Cr<ă>stea frate-său și mulți oameni bun<i> și jupan Șteful, pentru să se știe cum au lăsat jupan Ivan la moartea lui, să fie fiu-său Mihaiu și cu Iacov frați pre viile dela Făstăci și pre viile de acas<ă> den oraș și pre pământurile câte se vor afla în câmpu și pre pădure. Iar câtă va fi, pre toate să fie fraț<i>, iar locul casei și cu pimnița, să fie a lui Mihaiu. Deci și noi oameni buni cum sântem mai sus scriș<i>, am socotit după<ă> căvântul acelui *wort*, ce mai sus scris, de i-am tocmit pré aceșt<i> 2 fraț<i> să-ș<i> înpartă cum le-au dat părintele lor la eșitul sufletulu-iș și pentrucă, când au venit muma lu Iacov după<ă> Ivan, au venit cu 11.000 aspri gata. Și se-au tocmit naintea noastră cu bun<ă> voc a lor, iar ce va fi Iacov dator, să n'aibă Mihaiu treabă cu datorie lu Iacov nemic și alte ce au avut ei ș-au întorsu unul, la alaltu. Și sé-au tocmit înaintea a mulți oameni buni, să-ș<i> fie frați și să n'aibă voc nici unul nici altul a se mai învâlu pân<ă> în zilele lor nici să-ș<i> gonească pizmă, că pizma piarde sufletul omului și-ș<i> priiméște însuș<i> blăstemul cela marele, ce vă ferit<i> de accl cugit de unde esce> blăstemul și să-i ferească dumnezeu să nu-ș<i> cugete rău.

Scris luna Februarie 15 zile, anul 7120 <1612>.

Acad. R.P.R., CCXCIX/158.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

1612 (7120) Februarie 15, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeiești mânăstiri numită din Golgota al cărei hram este sfânta Probrajenie a domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos, ca să-i fie ocină în satul Bulinești toată partea lui Pătru portarul, tot ceea ce a cumpărat el dela popa Mascan și dela frații lui, ori cât se va alege de peste tot hotarul. Și apoi iarăși să fie ocină sfintei mânăstiri partea lui Stan pe care a cumpărat-o Petru din Bulinești dela Stan, dar a treia parte. Și apoi să fie sfintei mânăstiri ocină în satul mai sus spus a treia parte din partea lui Bucur, fratele lui Stan, parte pe care a răscumpărat-o Petru din Bulinești, deoarece această ocină mai sus spusă din Bulinești, pe care a ținut-o Stan și Bucur, fratele lui Stan, a fost dinainte vreme de moștenire a lui Petru din Bulinești și Petru a vândut-o acestor oameni mai sus numiți, și apoi a răscumpărat-o dela ei. Și apoi s'a ridicat singur Petru portarul și Petru din Bulinești care au dat și au închinat părțile lor de ocină mai sus spuse sfintei mânăstiri, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, oricât se va alege de peste tot hotarul și de pretutindeni, deoarece această ocină mai sus spusă a fost aleasă și hotărnicită de către alți megieși din sat și din alte sate dimprejur. Și astfel Petru portarul și Petru din Bulinești au dat și au închinat sfintei mânăstiri de a lor bună voie și cu știrea tuturor megieșilor din sus și din jos și dinaintea domniei mele și a tuturor cinstiților dregători ai domniei mele din divanul domniei mele. Și s'au scris numele lor și al părinților lor în sfântul pomelnic al sfintei mânăstiri, ca să le fie lor veșnică pomenire.

De aceea, am dat domnia mea sfintei mânăstiri din Golgota, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată și martori punc domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Cârstea mare spătar și jupan Bratul mare comis și jupan Panaiot mare stolnic și jupan Vițenț mare paharnic și jupan Fote mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și eu, Nestor logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 15 zile, în anul dela Adam până în aceste zile 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Golgota, II/5.

Orig. slav perg., pecete aplicată.

Cu trad. rom.

1612 (7120) Februarie 18.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Radu voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, părintelui egumenului lu Efthemie dela sfânta mănăstire de în Argeș, ca să fie volnicu cu cartea domniei mele, de să-șci apere braniștea ce iaste mai sus de mănăstire de cătră toți oamenii: ori oroșan ori rumân ori megiiș ori slujcioriu, ori cene va fi, nimenilă să nu între în braniște fără știre a egumenului ce iasti mai sus scris, de să tae multu un lemn, iar pre cine va prinde tăindu braniștea, iar călugării dela sfânta mănăstire, să fie volnici să-i prade de să le ia boii cu car cu tot, cum au fost légea braniștii mai denainti vrémce. Și de nimenilă opreală să n'aibă, pentrucă acea braniște au fost apărată și mai de demult.*

Nimeni să nu îndrăsneasă să-i bântue peste această carte a domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși zisa domniei mele.

Scris luna Februarie 18 zile, anul 7120 <1612>.

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, II/11.

Orig. rom. hârtic, pecete inelară, căzută.

1612 (7120) Martie 5.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, sfintei și dumnezeestii mănăstiri ce se numește din Argeș, unde este bramul Uspenia născătoarei de Dumnezeu, ca să-i fie toți Țigani, însă carii vor fi ai sfintei mănăstiri, în pace și slobozi de cătră toți cămărașii domniei mele carii vor fi la Ocna cca Mare să n'aibă nimenilă a-i bântui, să-i ducă la Ocnă de să tae sare, ce să aib bună pace, să fie numai de treaba sfintei mănăstiri ce iaste mai sus scrisă.*

Pentrucă i-am ertat domnia mea, cum au fost ertați și mai denainte vrémce și în zilele altor domni bătrâni ce au fost mai denaintea noastră. Așjderé să fie ertați și în zilele domniei mele.

Derept acéia și tu, logofete Stanciule, dela Ocnă și tuturora carii viți fi în vrémce ci veri vedea cartea domniei mele, iar tu să cauți foarte să ti firești și în pace să lași Țigani sfintei mănăstiri ce zici mai sus, pintrucă așa iaste învătura domniei mele.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși zisa domniei mele. Scris luna Martie 5 zile, anul 7120 <1612>.

† *Io Radul Voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, LXIXter/8.

Orig. rom., hârtic, pecete aplicată, căzută.

1612 (7120) Martie 8.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Radu voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele anume Șerban port<ar>, ca să fie volnic cu aciastă carte a dumnii mele, de să ia o carte a lu Dan vod<ă> dela Drăghici și dela frații lui, de să o dea la mâna Părvului log., pentru că au avut Părvul log. pătră cu ei naintea dumnii mele pentru satul Vălenii, pântrucă acel sat l-au fost cumpărat Părvul log. înacă mai denainte vrem<e>.*

Iară când au fost în zilele lu Șerban voevodă l-au fost luat cliuciariul Radul Buzescul în sila lui de l-au dat lu Drăghici și fraților lui, căci lé-au fost slugi lui și i-au lepădat as<pri> 2200 pre acel sat, ce este mai sus scris.

Deci când au fost acum, în zilele dumnii mele, ei se-au părăt de fața în divan dumnii mele și am adevărat dumnia mé den divanul <domnii> mele cu toți cistiți <dregătorii> dumnii mele, cum au fost făcutu-i Buzescul silă.

Drept aciaia, am dat dumnia mea slugii dumnii mele, ce este mai sus scris, să fie volnic cu aciasta carte a dumnii mele să le lépede aceș<i> aspri 2200 lu Drăghici și cu fraților lui la mâna lor. Și să le ia carté să o dé la mâna Părvului log. Și iară să lépede lu Drăghici cu frații lui as<pri> 400 pre o délniț<ă> ci-au fost cumpărat ei, până au ținut ei Vălenii, dela feciorul Radului de Slătioare.

Derept aciaia și tu, Drăghici, și cu frații tăi, de vrem<e> ce veți vedea cartea dumnii mele, iară voi să căutați să vă luoat banii și mai mult meteh cu Vălenii de acum nainte să nu aveț<i>, pântrucă ați rămas de lége de naintea dumnii mele.

Altfel să nu fie, după zisa dumnii mele. Ispravnici însăși zisa domniei mele.

Scris luna Martie 8 zile, în anul 7120 <1612>.

† *Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLVII/21.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

1612 (7120) Martie 15, Târgoviște.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Andronie din Albeni și cu fiii lui câți li va da Dumnezeu, ca să-i fie satul Prigoria, cu tot hotarul și cu tot venitul și cu vecinii, pântrucă satul Prigoria a fost de moștenire al lui Isar ban, tatăl jupaniței Vișa. Deci, când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, a cumpărat sluga domniei*

me'e, Andronic, satul Prigoria dela jupanița Floarea, jupanița lui Isar ban și dela fiica ei Vișa, pentru 40.000 de aspri gata, însă acei aspri pe care i-a dat Andronic pe acel sat, au fost agonisiți de tatăl său Ștefan. Deci a dat Andronic de și-a cumpărat acel sat și a făgăduit să fie al fiicei sale, Haida, care este în Țara Grecească, când va veni aici în țara domniei mele, alei sau al fiilor ei sau al cui va alege domnul Dumnezeu din trupul Haidai, ca să pomenească pe bunicul ei Ștefan și pe tatăl ei Andronic. Iar dacă nu va veni Haida sau cineva din trupul ei, iar sluga domniei mele Andronic să aibă voie să dea acel sat mai sus spus cui va voi sau la mănăstire sau cui va voi dintre neamurile lui, ca să aibă pomână tatăl său Ștefan.

Deci, după aceea, jupanița Haida n'a mai venit aici în țară din Țara Grecească. Iar când a fost acum în zilele domniei mele, bărbatul jupaniței Haida, anume Gheorghe, el a venit aici în țară și îndată ce a văzut pe socrul său Andronic, el a socotit și a lăsat acel sat, mai sus numit, Prigoria, ca să fie la mâna lui, cum a făgăduit fiicei sale jupaniței Haida jupan Andronic, când l-a cumpărat. Pentru că a cumpărat acel sat sus numit, cu asprii bunicului ei mai sus scris, Ștefan, tatăl lui Andronic, ca să pomenească jupanița Haida pe bunicul său Ștefan și pe tatăl său Andronic după moartea lui. Și apoi încă a lăsat Andronic ca după moartea lui să fie și alte moșii și averi ale lui, toate câte vor fi, la mâna fiicei sale jupanița Haida și a ginerelei sale Gheorghe și fiilor lui, ca să-l pomenească în veci.

Și apoi a pus Andronic și blestem: după moartea lui nimeni din el sau din ruda lui ori din sângele lui sau din alt neam, nici jupanița lui Andronic de aici din țară sau ruda ei, de va îndrăzni să calce și să strice această tocmeală, acela să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 părinți care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui jupan Gheorghe și jupaniței lui Haida, ca să le fie acel sat mai sus numit, Prigoria, ocină, dedină, ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dcadiul mare vistier și jupan Cârstea mare spătar și jupan Panaiot mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan . . . .¹⁾ mare paharnic și jupan Fota mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Stanciul logofăt din Olănești, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Martie 15 zile dela Adam până acum curgerca anilor, în anul 7120<1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CLXXXIV/22

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

¹⁾ loc alb în orig.

1612 (7120) Martie 16, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, boerului domniei mele Drume postelnic și cu frații săi, anume: Stoica, Sârbu și Dan și cu fiii, oricâți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocina la Grădiște, dar pădurca rărită două funii de pădure, pentru că le-a cumpărat boerul domniei mele Drume postelnic, dela Stoica și dela popa Pârvul și Sârbu și Udriște și Fuga și dela Pesnă din Tătărăi, pentru 5500 aspri gata.

Și iarăși a cumpărat boerul domniei mele Drume postelnic și cu frații săi o funie de pădure la Grădiște dela Neacșa și dela Dragomir, pentru 2700 aspri gata. Și iarăși a cumpărat boerul domniei mele Drume postelnic, cu frații săi o funie de pădure la Grădiște dela Conceac și dela Țigul și Dobrică și Țigan și dela Stan, fiul Danicei, pentru 2700 aspri. Și iarăși a cumpărat boierul domniei mele, Drume postelnic cu frații săi a patra parte dintr-o funie de pădure dela Iane și dela Dobrin, pentru 650 aspri.

Și iarăși a cumpărat boerul domniei mele Drume postelnic cu frații săi un Ațigan anume Udrea dela Drăgoi din Bucșa, pentru 2600 aspri gata. Și iarăși a cumpărat boierul domniei mele Drume postelnic și cu frații săi o Ațigancă, anume Dumitra și cu fata ei anume Stana, dela Nasea fiica Comncinii, pentru 2000 aspri gata. Și iarăși să fie a boerului domniei mele Drume postelnic un Ațigan, anume Petco; el a fost de dedină al fiului lui Hamsa, anume Vlădică. Apoi a fost . . . . .¹⁾, un . . . . .¹⁾ oarecare călăraș, anume Pavel și a luat dela Niță și au vrut atunci să-l spânzure . . . . .¹⁾ domniei mele Vădae. Și s'a răscumpărat pentru 1400 aspri dela Pavel călărașul. Și iarăși a cumpărat boerul domniei mele Drume postelnic și frații săi o Ațigancă, anume Voica și cu fiul ei, copilul anume Călin și cu o fiică . . . . .¹⁾ din . . . . .¹⁾ până la Cărbune călărașul, pentru 2000 aspri ungurești gata. Și acei mai sus spuși oameni au vândut acele mai sus spuse ocine și Ațigani de a lor bună voie și cu știrea tuturor megieșilor de sus și de jos și dimprejurul locului și dinaintea domniei mele.

De accia, am dat și domnia mea boerului domniei mele Drume postelnic și cu frații săi care sunt mai sus spuși, ca să le fie ocine și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul vsitier și Cărste spătar și Bratul comis și Panaiote stolnic și Lupul paharnic și jupan Fote mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

¹⁾ loc rupt in text.

Și Irimia logofăt a scris în cetatea Târgoviște, luna Martie 16 zile, în anul 7120<1612).

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Căpii particulare sub dată.

Copie slavă.

Cu o trad. rom.

54

1612 (7120) Martie 19, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a dom-
niei mele boierului domniei mele lui Carca vornic și soției lui Rada și cu fiii lui,
câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Tâmburești, însă din partea lui Ivan
și cu 4 vecini, anume Copaci și Pătru și Bodin și Pădure și cu toate delnițele lor,
pentru că acești vecini și cu ocina fuseseră cumpărați de Carca vornic și cu soția
lui mai înainte vreme, în zilele lui Radul voevod Șerban, dela Ivan și <cu> altă
ocină la Ghergani, 150 de stânjeni și cu 4 vecini. Și apoi s'a apucat Ivan, când a
vândut acești stânjeni de ocină și cu acei 4 vecini lui Carca vornic dinaintea
multor boieri că, dacă nu-i vor fi lui cu pace acești vecini mai sus spuși, să-i dea
lui altă ocină și cu 4 vecini în alt loc, ocină pentru ocină. Și a văzut domnia mea
și cartea lui Radul voevod Șerban, în mâna lui Carca vornic, făcută pentru această
ntocnire că de nu-i vor fi cu pace lui Carca vornic această ocină și cu acei 4
vecini, să-i dea Ivan altă ocină și cu alți vecini lui Carca vornic și soției lui în alt
loc, vecini pentru vecini.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, boierului domniei mele
Carca vornic nu i-au fost cu pace acești sus numiți vecini din Ghergani, încât
l-a apucat Carca vornic pe Ivan pentru acei vecini dela Ghergani, care nu i-au
fost lui cu pace, ca să-i dea lui altă ocină și cu alți vecini, într'alt loc. Deci
Ivan, el s'a întocmit de bună voia lui cu Carca vornic dinaintea multor boieri,
anume: Voico logofăt și Neagoe logofăt și Stepan logofăt și Nan logofăt și
Lepadat logofăt și încă mulți boieri care nu sunt scriși aici, de i-a dat lui acei ve-
cini mai sus scriși din Tâmburești, jumătate din partea lui și cu toate delnițele lor,
vecini pentru vecini. Și apoi a venit însuși Ivan înaintea domniei mele, în divan,
înaintea tuturor dregătorilor domniei mele, de a mărturisit cum s'a întocmit cu
Carca vornic și cu soția lui, de bună voia lui, de i-a dat lui acei 4 vecini și cu
delnițele lor, jumătate din partea lui din Tâmburești, pentru vecinii din Ghergani.
Însă să se știe: acești aspri mai sus supuși că sunt niște aspri ai soției lui Rada,
de zestre, dela o ocină din Piatra, pe care a vândut-o.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Carca vornic și soției lui, ca să-i fie lui ocina și vecinii mai sus scriși, dedină ohabă lui și fiilor lui și nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori le punem domnia mea : jupan Vintilă mare vornic și jupan Neca mare logofăt <și> Dedul vistier și Cârstea spătar și Panaît stolnic și Bratul comis . . .¹⁾ paharnic și jupan Foti mare postelnic. Ispravnic Neca mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în Târgoviște, luna Martie 19 zile și dela Adam până acum la facerea lumii curgerca anilor, în anul 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XI/6.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

55

1612 (7120) Aprilie 2, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul din Băbeani și cu fiii lui, câți Dumnezeu i-a dat, ca să-i fie ocină la Mihăești, din partea lui Tecuci, a treia parte din vatra satului și din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul și cu vecinii anume Stanciul cu fiii săi și Dumitru cu fiii săi, deoarece a cumpărat Radul acea ocină, care este mai sus scrisă dela Tecuci, pentru 7400 aspri gata. Și iar a cumpărat Radul o țarină la Ferege pentru patru stânjeni dela Cârștian, pentru 60 aspri gata. Dar această mai sus spusă ocină a fost cumpărată de Radul încă din zilele răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod și a avut și cărțile răposatului părinte al domniei mele, de cumpărătură. Dar a pierdut cărțile, când au fost Ungurii și Tătarii în țara domniei mele și a adus Radul oameni buni, anume: popa Dragomir și Pârvul și Boca și Vladul și Dan din Mihăești, cari au mărturisit înaintea domniei mele cum au pierdut acele cărți ale lui de atunci. Și după aceasta, am dat și am făcut cărțile domniei mele lui Radul, după acele ocine mai sus spuse, să fie în locul cărții răposatului părinte al domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Radul ca să-i fie ocină de ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ventil mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Cârstea mare spătar și Dedul mare vistiar și Bratul comis și Panaît stolnic și Lupul paharnic și jupan Fier:²⁾ mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ Divanele din Martie-Aprilie 1612 cuprind pe „Fota mare postelnic“, deci „Fiera“ e o greșeală a diacului.

Și am scris eu, Tatul gramaticul, în cetatea Târgoviște, luna Aprilie 2 zile, 7120 <1612> cursul anilor ce au trecut.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic LVIII/4.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

56

1612 (7120) Aprilie 8.

† Adec<ă> eu Ultat, împreun<ă> cu frate-mieu Pascul, dat-am acesta al mieu zapis ca s<ă> fie de bun<ă> credință la mâna dumniului Neagoe logofătul de aici den sat den Nagomireștii de Jos, precum să știe că i-am vândut dumniului o livade, car<e> [care] să chiamă Ulmii, însă care livadie ne iaste și noo de moștenire și miarge pă între văi, den vale până în vale<a> cu ulmii cei rar<i> și cei deși și miarge în sus până deasupra ulmilor, până în muche și până în piscuri, car<e> să tâlnéște iar cu o livadie a dumniului. Și o am vândut dreptu aspri gata 2000, pentruca să-i fie dumniului moșie stătătoare și coconilor dumnealui și nepoților și strănepoților, căți dumnezău îi va da în viaci.

Și cându am făcut acest zapis au fost mulți oamen<j> bun<i> mărturié. Și noi pentru credința ni-am pus degetele mai jos, ca să să crez<ă>.

Scris luna Ap<rilie> 8 zile, văleat 7120 <1612>.

Eu Ultat.

Eu Pascul.

Eu Stan m<ă>rt<urie>.

Eu Vălsan m<ă>rt<urie>.

Eu Bad<ea> m<ă>rt<urie>

Și am sc<r>is eu, pop<a> Radul.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, IX/3.

Orig. rom., hârtie.

Copie rom. ms. 204, f. 117 v — 118.

57

1612 (7120) Aprilie 15.

† Noi <acești> 6 boiari care mai jo<s ne> vom iscăli, ce sântem lua<ți> cu răva>șele domnului nostru, Io Radul voivod, ca să împărțim pe dumnealor <Pană pos>telnicul cu frate-său Stepan păharnicul, boiarii din Izvor. Deci noi cându <au fost la> zi și la soroc, ne-am strânsă cu toții în săliștea Izvorului, la c<asa

dumnealui Pană postelnicul și din toate ce au avut pricină la mijlocul dumnealor, de toate i-am împărțit și i-am așezat pe cum va arăta foile cele iscălite de noi la mâinile dumnealor, de moșii, de vii, de Țigani, de rumâni, de alte dobitoace ce au avut, numind moșiile care ce i s'au venit.

Venitu-s'au dumnealui Pană postelnicul moșia din Izvor cu via și cu heleșteele și cu 4 casă de rumâni, anume: Stanciul Bobeică cu <3> feciori Socol și Radul și Stan, Barbul rumânul cu un fecior, anume Nicola și Stoica rumânul cu 2 feciori, anume: Fota, Danciul. Și dumnealui Stepan păharnicul i s'au venit moșia Dranoveții, din drumul de piatră până în apa Oltului, fiindcă aciastă moșie Dranoveții cu Izvorul au fost tot un hotar, ci le-am împărțit-o în doao.

Însă să știe partea dumnealui Pană postelnicul Izvoran, iar din drumul de piatră spre apus arătăm semnele moșii pă din jos, pe mejdina cea mare pînă în lac în piatră și de acolo apucă drumul cel bătrân până în rupturile Negrei și a . . . . și apucă în stînga . . . în deal . . . deci pînă Gogonéle . . . . apoi apucă vâlcea o vă . . . până în coada vâlcelei . . . . drept pînă coada altei vâlcele până în Valea Jugastrei cea Mare și apucă valea în sus de mîrge tot pe vale pînă în Viczueni, în copaciul cel înfierat și de acolo apucă pe vâlcea spre răsărit, drept pînă în coada văii cu fagul ce-i zice Bucovina și trece Văsluiul pînă la piscul Porcului peste vâlcea în lac, drept pînă în coada Lencei și apucă Lenca la vale pînă la frăget drept pînă în obrejeia în piatră, din piatră drept pînă în apa Crivei în drum și apucă Crivei în jos, tot pe apă în jos pînă în drumul de piatră, în piatră cea vechă și apucă drumul de piatră în jos, dă merge pe drum în jos pînă în scursorile Izvorului, trece peste scursoră în mejdina cea naltă. Aicea să încheie tot hotarul Izvorului, ce s'au venit dumnealui Pană postelnic.

Așijderé pe larg arată și cartea dumnealui Stepan păh., care o am dat-o la mîna dumnealui pe ce s'au venit partea dumnealui de moșii, de vii, de Țigani, de rumâni. Deci noi după împărțala ce am făcut și îndreptarea hotarului, am dat această carte la mîna dumnealui, ca să stăpânească cu bună pace dumnealui și cocoșii dumnealui, nepoții strănepoții căți dumnezeu îi va lăsa. Aciastă scriem.

Aprilie 15 zile, leat 7120 <1612>

Radul . . . . . Tudor comisul din Curtișori . . . logofăt din Arcești
. . . . . Vlădi slav post. din Dranoveți.

Arh. St. B., M-rea Bistrița, XVI/1.

Copie rom. ruptă și lipită; alte copii rom. lacunare: m-rea Bistrița LXI/53, ms. 194 f.

192 v — 193; ms 202 f. 3v — 5.

1612 (7120) Aprilie 15.

Adică eu Sava, împreună cu fiul meu Lupul, scris-am acestu al nostru zapis, ca să fie de mare credință, la mâna lui Ivanu căldărariul, precum să știe că i-am vândut și pogonu dă vie, lucratu, fătă dă o prăjână, cu stânjani de ocină din cap, peste tot hotariul, precum mergu și alte moșii. Și o am vândut-o de a noastră bună voe, dreptu bani gata t <a> l. 11 *jumătate*.

Și am vândut-o cu știre tuturor fraților de moșie, dăn sus și dăn jos, ca să fie moșie stătătoare în veci. Și aciasă vie iaste din parte lu Ghemon și iaste dinu drumu în curmezișu, în sus.

Și cându s'au făcutu acestu zapis, fost-au mulți oameni buni mărturie, anumé care vor pune mai jos iscăliturile.

Și pentru mai adăvărata credință mi-am pus degetul în locu de pecete, ca să să crează.

Ap. 15 zile, leat 7120 <1612>.

† Eu Sava cu fiu meu Lupul, vânzători.

† Marco căp. mart<or>.

† pop<a> Dima *din* Tăbărăști mart<or>.

† Eu Drag<o>mir mart<or>.

† Bratul *din* Mocești mart<or>.

† Cărste Țule *de acolo* mart<or>.

† Sta<n>ciu oroșan mart<or>.

† Dănil *din* Mocești mart<or>.

† Dumitru Podgoren mart<or> *din* Bărcănești.

A scris Lațcar diaconul.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Banu, nr. 186 f. 106

Copie rom.

1612 (7120) Aprilie 17.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupanitei Cheajna vorniceasa, ca să fie volnică cu cartea domnei mele de să aib<ă> a ține pre un rumăn al ei anume Șerban din Berivoești, pântrucă au avut pără cu acel rumăn nainte domnei mele. Și așa au zes acel rumăn, cum nu lé iaste rumăn, iar domnia mea am căutatu și am judicatu cu toți cesteșie derégătorii domnei mele și am adivăratu forte bini cum au fost acestu rumăn ci iaste mai sus scris, rumănu jupăneșie Cheajnei vorneceasa de mușie.*

Deréptu aceia, am datu domneia mea jupănesie Cheajnei vornicés<ii> ca să fie volnică cu cartea domnei mele, de să ție pre acel rumăn, pântrucă l-au rămas de lęgi de în devanul domnei mele și mai mult valū să nu mai facă> acestū rumăn ce iaste mai sus scris naentea cărții domnei mele.

Alfel să nu fie, după spusa domnei mele. Ispravnic însăși spusa domnei mele. Scris luna Aprilie 17 zile, în anul 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. Sr. Buc., M-rea Câmpulung, LX/4.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

60

1612 (7120) Aprilie 17, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul marelui și precabunului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, sfintei dumnezeestii mânăstiri numită Cozia, unde este hramul sfintei și de viață făcătoarei și nedespărțitei Troițe, ca să-i fie satele anume: Cușmirul și Pristolul, tot cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți vecinii, pîntrucă aceste sate mai sus spuse au fost vechi și drepte sate de moștenire ale jupanului Drăghici vornic.

Iar apoi, când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, jupanița Maria, mama lui Radul clucer Florescul, fiica lui Drăghici vornic, a dat și a miluit sfânta dumnezeiasca mânăstire sus spusă cu aceste sate sus spuse, pentru sufletul părinților ei și pentru sufletul fraților ei și surorilor ei și fiilor ei și pentru sufletul ei, ca să-i fie veșnică pomenire iar sfintei mânăstiri de hrană și de întărire. Și s'a scris jupanița Maria, părinții ei și frații ei și surorile ei și fiii ei la sfântul jertfelnic. Și a dat însăși jupanița Maria cu a ei limbă sfintei mânăstiri ca să-i fie sfintei mânăstiri de ohabă.

Și încă și blestem a pus: cine va îndrăzni să strice sau să calce această mai sus spusă întocmire, pe care a făcut-o jupanița Maria, sau cine va lua sat le mai sus spuse dela sfânta mânăstire, fie domnul care va fi stăpânitorul Țării Românești sau boier sau rudele jupaniței Maria și orice om va îndrăzni să strice mai sus spusa milă pe care a făcut-o jupanița Maria, acel om să fie blestemat de 318 sfinți părinți cei din Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Aric, iar cine va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acel om domnul dumnezeu să-l întărească și să-l păzească, aici trupul lui iar în veacul viitor sufletul lui.

Pentru aceea, am dat și domnia mea sfintei dumnezeestii mânăstiri mai sus spuse, ca să-i fie mai sus spusele sate Cușmirul și Pristolul de ohabă ei în veci.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica

mare logofăt și Dediul vistier și Cărstea spătar și Panait stolnic și Bratul comis și ....¹⁾ paharnic și jupan Foti mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

Și cu, Stoica Tărăceanul, am scris în scaunul Târgoviștii, luna Aprilie 17 zile, în anul 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XXVI/2.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foliță.

Cu o trad. rom. din 16 Aug. 1841; altă copie rom. ms. 712 f. 315 — 316.

Alte traduceri rom.: ms. 209 f. 313; ms 215 f. 343—344.

61

1612 (7120) Aprilie 18, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeești mânăstiri numită Cozia, unde este hramul sfintei și începătoarei de viață nedespărțitei Troițe, ieromonahilor și fraților care trăesc în acel lăcaș, ca să-i fie satele anume Frăsinetul de Câmp și Studinița din județul Romanai, pentrucă aceste sate mai sus puse ele au fost mai dinainte vreme cnezi; apoi, când a fost răposatul Mihail voevod boer, era atunci mare stolnic, în acea vreme s'au ridicat toți acești săteni din aceste sate mai sus spuse, însă din Frăsinetul de Câmp jumătate de sat și din Studinița toate moșiile satului, s'au dus la răposatul Mihail voevod, pe când era boer, de s'au vândut ei toți cum e mai sus spus să-i fie ei toți vecini.

Iar apoi, când l-a dăruit dumnezeu pe răposatul Mihail vodă cu domnia și cu sceptrul stăpânirii țării, îndată au venit și ceilalți săteni din Frăsinetul sus zis, din cealaltă jumătate de sat, care a rămas nevândută, de s'au vândut și ei toți răposatului Mihail voevod să-i fie ei vecini. Și a trimis atunci răposatul Mihail voevod pe popa Stoica logofăt de le-a dat toți asprii câți a fost întocmirea lor până la un ban.

Și tot au fost vecini aceste sate mai sus spuse ale răposatului Mihail voevod cu bună pace, până când s'a întâmplat vremea de a ieși din țară Mihail voevod. Apoi când răposatul Mihail voevod, domnia lui însăși a socotit pentru mama domniei lui doamna Teofana, de a rămas la această sfântă mânăstire mai sus zisă să se odihnească și să se călugărească acolo pentru multă nelegiuire care era atunci în țară și robie și a dat însuși răposatul Mihail voevod mamei lui, călugărița Tecfana, aceste două sate mai sus spuse care fuseseră cumpărate de domnia lui, pe când fusese boer, ca să se hrănească cu ele cât va fi în viață, iar la moartea ei să fie liberă să dea aceste sate unde-i va fi voia ei, pentru sufletul ei.

¹⁾ loc alb în orig.

Aceeași monahie Teofana, ea însăși a dat și a miluit sfânta mânăstire mai sus spusă cu aceste două sate mai sus spuse, încă pe când era domnia ei în viață, pentru sufletul ei și al părinților ei și al fiului ei, răposatul Mihail voevod, al neamului ei tot și s'a scris la sfântul jertfelnic la sfânta mânăstire mai sus spusă.

Și apoi, am văzut însăși domnia mea și cartea monahiei Teofana la mâna călugărilor, făcută cu mare blestem, încă și hrisovul lui Radul voevod Șerban, făcut la această întocmire, ca să stăpânească sfânta mânăstire mai sus spusă aceste sate sus zise cu bună pace.

După moartea monahiei Teofana, tot a ținut multă vreme sfânta mânăstire aceste sate și vecini sus ziși cu bună pace. Când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, acești vecini din aceste sate mai sus zise, ei au venit cu pără înaintea domniei mele cu călugării dela sfânta mânăstire mai sus zisă. Și așa au părît ei înaintea lui Radul voevod Șerban, că nu s'au vândut ei răposatului Mihail voevod de bună voia lor să-i fie ei vecini, ci li s'a făcut silă. Iar într'aceia, Radul voevod Șerban, domnia lui însăși a cercetat și a judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei lui și a dat domnia lui acestor vecini mai sus ziși din aceste sate împreună cu călugării dela sfânta mânăstire, 6 boieri, anume: Badea paharnic dela Grădiște și dela Fălcoi Vădislav logofătul și dela Bârsești Udriște logofăt și dela Amărăști Nan și dela Seliștoara Nan și dela Vlădilă Radul, ca să cerceteze și să adeverească: a făcut Mihail voevod acestor sate mai sus zise silă sau nu le-a făcut nicio silă?, cum vor găsi cu sufletul lor.

Apoi, după accia, când au stat acești 6 boieri mai sus spuși să vină aici la scaun la domnia lui Radul vodă Șerban, atunci s'a întâmplat țării schimbare, de a ieșit Radul vodă Șerban din țară și au venit aici în țară Ungurii cu Batăr Gabor craiul Ardealului, de au robît și au jefuit toată țara.

Iar apoi, când m'a dăruit domnul dumnezeu pe domnia mea cu domnia și cu sceptrul stăpânirii țării și am venit domnia mea aici la scaunul domniei mele, aceste sate mai sus spuse, Frăsinetul de Câmp și Studinița, ele iar au venit cu pără înaintea domniei mele la divan cu călugării dela sfânta mânăstire mai sus spusă. Și așa au părît înaintea domniei mele cum au părît și întâi, că nu s'au vândut răposatului Mihail vodă să fie ei vecini, nici nu le-a dat nici un aspru pentru moșia lor.

Iar într'aceia, părintele egumen Pahomie și cu călugării dela sfânta mânăstire, ei au adus înaintea domniei mele de față acci 6 boieri care fuseseră luați dela Radul voevod Șerban și cu popa Stoica, care le-a dat asprii pentru ocina lor, de au mărturisit ei toți înaintea domniei mele la divan, că s'au vândut aceste sate mai sus spuse răposatului Mihail voevod să-i fie toți vecini. Și au rămas satele Frăsinetul și Studinița de lege și de judecată dinaintea domniei mele și a divanului, ca să fie ei vecini că s'au vândut.

Și le-am luat însumi domnia mea toate cărțile pe care le-au avut pentru aceasta și le-am dat și domnia mea sfintei mânăstiri mai sus zise și părintelui egumen

Pahomie și ieromonahilor și fraților care trăesc în sfântul lăcaș, ca să le fie aceste sate mai sus spuse dedină, ohabă și dumnezeștilor călugări de hrană și de folosință, iar ctitorilor mai sus spuși veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Pană vistier și jupan Vintilă mare vornic și jupan Neca mare logofăt și Dediul vistier și Cârstea spătar și Panait stolnic și Bratul comis și . . .¹⁾ paharnic și jupan Foti mare postelnic. Ispravnic Neca mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea Târgoviștei, luna Aprilie 18 zile dela Adam până acum la această scriere, în anul curgător 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XXIV/7.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din 1844.

Alte traduceri rom. ms 209 f. 307v—309; ms 215 f. 294—296; ms 215 bis f. 8v—10; ms 712 f. 346v—347.

62

1612 (7120) Aprilie 20, Târgoviște.

Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stan și soției sale Marga, cu fiii lor ori câți le va da dumnezeu, ca să le fie ocină la Dăești, lângă Olt, a treia parte din partea lui Stanciul Ghețeș și din vatra satului și din câmpie și din pădure și din apă și din munți și de peste tot hotarul ori cât se va alege, numai din vie nu i-a dat, deoarece Stanciul Ghețeș a dat generelui său Stan de zestre această ocină. Iar după moartea lui Stanciul Ghețeș, a rămas un fiu al său anume Stanciul. Apoi, acest Stanciul, fiul lui Ghețeș, el a venit singur înaintea domniei mele și a dat și a înfrățit pe cumnatul său Stan pe această a treia parte mai sus zisă, cum a fost dată și de socrul său Stanciul Ghețeș. Și iar Stan, ginerele lui Ghețeș, el a pomenit pe socrul său Ghețeș cu ce a trebuit, de atunci și până acum. Și la aceasta, Stan încă a mai dăruit pe cumnatul său Stanciul cu un bou și cu cinci porci grași și cu două oi și cu un stup.

Și încă martori au fost atunci mulți megiași anume: Stanciul Mârșavul, popa Stoici și Dumitru și Stanciul popii și Badea lui Cârstea și Rujan din Dăești și din Băbuești Nan și Dragomir și Albul și Coținba. Și acești oameni mai sus spuși au dat această ocină mai sus scrisă generelui său Stan, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jos și din sus și dinaintea domniei mele.

¹⁾ loc alb în orig.

De aceea și domnia mea dat-am lui Stan ca să-i fie ocină de ohabă și fiilor săi și nepoților săi și strănepoților săi, și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Cârstea mare spătar și Dediul mare vistier și Panait mare stolnic și Lupul mare paharnic și Bratul mare comis și jupan <Fo>ta mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

Eu, Dumitru gramatic, am scris în minunata cetate Târgoviște, în luna Aprilie 20 zile și anii curgători dela Adam până la această scriere, în anul 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Brâncoveni, XXIII/2.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

63

1612 (7120) Aprilie 23.

† Scrisem noi 24 de megiași anume: Stan *din* Dăești, iarăși Stan și *din* Boișoara, Stoica și Dragomir *din* Stoinesti și Stanciul *din* Solotruc și Radul *din* Șuici și Stanciul *din* Rudenc și Andreiu *din* Jiblé și Preda *din* Băresești și Stănilav *din* Groșani și Drăgoiu *din* Geamăna și Chirca *din* Sărăcinești și Dumitru *din* Solotruc și Stanciul log. și Albul *din* Olănești și Stroe *din* Pădureț și Tatul *din* Liăcești și Berinca *din* Bojoran și Stanciul post. *din* Cepturari și Dobroslav și Crăstian *din* Stoicén și Răspopul *din* Mihăiști și Stoica *din* Zătréni, acesta a noastră carte, cum să se știi că am dat noi cu sufletele noastră viaa dela Golești sventie mănăstire dela Argeș, pântrucă acea vie au fost cum-părată de Șerban voevod 12.700 aspri. Deci le-au fost dat la svânta mânăstire, ca să-i fi pomén. Așjidiré și noi cești 24 de boiari le-am dat iar la svânta monastire să fi pomén până în sfârșit și să fie de hrană la svânta mânăstire, iar carie se va ispiti a loare dela svânta mănăstire, el să fie proklet de 318 *cei din* Nicheia, cu Iuda și cu Aria.

Scris luna Aprilie 23 zile, văleat 7120 <1612>.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, VII/1.

Orig. rom., hârtie, 24 peceti inelare aplicate, căzute.

64

1612 (7120) Aprilie 23, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn al întregii țări a Ungrovlahici, fiul marelui și preabunului răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Preda logofăt și cu fiii

lui, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie ocină la Mănăilești, din partea Drăgu-lească, partea lui Stan și a lui Frățilă și a lui Lepădat și a lui Nedelco și a lui Stoica, toată, câtă se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat-o Preda logofăt dela mai sus spușii oameni pentru 1580 aspri.

Iarăși a cumpărat Preda logofătul ocină la Mănăilești, partea Davidească, toată, câtă se va alege, dar partea lui Stoica și a lui Dumitru și a lui Stanciul [și a lui Stanciul] și a lui Stoica și a lui Negomir și a lui Pârvul și a lui Pătru, pentru 5200 aspri. Iarăși a cumpărat Preda logofăt o vie dela Stoica Negrul, pentru 350 aspri. Iarăși a cumpărat Preda logofăt ocină la Mănăilești partea lui Avram, pe care a cumpărat-o Avram dela Stan, pentru 1200 aspri. Iarăși a cumpărat Preda logofăt partea lui Dumitru și partea lui Stoica toată, pentru 640 aspri și partea lui Dan toată, pentru 1030 aspri. Iarăși a cumpărat Preda logofăt partea Zbârcitcască, însă partea lui Radul și a lui Oprea și a lui Dan și a lui Paraschiva, pentru 2438 aspri și partea lui Radul pentru 700 aspri și partea lui Radul Lungul toată, pentru 250 aspri gata și partea lui Jitea jumătate, pentru că a cumpărat-o Preda logofăt dela Avram, cumnatul lui Jitea, cu 300 aspri. Și iarăși partea lui Jitea, fiul Popii, toată de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat-o dela Jitea pentru 500 aspri. Iarăși a cumpărat Preda logofăt ocină la Mănăilești partea lui Lupul, toată, de peste tot hotarul dela Lupul, pentru 700 aspri. Iarăși a cumpărat Preda logofăt ocină partea lui Stanciul Ghioroae, toată, de peste tot hotarul, dela Ghioroae pentru 800 aspri. Iarăși a dat Preda logofăt lui Crâmpu 800 aspri pentru partea fratelui său, pe care a vândut-o la Bădărău.

Acești mai sus spuși oameni au fost de mai înainte vreme cnezi, apoi au vândut ei înșiși de a lor bunăvoie toată ocina lor lui Preda logofăt și ei să fie vecini încă în zilele răposatului Mihail voevod, când era cursul anilor 7108 <1600>.

Și tot a ținut Preda logofăt cu bună pace. Iar când a fost în zilele domniei mele, mai sus spușii oameni au ridicat pâră înaintea domniei mele cu Preda logofăt și așa pârău ei înaintea domniei mele că nu au vândut ocinele lor lui Preda logofăt nici ei să fie vecini. Iar într'aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit însumi domnia mea cartea răposatului Mihail voevod și cartea lui Radul voevod Șerban și foarte bine am adevărit domnia mea că a cumpărat Preda logofăt mai sus spușii oameni cu toată ocina lor și ei să fie vecini. Și a rămas satul Mănăilești de lege înaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Preda logofăt, ca să-i fie ocina și vecinii de ohabă lui și fiilor lui și nepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Ventil mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul vistier și Crăstea spătar și Panait stolnic și Bratul

comis.....¹⁾ paharnic și jupan Fote mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

Și eu, Stoica Tărăccanul, am scris în scaunul Târgoviștii, luna Aprilie 23 zile, în anul 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, XXXIV/3.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu două traduceri: din care una rom. din 1845; alte traduceri rom. ms. 193 f. 182v—183, ms. 202 f. 314—316 și ms. 713, f. 867—868.

65

1612 (7120) Aprilie 25, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și precabunului răposat Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeieștii mănăstiri numită Argeș, unde este hramul uspenici preasfintei, curatei, precabinecuvântatei stăpânci noastre și purutea fecioara Maria, ca să-i fie 10 pogoane de vie și cu ocina din satul Golești, deoarece mai sus zisele pogoane de vie le-a cumpărat Radu voevod Șerban dela toți sătenii din Golești, pentru 12.700 aspri gata. Iar apoi, Radu voevod Șerban a dăruit și a miluit cu aceste pogoane mai sus spuse sfânta dumnezeiască mănăstire mai sus spusă, ca să fie sfintei dumnezeieștii mănăstiri pentru hrană și pentru întărire iar domniei sale și părinților domniei sale veșnică pomenire. Și sfânta mănăstire a tot ținut în bună pace până acum în zilele domniei mele.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, iar satul Golești, ci au avut judecată cu Teodosie logofăt în fața domniei mele. Și încă Teodosie logofăt a luat lege 24 boeri pentru satul Golești. Și apoi, când Teodosie logofăt a adus pe acești 24 boeri în marele divan în fața domniei mele și în fața tuturor cinstiților dregători ai domniei mele, iar acești 24 boeri așa au mărturisit cum că n'a avut Teodosie logofăt nici un amestec cu mai sus spusă vie a sfintei mănăstiri, pentru că nici n'a cumpărat-o, nici n'a avut vreo treabă cu ea. Tot astfel a mărturisit și Vladul spătar, fiul lui Teodosie logofăt.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei dumnezeieștii mănăstiri mai sus spuse, mai sus spusele vie să-i fie de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și domnia mea așează martori: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Deadiul mare vistier și jupan Cârstea mare spătar și jupan Pa-

¹⁾ loc alb în orig.

naïot mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan.....¹⁾ mare paharnic și jupan Fote mare postelnic. Ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Cârstea logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, în luna Aprilie ziua 25 dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, VI/4.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

66

1612 (7120) Aprilie 26, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanislav și cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Groșani însă părțile Stanei și a Ancăi toate, oricâte se vor alege de peste tot hotarul, deoarece le-a cumpărat dela Stana și dela Anca pentru 2000 aspri. Și iarăși a cumpărat Stanislav cu frații săi, anume Radul și Stanciul, ocină în Groșani din partea lui Lebol, toată, de peste tot hotarul oricât se va alege, dela fiii lui Lebol, anume Vlaicul și Șerban pentru 1550 <aspri> gata. Și iarăși a cumpărat Stanislav cu frații săi moșie în Groșani, dar dela cumnatul său Manea, părțile lui toate, oricâte se vor alege de peste tot hotarul, pentru 2500 <aspri> gata. Și iarăși a cumpărat Stanislav și cu frații lui ocină în Groșani dela Vlad și dela Lebol și dela Vlaicul și dela Stoica, a patra parte din sat, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, pentru 1100 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Stanislav cu frații lui ocină în Groșani dela Bunul și dela jupanița lui Buică și dela Pârvul și dela jupanița lui Stana, părțile lor de ocină și din sat și din câmp și din pădure și din apă și peste tot hotarul, toate, câte se vor alege, pentru 8000 aspri. Și iarăși a cumpărat Stănislav și cu frații săi dela Vladul toate părțile lui de ocină din sat de peste tot hotarul, pentru 700 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Stănislav cu fratele său Stanciul dela Dumitru două fălci cu 100 aspri. Și iarăși a cumpărat Stănislav și Stanciul dela Lebul din sat 6 fălci pentru 300 aspri.

Și iarăși a cumpărat Stănislav un Țigan, anume Micul, dela Oprea din Precajva, pentru 1000 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Stănislav un Țigan, anume Nicoară dela Pârvul din Zătreani pentru 1000 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Stănislav cu frații lui ocină în Groșani dela Buică, toate părțile ei de moșie, de peste tot hotarul oricâte se vor alege, pentru 1000 aspri gata.

¹⁾ loc alb în orig.

Și iarăși a cumpărat Stănilav dela Dumitru și dela Ivan ocina lor din sat de peste tot hotarul oricât se va alege, pentru 9000 aspri de argint gata. Și iarăși a cumpărat Stănilav ocină în Groșani dela Voico și dela fratele său Dan toate părțile lor de ocină oricâte se vor alege, pentru 3000 aspri gata.

Însă să se știe că aceste ocine și dedine sunt cumpărate de Stănilav și de frații săi încă dinainte vreme, în zilele altor domni bătrâni. Și am văzut domnia mea și cărțile domniilor lor: cartea răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod și cartea răposatului Mihail voevod, vechi și stricate și rupte. Apoi la aceasta, domnia mea am înnoit și am întărit și am văzut domnia mea scris în aceste cărți cum acești numiți oameni care sunt mai sus scriși au vândut aceste ocine și dedine și Țigani de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor dimprejurul locului de sus și de jos.

De accia, am da domnia mea lui Stanislav și cu frații săi, ca să le fie lor ocină ohabă lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ventil mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Deadiul mare vistic și Cârstea spătar și Bratul mare comis și Panaiut mare stolnic și Lupul mare paharnic și jupan Fota mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Am scris cu, Stanciul logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 26 zile, dela Adam până acum, în anul 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunleu, IX/3.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foișă.

Cu 2 traduceri rom.

67

1612 (7120) Aprilie 27, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domna toată țara Ungrovlahiei, fiul marului și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, lui Stanciul și cu fiii lui câți îi va da dumnezeu, ca să-i fie ocină în Căzănești însă partea lui Vlad, toată, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, cât se va alege, pentru că a cumpărat Stanciul dela Vlad și dela fiii lui, pentru 4500 de aspri gata. Și iarăși a cumpărat Stanciul partea de ocină a lui Scutineci, toată și din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentru că a cumpărat Stanciul dela Scutirici pentru 1500 de aspri gata. Și iarăși a cumpărat Stanciul partea de ocină a lui Horvat, toată, câtă se va alege, pentru că a cumpărat Stanciul dela Horvat pentru 2000 de aspri gata. Și iarăși a cumpărat Stanciul o vie dela Răvilă, pentru 2000 de aspri.

Și au vândut acești oameni, care sunt mai sus scriși, părțile lor de ocină, de bună voia lor și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului, încă de mai înainte vreme, din zilele răposatului Mihai voevod și a avut Stanciul carte de atunci pentru aceste ocine mai sus spuse. Deci, când au venit Ungurii în țara Ungrovlahiei de . . . . .¹⁾ țara, atunci a pierdut cartea și au mărturisit înaintea domniei mele mulți megiași anume, din Căzănești: Drăghici, Ilie și Ion și Tatomir și Lupul.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Stanciul ca să-i fie ocină, ohabă fiilor lui și nepoților și strănepoților și neatins și neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci martorii săi îi pune domnia mea: jupan Pană vistier și jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul mare vistier și Crâstea mare spătar și Panaiot mare stolnic și Bratul mare comis și . . . . .²⁾ mare paharnic și jupan Foti mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

Am scris eu, Stepan, cu spusa lui Dumitru al doilea logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 27 zile dela Adam până acum curgerea anilor, în anul 7120<1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LXXIII/231.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

68

1612 (7120) Aprilie 29, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oprea și lui Dumitru și lui Radul și Stancăi și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie lor ocină în Turceni, din partea popei Gage a șaptea parte, din pădure și din apă și din câmp și de peste toate hotarele, ori cât se va alege, pentrucă au cumpărat Oprea și Dumitru și Radul și Stanca această ocină care s'a zis mai sus dela popa Gage pentru 1000 aspri gata. Și iar a cumpărat Oprea ocină în Turceni a cincea parte din partea Slavei, dela Slava, pentru 500 aspri gata. Și iar a cumpărat Oprea ocină iar în Turceni a treia parte dela Daneș, pentru doi boi și două vaci cu lapte. Și iar a cumpărat Oprea ocină în Turceni toată partea lui Bârsul, de peste tot hotarul, dela Bârsul, pentru un bou și o vacă. Și au mărturisit înaintea domniei mele, popa Oprea și Zaharie.

Și au vândut acești megiași mai sus scriși această ocină mai sus zisă, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor dimprejurul locului din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

¹⁾ loc alb în orig.

Deasemenea, am dat domnia mea lui Oprea și lui Dumitru și lui Radul și Stancăi, ca să le fie lor ocină, ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintită, după porunca domnii mele.

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Panaiot mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan . . . . .¹⁾ mare paharnic și jupan Fota mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

A scris, Gligoric logofăt, în scaun în Târgoviște, luna Aprilie 29 zile și dela Adam până acum ani curgători, în anul 7120<1612> tocmai.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R. Achiziții noi (3/951).

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

69

1612 (7120) Aprilie 29.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boerului domniei mele, lui Stanciul mare logofăt²⁾ și jupaniței sale Dobra și cu fiii lor, oricâți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie lor ocină în Rădăcinești, însă partea lui Hoaldăr cu toată ceata lui, toată, din câmp și din pădure și din vatra satului, oricât se va alege, deoarece a cumpărat-o jupanița Dobra, logofeteasa jupanului Teodosie fost mare logofăt, dela Hoaldăr cu toată ceata lui, pentru 1800 aspri gata. Și iarăși a cumpărat jupanița Dobra logofeteasa dela Târsu și dela toată ceata lui întreaga parte a lor pentru 1200 aspri gata.

Și iarăși a cumpărat jupanița Dobra dela soția lui Tatomir și dela fiii ei anume Vasile și Dumitru, toate părțile lor de ocină din câmp și din pădure și din vatra satului pentru 3000 aspri gata. Și însăși femeia lui Tatomir cu fiii ei, Vasile și Dumitru s'a dus la jitelnița Dobra în satul Ruda și au luat din mâinile ei asprii aceștia mai sus spuși. Și iarăși jupanița Dobra logofeteasa a cumpărat dela Oanca cu ceata lui partea lor de ocină toată pentru 700 aspri. Și iarăși s'a vândut Macovei jitelniței Dobra cu partea lui de ocină pentru 1000 aspri gata. Și acești numiți oameni mai sus spuși s'au vândut toți și cu toate părțile lor de ocină mai sus spuse, ca să fie toți vecini, de a lor bună voie și cu știrca tuturor megiașilor de sus și de jos și din jurul locului. Și încă jitelnița Dobra a mai cumpărat aceste ocine mai sus spuse dinainte vreme, din zilele răposatului Simeon voevod. Și apoi, jupanița Dobra logofeteasa ea a dat aceste dedine mai sus spuse și cu vecinii ori câți se vor găsi, ca zestre Dobrei, jupanița lui Stanciu logofăt.

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ Mare logofăt era Nica.

Și a venit Stanciul logofăt înaintea domniei mele și a mărturisit împreună cu mulți boeri, oameni buni, anume: Stan Slabul din Dăești și din Stoenesti, Dragomir Dolofan și din Ruda, Tudor postelnic, cum că mai sus spusii numiții oameni s'au vândut de a lor bună voie fără nici o silă să fie vecini și cum a avut Stanciul logofăt cărți pentru aceste moșii, care sunt mai sus spuse și de multe răutăți ce au fost în țara domniei mele, din cauza Turcilor și a Tătarilor, ele s'au pierdut.

De aceia, domnia mea le-am făcut lor și cartea domniei mele, ca să le fie lor ocină, dedină și ohabă fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și iată domnia mea a pus și martori: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Deadiul mare vistier și jupan Cârstea spătar și Panaiot ban¹⁾ și Bratul comis și Lupul mare paharnic și jupan Fota mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în luna Aprilie 29 zile și dela Adam, în anul 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, LX ter/3.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1843.

70

1612 (7120) Aprilie 30, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și precabunului răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul logofăt și lui Tudor și lui Lupu logofăt și lui Vladul logofăt și cu fiii lor, câți le va da <dumnezeu>, ca să le fie ocină în Vețel, însă partea lui Crețul toată și din câmp și din sat și din pădure și din apă și de pe tot hotarul cât se va alege, pentrucă au cumpărat-o Radul și Tudor și Lupul și Vladul dela Crețul pentru 4800 aspri gata. Și iar a cumpărat Tudor un ogor dela Orzea și dela Ivan partea lor toată, cu 300 aspri gata și o cămașă și aldămaș au dat 5 vedre de vin. Și iar a cumpărat Radul ocină în Copăceni dela Lepădat 3 fălci de loc lângă via lui pentru 280 aspri gata. Și iar să-i fie lui Radul logofăt un loc care se numește la Vadul Alunișului, pentrucă l-a schimbat cu popa Vintilă, de a dat Radul alt loc popii Vintilă, care se numește în Luncă, loc pentru loc.

Și iar a cumpărat Lupul ocină în Vețel dela Mențica 2 fălci în câmp, pentru 400 aspri gata. Și iar a cumpărat Lupul ocină la Groși dela Ignatu șapte fălci

¹⁾ Panait era mare stolnic.

de loc, pentru 700 aspri gata. Și iar a cumpărat Lupul ocină la Jimbi, care se cheamă la Lița de Jos z fălci dela Răgălie, pentru 300 aspri gata. Și iar a cumpărat Vladul ocină la Vețel un ogor lângă Valea Cruciei, dela Ignatu, pentru 150 aspri gata.

Și iar să fie lui Tudor și cu jupanița sa Mușa o Țigancă anume Voica, pentrucă acea Țigancă a fost cumpărată dela Prodea logofăt de mama Mușei și de frații lor, anume Vancea și Hamza, pentru 2 boi. Iar după acestea, ei au dat acea Țigancă Voica mai sus spusă zestre jupaniței lui Tudor.

Și au vândut oamenii care sunt mai sus ziși accastă ocină și dedină ce este mai sus spusă, de a lor bună voie și cu știrea tuturor fraților și tuturor megiașilor <și de sus și> de jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Radul și lui Tudor și lui Lupul și lui Vladul, ca să le fie ocină de ohabă și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul mare vistier și Crăstea mare spătar și Panait mare stolnic și Bratul mare comis și Lupul mare paharnic și jupan Fota mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru logofăt din Sălătruc, în minunata cetate Târgoviște, în luna Aprilie 30 zile și cursul anilor dela Adam până la această scriere, în anul 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Istorice Noi, XLVI/2.

Orig. slav, perg., pecete schimbată cu una dela Matei Basarab.

Cu o trad rom. din sec. XX.

71

<1612 Aprilie>.

† *In numele tatălui și al fiului și al sfântului dăb.*

Eu robul dumnezeului mieu lu Is. Hs., comisul Anghelū să să știe cum amū întârit sfânta ep<ic>sc<opie> dela Râmnic încă mai dinainte vreme cu satul Buneștiu cu toată partea mea câtă va fi și cu toți rumânii și cu viile și cu 2 clopotc, ce săntū mai mari, și cu uin sulaș de Țigani și cu în potir de argintū, ce iaste de *sfânta dumnezeiasca* leturghie, ca să-mi fie mie poménă în vécic.

Iară cine să va ispiti a sparge aciasta tocmeală ce amū tocmis cu, câmisul Anghelū, acela să nu aibă unde veni după mine. Deci cum am făgăduit și amu dat mai dinainte vrém<e>, așa <a>m lăsat și acum <la> moartea mea.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, XIV/6.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete inclară, aplicată.

Datarca s'a făcut ținând scama că la 1 Mai 1612 Anghel comis nu mai trăia.

1612 (7120) Mai 1, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri episcopiei din Râmnic, unde este hramul .....¹⁾ și cinstitului și preasfințitului părinte arhiepiscop chir Efrem și ieromonahilor și fraților care trăesc în sfântul lăcaș, ca să le fie lor ocină în Bunești, însă toată partea lui Anghel comis și cu via și cu toate câte se vor alege de peste tot hotarul, pentru că această ocină și vie, mai sus spusă, singur Anghel comis a făgăduit-o sfintei episcopii, încă înainte vreme, de demult de când era viu și a gândit în inima lui, ca să-i odihnească oasele lui în această sfântă episcopie. Deci, când a fost acum, l-a apucat moartea pe jupan Anghel comis și a vrut Dumnezeu și l-a îngropat acolo, în această sfântă episcopie, jitelnița lui Maria, unde a gândit el să zacă oasele lui. Și a lăsat sfintei episcopii această ocină mai sus spusă toată cu via, cu toate, precum a fost făgăduită și de Anghel comis mai dinaintă vreme, ca să fie pentru sufletul lui. Și l-au scris călugării la sfântul jertfelnic.

De accia, am dat și domnia mea sfintei dumnezeieștii mănăstiri și cinstitului părintelui chir Efrem, ieromonahilor și fraților care trăiesc în sfântul lăcaș, ca ocina și via mai sus spusă să le fie de ocină și de ohabă și dumnezeieștilor călugări pentru hrană și de petrecere, iar ctitorului mai sus spus veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic, jupan Nica mare logofăt, Dădiul vistier, Cârste spătar și Panait stolnic și Bratul comis și .....¹⁾ paharnic și jupan Fota mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

S'a scris la Târgoviște, 1 Mai anul 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Ach. St. Buc., Ep. Râmnic, XIV/10.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom.

1612 (7120) Mai 2, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeieștii mănăstiri ce se zice

¹⁾ loc alb în orig.

din Țânțăreni, unde este hranul sfântului arhistrateg Mihail și Gavriil și a celorlalți cei fără trupuri, ca să-i fie jumătatea satului Țânțăreni, însă toată partea lui Preda clucer, de pretutindeni de peste tot hotarul și jumătate din satul Spineșului, iar partea jupanului Preda clucer toată, pentru că Preda clucer a dat și a miluit cu aceste sate, părțile lui toate, pentru sufletul lui și al părinților lui, ca să fie de pomenire. Și s'au scris la sfântul jertfelnic, pentru că mai sus zisele părți de moșie ale lui au fost ale lui vechi și drepte ocine și de moștenire. De aceea, singur jupanul Preda clucer le-a dat sfintei mănăstiri, mai sus spuse și a miluit ca să fie ohabă de întărire sfintei mănăstiri.

Și apoi, iarăși jupanul Preda clucer și fratele său Mihail au dat sfintei mănăstiri mai sus spuse satul Fratoștița, a patra parte din sat de pretutindeni, de peste tot hotarul. Și iarăși a dat și a dăruit jupanul Preda clucer sfintei mănăstiri satul Arpadea și satul Boului de cumpărătură, cu tot hotarul și cu tot venitul, pentru că acești oameni mai sus spuse ei au fost mai înainte cnczi; apoi din cauza mulței sărăcii și a greutății de biruri, ei de a lor bună voie s'au vândut toți jupanului Preda clucer, ca să fie toți vecini. Pentru satul Arpadea, Preda clucer a dat aspri 8000 aspri gata turcești. Și a plătit și birurile lor la birari, de un bir câte 4 taleri împreună fac 16 taleri și la bouari 4 boi și la oieri 4 oi și la creștători, când i-au scos acele 4 biruri, au dat 3000 aspri gata și patru jderi și 8 vulpi și un covor.

Iar după aceea, Preda clucer a avut judecată cu sătenii din Arpadea și astfel au pățit ei în fața lui Simeon voevod, cum că s'au prețuit să le dea lor 40.000 aspri. Iar jupan Preda clucer el a scos în fața lui Simeon voevod și cartea părintelui domnici mele Mihnca voevod, cu mare cheltuială. Iar la aceea, domnia sa, Simeon voevod, singur și cu toți dregătorii domniei sale a cercetat după dreptate și după lege și i-a dat întregului sat Arpadea lege 12 boeri ca să jure că nu s'au prețuit pentru atâta preț cât le-a fost dat lor Preda clucer, ci s'au prețuit pentru 40.000 aspri. Dar satul Arpadea, ei în nici un fel nu s'au putut apuca de lege și au rămas de lege înaintea lui Simeon voevod. Apoi, satul Boului ei iar s'au fost tocmii de i-a plătit până la creștătură și a dat Preda clucer 120 taleri și 2 boi și 8 oi și un cal prețul 7.000 aspri pentru dărăbani. Și pentru 2 sate pentru darabani. Și a închinat jupanul Preda clucer sfintei mănăstiri aceste sate mai sus spuse și de moștenire și de cumpărătoare, ca să fie de veșnică pomenire și lui și părinților lui.

Și apoi, a dat jupanul Preda clucer sfintei mănăstiri 4 sălașe de Țigani, pe nume: Căciula cu fiii și fiicele lui și Iarciul cu fiii și cu fetele lui și Dănciul cu fiii și fiicele . . . și Lole cu fiii și fiicele. Și iarăși a dat jupanița Mara a jupanului Preda clucer 2 sălașe de Țigani din zestrea ei anume Giurgea cu Țiganca lui și cu fiii și fiicele și Severin cu Țiganca și cu fiii și fiicele lor. Și iar a dat Mihai postelnic un sălaș anume Paul cu Țiganca și cu fiica. Și apoi iar a dat

Mihai postelnic și fiica sa, Neacșa, la sfânta mănăstire, la moartea lor, toate părțile lor de moșie din satul Spineșul cu tot hotarul, oricât se va alege și un sălaș de Țigani anume Geana, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire, pentru sufletul lui și al părinților lui și al fiilor și al fiicelor lor.

Și iarăși să fie a sfintei mănăstiri partea lui Pârveu din Țanțăreni, toată, de peste tot hotarul, pentru că el a dat la moartea sa această ocină toată sfintei mănăstiri și s'a înmormântat acolo în sfânta mănăstire. Și iarăși Drăghici din Beșin din Șușița a dat sfintei mănăstiri, un loc care se numește la Poiana lui Arsene, tot, oricât va fi. Și a scris pe tatăl său în sfântul jertfelnic. Și iarăși jupanita Mara a dat sfintei mănăstiri un Țigan, anume Oprea, pentru o Țigancă pe care a luat-o dela sfânta mănăstire, de au făcut schimb. Și am văzut domnia mea în mâinele călugărilor și cartea lui Vlad voevod și cartea lui Mihail voevod și cartea lui Simeon voevod și cartea tuturor ctitorilor, făcute cu mare blestem vechi și rupte și întunecate.

Apoi, domnia mea deasemeni am înnoit și am întărit cu această carte a domniei mele, am dat domnia mea sfintei mănăstiri, ieromonahilor și fraților ce trăesc în acel lăcaș, părintelui egumen Calistrat, ca să le fie aceste sate și ocine și Țiganii ce s'au zis mai sus, dedină lor, de ohabă și dumnezeștilor călugări de hrană și de întărire. Și ctitorilor ce s'au zis mai sus, veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori așează domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Neca mare logofăt și Dediul vistier și Cârstea spătar și Panait stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Foti mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în Târgoviște, luna Mai 2 zile, în anul 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arch. St. Buc., M-rea Sf. Gheorghe Nou, XXXVII/1.

Orig. slav. perg., pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1816.

1612 (7120) Mai 5.

† Eu popca Stoica să știe cum au cucm>părat Ghinea dela Badea nepotol lu Bediuță de Torburea 3 fâlci în Costa lu Mihaïu 180 as<pri>. Și au vă<n>-dută de bună voce să-i fie moșie.

Mărturie: Dumitru Neagăi și Opre și Dumitru popi și Opriș și Vișan și Mihăil<ă> și Stanciul și Vlad<u>l și Nicula și Ion și Maxin și Stoica și de în Poinaria, Șirbu și Voicu și Ivan de T<o>rburea.

Să se știe că s'au fecu<t> acesta zapis în casa lu Pavelu de Beridește, vă leatu 71<20>, <1612> luna Maiu zile 5.

De mar<e> credi<n>ș<ă> ne-am pus și déget<ele>.

† Dumitru Neagăi

† Opriș

† Dumitru-popi

† Op<ri>ș

† Vișan

† Mih<ă>ilă

† Sta<n>ă<cu>lă

† Vlad<u>lă

† Nicula

† Ion.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XV/4.

Orig. rom. hârtie.

Copie rom. ms. 168 f. 129—130.

În original cifra 20 dela velea: e ruptă, dar data completă se află scrisă pe verso, la transcrierea în condică.

75

1612 (7120) Mai 7, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mânăstiri numită Vierăș, care are hramul sfânta vovidenic a prcasfintei stăpânei noastre și născătoare de dumnezeu și pururea fecioară Maria, ca să fie sfintei mânăstiri satul ce se numește Năpârtin i toți, cu tot hotarul, de pretutindeni, pentrucă acel sat mai sus spus a fost de moștenire al sfintei mânăstiri, dat și închinat și miluit de jupan Ivașco mare vornic și de fratele său jupan Albul clucer, încă din zilele lui Mihnea voevod, pentrucă multe sate și Țigani și dedine a dat Ivașco vornic la sfânta mânăstire, ca să-i fie lui și părinților veșnică pomenire.

Apoi, după moartea jupanului Ivașco vornic, când a fost în zilele lui Radul voevod Șarban, când cu răutățile, când au venit Tătarii în țară, călugării din mânăstire, anume Vasile egumen și Ioan și ceilalți călugări, ei s'au sculat de au vândut satul Năpârtinii acestor oameni din sat, anume: Stan și Baraghină și popa Radul și Șărbănilă și Vlaico, cu 24.000 aspri și cu 4 boi și cu un cal, însă fără știrea ctitorilor. Apoi, când s'au unit boierul domniei mele Stoica postelnic din Văcărești și jupanița Elina fiica lui Tudoran sluger, nepoata de fiu a jupanului Ivașco vornic, Stoica postelnic și jupanița lui Elina, ei au venit înaintea lui Radul voevod Șarban, împreună cu toți acei oameni mai sus spuși de față înaintea lui Radul voevod Șarban, să se părăscă.

Și așa au jeluît Stoica postelnic și jupanîța lui Elina înaintea lui Șarban voevod că au vândut călugării acel mai sus spus sat fără știrea lor. Într'aceea, Șarban voevod a cercetat și a judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu și a dat Șarban voevod satul Năpârtenei, ca să fie sfintei mănăstiri, cum a fost dat și dăruit de jupan Ivașco vornic și de fratele său Albul clucer. Apoi, «când» a fost în zilele domniei mele, acești mai sus puși oameni ei iar au pornit judecată înaintea domniei mele cu Stoica postelnic să se judece ca și dintâi. Apoi domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu cu preasfințitul chir vlădica Luca și cu cinstitul părinte Matei egumenul Dealului și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voevod Șarban și am adevărit domnia mea că au vândut mai sus pușii călugării satul Năpârtenei fără știrea ctitorilor, Stoica postelnic și jupanîța lui Elena. Apoi am dat domnia mea satul Năpârtenei, ca să fie sfintei mănăstiri, iar acei mai sus scriși oameni să-și caute asprii unde i-au dat, pentru că domnia mea nu am dat să vândă călugării din țara domniei mele sate și Țigani și dedine ale sfintelor mănăstiri, afară numai să vândă din dobitoace și din bucate de mâncare.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei mănăstiri dela Vierăș, ca să-i fie satul Năpârtenei de ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul mare vistier și Cârstea mare spătar și Lupul mare paharnic și Panait mare stolnic și Bratul mare comis și jupan Fote mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și eu, Șarban, am scris în cctatea de scaun Târgoviște, luna Mai 7 zile dela Adam până acum cursul anilor, anul 7120 <1612>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vierăș, nr. 710 f. 746

Copie slavă.

Altă copie slavă în condica nr. 479 f. 83v—84

Trad. rom. ms 349 f. 368v—370.

76

1612 (7120) Mai 10, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului răposatului Io Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Chirca paharnic și cu fiii săi, oricâți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină tot satul Păpălarul și cu tot ve-

nitul și cu tot hotarul și cu toți vecinii, dar vecinii anume: Mircan și cu fratele său și fiul său și Mihail și Brata și Epure și popa Vlad și Hamza și Vlad și Stoica și Ion și Necula și cu toată ceata lor, fiindcă acești mai sus spuși, numiți oameni, ei au fost toți cnezi de mai nainte vreme până în zilele lui Radul voevod Șerban. Și când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, oamenii mai sus spuși ei s'au sculat și s'au vândut lui Drăgoi logofăt din Fălcoiu, de a lor bună voie, pentru 45.000 aspri. Și sus numita slugă a domniei mele le-a plătit toate birurile până <în> acea vreme și a cheltuit. . . .¹⁾ aspri.

Apoi, pe urma lui Drăgoi logofăt, după moartea lui, fiii săi Negrea și cu fratele său Pătru, ei au căzut acum, în zilele domniei mele, în mare nevoie și datorie față de Pană vistierul. Și i-a pus și. . . .¹⁾ în închisoare, în temniță pentru 50.000 aspri. Apoi, ei de mare nevoie s'au sculat și au făcut vânzător acest sat mai sus numit. Apoi pentru satul mai sus spus nu s'a îndemnat nimeni altul ca să-l cumpere, iar sluga domniei mele Chirca paharnic, fratele jupanitei Sima stolniceasca, el s'a găsit să cumpere acest sat mai sus spus pentru. . . .¹⁾ gata din mâna lui Negrea și a fratelui său Pătru, de s'au plătit de datorie la Pană vistier ca să-i scoată din nevoie și datorie. Și Negrea și fratele său Pătru au vândut acest sat mai sus spus de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor și boierilor. Și atunci au fost mulți oameni și boeri aldămășari pe nume: Neca comisul, Mihail postelnic din Văleni, Banea logofăt și Preda postelnic, Iscrul logofăt și Crăciun și Stan Bărbosul și Stan logofăt.

De aceea și domnia mea am dat slugii domniei mele lui Chircă postelnic, fratele jupanitei Sima stolniceasa, ca acest sat tot să-i fie ocină de ohabă lor și nepoților și strănepoților cum este scris mai sus, și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar domnia mea am pus și martori: jupan Pană fost mare vistier și jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Deadiul mare vistier și jupan Cârstea mare spătar și jupan Panaiot mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Fota mare postelnic. Și ispravnic jupan Neca mare logofăt.

Am scris eu, Stan, nepotul lui Stan logofăt din Săvești, în cetatea de scaun numită Târgoviște, în luna Mai 10 zile cursul anilor dela Adam până în zilele noastre, 7120 <1612>.

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Brâncoveni, I/14

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 13 Sept. 1859

¹⁾ loc șters în orig.

1612 (7120) Mai 10.

Adică eu, Nedelco logofăt, dat-am scrisoarea mea la mâna sfinției sale părintelui vlădicăi, pă cum să știe că i-am vândut casa mea cu loc cât ține gardul înprejur casii, care casă ăste înaintea mitropolii. Și am vândut dreptă bani gata tal<eri> 35, dându-i și zapisele cele vechi de cumpărătoare, vânzând nesilit dă nimeni.

Și cându s'au făcut aciasta tocmeală au fost și alți boiari marturi, carii să vor iscăli jos.

Și pentru credință, am iscălit și eu ca să crează.

Mai 10 zile, leat 7120 <1612>.

Eu Nedelco logofăt.

Eu Stanciul cumnat.

Chirico căminariu.

Negoită logofăt martur.

Eu pop<a> Nicolaiu mărturi.

Eu Costandin cămărășal mărturi.

Arh. St. Buc., Condița Mitrop. Țării Rom., nr. 127 f. 406v—407.

Copie rom.

1612 (7120) Mai 12. Târgoviște.

† In cartea facerii a lui Moise scrie: „astfel grăește domnul Adonai: ascultă Israele și cuprinde-te de cuvintele mele, din averea ta, oricât vei agonisi în tot anul, să dai zeciuială seminției Leviților, preoților lui binecuvântați“. Precum și înainte de lege așa și în lege au strălucit mulți cu milostenii și dărnice. Și dumnezeieștii apostoli și sfinții părinți purtători de dumnezeu au întocmit aceasta spre folosul și mântuirea sufletelor noastre, ca unii cu rugăciune, priveghere și post, alții cu milostenii și pocăințe să se curețe de păcate, toate acestea îndeplinindu-le, să împărătească cu Hristos. De aceea și eu, robul stăpânului meu Isus Hristos, Io Radul voevod, fiul marelui Io Mihnea voevod, din mila lui dumnezeu, domn a toată țara Ungrovlahiei, râvnind a urma vechilor împărați și domni, care au urmat cele pământești în binefaceri și în pace și s'au învrednicit împărăției cerești și văzând domnia mea în aceste vremuri această sfântă mânăstire ce se zice de lângă orașul Gherghița, unde este hramul arhierarhului și făcătorului de minuni Nicolae dela Miralichia, cum a rămas sărăcită și orfană dela drept credincioșii citori. De aceea, domnia mea nevoind să fie pustie, ci am așezat-o domnia mea să fie metoh sfintei mânăstiri dela sfântul Munte, ce se

zice Castamonit, unde este hramul arhidiaconului Stefan. Și am râvnit domnia mea a mă numi noul ctitor și am dăruit domnia mea pe ficcare an cu mertic 5000 aspri și 500 aspri de cheltuială pentru frații ce vin în fiecare an, ca să se odihnească în sfântul metoh mai sus zis și să ia dela domnia mea mai sus spusii aspri.

De aceia, sfinți părinți, vă rog în numele lui dumnezeu și în numele sfântului mai sus pomenit, să scriți pe domnia mea în sfântul pomelnic, Io Radul voevod și pe părintele domniei mele Mihnea voevod și pe mama domniei mele, doamna Vișa și pe doamna domniei mele, Arghira și pe fiul domniei mele, Alexandru voevod și pururea să ne pomeniți în sfintele voastre rugăciuni și la sfânta proscomidie. Iar noi, în zilele vieții noastre ne îndatorăm a milui și a întări sfânta mânăstire mai sus spusă cu mai sus spusul mertic din averea dată nouă de dumnezeu cu cecace dumnezeu ne va povățui, precum însuși Hristos a poruncit și a spus: „fiți milostivi ca și mine“ și celelalte. Și prin aceasta să avem deslegarea păcatelor la înfricoșata a doua venire a domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Isus Hristos, să ne învrednicim a sta la dreapta dreptului judecător Hristos și a ne vedea unul pe altul cu fețe vesele în împărăția cerului, în veci, amin.

Iată și martori am așezat <domnia mea>:....¹⁾ și jupan Pană vistier și jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan.....¹⁾ mare vistier și jupan Cristea mare spătar și jupan Panait mare stolnic și jupan Bratu mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Foti mare postelnic. Și ispravnic.....²⁾

Și eu, Stan logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, în luna Mai 12 zile anul curgător dela Adam până în această zi.....²⁾, în anul 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XXX/2.

Orig. slav, perg., pecete arămată, pierdută.

Cu o trad. rom. din 1864.

1612 (7120) Mai 14.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeieștii mânăstiri numită Aninoasa, unde este hramul Uspeniei născătoarei de dumnezeu, ca să-i fie ocină în Tivlești, partea călugă-

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc alb în orig.

rului Nichifor din Jigoteni, dedina bunicului său Negrea din Tivlești, însă în pădurile lui Negrea 70 stânjeni dincolo și în iazul din Strugi la Bejenie stânjeni 14 și în Rujanul o fâneață și peste vale un ogor din funie și la un ogor și un vad de moară și patru pogoane și jumătate de vie și un loc de casă în sat și din câmp și din pădure și din apă și din uscat și de peste tot hotarul, pentru că această mai sus spusă ocină și vie și vadul de moară au fost de moșie și de strămoșie călugărului Nichifor și bunicului său Negre. Apoi, după aceea a venit călugărul Nichifor înaintea domniei mele în divanul domniei mele de a dat și a închinat toate mai sus zisele <ocinele lui>, mai sus spusei mănăstiri pentru sufletul lui și pentru sufletul părinților lui. Și au scris călugării în sfânta proscomidie ca să le fie pomenire în vecii vecilor.

Și martori au fost atunci: egumenul Gheorghe și Vasile diacon și Uril și ieromonahul Mihail și Radul Sălceanul și popa Oprea, din Tivlești, Radul și Lupul și din Esteu, Crăciun.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei dumnezeiești imai sus spusă mănăstiri, ca să-i fie de moștenire și de ohabă călugărilor și poșlușnicilor de hrană și de întărire în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Pană vistier și jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Deadiul vistier și Panaiot stolnic și Lupul paharnic și jupan Fote mare postelnic și ispravnic Nica mare logofăt.

A scris Eremia, luna Mai 14 zile, în anul 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXXIII/9.

Orig. slav, hârtie, pecere aplicată.

Cu o trad. rom. din 1851

80

1612 (7120) Mai 20, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Andrei și cu fiul său Dumitrașco . . . . .¹⁾, ca să-i fie lui ocină în sat, în Stănești, însă partea lui Dumitrașco căpitan, toată, oricât se va alege din câmp și din apă și din pădure și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Dumitrașco căpitan de mai înainte vreme dela Cucul toată partea lui, oricât se va alege și partea lui Turcea toată, oricât se va alege și partea lui Ioaneș . . . . toată, oricât se va alege de peste tot hotarul.

Și iarăși să-i fie lui Andrei și fiului său Dumitrașco, ocină în sat în Corcolați, iarăși partea lui Dumitrașco căpitan, toată, oricât se va alege și din câmp și din apă și din pădure și de peste tot hotarul. Însă aceste ocine mai sus spuse le

¹⁾ loc rupt în orig.

cumpărăse Dumitrașcu căpitan de mai înainte vreme dela Coteance, toată partea lui oricât se va alege. Iar când a fost acum, Dumitrașco căpitan, el a botezat un copil al lui Andrei anume Dumitrașco și i-a dat și i-a dăruit aceste ocine mai sus scrise . . . . . de blestem și încă, când a fost la moartea lui Dumitrașco căpitanul, însuși el, Dumitrașco căpitan, a dat cu limba sa această ocină mai sus numită finului său Dumitrașco . . . . . postelnic și Ghinea și Cristea grecul și Miha grecul și Țingonic și Radul și Andrița și Alexe și Vlad judele și Cârstea Vișorog din Târgu-Jiu și alți mulți oameni care nu sunt scriși aici.

Pentru acea, am dat și domnia mea . . . . . dedina lui și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Și iată și martori punem domnia mea: jupan Ventilă mare vornic . . . . . Pa-nait stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Foti mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și am scris cu, Bran logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 20 zile, în anul 7120 <1612>.

<Io Radul voevod>, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCXC/3.

Orig. slav, perg., doc. e rupt în bucăți lipsind o treime din el, pecete aplicată, acoperită cu foiță.

81

1612 (7120) Mai 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungro-vlahiei fiul marelui, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele lui Preda postelnic, și soției lui Florica, fiica răposatului Mihail voevod și cu fiii lui câți îi va da dumnezeu, ca să-i fie satul Pleșovul de Sus și de Jos, tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, însă vecinii anume: Stan Păcurar cu ginerele său Stanciul și Șerbu și cu fiul său Radomir și Barbul cu fiul său și Ursu cu fiul său Stanciul și Stoica croitorul cu fiul său și Stoian cu fiul său și Țăra cu fiii lui și Stoica și Oancea cu fiii lui și Poiată¹⁾ și Stanciul și fratele lui și Sălăghi și Tudor și Mirul cu fiul său Badiul și Simnicoară și Mierlan și Streche și Sindilie cu fratele său Vișan și Cocora și Stan Părcă și Stoian și Dumitru al lui Luca și Gherghe și popa Rele cu fiul său Stoica și Buzete cu fiul său Radul și Stan și Stoian județul și Boca și Bârzul și Vișan robul și Manea Gâdeț cu fiul

¹⁾ În orig. slav cuvintele: «Oancea cu fiii lui și Poiată» și «Dumbravă cu fiul lui Tudoran», sunt șterse.

său Mircea și Albeico cu fratele său Neagul și Țânbrul și unchiul său Căca și Agale cu fratele său Dragomir și Dumbravă cu fiul său Tudoran și Drăgan cel bătrân și Șerbu cu fiul său Gurban și Radul al Călinei și Corbul cu fratele său Drăguș și Anghel și Stan Bana și Oprea cu fratele său Dobre și Boboană cu fiul său Radul și Voinea și Gherghel al lui Ghelețul cu fiii lui și Frățilă și cu toți frații lui și fiii lui, pentru că acest mai sus spus sat l-a cumpărat de mult răposatul Mihail voevod, din zilele răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod, când era Mihail vodă boier, mare stolnic, atunci a cumpărat el tot satul mai sus spus. Și apoi a dat răposatul Mihail voevod, acel sat mai sus spus, tot, zestre fiicei lui jitelniței Florica și ginerelei său lui Preda postelnic și de atunci până acum tot a fost acel sat mai sus spus vecini numitului boier al domniei mele lui Preda postelnic, cu bună pace.

Iar când a fost acum în zilele domniei mele, când am venit domnia mea prima oară aici în țară, în scaunul domniei mele în București, acel sat mai sus spus, Pleșovul de Sus și de Jos, tot, ei s'au ridicat de au venit toți la pâra înaintea domniei mele, cu boierul domniei mele cu Preda postelnic. Și așa pârau acei vecini înaintea domniei mele, că ei nu s'au vândut de bună voia lor răposatului Mihail vodă ca să-i fie vecini și nici nu le-a dat nici un aspru, ci le-a făcut silnicie. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și bine am adevărit domnia mea, cu tot sfatul domniei mele și cu tot divanul domniei mele, că a cumpărat răposatul Mihail vodă acel sat înainte, când era boier, mare stolnic, din zilele părintelui domniei mele, răposatului Mihnea voevod. Deci, a rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele acel sat Pleșovul, ca să fie ei vecini, toți, cum s'au vândut.

Iar apoi, când a fost acum, când am venit domnia mea a doua oară aici în țară, în scaunul domniei mele, la Târgoviște, acel sat mai sus spus Pleșovul, ei nu s'au lăsat, ci iarăși au venit la pâra înaintea domniei mele cu boierul domniei mele cu Preda postelnic. Și așa au pârit ei înaintea domniei mele cum au pârit și prima oară că nu s'au vândut lui Mihail vodă și nici n'au luat ei vreun aspru, ci le-a făcut lor silnicie. Iar întru acestea, domnia mea iar am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți dregătorii domniei mele <și> bine am adevărit domnia mea că au umblat acei . . . . .¹⁾ vecini mai sus scriși încă s'au ridicat înaintea divanului domniei mele . . . . .¹⁾ dregătorul domniei mele jupan Preda Bredescul mare sluger și jupan Ion comis din Pae și jupan Lupul mare paharnic și Badea paharnic din Grădiște și Stoica logofăt din Loloști, pe care l-a trimis atunci Mihail vodă de a dat asprii acelor sate, care s'au vândut, și încă mulți boieri și mari și mici, de au mărturisit toți înaintea domniei mele că

¹⁾ loc rupt în orig.

s'au vândut tot acel sat mai sus spus să fie vecini, fără nici o silnicie. Deci, iar au rămas acei vecini mai sus spuşii, de lege şi de judecată dinaintea domniei mele şi a doua oară, ca să fie toţi vecini cum s'au vândut.

Pentru aceea, am dat şi domnia mea boierului domniei mele lui Preda ban ¹⁾ şi soţiei lui, Florica, ca să le fie acel sat mai sus spus cu toţi vecinii, ca să le fie lor dedină, ohabă şi fiilor lor şi nepoţilor şi de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori le punem domnia mea : jupan Ventilă mare vornic şi jupan Neca mare logofăt şi Dediul vistier şi Cârstea spătar şi Panait stolnic şi Bratul comis şi Lupul paharnic şi jupan Fote mare postelnic. Ispravnic Neca mare logofăt.

Şi eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea numită Târgovişte, luna Mai 20 zile şi dela Adam până acum la această scriere curgerea anilor 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XCV/54.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiţă.

82

1612 (7120) Mai 23, Târgovişte.

Hrisovul răposatului Radului voevod pentru moşia Iamnicul dela leat 7120 <1612>.

Cu mila lui dumnezeu, Io Radul voevod şi domnu a toată Ţara Rumânească, feciorul marelui şi răposatului Mihnei vodă. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele sfintei şi dumnezeestii mănăstiri dela Coşuna, unde iaste hramul sfântului arhieru şi făcătorului de minuni Nicolae Mirlichiişchii şi ieromonahilor şi fraţilor ce lăcuescu într'acel lăcaş, ca să-i fie moşia Iamnicul, de peste tot satul a şasea parte din câmpu, din pădure şi din apă şi cu vad de moară şi cu şădărea satului de peste tot hotarul, pentru că aciastă moşie ce e mai sus scrisă, au dat-o şi au închinat-o sfintei mănăstiri ce s'au zis mai sus, jupăneasa Jăpei, încă din zilele răposatului Mihail voivod. Şi s'au îngropat acca jupăneasa a Jăpei acolo la sfânta mănăstire şi s'au scris ia şi boiariul ei şi feciorii lor la sfântul jărtvenic.

Încă mai de nainte vreme au păzit-o călugării dela sfânta mănăstire pe jupăneasa Jăpei 9 ani şi la moartea ei ia au dat şi au închinat aciastă moşie ce s'au zis mai sus sfintei mănăstiri pentru sufletul ei şi al bărbatului ei şi a fiilor lor, ce s'au zis mai sus.

Şi am văzut şi domnia mea cartea răposatului Mihail voevod de miluire pentru acea moşie ce s'au zis mai sus.

¹⁾ În tot cuprinsul actului, Preda e numit postelnic, deci «ban» e o greşală a grămaticului.

Dreptu acéia, când au fost acum, în zilele domnii méle, au venit cu părá în-naintea domnii méle cu călugării dela sfânta mânăstire o rudenie a bărbatului ci, Jipei, anume Dona cu frate-său și așa păráia în-naintea domniei méle cum că ar fi dat Jăpa la sfânta mânăstire dintr'alte părți, iar acea moșie, ce s'au zis mai sus, Iamnicul, n'ar fi fost dată și închinată sfintei mânăstiri. Dreptu acéia, domniia mea am căutat și am judecat pe dreptate și pre lége cu toți cinstiții dregătorii domniei méle și am văzut domniia mea și cartea răposatului Mihaflu voevod la mâinele călugărilor, de miluire, făcută cu mare blestem pentru aciastă moșie, ce s'au zis mai sus, cum că au fost miluit jupâneasa Jipei.

Încă mulți boiari s'au întămplat la divanul domniei méle, carii au mărturisit în-naintea domniei méle, cum că au fost dat și au închinat jupâneasa Jăpei aciastă moșie ce s'au zis mai sus sfântei mânăstiri. Dreptu acéia, Dona și cu frate-său, au rămas de lége și de judecată în-naintea domniei méle, precum de acum în-nainte să nu aibă nici un lucru și nici un amestec, pentrucă am dat-o și domniia mea sfintei mânăstiri, ce s'au zis mai sus, ca să fie ei moșie de moștenire ohamnică dumnezezeștilor călugări celor ce vor viețui într'acel sfânt lăcaș, să le fie de hrană și de chivernisélă, iar ctitorilor, ce s'au zis mai sus, vecinică pomenire și de nimené neclătit peste zisa domnii méle.

Că iată și mărturii am pus domniia mea: jupan Vintilă *mare* vor. și jupan Nica *mare* log. și Dédiul vist. și Cârstea spăt. și Panait stol. și Bratul clucer¹⁾ și jupan Fotin *mare* post. și ispravnic Nica *mare* log.

Și cu, Neagoe log., am scris în Târgoviște, Mai 23 zile, leat 7120 (1612).

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovățul, nr. 722 f. 412—413.

Copie rom.

83

1612 (7120) Mai 27, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mihnea voevod. Dă domniia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Tudoran pitar și cu filii săi, oricâți îi va da dumnezeu, ca să-i fie satul Vlădești cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți vecinii de peste tot, pentrucă acest sat Vlădești, toți au fost cnezi cu ocine și cu vecini pe ocinile megieșilor. Și s'au dus la boierul domniei mele la Tudoran pitar și s'au vândut și cu ocinile lor și cu vecinii lor, de a lor bună voie, ca să fie vecini împreună toți unul ca și celălalt, deoarece boierul domniei mele Tudoran pitar a cumpărat acel sat dela Radul Brumela și Văsii fiul lui, toată partea lui, dar 3 delnițe și cu doi vecini, anume Roman și Cârstea, pentru 4500 aspri gata. Și iarăși dela Vladul toată partea lui de ocină și cu 2 vecini, anume Bratul și Marco cu

¹⁾ Bratul era mare comis, nu clucer.

3 delnițe, pentru 4500 aspri gata. Și iarăși dela Ticșul și dela fiul său, anume Bădeca și Stanciul toate părțile de ocină și cu 2 vecini, anume Badea și Radul Spârlea, pentru 4500 aspri gata. Și iarăși dela Vișa și dela fiul ei Boboci o delniță și jumătate și cu un vecin, anume Neagoe, pentru 2250 aspri și dela cumnata sa Zoica și dela fiucele ei, anume Neaga și Maria, o delniță și jumătate și un vecin, anume Bădica, pentru 2250 aspri gata. Și iarăși dela Radul toate părțile lui, pentru 1500 aspri gata. Și iarăși dela Șteful toate părțile lui și cu un vecin, anume Stoian pentru 3000 aspri gata. Și iarăși dela Bănuț toate părțile lui și cu 2 vecini anume Radul și Neagoe, 3 delnițe, pentru 4500 aspri gata. Și iarăși dela Neagoe toată partea lui și cu 2 vecini, anume Mușat și Albul, pentru 4500 aspri gata. Și iarăși dela Lăudat toată partea lui și cu un vecin al lui, anume Cernat și cu 2 delnițe, pentru 3000 aspri gata. Și iarăși dela Grozea și dela fratele său Târtea și dela fiul lui Târtea, anume Manea, toată partea lui, pentru 1500 aspri gata. Și iarăși dela Radul Păiș și dela nepotul său, anume Radu, toate părțile lor și o delniță pentru 1500 aspri gata.

Și acest sat mai sus spus, megieșii și cu vecinii ei s'au fost vândut de multă vreme din zilele altor domni, fără nici o silă și de a lor bună voce și cu toții au fost vecini ai boierului domnului meu ai lui Tudoran pitar până acum, în zile domniei mele. Și când a fost acum și unul din ei, anume Radul, nepotul lui Păiuș și el s'a ridicat și a pornit pără cu Tudoran pitar și au stat de față înaintea domniei mele. Și așa a pârît Radul înaintea domniei mele că nu s'a vândut ca să fie vecin și că n'a luat niciun ban. Și la aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și le-am dat domnia mea 4 megieși, anume: Radul din Micești și din Bălilești, anume Radul, și din Ulita anume Stoica al lui Vladul și din Neștești, anume Radul, ca să caute rândul lui Radul nepotul lui Păiuș, dacă s'a vândut sau nu boierului domnului meu, precum vor afla cu sufletele lor. Iar apoi au venit înaintea domniei mele toți cei patru megieși ce s'au zis mai sus și astfel au mărturisit înaintea domniei mele și au dat cu sufletele lor, ca Radul Păiuș să fie vecin lui Tudoran pitar cu toată ocina lui, cum a luat el și asprii ca și alți megiași și cum s'au vândut toți deplin, să fie vecini. Și Radul Păiuș a rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea boierului domnului meu Tudoran pitar, ca să-i fie lui ocină și de ohabă și filor și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Tudor mare ban al Craiovei și jupan Pano vistier și jupan Vintilă mare vornic și jupan Neca mare logofăt și Dediul vistier și Cârstea spătar și Panaiot stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Fote mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și Eremia logofăt a scris în cetatea de scaun Târgoviște, în luna Mai 27 zile, în anul 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XCVI/15.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din 1907.

84

1612 (7120) Mai.

Cu mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Rumânească, fecior răposatului Mihni voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domnii mele sfintii și dumnezeestii mănăstiri ce se cheamă Izvorani, unde este hramul sfântului slăvitului ierath de minuni făcător Nicolaie al Miralichei, ca să fie sfintii mănăstiri un vad de moară la capul gârlii din jos pe moșia domnească, care se cheamă Crușcu, pentru că acel vadu cu moara au fost domnescu, apoi au fost dăruit-o și au miluit Necula voevod, când au fost domn, să fie sfintii mănăstiri de întărire și viețuitorilor ce vor fi de hrană.

După aceia, iar au dat Jăpa din Buzău alt vad de moară din jos vadurilor, la capul Criveni, ca să fie sfintii mănăstiri ce s'au zis mai sus de moștenire și de hrană, iar Jăpii și părinților lui vecinică pomenire în sfânta mănăstire.

Și așa au dat și au miluit Nicola vodă, așijderé și Jăpa au dăruit ș'au închinat acel vad dă moară, însă Nicula vodă au întărit cu acest vad domnesc, iar Jăpa cu alt vad din jos morilor, de a lui bună voe și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dinnaintea domnii mele și dinnaintea cinstitului sfintii sale părintelui nostru chir Luca mitropolitu și dinnaintea a toți cinstiți boeri domnii mele în divan.

Am văzut domnia mea și cartea domnului Neculii vodă și cartea lui Șarban vodă, cum au fost dat și au miluit Necula voevod și Jăpa acele vaduri dă moară ce scrie mai sus.

Drept aceia, am dat și domnia mé sfintii și dumnezeestii mănăstiri dela Izvorani moșie ohavnică și de nimeni să nu se clătescă, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii punem domnia mea pe: jupan Vintilă *mare* dvornic și pan *mare* logofăt Nica și pan Dedul *mare* vistier și pan Cărstea *mare* spătar și pan Bratul *mare* comis și pan Panait *mare* stolnic și pan Lupul *mare* paharnic și pan Fotin *mare* postelnic. Și ispravnic Nica *mare* logofăt.

Și s'au scris de Nestor logofăt în scaunul Târgoviștii, în luna lui Mai la ani dela zidirea lumii 7120 <1612>.

Aciastă copie s'au scos întocmai după altă copie, dă mine Ioan Cernovici, 1814 Mai 15.

Arh. St. Buc., M-rea Banu, XLIII/2.

Copie rom.

1612 (7120) Iunie 5.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domnii mele, lui Sarchiz din Bujorani, ca să fie volnic cu aciastă<ă> carte a domnii mele să ție 12 paș<i> de ocină în Bujorani, însă parté Voicăi și a feciorului ei Costandin și a bărbatului ei Opincă, pentrucă au spus Sarchiz naintea domnii mele cum au cheltuit pentru ei as<pri> 5.600 gata, până ș'au scos ocina lor dela Hotman. Și au pus Voica și feciorul ei Constadin și bărbatul ei Opincă aciast ocină zălog la Sarchiz drept acești as<pri> sus spus. Deci dumnia mea am dat lu Sarchiz să fie volnic să ție aciastă<ă> ocină cu bună pace, iar de vreme ce-i vor plăti banii să aibe a-și ținere Voica și cu feciorul ei Constadin ocina să și-o cumpere de cătră Sarchiz, să n'aibă<ă> a-i învălui Sarchiz, că așa iaste învățatura domnii mel<e>.

Iar cui va <pă>re strămbu va veni de faț<ă> nainté domnii mele.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic Gheorghe mare dvornic. Scris Iunie 5 zile, în anul 7120 <1612>.

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, XXXIV/29.

Orih. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

1612 (7120) Iunie 8, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlăhiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Mitrea paharnic și cu fiii lui, câți îi va dăruia Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Mihăești, însă din partea popii Dragomir jumătate din câmp și din pădure și din apă și din vie jumătate¹⁾ oricât se va alege de peste tot hotarul, și cu vecinii anume: Neagomir cu fiul său Oprea și Poeliță cu frații săi Pătru și Oprea, deoarece a cumpărat Mitrea paharnic dela popa Dragomir pentru 11.300 aspri, toți gata. Și când a cumpărat Mitrea paharnic, această ocină mai sus spusă, el a cumpărat-o cu știrea tuturor fraților, câți a avut amestec în satul mai sus spus. Și încă au fost atunci la întocmire și la aldămaș.

Iar când a fost peste puțin timp, iar Mitrea paharnicul el n'a avut liniște dela Părvul banul și dela Vasile și dela Oprea Răspopul. Și așa au pârât ei înaintea dom-

¹⁾ «și din vie jumătate», șters cu cerneală roșie în orig. și scris deasupra: «a scos Papa mare logofăt».

nici mele, că ei nu știu când a cumpărat Mitrea această moșie, care s'a zis mai sus, dela popa Dragomir. Și au prins a tăgădui cum ei n'au fost la întocmire și nici la aldămaș. Apoi, la aceasta domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, din divan. Și am dat domnia mea banului Pârvul și lui Vasile și lui Oprea Răspopol, ca să jure înaintea părintelui Vlădică chir Luca pe sfânta evanghelie, la sfânta mitropolie. Și ei nici cum n'au putut să se prindă de jurământ, ci au rămas de lege și de judecată înaintea domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea slugii domnii mele lui Mitrea paharnic, ca să-i fie lui ocină cu vecinii ce s'au zis mai sus dedină și ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată am pus și martori domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul vistier și jupan Cârstea spătar și jupan Panait stolnic și Bratul mare comis și Lupul paharnic și jupan Fota mare postelnic. Și ispravnic, jupan Nica mare logofăt.

Și am scris, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 8 zile și dela Adam, în anul 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic., LVIII/3.

Orig. slav. hârtie, pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

87

1612 (7120) Iunie 9, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei fiul marelui, răposatului Mihnea voevod. <Dă> domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oprea banul și cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie lui ocină în sat în Momotești, toată partea lui Cinciul, ori cât se va alege din câmp și din apă și din pădure și de peste tot hotarul, pentru că această mai sus spusă ocină a cumpărat-o Oprea banul dela Cinciul, pentru 12.000 aspri gata. Însă această mai sus spusă ocină a cumpărat-o Oprea banul dinainte vreme, încă din zilele răposatului Alexandru voevod. Și iarăși să fie lui Oprea banul ocină în sat în Bereni, a treia parte de peste tot hotarul, din câmp și din apă și din pădure și de peste tot. Însă să se știe semnele hotarului: până în nisipul Verzei și pe nisip în sus până în lacul lui Nan și în vale până în drum pe piscul Dăeștilor și prin mijlocul izvoarelor și până în hotarul Stoicenilor, deoarece Oprea banul a cumpărat această mai sus spusă ocină dela Dan cnezul, pentru 13.000 aspri gata, încă dinainte vreme, din zilele răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod.

Și iarăși a cumpărat Oprea banul ocină în Momotești, însă 2 părți: partea lui Dumitru și a fratelui său Lepădat, fiii lui Găscă, toate părțile lor oricât se vor alege de peste tot hotarul, însă partea lui Dumitru pentru 600 aspri gata și partea lui Lepădat, pentru 600 aspri gata. Și iarăș să fie banului Oprea ocină în Drăgășani, toată partea lui Mogoș, oricât se va alege din câmp și din apă și din pădure și de pretutindeni, de peste tot hotarul, pentrucă Oprea banul a cumpărat această mai sus spusă ocină de la Tudora fiica lui Mogoș, pentru 6.000 aspri gata. Și aceste mai sus spuse ocine le-a cumpărat Oprea banul încă mai înainte vreme, din zilele părintelui domniei mele răposatul Mihnea voevod. Și Oprea banul a avut și cărți vechi de cumpărătură, cartea lui Alexandru voevod și cartea răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod, ci a pierdut cărțile de răutăți. Apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, Oprea banul a venit înaintea domniei mele de a mărturisit cu mulți oameni buni, anume: Preda din Răscăiați și Stroe din Pădureți și Stoican din Cioresți și Bull din Caco <va, că> a fost ocina lui dreaptă de cumpărătură, încă dinainte vreme, cum este mai sus scris. Și au vândut acești mai sus ziși numiți oameni această mai sus scrisă ocină de a lor <bună voie> și cu știrea tuturor megieșilor din sus și din jos și dimprejurul locului.

De aceea, am dat și domnia mea banului Oprea, ca să-i fie ocina mai sus scrisă, dedină și de ohabă lui <și filor lui și nepoților și strănepoților lui> și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și iată și martori pune domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul vistier și Cârstea spătar și Panait stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Foti mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Bran logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 9 zile și cursul anilor, în anul 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, LXXI/2
 Orig. slav, perg., rupt, pecete aplicată.
 Cu o trad. rom.

1612 (7120) Iunie 15, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeieștii mănăstiri ce se cheamă din Deal, căreia îi este hramul sfântului și slăvitului și făcătorului de minuni Nicolae din Mira Lichia, ca să-i fie sfintei mănăstiri întâi satele, anume: Popșa cu tot hotarul și Șolomonul cu tot hotarul și Vihorești și cu tot hotarul și Călugăreni toți și partea din Răzvad,

toată cu toate hotarele și Ocna Mică dela Târgoviște, toată, cu tot hotarul. Dar să se știe semnele și hotarele: din Podul Băleștilor cu toți Băleștii și pe la lunca Ulmului și pe la via Drăgăneștilor, tot pe culme până la gura Tisei pe Cricov și până la Valea Lungă și pe vârful Cordunului pe Curpeniș până în drumul Glodenilor. Apoi pe Slănicul banului până la Bălești împrejurul locului.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri mai sus spuse satul Băjeștii, tot, cu tot hotarul și Drugăneștii toți cu tot hotarul, pentrucă aceste mai sus spuse sate le-a dat și le-a miluit și închinat și întărit și împuternicit răposatul și preabunul Radul voevod, care a zidit și a înfrumusețat sfânta biserică a mănăstirii din Deal, ca aceste mai sus numite sate să fie de ajutor și de întărire și de trebuință sfintei mănăstiri, iar răposatului Radul voevod veșnică pomenire. Și apoi iarăși să fie al sfintei mănăstiri satul Dridihul și Călineștii și Fundenii și Bercenii toți, cu toate hotarele și partea dela Stroești, oricât se va alege, de peste tot hotarul, de pretutindeni, pentrucă aceste mai sus spuse sate le-a dat și le-a miluit răposatul Basarab voevod, ca să fie de întărire și în ajutorul sfintei mănăstiri din Deal.

Și apoi, iarăși să fie sfintei mănăstiri satul Brâncanii și Jegălia, toate, cu tot hotarul, de pretutindeni. Însă să se știe semnele și hotarele ambelor sate: însă din Gorganul Mârleanului până la via Slavului, drept până la Gorganul Modnacului și până în valea Gaoi, prin mijlocul câmpului, pe valea Cuptorci la miază-noapte, însă din Gornul Cetățelei dela miază-noapte, la stâlpul Jegăi și până la Gorganul Dobrisei, și apoi în valea Prajei, în față, drept peste Dunăre. Pentrucă aceste mai sus spuse și numite sate, le-a dat și le-a miluit sfintei mănăstiri răposatul Vladislav voevod și a împuternicit și a întărit, ca să-i fie lui în veci pomană la sfânta mănăstire.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri ocina dela Pătrărești, ce se cheamă Hodoc, pe care a cumpărat-o sfânta mănăstire dela jupanița Tudora din sat, pentru 8000 aspri gata. Și iarăși să fie sfintei mănăstiri ocină în Glodeni, partea lui Petruș, toată, din câmp și din pădure și din apă și cu vadul de moară și din vatra satului, oricât se va alege de peste tot hotarul și de pretutindeni, pentrucă această mai sus spusă ocină a dat-o și a închinat-o Brăteiu sfintei mănăstiri ca să-i fie lui și părinților lui pomenire. Și s'a scris în sfântul pomelnic în sfânta mănăstire. Și apoi, iarăși să fie sfintei mănăstiri, a patra parte de peste tot satul Glodeni. Și iarăși să fie sfintei mănăstiri ocină în munții anume Păduchiosul și Brăteiu.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri ocină în orașul domniei mele din Târgoviște, lângă biserica lui Coadă, însă locul lui Livrea vistier cât au ținut casele și locul lui . . . . .¹⁾ și cu vadurile de mori, pentrucă le-a dat și le-a lăsat și le-a închinat singur Livrea vistier, cu limba lui în viața lui, ca să-i fie sfintei

¹⁾ loc rupt în orig.

mânăstiri metoh și ocină în veci. Și s'a scris în sfântul pomelnic al sfintei mânăstiri. Și așa au dat și au miluit acești binecredincioși domni și ceilalți boieri, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dinaintea domniei mele și a tuturor cinstiților dregători ai domniei mele din divanul domniei mele. Și după aceea, am văzut domnia mea și cărțile sfintei mânăstiri, dar cartea Radului voevod cel Bun și cartea lui Basarab voevod, însă cartea lui Vlădislav voevod și ale celorlalți domni bătrâni, vechi și slabe și șterse și rupte. Iar la aceasta, domnia mea am înnoit și am întărit și am împuternicit și cu această carte a domniei mele și am dat domnia mea sfintei dumnezeștii mânăstiri din Deal, ca să-i fie ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem pune domnia mea: după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul dumnezeu să fie stăpânitor al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru, sau după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va întări și va împuternici această carte a domniei mele, iar domnul dumnezeu să-l cinstească pe el și să-l păzească în domnia lui. Dacă însă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va strica și o va călca, pe acela domnul dumnezeu să nu-l păzească și să i se risipească aci trupul lui. Și să fie cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și blestemat și afurisit de domnul dumnezeu și de cei 318 sfinți părinți cei dela Nichcia.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Ventil mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul mare vistier și Cârstea spătar și Bratul comis și Panaiot stolnic și Lupul paharnic și jupan Fote mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

A scris Nestori logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 15 zile, în anul dela Adam până în această zi 7120 (1612).

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Dealului, XI/2

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1844.

1612 (7120) Iulie 5.

† Eu Badea postelnicul, fratele Udrei banul, scriu acesta al meu zapis să fie la mâna jupânului Dumitru neguțătorul, cum să se știe că i-am vândut partea mea de ocină dela sat dela Maxin, toată, cât se va alege de preste tot hotarul, den cap <până> în cap, <de>rept 12.000 de aspri gata. Și am vândut de a mea bună voe, cu știrea tuturor fraților miei, ca să-i fie lui de moșie.

Iară de rândul rumânilor, ori câți se vor alége de pre acea parte de ocină, așa m'am tocmit cu jupânul Dumitru, cum să fie în pace și slobozi de câtră mene de rum<â>nie, să nu mai aib<ă> de acum nainte cu din<și> n<ici>o treabă, ce să se hrănească în pace și slobozi și să șaza unde vor vrea, că așa m'am tocmit cu jupânul Dumitru. Și i-am ertat de a mea bună voe pentru dumnezeu și pentru sufletul meu și al părinților miei.

Și încă am pus mare blăstem: cine va vrea să spargă aciastă toc<me>ală am mea, den frații miei au de în <ru>da mea, acela om să fie blăstem<at> de dumnezeu și proclét de 318 *părinți cei dela Nicheia*.

Așijderé și cu jupânul Dumitru așa m'am tocmit, cum să n'aib<ă> nici el nici o treabă cu dinșii ce, cum i-am ertat eu, să fie ertați și de câtră dinsul, unde vor vrea să șaza acci rum<âni>, să aibă bună pace și să se hrănească slobozi.

Și au fost la tocmeala noastră mulți boiari mărturie, anum<e>: Jipa de Buzău și Radul postelnicul de Potoceni și Voico de Rătești și feciorul lu Răzbici și Iano logofătul de Buzău. Și mai mare credință pecétea mea. Așa să se știe și jupâneasa Grăjdana și Toma comis.

Scris luna Iul. ș zile, Androni sluga vornicul. Și încă mulți boiariu mărturie cându au fost vâlcat 7120 <1612>, acesté tocmele și jupâneasa Grăjdana și Toma postelnic.

Badea post<elnic>.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XVII/4.

Orig. rom. hârtie, pecete inelară.

Copie rom. ms. 171 f. 490 v—491.

90

1612 (7120) Iulie 9, Târgoviște.

Cartea lui Radului voevod, feciorul Mihnei voevod, prin care dă întru stăpânire Vălcului logofăt *din* Orbeasca moșie în Gabrov, a patra parte peste tot hotarul, dela nepoții lui Bogdan.

Cu mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Mihnei voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele slugii domniei mele Vălcului logofăt din Orbesca și cu feciorii lui, câți dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie lui moșie în Gabrov, însă a patra parte de preste toată moșia și cu vad de moară, din câmpu și din pădure și din apă și din șăderea satului și du preste tot hotarul, pentrucă au cum-părat Vălcul logofătul aciastă parte de moșie, ce s'au zis mai sus, dela nepoții lui Bogdan logofătul din Gabrov, anume Oana și Stana și Fiman și de la Vălcan, cumnatul lui Pandico, drept 6000 aspri gata.

Și iar să fie Vălcului logofătul doao fete de Țigani, anume Prisa și Guța, pentrucă le-au cumpărat pe acéste doao fete de Țigan ce s'au zis mai sus de

la Lêși drept doaoă mic aspri gata, cându au fost Șerban vodă în țara Ardealului de au bătut pe Batâr Gabru la Brașov.

Dreptu aciastă am dat domnia mea Vălcului logofăt ca să-i fie moșia și Țigancele de moștenire și feciorilor lui, nepoților și strănepoților și de nimeni să nu să clătească, după porunca domnii mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan Tudor *mare* ban al Craiovei și jupan Vintilă *mare* dvornic și jupan Nica *mare* logofăt și Cărstea *mare* spatar și Dediul *mare* vistier și Bratul *mare* comis și Lupul *mare* paharnic și jupan Foti *mare* postelnic. Și ispravnic Dumitru *al doilea* logofăt.

Și am scris eu, Dragonir logofăt, în scaunul cetății Târgoviștei, în luna lui Iulie 9 *zile*, vălcat 7120 <1612>.

† Io Radul voevod.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cotroceni, nr. 690 f. 198.
Copic 10m.

91

1612 (7120) Iulie 10, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marclui și preabunului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Fiera logofăt din Corbi și cu fiii, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Țigănești, părțile lui Ștefan Poștă toate, oricât se va alege, însă părțile ce-a cumpărat Ștefan Poștă dela Ursu Budeșteanul, de mai înainte vreme, părțile lui toate, din câmp și din apă și din pădure și din vie și cu vecinii ce se vor alege și cu vadul de moară pentru...¹⁾ aspri.

Iar când a fost acum, a vândut singur Ștefan Poștă aceste mai sus zise părți <de> ocină și cu vecinii și cu via și cu toate, slugii domniei mele mai sus scrisă, lui Fiera logofăt, pentru 12.000 aspri gata. Și iarăși a cumpărat sluga domniei mele Fiera logofăt ocină în Țigănești dela Ștefan Poștă și dela fratele său Neagul, dela femeia lui, însă din funia pe care a cumpărat-o Ștefan Poștă și fratele său Stoica dela Tatul, fratele lui Mogoș, jumătate, de peste toată ocina, din câmp și din apă și din pădure și din vie și cu vecinii, iarăși ce se va alege și din vadul de moară. Și după accia, s'au ridicat Ștefan Poștă și fratele său Neagul, de au vândut această mai sus zisă jumătate de funie de ocină, pe care o cumpăraseră dela Tatul, fratele lui Mogoș, pentru . . . . .¹⁾ aspri, de au vândut-o slugii domniei mele lui Fiera logofăt, pentru 9000 aspri. Și au vândut Ștefan Poștă și fratele său Neagul aceste mai sus zise ocine și vecini și vii și vad de moară,

¹⁾ loc alb în orig.

de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megieșilor din jur, din sus și din jos, de au răscumpărat femeile și fiii lor dela păgânii Tătari.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele, lui Fiera logofăt, ca să-i fie aceste mai sus zise ocine și ohabă lui, dedină și fiilor lui, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: primul sftenic al domniei mele jupan Tudor mare ban al Craiovei și jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Cârstea spătar și Dediul vistier și Panait stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Fotea mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

Și eu, Radul logofăt din Boari, ce am scris în cetatea Târgoviște, în luna Iulie 10 zile, ani curgători, în anul 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Muzeul Municipal Buc., nr. 1754.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom.

92

1612 Iulie 15, Târgoviște.

In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, treime nedespărțită, amin. Scris-am eu, jupâneasa Mariia, fata lui Staico post. de în Bucov, aciastă carte, cum să se știe că am vândut jupânului C<ă>rstea marele spătar casele mele și pivnița și cu locul de tooati câtă se va alege jumătate, iar altă jumătate, iar de în tooate, să fie la mâna a lu Dumitrașco spătar, pentrucă aciaste case și pivnița și locul de în oraș în Târgoviște, ne-au fost de în doao cu nepotu meu Dumitrașco. Deci, într'aciaia, cu mi-am vândut partea mea de în tooate, jumătate, câtă se va alége, jupânului Cârstea marele spătar, ca să-i fie lue moșie și feciorilor, și cine se va trage de sângele lui.

Și i-am vândut acéste case și locul și pivnița, cându mi-au fost nevoia mea. Și am vândut cu știrea tuturor rudelor mele și cu știrea nepotu meu Dumitrașco. Și le-am vândut dreptu o sută de galbeni.

Și au fost mulți boiari mărturie, anume: Pârvul log. și Staico post. feciorul lu Theodosie log. de în Ruda și Carca dvor. și Dumitru ban și Radul post. din Fierăști și Dumitru marele sătrar și Drăghici elucer și mulți oroșani de în Târgoviște, anume: pop<a> Dumitru și Necula Jungheatul și Andreiu Drăgăneț cu frate său Gherghe.

Și pentru adevărata credință mi-am pus și péciate cu inelul meu. Și am pus pecețile a boiarilor, ca să fie adevărată credință și aimentirea să nu fie.

Am scris eu, Stanciul diac mic, fiul lui Gherghe logofăt din Fundeni, în cetatea de scaun din Târgoviște, luna Iulie 15, în anul 7120 <1612>.

Acad. R.P.R., Achiziții noi.

Orig. rom. hârtie, 11 peceti inelare.

1612 (7120) Iulie 19.

† Eu Mitrea și Anghelina scris-am acesta al nostru zapis, cum să se știe c'am vândut ocinah dela Bucu lu Ventilcă log. și jup<ă>nésii lui Ancăi, drept galbeni > și, ins<ă> să se știe ce-am vândutu: jum<ă>tate de sat cu rum<ă>nii și tot hotarul den câmpu și den apă și den pădure, ca să fie lor moșie. Și am pus zioa să-mi dea banii intru cuvânt la s<fe>ti Dimitrie.

Și mărturii când s'au făcut această tocmeală: Aldimir pit. și Pan post. *din* Varoș și Ianu . . . ¹⁾ și Stanc<u>iul Meicot, așa să se știe acest . . . ¹⁾ al Ald<imi>r.

Scris luna Iulie 19, văleat 7120 <1612>.

† Mărturie Danciu și Radul *din* Doicești și Sava slug<a> banului.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, IX/2.

Orig. rom., hârtie, rău conservat, pecete inclară, aplicată.

Copie rom. ms. 692 f. 194 v.

1612 (7120) Iulie 29.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului și dregătorului domniei mele lui jupan Foti marele postelnic* ca să fie volnic cu cartea dumnii melé, de să ție u<n> rumăn anu<me> Măinea, feciorul Stoicăi den Stoinești, pântrucă acest rumăn, ce iaste mai sus scris, el au fost de moșie den plasa boerilor den Bucșani lu Udrișt<e> pitariul. Deci feciorii lu Udrișt<e> pitariul, ei au vândut acia parte a lor de ocină toată dela Stoinești cu toți rumăni căți vor fi fost lu Drămuș încă mai denainte vreme de mult. Iar când au fost acuma, în zilele dumnii melé, iar Drămuș el au vândut toată acea parte de ocină cu toți rumăni dela Stoinești, căți vor fi fost de moșie ai lu Udrișt<e> pitariul, i-au vândut deregătorului dumnii melé, ce iaste mai sus scris, jup<a>nului Fotei marele post. Și care vor fi răsipiți rumăni, pre toți să aib<ă> a străngeré dereg<ă>toriul dumnii melé, să-i duc<ă> la moșia lor.

Și când au cumpărat dereg<ă>toriul dumnii melé acești rum<ă>ni dela Drămuș, iar acest rumăn Măine feciorul Stoicăi, el n'au fost atunce în sat, ci au fugit. Deci, când au fost acuma, au mărtorisit înaintea dumnii melé mulți boiari, anume: Drăghici cliuciar și Paraschiva post. și Fiera log. și de sat: Stoian și Sava și Negoiu și Dobrot<ă> și Ursu și Stroc și mulți oameni ce nu sânt scriși aice, cum l-au vândut Drămuș pre acest rumăn cu alalți și iaste de moșie dentr'ace plas<ă>. Drept aceia, să fie volnic dereg<ă>toriul dumnii mele, ce iaste mai sus scris, să-l ducă pre acest rumăn la moșia lui și să-l ție cu bun<ă> pace ca ș'aalți rum<ă>ni.

¹⁾ loc rupt in orig.

*Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.
A scris Neagoe, luna Iulie 29 zile, în anul 7120 <1612>.*

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XLI/30

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, acoperită cu foiță, căzută.

95

<1612-1613> August 6.

Cartea răposatului Radu voevod pentru Sulari, fără leat.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domnu. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri ce se cheamă Bucovețul Coșuna, unde iaste hramul sfântului ierarh și de minuni făcătoriu Nicolae al Mira Lichiei, ca să fie sfintei mănăstiri ocina dela Sulari a patra parte de preste tot hotarul cât au fost cumpărat jupan Stepan clucer, cum le spune lor în cartea lor de moșie și pe unde sânt puse pietrile când au hotărît acea moșie, tot să aibă a ține călugării.

Dreptă aceia și tu Stanciule și Chiciul și Vladul și ceialalți săteni, cari șadeți pe acea moșie, în vreme ce veți vedea cartea domniei mele, iar voi să căutați să eșiți de pre moșia mănăstirii, să mergeți la moșia voastră, că voiu trimete domnia mea de vă voiu prada.

Dreptu aceia și tu, Drăghiciu Pracă, în vreme ce vei vedea cartea domniei mele, iar tu să cauți să mergi să scoți pre toți pre acești rumăni de pre moșia mănăstirii, să meargă la siliștea lor, până va veni jupan Pană vist., judele acestor rumăni.

Decia va căuta el, iar acești rumăni tot să iasă de pre aciastă moșie, că așa iaste învățătura domniei mele și într'alt chip să nu fie, peste porunca domniei mele.

Av., 6 zile. Fără leat.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovâr, nr. 722 f. 398.

Copie rom.

Data e anterioară cărții lui Pană vist.: <1612-1613> Aug. 22.

96

1612 (7120) August 6, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dumitru Mamină și cu fiii săi, oricâți îi va da Dumnezeu și lui Ion cu fiii și lui Bucur cu fiii și lui Manea cu fiii și lui Aldea și lui Ion cu

fiii, ca să le fie lor ocină în sat la Mușceleni, însă din partea lui Iuga cu frații săi și partea lui Mușat cu frații săi și partea lui Neagoe cu frații săi și partea lui Păcală cu frații săi și partea Stanei fiica lui Căpățână, din câmp și din apă și din pădure și de peste tot hotarul. Și semnele să se știe: din capul lazului de după vie în jos, pe hotar, după pietroae în jos, până în glod, până în Valea lui Dobrotă și pe vale în jos până la Șteful lui Negulici și pe hotar în sus până în Valea Lidiei și prin poiana Vălcului și pe colnic până la vie, iarăși până la portișoara, căci acești mai sus scriși oameni au cumpărat acea mai sus spusă moșie, pentru 2400 aspri gata.

Și iarăși a cumpărat Ion ocina partea lui Iuga, toată, <partea> din față, pentru 300 aspri gata. Și iar a cumpărat Ion ocină, partea lui Șteful, toată, din față, pentru 200 aspri gata. Și apoi el a dat lui Șteful, după moarte, un ogor în câmp în fața <locului> unchiului său Ion.

Și iar s'a înfrățit Ion cu Radul din Neagra și a dat Radul fratelui său Ion 2 pogoane de loc în deal, iar Ion a dat fratelui său Radul pentru înfrățire, o vacă. Iar după aceea, Dragomir, fiul lui Vlădișan, el a furat o iapă a lui Ion. Deci Ion a prins pe Dragomir în față cu acea iapă. Apoi Dragomir el n'a avut cu ce să se plătească, ci partea lui de ocină din pădure a dat-o toată lui Ion, ca să-i fie dedină. Și iarăși a cumpărat Ion partea lui Necșat, fiul lui Vlădișan, toată partea din pădure, pentru 150 aspri gata. Însă aceste mai sus spuse ocine, ei le-au cumpărat încă de multă vreme, în zilele răposatului Mircea voevod. Și a avut și cărți vechi și bătrâne, ale lui Mircea voevod, ci au pierit de multe răutăți. Și au fost adălmășari mulți oameni bătrâni și buni, anume: din Mușcel, Balotă și Dunav și din Neagra, Bunea și Radul și Vlădișan și din Vaideel, Neagoe și Ivul.

Iar apoi, când a fost în zilele domniei mele, a venit Cârstea postelnic, fiul lui Bădică, nepotul lui Dumitru Mamin, în fața domniei mele cu mulți oameni bătrâni și buni anume: din Rătești, Tudor și din Prisacă, Radul Dârban și <din> Neagra, Neacșul și din Vaideel, Bodea și din Călugăreni, Dumitru și din Mușcel, Radul, care au mărturisit că sunt drepte ocine și de moștenire și de cumpărătură de mai înainte vreme ale lui Dumitru Mamin, bunicul lui Cârstea postelnic și cu rudele lui. Și acești mai sus spuse numiți oameni au vândut acele mai sus scrise ocine de a lor bună voie, cu știrea tuturor megieșilor de sus și de jos și dimprejurul locului și dinaintea domniei mele.

De aceia am dat și domnia mea lui Cârstea postelnic, nepotul lui Dumitru Mamin, și cu ceata, ca să-i fie lui această mai sus spusă ocină, dedină și de ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Tudor mare ban al Craiovei și jupan Pană vistier și jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt

și Dediul vistier și Cârstea spătar și Ianache stolnic și Bratul comis și Lupu paharnic și jupan Foti mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Bran logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna August 6 zile și dela Adam până acum cursul anilor, 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arch. St. Buc., M-reca Cotroceni, XVII/1

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță

Cu o trad. rom.

97

1612 (7120) August 7, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele lui Mihai și fratelui său Dumitru, fiul lui Preda clucer din Țânțăreni și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie satul Balota, tot satul și cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți vecinii, din hotar iarăși până în hotar, pentru că acel sat, mai sus spus l-a cumpărat jupan Preda clucer încă de mai înainte vreme, de mult, din zilele lui Radul voevod Șerban. Deci, când a fost acum, iar slugile domniei mele, mai sus scrise, au căzut într'o datorie, ce au fost datori dregătorului domniei mele lui jupan Pană vistier cu niște aspri, încât a pus zălog acel sat mai sus spus, Balota, la călugării dela Cepturari și la Eremia egumen și cu alte sate, pentru 70.000 de aspri, până când vor plăti Mihai și Dumitru acei aspri să stea aceste sate zălog la călugări. Iar după aceea, acel sat mai sus zis, Balota, ei s'au ridicat de au mers la călugări de au dat 30.000 de aspri și au voit să se răscumpere, să fie ei cnezi, fără știrea slugilor domniei mele, Mihai și fratele său Dumitru și fără știrea domniei mele. Dar Mihai și cu fratele său Dumitru, ei iarăși au mers la călugări de au plătit toți asprii deplin, 70.000 de aspri, iar apoi călugării, ei au mers la acei vecini din acel sat, din Balota, de le-au întors asprii înapoi.

Iar când a fost acum, acei vecini din acel sat, din Balota, ei n'au voit să ia acei aspri ai lor înapoi, ci au venit la judecată înaintea domniei mele cu slugile domniei mele Mihai și cu fratele său Dumitru. <Și> așa pârau ei înaintea domniei mele, ca să arunce asprii lui Mihai și fratelui său Dumitru înapoi, ca să se cnezească. Iar întru acestea, Mihai și cu fratele său Dumitru, ei au arătat cu martori înaintea domniei mele, cu mulți boieri, anume: Iscrul logofăt și cu Mircea armaș și cu Radul logofăt din Gârlești și Stan fratele lui Iscrul logofăt și Mihail postelnic și Stanciul și Ștefan din Văleni și Matei paharnic din Brâncoveni și Preda postelnic și fratele său Radul din Greci și încă mulți boieri, care nu sunt scriși aici, așa au mărturisit

ei înaintea domniei mele că nu au vândut ei acel sat, ci l-au pus zălog la călugări și l-au răscumpărat.

Deci intru aceasta domnia mea m'am mâniat pe acești vecini, de le-am făcut lor rea urgie și i-am trimis ca să zacă în ocnă.

Pentru aceea, am dat și domnia mea slugilor domniei mele, lui Mihai și fratelui său Dumitru, ca să le fie lor acest sat mai sus spus, Balota, să le fie dedină, ohabă, filor și nepoților și strănepoților și ncătinsă și neclintită, după porunca domniei mele.

Iată dar mărturie punem domnia mea: jupan Tudor mare ban și jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul mare vistier și Cârstea mare spătar și Panaiot mare stolnic și Bratul mare comis și Lupul mare paharnic și jupan Fote mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Stepan, în cetatea de scaun Târgoviște, luna August 7 zile dela Adam până acum ani 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XLI/31.

Orig. slav. perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

98

1612 (7120) . . . . . 7.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeiești mănăstiri numită Viforăști, unde este brumul nașterea preasfintei, curatei stăpânii noastre, de Dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, ca să-i fie toate bălțile și gârlele carile sânt la sateli lor la Gurguița și la Vărăști, să-ș ia vama de în pęști și de în tot vinitul, cum au ținut și au luat și mai denainti vrémce în zileli răposatului moșului domniei mele și în zilile părintelui domniei mele.

Deriptu acéia și voi, stolnicilor, cari sântiți acia, de vréme ce viți videa <ar>tea domniei melce, iar voi să căutați să lăsați bălțilci. ¹⁾ șt în pace.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic însăși spusa domniei mele. ¹⁾ 7 zile, anul 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Viforata, 1/3.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete inelară, aplicată.

99

1612 (7120) August 9.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Scris-am domnia mea la voi, stolnicilor, carei sânteti pre la Bistreț. După aceea vă grăescu domnia mea, în vrémce ci veți vedea aceasta carte a domniei

¹⁾ loc rupt în orig.

mele, iar voi să căutați să dați partea călugărilor dela svânta mânăstire den Tisména, să împărțiți în doao cu dinșii cum au fost și mai deînte vreme și nimica să nu le opriți nici dentru un ban ce le se va veni, însă den Braza-grălă până în Măceșii și den Gréndure și de tutindenea den toată balta, cum au luat și mai deînte vreme. Iar de se vom mai plânge călugării că le opriți ce le iaste partea den baltă, voiu trimite domnia mea niște oameni al domnie mele, de mare rușine veți păți acolo.

Aceasta vă vorbesc domnia mea. Astfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luna August 9 zile, anul 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu domn.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XC/10.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete inelară, căzută,

Copie rom. ms 329 f. 598 (sub anul <7115> 1607).

100

1612 (7120) August 20.

Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, sfintei mânăstiri ce se chemă dela Râncăciug, ca să fie în pace și sloboz niști rumănaș, 3¹), ai sfintei mânăstiri, anum Buzdugan și Pătru și pop Dobromit, casele lor și bucatele lor să fie în pace de bir ce sânt de Brătilești și de gălet și di oae și di bou și de toate mâncăturile câte sânt priste an în țera dumniei mele. Pântrucă am văzut dumniei mea și cârțile altor domni bătrâni și carte lu Șerban vodă de ertăciune, cum au fost ertăți de toate dăjdele, [dăjdele] așijderé și dumnie mea i-am ertat cum să fie în pace de toate cum iaste mai sus scris, numai să aibă a posluși sfintii mânăstiri de ce va fi treba mânăstirii.

Derept aceia și voi sătenilor și birarilor, cari veți înbla cu slujbă într'acest judiț, în vreme ce veți vedea carte dumniei mele, iar voi să căutați de să vă feriți de acești 4 rumăni, ce i-am ertat dumniei mea, de să aibă pace casele lor și bucatele lor.

Și le-m fost mai făcut dumnie mea o altă carte a dumniei mele de ertăciune cu pecete cea mică. Iar acum se-u plânsu călugării înaintea dumniei mele, cum nu se pot răposa acești 4 rumăni de alai săteni, ce să căutați voi, sătenilor, de să dați pace acistor rumăni, cum i-am ertat dumniei mea. *Astfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic însăși zisa domniei mele.*

Scris August 20 zile, anul 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Râncăciuv, XIII/6

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

¹) Modificare ulterioară în 4.

<1612—1613> August 22.

Cartea jupânului Pană vist. tot pentru Sulari, tot fără leat.

Scris-am jupan Pană vist. aciastă carte a mea sfintei mănăstiri ce se chiamă Coșuna, aproape de Craiova, unde iaste hramul sfântului ierarh Nicolae, ca să aibă a fi ci în pace de cătră satul Sulariul, den satele ce l-au miluit domnul nostru Radul voevod, ce au fost cumpărate de răposatul Mihaiu voevod, pentrucă au fost părât sarul Sulariul înaintea domnului nostru și înaintea noastră, cum că le înpresoare călugării moșia cu hotatele, iar eu m'am dus însumi de am văzut și am socotit preste toate moșiile și am văzut pietrile hotarilor pre unde au fost hotărât și înpietrit de răposatul Pârvul log., dumnezeu il pomenească, cu 12 boiari. Deci, eu n'am putut muta hotarile, ci le-am zis să vie Sularii de față cu călugării să se părăscă înaintea domnului nostru Radului voevod și le-am pus zi la uspenie *născătoarei de dumnezeu*. Deci călugării au venit, iar rumânii ei n'au venit. Deci călugării ci au venit la zi și la soroc, iar rumânii ei n'au mai venit, ci au șazut călugării aicea la scaunul domnului nostru de au așteptat rumânii, 3 zile și o săptămână și mai mult, ci tot n'au mai venit, rumânii.

Dreptu acéia, să aibă călugării a-ș ține moșia pre unde au ținut-o și mai denainte vreme și să fie în pacc de cătră rumâni, iar lor de le va mai tribui pără, ei să-ș ia 24 de boiari, Sularii să-ș aleagă moșia. Și într'alt chip să nu fie, peste porunca domnului nostru.

Av. 22 zile fără leat.

Pană Ioan vist.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovât, nr. 722 f. 398v—399.

Copie rom.

Datat după domn și Pană vistier.

1612 (7120) August 26.

Hrisovul lui Io Radul voevod pentru Călimănești.

Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri numită Coșia, unde este hramul sfânta troiță, ca să-i fie ertat satul Călimăneștii sfintei mănăstiri de bir și de găleată și de bou și de oae și de cal și de dijmă de stupi și de porci și de gorștină de oi și de banii din județ și de toate dâjdile și mâncăturile câte sânt preste an în țara domniei mele, pentrucă l-am ertat acest sat ce iaste zis mai sus însumi domnia mea, că se-au întâmplat domniei mele de am mers domnia mea la sfânta mănăstire, ci am văzut domnia mia că să hrănește sfânta mănăstire cu multă trudă și poartă

bucatele cu anevoe și fiind calea stricată și surpându-să în toțci> anii și fără de ajutoriu, nu vor putea sfinții părinți să ție acea cale rîa. Deci domnia mia le-am ertat acest sat ce scrie mai sus, de bir de toate dăjdile, să fie ertățci> în zilele și'n viața domniei mele.

Drept aceea și după petrecerea domniei mele, carele va dăruia domnul dumnezeu a fi domn țărâi, rogu-l, cu numele lui dumnezeu, să ajute și să întăriască cu aciastă milă, ca să aibă și domnia lui ajutoriu de domnul dumnezeu și de sfânta precista *mama lui dumnezeu* la înfricoșatul și nefățarnicul județ.

Iată și mărturii am pus domnia mia: jupan Tudor *mare ban al Craiovei*, jupan Vintilcă> *mare dvornic*, jupan Nica *mare logofcă>* și jupan Dédiul *mare vistiari si Cârstea spăt. si Bratul comis si Panaiot stolnic si Lupul pâharnic și jupan Fota mare post.*

Și Irimia logofcă> au scris în Râmnic, luna Av 26 zile, leat 7120 <1612>.

Arh. St. Buc. Condica m-rii Cozia, nr. 712 f. 257

Copie rom.

Altă copie rom. ms. 209 f. 35v.

103

1612 (7120) August 26.

Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume: Oprea și Lațco și Bădiuță și Drăghici și Oprea din Păușăști, ca să fie în pace și slobozi de câtră nepoții lu Anghel com., însă anume, Vladul și Chisar și Zahariia din Berislăvești, pântrucă au venit acești oameni ce sântu mai sus scriși împreună cu nepoții lu Anghel și așa au părātu ei cum le sântu Oprea și Lațco și Băduță și Drăghici și Oprea rumâni vânduți în Sărăcinești. Iar într'aceia, au venit acești oameni ce sântu mai sus scriși cu mulți oameni buni de împrejurul locului de au mărturisit cum ei nu sântu rumâni lu Anghel, ci sântu de moșăe din Păușăști.

Iar într'accia, ei au adus și cărțile de moșăe altor roposăți domni și le-am cetit domnia mea în divan cu toțci> cinstiți deregătorii domniei mele: cartea roposăului Mircei voevod și cartea roposatului Alixandru voevod și am văzut domnia mea cărțile și am adăvârat cu toț cinstiții> deregătorii domniei mele, cum acești oameni n'au fost rumâni cumpărății> de Anghel com. ci au fost judeci de moșăe din Păușăști. Deci au rămas nepoții lu Anghel de în lege de naintea domniei mele.

Iar într'acie, am dat domnia mea Oprei și Lațco și Băduță și Drăghici și Oprea, ca să fie în pace și slobozi de câtră nepoții lu Anghel com. și de câtră toțci> oamenii lor de acum nainte.

dupre Pielman, alături cu Pielman, să-i fie lui moșie stătătoare, că i-am dat-o zestre. Și pentru credința ne-am pus și iscăliturile ca să să crează.

Și am scris eu, popa Radomir din Stănești, văleat 7120 <1612>.

Eu Calin adeverez.

Eu Voicilă martor. (m. p.)

Eu Stanul martor.

Eu Răduț logofăt.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cotroceni, nr. 206 f. 168.

Copie rom.

106

1612 (7120).

† Scriș eu ermonah Ioan egumen de în sv<ă>nta mănăstire, de în Tisman<a>, cum să să știe ca au mersu călugării dela Hotărani de au zis naintea Radului vod<ă>, că au un satu lângă balta Bistrețului, ci-l cheama Plosca, și au zisu că au în baltă parté de vama și preste baltă pământ în Grinduri; er eu am căzutū și am spus naintea Radului vod<ă> cu dereptate lu dumnezeu adivăr: satul Plosca este al loru, iar balta este ă Tisménei făcut<ă> de <via>ti Nicodim, iar ei Hotărâni de pre Plosca nici au avut în baltă, nici preste baltă pământu în Grinduri.

Dup<ă> aceia, ne-au dat Radul vodă 6 boeri să mergă pre acolo să afle dereptate și să adivereze cu omeni bătrâni de înprejurul Marginé și cu Marginé, anume: de în Brâncoveni, Matei peh., de în Vălén, Mih<ă>nil post., de în Gaia, Iscrul log. de Robănești, pop<a> Stoica, de în Dălga, Stanciul post. și de în Urzicuț<a>, Stanciulcul.

Dup<ă> aceste, am aflat boerii și am adevéritu cu molți oameni buni bătrâni: de în Cioroi, Șarbu și au fost și vătah de năvod pré balta în tinerițele lui, și Lupu, și Vladul de în Bărca și Bratol și Micul și Mituta de în Urăți și Pătru Oțet și Duia și Ursul de în Strămăba, Stan și Prodan de în Plosca și noi toț<i> ci sântem vânători de tineretele năstre până la bătrănețele năstre, că noi mărturisim toț<i> cu suflétele năstre, că este balta Bistrețul a sventei mănăstiri Tismenéi făcut<ă> de <via>ti Nicodim cu stradanie svinției luii.

Văleat 7120 <1612>.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XI/44.

Orig. rom., hârtie filigran.

Copie rom. ms. 329 f. 601 v.

1612 (7120).

† Cu mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul răposatului Mihni voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele Neagului și frate său Turcinu și cu feciorii lor, câți dumnezeu le va da, ca să le fie lor moșie în sat la Cârlo-mănești, însă din parte frăține său, lui Belciu, jumătate, de preste tot hotarul.

Pentru că aciastă mai sus zisă moșie, ei o au fost vândut Belciu, încă mai de nainte vreme Vălcului. Iar când au fost pã urmă, Neagul și cu frate-său Turcin, ei au răscumpărat a lor dreaptă moșie dela Vălcul, drept 2 boi și 300 aspri gata; însă aciastă mai sus zisă moșie, ei o au fost răscumpărat-o, acești mai sus scriși oameni, dela Vălcul, de mai nainte vreme, încă din zilele răposatului Mihai voevod.

Și iar au cumpărat Neagul și frate-său Oana din partea unchiu-său lui Belciu, jumătate de moșie, du preste tot hotarul, din câmp, din apă și din pădure și du pretutindine, dela Bolciu, drept 450 aspri gata.

Și iar au cumpărat Neagul moșie la Cârlo-mănești, partea Oprii al Cârstocii toată, ori câtă se va alege, din câmp, din apă și din pădure și du preste tot hotarul, drept 580 aspri gata.

Și iar au cumpărat Neagul un pogon de vie în deal și a treia parte de moșie, du preste tot hotarul, dela Dragna, drept 800 aspri gata.

Și iar au cumpărat Neagul un răzor la câmp dela Zahariia călugărul, drept 130 aspri gata.

Și aceste mai sus zise moșii, ei le-au fost cumpărat, acești mai sus scriși oameni, încă mai de nainte vreme din zilele răposatului Mihai voevod și ai Radului voevod Șarban și au fost avut și cărți de cumpărătoare, ei le-au fost pierdut de multele răotăți.

Și iar au cumpărat Neagul . . . ¹⁾ stânjani de moșie, du preste tot hotarul, dela Marina, fata Fulgăi, <drept> 800 aspri gata.

Și au vândut acești mai sus ziși oameni aceste mai sus scrise moșii, de a lor bună voc.

Și au fost oameni aldămășari, anume: Vlad și Zahariia călugărul . . . . .²⁾ și Ticul și dinnaintea domniei mele.

Pentru aciastă, <au dat și domnia mea acestor mai sus> ziși numiți oameni ca să le fie lor aciaste mai sus scrise moșii, ohabnice . . . . .³⁾ și de către nimeni să nu <se> clătească.

¹⁾ loc alb în text.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea . . . . . ¹⁾ mare logofăt și Dédiul vistier și Cărstea spatar și Bratul . . . . . ¹⁾ mare logofăt.

Și eu, Bran logofăt, <am scris> în scaunul cetății . . . . . ¹⁾ luna . . . . . ¹⁾ văleat 7120 <1612>.

† S'au tălmăcit, precum au fost, după cartea sârbescă.

† Eu Costandin, dascăl slovenesc, *am scris*.

Arh. St. Buc., Condica ep. Buzău, nr. 171 f. 233v—234.

Copie rom.

108

1612 (7120).

Cartea Lucăi mitropolitului și a episcopilor dela amândouă eparhiile, pentru ca să pue egumen dăn obște.

Din mila lui dumnezeu, preasfințitul mitropolit chir Luca al Târgoviștei și al întregii Țări Românești.

Domnul nostru Iisus <Hristo>s zice: unde vor fi doi sau trei strănși întru numele meu, cu sănt în mijlocul lor, mai vărtos când vor fi strănși zece, sau treizeci, sau șazeci, sau mai mulți în mijlocul lor, cum să făgăduiaște cu adevărată gura lui, cum vedem aiiave că acest obicéiu ține-să și iaste până acum la sfânta dumnezeiască mănăstire.

Și iaste lége pusă bună și aleasă mai denainte făcută de sfinții părinți și stă neclătită de pravilă, ca să fie alesătura egumenilor de părinți carii vor fi la mănăstire, iar să nu fie dăn boiari, sau dăn mireani, pentru să nu fie certe și sfede între preoți și între călugări și pentru să nu fie scădere și lipsă, ci să fie adaos și înmulțire sfintei mănăstiri, căci iaste lege să fie egumen ales de părinți, care vor ști ei că iaste om bun și dăstoinic și chipesh la aciastă slujbă și să fie destoinic a-i învăța și a-i paște în căi dumnezești pentru spăseniia lor sufleteste și trupestă și să fie destoinic a înmulți și a adaoge și a crește bucatele mănăstiri și a socoti pace și lăcuire bună fraților, ca să umple glasul mântuitorului ce zice: „cându veți lăcui în pace și cu iubire, atunce vor ști toți că sunteți ai miei ucenici“.

Iar diavolul, carele nu va binele omului, întră la inima unora călugări mincinoși și becisnici, investiți cu piiale de oae desupra, iar inima lor de lup, și mergu pre la boiari de dau mită, de-ș dobândescu egumeni și spargu și sărăcescu mănăstirile. Incă și smereniia noastră am umblat pre la toate mănăstirile și am aflat așa.

Mers-am și la sfânta mănăstire a sfintei troițe ce să cheamă Coziia și am văzut cu ochii miei că era aproape de a să sparge și a să pustire pentru desele schim-

¹⁾ loc alb în text.

bătăuri ale egumenilor celor ce vin cu sila boiarilor, pre mită. Numai să fie cu învățătura legii și a pravilii. Și de acum înaintea cine să va ispiti a să băga egumen cu mită prin sila boiarilor, să fie afurisit și proclat și neertat de dumnezeu și pământul să nu-l mănânce, numai să fie umflat ca o tămpână și să aibă stricăciunea lui Ghiezi și spânzurarea Iudii. Așajdere și cene va umbla dăn călugări cu mita să să facă egumen, proclat să fie.

Pentru aciasta, s'au făcut și aciastă carte a smerenii mele să fie în veac. Iar după aceea, noi plecații; mitropolitul Luca dela scaonul Târgoviștii denpreună și episcopul Efrem al Râmnicului și episcopul Chiril al Buzăului, noi am văzut cartea părintelui cinstitului patriiarh Eremii cu blagosleveníe și cu învățatură de tocmeala sfintei mănăstire ce-i mai sus scrise, pre nume Cozia, însă pentru tocmeala egumenilor ce să vor pune în mănăstire și cum să vor pune, însă cu voia preoților și a călugărilor den mănăstire.

Dreptu aceia și noi plecații, am blagoslovit și am lăsat cum au tocmît cel mai sus numit cinstitul patriiarh și am scos după grecie pe limba rumânească, ca să poată și alții citi și a socoti. Iar cine nu va socoti aciastă scriptură și tocmeală ce e mai sus scrisă, el să fie și de noi blestemat cum iaste mai scris blestemul patriiarhului.

Văleat 7120 <1612>.

Luca mitropolit Ungrovlahie.

Efrem episcop Râmnicean.

Chiril episcop Buzian.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cozia, nr. 712 f. 270 — 270 v.

Copie rom.

Altă copie rom. ms. 209 f. 11.

109

1612 (7120) Târgoviște.

Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Vierăș, care are hramul vovidenia preasfintei stăpânei noastre de dumnezeu născătoare și pururca fecioară Maria, ca să-i fie două răzoare de vie în dealul Izvoranilor, pentrucă această mai sus spusă vie a fost de moștenire a lui Spilea. Apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, a venit egumenul Sarapion înaintea domniei mele împreună cu Stoica postelnic și cu jupanița lui Elina și au făcut schimb cu Spilea, de a dat egumenul Sarapion lui Spilea o delniță la Izvorani, însă delnița lui Mățoiul 6 ogoare în câmp, iar Spilea a dat aceste mai sus spuse răzoare de vie în dealul Izvoranilor. Și încă a dat Spilea sfintei și dumnezeieștii mănăstiri un fulon de atlas și un cal. Și așa s'au tocmît ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei și dumnezeieștii mânăstiri, ca să-î fie ocină și ohabă și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și Nica logofăt și Dediul vistier și Cârstea spătar.....¹⁾ paharnic și Bratul comis și jupan Fote mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și eu, Șarban diac, care am însemnat în cetatea de scaun în Târgoviște, dela Adam până acum, în anul 7120 <1612>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Vicroș nr. 710 f. 781-781 v.

Copie slavă.

Altă copie slavă în ms. 479 f. 126v-127.

110

1612 (7121) Septembrie 10, Târgoviște.

† Atotvăzătorului și preabunului cel în troiță slăvit dumnezeu, mărire și laudă celui ce din neființă la ființă a adus lumea cu cuvântul său și a întărit-o cu duhul său preasfânt, nelăsând în nespusa îndurare a sa preasfântă să piară neamul omenesc pentru întinderea mâinilor strămoșului nostru ce a fost de demult în raj, ci plecând cerurile s'a cotorât liberându-l din stricăciune, dându-ne în multe chipuri calea pocăinței. Și din fiecare neam alcgând fii, i-a făcut moștenitori ai împărăției sale, plăcând lui dumnezeu după faptele lor bune; căci ce ochiul n'a văzut și urechea n'a auzit și la inima omului nu s'a suit, a pregătit dumnezeu celor ce-l iubesc.

Pentru aceasta, eu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul, singur stăpânitorul, Io Radul voevod, din mila și cu darul lui dumnezeu stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului Io Alexandru voevod, încă al părților de peste munți Amlașul și Făgărașul herțeg, a binevoit domnia mea cu a sa bunăvoință, cu cinstita luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu cel ce m'a proslăvit și cu mărire m'a înălțat pe scaunul sfântrăposașilor părinți ai domniei mele.

Iată am dăruit și domnia mea acest întru totul cinstit, cu frumoasă față și precinstit hrisov de față al domniei mele, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri sfintei, dumnezeieștii mânăstiri, numită Cozia, unde este hramul sfintei și de viață începătoarei troițe nedespărțite și părintelui egumen Pahomie ieromonah și fraților care trăesc în acest sfânt lăcaș, ca să le fie satul Călimănești, care este aproape lângă sfânta mânăstire, ca să fie în pace și slobozi de bir și de găleată și de fân și de gorștină de oi și de oaie seacă și de porci și de dijma de stupi și de bou și de cai de olac și de conac și pentru pârcălabii dela Râmnic să fie în pace și de toate

¹⁾ loc alb în text.

slujbele și dajdiile câte sunt peste an în țara domnici mele, pentrucă însumi domnia mea m'am milostivit și am iertat acel sat Călimăneștii mai sus spus, de toate cum este mai sus zis și în zilele și viața domniei mele, încă și în zilele altor binecinstitori domni creștini, după trecerea noastră, pentrucă s'a întâmplat că însumi domnia mea am mers acolo la sfânta mânăstire și însumi domnia mea am văzut acest drum cu mare nevoie și cu multă trudă, tot cu pietre rele și mari și nu pot călugării dela sfânta mânăstire să-și aducă carele lor cu bucate, ci cu multă trudă și necaz aduc pe acest drum carele lor cu bucate.

Iar într'aceea, domnia mea am căutat din inima domniei mele că trebuie la acest drum mult ajutor, să se ajute să se taie pietrele cu ciocanul să fie de ajutor sfintei mânăstiri, ca să-și poată aduce carele lor cu bucate. Deaceea, domnia mea m'am milostivit și am iertat domnia mea însumi acel sat Călimănești, să fie de ajutor sfintei mânăstiri, ca să taie ci cu ciocanul aceste pietre mari să îndrepte drumul, ca să poată călugării dela sfânta mânăstire să aducă carele lor ca să se hrănească, când vor fi de ascultarea sfintei mânăstiri.

Pentru aceasta și domnia mea am râvnit să fiu ctitor nou la această sfântă mânăstire și m'a înscris pe domnia mea la sfânta proscomidie și am dăruit însumi domnia mea această milă și ajutor sfintei mânăstiri, să fie de folos în zilele și viața domniei mele, încă și în zilele altor binecinstitori domni creștini, după trecerea noastră, să fie iertați în veci. Iar cu satul Călimănești alți boieri sau pâr-călabi niciun amestec sau treabă să nu aibă cu acel sat, fără numai nastavnicul sfintei mânăstiri și cu tot soborul, să aibă ei să judece ce va fi greșala lor, alt om niciun amestec sau treabă să nu aibă în acest sat.

Încă și blestem punem domnia mea: după trecerea domnici mele, pe cine binevoește domnul dumnezeu să aleagă domn al Țării Românești, fie din rodul inimii domniei mele fie din ruda noastră sau, după păcatele noastre pe altul din dreptmăritorii domni, vă rugăm, în numele lui dumnezeu și al preasfintei lui maici, ca să întăriți și să înnoiți acest hrisov al domniei mele din agoniseala de dumnezeu dată vouă cu ce vă îndeamnă dumnezeu, după cum însuși Hristos a poruncit și a zis: „priveghiați și vă rugați, ca să nu intrați în ispită“; precum și eu și ceilalți să avem deslegarea păcatelor la înfricoșata a doua venire a domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și să le dăruiască domnul dumnezeu în veacul lor și acoperământul preacuratei lui maici. Iar cine nu cinstește și nu înnoiește acest hrisov al domniei mele, ci rușinează și rupe și ia această milă de ajutor dela sfânta mânăstire, fie domn fie boier sau orice om ar fi și nu caută la acest hrisov al domniei mele, acela să fie de trei ori blestemat și afurisit de stăpânul domnului nostru Iisus Hristos și de 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu ceilalți necredincioși Iudei care au strigat, sânge asupra domnului dumnezeului lor Hristos și au zis: ia-l, „ia-l și răstignește-l“ și sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, este va fi în vecii vecilor, amin.

Iată martori punem domnia mea: jupan Tudor mare ban al Craiovei și jupan Pană vistier și jupan Vintilă mare vornic și jupan Neca mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Cârstea mare spătar și jupan Panait mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Foti mare postelnic. Ispravnic Neca mare logofăt.

Și eu, Neago logofăt, am scris de grabă în cetatea numită Târgoviște, luna Septemvrie 10 zile și dela Adam până acum, anul curgător 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Radul Voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XLIX/5.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Copie slavă ms 712 f. 259—260.

Cu o trad. rom. din 7 Aprilie 1767; alte traduceri rom: ms. 712 f. 378 — 379; *ibid* f. 260—261; ms. 209 f. 27v—28.

111

1612 (7121) Septembrie 14. Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Sarchiz și cu fiii săi, câți îi va dăruî Dumnezeu, ca să fie ocină în Bujorani, însă din partea lui Constandin și a mamei lui Voica, jumătate, din vatra satului și din câmp și din apă și din dealul cu vie și cu vinăriciul și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentru că această parte de ocină a fost de moștenire dinainte vreme încă din zilele lui Radu voevod Șerban de întăiu.

Iar apoi, când a fost mai târziu, iarăși în zilele lui Șerban voevod, iar Sarchiz nu s'a putut odihni, ci a avut judecată de către Stroe Hotman și de către Badea și cu fiica lui Hotman, anume Maria. Și așa au părît înaintea lui Șerban voevod, că Sarchiz și Voica și fiul ei Constandin nu au avut niciun amestec cu această ocină, iar Sarchiz și Voica și fiul ei Constandin așa au părît, că aceea ocină a fost a lor de moștenire. Atunci, întru aceea, Șerban voevod n'a putut să aleagă judecata, ci a dat 6 boieri. Apoi acești 6 boieri așa au mărturisit înaintea lui Șerban voevod că acea ocină a fost dreaptă dedină a lui Sarchiz și a Voicăi și a fiului ei Constandin, iar Stroe Hotman și Badea și Maria, fiica lui Hotman, n'au avut nici un amestec cu aceea ocină. Iar apoi, nici după aceasta nu s'au lăsat Stroe Hotman și Badea și Maria, fiica lui Hotman. Și apoi, pentru a doua oară au ridicat pâră înaintea lui Șerban voevod. Apoi Șerban voevod a dat lui Stroe Hotman și fiicei lui Maria și lui Badea 12 boieri ca să jure. Și apoi și de la acești 12 boieri a rămas de lege.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, Stroe Hotman și fiica sa Maria și cu Badea și împreună cu Sarchiz și Oprea și Voica și fiul ei Constandin au venit iarăși înaintea domniei mele; și Stroe Hotman și fiica sa Maria și Badea așa au pârît înaintea domniei mele că aceea ocină este a lui de moștenire. Iar la aceasta, Sarchiz și Oprea și Voica și fiul ei Constandin, ei au scos cartea lui Șerban voevod și am citit domnia mea și am văzut domnia mea cum sunt scrise, de au rămas Stroe Hotman și fiica lui Maria și Badea de lege de 6 boieri și apoi a doua oară de 12 boieri, cum Stroc Hotman și Maria și Badea n'au avut nici un amestec cu aceea ocină și vic. De aceea, am cercetat domnia mea și am judecat domnia mea cu toți cinstiții dregători ai domniei mele, din divanul domniei mele și am adevărit domnia mea că Stroe Hotman și fiica lui Maria și Badea n'au avut nici un amestec cu aceea ocină dedină, ci a fost a lui Sarchiz, a lui Oprea și a Voicăi și a fiului ei Constandin a lor dreaptă dedină. De aceea, Stroe Hotman și fiica lui Maria și Badea au rămas de lege din divanul domniei mele, cum au rămas de lege și înaintea lui Șerban voevod.

De aceea, am dat domnia mea lui Sarchiz și lui Oprea și Voicăi și fiului ei Constandin, ca să le fie lor ocină de ohabă; dar să se știe: jumătate din această dedină de ocină și de vie să fie a lui Oprea și a Voicăi și a fiului ei Constandin iar cealaltă jumătate din această ocină și vie să fie a lui Sarchiz, căci a fost cumpărată dela Oprea și dela Voica și dela fiului ei Constandin, pentru 8000 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Sarchiz ocină în Bujorani dela Badea al lui Pribeagul, jumătate, din partea lui de ocină și din sat și din câmp și din pădure și din dealul cu vie și vinărici și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentru că Sarchiz a cumpărat-o dela Badea al lui Pribeagul, pentru 5000 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Sarchiz dela Băioaie un loc pentru 600 aspri gata dela Jahul orășanul. Și iarăși a cumpărat Sarchiz dela Ștefan al lui Stoica un loc dela Jahul orășanul, un loc din drumul Oltenilor, pentru 400 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Sarchiz un Țigan anume Nicula dela Opiș Horul din Cârștienești, pentru 1000 aspri gata. Și au vândut acești numiți oameni aceste părți de ocină care sunt mai sus spuse de a lor bună voie și cu știrea tuturor fraților lor și a tuturor megiașilor dimprejurul locului, încă din zilele lui Șerban voevod. Și am văzut domnia mea și cartea lui Șerban voevod de cumpărătoare pentru aceste părți de moșie cum sunt scrise mai sus.

De aceea, domnia mea am dat lui Sarchiz, ca să-i fie lui ocină și dedină ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și iată martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și Cârstea mare spătar și Panaiut mare stolnic și Bratul mare comis și Lupul mare paharnic și jupan Fote mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Am scris, Stanciu logofăt din Olănești, în luna Septembrie 14 zile, în cetatea de scaun Târgoviște dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7121 <1612>.
† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, XXXIV/33

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță

Cu o trad. rom.

112

1612 (7121) Septembrie 17, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marclui și preabunului răposatului, Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, satului Tunșii și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie tot satul Tunșii cu tot hotarul și cu tot venitul din hotar iarăși până <în hotar>. Să se știe hotarul satului: mai întâiu sub țărmurile Socurilor din obârșia.....¹⁾ Copăcioasei sub gura Făltării și la fundul râului și la fântâna Grosneței și dâlma Breoei sub fântâna Breoei și valea Comarnicului și Piscul Urciorului sub gura Sfredelului, din cursul apei Tunsului....¹⁾ obârșia.....¹⁾ drumul Dobroștei dar Drăgșita dintr'un.....¹⁾ de sub Comaneasa din gura Ciunsăi ai.....¹⁾ Și cursul apei sub.....¹⁾ Ciunsăi, pentru că este a lor veche.....²⁾ de moșie de strămoșie și tot.....¹⁾ hotarul Tunșilor, cu toată ocina cu bună pace.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, s'a sculat un om anume Radul la un.....¹⁾ la cu.....¹⁾ mai sus zis, împreună cu mai sus spusă slugă a domniei mele, de a.....¹⁾ a cercetat și cu tot satul dinaintea domniei mele cum a cotropit ocina lor și.....¹⁾ Iar la aceasta, domnia mea le-am dat lor 6 boeri..... <hot> arnic, sluga domniei mele Dragomir al doilea armaș..... au umblat..... 6 boieri mai sus ziși împreună cu mai sus spusă slugă a domniei mele de au cercetat..... au fost hotarele satului..... Cei 6 boeri au ales..... hotarele satului, au hotărnicit..... cum au fost acum înainte vreme..... Iar Radul..... iarăși <a rămas> de lege dinaintea domniei mele și.....¹⁾ hotarul lor ohabă fiilor și nepoților și strănepoților lor, de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată și martori...¹⁾ mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Panait mare stolnic și jupan Cârstea mare spătar și jupan Bratul mare comis, și jupan Lupul mare paharnic și jupan Fote mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

¹⁾ loc rupt în text.

Și am scris eu, Stepan, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Septembrie 17 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7121 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domu.

Arh. St. Buc., Copii particulare sub dată.

Copie slavă din sec. XX.

Cu o trad. rom. din sec. XX.

113

<1612> Septembrie

Cartea lui Radul voevod, feciorul Mihnei voevod, prin care dă întru stăpânire Mariei, fata lui Dan vornicul, niște părți de moș în Gabrov.

Cu mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Mihnei voevod. Dat-am domniia mea aciastă poruncă a domnii mele jupaniței Mariei, fata lui Dan dvornicul și cu fii ei câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie moșie în Gabrov, partea lui Potroghiur și partea lui Pandico și partea Oancei logofătul, toată, câtă să va alege din câmpu și din pădure și din apă și din șezutul satului și du preste tot hotaru și cu toți rumânii, pentrucă aciastă mai sus zisă moșie, partea lui Potroghiur, o au fost cumpărat Dan dvornicul încă din zilele răposatului părintelui domnii mele Mihnei voevod, dela Potroghiur, iar partea Oancei logofăt și partea lui Pandichiu o au fost cumpărat Dan dvornicul dela Vălcul logofătul din Tunsul, drept 10.000 aspri gata, încă din zilele lui Simion voevod. După aceia, Dan dvornicul și jupâneasa lui Vlada, ei au dat aciastă mai sus zisă moșie zestre fiicăi lor, jupănesii Marii.

Iar când au fost acum, în zilele domnii mele, iar jupanița Vălcului logofătul de la Tunsă, anume Stanca, și fiii său anume Radul, ei au venit înaintea domnii mele de s'au părît de față împreună cu jupâneasa Mariia. Și așa para jupâneasa Stanca și cu fii-său Radul, cum n'au dat nici au vândut aciastă moșie ce s'au zis mai sus lui Dan dvornicul. Iar într'aceia, jupâneasa Mariia, ia au scos cartea de cumpărătoare înaintea domnii mele și înainté tuturor cinstiților boerilor domnii mele și au fost scrisă cu mâna Vălcului logofătul, bărbatul jupănesii Stancăi, cum au dat și au vândut acea parte de moșie ce s'au zis mai sus de a lui bună voe, lu jupan Dan dvornicul. Și mulți boeri au cunoscut scrisoarea Vălcului logofăt de la Tunsă. Intr'aceia, au rămas jupâneasa Stanca și fii-său Radul de lege și de judecată dinnaintea domnii mele și din divanul domnii mele.

După aceia, nici așa nu s'au lăsat jupâneasa Stanca și cu fiii său Radul, ci au luat lege 12 boeri ca să jure cum n'au vândut bărbatul ei, Vălcul logofătul, aciastă moșie ce s'au zis mai sus lui jupan Dan dvornicul. Ei n'au putut să jure nici decum și au rămas al doilea rând de lege dinnaintea domnii mele și din divanul

domnii mele. Deci, de va scoate jupâneasa Stanca sau fiu-său altă dată niscarcva cărți mincinoase, să nu să crează.

Drept acéia, am dat domniia mea jupănésii Marii, ca să-i fie aciastă mai sus zisă moșie de moștenire și feciorilor, nepoților și strenepoților ei și de niminia să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea: jupan Pană *mare* vistier și jupan Vintilă *mare* dvornic și jupan Nica *mare* logo<făt> și Dediul *mare* vistieriu și Cărste *mare* spătar și Panait *mare* stolnic și Bratul *mare* comis și Lupul *mare* paharnicu și jupan Fote *mare* postelnic. Și ispravnic Nica *mare* logo<făt>.

Și am scris eu, Dragomir logof<ăt>, în scaunul cetății Târgoviștei și anii de la Adam până acum curgerea lor, văleat 7121 <1612>, luna.....

Io Radul voevod.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cotroceni, nr. 690 f. 200 v—201.

Copie rom.

Datat după divan.

114

<1612 Septembrie — 1613 Aprilie>.

Hrisovul răposatului Radul voevod, dela leat 7121 <1612>.

† Cu mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul răposatului Mihnii vodă. Dat-am domniia mea aciastă poruncă a domnii mele sfintii și dumnezeceștii mănăstiri ce să cheamă Mărgineni, unde iaste hramul sfinților îngeri și părintelui egumenului Galaction și altor părinți lăcuitori într'acel sfânt lăcaș, ca să ție ei moșie în Blagodești *dela Oraș*¹⁾, însă jumătate de sat, dăn cânpu, dăn pădure, dănspe apă, dăn siliștea satului și cu rumâni du peste tot hotar, pentrucă aciastă moșie ce s'au zis mai sus, au fost dă baștină a lui jupan Drăghici fost mare comis și a lui Udriște postelnic și a jupănésii Calii vornicésii. Apoi, când au fost în zilile lui Moise voevod, ei au fost dat aciastă moșie care s'au zis mai sus, părțile lor toate, sfintii și dumnezeceștii mănăstiri care am zis mai sus, pentru sufletul răposatului jupân Neagoie, ca să fie sfintii mănăstiri moșie obavnică. Și tot au ținut sfânta mănăstire aciastă moșie cu bună pace.

Iar când au fost în zilile Radului vodă Șarban, iar călugări<i>, ci au avut judecată înaintea domnii lui, cu jupan Mihul portar dăn Oraș. Și așa zicea Mihul, portar precum n'au avut călugării ca să ție atăta moșiie în satul Blagodeștii, adecă jumătate de sat, ci au avut numai a treia parte. Intr'aceia, domnia lui au căutat de au judecat pă dreptate și pă lége cu toți cinstiți boiarii domnii lui și au dat domniia lui 6 boiari împreună, ca să caute și să adevereze avut-au sfânta mănăstire atăta moșiie, jumătate de sat în Blagodești, au numai a treia parte,

¹⁾ Este vorba de orașu Flcci.

precum vor afla acei 6 boiari cu ale lor suflete. Deci, acei șase boiari așa au aflat și au adevărat cum că au avut sfânta mănăstire jumătate de sat, iar nu a treia parte, precum au zis Mihul portar. Și au rămas Mihul portar de judecată dinnaintea domnii lui.

Iar când au fost acum, în zilele domnii mele, iar călugării dăla sfânta mănăstire, ei au avut judecată înaintea domnii mele cu Capotă județul *din* Oraș, iar pentru acca moșie dăn Blagodești. Și au scos Capotă un hrisov al răposatului părintelui domnii mele, Mihunii vodă, făcut pă moșia dăn Blagodești, cum că au fost schimbat Danciul dăn Cornești și au dat toată partea lui de moșie dăla Cornești lui jupan Drăghici vorneț și feciorilor lui anume Stoica și fételor lui anume: Maria și Neacșa și Chira și cu nepoții lui anume, Vintilă și Radul; iar Drăghici vorneț el au fost dat moșia lui dăn Blagodești, toată, câtă s'ar alége, au dat Danciului moșie pentru moșie. Într'acéia, domnia mea am căutat și am judecat pă dreptate și pe lége cu toți cinstiți boiarii domnii mele în divan și am cetit și cărțile răposatului părintelui domnii mele și cărțile răposatului Pătru voevod, încă și cărțile Radului vodă Șarban și am aflat că iaste moșia sfintii mănăstirii dă baștină, încă mai denainte vreme, den zilele altor domni bătrâni și n'au avut oroșanii nici o amestecătură într'acest sat și tot au rămas dă judicată și mai dinnainte vreme dinnaintea tuturor domnilor. Așijderé au rămas și Capotă județul de lege și de judicată dinnaintea domnii mele ca și ceialalți dinnainte vreme dinnaintea divanului și s'au dat tot călugărilor dela sfânta mănăstire.

Drept acéia și domnia mea am dat sfintii mănăstirii ca să ție moșia Blagodeștii obavnică și stătătoare să fie călugărașilor dă hrană și dă întărire, iar ctiitorilor vécinică pomenire și de nimeni clătită, după zisa domnii mele.

Deci și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Vintilă *mare* vorneț și jupan Nica *mare* logofăt și Dédiul *mare* vistier și Cârstea spătar și Panait stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Foti *mare* postelnic. Și ispravneț Nica *mare* logofăt.

Și s'au scris în scaonul Târgoviștii.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Mărgineni, nr. 454 f. 229—230.

Copie rom.

Altă copie rom., ibidem XI/4.

Datat după divan.

115

1612 (7121) Octombrie 8, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ivan postelnic și cu fiii săi, câți îi va dărui dumnezeu, ca să-i fie lui ocină în sat în Ștefănești, însă toată partea fratelui său Țalapi, oricât se va alege.

-din câmp și din apă și din pădure și de peste tot hotarul din cap și până în cap, pentru că Ivan postelnic a cumpărat această ocină mai sus scrisă dela nepoata sa Neaga, fiica lui Țalapi, pentru 4000 aspri gata. Și iar să fie lui Ivan postelnic tot satul Tâmpeni cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul. Însă acest sat Tâmpeni a fost de moștenire al boierilor din Brâncoveni. Apoi, au făcut schimb Ivan postelnic cu boierii din Brâncoveni, cu David postelnic și cu jupanița Calca și cu Matei paharnic, în zilele lui Radu Șerban voevod, de a dat Ivan postelnic satul Băilești iar David postelnic și jupanița Calea și Matei paharnic; ei i-au <dat> lui Ivan postelnic satul Tâmpeni, sat pentru sat, cum este spus mai sus. Dar satul Băilești și satul Piscul Darvariului, a fost de moștenire ale lui Harvat stolnic, pentru că l-a miluit marele și bătrânul Io Alexandru voevod pe Harvat stolnic cu satul Băilești și cu Piscul Darvariului, pentru că Alexandru voevod l-a trimis pe Harvat stolnic să întocmească și să împartă toate satele Craioveștilor cu boierii din Brâncoveni și cu jupanița Anca din Coiani. Apoi, după ce a întocmit și le-a împărțit acele sate, Alexandru voevod a miluit pe Harvat stolnic cu satul Băilești și Piscul Darvariului, cum este scris mai sus, pentru slujba bună și credincioasă care i-a slujit domniei lui și a împărțit acele sate.

Iar după aceea, Harvat stolnic el a avut 2 fii, anume Țalapi și Ivan postelnic. Iar când a fost la moartea lui, el n'a vrut să lase să se certe Țalapi cu fratele său Ivan postelnic pe urma lui, ci a împărțit acele sate, de i-a dat lui Țalapi satul Piscul Darvariului iar lui Ivan postelnic i-a dat satul Băilești. Iar când a fost în zilele lui Mihai voevod, iar boierii din Brâncoveni, ei au închinat satul Băilești lui Mihai voevod și așa au spus că satul Băilești a fost al lor de moștenire. Apoi, Mihai voevod a luat satul Băilești și l-a dat episcopiei din Râmnic.

Iar după aceea, când a fost în zilele lui Simeon voevod, iar Ivan postelnic el a avut multă pâră și cheltuială cu episcopul de Râmnic pentru satul Băilești; și așa pâră episcopul că acel sat Băilești a fost închinat episcopiei de boierii din Brâncoveni. Iar la aceasta, Simeon voevod a judecat după dreptate și după lege și a dat satul Băilești lui Ivan postelnic, după cum l-a fost miluit răposatul Alexandru voevod pe Harvat stolnic, tatăl lui Ivan postelnic. Iar după aceea, nici așa n'a putut să se liniștească Ivan postelnic, ci iarăși a avut pâră cu boierii din Brâncoveni înaintea lui Radul voevod Șerban. Și așa pârău boierii din Brâncoveni: Stănciucul fost mare paharnic și David și jupanița Calca și Matei paharnic că satul Băilești a fost dedina lor. Apoi, Ivan postelnic a dat lege 12 boeri lui Stănciucul paharnic și lui David postelnic dinaintea lui Radu voevod Șerban ca să jure că satul Băilești a fost al lor de moștenire. Apoi, la aceasta, Stănciucul paharnic și David postelnic n'au putut să jure, ci au rămas de lege și de judecată înaintea lui Radul voevod Șerban. Și domnia mea am văzut și cartea lui Radul voevod Șerban în mâna lui Ivan postelnic de rămas. Și apoi, Stănciucul paharnic și David postelnic ei au făcut schimb

cu Ivan postelnic de le-a dat Ivan postelnic satul Băilești iar Stănciucul paharnic și David postelnic ei i-au dat lui Ivan postelnic satul Tâmpeni, sat pentru sat, de a lor bună voie. Și multă cheltuială a cheltuit Ivan postelnic până ce a purtat aceste pâri și a scos acel sat mai sus scris. Iar nepotul său Ivan, fiul lui Țalapi, n'a vrut să poarte după acest schimb și pâri și cheltuială împreună cu Ivan postelnic ca să scoată și satul Piscul Darvarului, ci a rămas fără satul Piscul Darvariului. Și iarăși să fie lui Ivan un Țigan anume Ghinea Țiganul, deoarece l-a cumpărat Ivan postelnic pe acest numit Așigan dela fiul Maricăi din Măldărești, pentru 2000 aspri gata. Și au vândut și au schimbat acești mai sus spuși boeri acest mai sus scris sat, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megișilor de sus și de jos și dimprejurul locului.

De aceea, am înnoit și am întărit domnia mea această carte a domniei mele și domnia mea am dat lui Ivan postelnic ca să-i fie lui satul și Țiganul care s'a spus mai sus dedină lui și de ohabă lui și filor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele. Iar nepotul său Ivan, fiul lui Țalapi, să n'aibă nici un amestec cu satul Tâmpeni.

Și iată și martori punem domnia mea: jupan Pană vistier și jupan Ventil mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul mare vistier și Cârstea mare spătar și Panait stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Fota mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Am scris cu, Bran logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Decembrie 8 și cursul anilor, în anul 7121 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu vodă, XXV/6.

Orig. slav, perg.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

116

1612 (7121) Octombrie 8.

Zapisul al Marinii, pentru un sălașu de Țigani ce l-au dat dă danie la sfânta, mănăstire.

Scris-am eu, Marina stolniceasa, aciastă carte a mea dumnezeestii mănăstiri Jătiianul, hramul sventoie Dimitrie, ce iaste metoh la sfentu Pavel dela Sfe-tagora, cum să să știe că m'am obestuit eu sfentei mănăstiri Jătiianul și mi-au scris numele meu la sfântul pomelnic ș-al stolnicului Sârbu și al tuturor morților meu. Și am datu la mănăstire un sălașu de Țigani, însă pre nume Tova cu Țiganca și cu feciorii lui, ca să fie mănăstirii moșie ohabnică.

Și iar am tocmițu cu duhonecul meu, eguménul Grigore, deca mă va ajunge vreme de moarte, el să caute câte bucate va rămâne, multe, puține, să le caute

părintele Grigore să le ducă la sfânta mănăstire, că le-am dat și le-am închinat mănăstirii ce iaste mai sus scrisă, să fie date pentru sfânta pomană. Iar cene va vre[mé] să strice și să calce cuvântul și tocmala, orcine din neamul meu, unul ca acela să fie blestemat de 318 părinți ce sântu la Nichia.

Și mărturii am pus: den Craiova Mihai și Dobre județi și Ivan al Mănesii și Lazărū cel bătrân și dinū Vălcănești Părvul, Dariu, Ion. Din zisa mia, aciasta am grăit și am tocmit, Octomvrie 8 zile, 7121 <1612>

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianul, nr. 723 f. 486.

Copie rom.

117

1612 (7121) Octombrie 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele lui Ghinea postelnic al doilea și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui satul Șopârliga din județul Saac, tot, cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți vecinii, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că acel sat mai sus spus, ei au fost cnezii mai dinainte vreme. Deci, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, ei s'au vândut toți domniei lui, tot satul, de pretutindenii, să fie vecini.

Deci, când a fost acum, în zilele domniei mele, domnia mea m'am milostivit de am dat și am miluit pe credinciosul boier al domniei mele pe Ghinea postelnic al doilea cu acest sat mai sus spus, cu tot și cu toți vecinii și cu tot hotarul de pretutindenii, ca să-i fie lui de moștenire pentru multa slujbă bună și credincioasă pe care a slujit-o domniei mele în multe timpuri, ca să-i fie lui în veci de moștenire, ohabă.

Încă și blestem punem domnia mea: după moartea domniei mele, cine va binevoi domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre, sau altcineva din domniii creștini, dacă va cinsti și va înnoi această carte a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va întări lor această carte a domniei mele, ci o va călca și o va strica, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l întărească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui. Și care om va încerca să strice această carte a domniei mele și să ia această miluire, acela să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți care sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu alți necredincioși Iudei care au strigat sânge asupra domnului dumnezeului

lor, Hristos și au spus: «ia-l, ia-l și răstignește-l»; și sângele lui asupra lor și a copiilor lor și este și va fi în veci, amin.

Iată martori le punem domnia mea: jupan Tudor mare ban al Craiovei și jupan Pană vistier și jupan Ventilă mare vornic și jupan Neca mare logofăt și Dediu mare vistier și Cârstea spătar și Panait stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Foti mare postelnic. Ispravnic Neca mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea numită Târgoviște, luna Octombrie 20 zile și dela Adam până acum, în anul 7121 <1612>

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R. CCXCIX/4.

Orig. slav, perg.

118

1612 (7121) Octombrie 22, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domnici mele lui Chirca comis și cu fiii săi, câți îi va dăruia dumnezeu, că să-i fie lui tot satul Păpălariei cu tot hotarul și cu tot venitul, din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii; însă vecinii să se știe, anume: Mircan cu fratele lui și cu toată ceata lui și Mihail și Brata și Epure și popa Vladul și Hamza și Vladul și Stan și Stoica și Dobre și Ion și Necula și cu toată ceata lor, pentru că acești oameni mai sus numiți, ei au fost toți cnezi cu ocine, încă dinainte vreme.

Iar când a fost în zilele lui Serban voevod, iar acești oameni care sunt mai sus spuși, ei s'au sculat și de a lor bună voe s'au vândut lui Drăgoi logofăt din Fălcoi, ca să-i fie lui vecini, pentru 45.000 aspri gata. Și Drăgoi logofăt încă le-a mai plătit toate birurile lor până în vremea creșterii <pe răboj> de a cheltuit 35.000 aspri. Astfel, când a fost apoi, după moartea lui Drăgoi logofăt, iar fiii săi, Negri și Pătru, ei au căzut în mare nevoie și datorie la cinstitul dregător al domnici mele jupan Pană, vistier pentru 50.000 aspri. Astfel i-a pus în temniță și în închisoare pentru acești aspri care sunt mai sus spuși. Apoi, ei, dacă au văzut atâta nevoie, s'au ridicat Negre și Pătru, fiii lui Drăgoi logofăt și au făcut vânzător acest sat care este mai sus scris. Astfel, altul nimeni nu s'a învrednicit să cumpere satul Păpălariei mai sus spus, afară numai boierul domnici mele Chirca comis. Deci, a cumpărat Chirca comis acest sat Păpălariei dela fiii lui Drăgoi logofăt, Negre și Pătru, pentru 56.000 aspri gata, de i-a plătit de dregătorul domnici mele Pană vistier și au ieșit din închisoare și din datorie. Și ei au vândut de a lor bună voie și cu știrca tuturor boierilor și megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului și dinaintea domnici mele. Și încă au mai fost atunci și boier i

aldămășari la întocmire, anume : Iscrul logofăt din Gaia, Mihail postelnic din Văleni, Pătru logofăt din Goești. Și de atunci și până acum, tot a fost în pace.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, satul Păpălariei ei au ridicat pără însă anume, Mircan și popa Vladul și Hamza. Și așa pârau ei pe Chirca comis: când au vândut fiii lui Drăgoi logofăt satul Păpălariei lui Chirca comis, ei n'au știut nici nu i-a întrebat dacă vor să se răscumpere dela ei sau nu, nici n'au știut ei că va cumpăra Chirca comis acel sat, care s'a spus mai sus. Iar la aceasta, Chirca comis, el s'a plâns înaintea domniei mele că el i-a întrebat pe toți sătenii când a vrut să cumpere satul dela Negre și Pătru, fiii lui Drăgoi logofăt. Și încă a mai adus Chirca comis și vânzătorii de au fost de față în divanul domniei mele și au mărturisit ei singuri înaintea domniei mele cu sufletele lor că i-a întrebat pe tot satul Păpălariei, care <este> mai sus scris, când a vrut să cumpere Chirca comis, dacă vor să se răscumpere sau nu, iar ei toți au spus că n'au putința să se răscumpere. Iar acum, ei vor să lepede banii lui Chirca comis și să fie cnezi. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit domnia mea și cartea boierilor de mărturie, care au fost atunci aldămășari, că au întrebat fiii lui Drăgoi logofăt, care sunt mai sus suși, pe satul Păpălariei, iar ei n'au vrut să se răscumpere atunci.

De aceea, am dat domnia mea boerului domniei mele lui Chirca comis ca să-i fie lui satul Păpălariei, toți vecini, cum i-a cumpărat dinainte vreme. Și să-i fie lui dedină, pentrucă au rămas de lege și de judecată dinainte domniei mele. Și să-i fie lui ocină, ohabă fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar domnia mea am pus și martori: jupan Pană vistier și jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Cârstea mare spătar și Panaiut stolnic și Bratul comis și Lupul mare paharnic și jupan Fota mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și a scris Lepădat logofăt în cetatea Târgoviște, luna Octombrie 22 zile și dela Adam, în anul 7121 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Brâncoveni, I/15.

Orig. slav, perg. pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom din 1859.

1612 (7121) Noembrie 1.

Scris-am jupan Lupul mare paharnic această a mea carte cum să știe că am dat și am miluit sfânta mănăstire dela Izvorani, hramul sfântului erarho și făcătorului de minuni Nicolae Miralichiie, partea de ocină al jupănesii mele, anume

Mariia, dela Sărata, ori cătă să va alege preste tot hotarul, cu rumăni și cu viile și toată ocina, pentrucă o am prins-o umblând rău, umblând cum nu se cade, în curvie cu o slugă a mea. Și au fost să i se tae capul și a vrut să calce capul meu.

Deci, domnul nostru și cu cinstitul părintele nostru și împreună cu toți boerii m'au rugat ca să i să erte capul, iar moșiile ei și ocinile ei toate să le iau dela dănsa bucatele și satele toate. Deci, deacă am văzut cuvintele domnului nostru și ale cinstitului mitropolit împreună cu toți boerii, capul i-am ertat și bucatele să fie la mâna mea. Drept aceia, am dat acca parte ce au fost a ei, din Sărata, să fie a sfintici mănăstiri ce e mai sus scrisă dela Izvorani, că e ale mele bucate. Iar cine să va scula pre urma mea să spargă această tocmeală, acela om să fie procler și anathima și blestemat de 318 de sfinți părinți cei de în Nehecia.

Eu Lupul mare paharnic. Noemvrie 1, leat 7121 <1612>

Arh. St. Buc., M-rea Mihai Vodă, V/4 (nr. 3).

Copie rom.

120

<1612 Noembrie 1>.

† Scris-am eu jupan Lupul mare păharnic acesta răvaș al meu cum să se știe că am vândut uin sălaş de Țigani părintelui vlădicăi la mănăstire la Izvorani, însă Țiganul, anume Radul Boul și sântu șapte suflete. Dereptu acéia, să fie volnici călugării dela mănăstire dela Izvorani, cu răvașul meu, ca să ia acci Țigani să-i ducă la mănăstire, fără voia lor. Accasta-m scris.

Lupul mare paharnic.

Arh. St. Buc., M-rea Mihai-Vodă, V/6.

Orig. rom., bărtie, pecete inelară' aplicată

Datat după actul de danie al aceluiași către acelaș beneficiar, (nr. precedent)

121

1612 (7121) Noembrie 2, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele lui Tudoran pitar și cu toți fiii, câți îi va da dumnezeu, ca să-i fie satul Vlădeștii tot, cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți vecinii de pretutindeni, din hotar iarăși până în hotar, pentrucă acest sat mai sus spus, mai înainte vreme, ei au fost cnezii. Apoi, când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, iar ei s'au vândut toți boierului domniei mele lui Tudoran pitar tot satul, de peste tot, ca să-i fie lui vecini, de a lor bună voie și fără nicio silă. Iar de atunci și până acum, mai sus spusul boier al domniei mele Tudoran pitar a tot ținut acel sat Vlădeștii cu bună pace și toți i-au fost vecini.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, iar niște vecini din sat, anume: Stanca, cumnata lui Vasiu și cu fiul ei Radul și cu fiica ei Oprișa și Văsiu, ei s'au sculat toți și au venit la pără înaintea domniei mele, împreună cu boierul domniei mele mai sus spus Tudoran pitar. Și așa au pârît ei înaintea domniei mele că nici cum ei nu s'au vândut ca să fie vecini și nici nu au primit ei niciun aspru dela Tudoran pitar, ci le-a făcut lor silă. Iar la aceasta, domnia mea am cercetaț și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele din divan. Și în divanul domniei mele, domnia mea am citit și cartea de cumpărătură a lui Radul Șerban voevod și în acesta s'a aflat scris că s'au vândut vecini. Și încă s'au sculat în divanul domniei mele primii dregători ai domniei mele: jupan Nica mare logofăt și jupan Lupul fost mare logofăt și jupan Leca fost mare postelnic și jupan Bratul mare comis și jupan Ivașco al doilea postelnic din Bălotești, de au mărturisit toți înaintea domniei mele și înaintea întregului divan al domniei mele, că știu toți că acci mai sus spuse oameni s'au vândut și sunt vecini de a lor bună voie. Și încă au mărturisit înaintea domniei mele mulți boieri, care nu sunt scriși aici. Apoi Văsiu și Stanca, cumnata lui și fiul ei Radul și fiica ei Oprișa au rămas de lege dinaintea domniei mele, ca în veci să fie ei toți vecini, cum s'au vândut.

De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele lui Tudoran pitar ca să-i fie lui toți vecini, cum este mai sus zis dedină lui, ohabă și fiilor lui și nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori le punem domnia mea: jupan Tudor mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul vistier și Cârste spătar și Panait stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Fori mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea de scaun numită Târgoviște, luna Noembrie 2 zile și dela Adam până la această scriere curgători, în anul 7121 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Ath. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XCVI/16

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță

Cu o trad. rom. din sec. XX.

122

1612 (7121) Noembrie 19, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Radu vătaf de croitori și cu fiii lui, câți îi va lăsa dumnezeu, ca să-i fie ocină în Bălțați, a treia parte din partea lui Neagul din câmp și din pădure și din apă și cu vatra din sat și de pretutindeni, oricât

se va alege; însă din pomel jumătate și din vie 6 răzoare, pentru că le-a cumpărat sluga domniei mele Radu vătaf de croitori încă din zilele lui Io Radul voevod cel numit Șerban, dela Dragomir și dela fiii lui, anume Miroslav și Mircea, pentru 3.300 aspri gata. Și atunci, la tocmeala lor, au fost aldămășari și martori, anume: popa Radul din Slist și Ion pârçalab și Bădilă pârçalab din Târgoviște și Gheorghe logofăt și Mihail săbier și Iane Nălban și Peia Sârbul. Și atunci era cursul anilor 7113 <1605>. Și apoi, când a fost foametea cea mare, acele vii care sunt mai sus spuse au fost nelucrate și pustii și tot le-a ținut sluga domniei mele Radul vătaf de atunci până acum cu bună pace și le-a lucrat și le-a făcut acele mai sus spuse vii foarte bune.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele și când au trecut peste 8 ani, s'au ridicat niște nepoți ai lui Dragomir, fiii lui Neagul, anume Luca și Vasilie, de s'au părît înaintea domniei mele, de față cu sluga domniei mele care este mai sus spusă. Însă dacă au văzut acele mai sus spuse vii, bune și frumoase și lucrate, așa au părît Luca și Vasilie, nepoții lui Dragomir, înaintea domniei mele că n'au știut și n'au fost întrebați când le-a cumpărat sluga domniei mele Radu vătaf, ca să le înapoieze acele mai sus spuse dedine și vii. Iar la acestea, domnia mea am judecat și am cercetat după dreptate și după lege, cu toți dregătorii domniei mele și am adevărit domnia mea și au mărturisit mulți boieri din divanul domniei mele că Luca și Vasilie, nepoții lui Dragomir, au știut atunci foarte bine când a vândut Dragomir acele mai sus spuse ocine și vii, care sunt mai sus scrise, ci le-au văzut atunci lucrate și frumoase și au vrut să le ia înapoi și să întoarcă banii. Și domnia mea am văzut și am citit cartea de cumpărătură a lui Radul vodă Șerban și zapisul de vânzare. Apoi, domnia mea i-am scos pe Luca și Vasilie cu mare rușine din divanul domniei mele și i-am bătut foarte mult domnia mea ca pe niște mincinoși și oameni răi și pentru ca altă dată să nu se mai ridice cu pără. Și au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele și dinaintea divanului domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele Radul vătaful de croitorii ca să-i fie ocinele și viile de ohabă și dedine în veci și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată domnia mea punem și martori: jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul vistier și Cârstea spătar și Panaiote stolnic și Bratul stolnic și Lupul paharnic și jupan Fote mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și Eremia logofăt am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Noembrie 19 zile, cursul anilor dela Adam până acum, în anul 7121 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Istorice noi, XVII/7.

Orig. slav. perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

1612 (7121) Noembrie 30.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jup<ă>nesei Velicăi, jupâneasa Vodei banul, ca să fie volnică cu aceasta carte a domniei mele de să-ș ție ai ei Țigani, pre nume: Ciopina cu feciorii-ș, Bordca și Gloabș și Dumitru și Bunul și Dan și cu toată făméia lui, pentrucă acești Țigani ce sânt mai sus scriș<i> au fost ai jup<ă>nesei Velicăi de moșie de la părinții ei. Iar după moartea Vodei banul, domnia mea am dat ș'am miluit pre ci<n>stiții dereg<ă>torii domniei mele jupan Pant. vist. și jupan Panaiot mare stol. cu toții Țigani, căți va avea Voda banul. Deci să-i ție ei. Iar după aceea, jupâneasa Vodei banul ce iaste mai sus scrisă, ia au venit în divanul domniei mele, de se-au jeluitu și se-au plânsu înaintea domniei mele cum sântu acești Țigani, ce sânt mai sus scriș<i>, ai ei de moșie, iar Voda banul, el n'au avut nici o treab<ă>. Într'aceia, domnia mea am căutat cu toți ci<n>stiții dereg<ă>torii domniei mele și am socotit do<m>nia mea și am adevărit cum sântu ai ei de moșie de la părinții ei și Voda banul, el n'au fost avut nici o treabă nici i-au cumpărat pre banii lui.

Derept aceea, am dat domnia mea jup<ă>nesei Velicăi ca să fie volnică a-ș luoă Țigani să și-i ție cum i-au ținut și mai dinainte vrém<e> și de nimenile opreal<ă> să n'aib<ă>; iar dereg<ă>torii domniei mele ce sântu mai sus scriș<i> să ție Țigani numai ai Vodei banul, cari-i va fi cumpărat el pre banii lui, că așa iaste învăț<ă>tura domniei mele. Și nimeni să nu îndrănească a băntui înaintea acestei cărți a domniei mele, căci acel om rău va păși dela domnia mea. Altfel să nu fie, decât după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luna Noem<vrie> 30 zile, anul 7121 <1612>

Acad. R.P.R., CXXVI./151.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

Copie rom. la Arh. St. Buc., ms. 173 f. 595.

1612 (7121) Decembrie 8, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și prezbuerului, răposatului Mihnea voevod și nepotul slăvitului și marelui, bătrânului Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Stepan logofăt și fiului său Neagoe și cu fiii lor, căți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în Săcueni din județul Dâm<bovița>, însă partea de ocină a lui Pătru, din câmp și din vatra satului, partea lui toată, cât se va alege de peste tot, pentrucă a cumpărat-o mai sus

scrisa slugă a domniei mele și cu fiul său Neagoe dela Velica și dela Neagoe și dela Tudor, fiii Velicai, pentru 1400 aspri gata. Și apoi a cumpărat Stepan logofăt și Neagoe o livadă, care a fost de moștenire a lui Pătru, dela Neagoe, fiul lui Radul, din oraș din Târgoviște, pentru 260 aspri gata. Și iarăși să fie lui Stepan logofăt și fiului său Neagoe o livadă, care a fost de moștenire a lui Pătru, pentru că a cumpărat-o dela Toader dela Ocna Mică, pentru 400 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Stepan logofăt și fiul său Neagoe o livadă cu pomii dimprejur, care a fost de moștenire a lui Pătrașcu. Și semnele să se știe: pe Păscu și pe colnic până în calea Bădiciului, pentru că a cumpărat-o sluga domniei mele Stepan logofăt și cu fiul său Neagoe dela Dobromir, fiul lui Radu al lui Voinicea și dela cumnatul său Dobroslav, pentru 540 aspri gata. Acești mai sus spuși numiți oameni au vândut părțile lor de ocină mai sus spuse, ei de a lor bună voie și cu știrca tuturor megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului.

Și atunci, când sluga domniei mele mai sus zisă a cumpărat aceste dedine, au fost mulți oameni buni, anume: din Săcueni, bătrânul Neagoe și Buiac și Voico armaș și Dragomir și fratele său Stan și popa Stoian și Voico și Marco și Stoica. Acești oameni au fost toți martori și aldămășari și mulți oameni care nu sunt scriși aici.

De accia, am dat și domnia mea slugii domniei mele lui Stepan logofăt și fiului său Neagoe ca să le fie lor ocină de moștenire și de ohabă și fiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Pană vister și jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt, și jupan Dediul mare vister și jupan Cârstea spătar și Panait stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic Dumitru al doilea logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt, în cetatea de scaun numită Târgoviște, în luna Decembrie 8 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7121 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLXXIII/16

Orig. slav., perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din 1860

125

1612 (7121) Decembrie 14, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și răposatului Mihail voevod, nepotul bătrânului și preabunului și răposatului Alexandru voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Mogoș logofăt dela Păulești și cu feciorii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui moșie în sat la Tătarul, partea Miclii din

Călugăreni, toată, din câmpu și din pădure și din apă și din siliștea satului, du preste tot hotarul și dupretutindenea, ori cât să va alege și cu rumăni, câți vor fi fost ai Miciei, pentrucă o au fost cumpărat Mogoș logofăt dela Miciea, încă din zilele răposatului părintelui domnii mele Mihnei voevod, înaintea lui Pătru voevod Cercel, cu un an mai nainte, drept 5.500 aspri gata, aspru pentru aspru, așa au fost umblând atuncea, pă acea vreme.

Și iar să fie lui Mogoș logofăt moșie la Tătarul, partea lui Udriște, fratele Miciei, toată, din câmpu și din pădure și din apă și din siliște satului, de preste tot hotarul și dupretutindenea, ori cât să va alege și cu rumăni, câți vor fi fost ai lu Udriște, pentrucă au fost cumpărat Mogoș logofăt dela Udriște din Călugăreni, drept 3.900 aspri gata, aspru pentru aspru, iarăși din zilele răposatului părintelui domnii mele Mihnei voevod.

Iar când au fost acum, în zilele domnii mele, iar cinstita doamna Neaga ia s'au fost sculat cu strenepotul Preda, feciorul nepotă-său Predii stolnic, la păra înaintea domnii mele cu Mogoș logofăt dimpreună. Și așa păra ei înaintea domnii mele cum că sânt ei mai volnici să lepede asprii, să ție ei acéle moșii și moșteniri de mai sus zise și au vrut să-i lepede bani înapoi.

Iar întru aceia, domnia mea însumi am căutat și am socotit și însumi i-am judecat, după dreptate și după lege, cu toți cinstiții boiarii domnii mele și am adevérit domnia mea cum că acéle părți de moșie ce s'au zis mai sus nu au fost pă tocmeala și pă seama doamnei Neagăi, nici au fost avut ia nici un amestec, ci au fost moșia jupănesii Neagăi dvornicesii a Mitrii dvornic. Apoi, Mogoș logofăt, el au fost mersu împreună cu vânzătorii, anume Miciea și Udriște și au întrebat: vor să-l lase să cumpere, sau nu? Iar întru aceia, jupăneasa Neaga dvorniceasa, ia așa au fost zis, de a ei bună voe, lui Mogoș logofăt să cumpere că ei nu-i trebuie să cumpere nicio moșie, pentrucă ia nu are fecior sau fete să înzestreze. Iar întru acéia, Mogoș logofăt, el au mărturisit cum că aciastă mai sus zisă moșie el nu au cumpărat cu asprii vitregului lui Stroe, ci însuși au cumpărat dela dânsul, din bucatele lui, cu drepti asprii lui.

Intru acia, domnia mea am dat lui Mogoș logofăt ca să ție aciastă mai sus zisă moșie de moștenire, cum au fost ținut și mai dinnainte vrême. Apoi, cinstita doamna Neaga, ia au rămas de lege și de judecată, dinpreună cu strenepotul său Preda, feciorul nepotă-său Predii stolnic, dinnaintea domnii mele și a tuturor cinstiților boiarilor domnii mele.

Șa iarăși să fie slugii domnii mele lui Mogoș moșie la Păulești, partea lui Bran și a frate-său Udrii, toată, oricăată să va alege din câmpu și din pădure și din apă și din siliștea satului și cu rumăni, câți au fost avut și din dealul cu vile și dupretutindiné, din hotar până în hotar, până în matca cea bătrână a Teléajănului și în lungu pă drumul Dălbăneștilor, unde să hotăraște cu orașul Târșoru, pentrucă au fost cumpărat sluga domnii mele ce s'au zis mai sus Mogoș

logofăt, dela Bran și dela frate-său Udriștê, drept 4000 aspri gata, încă din zilele răposatului părintelui domnii mele Mihnei voevod. Și au vândut ei atunci de a lor bună voce și cu știrea tuturor megiișilor de prinprejurul locului, din sus și din jos, toți acești mai sus ziși oameni numiți. Și însumi am văzut și am proclamat domnia mea și cartea răposatului părintelui domnii mele Mihnea voevod și a lui Pătru voevod, de cumpărătoare și de moștenire.

Iar întru aceea, văzând domnia mea cum că are Mogoș logofăt multă nevoie și împresurare dela doamna Neaga, apoi și domnia mea am dat lui Mogoș logofăt ca să-i fie lui moșie de baștină feciorilor și nepoților și steneptoților și de către nimenea să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: carce dintru dășii va ridica...¹⁾ preste cartea domnii mele, acela om să fie proclamat și anathéma de 318 sfinți părinți dela Nichcia.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Tudor mare ban al Craiovei și jupan...¹⁾ mare vistier și jupan Vintilă mare dvornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Cârstea mare spatar și jupan Panaiut mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare peharnic și jupan Fota mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Stan logofăt, nepotul lui Stan logofăt dela Săvești, în scaunul cetății ce să numește Târgoviște, luna Dechemvrie 14 zile, văleat 7121 <1612>.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Buzău, nr. 173 f. 236v—238.

Copie rom.

126

1612 (7121) Decembrie 15, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele lui Tudor comis și cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie lui tot satul Drăghiceanii din județul Romanai și cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din hotar până iar în hotar, pentru că acest sat care este mai sus spus, ei au fost cnezi mai înainte vreme. Apoi, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, iar ei au vândut tot satul Drăghiceanii răposatului Mihail voevod, tot satul de peste tot, să fie ei toți vecini ai răposatului Mihail voevod, de a lor bună voce.

Iar după aceea, când a venit domn aici prima oară în țară Radul voevod Șerban, iar domnia lui însuși s'a milostivit de a dat și a miluit pe credinciosul boier al domniei lui Tudor comis cu acest sat care este mai sus spus, Drăghiceanii, cu tot, pentru multă și bună, credincioasă slujbă pe care a slujit-o Tudor

¹⁾ loc alb în text.

comis răposatului Mihail voevod, multă vreme și domniei lui, lui Radul voevod Șerban și în întâia <domnie> și după aceea, cu bună slujbă, încă și în țări streine cu multă vărsare de sânge. Pentru aceasta, l-a miluit domnia lui cu acest sat care este mai sus spus, ca să-i fie boierului domniei lui Tudor comis dedina lui, ohabnică și acelor domni mai sus ziși, răposatului Mihail voevod și lui Radul voevod Șerban, iar să le fie lor pomană în veci. Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voevod Șerban la mâna boierului domnici mele a lui Tudor comis, asupra acelui sat, făcută cu mare blestem.

De aceea, domnia mea deasemenea am înnoit și am întărit și cu această carte a domniei mele și am dat domnia mea boierului domniei mele lui Tudor comis ca să-i fie acel sat care este mai sus scris dedina lui, ohabă și fiilor lui și nepoților.

Încă și blestem punem domnia mea: după plecarea domnici mele, pe cine binevoește domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, pentru păcatele noastre, sau altcineva dintre domnii dreptcredincioși, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească și să-l întărească în domnia lui și încă și în veacul viitor sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va rupe, iar pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească în domnia lui și să fie blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți cari sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu alți necredincioși Iudei cari au strigat sânge asupra domnului Dumnezeu, Hristosul lor și au spus: «ia-l, ia-l și răstignește-l» și sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor și este <și> va fi în vecii vecilor, amin.

Iată și martori le punem domnia mea: jupan Tudor mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Neca mare logofăt și Dediul vistier și Cârstea spătar și Panait stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Fote mare postelnic. Ispravnic Neca mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea numită Târgoviște, luna Decembrie 15 zile și dela Adam până acum, la această scriere, în anul 7121 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CLXXXIV/16.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

127

1612 (7121) Decembrie 28, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Laze din Câmpulung și cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie lui o vie în dealul Țigăneștilor și cu toată partea

de ocină a lui Nicula și din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentrucă Lazc a cumpărat această vie și cu toată partea de ocină a lui Necula, care am spus mai sus, dela Stanca, soția lui Micleuș și dela fata lor . . . . .¹⁾, pentru 5700 aspri gata. Și au vândut Stanca, soția lui Micleuș și fiica lor părțile lor de ocină mai sus zise . . . . .¹⁾ de a lor bună voie și cu știrea tuturor fraților și cu a tuturor megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului și dinaintea domniei mele. Și încă a luat Stanca toți banii dela Lazăr în casa dragătorului domniei mele jupanului Fota mare postelnic. Și la întocmirea lor au fost și aldămășari, anume: Miho și Iurga și Dima și Radul și Sarchiz și Sima.

De aceea, am dat și domnia mea lui Lazc ca să-i fie ocină de ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar domnia mea punem martori: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare visticier și jupan Cârstea mare spătar și jupan Panait mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Fota mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Am acris în scaunul Târgoviște, luna Decembrie 28 zile, dela Adam până acum cursul anilor 7121 <1612>, cu Grigorie diiac.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, X/4

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din anul 1902.

128

1612 (7121) Decembrie 31.

† Scriș eu amu, jupan Dumitru *al doilea* vornic și jupanita lui Stana, aciastă > a noastră carte nepoată noastră Neagăi și cu feciori-iș cât dumnezeu i va da, ca să-i fie ocină în Berești den cătun 60 de stăjeni, partea Bărâi și partea Ancăi toată >, den câmpu și den pădure și den apă și den vadure de moară > și cu vilele și den siliști și cu tot venitul de pretutindine, păntrucă aciastă > ocină ce zici mai sus, au fost a noastră de moșie și cumpărat pre ai noștri direpți aspri den truda noastră ce am miluit și o am dat zestre nepoata noastră Neagăi, să-i fie ci moșie și feciorilor ei și nepoților și strenepoților ei și de nimeni băntuială > să nu aibă. Iar cine se va ispiti a lua sau a sparge aciastă > tocmeală > și dare ci-am dat noi, ori de frații noștri, ori de rudenia noastră, ori de alt neam striin, să fie acela om procler și afurisit de vlădica Hristoș. și de 318 sfinți părinți și să fie cu Iuda cu Aria într'un loc, cum și va fi în veci, amin.

A scris Eremia logofăt, luna Decembrie 31 zile, anul 7121 <1612>.

Acad. R.P.R., CCXCIX/85

Orig. rom., hârtie filigran, două peceți aplicate.

¹⁾ loc alb in orig.

<1612—1613 Mai>, Târgoviște.

¶ Din mila lui Dumnezeu Io Radul voevod și domn a toată țara Ungro-
vlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Io
Alexadru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului
și dregătorului domniei mele lui jupan Cârstea mare spătar și soției lui Maria și
cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor toate satele și Țigani câți
sunt de moștenire Drăgoeștilor, lui jupan Radul postelnic Bidiviul și fratelui
său jupan Socol comis, pentru că aceste sate și Țigani toate au fost dedină lor.
Deci, când a fost în zilele lui Petru voevod Cercel, jupanița Maria ea s'a
căsătorit de a luat pe jupan Radul postelnic Bidiviul și au făcut ei amândoi
doi copii o fată anume, Neacșa și un băiat, anume . . . . . <acel> băiat el a
muriț, iar această fată Neacșa ea a crescut multă vreme. Și apoi, când s'a
măritat jupanița Maria, ea a avut multă zestre, sate și Țigani și scule de toate
ferecate, ca o fiică de boieri mari.

Iar apoi, după puțină vreme li sa întâmplat lor pribegie în țara Ungurească
cu Petru voevod Cercel și i-a apucat acolo pribegia doi ani. Deci, jupan
Radul postelnic Bidiviul și cu fratele său pan Socol comis . . . . . pentru că au
avut ei niște copii mici, ei au luat ei toate sculele jupaniței Maria de zestre . . . . .
haine scumpe și toate ferecăturile de le-au zălogit și au vândut toate cununile
lor de aur și lanțurile de aur . . . . . și gherdanele de mărgăritar și de aur și
brățări scumpe și inele scumpe de aur și toate sculele și ferecăturile ca o fiică
de boieri mari, numai dedinele ei nu le-au vândut, iar alte scule și ferecăături
și haine pe toate le-au cheltuit și le-au mâncat în această pribegie.

Iar după aceia, jupan Radul postelnic și cu fratele său jupan Socol comis și cu
jupanița Maria, când au venit aici în țară în zilele răposatului părintelui domniei
mele Mihnea voevod, s'a întâmplat moarte lui jupan Radul postelnic Bidiviul,
bărbatul jupaniței Maria, aproape de plecarea din țară a domniei lui. Deci
atunci, la moartea lui, el a făcut împreună cu fratele său jupan Socol comis,
pentru atâta zestre și scule scumpe și haine care au fost de zestre ale jupaniței
Maria pe care le-au mâncat și risipit în această pribegie și a lăsat toate părțile
lui să fie soției lui Maria și fiicei lui Neacșa, din toate dedinele lui, sate și
Țigani <pe care> le va avea măcar de va crește această fată a lui mai sus spusă
Neacșa, măcar de nu va crește, tot să fie aceste părți ale lui mai sus spuse, toate
la mâna jupaniței Maria, din toate satele și din Țigani ea să stăpânească singură
până la moartea ei. Și a făcut jupan Radul postelnic Bidiviul cartea lui cu mare
blestem și cu mulți martori la mâna jupaniței Maria ca să stăpânească ea singură
toate acele dedine sate și Țigani, până la moartea ei. Și la moartea ei, iar să
fie ea volnică să dea aceste dedine sate și Țigani iarăși unde va fi voia ei. . . .

fie la mănăstire, pentru sufletul lor și al părinților lor. Și după moartea lui jupan Radul postelnic a tot ținut jupanița Maria și cu fiica ei Neacșa aceste dedine, toate aceste dedine, sate și Țigani, împreună cu Socol comis până la moartea lui jupan Socol comis. Și încă și după moartea lui jupan Socol comis și până..... «a stăpănit» jupanița Maria și fiica ei Neacșa mai mult de un an toate dedinele lor, sate și Țigani, părțile bărbatului ei jupan Radul postelnic și a fratelui său jupan Socol comis, pentru că s'au convenit toate aceste dedine să fie la mâna jupaniței Maria și a fiicei ei Neacșa, deoarece alt «urmaș» n'a fost nimeni din sângele lor, să fie pomană după ei, afară numai jupanița Maria și fiica ei Neacșa. Apoi, a rămas jupanița Maria văduvă, fără boier și această fată a ei Neacșa au căzut iarăși în mare nevoie «și» grea boală și n'a fost nimeni care să o îngrijească la nevoie și la văduvie pe acca jupaniță Maria mai sus spusă.

Iar întru acestea, Buzeștii, când a fost în zilele lui Mihail voevod, când au văzut că a rămas această jupaniță văduvă..... și în nevoie și bolnavă și n'a avut cine să se îngrijească de ea, de nevoia și de neputința ei, ei s'au ridicat în silnicia și în puterea lor de s'au făcut ei rude cu acei boieri mai sus spuși, jupan Radul postelnic și fratele său jupan Socol comis. Deci, au luat ei acele dedine, sate și Țigani, mai sus spuse din mâna jupaniței Maria și a fiicei ei Neacșa de le-au stăpănit ei în silnice și în..... fiica ei Neacșa jupanița Maria ele au rămas fără nici o dedină.... în zilele lui Mihail voevod.... dregătorul domniei mele jupan Cârstea mare spătar el a fost lui postelnic al doilea..... jupanița Maria dar nu a..... pentru aceste ocine mai sus spuse..... acelei fete Neacșa și jupaniței Maria, odată pentru zestrea ei pe care au mâncat-o și risipit-o acei boieri..... pentru că a lăsat cu blestem jupan Radul postelnic Bidiviul la moartea lui să fie..... toate la mâna soției lui Maria până la moartea ei și la moartea ei, iarăși să fie ea volnică să le lase unde «va voi, fie» la mănăstire, unde va fi voia ei, să fie pentru sufletul ei cum s'a zis mai sus.... dregătorul domniei mele care este mai sus spus «s'a pârât» înaintea răposatului Mihail vodă cu Buzeștii cu cei trei frați și cu Radul comis Florescul pentru aceste dedine care sunt mai sus spuse. Și așa au spus Buzeștii către Mihail voevod că sunt ei rude cu acei boieri mai sus spuși, jupan Radul postelnic Bidiviul și cu fratele său jupan Socol comis. Iar întru acestea, răposatul Mihail voevod, domnia lui însuși a cercerat și a judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei lui din divan și mari și mici și bine a adevărit domnia lui cu tot sfatul domniei lui că nu au fost Buzeștii nimic nicio rudă cu acei boieri care sunt mai sus spuși, nici li se cuvine să ție ei aceste dedine mai sus spuse, ci se cuvine să ție aceste dedine dregătorul domniei mele jupan Cârstea mare spătar cu soția lui Maria și cu această fată Neacșa, până la moartea lor. Și au rămas Buzeștii, cei trei frați, de lege și de judecată dinaintea răposatului Mihail voevod că să nu aibă ei mai mult amestec și treabă cu aceste dedine mai sus spuse. Și apoi, Bu-

zeștii, ei nu au voit să rămână la această judecată ca niște oameni ce erau atunci vlastelini ci au luat ei și niște boieri fără voia lui jupan Cârstea spătar și a jupaniței lui Maria de au mers înaintea părintelui vlădica chir Eftemie mitropolit. Deci, acei boieri și cu părintele vlădica iar au judecat după această judecată cum s'a judecat și la divan să ție jupan Cârstea spătar și cu soția lui Maria aceste dedine, toate, care sunt mai sus spuse. Dar Buzeștii nici așa nu s'au lăsat, ci așa au spus înaintea părintelui vlădica și înaintea acelor boieri ca să ție ei acele dedine, sate și Țigani, iar venitul acelor sate și Țigani, cât va fi, tot să-l dea ei la mâna jupaniței Maria și a fiicei ei Neacșa, să se hrănească cu el cât vor fi ele vii, să le dea ei pe an câte 30.000 aspri și câte 100 de oi să fie jupaniței Maria și fiicei ei Neacșa. Pe această întocmire au rămas ei dinaintea părintelui vlădica și dinaintea acelor boieri. Și a făcut părintele vlădica și cartea vlădiciei lui cu mare blestem și afurisenie ca să fie după această întocmire. Iar după aceea, ei nu s'au ținut de această întocmire și n'au dat niciun aspru în mâna jupaniței Maria și a fiicei sale Neacșa până când a plecat Mihail voevod din țară.

Deci, când a fost în zilele lui Simion voevod, dregătorul domniei mele jupan Cârstea spătar, el iarăși s'a părât cu Buzeștii, câte și trei frați, de față în divan înaintea domniei lui și înaintea tuturor dregătorilor din divan, pentru aceste dedine care sunt mai sus spuse. Astfel, iar au rămas Buzeștii de lege și dinaintea răposatului Simion voevod cum au rămas ei și înaintea răposatului Mihail voevod și încă și înaintea părintelui vlădică chir Eftemie mitropolit. Și cât a fost Simion voevod domn aici în țară, a tot ținut dregătorul domniei mele mai sus spus aceste dedine cu bună pace. Dar Buzeștii s'au ridicat cu oști asupra lui Simion voevod de l-au scos din țară. Și s'a întâmplat pribegie și dregătorului domniei mele mai sus spus și a petrecut acolo 8 ani. Deci, întru acestea, a crescut această fiică și în pribegie și aici în țară 11 ani, de a cheltuit în acei ani dregătorul domniei mele mai sus spus și a făcut multă cheltuială pentru boala și nenorocirile ei și s'a întâmplat moarte acelei fete Neacșa în pribegie în țara Moldovei. Și la moartea ei mai mult a cheltuit de cât în viața ei. Și a mărturisit dregătorul domniei mele jupan Cârstea spătar înaintea domniei mele cu mulți boieri că a cheltuit cu această fată cheltuiala lui care a fost scrisă într'un catastif.

Deci, când a fost acum în zilele domniei mele, când m'a dăruit domnul Dumnezeu pe domnia mea și a doua oară aici în țară pe scaunul răposatului părintelui domniei mele, dregătorul domniei mele mai sus spus și cu soția lui Maria, ei au avut pără înaintea domniei mele cu jupanița Sema stolniceasa lui Stroe stolnic și cu oamenii Buzeștilor pentru aceste dedine care sunt mai sus spuse dinspre Drăgoești, că au luat Buzeștii în silnicia lor. Iar întru acestea, domnia mea am cercetat, și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele mari și

mici și bine am adevărit domnia mea cu tot sfatul domniei mele și am întrebat domnia mea pe mulți boieri din țară și mari și mici, au fost Buzeștii rudenie cu acești boieri mai sus scriși din Drăgoești sau nu au fost. Astfel au mărturisit în divan înaintea domniei mele și înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele că n'au fost Buzeștii nicio rudenie cu acei boieri mai sus spuși, nici alți oameni din altă parte nu se cuvine . . . . . ca să ia ei aceste dedine în silnicia lor. După aceia, domnia mea am văzut încă și cartea răposatului Mihail voevod și cartea răposatului Simion voevod și cartea părintelui vlădica chir Eftemie mitropolit și cartea lui jupan Radul postelnic Bidiviul, toate aceste cărți la mâna jupaniței Maria și cartea lui jupan Radul postelnic făcută cu mare blestem și cu mulți martori și am cetit domnia mea toate aceste cărți în divanul domniei mele și am văzut că nu au avut Buzeștii nici un amestec cu aceste dedine mai sus spuse, sate și Țigani, ca să le ție . . . . . și a rămas jupanița Sema stolniceasa și toți oamenii Buzeștilor de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă ei de acum înainte în veci. Inșă să se știe: satul Drăgoești și cu vecinii câți vor fi, căci l-am dat domnia mea dregătorului domniei mele lui jupan Cârstea mare spătar pentru toată cheltuiala lui pe care a cheltuit-o cu fata Neacșa, la moartea sa; iar celelalte dedine, toate satele, anume: Rogova și Bu. . . . . Izvorul Frumos și Cernetul și Câmpul lui Balotă și încă alte sate, toate să fie ale dregătorului domniei mele jupan Cârstea mare spătar . . . . . zestre jupaniței Maria, toate sculele și hainele . . . . . Dacă va scoate jupanița Sema stolniceasa sau oamenii Buzeștilor niște cărți, niciodată să nu se creadă

De aceia, am dat domnia mea cinstițului dregător al domniei mele jupan Cârstea mare spătar și soției sale Maria să le fie aceste sate și Țigani, toate mai sus spuse, dedină lor și ohabă și fiilor lor, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem lor domnia mea: jupan . . . . . vistier și jupan Vintilă mare vornic și jupan Cernica fost mare vornic . . . și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Cârstea mare spătar și jupan Panait mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Leca . . . și jupan Foti mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

Și cu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea Târgoviște, 5 zile și dela Adam . . . . .

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LXXIV/188.

Orig. slav, perg. foarte rupt și șters, pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Datat după divan, Radul Mihnea în act spune că e domn a doua oară, socotind desigur prima domnie din 1602.

1613 (7121) Ianuarie 7.

In numele tatălului și a sfântului duh, amin. Scris-am eu jupănul Bratul mare comis aceasta al meu zapis ca să stea cu credință la mâna unchiu-meu Cărstei post. cum să să știe c'am tocmitu-ne pre sate și pre ocine, să aibu eu tot de în doao cu unchiu meu Cărstea, anume-s satele Ueștii și Drăgăești și Găneasă și Ciofrăngenii.

Așa să să știe că ne-am tocmi de a noastră bună voc cu știrca tuturor bojarilor și tuturor megieșilor, pentru că așa ne-au fost tocmeala și mai deinte vremee. Iar mie să-mi fie milă de Cărstea unchiu meu.

Ș'am pus și blăstem : carele de noi sau feciorii noștri va sparge aceasta tocmeală a noastră acela om să fie blăstemat de cei 318 părinți din orașul Nicheia și să-i lăcuiască sufletul cu al Iudii vânzătorul lu Hristoș și al Ariei nebunul.

Ș'am pus și mărturii: Vladul log. din Ragul și Stan Motescul din Ialomița și Vladul log. din Bărcănești și Ialomița și Dumitru din Stocnești și Neagul din Rătești din Buzău și Vladul fiul lui Berincă din Berislăvești și Petra al Hudei din Dăești și Stanciul logofătul din Cepariul și Oprea al lu Opriș din Cărstenești.

Aceasta tocmeală s'au tocmi în casa lu Arsenie județul de Trăgoviște. Așa să să știe.

Am scris eu, Stan log. din Rumceani, luna Ghen. 7 zile, vâlcat 7121 (1613).

Arh. St. Buc., Depuneri particulare sub dată.

Orig. rom., hârtie, 11 peceși inelare aplicate

131

1613 (7121) Ianuarie 9, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și bunului Io Mihnea voevod, nepotul bunului și marelui Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele părintelui egumen Pahomie dela sfânta mănăstire numită Cozia, unde este hramul sfintei egumen Pahomie dela sfânta mănăstire numită Cozia, unde este hramul sfintei și începătoare de viață sfânta troiță, ca să-i fie ei balta numită Mamina, toată, însă din satul Orlea în sus, toată balta, cât ține Mamina, până la balta Bistriței, pentru că această mai sus spusă baltă roată a fost domnească. Apoi, când a făcut Mircea voevod cel Bătrân această sfântă mănăstire mai sus spusă dela Cozia, el a dat și a dăruit toată această baltă mai sus spusă sfintei dumnezeieștii mănăstiri mai sus spusă, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire iar dumnezeiștilor călugări de hrană, iar domniei lui și părinților domniei lui veșnică pomenire. Și a făcut și hrisov pentru acea baltă spre miluire. Și apoi toți domnii au miluit sfânta

mânăstire mai sus spusă cu această mai sus spusă baltă numită Mamina, toată. Și tot a ținut-o sfânta mânăstire cu pace până acum, în zilele domniei mele.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, Mihail postelnicul din Văleni s'a sculat de a ridicat pâră cu părintele egumen Pahomie și cu toți călugării dela mai sus spusă mânăstire dela Cozia și să se amestece și să țină și el mai sus spusă baltă a sfintei mânăstiri. Apoi, a venit cu pâră Mihail postelnic împreună cu părintele egumen Pahomie și cu toți călugării dela sfânta mânăstire mai sus spusă înaintea domniei mele. Apoi într'aceea, domnia mea am dat între ei 6 boieri, anume: Udriște din Bârsești și din Grădiște, Badea paharnic și din Greci, Badca postelnic și din Vlădueni, Moș logofăt și din Paia, Iscrul și din Balș, Crăciun, să caute și să adeverească cum pot să găsească cu sufletul lor cu dreptate.

Apoi așa au mers acei 6 boieri și au adevărit bine că nu a avut Mihail postelnic nicio treabă să țină mai sus spusă baltă Mamina, nici n'a ținut-o vreodată. Și au cercetat acei 6 boieri și cărțile sfintei mânăstiri; și apoi așa au judecat și au dat să nu țină Mihail postelnic nimic la mai sus spusă baltă Mamina, ci să țină egumenul Pahomie și toți călugării dela sfânta mânăstire dela Cozia mai sus spusă toată balta numită Mamina. Și după aceea, a lăsat Mihail postelnic după judecata acelor 6 boieri ca să fie și el un nou ctitor la sfânta mânăstire mai sus spusă.

Dar apoi s'a rugat Mihail postelnic cu cei 6 boieri de părintele egumen Pahomie și de toți călugării ca să-i dea gârla Banului și așa au lăsat și părintele egumen Pahomie și cu toți călugării dela mai sus spusă mânăstire și s'au împăcat ei și a dat și părintele egumen Pahomie acea gârlă a Banului dinaintea acelor 6 boieri; și așa au mărturisit și acei 6 boieri dinaintea domniei mele că au dat ei cu sufletul lor să țină toată balta Mamina la sfânta mânăstire dela Cozia. Și am văzut și domnia mea cărțile lui Mircea voevod și ale tuturor celorlalți domni bătrâni, pentru miluire.

Apoi, am dat și domnia mea și am miluit sfânta mânăstire mai sus spusă cu această baltă mai sus zisă ca să fie sfintei mânăstiri de întărire iar dumnezeștilor călugări de hrană, iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire.

Încă și blestem: după trecerea domniei mele, cui îi va încredința domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, fie din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnu Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui, iar cate om va strica și va călca această carte și poruncă a domniei mele, acel om să fie blestemat și afurisit

de 318 părinți care au fost la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși Iudei care au strigat asupra sângelui domnului dumnezeului și mântuitorului nostru Iisus Hristos și au zis: «Ia-l, ia-l și răstignește-l»; sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor este și va fi în veci, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Tudor mare ban al Craiovei și jupan Pană mare vistier și jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Cârstea mare spătar și jupan Panait mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Fota mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și eu, Stan logofăt din Săvești, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 9 zile, dela Adam anul curgător, în anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, XXII/4.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din 1 Mart. 1844; alte traduceri rom. ms. 209 f. 111—112;

ms 215 f. 12 și 35; ms 215 f. 267..—268.

132

1613 (7121) Ianuarie 10, Târgoviște.

† In Hristos dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul Io Radul voevod, fiul marelui și răposatului Io Mihnea voevod, nepotul bunului și răposatului Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului, herțeg. Am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoită, cu curata și luminata inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu, cel ce m'a proslăvit și cu slavă m'a ridicat în scaunul sfântrăposatului părinte al domniei mele. Iată am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și preacinstit, ce este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de față hrisov al domniei mele, cinstitului dregător al domniei mele, jupanului Cernica fost mare vornic și cu fiii, câți îi va lăsa dumnezeu, ca să-i fie lui satul Aninișul tot și cu tot hotarul și cu tot venitul. Și să se știe care este venitul acelu sat: din zece bolovan, un bolovan și din sarea mărunță, din zece care, un car și din vamă, al treilea aspru. Și a plătit bolovanul dela tăctori câte 2 aspri, pentrucă dregătorul domniei mele jupan Cernica fost mare vornic a cumpărat acel sat dela Gurgur și dela Dobre și dela Stănugă și dela Stoica și dela Soare și dela Bodea și dela Marin, nepotul lui Soare și dela toți frații și dela toți fiii cari au ocină în acel sat, pentru 48.000 aspri gata. Pentrucă acest sat mai sus spus, mai sus numiții oameni, ei au fost dinainte vreme toți cnezi, până în zilele lui Radul voevod Șerban. Dar când Radul voevod Șer-

ban a scos pe Simcon voevod din Țara Românească și ei toți s'au vândut cu toate ocinile, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor dimprejurul locului și fără nici o silă, ca să fie vecini mai sus spusului dregător al domniei mele. Să se știe și semnele: dela pripor până la piatră și pe vârful lui Dan, până în poarta Predealului, în lăcșor, apoi pe loc drept peste Sărățel, până în piscul Ghizdavului, apoi iar pe loc drept, până la Prislop, apoi iar merge pe loc drept până în curmătura Slavului, iarăși până în Sărățel, apoi iară pe Sărățel în sus, până în gura văiei Sălciei, apoi pe Valea Sălciei în sus până la malul Văii Sălciei și pe valea malurilor de jos și până în Pripor.

Și iarăși să fie mai sus spusului dregător al domniei mele tot satul Clinceni cu tot hotarul și cu tot venitul, pentrucă mai sus spusul dregător al domniei mele l-a cumpărat dela Dumitru, fiul lui Stoica și dela Cătărăma și dela Stoica Scaunul și dela Maria Nebunoe și dela frații lor și fiii lor și dela nepoții lor și dela toți care au ocină în sat, pentru 6000 aspri gata, pentrucă acești oameni mai sus spuși au fost înainte vreme toți cnezi, până în zilele lui Radul voevod Șerban. Și când a fost atunci, ei s'au vândut toți și toate ocinele lor mai sus spusului dregător al domniei mele, ca să-i fie vecini, de a lor bună voie și fără nici o silă. Și să se știe semnele unde se împreună cu hotarul Aninișului.

Și iarăși să fie mai sus spusului dregător al domniei mele și tot satul Măgura și cu tot hotarul, pentrucă l-a cumpărat mai sus spusul dregător al domniei mele dela Radul, fiul lui Bratul și dela Lepădat, fiul lui Oprea și dela toți frații lui și fiii lui și nepoții lor și dela toți care au ocină în acel sat, pentru 5000 aspri, pentrucă acești mai sus spuși oameni ei au fost mai dinainte vreme toți cnezi, până în zilele lui Radul voevod Șerban. Apoi, când a fost atunci, ei și-au vândut toate ocinele lor mai sus spusului dregător al domniei mele de a lor bună voie, să-i fie vecini. Și semnele să se știe: din Valea Ursoaici până în piscul Linților și până în vârful Măgurei, pe frâncitura Măgurci, până în coada Văii Măgurci, mergând la Comoara și dela Comoara merge până în malul Fâșiei, la curmătura Tătarilor și până la hotarul Aninișului, până la hotarul Priporului.

Și iarăși să fie dregătorului domniei mele, jupan Cernica vornic ocină în Sărariu, cinci părți dela cinci moși, pentrucă mai sus spusul dregător al domniei mele le-a cumpărat dela Sămânță și dela Ivan și dela Radul și dela Stan și dela Mailat și dela Rădan și dela toți frații lor și fiii lor și nepoții lor, pentru 6.000 aspri gata și încă din zilele lui Radul voevod Șerban. Și să se știe semnele: semnele locului sării, din Gruită pe loc drept și în jos până la moara veche și până în Gruită, pe vâlcea, până unde dau care'e în Valea Turburei și până în vad. Și mai sus spușii oameni s'au vândut de a lor bună voie și cu știrea megiașilor. Iar apoi, am văzut și domnia mea cartea lui Radul voevod Șerban de cumpărare a

mai sus spuselor sate. Și pentru sare, din 10 bolovani, 1 bolovan și din sarea mărunță, din 10 care, un car și din vamă, al treilea aspru.

Astfel am dat și am miluit domnia mea și am făcut și acest hrisov al domniei mele dregătorului domniei mele jupan Cernica fost mare vornic, ca să-i fie de ocină și de ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Încă și blestem: după trecerea a domniei mele, cui va încredința domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească și să-l întărească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va întări și nu va înnoi acest hrisov a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui. Iar care om va strica și va călca acest hrisov al domniei mele, acela să fie blestemat și afurisit de 318 părinți care au fost la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți Iudei, care au strigat asupra sângelui domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și au zis: «ia-l, ia-l și răstignește-l»; sângele lui asupra lor și a copiilor lor, este și va fi în veci, amin.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Tudor mare ban al Craiovei și jupan Pană vistier și jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Cârstea mare spătar și jupan Panait mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Fota mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și eu, Stan logofăt din Săvești, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 10 zile dela Adam ani curgători, în anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., LXIV/2.

Orig. slav, perg.

133

1613 (7121) Ianuarie 11, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă <domnia mea> această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume: Pătru și Frățilă și Radul și Bărcă și Stan din Crețulești și cu fiii lor, câți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie lor ocină în Dealul, însă toată partea lui Radul și din partea lui Stoian jumătate, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de peste tot, oricât se va

alege de peste tot hotarul. Și semnele ocinei să se știe: din Răstoacă până în Valea Făgetului. Pentrucă această mai sus zisă ocină a fost vândută de Neaga și Mușa, fiicele lui Radul, mai întâi lui Mihăilă din Boureni, în zilele lui Șerban voevod, pentru 2.600 aspri gata, fără știrea nimănu. Și dacă au prins de veste acești oameni mai sus spusii că a cumpărat Mihail această ocină care este mai sus spusă dela Neaga și Mușa, fără știrea lor, iar apoi ei au mers înaintea lui Șerban voevod de s'au pățat în sat în Tătcoi, în satul lui Dragomir, care era atunci mare pitar, de au lepădat toți asprii câți a dat Mihail pentru aceea ocină mai sus spusă, căci nu s'au îndurat Pătru și Frățilă și Radul și Bârcă și Stan ca să se amestece alți oameni străini în moștenirea lor pârintească, pentrucă au fost ei mai volnici să stăpânească.

Iar apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, iar Pătru și Frățilă și Radul și Bârcă și Stan ei au venit înaintea domniei mele împreună cu Stoica, bărbatul Neagăi, fiica lui Radul, de le-am făcut domnia mea carte asupra acestor dedine care sunt mai sus spuse, ca să le fie lor dedină. Și încă au mai fost atunci și oameni buni martori, când Mihăilă a lepădat asprii și anume: din Mătăsari, Teșcan și Dargomir a lui Cârjeu și din Mogoșani, Stoica Botcanul și Dragomir. Și sunt de atunci până acum cursul anilor 7115 <1607>. De aceia, am dat domnia mea lui Pătru și lui Frățilă și lui Radul și lui Bârcă și lui Stan ca să le fie lor ocină, dedină și ohabă fiilor lor și nepoților lor și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci, martori am pus domnia mea: jupan Pană vistier și jupan Vintilă mare vornic și jupan <Nica> mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Cârstea mare spătar și jupan Panaiot mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Fota mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și <am scris eu> . . . ¹⁾ în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 11 zile, în anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, XII/1.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom., din anul 1843.

134

1613 (7121) Ianuarie 12.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Scrie domnia mea vao stolnicilor dela Bistrețul.

Dup<ă> aceia, vă grăescu domnia mea în vrem<e> ce viți vedea cartea domniei mel<e>, iar voi să căutați să dați toat<ă> partea sfeci<nte> mănăstiri dela Tismena den în vama peștelui tot de inn doao despri toat<ă> balta, înnsă de în

¹⁾ loc rupt in orig.

Măceș până la Brăzogrăvă, cum au avut și mai denainte vreme de la alți domni.

Așijderé am miluit și domnia mea ca să-ș ia vama cum au luat și mai demult și mai mult opreakă de cătră voi să n'aibă, pentru că am văzut domnia mea și cartea a lu Șirban voevod mai de curând și încă multe cărți vechi ale altor domni bătrâni. Iar de nu le veți da vama de înn pește cum iaste învățatura domni mele apoi bine să știți că rele cuvente viți avea di cătră domnia mea.

Acesta vă vorbim domnia mea. Altfel să nu fie după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domni mele.

Scris Ianuarie 12 zile, anul 7121 (1612).

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Învăță marele logofăt.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCIII/15.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

135

1613 (7121) Ianuarie 13, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod, domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului și dregătorului domniei mele jupan Bratul marc comis și soției lui Neacșa și unchiului ei Cârstea logofăt, fiul lui Stepan logofăt și cu fiii lui, câți dumnezeu i-a dăruit, ca să le fie lor satul Găneasa de lângă Olt, tot, cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți vecinii, din hotar până în hotar, însă pe unde au fost semne vechi și hotarele satului mai dinainte vreme, pentru că acel sat mai sus zis el a fost de moșie și de strămoșie lui jupan Preda banul cel bătrân. Însă când a fost în zilele răposatului Basarab voevod, jupan Preda ban a căzut într'o mare nevoie, dinspre niște Turci pentru o datorie și pentru acea datorie mai sus spusă, a vândut jupan Preda ban acel sat mai sus zis, tot, de pretutindeni, doamnei Despina, doamna răposatului Basarab voevod, pentru 25000 aspri de argint gata.

Iar după aceia, doamna Despina, domnia ei însăși a dat și a miluit pe vărul primar al domniei ei jupan Stepan logofăt cu o jumătate din sat din Găneasa, iar cealaltă jumătate de sat a miluit sfânta dumnezeasca biserică și marea lavră, mănăstirea domniei ei numită Argeș, însă biserica cea mică unde este hramul sfântului erarh făcătorul de minuni Nicolae din Mira Lichia din colțul sfintei mănăstiri să fie pentru toată trebuința acestei sfinte biserici la mâna călugărilor cari vor păzi slujba în această sfântă biserică și liturghiile și când va fi hramul. Iar egumenul care va fi în sfânta mănăstire cea mare să nu aibă niciun amestec sau treabă cu venitul acestui sat, jumătatea de sat mai sus zisă din Găneasa, afară numai de călugărul care va fi de pază și pentru sfânta liturghie în această biserică mică, așa a lăsat însăși doamna Despina. Și a scris cartea domniei ei cu mare blestem, ca după moartea domniei ei să aibă a păzi

și a căuta această biserică mică mai sus zisă vărul primar al domniei ei jupan Stepan logofăt și fiii lui Stepan logofăt și nepoții lui. Așa a pus blestem doamna Despina: după moartea domniei ei, cine va îndrăzni să strice această întocmire, acel om să fie blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți, care sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Aric cel de trei ori blestemat.

Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Alexandru voevod cel bătrân, bunicul domniei mele, călugării dela sfânta mănăstire dela Argeș au căzut în spatele fiilor lui Stepan logofăt și așa au pârât ei înaintea domniei lui că tot satul Găneasa este al sfintei mănăstiri dela Argeș, iar fiii lui Stepan logofăt să nu aibă nicio treabă și niciun amestec. Iar întru acestea, domnia lui însuși a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei lui și a dat domnia lui fiilor lui Stepan logofăt, Apostol și lui Anania și lui Cârstea logofăt, unchiul jupanitei Neacșa comisoaia lege 12 boieri, ca să jure că au avut ei miluire în acel sat în Găneasa, jumătate de sat, dela doamna Despina. Astfel, când a fost la zi și la soroc, fiii lui Stepan logofăt Apostol și Anania și Cârstea logofăt, unchiul jitelniței Neacșa comisoaia, ei au jurat cu acei 12 boieri, deplin, că au avut ei miluire în acel sat mai sus spus jumătate de sat. Și au avut fiii lui Stepan logofăt mai sus scriși multe cărți pentru ocinile lor din acel sat mai sus zis, dar când s'a întâmplat țării domniei mele atâta răutate și jafuri, acei boieri mai sus spuși, ei au pierdut toate cărțile lor pentru toate dedinele lor pe care le-au avut.

Deci, când a fost acum, în zilele domniei mele, dregătorul domniei mele jupan Bratul mare comis și cu soția lui Neacșa, nepoata de soră a lui Cârstea logofăt și Cârstea logofăt, ei au mărturisit înaintea domniei mele cu mulți boieri din jurul locului, anume: Preda logofăt din Bârsești și Stanciul logofăt din Cepari și Stanciul și Drăghici din Sălătruc. Pentru aceia și domnia mea asemenea am înnoit și am întărit și cu această carte a domniei mele și am dat domnia mea cinstitelui și dregătorului domniei mele lui jupan Bratul mare comis și soției lui Neacșa, nepoata lui Cârstea logofăt și lui Cârstea logofăt ca să-i fie lui ocină, dedină, ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori le punem domnia mea: jupan Tudor mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Neca mare logofăt și Dediul vistier și Cârstea spătar și Panaiti stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Foti mare postelnic. Ispravnic Neca mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea numită Târgoviște, luna Ianuarie 13 zile și dela Adam până acum la această scrisoare, în anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CXXXIV/5.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

1613 (7121) Ianuarie 13.

Din mila lui Dumnezeu, preasfințitul mitropolit al întregii Țări Românești, chir Luca.

† Scrise vlădicia, mea aciastă carte a vlădiciei mele sfintei mănăstiri de în Bistriță, pentru că au avut igumenul Theofil de în sfânta mănăstire cu Pătru și Marin ¹⁾ frate-său de în satul mănăstirei, anume Costeștii, înaintea domnului nostru Radului voevoda feciorul Mihnei voevodu, pără. Și așa părăia Pătru și frate-său Marin, cum ei n-au luat bani dela sfânta mănăstire mai sus zisă ca alții sătēni pre partea lor.

Iar într'acēia, domnului nostru au căutat și au aflat și au adevărat cum se-au fostu vândut tot satul Costeștii cu toțci rumănii și Pătru cu frate-său Marin ¹⁾ încă au rămas de lege și de judecată și se-au dat să fie rumâni sfintei mănăstiri ca și alați sătēni ce se-au vândut să fie toțci împreună, pre 4000 aspri, ce au luat de la sfânta mănăstire.

Derept accia și vlădicia mea, pre cartea domnului nostru, am făcut și cartea vlădiciei mele de credință cum cărțile lor de moșie și de ocină încă le-au dat în sfânta mănăstire și se-au prinsu de se va afla vre o carte ascunsă să nu fie față, să n'aibă credință neci la uin divan orcare-i domni va aduce Dumnezeu în scaun în Țeara Rumânescă. Accia învață vlădicia mea.

Si peste porunca vlădiciei mele să nu fie.

Scrie Nestor log., luna Ghen. 13 zile, văleat 7121 <1613>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, I/14.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Copie rom. ms. 192 f. 140 v.; ms 201 f. 21v—22.

1613 (7121) Ianuarie 15, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod, și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului și dregătorului domniei mele jupan Foti mare postelnic și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui ocină în Stoenesti, însă partea lui Micul, fiul lui Stroc, toată, oricât se va alege, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și cu vecinii și de peste tot hotarul. Și iarăși să-i fie cinstitului și dregătorului domniei mele jupan Foti mare postelnic ocină în Stoenesti, partea lui Neculcea din Vlădeni, toată, oricât se va alege de peste tot hotarul și partea lui Tatul, toată, pentru că aceste ocine mai sus spuse au fost cumpărate de mult de Hadâr vâtaf și de soția lui Marta, încă din zilele răposatului părin-

¹⁾ „Marin“ îndreptat ulterior în „Dobrin“.

telui domniei mele Mihnea voevod, dela acești megiași mai sus spuși. Iar după aceea, jupan Hadâr vătaf și cu soția lui Marta, ei au ales zestre ginereului lor Dragomir logofăt și fiicei lor jitelniței Tudora din aceste ocine mai sus zise din toate, jumătate și cu două vaduri de moară să le fie lor zestre, iar cealaltă jumătate din aceste ocine mai sus spuse, din toate și cu două vaduri de moară a rămas la mâna lor, Astfel, după aceea, jupan Hadâr vătaf, cât a fost viu, ei și le-au împărțit amândoi, cu soția sa Marta. Iar după moartea lui Hadâr vătaf, partea lui a luat-o fratele său Drămuș, iar partea jitelniței Marta, după moartea ei, a căzut iarăși în mâinile fiicei sale jupanița Tudora și a ginereului său Dragomir logofăt.

Apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, Dragomir logofăt și cu jupanița lui Tudora, ei au vândut toată partea lor de ocină și cu 3 vaduri de moară mai sus spuse și cu vecinii, anume: Chețul și cu fiul său Milco și Coman și Vladul și Neogoe Geagoe și Radul Pistică și Mănea și Dobrotă și fratele său Stoian și Dragomir Căcău cu fiili lui anume, Stroe și Stanciul și Radul Buzdug cu fratele său Lepădat și Stanciul și Oancea și fiii Cricoveanului, anume Dobrotă și Stan și Vâlcul și Stoian cu fiii lui Bratul și Radoslav și Stan și Sava cu fratele lui, anume Neogoe și Vladul și Ocheanul și Nenciul; însă a schimbat cu Pătrașco, de i-a dat alt vecin, anume Voico Megete pentru Nenciul. Și a vândut Dragomir logofăt și cu soția lui Tudora mai sus ziși aceste ocine mai sus scrise și vecini dregătorului domniei mele, pentru 29.000 aspri gata, dar fără a patra parte, care se cheamă partea lui Drămuș și cu alți vecini, toți, câți vor fi de moștenire și se vor fi risipit în altă parte și pe aceștia toți să-i adune la dedina lor mai sus spusă. Și a vândut Dragomir logofăt și cu soția lui Tudora aceste ocine și vecini de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor dimprejurul locului de sus și din jos și dinaintea domniei mele.

Pentru aceea, a dat și domnia mea dregătorului domniei mele lui jupan Fote mare postelnic ca să-i fie lui ocina și vecinii mai sus spuși dedină, ohabă lui și fiilor lui și nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori le punem lor domnia mea: jupan Tudor mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Neca mare logofăt și Dediul vistier și Cârstea spătar și Panaiti stolnic și Bratul comis și jupan Lupul paharnic și jupan Foti mare postelnic. Ispravnic Neca mare logofăt.

Și eu, Neogoe logofăt, am scris în cetatea numită Târgoviște, luna Ianuarie 15 zile și dela Adam până acum la această scrisoare curgători, în anul 7121 <1613>

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XLI/34 a.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. la XLI/34 b.

1613 (7121) Ianuarie 15, Târgoviște.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a tot pământului Ungto-
vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dau domniea
mea această poruncă a domniei mele slugi domniei mele Mihalcea stolnicu și
fiilor lui, pe cât Dumnezeu îi va dăruia, ca să-i fie lui moșie la Micești și din Mir-
cești, adevărate cumpărările ce au fost cumpărate de Ala Bei Turcu, din siliște, din
câmp, din pădure, din apă și din dealu cu vii și du pătutindena, din tot hotarul,
pă cât să va alege. Că au stăpânit Ala Bei Turcu, pentru că le-au cumpărat Ale
Bei Turcu, iar aceștii moși de moșii a trecut la mai sus numita slugă domniei mele
anume dăla Gherghic din Buzău, zece pogoane cu moșia . . . .¹⁾ Iară după aceia
a cumpărat Ale Bei Turcu și dăla alți oameni și alte părți de moșie, că aceste
moșii și vii a fost tot a lui Ale Bei Turcu, încă din zilele răposatului părintele
domniei mele Mihnea voevod. A stăpânit Ale Bei Turcu aceste mai sus numite
moșii și vii cu bună pace, până când au redicat Mihai vodă goana și e-a tăcat pă
Turci, acele moșii a rămas în stăpânirea domnească până acum, în zilele domniei
mele.

Așea dar, în zilele domniei mele, sluga domniei mele Mihalcea stolnicul a cumpă-
rat pă acei moși dăla Ale Bei Turcu și e-au dat o sută de garbeni de aur. Și
am văzut domniea mea și toți cinstiți dregători ai divanului domniei mele za-
pisul lui Ale Bei Turcu ce au fost scris că au vândut aceste mai sus pomenite
moșii și vii slugi domniei mele Mihalcea stolnicu în atâtea galbeni, pă cât sunt
scriși.

Drept aceia, am dat și domniea mea slugi domniei mele lui Mihalcea stolnicu
ca să-i fie mai sus numitele moși și vii ohabnice lui, copiilor lui, nepoților și
strănepoților lui și de niminea strămutat, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem pă: jupan Ventilă *mare* dvornic și jupan Nica *mare* lo-
gofăt și jupan Dedul *mare* vistier și Cristea *mare* spătar și Panait *mare* stolnic și
Bratul *mare* comis și Lupul *mare* paharnic și jupan Fote *mare* postelnic. Și
<ispravnic> pă Nica *mare* logofăt.

Și am scris ieu, Stanciu logofăt, în oraș de scaun Târgoviștea, în 15 zile luni
lui Ghenarie iar dăla Adam curgătorul, leat 7121<1613>.

Tălmăcită după originalul slovenesc de canțelaristul Sapunov în 1837

Acad. R.P.R. CL/170,
Copie rom.

¹⁾ loc alb în text.

1613 (7121) Ianuarie 16, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Damian căpitan și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie lui satul Salcia, din județul . . . .¹⁾ tot, cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți vecinii, oricât se va alege și din câmp și din pădure și din apă și din vie, de pretutindeni, pentru că acest sat care este mai sus scris a fost întâi de moștenire a lui Calotă din Clejani. Apoi, când a fost la moartea lui, el a lăsat, cu limba lui, acest sat mai sus spus să fie în mâna lui Dragomir, care a fost mare vornic în zilele răposatului Alexandru voevod cel bătrân. Astfel când a fost după aceea, Dragomir vornic s'a sculat de a schimbat cu Dumitru postelnic din Vălcănești, de a dat Dragomir vornic satul Salcia, iar Dumitru postelnic el a dat satul Cârstineștii și satul Poiana pe satul Salcia, în zilele răposatului părintelui domniei mele Mihnea voevod. Iar apoi, când a fost după aceea, la moartea lui Dumitru postelnic, el însuși a lăsat la moartea lui, cu gura lui, satul Salcia ca să fie jupaniței lui doamna Stanca, ci l-a ținut răposatul Mihai voevod să fie pentru satul Cârstieneștii și Poiana, pentru că au fost aceste sate ale doamnei Stanca, ale ei de moștenire. Apoi a dat Dumitru postelnic satul Salcia, ca să fie doamnei Stanca sat pentru sat și a fost mereu sat domnesc.

Iar după aceea, când a fost în zilele domniei mele, «când» cu voia lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu am stat domnia mea să fiu stăpânitor și domn în Țara Românească, deci însuși domnia mea am dat și am miluit pe sluga domniei mele mai sus spusă cu acest sat numit Salcia, ca să-i fie lui dedină pentru slujba dreaptă și credincioasă ce a slujit-o domniei mele. Iar apoi, când a fost după aceea, sluga domniei mele Damian căpitan, el a avut pără pentru satul Salcia care este mai sus spus, dinaintea domniei mele cu jupanița Dana din Vălcănești și cu nepotul ei Părvul. Și așa pârau ei înaintea domniei mele că este satul Salcia al lor de moștenire și nu a fost de schimb doamnei Stanca și nici n'a avut ea nicio treabă cu satul Salcia, ci l-a ținut numai în silnicia ei. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și într'alt chip n'am crezut domnia mea, ci am trimis pe sluga domniei mele Dan portar al doilea la părintele meu, călugăr Ioan, care a fost cuscrul răposatului Mihail voevod, cartea domniei mele și am scris domnia mea și altă carte la tot satul Salcia și la Oprea pârçalab din Hărgetoaia, care a fost atunci pârçalab al doamnei Stanca în acest sat care este

¹⁾ loc alb în orig.

mai sus scris, ca să-i întrebe și să facă știre domniei mele cum vor ști ei cu su-
fletele lor și mai ales să vie Oprea pârcălab.

Astfel întru accasta, Oprea pârcălab, el așa a mărturisit înaintea domniei
mele cu sufletul lui și înaintea întregului divan al domniei mele că satul Salcia
este dedină al doamnei Stanca și nu este cum a spus jupanița Dana și nepotul ei
Pârvul. Și am văzut domnia mea și cartea părintelui Ioan călugărul care s'a
cetit în divan și așa a mărturisit că satul Salcia, care este mai sus scris, a fost
mereu al domniei Stanca, pe seama ei. Și încă au mărturisit și alți dregători ai
domniei mele din divan: jupan Nica mare logofăt și jupan Leca fost mare post-
elnic și Lupul mare paharnic și boierii domniei mele Ion comis și Cârstoș sluger,
că satul Salcia a fost tot al doamnei Stanca, iar jupanița Dana și nepotul ei Pârvul,
ei nu au nicio treabă. Și a rămas jupanița Dana și nepotul ei Pârvul de lege și
de judecată dinaintea domniei mele.

Pentru aceia, am dat domnia mea slugii domniei mele lui Damian căpitan
ca să-i fie lui satul Salcia, care este mai sus spus, dedină ca și mai întâi și ohabă
fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca dom-
niei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Pană vistier și jupan
Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier
și jupan Cârstea mare spătar și jupan Panaioti mare stolnic și jupan Bratul mare
comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Fota mare postelnic. Și ispravnic
Nica mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie
16 zile și dela Adam până acum cusul anilor, în anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R. CCT/11.

Orig. slav., perg., pecere aplicată, acoperită cu foiță.

140

1613 (7121) Ianuarie 23, Târgoviște.

Cu mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Rumânească,
feciorul răposatului Mihnei voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a
domnii mele boierului domnii mele Tudoran pitarul și cu feciorii lui căți
dumnezeu îi va da, ca să-i fie moșie în Gabrov, partea lui Vălcan toată, însă
din funția lui Bogdan a treia parte, din câmpu, din pădure, din apă și din șăzutul
satului, ce preste tot hotarul, pentrucă aciastă mai sus zisă moșie au fost de
moștenire a lui Vălcan de la frate-său Bogdan. Și îndată când au fost în zilele
răposatului Mihail voevod, iar Vălcan, el au fost vândut partea cumnatu-său
lui Pandico Vălcului logofătul. Apoi n'au lăsat a fi vândută, ci au vândut și boe-
rinului domnii mele Tudoran pitariul.

Deci, cându au fost acum în zilele domnii mele, el s'au aflat aciastă parte a lui Pandico, vândută de doao ori tot de Vălcan la Vălcul logofătul și la Tudoran pitarul. Iar când au fost acum, ei au venit toți împreună înaintea domnii méle de s'au părăt de față. Și așa păra Vălcan, înaintea domnii méle cum că au vândut ei aciastă mai sus zisă moșie numai Vălcului logofăt, iar la Tudoran pitaru n'au vândut, nici i-au dat lui nimic. Iar într'accia, Tudoran pitarul, el au scos cartea răposatului Mihail voevod, încă cu mulți boeri mărturie, cum au mers singur Vălcan de o au dat-o moșiia lui Pandico de a lui bună voc, de s'au plătit de bir și să o ție. Și s'au aflat mulți bani dați pentru birul lui Pandico, însă aspri 7000.

Intr'accia, domniia mea am căutat și am judecat pre dreptate și pre légea lui dumnezeu, cu toți cinștiții boerii domnii méle din divan, și am dat domniia mea lui Vălcan lége 12 boeri, să jure cum n'au dat moșiia lui Pandico, nici o au fost vândut boerinelui domnii méle Tudoran pitarul. Indată Vălcan, el n'au putut a să prinde de lége nici cum, ci au rămas de lége dinaintea domnii méle.

Pentru acéia, am dat și domniia mea boerinelui domnii méle Tudoran pitarul ca să ia moșiia lui, partea lui Vălcan, în locul moșai lui Pandico, pentru că au rămas moșiia lui Pandico pe mâna Vălcului logofăt, iar Tudoran pitarul să ție moșiia lui Vălcan. Și de va scoate Vălcan niscareve cărți altă dată, să nu să crează, căci sănt mincinoase, fiindcă acuma la divanul domnii méle n'au scos nici o carte.

Drept acéia, am dat și domniia mea boerinelui domni méle Tudoran pitarul ca să-i fie mai sus zisa moșie de moștenire și ohabnică lui, feciorilor, nepoților și strănepoților lui. Și de niminea să nu să clătească, după porunca domnii méle.

Iată și mărturii am pus domniia mea: jupan Vintilă *mare* dvornic și jupan Nica *mare* logofăt și Dediul visticrul și Cârstea spătarul și Panait stolnicul și Bratul comisul și Lupul paharnicul și jupan Foti *mare* postelnic. Și ispravnic Nica *mare* logofăt.

Și eu, Neagoe logofătul, am scris în scaunul cetății Târgoviștei, luna Ghenaria 23 zile și de la Adam până acum curgerca, anilor vâleat 7121 <1613>

Io Radul voevod.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cotroceni, nr. 690 f. 198v—199.

Copie rom.

141

1613 (7121) Ianuarie 26, Târgoviște.

Cu mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a tot pământul Ungrovlahii, fiul răposatului Mihnea voevod. Dau domniia mea această poruncă a domnii méle boierului domnii méle lui Mihalcea stolnic și filor săi, pe câți dumnezeu îi

va dăruî, ca să le fie moşieile la Măceşti şi la Mirceşti din silişte, din câmp, din pădure, din apă şi din dealul cu vii şi din tot hotarul pă cât să va alege din cumpărătorile lui Ali Beg Turcul, pentrucă au cumpărat aceste mai sus numite moşii şi vii slug<a> domnei mele, de mai nainte vrême, dela Ali Beg Turcul, în o sută de galbeni de aur. Am şi văzut domniia mea şi zapisul din mâna lui Ali Beg Turcul, ce au fost scris, că au primit Ali Beg Turcul atâţi galbeni dela mai sus numita sluga domnii mele. Am făcut domniia mea şi hrisov al domnii mele de cumpărătoare, de a-i fi moşia strămoşescă şi de odihnă.

Iar după acéia, o nevestă, anume Voina, a rădicat pără şi așa zicea înaintea domnii mele că aceste mai sus numite moşii şi vii sânt date ei de Ali Beg Turcul, că au fost nevasta lui Ali Beg Turcul. Şi într'aceste, am căutat şi am judecat cu dreptatea lui dumnezeu şi cu toţi cinstiţi dregători din divanul domnii mele şi dreptatea am făcut domniia mea că n'au dat Ali Beg Turcul nimica acestei mai sus nevasti Voinei, pentrucă au fost fugită Voina cu un om rău cu toată averea din casa lui Ali Beg Turcul. Drept acéia, au rămas Voina osândită de pravilă în divanul domnii mele, ca să nu aibe mai sus numită nevestă Voina niciun amestec de acum înaintea la mai sus numite moşii şi vii, ci să fie slobod a stăpâni mai sus numită sluga domnii mele.

Drept acéia, am dat domniia mea slugii domnii mele lui Mihalcea stolnicul ca să-i fie lui moşia ohabnică, fiilor lui, nepoţilor <o>r şi strenepoţilor <o>r şi de nimen<e> nestrămutat, după porunca domnii mele.

Iată şi marturi punem domniia mea pă: jupan Vintilă *mare* vornic şi jupan Nică *mare*. log şi Dediul *mare* vist. şi Cristea spătar şi Panait stolnic şi Bratul comis şi Lupul pah. şi jupan Fotiei *mare* postelnic şi cu Nica *mare* logofăt.

Şi am scris eu, Dumitru logofătul, în minunatul oraş din scaunul Târgovişti, în luna lu Ghenerici 26 dâ zile, iar curgătorul leat dela Adam 7121 <1613>.

Tălmăcită dela originalul slavonescu de canțelaristul Sapunov.

Acad. R.P.R., CL/171,

Copie rom.

142

1613 (7121) Ianuarie 27, Târgovişte.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod şi domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul cinstitului Mihnea voevod. Dă domniia mea această poruncă a domnii mele sfintei, dumnezeestii mânăstiri numită Mărgineni, unde este hramul arhanghelului Mihail şi alţii fără trup şi părintelui egumen Galaftion şi eromonahilor şi fraţilor şi celor ce trăiesc în sfântul lăcaş ca să le fie ocină în Blagodeştii de lângă oraşul Floci, însă jumătate din sat, din câmp şi din pădure şi din apă

și din vatra satului, cu vecinii și de peste tot hotarul, pentru că această ocină; ce este mai sus zisă, ca a fost de moștenire a jupanului Drăghici fost mare comis și a jupanului Udriște postelnic și a jitelniței Calca vorniceasa.

Apoi, când a fost în zilele lui Moise voevod, ei au dat această ocină mai sus spusă, părțile lor toate, sfintei dumnezeiești mânăstiri ce este mai sus spusă, sufletul răposatului jupan Neagoe, ca să fie ocina sfintei mânăstiri de ohabă. Și a tot ținut sfânta mânăstire această ocină cu bună pace.

Însă când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, călugării din sfânta mânăstire, ei au avut pără înaintea domniei sale cu jupan Miho portar din oraș. Și așa a părât Miho portar că n'au avut călugării atâta ocină în sat în Blagodești, jumătate de sat, ci ei au avut a treia parte. Și întru aceasta domnia sa singur a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei sale și i-a dat lui domnia sa împreună 6 boieri, ca să cerceteze și să adeverească: a avut sfânta mânăstire atâta ocină în sat, în Blagodești, jumătate de sat sau a treia parte, cum vor găsi cu sufletele lor. Apoi, acești 6 boieri, ei așa au cercetat și au adevărit că a avut sfânta mânăstire jumătate de sat, n'a avut a treia parte, cum a părât Miho portarul. Astfel Miho portarul a rămas de lege și de judecată și dinaintea domniei sale.

Și după accia, când a fost acum, în zilele domniei mele, călugării din sfânta mânăstire, ei au avut pără înaintea domniei mele cu Capotă sudeț din oraș, din Floci, iarăși pentru ocina din Blagodești. Și a scos Capotă o carte a răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod, făcută pe ocina din Blagodești, cum că a schimbat Danciul din Cornești, de a dat toată partea lui de ocină din Cornești jupanului Drăghici vornic și cu fiul său, anume Stoican și fiicele sale Maria și Neacșa și Chera și cu nepoții săi, anume Vintilă și Radul < să fie > lui Drăghici vornic. Iar ei au dat ocină lor toată din Blagodești, oricât va fi, lui Danciul, ocină pentru ocină. Și întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele din divan și am citit domnia mea și cartea răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod și cartea răposatului Petru voevod și cartea lui Radul voevod Șerban, ca .....dreaptă dedină a sfintei mânăstiri de mai înainte vreme, de demult, din zilele altor domni bătrâni și n'au avut orășenii niciun amestec în acest sat, încă și ..... mai înainte vreme și tot au rămas ei de lege dinaintea tuturor domnilor ..... astfel acum iarăși a rămas Capotă sudeț de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec.. .....divan, de au dat călugărilor, din sfânta mânăstire. Întru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mânăstiri ca să-i fie de ocină și de ohabă și dumnezeieștilor ei călugări de hrană și de întărire, ctitorilor mai sus ziși veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori le punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul vistier și Cârstea spătar și Panait stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Foti mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea zisă Târgoviște, luna Ianuarie 27 zile și dela Adam până acum la această scriere, în anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., Achiziții noi.

Fotocopie slavă, cu lipsuri

143

1613 (7121) Februarie 3.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Scrie domnia mea fie sudețul și cu 12 pargari și la orașanii caric vor fi oameni buni. După aceea, vă grăiasco domnia mea pântru rândul acestoiu om, pre nume Dumitru, da' acia de în oraș, pântrucă s'au părât de fața naintea domniei mele cu comnații lui, pre nume: Manole și Pană și Arsenie și Ivan. Și așa zicia acești comnați ai lu Dumitru cum ia-au datu zestre lu Dumitru delnița lu Talpă din Izvorani, iar rumăni zicia că nu ia-au dat. Dereptă acia, de în vreme ce veți vedea cartea domniei mele iar voi să căutați să adivărați: dat-au delnița cu rumăni au fără rumăni? Cum veți afla cu sufleteli voastre să dați în știre domniei mele.

Aceasta vă vorbim domnia mea. Altfel să nu fie, după zisa domniei mele.

Și ispravnic însăși zisa domniei mele.

Scris luna Februarie 3 zile, anul 7121 <1612>.

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R. LXXV/191.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, acoperită cu foiță, căzură.

144

1613 (7121) Februarie 5, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupanului Leca fost mare postelnic și soției lui Grajdana și cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie lui ocină în Mărcești, dar toată partea jupanului Dumitru clucer, oricât se va alege, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, cu vecinii și de peste tot hotarul, pântrucă această ocină mai sus spusă a fost a jupanului Dumitru clucer încă de mai înainte vreme, de demult. Și când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, iar jupan Dumitru clucer a schimbat această ocină care este mai sus spusă din Mărcești cu vărul său primar jupan

Udrea, care atunci era mare armaș, de a lor bună voie, de a dat toată partea lui de ocină din Mărcești vărului său primar jupanului Udrea fost mare armaș, iar jupan Udrea armaș el a dat o altă ocină din sat din Golești vărului său primar jupanului Dumitru clucer, ocină pentru ocină. Iar apoi, jupan Udrea armaș, el a dăruit pe vărul său primar Dumitru clucer cu un cal murg turcesc de preț, înșeuat și înfrăuat și pe fiul său Mihail cu un atlas verde și s'au împăcat. Așa s'au învoit, de a lor bună voie, ca niște frați. Și de atunci, până în zilele lui Radul voevod Șerban, dregătorul domniei mele jupan Leca postelnic și cu soția lui Grajdana, sora jupanului Udrea armaș, au tot ținut cu bună pace această ocină din Mărcești.

Dar atunci, în zilele lui Radul voevod Șerban, s'a sculat Mihail, fiul lui Dumitru clucer, de a venit la pâră înaintea domniei sale cu dregătorul domniei sale jupan Leca fost mare postelnic și cu soția lui mai sus spusă. Și așa pâră Mihail înaintea domniei sale că tatăl său Dumitru clucer n'a schimbat defel această ocină dela Mărcești cu jupan Udrea armaș, ci i-a făcut lui silă. Iar la aceasta, domnia sa singur a cercetat și a judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei sale din divan. Încă domnia sa n'a crezut pe dregătorul domniei sale jupan Leca fost mare postelnic, ci a chemat mulți boieri care au fost la această întocmire, anume: jupan Drăghici vornic din Cornățeni și Pădure ban din Săcuiani și Bărcă postelnic din Cojești și Mihalce stolnic din Pătărlage și Stanciul vătaf și Dragomir din Finta și Staico din Suslănești, de au mărturisit toți înaintea domniei mele că Dumitru clucer de a lui bună voie a schimbat această ocină din Mărcești cu jupan Udrea armaș, de i-a dat Dumitru clucer această ocină din Golești, ocină pentru ocină. Și încă nu plătitise jupan Udrea armaș niște aspri, 5000 lui Simeon din Golești, ci acești 5000 aspri i-a plătit jupan Leca postelnic în mâinile lui Simeon, în afară de alți aspri, pe care i-a dat jupan Udrea armaș mai înainte vreme. Și i-a plătit lui birul Goleștilor în trei ani, de a dat 7000 aspri. Așa au mărturisit boierii înaintea domniei sale. Deci, a rămas Mihail de lege și de judecată dinaintea lui Radul voevod Șerban.

Iar apoi, când s'a întâmplat lui Radul voevod Șerban de a ieșit din țară și dregătorul domniei mele jupan Leca postelnic deasemenea s'a întâmplat și lui de a ieșit din țară cu domnia sa Radul voevod Șerban, în țara Moldovei. Iar în urma lui, Mihail, fiul lui Dumitru clucer, iarăși a venit înaintea domniei mele cu înșelăciune și a spus către domnia mea că i-au făcut silă jupan Udrea armaș, de i-a luat această ocină din Mărcești, n'au schimbat-o. Apoi, domnia mea iarăși am dat lui Mihail, în mâna lui, această ocină din Mărcești.

Iar apoi, dregătorul domniei mele jupan Leca fost mare postelnic, când a venit din țara Moldovei aici în țară și s'a închinat domniei mele, el a venit înaintea domniei mele la pâră cu Mihail, fiul lui Dumitru clucer pentru această ocină din Mărcești ce s'a zis mai sus, zicând că a luat-o și n'a avut nici o treabă.

Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și cu toți dregătorii domniei mele din divan și le-am dat domnia mea împreună 6 boieri pe răvașul domniei mele, ca să cerceteze și să adeverească, dacă a schimbat jupan Dumitru clucer această ocină din Mărcești de a lui bună voie cu vărul său primar jupân Udrea armaș, de a luat altă ocină din Golești, ocină pentru ocină, sau jupan Udrea armaș i-a făcut lui silă, cum vor găsi cu sufletele lor. Iar acci 6 boieri mai sus spuși, când a fost la zi și la soroc, s'au strâns toți și cu sufletele lor au mărturisit ei înaintea domniei mele că jupan Udrea armaș n'a făcut nici o silă vărului său primar Dumitru clucer, ci a schimbat de a lui bună voie, fără de nici o silă, nici n'au putut să intre acci mai sus spuși boieri în întocmirea acestor frați boieri mai sus spuși. Astfel, iarăși a rămas Mihail de lege și de judecată și dinaintea domniei mele a doua oară, cum a rămas el dinaintea lui Radul voevod Șerban. De aceia, am dat domnia mea cinstului dregător al domniei mele jupan Leca fost mare postelnic și soției lui mai sus spusă, ca să le fie lor ocina mai sus spusă dedină lor, de ohabă și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclitit, după poruncă.

Iată și martori le punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Cârstea mare spătar și jupan Panait mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Fote mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea Târgoviște, luna Februarie 5 zile și dela Adam până acum, în anul 7121 <1613>.

Arh. St. Buc., M-rea Nucet, VIII/1.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

O copie rom. cu data de 17 Februarie 1613 se publică în acest volum la nr. 149, într'ucât prezintă unele diferențe.

145

1613 (7121) Februarie 5, Târgoviște.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domnu a toată țara Rumânească feciorul marelui și precabunului, răposatului Mihnei voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele lui Măciucă și cu fecorii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui moșie la Tabără și cu moară, partea Radului și a lui Cârșian, toată, ori câtă să va alege, pentru că aciastă moșie și cu aciastă moară o au cumpărat muma lui Măciuca, anume Vișa și cu bărbată-său, tatul lui cel vitreg, anume Stan, încă mai dinnainte vreme, de demult, du prin zilele răposatului, bătrânului Alexandru voevod, bunicul domniei mele. Și când au fost cumpărat Vișa, muma lui Măciucă, au cumpărat cu bucate dela tatul lui Măciucă cel bun, anume Dragomir. Apoi, mumi lui, Vișci, întâmplându-i-se moarte, iar fiu său Măciucă tot au ținut aciastă moșie și cu moară împreună cu tată său Stan cel

vitreg. Iar când au fost acum, în zilele domniei mele, iar Măciucă, el au venit la păra înaintea domniei mele cu tată său Stan cel vitreg. Și așa păra Stan pe Măciucă înaintea domniei mele că nu are el nici un amestec cu aciastă moșie, pentrucă o au cumpărat el.

Întru aceia, domnia mea însum<i> am judecat după dreptate și după lege și cu toți dreg<ă>torii domniei mele și am adevărat singur domnia mea, cum că au fost cumpărat Stan aciastă moșie și cu moară împreună cu muma lui Măciucă, cu bucatele tatălui său Dragomir. Apoi am dat însumi domnia mea lui Măciucă, ca să ție el întru aciastă moșie și moară jumătate, iar tată său Stan cel vitreg cellaltă jumătate, să împărțească pre din dooă cu tată său cel vitreg, să fie frați împreună pă aciastă moșie și moară, care s'au zis mai sus și au rămas tată său de lege dinaintea domniei mele.

Pentru aceia, am dat domnia mea lui Măciucă ca să-i fie moșia și moara ohabnică lui și feciorilor lui și nepoților și strănepoților și de către nimeni să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea: jupan Vintilă *mare* dvornic și jupan Nica *mare* logofăt și Dediul *mare* vister și Cârstea *mare* spătar și Panait *mare* stolnec și Bratul *mare* comis și Lupul *mare* paharnic și jupan Fote *mare* post. Ispravnic Nica *mare* logofăt.

Și am scris eu, Stepan, în scaunul cetății Târgoviștii în luna lui Febr. 5 dela Adam, leat 7121 <1613>.

Acest izvod s'au tălmăcit în limba rumâneasă, întocmai după hrisovul cel slovenesc.

Eu, Chiriță dascăl slovenesc *din* mănăstirea Colții, 1800 Maiu 10.

Acad. R.P.R. CCIV/137.

Trad. rom.

146

1613 (7121) Februarie 8, Târgoviște.

Cu mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Io Mihnea voevod, nepotul răposatului Io Alexandru voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele Ieremie logofăt și cu feciorii lui, câți dumnezeu îi va dăru, ca să-i fie lui moșia remiei logofăt și cu feciorii lui, câți dumnezeu îi va dăru, ca să-i fie lui moșia la Cârpești partea Manei Mitutel și a fii-său lui Stroe, toată, din câmpu și din pădure și din apă și cu vad de moară și de peste tot hotarul, oricât să va alege. pentrucă o au cumpărat sluga domniei mele Ieremia logofătul dela Manea Mitutel și dela fii-său Stroe, drept 4000 de aspri gata și i-au plătit și de bir în trei ani. Însă au cumpărat Ieremia logofăt aciastă mai sus zisă moșie încă din zilele lui Ștefan voevod.

Și iar să mai fie slugii domniei mele Ieremiei logofăt moșie în Cârpești partea Bărzei și a muerii lui Stanii, toată, însă din partea lui Neagoe a treia parte și cu doao holdi lângă apa Dâmboviții, care au fost ale unor nepoți, și din câmpu și din pădure și din apă și dupretutindenea și de preste tot hotarul și cu vad de moară; însă Bărzea și cu fiii-său să fie rumăni, pentrucă i-au cumpărat sluga domniei mele Ieremia logofăt încă din zilele lui Alexandru voevod cel tânăr Surdul, drept 2500 de aspri, de i-au plătit și de bix de atunci până acuma, în zilele domniei mele. Și să știe și hotarale cele drepte și bătrâne și semnele: din vadul lui Bălțat la fântână și în capul Aninișului, apoi la Cuibul Vulturului până în apa Dâmboviței din hotarul de sus și din jus, din lacul Zmeului în dreptul Căpăteștilor până în Elhov.

Și au vândut acești mai sus ziși numiți oameni și Bărzea și fii-său să fie rumăni de a lor bună voe și cu știrea tuturor megiișilor și din sus și din jos și dinprejuru locului. Și am văzut însumi domnia mea și am citit și cărțile altor bătrâni domni, însă stricate și mănjate și vechi și sfărâmate din vremea când au fost răotățile dela cei de altă seminție.

Drept aceia, am dat și [și] domnia mea și am întărit aciastă carte a domniei mele slugii domniei mele Ieremiei logofăt, ca să-i fie lui aciastă mai sus zisă moșie ohabnică lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților și de către nimeni să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Pană *fost mare* vistier și jupan Vintilă *mare* dvornic și jupan Nica *mare* logofăt și jupan Dediul *mare* vistier și jupan Cărstea *mare* spatat și jupan Panaît *mare* stolnic și jupan Bratul *mare* comis și jupan Lupul *mare* paharnic și jupan Fota *mare* postelnic. Și ispravnic jupan Nica *mare* logofăt.

Și l-au scris Stan cel bătrân în scaunul Târgoviștii, luna lui Fevruarie 8 zile, văleat 7121 <1613>.

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Țării Rom., nr. 127 f. 306.

Copie rom.

147

1613 (7121) Fevruarie 10, Târgoviște.

Izvodul hrisovului mării sale răposatului Radu voevod, fiul Mihnei voevod ce au preînnoit și au îndreptat sfânta mănăstire și au închinat-o metoh la Ivir, întocmind și rânduială cu care voia de a să otcârmui aciastă mănăstire.

Intru Hristos dumnezeu buncredincios și iubitorul de Hristos, însușii țitor, Io Radu voevod, fiul marelui și bunului și răposatului Mihnei voevod, cu mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu biruitor și domn a toată țara Ungro-

vlahiei, încă și laturilor de preste munte Amlaș și Făgăraș herțeg. Bine am voit domnia mea cu bună voință, cu curată și luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pre dumnezeu cel ce m'au proslăvit pre mine și cu slavă m'au înălțat pre scaunul odihniților părinților domnii mele.

Iată <a> dăruitu domnia mea acest cinstit și bine închipuit hrisovul al domniei mele, carele este preste toate cinstitele daruri, sfintei și dumnezeieștii mănăstiri dela sfântul muntele Athonului, care să chiiamă Iveria, întru care este hramul sfânta [sfânta] și cinstita adormirca preasfintei născătoare de dumnezeu, părinților și fraților carii viețuiesc într'aciastă sfântă mănăstire, ca să le fie lor metoh dată și închinată sfânta și dumnezeiasca mănăstire care să chiiamă sfânta Troiță care este lângă București și au fost zidită și făcută de odihnitul moșul domnii mele Io Alexandru voevod, lavră mare și de cinste în loc de mitropolie.

Iar după aceia, când s'au întâmplat în zilele Mihnei ¹⁾ voevod răposatul, iar aciastă sfântă și dumnezeiască mănăstire sfânta Troiță s'au fost slăbit și s'au fost surpat de preste tot, iar satele și uneltele sfintei mănăstiri încă s'au fost răsipit și s'au fost dat pre la alte mănăstiri, carele s'au întâmplat de s'au dat sfintei mănăstiri de răposatul moșul domniei mele Alexandru voevod.

Iar după aceia, cu iubitorii de dumnezeu când m'au dăruit domnul dumnezeu cu domnia și cu schiptrul în Țara Rumânească, în scaunul odihniților părinților domniei mele, iar domnia mea cu toată inima domnii mele am început a drege și a înnoi sfânta și dumnezeiasca mănăstire și sfântu loc al sfintei Troițe până nu să răsipește și nu piere, am pomenit părinții domnii mele și am socotit domnia mea de am dat și am închinat aciastă sfântă și dumnezeiască mănăstire ce e zisă mai sus la sfânta Gora, la sfânta mănăstire la Iveria, ca să le fie lor metoh, însă părinții și preoții și călugării dela sfânta mănăstire din sfeta Goră dela Iver, ei să trimeacă aicea la sfânta mănăstire la sfânta Troiță preoți și oameni buni și înțelepți, ca să fie vrednici de a căutaré de a ținé lucrurile și trebuințele sfintei mănăstiri, cum ar fi mai cu cinste.

Iar când am dat și am închinat domnia mea sfânta și dumnezeiasca mănăstire sfânta Troiță, am socotit domnia mea și am tocmit cum să se știe pre cine va aduce domnul dumnezeu părinți și frați de acolo ca să fie năstavneci aicea la sfânta mănăstire a sfintei Troiți, iar ei să aibă a strânge tot venitul din toate și dupretutindine la sfânta mănăstire, însă agonisita și venitul sfintei mănăstiri, ci să aibă a-l întări și a înmulți averea și uneltele sfintei mănăstiri, ca să-i fie de hrană, să nu să lipsească sfânta mănăstire de trebuințe, ci să aibă a fi în loc de osbătârie în toată vremea, ca de va aduce domnul dumnezeu oaspeți sau domnu sau arhieru sau boer sau călugări sau slujitori sau bogat sau sărac, să nu

¹⁾ După alte izvoare, faptul s'a întâmplat pe timpul lui Mihai Viteazul.

fie lipsit de trebuințe sfânta mănăstire, ca să nu să strice pomana ctitorilor. Iar de vor prisosi agonisita și trebuințele din anu până în anu despre tot venitul sfintei mănăstiri, atuncea să aibă a trimite călugării la sfânta mănăstire la sfânta Goră care scrie mai sus, pentrucă acest loc și dumnezeiască mănăstire iaste aproape de scaunul domnescu și în toată vremea au fost obiceiul domnilor și arhierilor și al boerilor și oricare i-ar aduce domnul dumnezeu oaspeți, de vor merge la sfânta mănăstire întru pleumblare și întru ospăț, să aibă a-l ospăta cu cinste.

Deci și domnia mea într'acestaș chip am dat și am închinat sfânta și dumnezeiasca mănăstire ce e zisă mai sus.

Iar după ducerea domnii mele, pre cine-l va dăruî domnul dumnezeu cu domnia în Țara Rumâncască sau din rodul inimii domnii mele ¹⁾ sau din rudele domnii mele sau după păcatele noastre, sau de altfel, rogu-vă pre voi cu numele lui dumnezeu sfintei troițe a unuia domnului dumnezeu ca să aveți domnia voastră a socoti și a întări și a înnoi acest hrisov al domnii mele și aciastă tocmeală ce e zisă mai sus. Și carele îl va cinsti și-l va întări și va înnoi acest hrisov al domnii mele, pre acela domnul dumnezeu cel în troiță slăvit să-l cinstească și aicea și în veacul cel ce va să fie și să o aibă ajutoroare la înfricoșatul județ și pre prea sfânta maica lui dumnezeu și pre toți sfinți carii din veci binc au îngăduit lui dumnezeu, amin; iar carele nu va cinsti și nu va întări și nu va înnoi hrisovul domnii mele, ci-l va lepăda și-l va călca și întru uitare îl va lăsa, să dea el răspuns în zioa înfricoșatului județ și dumnezeu să-l bată și aici trupul lui și în veacul ce va să fie sufletul lui și să fie procler și afurisit de 318 sfinți părinți cei din Nicheia și să fie întocmai cu Iuda și proclerul Ariia și cu alți necredincioși Jidovi care strigară pre domnul dumnezeu și mântuitorul nostru Iisus Hristos zicând: « ia-l, ia-l de-l răstignește pre el și sângele lui spre noi și spre feciorii noștri, » precum va fi în veacul veacului, amin.

Iată și mărturii puiu domnii mea pe: jupân Pană vistier și jupân Vintilă marele vorneș și jupân Nica marele logofăt și jupân Dedul marele vistier și jupân Cărstea marele spătar și jupân Panait marele stolnec și jupân Bratul marele comis și jupân Lupul mare paharnic și jupân Fota mare postelnic. Și ispravnic jupân Nica mare logofăt.

Și Ieremia logofăt am scris în cetatea Târgoviștii, luna Fevruarie 10 zile, ²⁾ leat 7121<1613>.

Arh. St. Buc., Condăcaru-rîi Radu-Vodă, nr. 236 f. 36--37.

Copie rom.

Altă copie rom. la acelaș fond XXV/7 cu unele diferențe lexicale și câteva omisiuni, unele date în note.

¹⁾ În copia XXV/7 « sau din rodul domnii mele cel dela inimă ».

²⁾ Ibid: dela Adam.

1613 (7121) Februarie 12, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marcului și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Stana, jupanița slugii domniei mele Pădure al doilea stolnic, ca să-i fie ei ocină în Săcuiani, însă jumătate din partea lui Pădure stolnic, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege, însă să se știe, de peste toate hotarele, pentru că sluga domniei mele Pădure stolnic a venit înaintea domniei mele de i-a dat jupaniței lui Stana, din partea lui de ocină din Săcuiani, jumătate de peste toate hotarele, ca să-i fie ei dedină, pentru că n'au făcut fii din trupul lor; iar cealaltă jumătate de ocină din Săcuiani să fie a lui Pădure stolnic, ca după moartea lui s'o dea unde va vrea. Iar oricâte bucate de mâncare vor rămâne după moartea lui Pădure stolnic să le țină jupanița Stana, până când va fi ea vie, ca să-l grijească și să-l pomenească pe Pădure stolnic, bărbatul ei. Iar după moartea jupaniței Stana, să fie jumătate din bucatele de mâncare ale jupaniței Stana, din toate averile și din toate sculele, câte vor fi și cu casa, iar jumătate din bucatele de mâncare, să fie acolo unde se va înmormânta Pădure stolnic, fie la o sfântă mănăstire, fie la o sfântă biserică, aceia să stăpânească averile lui care sunt mai suspuse.

Și încă Pădure stolnic a așezat și blestem după moartea lui: nimeni din neamul lui să nu aibă treabă și amestec cu partea lui sau cu partea jupaniței Stana, nici frate nici soră nici fiu nici fiică nici nepoată nici nepot nici veri primari, nici unul din neamul lui, ci să fie volnici Pădure <stolnic> și jupanița lui Stana cu averile lor și cu tot ce este partea lor să le dea cui ar voi. <Iar care om> ar încerca a lua și a <sparge această carte de> întocmire și de mișcare ce au <mișcat> Pădure stolnic pe jupanița <lui Stana, acel om să fie> blestemat și afurisit <de 318 sfinți părinți cari au fost adunați la săbör în cetatea Nicheii.

Drept aceasta și domnia mea am întărit cu acest hrisov al domniei mele să le fie lor părțile lor neclintit în veac și și de nimeni <neclintit>, după spusa domniei mele. Și iar să se știe că a iertat sluga domniei mele Pădure stolnic și jupanița lui Stana după moartea lor <o Țigancă anume Hrusa> să fie liberă cu toți fiii ei, ori câți ar fi din trupul ei, pentru sufletul lor; nimeni să nu fie volnic s'o robească pe ea și cu fiii ei, ci să fie slobozi. Și care om ar voi să-i robească după moartea lui Pădure stolnic și jupaniței lui, să fie anatema și cu Aria și toți să petreacă la un loc, unde este foc nestins și viermi neadormiți în veci, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Pană vistier și jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul vistier și Cârstea spătar, Panait.

stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Fota mare postelnic și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 12 zile și dela așezarea lumii până la această scriere cursul anilor, în anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cernica, III/1.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

Completat după copia dela Mitrop. Țării Rom., DXXXIII/2; altă copie rom.
in condica nr. 128 f. 475—476.

149

1613 (7121) Februarie 17, Târgoviște.

Al Radului voevod pentru Mărcești, leat 7121 <1613> Fevruarie 17 zile.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului Mihniei voevod. Dat-am domniia mea aciastă porăncă a domniei mele cinstului și îndreptătorului domniei mele lui jupan Lecăi ce-au fost mare postelnic și jupanii lui Grăjdanii și cu toți feciorii lor, căți Dumnezeu le va da, pentrucă să le fie lor ocină în Mărcești, partea lui jupan Dumitru cliucer, toată, cât s'au ales din câmpu și din apă și din pădure și den siliștea satului și cu toți rumăni du preste tot hotarul, pentrucă aceste moșii ce sânt mai sus zise au fost ale lui Dumitru cliucer încă mai denainte vreme de moștenirea lui, den zilele răposatului Mihail voevod.

Iar jupan Dumitru, el au fost făcut schimb cu aciastă moșie ce iaste mai sus zisă Mărceștii, cu jupan Udrea mare armaș, de a lor bună voe și i-au dat aciastă moșie Mărceștii toată partea lui Udrii armașului, iar Udrea armașul au dat partea lui de moșie, satul Goleștii, lui jupan Dumitru cliucer, moșie pentru moșie. Iar Udrea armașul, el au fost mai dăruit lui jupan Dumitru cliucer un cal murgu turcescu și o dulamă de atlas, care o au fost dat și el feciorului lui Mihail. Și i-au fost mai dat un atlas verde cu flori de firu, pentrucă așa s'au voit ei de a lor bună voe. Și tot așa au ținut până în zilele Radului voevod Șărban.

Au ținut aceste moșii boiariului domniei lui jupan Leca postelnic și jupanii lui Grajdana aciastă moșie din Mărcești cu bună pace. Iar cându au fost atunci, în zilele Radului voevod Șărban, atunci s'au sculat Mihail, feciorul lui Dumitru cliucer și au rădicat pără înaintea domniei lui împreună cu jupan Leca postelnic și așa au părăt înaintea domniei lui cum că n'au făcut tatul lui Dumitru cliucer schimb cu aciastă moșie Mărceștii, ce numai au ținut Udrea armașul aciastă moșie cu minciuni; iar domnia lui au judecat pe lege și pe drept și cu toți cinstiții și îndreptătorii domniei lui în divan. Incă jupan Lecăi i-au dat mulți bo-

a cumpărat Oprea, tatăl lui Căndea și Potrus, tatăl lui Stoica, ocina în Budișteni dela Giurgiul și dela Dragomir 8 ogoare în câmp, pentru 550 aspri de argint. Și să fie a lui Căndea și a lui Stoica ocină din Budișteni, însă partea lui Ilie și partea lui Crăciun și partea lui Brad și a lui Ion, toate părțile lor de peste tot hotarul cât se va alege, pentrucă le-a cumpărat tatăl lui Căndea, anume Oprea și cu unchiul său tot Căndea dela acești mai sus ziși oameni, pentru 3900 aspri de argint încă dinainte vreme, în zilele altor bătrâni domni. Și iarăși a cumpărat Oprea, tatăl lui Căndea, dela Bran și dela Stoica și dela Calin, jumătate din părțile lor de ocină, de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentru 2000 aspri de argint.

Și iarăși a cumpărat Oprea și cu fratele său Căndea ocină în Budișteni dela Raia, fiul Mariei, toată ocina lui de peste tot hotarul, cât se va alege, pentru 2000 aspri de argint. Însă să se știe semnele hotarelor: în hotarul Cernăteștilor și pe stălpul Pitulicii până la gruiul lui Detca și iar la Piscul Stăniei și pe Piscul Lungu apoi dela Fântâna Pietroase până la Piscul Ursului; apoi peste curmătură și iar la Piscul lui Glod și iar la Piscul Lungu până la Piscul Lat și iar până la Glăbocata până în drum și iar până la Fântâna Scurtai și până în piscul. . . . .¹⁾ Și iarăși a cumpărat Oprea, tatăl lui Căndea, ocină în Dobroești, jumătate din partea lui Dade, de peste tot hotarul cât se va alege, pentru 9 vaci și un cal dintr'o pradă pentru niște câmp. Și iarăși a cumpărat Oprea, tatăl lui Căndea, ocină în Crângureni, dar ogoare în câmp dela Găldin, pentru 300 aspri de argint. Și iarăși a cumpărat Oprea 3 ogoare în câmp dela Vlaicul, pentru 400 aspri de argint. Și au vândut acești numiți oameni care sunt mai sus scriși aceste moșii, care sunt mai sus spuse încă dinainte vreme din zilele altor bătrâni domni. Și am văzut domnia mea cărțile altor domni vechi și rupte.

De aceea, domnia mea am întărit și am înnoit și am dat domnia mea lui Căndea fiul lui Oprea și lui Stoica, fiul lui Potrus. ca să le fie ocină de ohabă și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul mare vistier și Cârstea mare spătar și Panait mare stolnic și Bratul comis și Lupul mare paharnic și jupan Fota mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru, în minunata cetate de scaun Târgoviște, în luna Februarie 18 zile și cursul anilor dela facerea lumii până acum, anul 7121 <1613>

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, V/2.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foișă.

Cu o trad. rom.

¹⁾ loc alb în orig.

1613 (7121) Februarie 24, Râmnicul-Vâlceii.

Serie jupan Panait mare stolnic această carte a mea sfintei și dumnezeieștii mănăstiri numită Bistrița și părintelui Theofil, ca să știe cum că se-a vândut satul Costești lu Mihai vodcă și se-au neguțat în preț, drept 4000 aspri preste tot hotarul și cu toțci oamenii. Iară când au numărat sătenii bani, le-au lipsit 1000 de bani. Deci, de atunci pân acum tot au fost rumânii cum i-au dat Mihai voivod.

Iară când au fost acum, în zilele domnu nostru Radului voivod, el se-au sculat 2 cameni de-au zis că ne'u ajunsu bani de ocină de toată însă c oameni, anume Coman și Dobrin, ce-au mersu la domnu nostru cu părintele, iară domnu nostru i-au mănât pri acești oameni la săteni să le dea acea mic de bani. Iară acum au venit părintele egumenulu cu tot satul Costești naintea mea, ci-am judecat împreună cu alalți boiari cu toțci, ci-am socotit și am zis părintelui de au dat cia mie de bani ci-au lipsit den bani lu Mihai vodcă; el o au dat den mănăstire sătenilor. de o au dat sătenii în mâna celor oameni ce nu le-au ajuns bani, denaintea mea și denaintea tuturor boiarilor, să fie tot satul rumâni, să nu zică vreunul că iaste judec. Și se-au tocmit sânguri rumânii.

Derept acea, am dat cartea mea sfintei mănăstiri ca să-i fie tot satul rumâni.

Și au fost mărturie: Preda post. *din* Cepturoae și Mihail post. *din* Văleni și Stoica log. *din* Tărăceni și Pătru log. *din* Goești și mulți boiari, cum că le-au dat părintele bani cca mie să nu fie păcat nici lui Mihail vodcă nici părintelui.

Așa spunem și altfel să nu fie, după spusa mea.

Scriș în Râmnic, luna Februarie 24 zile, 7121 (1613). Eu, Mehedințul, am scris.

Arch. St. Buc., M-rea Bistrița, 1115.

Orig. rom., hârtie, pecete căzută.

Copii rom. ms 192 f. 141; ms 201 f. 22; ms 713 f. 682.

1613 (7121) Martie 2.

Din mila lui dumnezeu. Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeieștii mănăstiri numită Vihorâști, de lângă Târgoviște, unde este hrumul nașterii preasfintei, curatei preabinecuvântatei stăpânei noastre născătoare de dumnezeu, pururea fecioară Maria, ca să le fie balta lor dela Vărăști și dela Gurguiști, ce să cheamă balta Sticlele, să fie în pace de către stolnici și de către toți boerii, însă pre unde le scrie lor

hotarăle cele bătrâne în cărțile lor. Să aibă pace această baltă, că nu e în tocmeala stolnicilor nici a șifariului, ce numai sfânta mănăstire, mila lor mai denainte vreme.

Derept aceia și voi, stolnicilor, în vreme ce veți vedea cartea domnii mele, să căutați toate partea sfintii mănăstiri să o dați ce veți fi opritu pâu la un ban. Așa iaste învățătura dumnii mele. Iar cené va ave vreo pără cu sfânta mănăstire să vie de față înaintea dumnii mele.

Alfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris Neagoe logofăt, luna Martie 2 zile anul 7121 <1613>.

Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Viforata, 14.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

Data de lună schimbată posterior în Dec.

153

1613 (7121) Martie 6.

† Din mila lui dumnezeu, preasfințitul mitropolit chir Luca a toată Țara Românească. Am scris vlădicia mea această carte a vlădiciei mele sfintei dumnezeieștii mănăstiri numită dela Panaghia, hramul preasfintei, curatei născătoare de dumnezeu și pururea fecioarei Maria, ca să se știe că a lăsat singur eromonahul Macarie cu gura și cu sufletul lui, la moartea sa, până ce era în viață, a lăsat ceea ce a avut mult și puțin din agonisita lui, toate, în mâinile ieromonahului Sofronie egumen, ca să-l pomenească pe el la vremea morții. Și iar ce va rămâne, să-i facă saracuste și să facă la biserică toate odăjdiile ce vor trebui și icoane și poale de icoane și din datorii, pe unde vor fi, să ia jumătate. Iar <cealaltă> jumătate a spus ca să fie iertate, pentru sufletul lui. Și a lăsat nepoților lui să le dea câte 1000 aspri; iar alta ce va rămâne, să fie la sfânta mănăstire și de nimeni neatins și neclintit, în veci.

Iar cine nu vor voi să facă și să lase cum a lăsat ieromonahul Macarie și cu sufletul lui, la moartea lui a lăsat și mare blestem să fie de trei ori blestemat și anatema de 318 sfinți părinți cei dela Nicheia și să se judece cu Iuda Iscarioteanul și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu alți necredincioși Iudei, care au strigat asupra sângelui domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Isus Hristos, sângele lui asupra lor și a copiilor lor. Acestea porunc sc vlădicia mea; altfel să nu fie, peste porunca vlădiciei mele.

Am scris Nestor logofăt, luna Martie 6 zile, anul 7121 <1613>.

Arh. St. Buc., M-rea Nucet, XX/9

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, căzută.

1613 (7121) Martie 7.

† *Din mila lui Dumnezeu, preasfințitul mitropolit chir Luca al întregii Țării Românești.*

Scrise vlădicia mea aciasta carte a vlădiciei mele sfentei mănăstir(i) de în Codneana, cum să se știe că mărturisesc vlădicia mea împreună cu frații noștri chir Efrem (p(i)sc<o>pū dela Rămnic și chir Chiril dela Buz<ău> și cu igumenul Anastasie de în sfânta mănăstire mai sus zisă, cum au vândut igumenul și toț(i) călug<ă>r(i) de în sfânta mănăstire de a lor bună voc satul Călug<ă>renii jupanului lu Pană vistiariul pentru vită, însă drept 15 vaci cu lapte și 10 boi și 100 de oi cu miei și iape 2 cu mânzi și 1 cal și aspri gata 5.000. Și le-au dat aciasté toate de față în sfânta mănăstire, iar cărțile ale satului ce au fost de moșie, ialii au pierit când Ungurii. Așa știm și mărturisim noi ceșt(i) trii arhierii cu ali noastre suflete.

Altfel să nu fie, peste porunca noastră.

Scris eu, Nestor logofăt, luna Martie 7 zile, în anul 7121 <1613>.

Arh. St. Buc., M-rea Glavacioc, XXXIV/12.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

1613 (7121) Martie 7, Târgoviște.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul vocvod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și răposatului Mihnei vocvod, nepotul bătrânului și preabunului, răposatului Alexandru voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domnii mele slugii domnii mele Vălcului dela Orbeasca și cu feciorii lui, căți Dumnezeu li va da, ca să-i fie moșie în Gabrov, însă partea Oancei logofătul toată și cu rumâni, anume: Oprea și Radul și Cleman și. ¹⁾ și partea lui Pandichiu și a lui Potroghiur toată și cu rumâni, anume: Martin și Batea și Neagoe și din câmpu și din pădure și din apă și din șăzutul satului și de preste tot hotarul, ori cât se va alége de pretutindenié, pentrucă aciastă mai sus zis moșie, ori partea lui Potroghiur, o au fost cumpărat jupan Dan *fost mare* dvornic încă mai nainté vréme de demult, dela Potroghiur, iar partea Oancei logofătul și a lui Pandichiu ia fost cumpărată de Vălcul logofătul dela Tunsă. Intr'acéia, Vălcul logofăt dela Tunsă, el o au dat și o au vândut lui jupan Dan *fost mare* dvornic, iar jupan Dan dvornicul și jupanița lui Vlada ei o au dat fiicăi lor jupănesii Marii de zéstre, iar jupăneasa Maria și bărbatul ei Herezan postelnic, ei au fost vândut Vălcului logofăt, drept 6500 aspri gata.

¹⁾ loc alb în text.

Și iar să fie Vălcului moșie în Gabrov, o funie din jos, partea Voicăi și a frăținii-său lui Vladimir, toată, du peste toată moșia și cu vad de moară și din apă și din câmpu și din pădure și du preste tot hotarul și du pretutindinea, ori cât să va alége, pentrucă au cumpărat Vălcul logofătul partea Voicăi dela Dumitru slugeriul *din* Pitarul, drept 2300 aspri gata; iar partea lui Vladimir, ei o au cumpărat dela Oana și dela Fiman și de la Stana, nepoții lui Bogdan și ai Oancei logofătul, drept 3000 aspri gata.

Și iar au cumpărat Vălcul logofătul partea lui Bogdan logofăt, toată, din apă și din câmpu și din pădure și de preste tot hotarul și du pretutindine, ori cât să va alége, pentrucă au cumpărat dela nepoții lui Bogdan logofăt, anume dela Oana și dela Fiman și de la Stana, drept 3000 aspri gata.

Și iar după acéia, să să știe cum iaste toată moșia Gabrovului și cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu trei vaduri de moară și jumătate pe mâna Vălcului logofătul, vândută de acești mai sus ziși oameni, de a lor bună voe și cu știrea tuturor megiișilor.

Drept acéia, am dat și domnia mea slugii domnii mele Vălcului logofăt ca să-i fie moșie de moștenire și ohabnică lui și feciorilor, nepoților, strenepoților lui și de niminea să nu să clătească, după porunca domnii mele.

Iată și mărturii am pus domnia mea: jupan . . . . .¹⁾ *mare* ban al Craiovei și jupan Paană *fast mare* vistier și jupan Vintilă *mare* dvornic și jupan Nica *mare* logofăt și jupan Dediul *mare* vistier și jupan Cârstea *mare* spătar și jupan Pănaiot *mare* stolnic și jupan Bratul *mare* comisu și jupan Lupul *mare* paharnicu și jupan Fota *mare* postelnic. Și ispravnic jupan Nica *mare* logofăt.

Și am scris eu, Stan logofăt, nepotul lui Stan logofăt *din* Săvești, în scaunul cetății ce să zice Târgoviște, luna Martia 7 zile și de la Adam până acum curgera anilor, vâleat 7121 <1613>.

Io Radul voevod.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cotroceni, nr. 690 E. 199v—200.

Copie rom.

156

1613 (7121) Martie 11, București.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Măinea și cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Nănășești, partea lui de moșie toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de peste tot hotarul, pentrucă este a lui veche și dreaptă ocină și de moștenire. Iar pentru niște ocine pe care le-au avut călugării dela sfânta mânăstire din Govora, într'un sat în Mihăești, când a fost acum, în

¹⁾ loc alb in text

zilele domniei mele, iar călugării dela Govora ei au făcut schimb cu Manea logofăt de au dat călugării lui Manea logofăt toate părțile lor de ocină și cu vecinii din Mihăești. Iar Manea logofăt a dat sfintei mânăstiri din Govora toată partea lui de ocină din Nănăești și cu vecinii.

Apoi, când a fost acum, iar Manea logofăt a venit de față înaintea domniei mele cu acel cnez mai sus zis Măinea, de au mărturisit înaintea domniei mele cu mulți boieri, anume: Oprea logofăt din Șirincasa și Radul logofăt din Slăvitești și Tudor din Drăgiov și Pătru, cum au făcut schimb cu călugării din Govora. Iar pe Măinea că nu l-a dat călugărilor căci nu s'a vândut lui Manea logofăt, ci să fie slobod de către călugări să fie cnez pe ocina lui, cum a fost și mai înainte vreme. Și așa au mărturisit acei mai sus ziși boieri, înaintea domniei mele. Și apoi, iar a cumpărat Măinea ocină acolo în sat dela Diicul logofăt toată partea lui, pentru 1000 aspri gata de argint, încă în zilele răposatului Mihai voevod. Și au vândut de a lor bună voie și cu știrea tuturor magiașilor de sus și de jos și dinprejurul locului.

De aceea, am dat și domnia mea lui Măinea ca să-i fie lui ocină de moștenire și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul vistier și jupan Cârstea spătar și Panaiut stolnic, Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Fota mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris L. pădat logofăt în scaunul București, luna Martie 11 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Ath. St. Buc., M-rea Govora VII/10.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1843; altă trad. rom. din sec. XVIII.

157

1613 (7121) Martie 26, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragomir și cu fiii lui cât îi este ocina în Cătun, însă partea lui Dragoslav toată din câmp și din pădure și din apă și din uscat și din vatra satului și de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că această ocină ce este mai sus zisă a fost a lui Dragoslav, însă a dat-o fiicei sale Stanca zestre, încă de mai înainte vreme, din zilele lui Mircea voevod.

Și iar să-i fie lui Dragomir ocină în Cătun, partea lui Șerban toată, de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat-o Dragomir dela Șerban, cu 1000 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Dragomir partea lui Stan, dela el, toată, cu 1000 aspri gata. Și iar a cumpărat Dragomir partea Maicăi din Cătun, jumătate, dela Maica, pentru 900 aspri gata, ocină în Cătun, partea lui Mihăilă, pe care a cumpărat-o Mihăilă de mai înainte, apoi a cumpărat-o Dragomir dela Mihăilă, pentru 1000 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Dragomir partea lui Neagoe toată, iarăși din Cătun, pentru 1800 aspri. Și iar să-i fie lui Dragomir și fratelui său Tecșan ocină în Boureni, partea lui Stan toată și cu vadul de moară. Și semnele să se știe din vale până în Răstoacă. Pentru că au cumpărat Dragomir și Tecșan dela Stan, pentru 1600 aspri gata. Și iarăși a cumpărat, Dragomir și Tecșan partea lui Dragomir toată din vale până în Răstoacă, pentru 1600 aspri gata. Și iar au cumpărat Dragomir și Tecșan ocină în Mătăsarii de Sus, partea lui Dumitru toată, de peste tot hotarul, pentru 3000 aspri gata.

Iar apoi, Dragomir și Tecșan, ei au dat lui Drăgoiu din partea lor cât au cumpărat a patra parte, pentru că le-a dat și Drăgoiu a patra parte din acești aspri mai sus ziși.

Și iar a cumpărat Iacov din partea lui Dumitru, jumătate dela el, pentru 3000 aspri. Și iar a cumpărat Iacov ocină în Mătăsarii de Jos din partea lui Andreica armaș jumătate, pentru că a cumpărat Iacov dela . . . . .¹⁾, pentru 3000 aspri. Și iar a cumpărat Dragomir ocină din partea lui Andreico armaș dela . . . . .¹⁾, pentru 1000 aspri și cu patru vecini, anume: Tatul și Stoian și Ivan și Stan²⁾. Și iar a cumpărat Tecșan ocină din partea lui Andreico, pentru 1000 aspri gata și cu patru vecini, anume: Văsiu și Badca și Drăgoiu și Stan³⁾. Și a cumpărat această ocină din partea lui Andreico, pentru 500 aspri și dela Vladul iarăși cu 500 aspri.

Și iar a cumpărat Dragomir și Tecșan ocină în Mătăsari dela Andreico armaș o bucată de loc la pădure, pentru 400 aspri gata. Și iar a cumpărat Iacov dela Andreico armaș un codru de ocină la . . . . .¹⁾, pentru 400 aspri și dela parii lui Manole <un> loc tot dela Andreica, pentru 400 aspri. Și iar a cumpărat Dragomir ocină la parii lui Manole dela Andreico, pentru 400 aspri. Și Tecșan iar a cumpărat la parii ziși ai lui Manole dela Andreico ocină, cu 400 aspri; și acesta a cumpărat iarăși la parii lui Manole <un> loc, cu 200 aspri. Și iar a cumpărat Tecșan ocină în Cătun dela Mihăilă cinci ogoare, din drumul cu iarbă până în vale, pentru 500 aspri.

Și iar a cumpărat Dragomir ocină în Boureni dela Roman, un ogor, pentru 100 aspri de argint. Și iar a cumpărat Dragomir și Tecșan și această ocină în

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ cuvintele dela «și cu patru . . . . . și Stan» sunt șterse cu chinovar.

³⁾ cuvintele «Văsiu . . . . . Stan» sunt șterse cu chinovar.

Mătăsarii de Jos dela Andreico armaș, din lacul din drum până în Răstoacă și cu vadul de moară, pentru 600 aspri, din zilele răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod. Și au vândut acești vânzători care sunt mai sus spusă dedinele lor, ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului.

Și apoi, au venit Dragomir și Tecșan înaintea domniei mele, de au mărturisit cu mulți oameni din jurul locului, însă anume: din Mogoșani, Stoica Boteanul și Vladul și din Mătăsari, Drăgoiu și Șerban armaș că sunt ocinele lor vechi și drepte, cumpărate de mai înainte vreme; au avut și cărți, însă au pierit de răutăți. Intru aceasta, domnia mea am înnoit cu această carte a domniei mele ca să fie lui Dragomir . . . . .¹⁾ ocina mai sus zisă dedină și ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și mactori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Cârstea spătar și jupan Pannait mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan . . . . .²⁾ paharnic și jupan Fota mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Am scris Lepădat logofăt în cetatea Târgoviște, luna Martie 26 zile și dela Adam, în anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Municipal Buc., Fondul «Așezămintele Brâncovenesti».

Orig. slav, perg. pccete aplicată, acoperită cu foiță.

158

1613 (7121) Martie 29, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și precabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierilor domniei mele lui Dumitru al doilea logofăt și lui Aldimir al doilea pitar și cu fiii lui, câți le va dăruî Dumnezeu, ca săle fie lor satul Bucșa, din județul Ialomița, ce se hotărnicțește cu satul Mătășești, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecini și cu tot venitul de pretutindenî, oricât se va alege, din hotar iarăși până în hotar, pe vechile hotare și semne ce le-au ținut megieșii dinainte vreme, deoarece acest sat Bucșa care este mai sus scris au fost cnezi cu ocine dinainte, dela străbuni, din zilele altor domni bătrâni de demult care au fost înaintea noastră.

Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Mihai voevod, iar mai sus zisul sat Bucșa și moștenii satului, ei s'au sculat de s'au vândut răposatului

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ loc șters în orig.

Mihail voevod cu toată ocina lor ca să fie ei toți vecini, cu aspri gata fără de nici o silă. Și tot a fost sat domnesc de atunci și până acum la toți domnii. Iar când a fost acum, în zilele domniei mele și când domnia mea cu voința lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu am ajuns să fiu stăpânitor și domn al Țării Românești, iar domnia mea am dat și am miluit pe boierii domniei mele care sunt mai sus ziși cu satul Bucșa care este mai sus scris, ca să le fie lor dedină pentru slujba dreaptă și credincioasă, care au slujit domniei mele cu multă trudă și prin alte țări streine cu multă supărare și nevoie.

De aceea, am dat domnia mea boierilor domniei mele, lui Dumitru logofăt și lui Aldimir satul Bucșa cu tot hotarul și cu toți vecinii câți se vor găsi să le fie lor dedină și ohabă, fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și încă și blestem a pus domnia mea: după trecerea domniei mele, cui îi va încredința domnul Dumnezeu să fie stăpânitor și domn al țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau, după păcatele noastre sau din alt neam, să cinstească și să înnoiască și să întărească această carte de miluire a domniei mele; dacă însă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va nimici și va rușina pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzască în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să aibe parte cu Iuda și cu Arie la un loc și să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 părinți care sunt la cetatea Nicheia și să fie împreună cu alți necredincioși Iudei care au strigat asupra sângelui domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și au spus « ia-l, ia-l, răstignește-l pe el » și sângele lui asupra lor și a copiilor lor și este și va fi în veci, amin.

Iată și martori am pus domnia mea jupan . . . ¹⁾ vistier și jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul vistier și jupan Cârstea mare spătar și jupan . . . ²⁾ stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Fota mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în minunata cetate de scaun Târgoviște, luna Martie 29 zile și dela facerea lumii până la această scriere cursul anilor, 7121 <1613>.

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Copii particulare sub dată.

Copie slavă din sec. XIX.

Cu o trad. rom din sec. XIX.

¹⁾ loc alb în text.

1613 (7121) Aprilie 5, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Fiera logofăt și cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Țigănești, însă partea lui Ștefan Poștă, toată, din câmp și din pădure și din apă și cu via și cu vecinii și cu vadurile de moară, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, din hotar iarăși până în hotar, pentrucă această ocină ce este mai sus zisă a cumpărat-o mai întâi Ștefan Poștă dela Ursu Budeșteanul, însă o funie deplină, încă de mai înainte vreme, din zilele lui Șerban voevod, pentru 4600 aspri. Și după aceea, când a fost mai târziu, i s'a întâmplat lui Ștefan robie, în zilele lui Șerban voevod, când a eșit de aici din țară, când cu Ungurii, i-au robit femeia și fiii lui; însă Ștefan, el n'a avut cu ce să-și scoată femeia și fiii lui din robie, ci a vândut ocina sa, ce este mai sus zisă, din Țigănești, cât a avut el de cumpărătoare, însă o funie a lui Ursu, toată, cu via și cu vecinii și cu vadurile de moară slugii domniei mele lui Fiera logofăt, pentru 12.000 aspri toți gata, de și-a scos fiii din robie, din mâinile Turcilor.

Și iarăși a cumpărat sluga domniei mele Fiera logofăt ocină în Țigănești dela Ștefan și dela fratele său Neagul și dela femeia lui Dragole; însă să se știe, dintr'o funie ce o cumpărase Ștefan și fratele său Neagul dela Tatul, fratele lui Mogoș, jumătate, de peste toată ocina, din câmp și din pădure și din apă și din vie și cu vadurile de moară și cu vecinii, câți se vor găsi, pentrucă a vândut după aceea Ștefan și femeia lui Neagul, cumnata lui Ștefan, această mai sus zisă ocină, jumătate de funie, slugii domniei mele lui Fiera logofăt, pentru 9000 aspri toți gata. Și au vândut acești vânzători care sunt mai sus spuși părțile lor de ocină, de a lor bunăvoie, fără nicio silă și cu știrea tuturor megiașilor și din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele lui Fiera logofăt ca să-i fie ocină, dedină și ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori pune domnia mea: jupan Pano vistier și jupan Vintilă mare voroie și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediu mare vistier și jupan Cârstea mare spătar și jupan Panait mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Fota mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cctatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 5 zile și dela Adam, în anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Municipal Buc., nr. 1760.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată.

1613 (7121) Aprilie 6.

Din mila lui Dumnezeu. Io Radul voevod, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, pre nume: popa Stan cu feciorii-ș Stoian și Pătru și Iiuova și Stoiăn și Gora de în sat de în Comani ca să fie de acum înaintea în pace și slobod de cătră boiarenul domnii mele Ion comisul de în Paia, pentrucă au venit acești oameni ce sânt mai sus ziș<i> înaintea domnii mele de se-au jeluît și au spus cum sântu rumăni sfintei mănăstiri dela Tismana, de moșie de în sat de în Comani. Deci cându au fost mai de nainté vrême, au fost trecut Dunărea de multe nevoi și de răutăți. Iar cându au fost în zilele lui Șerban vod<ă> de se-au împăcat țeara, ei au trecut Dunărea iar, deîncoace în țeară. Deci au fost mersu de au șezut în satul lui Ion comisul în Măglăvit patru a<n>i și i-au lucrat și i-au dijmuit ca pre nește oameni ce se-au hrănit pre locul lui de atunce pân<ă> acum. Iar cându au fost acum, în zilele domnii mele, ei se-au dus la a lur moșie în Comani; iar Ion comisul eli trage să-i facă rumăni cu sila. Și au venit și egumenul-Ioan dela Tismana de<au> spus înaintea domnii mele cum sântu rumăni mănăstirei de moșie <iar> Ion comisul n'are nici un lucru cu dinșii.

Derept aceia, am dat domnia mea popei lu Stan și cu feciorii lui: Stoian și Pătru și Iovei și Stoian și Gora, de va fi așa cum au spus ei, să fie în pace de cătră boiarenul domnii mele Ion comisul, mai mult lucru cu ei să n'aib<ă>, ce să-i lase în pace să șază la satul mănăstirei cu toate bucatele lor și de nimenilé opreală să n'aibă, că așa iaste învățătura domnii mele<e>.

Astfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Seris Aprilie 6 zile, anul 7121 <1613>

† Io Radul voevoda, din mila lui Dumnezeu, domn:

Arh. St. Buc. M-rea Tismana, XCII/16.

Orig. rom. hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

1613 (7121) Aprilie 7, Târgoviște.

† Intru Hristos Dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul, singur stăpânitorul, Io Radul voevod, fiul răposatului Mihnea voevod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpânind și domnind toată țară Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlășului și Făgărașului herțeg. A binevoit domnia mea cu a sa bunăvoință și cu curata și luminata inimă a domniei mele ca să proslăvesc pe Dumnezeu cel ce m'a proslăvit și cu slavă m'a înălțat pe scaunul sfânt răposatului părintelui domniei mele. Iată am

dăruit și domnia mea acest hrisov al domniei mele atotcinstit, cu frumoasa față și preacinstit, care este mai presus de toate cinstitele daruri, satului Băjești de pe Mostiștea și moștenilor satului, anume: Pătru și Cârstea și Gherghina și Radul și Marco și Pătru Oprea și cu frații și fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie lor satul Băjeștii tot, cu tot hotarul, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, din hotar până iar în hotar, pentru că acel sat mai sus zis a fost a lor bătrână și dreaptă ocină dela moși și dela strămoși, încă din zilele altor domni bătrâni mai dinainte vreme. Și apoi, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod și acel sat mai sus zis ei s'au vândut ca să fie sat domnesc.

Iar acum, când a fost în zilele domniei mele, când domnul Dumnezeu ne-a dăruit pe domnia mea cu domnia și cu sceptorul stăpânirii țării dela cinstitul împărat, iar domnia mea m'am milostivit . . .¹⁾ de am dat și am miluit pe credincioasa slugă a domniei mele Gruia căpitan cu acel sat mai sus zis, întreg, ca să-i fie de moștenire ohabă, pentru buna și dreapta lui slujbă cu care a slujit domniei mele. Iar apoi Gruia căpitan, el singur s'a învoit cu acești moșteni mai sus ziși de i-a lăsat să se răscumpere dela el cu 13.600 aspri toți gata în mâna lui, înaintea întregului divan al domniei mele și a curții domniei mele, ca să fie ei iar cnezii cu ocine cum au fost și mai înainte vreme. Și la această întocmire s'a întâmplat să fie acolo și megiași dinprejurul locului, anume: Bratohan din Gostile și Fratea din Belciugatul și Oana din Piscure și Fiera logofăt din Agești și încă mulți megiași care nu sunt scriși aici.

De aceea, am dat și domnia mea acestor moșteni mai sus ziși, ca să le fie lor tot satul mai sus zis dedină de ohabă lor și filor lor și nepoților și strănepoților lor.

Încă și blestem le pune domnia mea: după trecerea domniei mele, acela căruia îi va încredința domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după pacatele noastre sau oricare altul din domniile pravoslavnicilor, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l păzască și să-l întărească în domnia lui și încă în veacurile viitoare sufletul lui, dacă însă nu va cinsti și nu va întări acest hrisov al domniei mele, ci-l va călca și-l va rupe, acela domnul Dumnezeu să-i ucidă aici trupul lui și în veacul viitor sufletul lui. Iar care om va încerca să strice acest hrisov al domniei mele, acel om să fie de trei ori blestemat și afurisit de către 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia și să aibe parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu alți necredincioși Iudei care au strigat asupra sângelui domnului Dumnezeu nostru Hristos și au spus: «ia-l, ia-l și răstignește-l pe el» și sângele lui asupra lor și a copiilor lor și este și va fi în vecii vecilor, amin.

¹⁾ loc șters în orig.

Iată martori le pune domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul vistier și Cârstea spătar și Panait stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Foti mare postelnic. Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea numită Târgoviște, luna Aprilie 7 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XVI/80.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, pierdută.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

162

1613 (7121) Aprilie 14, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Drume postelnic și cu frații săi, anume Stoica și Șerbu și Dan și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie ocină la Tătărăi, din partea lui Trâncă, 120 stânjeni din câmp și din apă și din pădure și din vadurile de moară și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că Drume postelnic și frații săi au cumpărat această mai sus zisă ocină dela Armanca, fiica lui Tihă și dela Dobre, fiul cel mare al lui Trâncă și dela Vladul și dela Stan, fiul cel mic al lui Trâncă, pentru 12.000 aspri gata turcești de argint. Și iarăși a cumpărat Drume postelnic și cu frații săi mai sus ziși ocină dela Tătărăi, din funia lui Feștilă 110 stânjeni, dela Stan, fiul lui Daniță, pentru 12.000 aspri gata de argint. Și iarăși a cumpărat Drume postelnic cu frații săi ocină în Tătărăi, din funia lui Grozav 66 stânjeni, dela Stan și dela Bacea și dela Cârstian și dela Fuga și dela Socol, pentru 6600 aspri gata de argint. Și iarăși a cumpărat Drume postelnic cu frații săi ocină în Tătărăi, din funia lui Nenciul, 140 stânjeni dela Stan și dela Grozav și dela Dragomir și dela Lepădat și dela Sân Toader și dela Dragomir și dela Iane fii lui <Bace și dela Vișa> pe...¹⁾ aspri Necșei și dela Crăciun și dela Banciul, fii Bacei și dela Vișa, pentru 14.000 aspri gata de argint. Și iarăși a cumpărat Drume postelnic cu frații săi ocină în Tătărăi, din funia Dobrinței, 32 stânjeni dela Orlea și dela Maria, pentru 3700 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Drume postelnic și cu frații săi ocină în Tătărăi, 23 stânjeni dela Manea și dela soția lui Calea, pentru 2300 aspri gata, însă partea Catalinei sora Calei. Și iarăși a cumpărat Drume postelnic cu frații lui ocină în Tătărăi, din funia lui Pătru Boul, dela Dobrin Boul, 10 stânjeni, pentru 2000 aspri gata. Și au vândut acești mai sus ziși oameni ocinele lor mai sus zise de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor dimprejurul locului, încă din

¹⁾ loc alb în text

zilele răposatului părintelui domnici mele Mihnea voevod și din zilele lui Alexandru voevod.

Apoi, când a fost în zilele <lui> Radul voevod Șerban, iar acei mai sus ziși oameni ei au ridicat păra cu Drume postelnic și cu frații lui; și așa părau că Drume postelnic și cu frații săi n'au cumpărat mai sus zisele ocine cum este mai sus zis, ci au cumpărat cu . . . . .¹⁾ au luat mai sus zișii megieși din Tătărăi <12 boieri ca> să-i hotărnicască de către Drume postelnic. Apoi, acei 12 bocri . . . .¹⁾ și au hotărnicit și . . .¹⁾ au pus pietre . . .¹⁾ și semne; însă au dat lui Drume postelnic și fraților săi ocinele din deal dela . . .¹⁾ <și au dat> mai sus zișilor megieși din sus . . .¹⁾.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele lui Drume postelnic și fraților săi, că să le fie ocine de ohabă lor și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și martori punem domnia mea: jupan Lupul mare paharnic, jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul mare vistier și Cârstea spătar și Panaiot mare stolnic și Bratul mare comis și jupan Fote mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Cârstea din Buciumeni, în scaunul dela Târgoviște, în luna Aprilie 14 zile, în anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arg. St. Buc., Copii particulare sub dată.

Copie slavă din sec. XX

Cu o trad. rom. din sec. XX.

163

1613 (7121) Aprilie 16, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oprea cu fiii lui și lui Vladul cu fiii săi și lui Fulger cu fiii săi și lui Ilie cu fiii săi și lui Dragul cu fiii săi și Radei cu fiii săi și lui Radul cu fiii săi și cu toți vecinii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie lor ocină în Comănești din județul Vâlcei. Și semnele ocinei să se știe: întâi dela piatra din gura Zgăvârzei în sus până la biserică și din apa Olteșului până în spinul Hăngu, pentru că a cumpărat Drăghislav și Solomon buncii lui Oprea și Vladul și ai lui Fulger și ai lui Ilie și ai lui Dragul și ai Radei această ocină mai sus spusă dela Stan și dela Crăciun din Otiteliș, pentru 10.000 aspri gata de argint, încă din zilele răposatului Basarab voevod. Și iarăși să le fie lor, lui Oprea cu

¹⁾ loc șters în text.

fiii săi și lui Neagoc cu fiii săi și lui Vladul cu fiii săi ocină în Sârbii dela Olteț. Și semnele ocinei să se știe: din valea Sârbilor în jos până la Ciutura moartă și dela Olteț până în pârâu și Comăneștii dela Olteț până unde s'au mărginit cu Știribăștii și dela iaz la deal partea lui Șolomon, toată, ori cât se va alege, pentru că a cumpărat-o Neagoc singur dela Mănicești, pentru un cal bun și pentru 100 de aspri, însă ocina care se cheamă dela iaz la deal, partea lui Șolomon. Și au făcut Basarab voevod și cărți pentru această ocină mai sus spusă, dar când a fost după aceea, aceste cărți au ars într'o casă. Iar după aceea, un nepot al lui Stan și Crăciun din Otiteliș, anume Radul postelnic, dacă a văzut că au ars cărțile acelor oameni mai sus ziși, iar Radul postelnic el așa a părît înaintea răposatului Mihai vodă că n'au vândut bunicii lui Stan și Crăciun această ocină mai sus zisă nimănui. Iar întru aceasta, domnia lui a cercetat și a judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei lui și a aflat și domnia lui că a fost vândută această ocină mai sus spusă de bunicii lui Radul postelnic, de Stan și de Crăciun, lui Drăghislav și lui Șolomon și a rămas atunci Radul postelnic de lege și de divan. Și am văzut domnia mea încă și cartea de pârâ a răposatului Mihail voevod, veche și ruptă, ci am înnoit și cu cartea domniei mele.

Iarăși să fie lui Albul, bunicul lui Vladul, ocină în Mănicești 3 ogoare în câmp pentru că le-a cumpărat dela Goia din sat, pentru 165 aspri. Și iarăși să-i fie lui Albul ocină în Sârbii dela Olteț 2 ogoare, pentru că le-a cumpărat dela Stan pentru 150 aspri. Să-i fie din partea lui Stanciul 2 ogoare, pentru că le-a cumpărat pentru 155 aspri. Asemenea să-i fie lui Albul ocină în Sârbi partea lui Fătul, jumătate, pentru că a cumpărat-o pentru 220 aspri. Și iarăși să-i fie din partea lui Radul un ogor, pentru că l-a cumpărat pentru 60 aspri. Și iarăși să-i fie lui Albul dela alt Radul un ogor, pentru că l-a cumpărat pentru 30 de aspri. Și iarăși să-i fie la Comănești trei ogoare, pentru că le-a cumpărat dela Hamza și dela Stanciul și iarăși dela Hamza, pentru 200 aspri gata. Și iarăși să-i fie la Comănești din partea lui Ion 2 ogoare, pentru că a cumpărat pentru 75 aspri. Și să-i fie un ogor din partea lui Dobroslav, pentru că a cumpărat pentru 53 aspri. Și să-i fie în Comănești un ogor, pentru că a cumpărat dela Bughin, pentru 50 aspri. Și iarăși să fie lui Albul ocină în Sârbi, din partea lui Nicola trei părți, pentru că le-a închinat Nicola al lui Neagoc din Otiteliș, de bună voia sa, iar Neagoc l-a cununat pe Albul și la cununie l-a dăruit cu această ocină mai sus scrisă.

Și să-i fie Voicăi, femeia lui Albul, 2 ogoare în Mănicești, pentru că au fost date de frații ei în loc de zestre. Și să-i fie lui Albul 2 ogoare în Mănicești, pentru că le-a cumpărat dela Goia, pentru 100 aspri. Și iarăși să-i fie lui 2 ogoare în Mănicești pe care le-a cumpărat dela Ion, pentru 75 aspri. Și iarăși să-i fie două ogoare în Mănicești pe care le-a cumpărat dela Dobroslav și dela Hamza, pentru 90 aspri. Și iarăși să-i fie un ogor la Mănicești pe care l-a cumpărat dela Vlaicul

pentru 50 aspri. Și iarăși să-i fie lui Albul un ogor în Mănicești pe care l-a cumpărat dela Goia, pentru 50 aspri. Și iarăși să-i fie un ogor în siliște pe care l-a cumpărat dela Goia, pentru un bou. Și să-i fie lui Albul ocină în Sârbi jumătate din partea lui Radul, pentru că a cumpărat-o pentru 720 aspri. Și să-i fie lui Albul ocină în Comănești un vad de moară pe care l-a cumpărat dela Stoica și dela Hamza și dela toată ceata lor, pentru 300 aspri. <Și> am văzut domnia mea și cartea lui Mitcea voevod, fiul lui Radul voevod, veche și ruptă, pentru aceste ocine care sunt mai sus spuse și am înnoit și cu această carte a domniei mele.

Și iarăși să se știe că a dat Ilea fiicei sale Stanca ocină în Mănicești din partea tatălui său Ilea, jumătate, de peste toate hotarele și din toate cumpărăturile lui din Mănicești și din Benești și din hotărul Comăneștilor, oricât se va alege partea lui, de pretutindeni, pentru că i-a dat-o tatăl ei Ilea zestre și să fie Stanca cu fratele ei Preda, fii lui Ilie, amândoi frați, nedespărțiți în veci, peste toată partea lui Ilea.

Și iarăși a cumpărat Neagoe dela Mănicești dela Rablea din Sârbi un loc în Găltan, pentru 60 aspri gata. Și au vândut acești oameni mai sus spuși <și> numiți părțile lor de ocină mai sus zise, de bună voia lor și cu știrca tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului.

Pentru aceea, am dat și domnia mea acelor oameni mai sus scriși ocină, dedină și ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul visticier și jupan Cârstea spătar și jupan Panaiot stolnic și jupan Bratul comis și jupan Lupul paharnic și jupan Bărnađ mare postelnic și ispravnic Dumitru al doilea logofăt.

Și eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea Târgoviște, luna Aprilie 16 zile și dela Adam, în anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XCV/55.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

164

1613 (7121) Aprilie 16, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Tudoran pitarul din Aninoasa și cu fiii săi, câți îi va dărui dumnezeu, ca să-i fie lui ocină în Găgucști, însă delnița lui Radul al Chefei din Găgucști, toată, ori cât se va alege de pretutindeni.

Și o delniță valahă ¹⁾, anume zisă a Săruleștilor, oricât se va alege de peste tot locul. Pentru că a cumpărat boierul domniei mele Tudoran pitarul aceste delnițe care sunt mai sus zise dela Sora, fiica lui Radul al Ch. fei, pentru 1066 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Tudoran pitarul jumătate de delniță dela Horja și altă jumătate dela Coleșa și a mai cumpărat Tudoran pitarul aceste două jumătăți de delnițe care sunt mai sus zise dela Zoica, sora Ch. fei, de peste tot locul, cât se va alege, pentru 534 aspri toți gata. Și iarăși să fie boierului domniei mele Tudoran pitarul ocină în Găgueuești, însă niște locuri de arătură, pentru că Tudoran pitarul a cumpărat aceste locuri dela Mușa Vălsăneasa, pentru 300 aspri gata. Dar să se știe locurile: unul la valea Drocii, altul în gura văii ²⁾ Siliștei, altul în livezi, altul la fântâna lui Gherghe, altul în mijlocul câmpului. Și aceste ocine mai sus zise le-a cumpărat în zilele domniei mele. Și au vândut acești mai sus ziși și numiți oameni delnițele lor și dedinele de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului. Și încă a fost atunci la întocmirea lor, când s'au socotit boierul domniei mele Tudoran pitarul cu Sora, fiica Ch. fei și cu Zoica sora Ch. fei, pentru aceste ocine mai sus zise mulți oameni buni megieși dinprejurul locului, dar anume: din Petroșani, Mușat postelnic și din Găgueuești, Țicușul și Braiu și din Domnești, Oprile și Vladul și din Slănic, Slavul și din Răugeni, Pilip și din Bădești, Băjan și din Lăngești, Stanciul și din Negești, Radul și din Găești, Neagoie și din Slănic Badea, și din Răugeni, Pilip și încă mulți oameni care nu s'au scris aici. De aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele Tudoran pitarul ca să-i fie lui mai sus zisa dedină și ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Pano vistier și jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Cârstea mare spătar și jupan Panait mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul paharnic și jupan Fota mare postelnic. Și ispravnic Dumitru al doilea logofăt.

Și eu, Lepădat logofăt, am scris în minunata cetate de scaun Târgoviște, luna Aprilie 16 zile și dela facerea lumii până acum la această scriere, când e cursul anilor, în anul 7121<1613>.

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., XCVI/14.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din Sept. 1907.

¹⁾ în orig. : «vlascoe».

²⁾ «văii», românește în orig.

1613 (7121) Aprilie 20, Târgoviște.

† Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Rumâncască, feciorul marelui și preabunului, răpșosatului Mihnei voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boiariului domniei mele jupan Bratul *mare* comis și jupănescii lui Neacșii și Cărstii logofăt din Uești, unchiul jupănescii Neacșii și cu feciorii lor, căți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor satul Ueștii și satul Drăgoieștii și satul Gâncasa și satul Ciofărăngeni, însă partea lui Stepan logofăt, toată, cu toate hotarele și cu toți rumânii și cu toate viile și cu tot venitul dupretutindené, oricât s'ar alége, pentrucă sânt sate bătrâne și drépre moșii de baștină, miluite de Băsărabă vodă, încă de mai denainte vréme, din zilele altor bătrâni domni de d. demult, ce au fost mai nainte de noi.

Iar când au fost acum, în zilele domniei mele, iar cinstitul boiariul domniei mele jupan Bratul comis și cu unchiu său Cărstea logofăt, ei au venit singuri înaintea domniei mele de s'au învoit și s'au tocmit ei de a lor bună voie dinnaintea domniei mele și dinnaintea a tot divanul domniei mele, cum dintr'acéste sate și moșii ce s'au zis mai sus și rumâni să fie din doao la doi frați, pentrucă s'au învoit de s'au împărțit tot în doao și sate și moșii și rumâni și vii și tot venitul.

Insă să să știe rumânii din Uiești numai partea boiariului domniei mele ce s'au zis mai sus, afară de partea Cărstii logofăt, anume rumânii: Stanciul al Diaconésii cu feciorii lui și Radul al lui Drăghici cu feciorii și Vladul cu frații lui și Stoica cu feciorii și Lăudat cu Oprea și Țintea cu feciorii și Pătru cu feciorii și Vladul văru său.

Și iar să să știe rumânii din Gâncasa, anume Stan cu feciorii și Stăit cu frații ¹⁾ și Voico cu frații. Și din sat din Drăgoești rumânii, anume Gulie cu frate-său și Stanciul cu feciorii. Și viile din Ciofărăngeni și lucrate și părăsite, oricât s'ar alége, toate să le fie lor din doao, că așa le-au fost tocmeala și împărțirea lor ²⁾ și mai denainte vréme.

Și au arătat boiariul domniei mele jupan Bratul *mare* comis și zapisul Cărstii logofăt făcut de însăș mâna lui și s'au citit la marele divan al domniei mele, ce era făcut de așezământ cu mare bl. stem, ca să știe amândoi frățéște acéste sate și moșii și vii ce s'au zis mai sus. Și care dint'ănașii ar vrea să să lépede de așezământ sau ar vrea să strice aciastă tocmeală, acela să fie procl. și afurisit de 318 sfinți părinți dela Nichea și să aibă parte cu Iuda și cu Aria.

Deci pân ce va fi Cărstea logofăt viu, iar cinstitul boiariul domniei mele ce s'au zis mai sus să-l cinstească și să-l miluiască și pe el și copiii lui și după moartea

¹⁾ Corectat peste « feciorii ».

²⁾ Id. peste « împărțire ce arc ».

lui, tot să-i fie milă de feciorii lui, pentrucă însumi am văzut domnia mea zapisuș Cărstii logofăt la mâna boiariului domniei mele jupan Bratul comis cu multe mărturii, anume boiarii: din Ragul, Vladul logofăt și din Motești, Stanciul logofăt și Vladul logofăt din Bărcănești și din Stoenesti, Dumitru, județul Ialom<ița> și din Rătești, Neagul și din Berislăvești, Vladul, *fiul lui Berincă*, și din Dăiești, Petre *fiul* Hudei și din Cepari, Stanciul logofăt și din Cărstienești, Oprea, *fiul* Oprișii și din Târgoviște, Arsenie județ.

Și s'au tocmii ei de bună voe fără de nici o silă ca să fie doi frați, în veci. Drept acéia, am dat și domnia mea însumi cinstitului boiariului domniei mele, jupan Bratului *mare* comis și jupănesii lui Neacșii și unchiu său Cărstii logofăt, ca să se le fie lor acéste sate ce s'au zis mai sus de baștină și ohabnice lor și feciorilor lor, nepoților și strănepoților lor și de nimenea să nu se clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii punem domnia mea pe: jupan Pană vistier și jupan Vintilă *mare* dvornic și jupan Nica *mare* logofăt și jupan Dediul *mare* vistier și jupan Cărstea *mare* spatar și jupan Panait *mare* stolnic și jupan Bratul *mare* comis și jupan Lupul *mare* paharnic și jupan Bernad *mare* postelnic. Ispravnic Dumitru *al doilea* logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în minunatul oraș al Târgoviștii, April 20 zile, leat 7121 <1613>.

† Acest izvod s'au tălmăcit de pre cartea cea slovenească asemenea.

† Floru ierei, dascăl slovenesc, *a scris*.

Arh. St. Buc., Depuneri particulare sub dată.

Trad. rom.

166

1613 (7121) Aprilie 22, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungro vlahiei, fiul marelui și răposatului Mihnea voevod, nepotul slăvitului și marelui, bătrânului Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Lepădat logofăt și fratelui său Dumitru din Bărbulești, din județul Ialom<ița> și cu fiii lor, câți dumnezeu le va lăsa, ca să le fie ocină în satul Bărbulești partea tatălui lor Dragul și a unchiului lor Nasture și a lui Lepădat, toată partea lor, oricât se va alege, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de pretutindenii și de peste tot hotarul, pentrucă le este veche și dreaptă ocină și de moștenire din moși strămoși, încă de mai înainte vreme, din zilele altor domni bătrâni ce-au fost înainte de domnia mea.

Iar apoi, când a fost în zilele lui Simion voevod, când a venit dintâi aici în această țară a domniei mele, el a venit cu mare răutate, cu Turci și cu Tătari și cu Leși

și cu Moldoveni și cu multe limbi păgâne. Deaceea, mult rău au făcut și au jefuit și au robît această sârmană țară a domniei mele. Apoi atunci, au jefuit și au robît pe mai sus ziii părinți ai slugilor domniei mele și au luat toate sculele lor și hainele lor și au luat apoi și toate cărțile lor pentru mai sus zisa ocină din Bărbulești, cărți de moștenire și de cumpărătură, pe care le-au avut.

Iar apoi, când a fost în zilele domniei mele, sluga domniei mele Lepădat logofăt și cu fratele lui mai sus zis, ei nu s'au încrezut că fără cărți să stăpâncască dreapta lor ocină și dedină, ci au spus înaintea domniei mele că în zilele lui Simion voevod le-au pierdut toate cărțile lor de ocină. Și au adus și martori de au mărturisit înaintea domniei mele cu mulți boieri, anume: Fiera logofăt și cu fiul său Mușat postelnic din Bărbulești și cu mulți megiași din sat și din jurul locului, anume: Găța și nepotul său Micul Turcul și cu Stoica Grădescul și din Bârsești, Vălcul și din Aleși, Dumitru gramatic, nepotul popii Negre și Drăghici și mulți megiași, care nu sunt scriși în cartea aceasta, că au avut a patra parte din satul Bărbulești, care se numește Codrul Golomățescu, din câmp și din pădure și din apa Cricovului până în piscul la Lindicești. Deci am dat și am înnoit domnia mea cu această carte a domniei mele slugii domniei mele, Lepădat logofăt și fratelui său Dumitru, ca să le fie mai sus zisa ocină de ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Pană fost mare vistier și jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul mare vistier și Cârstea mare spătar și Panaît mare stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Fota mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

Și eu, Stan, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 22 zile cursul anilor dela Adam până acum, în anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Istorice noi, XLVI/4.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

1613 (7121) Aprilie 24, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupan Gherghe clucer cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie șeliștea satului care se chiamă Seliștoara, toată, cu tot hotarul și cu toți vecinii, câți se vor afla de moștenire din acea seliște și cu tot venitul, din hotar până iar în hotar.

Și hotarele satului să se știe, în curmeziș din Celeiu până în hotarul Gărcovului.

Pentru că această seliște de sat ce este mai sus spusă, ei au fost cuczi mai înainte vreme. Apoi, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, această seliște de sat mai sus spusă, ei s'au vândut toți răposatului Mihail voevod, tot satul peste tot, ca să fie vecini. Și de atunci până acum a tot fost acea seliște pe seama domnească.

Apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, când a milostivit domnul dumnezeu pe domnia mea cu domnia și m'a dăruit cinstitul împărat cu sceptrul stăpânirii țării, domnia mea m'am milostivit de am dat și am miluit pe credinciosul boier al domniei mele mai sus spus cu acea seliște de sat mai sus spusă, cu toată și cu toți vecinii, câți se vor afla de moștenire din acea seliște, pentru buna și credincioasa slujbă ce a slujit domniei mele încă și în alte țări străine, pentru că l-am miluit domnia mea, ca să fie lui de moștenire ohabnică și domniei mele de pomană în veac.

Încă și blestem le pune domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va binevoi domnul dumnezeu a fi domn Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudenile noastre sau, după păcatele noastre, sau altcineva din dreptcredincioșii domni, dacă va cinsti și va înnoi această carte a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstască și să-l întărească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi această carte a domniei mele, ci o va călca și o va rupe, pe acela domnul dumnezeu să-iucidă aici trupul iar în veacul viitor sufletul lui. Și care om va încerca să rupă această carte a domniei mele, acel om să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți care sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc. Și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori le punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Neca mare logofăt și Dediul vistier și Cârstea spătar și Panait stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Îspravnic Dumitru al doilea logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea Târgoviște, luna Aprilie 24 zile, în anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, LIII/2.

Orig. slav., perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din 14 Iul. 1844; alte traduceri rom.: ms 194 f. 89v—90; ms 197 f. 3; ms 202 f. 416—417; și Istorie Noi, XXXIII/1 (nr. 2).

1613 (7121) Aprilie 24, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele Pârvul și Radul postelnici dela Slăvitești și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie doi vecini, anume Oprca și Ion dela Băbeni și cu fiii lor, pentrucă acești vecini mai sus spuși au fost mai dinainte vreme ai lui Cârștian dela Ohaba, până în zilele răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod.

Iar când a fost în zilele părintelui domniei mele Mihnea voevod, ei au fugit în țară și au dat găleata de plecare și tot au băjenit până în zilele lui Alexandru voevod. Iar când a fost în zilele lui Alexandru voevod, acești vecini mai sus spuși au venit de s'au închinat la acești mai sus spuși boieri, de a lor bună voie. Și de atunci până în zilele domniei mele, tot au avut pace dela Cârștian și dela tot neamul lui.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, Ghinea diaconul, ginerele lui Cârștian, a spus că acești vecini mai sus spuși au fost ai socrului său Cârștian; apoi, el a venit cu pâră de față înaintea domniei mele cu slugile domniei mele postelnicii Pârvul și Radul. Iar domnia mea am cercetat și am adevărit foarte bine cu toți cinstiții dregători ai domniei mele că pe acești vecini mai sus spuși i-a apucat așezământul lui Mihail voevod la acești boieri mai sus spuși.

Iar Mihail voevod, domnia lui așa a făcut așezământ atunci: care pe unde va fi, să fie vecin în veci. Apoi domnia mea am cercetat și am judecat cu toți cinstiții dregători domniei mele, iar domnia mea nu am voit să stric așezământul lui Mihail voevod, ci domnia mea am dat să fie acești vecini mai sus spuși, cum au fost și de atunci până acum în zilele domniei mele.

Dacă va scoate Ghinea diaconul niște cărți mincinoase să nu se crează, pentrucă a rămas Ghinea diaconul de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

Pentru aceea, am dat și domnia mea postelnicilor Pârvul și Radul ca să le fie vecini de ohabă, filor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Pană fost mare vistier și jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul mare vistier și Cârștea spătar și Mihalachi mare clucer și Bratul comis și Lupul paharnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Scris luna Aprilie 24, în cetatea de scaun la Târgoviște, dela Adam până acum, anul 7121 <1613>

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, LXI/90.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din 30 Iul. 1849; alte traduceri rom.: ms 192 f. 299v—300; ms 713 f. 738v—739, și Istorice Noi, XXXIII/1.

169

1613 (7121) Aprilie 26.

Cartea creștinului Radului voevod și domnu a tot pământul Țării Rumânești, feciorul marelui și preabunului, răposatului Mihnei voevod, ce s'au scos dupe sârbie pe rumănie.

† Dat-am domnia mea aciastă poruncă a dumnée mele Neagului din Bărbuleț<i> din județul Dinboviței și feciorilor lui, căți Dumnezeu îi va dărui, ca s'aibă moșie în Bărbuleț<i>, însă partea ce au fost a Stoicăi logofătul din Târgoviște, feciorul popei lui Sahat, partea lui toată, din câmpu și din pădure și din munte și din apă și cu vad de moar<ă> du peste tot, toat<ă> câtă să va alége du peste tot hotarul, pentrucă au cumpărat Neagul dela Neagoe diiac<o>nul din Târgoviște, feciorul Stoicăi logofătului, pe 6500 de aspri gata, în zilele lui Șerban voevod, pe vreme de lip<să> și de nevoe.

Și iar ca să aibă Neagul o delniță dela Pădure al Banului, pentrucă au fost cumpărat Neagul dela Pădure al Banului, dreptu 1200 de aspri gata. Și iar au dat Barbului o parte de loc, însă cari au fost partea tată-său Stoică în sat în Bărbuleț<i>, pentrucă au fostu cu<m>părat când se-au rescumpăratu Ba[a]rbul dela frate-său Neagul într'o 1500 de aspri, toț<i>, gata. Și iar au dat Stoicăi o delniță în Bărbuleț<i>, pentrucă au fost cumpărat dela Neagul, pe 1500 aspri gata.

Și au fost vânduți acești omini ce s'au zis mai sus, Neagului, cu părțile lor de moșie, rumăni, cari s'au scris mai sus, de a sa bun<ă>voe și cu știr<ea> tuturor megiașilor din sus și din jos și din per<e>ejurul locului. Încă au fost la tocmeala lor mulți omini buni din pregiu<r>, anume: din Drăgești, Ghiorma și din Târgoviște, Pavel stegarul și Curtu călărașul și Tudor log. și din Pitrari, Stroe parcălabulu și Stoica și Micul și Badea și mulți omini car<e> nu se-au scris aicea.

Dreptu acéia, am dat aciastă dumnea mea Neagului și Stoică<i> și Barbului ca s'aibă moșie stătătoare și ohabnică lor și feciorilor și nepoților și strănc-poților lor și de nimine neclătinat, dupe zicere domnici mele.

Acésté mărturii amu pus domiia mea pe: jupan Vintilă marele vornic și jupan Nica mare logofet și jupan Dédul mare vistiier și jupan C<ă>rstes mare spătar și jupan Panait marele stolnic și jupan Bratul marele comis și jupan

Lupul mare peharnic și jupan Bădica marce) postelnicu și Dumitru marele logofăt¹⁾.

Și am scris Lăpădat log., luna Aprilie 26 de zile și dela Adam până acum au trecut ani 7121 <1613>.

Acad. R.P.R., XVIII/123.

Trad. rom.

Cu o copie rom.

170

1613 (7121) Mai 2.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor boeri: jupan Fote, ce au fost marele postelnic și Badea postelnic dela Greci și Vladul spătar și Tudoranu pitar și egumenul dela Argeșu și egumenul dela sfânta Troiță și egumenulu dela Vierășu, pântrucă acești boeri ce sânt mai sus scris ei au venit înainte domnie mele de au spus pântru nești frați ai lor, dă pre ocină ce au ei la sat la Izvorani, cum au vândut ei mai de nainte vreme nești delnețe în sat și cu vinărici la deal; iar cându iaste acum, ei nu socotescu ce au vândut, ce totu vor să fie frați pre vinăriciu cu acești boeri, ce sânt mai sus scriși. Intra-acia, domnia mea am socotit cene ce va fi vândut de<1>a zilele lui Mihain voevod până acum să-i socotească partea lui în vinăriciu. Altu val să nu fie pântru că așa iastea învățătura domnie mele; și altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luna Mai 2 zile, anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Municipal Buc., nr. 919.

Orig. rom. hârtie, pecete aplicată, căzută.

171

1613 (7121) Mai 5, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul slăvitului și marelui, bătrânului Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Nica comis și cu fiii săi, câți îi va dărua Dumnezeu, ca să-i fie lui satul Crăișani, din județul Mehedinți, tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul din câmp și din pădure și din apă și cu viile din deal și cu vecinii, oricât se va alege din hotar iar până în hotar. Și vecinii să se știe anume: Mihăil și Danciul, Dan și Stan Bourel și Albul și Stan Bunăescu

¹⁾ Dumitru era logofăt al doilea și ispravnic al actului.

și Șteia și Preda și Șteia și Stan al Crețului și Stan Goian cu fratele său Radul și Hamza și Barbul și Radul și Vâlsan și Cuculeciul și Lazăr și alți vecini oricâți se vor găsi. Pentru că acest sat, care este mai sus scris, au fost toți cnezii cu ocine încă dinainte vreme, din zilele altor mai vechi bătrâni domni, care au fost înaintea noastră.

Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, iar mai sus spusul sat Crăișanii, ei s'au vândut lui Mihai voevod tot pe bani gata, ca să fie vecini, încă dinainte vreme, când era domnia sa boier, ban în județul Mehedinți. Apoi, răposatul Mihail voevod, domnia sa a dat și a miluit pe sluga domniei sale Nica comis cu acest sat mai sus spus, pentru slujba lui dreaptă și credincioasă care a slujit domniei sale, ca să-i fie domnicii sale pomană, iar slugii domniei sale mai sus zisă dedină. Și am văzut domnia mea și cartea de miluire a lui Mihail voevod cu mare blestem.

Iar apoi, când a fost în zilele lui Șerban voevod, când a venit mai întâiu ca domn aici în țară, domnia sa încă a dat și a miluit pe sluga domniei mele Nica comis cu mai sus scrisul sat Crăișani, așa cum l-a miluit și răposatul Mihail voevod, să fie miluit și de domnia sa. Și domnia mea am văzut și cartea de miluire a lui Șerban voevod cu mare blestem.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, după trecerea acestor domni care au fost înaintea domniei mele, care sunt mai sus scriși când am ajuns domnia mea cu dumnezeiască dăruire ca să fiu domn al Țării Românești, încă am dat și am miluit pe Nica comis, sluga domniei mele, cu satul Crăișanii, pentru slujba care a slujit domniei mele, ca să-i fie lui dedină iar domniei mele veșnică pomenire. De aceea, am dat domnia mea slugii domniei mele lui Nica comis ca să-i fie lui de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine îl va alege domnul Dumnezeu să fie stăpânitor și domn al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudenia noastră sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă cinstește și înnoiește această carte de miluire a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l apere în domnia lui; dacă însă nu va cinsti și nu va întări și nu va înnoi, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui și să aibe parte cu Iuda și cu Arie. Deasemenea, care om va încerca să ia sau să strice miluirea și pomană cu care a fost miluit de răposatul Mihail voevod și de Șerban voevod și de domnia mea, acel om să fie blestemat și afurisit de 318 părinți care sunt în cetatea Nichoia și să fie la un loc cu alți necredincioși Iudei, care au strigat asupra sângelui domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Isus Hristos și au spus: «ia-l, ia-l, răstignește-l pe el și sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, cum este și va fi în veci, amin».

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Deadiul vistier și jupan Panaiot stolnic și jupan Bratul comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bârnad mare postelnic. Și ispravnic Dumitru al doilea logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 5 zile și de la Adam până acum cursul anilor, în anul 7122 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn

† Io Radul voevod (m.p.)

Arh. St. Buc., M-rea Brâncoveni și Mamu, XVIII/6.

Orig. slav., hârtie, pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1860.

După divan, actul e din 1613 (7121). În original cifra unităților e adăogită ulterior.

172

1613 (7121) Mai 5, Târgoviște.

...¹⁾ Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei <mănăstiri Nucet> unde este hramul...²⁾ slăvitului marelui mucenic Gheorghe, ca să-i...²⁾ <Tom> șanii tot și cu toți vecinii și cu tot venitul, din hotar iarăși până în hotar și cu sălaşele de Ațigani, anume: Stoian cu copiii săi...²⁾ cu copiii săi și Breazoc cu copiii săi, pentru că a dăruit jupan Vlaicul comis din Tomșani de a lui bună voie înaintea răposatului Radul voevod, fiul lui Radul voevod, când a fost cursul anilor 7044 <1536>. Apoi el singur și-a întocmit averile sale, care sunt mai sus scrise, pentru că a venit <de a> dat sfintei mănăstiri după moartea lui, tot ce este mai sus scris, satul și Ațigani, să fie ale sfintei mănăstiri, de întărire și călugărilor de hrană, iar jupanului Vlaicul comis să-i fie pomană în veci, lui și părintelui lui. Și încă și blestem a pus atunci dinaintea domnicii sale: cine va încerca să strice această întocmire a lui, acel om să fie sub blestemul sfinților părinți și să-i fie înaintea judecării potrivit sfântul Gheorghe. Iar apoi, călugării care vor locui în sfânta mănăstire, dacă însă nu vor ține seamă să înmormânteze pe jupan Vlaicul în sfânta mănăstire, sau nu-l vor scrie în sfântul pomelnic iar călugării să fie sub spusul blestem. Și jupan Vlaicul comis a dat atunci satul Tomșanii și Ațigani și cu tot venitul, de a lui bună voie, pentru Dumnezeu ca să aibe odihnă la un loc cu dreptii. Și sfânta mănăstire a tot ținut de atunci și până acum acest sat care s'a spus mai sus, cu bună pace.

Iar apoi, când a fost în zilele domniei mele, iar Tatul, nepotul lui Miroslav care a fost mare logofăt, el a ridicat pâră înaintea domnicii mele, de s'a pârît de

¹⁾ Inceputul lipsește, actul fiind rupt.

²⁾ loc rupt în orig.

față împreună cu părintele egumen Areta din sfânta mănăstire din Nucet, care este mai sus scrisă, ca să ia Tatul satul Tomșani și Ațigani și tot venitul dela sfânta mănăstire ...¹⁾ a dat jupan Vlaicul comis pentru sufletul lui. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea și cartea jupanului Vlaicul comis făcută de mâna lui și cartea lui Radul voevod care este mai sus zis, și le-am citit în marele divan al domniei mele, cum a fost închinat jupan Vlaicul comis, el singur, averile lui, la sfânta mănăstire. La aceasta, domnia mea încă am dat sfintei mănăstiri ca să-i fie satul Tomșani și Ațigani, care sunt mai sus spuși, dedină și de ohabă, cum a fost și dinainte vreme, pentrucă Tatul a rămas de lege și de judecată cu mare rușine, în divanul domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Pană vistier și jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul vistier și Cârstea spătar și Panaiot stolnic și Bratul comis și jupan Lupul paharnic și jupan Bârnad mare postelnic. Și ispravnic Dumitru al doilea logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea Târgoviște, luna Mai 5 zile și dela Adam până acum, anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Nucet, VIII/4.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, acoperită cu foiță.

173

1613 (7121) Mai 6, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstițului boier al domniei mele lui jupan Dumitru al doilea logofăt și cu fiii lui, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie satul Tătarul, din județul Ilfov, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din câmp și din pădure și din apă cu vaduri de moară, de pretutindeni, cât se va alege de peste tot hotarul, din hotar până în hotar. Și vecinii să se știe, anume: Fătul cu fiii săi și Neagul Cazac și Mușat și Tatul diaconul cu fiii lui și cu ginerele său ...²⁾

Și ocina în lat să se știe: ...²⁾ merge din sus până în hotarul Băiceștilor și din jos iarăși din...²⁾ până în hotarul Stăneștilor <și în lung dela apa Ialomiței peste...²⁾ până la Răcele> pentrucă a cumpărat boierul domniei mele Dumitru logofăt acest sat mai sus scris dela jupanița Oprina, fica lui Macarie din Ivăniș,

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc pătat, ilizibil în orig.

pentru 10.000 aspri toți gata, iar jupanița Oprina, ea încă l-a cumpărat dela toți moștenii satului de mai înainte vreme, din zilele răposatului Mihail voevod, tot pe aspri gata din zestrea ei și din averile ei. Și de atunci până acum, l-a tot stăpânit ea cu bună pace.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, jupanița Oprina ea a venit înaintea domniei mele și înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele <în divanul cel mare>, de a vândut tot satul Tătarul, care este mai sus scris și cu tot hotarul, <credinciosului> boier al domniei mele lui Dumitru logofăt, singură de bună voia ei, fără nicio silă și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și încă au fost atunci, la învoiala lor, mulți boieri aldămășari și martori, anume: din Corbi, Fiera logofăt și din Boari, Radul logofăt și din Târgoviște, popa Necula și mulți oameni buni care nu sunt scriși aici. Și această întocmire s'a făcut în Târgoviște, în casa lui Ion pârčalab.

Pentru aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele lui jupan Dumitru logofăt ca să-i fie satul Tătarul care este mai sus scris, dedină și de ohabă și fililor și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și Cârstea spătar și Panait stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 6 zile și dela Adam curgerea anilor, 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., XLI/35.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, distrusă.

Alt orig. slav identic tot la Acad. R.P.R., XLI/36a, după care s'au făcut unele completări.

174

1613 (7121) Mai 6, Târgoviște.

† Cu mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și precabunului, răposatului Mihnea voevod. Dat-am domnia mea aciaștă poruncă a domniei mele cinstitei maicii domniei mele, doamnei Neagăi, a răposatului părintelui domniei mele Mihnea voevod, ca să-i fie ei moșie la Runceni, însă partea lui Staico toată, din câmpu, din pădure și din apă și din siliștea satului și cu rumâni, oricâtu să va alége, de peste tot hotarul de pretutindené, pentrucă au cumpărat-o aciaștă mai sus zisă moșie doamna Neaga, maica domniei mele, dela jupâncasa lui Staico, anume Anca și dela fic-său,

anume Stroe și dela nepotul ei Dragul, drept o Țigancă, prețul ei galbeni 10 și drept aspri gata 3000.

După aceasta, iar au cumpărat maica domnii mele doamna Neaga un Țigan anume Gologan și cu un fecior al lui, anume Stan dela jupâneasa Predei *din* Sărata, anume ...¹⁾, drept 4000 aspri gata.

Și au vândut acești mai sus <spuși> oameni și megiași aciastă mai sus zisă moșie și Țigani, de a lor bună voce și cu știrea tuturor megiașilor și din sus și din jos și dinaintea domnii mele și dinaintea tuturor cinstiților boerilor domnii mele, în divanul domnii mele. Pentru aciasta, am dat și domnia mea cinstitei maicii domnii mele doamnei Neagă ca să-i fie ei întru stăpânire și ohabnică, nepoților și strenepoților și de cătră nimené neclătindu-se și nezătîcîndu-să, după zisa domnii mele.

Iată dar și mărturie am pus domnia mea: jupan Vintilă *mare* dvornic și jupan Nica *mare* logofăt și Dédiul vistier și Cărste spătar și Panait stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan...¹⁾ mare postelnic...¹⁾. Și ispravnic Dumitru al doilea logofăt.

Și eu, Nistor logofăt, am scris în scaunul cetății Târgoviștei, Mai 6, 7121 <1613>.

Arh. St. Buc., Condica ep. Buzău, nr. 173 f. 76.
Copie rom.

175

1613 (7121) Mai 12, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mihnea voevod, nepotul slăvitului, mai marelui, bătrânului Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Costina, jupanița lui jupan Jivco care a fost mare agă și fiului ei, lui Leca și cu fii, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să le fie lor ocină în Finta, din județul Dâmbovița, însă din partea lui Dragomir 500 de stânjeni, din câmp și din pădure și din apă și din vad de moară și din vatra satului și de peste tot locul, oricât se va alege de peste tot hotarul și cu 6 vecini, anume: Botea și cu fratele său Dragomir și Nedelea cu fratele său Bârsan și Manea și Roman, pentru că a cumpărat jupan Jivco fost mare agă această ocină, care este mai sus spusă, dela Dragomir, pentru 16.500 aspri toți gata și cu acești vecini care sunt mai sus ziși, încă mai dinainte vreme, din zilele lui Șerban voevod.

Și iarăși să fie jupaniței Costina și cu fiul său Leca ocină în Finta, însă tot din partea lui Dragomir 30 de stânjeni, pe ocina care se cheamă Holească, pentru că s'a

¹⁾ loc alb în text.

înfrățit jupan Jivco care a fost mare agă cu Dragomir din Finta, de i-a dat Dragomir acești 30 de stânjeni de ocină, iar Jivco aga, el l-a dăruit pe Dragomir, pentru frăția pe care au făcut-o ei amândoi, cu o jumătate de roată de moară, însă să se știe, din acele vaduri de moară pe care le-a cumpărat Jivco aga dela Dragomir, care sunt mai sus spuse. Și a tot ținut jupanița Costina și cu fiul ei Leca această ocină și acci vecini, care sunt mai sus spuși, de atunci până acum, cu bună pace.

Iar după moartea lui Jivco aga, jupanița Costina și cu fiul ei Leca, ei au avut pără înaintea domniei mele cu Dragomir, vânzătorul care a vândut ocina. Și așa a părât el înaintea domniei mele, că nu a vândut acei 300 de stânjeni de ocină numai din Finta, ci a vândut 250 din Finta și 250 din Holeasca și numai cu 4 vecini. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele; și în alt chip nu am crezut domnia mea, ci am dat domnia mea între ei un boier din divanul domniei mele, care era cel mai bătrân, anume Radul Crăceanul vornic al doilea, ca să meargă să adeverească cum va afla mai cu dreptate. Iar după aceea, Dragomir el n'a vrut să lase să meargă boierul domniei mele care este mai sus scris ca să cerceteze și să adeverească dacă a vândut Dragomir ocină și în Finta și în Holeasca și <dacă> a vândut numai 4 vecini fără frații lor, care sunt mai sus spuși, sau nu. Dar întru aceasta, Dragomir, el și-a dat întocmire de bună voia lui dinaintea domniei mele și a spus Dragomir ca să jure jupanița Costina că nu a cumpărat Jivco aga ocină și din Holeasca, ci a cumpărat-o toată din Finta. Și a mers Dragomir însuși de a jurat pe jupanița Costina în biserică, la sfânta Vineri, pe sfânta evanghelie și a jurat că a cumpărat ocina toată din Finta și cu acești vecini, care sunt mai sus scriși și a rămas de acum Dragomir de lege și de judecată și dinaintea domniei mele, ca unul care a părât fără treabă și a rămas mincinos.

Pentru aceea, am dat domnia mea jupaniței Costina, care a fost jupanița lui Jivco aga și fiului ei Leca ca să fie ocina care au cumpărat mai dinainte vreme și să le fie lor ocină, dedină și de ohabă, filor și nepoților și stră-nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare visticier și Cârstea spătar și Panaiot stolnic și Bratul comis și Lupul mare paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic Dumitru al doilea logofăt.

Și am scris Lepădat logofăt în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 12 zile și dela Adam, în anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XCV/22.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

1613 (7121) Mai 15.

Hrisovul răposatului Radului voevod, feciorul Mihnei vodă, dela lcat 7121 <1613>, pentru jumătate de sat din Iamnic, ca să fie sfintei mănăstiri cu toți ru-măni și cu tot venitul, din hotar până în hotar.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul răposatului Mihnei voivod. Dat-am domniia mea sfântei și dumnezeceștii mănăstiri ce să chiiamă Jătiian, hraam sfântului și marelui mucenic Dimitrie Mirotocivago ¹⁾, făcătorul de minuni și părinților călugări căți vor lăcui într'aciastă mănăstire, ca să le fie lor ocină în Iamnic, însă partea jupănesii Danei din Vălcănești, jumătate din sat și din pădure și din apă și din siliștea satului și du peste tot hotarul pentrucă aciastă ocină ce am zis mai sus, fost-au véche și dréaptă de la strămoșai jupănesii Danii.

Iar când au fost în zilele Radului vodă Șarban, jupuneasa Dana, ia au dat aciastă ocină mai sus zisă, satul jumătate, la Svetagora la sventi Pavel, iar ceialaltă parte de sat din Iamnic și din Îrsova o au cumpărat-o jupan Preda *fost mare* ban al Craiovei, partea Ghiți și al Marcii și a lu Pătru și a Neculii și a lui Stan, drept 20.000 aspri gata. Apoi iar au dat aciastă ocină la mănăstirea ce s'au zis mai sus. Iar partea Jăpei, jumătate din sat al 6 parte, el au fost miluit Jăpa pe călugării de la Coșuna.

Și de atunci până acum, ei tot au stăpănit călugării de la Jătiian aciastă mai sus zisă ocină cu bună pace.

Iar când au fost acum, în zilele domnii méle, călugării de la Coșuna ei s'au sculat de s'au părăt cu jupăneasa Dana și cu călugării din Jătiian, față la divan. Și așa păra înaintea domniei méle cum că au și ei ocină al șasalea parte du preste tot hotar din Iamnic și din Îrsova. Apoi, domniia mea am căutat și am judecat cu dreptate după legé, cu toți boerii divanului domnié méle. Și am văzut domniia mea și cartea lui Pătrașco vodă, feciorul Mircei vodă și cartea răposatului Alexandru vodă, cum că n'au avut călugării de la Coșuna ocină în Iamnic și din Îrsova, du preste tot hotar al șasale parte, ci numai au avut în Iamnic jumătate din sat al șasalea parte, iar altu nimic. Și apoi au rămas călugării dela Coșuna de judecată dinnaintea domnii méle, cum să ție ei ocina al 12 parte în Iamnic și în Îrsova cum au ținut și până acum.

Drept accia, am dat și domniia mea călugărilor din Jătiiani ca să le fie lor moșie ohabnică, de hrană și de 'nbrăcăminte și pentru pomenirea ctitorilor.

Încă și mărturii am pus domniia mea pre: jupan Vintilă mare vornic și Necula ²⁾ mare logofăt și Dediul mare vistier și Panait mare stolnic

¹⁾ Izvorătorul de mir.

²⁾ În documentele originale ale anului 1613, numele marelui logofăt este Nica.

și Cârstea spătar și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Berne ¹⁾ mare postelnic.

Și am scris cu, Neagoe logofăt, luna Mai 15 zile, leat 7121 <1613>.
M-rea Jitianul.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitianul, nr. 723 f. 455.
Copie rom.

177

1613 (7121) Mai 15.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei mănăstiri care se numește Tismașana, unde este hramul Uspeniei preasfintei născătoare de Dumnezeu și părintelui egumen Ioan din sfânta mănăstire, ca să fie volnici cu această carte a domniei mele ca să țină jumătate din vamă din apa Oltețului până în Vâlcan și din Vâlcan până la Porțile de Fier, cum au ținut-o și mai dinainte vreme, dela alți bătrâni domni, tot așa să țină și de acum înainte, toată jumătatea de vamă. Și nimeni să nu îndrăznească să împiedice înaintea acestei cărți a domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris în luna Mai 15 zile, anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Tismașana, XCIII/17.
Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, acoperită cu foiță.
Cu o trad. rom.

178

<1613> (712<1>) Mai 20, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele logofătului Vladul și cu fiii săi, oricâți îi va dăruia Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Bojorani și în Olteni, însă toată partea bunicii sale Vlădae și din sat și cu toți vecinii, anume: Radul și Bolea, fiul lui Pătru și Stoica, fiul lui Cârstea și Oprea fiul lui Lușșă și Gavril și cu seliștea și din sat și din câmp și din pădure și din vie și de peste tot hotarul, oricât se va alege, căci aceasta este veche și dreaptă ocină de cumpărătură, cumpărată de bunica sa Vlădae, care este mai sus spusă și de tatăl său Stoica logofăt dela Tănase și dela Andrei, pentru 4000 aspri gata, încă dinainte vreme, în zilele răposatului părinte al domniei mele

¹⁾ Mare postelnic era Bernad.

Mihnea voevod. Și a ținut fiul jupaniței Vlădaia, Stoica logofăt și fiul logofătului Stoica care este mai sus scris, sluga domniei mele Vladul logofăt și cu fratele său Chisar, cu bună pace până acum. Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, sluga domniei mele care este mai sus spusă Vladul, el a avut pără înaintea domniei mele cu Andrei portar, pentrucă Andrei portar așa pără naintea domniei mele că el n'a vândut nici cum aceea parte de ocină, care este mai sus scrisă, din Bujorani și din Olteni, jupaniței Vlădaia și fiului ei Stoica logofăt. Iar fiul logofătului Stoica mai sus scris, Vladul logofăt a scos și cartea de cumpărătură a răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod, că a fost cumpărată de bunica sa Vlădaia mai sus spusă și de către Stoica logofăt.

Și am citit domnia mea și am văzut domnia mea cum a fost scris în cartea răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod, cum a fost cumpărată dela Andrei și dela Tănase pentru asprii mai sus spuși, 4000. De aceea, a rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele, din divanul domniei mele.

De aceea, am dat domnia mea slugii domniei mele lui Vlad logofăt și fratelui său Chisar, ca să le fie ocină de ohabă și fiilor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul vistier și Cârstea spătar și Panait stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru logofăt, în minunata cetate de scaun Târgoviște, în luna Mai zo zile și cursul anilor dela Adam până la această scriere, în anul 712<1> <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, XXXIV/28.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din anul 1782.

Datat după divan; cifra unităților lipsește la vâleat.

179

1613 (7121) Mai 22, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dragomir Băcleș și cu fiii săi și lui Măinea cu fiii săi, Dumitru¹⁾ și Nan și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie lor

¹⁾ Cuvântul Dumitru este scris ulterior cu o cerneală mai deschisă peste locul răzuit.

ocină în Flămânda, însă partea lui Radul din Drăgoești, partea lui, jumătate din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului de pretutindeni, oricât se va alege, de peste tot hotarul jumătate, din hotar iarăși până în hotar, pentrucă această ocină care este mai sus scrisă încă dinainte vreme a fost moștenire a lui Radul logofăt din Drăgoești.

Apoi, când a fost în zilele lui Alexandru voevod, fiul lui Mircea voevod, nepotul lui Mihnea voevod, iar Radul logofăt el a dat și a miluit pe Dragomir Băcleș și pe Măinea cu partea aceea a lui, jumătate de ocină din Flămânda, care este mai sus zisă, pentru slujba pe care au slujit-o lui Radul logofăt aici în țară și prin alte țări streine în pribegie și pentru multe averi ce le-au pierdut Dragomir și Măinea din pricina pribegiei lui Radul logofăt și a multor nevoi ce le-au pățit părinții lor cât au fost pribegi. De aceea, Radul logofăt a dat și a miluit pe mai sus numiții scriși, Dragomir și Măinea, cu acele părți ale lui de ocină, jumătate din Flămânda, ca să le fie ocină de moștenire în veci, iar lui Radul logofăt să-i fie de veșnică pomenire. Și încă a pus Radul logofăt și blestem: cine din neamul lui va lua această miluire din mâna lui Dragomir și din mâna lui Măinea, fie fiu fie frate sau soră sau nepoți, acel om să fie blestemat și afurisit de 318 părinți cari sunt în sfânta cetate Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Aria la un loc.

Și am văzut domnia mea și cartea de miluire a lui Alexandru voevod veche și ruptă; ci am înnoit domnia mea și cu cartea domniei mele ca să-și țină ocina cum au ținut-o și dinainte vreme. De aceea, am dat și domnia mea lui Dragomir și lui Măinea și cu fiii lor, Lazăr și Nan, care sunt mai sus ziși, ca să le fie de ocină și de ohabă lor, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt, și jupan Cârstea mare spătar și Dediul vistier și jupan Pană ¹⁾ mare stolnic și jupan Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 22 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Căpii sub dată.
Copie slavă dela începutul sec. XX.
Cu o trad. rom.

¹⁾ Transcriere greșită pentru «Panaiot», care era atunci mare stolnic.

1613 (7121) Mai 24, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Mile, fiul lui Miereș și cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie satul Măcreștii tot, peste tot. Și hotarul să se știe: din Șivița Cailor din gard în gard și până în drumul Tătarilor și până la Ivanul și movila Tătarcele din Crăești și până la Draghia, la capul Cetățelci și la Dudești, pe apă în matca Buzăului, la Horte și la Călugăreni în Buzău și la Dudești jumătate.

Și iarăși dela Deșirați partea lui Bucur, pentrucă Bucur n'a făcut el fii din trupul lui, ci a așezat pe Milea, fiul lui Miereș, ca să-i fie fiu de suflet în veci, pentrucă aceste ocine mai sus spuse ele sunt vechi și drepte ocine de moștenire ale lui Milea, fiul lui Miereș. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului părintelui domniei mele Mihnea voevod pentru această ocină mai sus spusă și încă și . . . . .¹⁾ cartea lui . . . . .²⁾ Băsarab voevod.

De aceea și domnia mea încă am înnoit cu această carte a domniei mele . . . . .³⁾ din Deșirați din drumul Tătarului până în hotarul Cioranilor și Bărbuleștilor⁴⁾ astfel să se știe. De aceea, am dat <și domnia mea> acestor moșteni ce s'au spus mai sus, ca să le fie ocina mai sus spusă dedină, ohabă lor, fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul vistier și Cârstea spătar și Panait stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Ispravnic Neca mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris la Târgoviște, luna Mai 24 zile și dela Adam până acum, în anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Ioan din Focșani, VIII/4.

Orig. slav, perg. rupt, pecete aplicată.

1613 (7121) Mai 25.

Hrisovul răposatului Radul voevod pentru satul Plenița²⁾, dela leat 7121 <1616>.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Românească, feciorul răposatului Mihniei voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele jupăncsii Catalinii bănesii a răposatului³⁾ jupan Predei ce au *fast*

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ În *Copia B.*: și Păstăia.

³⁾ *ib.*: ce o au ținut răposatul.

mare ban al Craiovei și cocoanci ¹⁾ ei, jupănesii Marii, ca să le fie satul Plenița și siliștea care să cheamă a Păstăi toată, cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu dealul cu viile și cu tot venitu, din hotar până în hotar, ²⁾ pentrucă acest sat ce s'au zis mai sus, el au fost al ei dela moși dela strămoși.

Iar după aceea, când au fost în zilele lui Pătru voevod Cercel, iar satu Plenița ³⁾ și satu Păstăia, anume, Albul și Șutilă și Gioroviță și Oprea și cu toți sătenii și mari și mici, ei au avut păra înaintea lui Pătru vodă Cercel cu jupan Radu clucer Buzescul și cu frate-său Preda *fost mare* ban și cu jupan Stroc *fost mare* stolnic. Și așa păraia ei atunci, înainte lui Pătru voevod, cum că este al lor acest sat de moștenire și de milă tot satul Plenița și cu siliștea Păstăi. Încă au scos ei atunci în divan cartea răposatului Mircei vodă și cartea răposatului Petru vodă, feciorul Mircei vodă; iar jupan Radul clucer și cu frate-său Preda banu și Stroe stolnic ei au scos cărțile lor de moștenire, însă cartea răposatului Vladului ⁴⁾ vodă Călugăr și cartea Radului vodă care au perit la Râmnic și cartea Vladului vodă cel Sugrumat ⁵⁾ și cartea răposatului Pătrașco vodă; și au citit domnia lui toate cărțile lor pre rând, în divan, înaintea tuturor cinstiților dregătorilor domniei lui.

Deci într'aceia ⁶⁾, Pătru voevod văzând toate cărțile acelor domni bătrâni, îndată domnia lui atunci au judecat pe dreptate și pe lege și cu toți dregători domniei lui și au dat domnia lui sătenilor Plenicénilor și siliștii Păstăi lege 12 boeri să jure cum că iaste ale lor aceste sate Plenița și Păstăia de moștenire și de milă. Deci, când au fost la zi și la soroc, iar ei nici cum n'au putut să jure ei au rămas de lege și de judecată înaintea lui Pătru vodă Cercel. Și după aceea, Pătru vodă el au luat aceste cărți ale Plenicénilor, cartea Mircei vodă și cartea lui Petru vodă, de le-au rupt ⁷⁾ atunci în divan.

Iar după aceea, când au fost în zilele răposatului părintelui domniei mele, Mihniei vodă, iar au rădicat păra acești ⁸⁾ rumâni ce s'au zis mai sus a doa oară; deci așijderea au rămas de lege și de judecată dinaintea părintelui domniei mele Mihniei vodă a doa oară.

Iar după aceea, iar nu s'au lăsat acești rumâni ce s'au zis mai sus, ce iar au rădicat ⁹⁾ păra în zilele răposatului Mihail voevod, satul Plenița și cu

¹⁾ *ib.*: fie-sa.

²⁾ *ib.*: venitu . . . . hotar: din câmp, din pădure din apă și din siliștea satului și dă peste tot hotarul.

³⁾ *ib.*: iar satu Plenița] iar rumânii din sat din Plenița.

⁴⁾ *ib.*: Radului.

⁵⁾ *ib.*: Spânzuratu.

⁶⁾ *ib.*: deci într'aceia] drept aceasta.

⁷⁾ *ib.*: spart.

⁸⁾ *ib.*: toți.

⁹⁾ *ib.*: s'au sculat cu.

săliștea Păstăi, anume: Oprea și Albul și Iarciul și Marco și Lazăr ¹⁾ și Ivaniță și cu cetași lor, ei au venit în pără a treia oară înaintea răposatului Mihail voevod; deci iar părăia ca și întâiu. Iar, într'aceia, răposatul Mihail voevod iar însuși au căutat și au dovedit dinpreună cu toți dregători domnii lui din divan ²⁾ și au văzut domniia lui cum că n'au avut săteni Plenicești nici un amestec și lucru ³⁾ cu acest sat; încă au văzut domniia lui cum că au fost rămas ⁴⁾ Pleniceștii de lege și de judecată de atâtea ori, dela toți domnii mai de 'nainté vreme; deci asijderca au rămas acești rumâni plenicești de lege și de judecată denaintea ⁵⁾ răposatului Mihail voevod ⁶⁾ cum ca să fie ei rumâni.

Iar când au fost după aceea, în zilele Radului voevod Șerban, iar satul Plenița ⁷⁾ și Păstaia anume: Albul și Oprea și Iarcu și Marco și Lazăr și Ivaniță, ei nu s'au lăsat, ce iar au venit în pără înaintea Radului voevod Șerban, după moartea Radului clucer și a jupânului Predii banul și a jupân Stroeii stolnic, cu jupâneasa Catalina băneasa, iar pentru acest sat ce s'au zis mai sus Plenița și săliștea Păstăi. Deci iar părăia ei ca și întâi, cum că au fost a lor moșie satul Plenița și cu Păstaia. Iar într'aceia, Radul voevod Șerban foarte bine au socotit dinpreună cu toți dregători domnii lui din divan și au dovedit domniia lui cum că au fost rămas Pleniceștii de atâtea ori de lege și de judecată de 'nainté a toți domnii și n'au avut nici un amestec și lucru cu satul Plenița și cu Păstaia, ci i-au scos Radul voevod Șerban pre acești rumâni, carii am zis mai sus, din divan cu rea rușine. Deci iar au rămas satul Plenița și cu Păstaia de lege și de judecată și dinaintea Radului voevod Șerban, până al patrulea rând.

Iar după aceea, când au fost acum, în zilele domnii mele, iar satul Plenicești și cu Păstaia anume: Albul și Oprea și Iarciul și Marco ⁸⁾ și Lazăr și Ivaniță, ei iar au venit în pără înaintea domnii mele cu jupâneasa Catalina băneasa și au scos acești oameni ⁹⁾ ce s'au zis mai sus Plenicești înainté domnii mele niște cărți mincinoase: cartea parintelui domnii mele, răposatului Mihail voevod și cartea răposatului Mihail voevod, cum că au jurat cu 12 boieri. Iar într'aceia, domniia mea am citit toate cărțile pre rând, în divanul domnii mele și am văzut domniia mea cum că n'au fost jurat Pleniceștii cu 12 boieri nici odată,

1) Copia B. nu cuprinde acest nume.

2) B.: și foarte bine au adevărat.

3) lucru] treabă.

4) B.: sătenii.

5) B.: de atâtea ori... denaintea] de atâtea ori denainté tuturor domnilor celor de mai înainte vreme, asijderca au rămas sătenii Plenicești de lege și Păstaia denainte.

6) B.: a treia oară.

7) B.: Săteni Plenicești.

8) In B. omis.

9) B.: săteni.

ce au fost făcut Plenicienii niște cărți mincinoase. Încă am văzut însumi domnia mea cum că au fost rămas Plenicienii de lege ¹⁾ de atâtea ori de'naintea tuturor domnilor ce au fost mai de'naintă de noi; deci așijderea au rămas Plenicienii de lege și de judecată de naintea domnii mele și denaintea tuturor cinstiților dregătorilor domnii mele din divan până a cincă rând, cum ca să fie ei rumâni în veci. ²⁾ Și am luat însumi domnia mea și aceste cărți din divanul domnii mele de le-au rupt domnia mea acelea în divan: cartea răposatului părintelui domnii mele Mihnea voevod și cartea răposatului Mihail voevod. ³⁾

Iar după aceea, încă nu s'au lăsat acești rumâni carii s'au zis mai sus din Plenița și din Păstaia ce iar au venit ei în pără înaintea domnii mele a doa oară cu jupâncasa Catalina băncasa, care să cheamă până a șasea rând la pără ⁴⁾. Și așa părăia ei înaintea domnii mele, cum că ⁵⁾ nu sânt cărțile bune cele dela Ca-

¹⁾ B. : și cu Păstaia de legi și de judecată.

²⁾ rând . . . . . în veci, ca mai mult amestec și trebă să nu mai aibă de acum înainte în veci.

³⁾ Inversiune de redacție în B.

⁴⁾ B. : Iar păcă. După aceea iar nu s'au lăsat satul Plenicieni, ci iar s'au sculat cu pără înaintă domnii mele iar pentru satul Plenița și Păstaia și au venit aceștia de față: Albul, Oprea, Iarciul, Lazăr, Marco, Ivaniță; acești toți au venit de față cu jupâncasa Catalina băncasa înaintea domnii mele de al 6-lea rând toți cu pără.

⁵⁾ De aici înainte, copia B. este schimbată: Au fost impresurat ei de Buzești în silă și în putere lor și cartea Buzeștilor care este făcută pentru Plenicieni de pără, cum că au rămas de lege acei 12 boiari dela Petru vodă, nu sânt bune aceste cărți ce sânt rele și mincinoase și șterse la peceți. Deci domnia mea am luat însumi această carte a lui Petru voevod, care au fost de rămas pentru acei 12 boieri, Plenicieni și Păstac și am căutat foarte bine înainte a tot divanul domnii mele și cartea lui Petru voevod n'au venit la domnia mea, fiind rea la pecețe. Ce văzând domnia mea cu tot divanul domnii mele, cum că au fost această carte rea, foarte bine m'am îndreptat. Însă iar au scos ei niște cărți mincinoase în divanul domnii mele, carte răposatului Mihail vodă și cartea lui Simion vodă. Și acestă scria în carte lui Mihai vodă, cum că au rămas iar pe Buzești acei 12 boiari. Iar domnia mea am adevărat foarte bine cu tot divanul domnii mele cum că au fost umblat acești rumâni numiți mai sus, au fost umblat tot cu înșelăciune.

Și am văzuc domnia mea și un răvășel osebit în mâinile jupâncasii băncasii Catalinii cum că n'au fost jurat sătenii Plenicieni naioțea lui Pătru vodă, cu au rămas de lege; încă și alte cărți multe ale altor domni am văzuc domnia mea în mâinile jupâncasii Catalinii băncasa, tot de rămas. Așa iarăși așijderea au rămas Plenicienii de lege și de judecată naintea domnii mele al 6 lea rând. Și am luat însumi domnia mea aceste cărți din mâinile lor din divanul domnii mele și i-am dat pe ei rumâni cum au fost până acum.

Pentru aceasta, am dat domnia mea jupâncasii Catalinii băncasii și fii-sa, coconii Mării, ca să fie lor satul Plenița și cu Păstaia moșie ohamnică și de moștenire lor și feciorilor, nepoților, stră-nepoților și de nimene neclătită, peste zisa domnii mele.

Însă și marturii am pus domnia mea: jupan Vioțilă mare vornic, jupan Nica mare logofăt, Deadiul vistier, Cărste spătar, Panait stolnic, Bratu comis, Lupu păbarnic, Bernad mare postelnic. <Ispravnic> jupan Neca mare logofăt.

Eu, Negne logofăt, am scris în oraș ce-i zice Târgoviște, Maiu 19, dela facerea lumii în anul 7121 (1613).

ali na băneasa, ce au fost rămas dela 12 boiari, încă n'au fost jurat Plenicienii și cu Păstaia ce sânt rele la pecete. Iar într'aceia, domnia mea am luat aceste cărți toate de le-am căutat domnia mea de'naintea a tot divanul domnii mele. Incă am mășcat domnia mea cartea răposatului Mihail voevod la pecete și nu s'au aflat nici o carte să fie rea la pecete, ci s'au aflat toate cărțile bune și cu credință. Și după aceia, iar au scos Plenicienii niște cărți rele, mincinoase, cartea răposatului Mihail voevod și cartea răposatului Simcon voevod; și așa scria în cartea lui Mihail voevod cum că au fost rămas ci pe Buzești în lege 12 bocri. Intr'aceia, domnia mea bine am dovedit și am văzut că au umblat aceștii rumâni cu șutulări. Și am văzut domnia mea niște cărți și răvașe la mâna jupănesii Catalinii băneasa dela toți domnii, precum că au fost rămas Plenicienii și Păstaia dela toate judecările până acum. Deci așijderea, acum au rămas Plenicienii și Păstaia de lege și de judecată de'naintea domnii mele până al șaselea rând, cum ca să fie ei rumâni de acum înainte în veci.

Aicea roagă pe domnii, cari vor fi pre urma domnii lui, să înnoiască și să întărească acest hrisov al domnii lui, rugându-să lui dumnezeu, ca să-i fericască și pre dânșii; iar de vor face într'alt chip, în blestem să fie supt groaznică și infricoșată afurisanie.

Aici sânt iscăliți mărturii boiari 10.

Maiu 25, leat 7121 <1613>.

Anume mărturii: Vintilă mare vornic, Nica mare logofăt, Deadiul mare vistier, Cârstea spătar, Panait mare stolnic, Bratul comis, Lupul mare păharnic Bercan ¹⁾ mare postelnic.

Ieste copie scoasă întocmai după o condică veche ce să află în cancelaria iconomii sfintei Mitropolii. 848 Mașu 25.

Șeful cancelariei: peharnic Zosima. Protocolit D. Iconomu.

Arh. St. Buc., M-rea Călușul, VIII/9.

Copie rom.

Altă copie rom. (B) tot acolo (VIII/8) datată 19 Mai, cu deosebirile de transcriere date în note. Confirmarea copiei este identică cu cea de mai sus. Deși copiată de două ori în aceeași condică, credem totuși că e vorba de același act. Vezi și asemănarea aproape până la identitate cu doc. dela 16 Nov. 1617.

182

1613 (7121) Mai 25, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și preabunului și milostivului și răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popei David din Merișani și cu fiii săi, câți îi va lăsa dumnezeu,

¹⁾ Bernad era mare postelnic, cum figurează și în varianta B.; deci o transcriere greșită.

ca să-i fie lui ocină în sat în Merișani, partea bunicului său Sprentin toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul și de pretutindeni, oricât se va alege, însă din funia care se numește Negoiască a treia parte și din Păpușar și din Zlatco iarăși a treia parte și din Păpușarul de Sus a opta parte, pentru că este veche și dreaptă ocină și de moștenire. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului, bătrânului Vlad voevod, fiul bătrânului, de mult răposat Vlad voevod, făcută pentru această dedină mai sus spusă, veche și ruptă și întunecată. Apoi domnia mea am înnoit și întărit cu această carte a domniei mele ca să țină popa David dedina.

Și iarăși să fie popei David ocină în Merișani, partea lui Paraschiv, toată, oricât se va alege din funia Sprentinească, care este mai sus spusă, toată partea Bălăurească, oricât se va alege, pentru că a cumpărat-o popa David dela Paraschiv, fiul lui Radu, pentru 2 boi și pentru o vacă cu lapte și pentru 1000 aspri gata. Și iarăși să fie popei David ocină din această funie care s'a spus mai sus dela Nedelea, fiica lui Voicu și a fratelui sau Neagu din Merișani, părțile lor toate, cât se va alege, pentru că a cumpărat popa David dela Nedelea și dela unchiul ei Neagu pentru 360 aspri de argint. Și iarăși să fie popei David ocină, partea Micului, fiul lui Nenică din Merișani, din funia Turculească, toată, ori cât se va alege, de peste tot hotarul și de pretutindeni și din sus și din jos, pentru că a cumpărat popa David dela Micul, fiul lui Nenică, pentru 260 aspri gata.

Și iarăși să fie popei David 3 ogoare din funia Sprentinească, pentru că a cumpărat popa David dela Duca, fiul Stoicăi din Burălești, pentru 100 aspri, încă din zilele lui Mihail voevod. Și a avut cartea lui Mihail voevod de cumpărătură pentru această ocină mai sus spusă, care a pierdut-o când cu răutățile de haiduci, iar pe vremea lui Mihail voevod. Și aceste mai sus spuse ocine le-au vândut acești oameni mai sus ziși de a lor bună voie și cu știrea tuturor megișilor dimprejurul locului, din sus și din jos.

De aceea, am dat și domnia mea popei David, ca să-i fie lui ocinele și dedinele mai sus spuse de ohabă fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și martori punem domnia mea: jupan . . . . .¹⁾ mare ban al Craiovei și jupan Pană fost mare vistier și jupan Vintilă mare vornic și jupan Neca mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Panaiut mare stolnic și jupan Cârstea mare spătar și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Barnat mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

¹⁾ loc alb în orig.

Și am scris eu, Stan logofăt, nepotul lui Stan logofăt din Săvești, în cetatea de scaun numită Târgoviște, luna Mai 25 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CXXXVI/2.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

Cu o trad. rom.

183

1613 (7121) Mai 26, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul slăvitului și marelui, bătrânului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, slugilor <domniei mele Dumii¹⁾>tru postelnic și fratelui său Ventilă logofăt, fiii lui Radul sudeț din oraș din Floci și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie lor satul Costeni din județul . . . . .¹⁾ tot satul, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din câmp și din pădure și din apă și cu via și cu vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege, din hotar până în hotar, pe vechiul hotar și scome pe care le-au ținut megiașii, pentru că acest sat care este mai sus scris, ei au fost mai <înainte vreme>¹⁾ toți megiași, cu ocine, din zilele altor domni bătrâni de demult, care au fost mai înaintea domniei mele.

Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Mihai voevod, Dumitru postelnic și cu fratele său Ventilă logofăt, fiii lui Radul sudeț, ei au cumpărat acest sat, care este mai sus scris, dela moștenii satului, pentru 40.000 aspri toți gata. Și s'au vândut ei singuri, de a lor bună voie, fără nici o silă. Și acest sat, care este mai sus spus, a tot fost pe seama lor cu bună pace, fără nici o turburare.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, sluga domniei mele Dumitru postelnic și fratele său Ventilă logofăt, ei au venit înaintea domniei mele cu mulți boieri dimprejurul locului de au mărturisit că acest sat mai sus scris a fost cumpărat de ei, însă anume: din Doicești, Danciul postelnic și Radul postelnic și din Bora, Dragomir și din Berilești, Gherghe postelnic și Neagoe Meiuot și din Mătăsești, Aldimir pitar și din Floci, Pascali și Pană. Și au avut și cartea de cumpărătură a răposatului Mihai voevod.

Iar apoi, când a fost în zilele lui Simion voevod, când a venit întâi aici în țara domniei mele cu multe răutăți, cu Tătari și cu Leși și cu Moldoveni și cu multă amestecătură, atunci li s'a întâmplat lor robirea părinților lor de i-au robit și le-a luat toate averile și sculele și marfa și toate vitele și atunci au pierdut și cartea lui Mihai voevod, pe care a avut-o asupra satului Costeni,

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc alb în orig.

care este mai sus scris. La aceasta, domnia mea încă am înnoit și am întărit și cu această carte a domniei mele satul Costeni, cum a fost și dinainte vreme.

De aceea, am dat domnia mea slugilor domnicii mele lui Dumitru postelnic și fratelui său Ventilă logofăt, ca să le fie lor satul Costeni tot, toată ocina și cu toți vecinii și cu tot hotarul, ca să le fie lor dedină și de ohabă fiilor și nepoșilor și strănepoșilor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Cârstea mare spătar și jupan Panaiot mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 26 zile și dela Adam până la această scriere cursul anilor, în anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLVII/1.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

184

1613 (7121) Mai 26, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vladul și cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie lui 20 stânjeni de ocină în Tătulești și din câmp și din apă și din pădure și din vatra satului și de peste tot hotarul, oricât se va alege, însă să se știe semnele: din capul câmpului până la apa Buzăului; pentru că Vladul a cumpărat aceste mai sus spuse dela Balotă pentru 2000 aspri gata.

Și iarăși a cumpărat Stana și cu fratele său Neagoe 17 stânjeni de ocină la Focșani, lângă apa Buzăului, dela Stanciul, pentru 1500 aspri gata. Și a cumpărat Stana ocină în Focșani, însă partea lui Solun și a sorei sale Ana, toată, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru 1700 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Stancea 10 stânjeni de ocină și 3 pogoane de vie în dealul Puțineilor, toată partea lui Balea de peste tot hotarul, pentru 1200 aspri gata.

Și iarăși acumpărat Negulo ocină în Puținei, dar să se știe: partea Negreței de peste tot hotarul, din apa Buzăului până în drumul Săpatului și a treia parte dintr'o moară și 2 pogoane de vie în deal, pentru 1600 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Neagul un pogon de vie în dealul Puțineilor dela Crețul, pentru 600 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Neagul 2 pogoane de vie și a treia parte a Sorei de peste tot hotarul, la Vernești, dar partea Sorei fiica lui Crețu și partea . . .¹⁾ ocinei

¹⁾ loc alb în orig.

lui Stancu de peste tot hotarul, pentru 1200 aspri gata, în vreme de foamete. Și a adus înaintea domniei mele martori, anume: Voico din Vernești și Crăciun din Sârbi și Radul din Sârbi și Stoian din Păcărești și Toader din Potoceni și Stanciu din Focșani, de au mărturisit cu sufletul lor înaintea domniei mele că a cumpărat aceste dedine și vii și mori cate sunt mai sus scrise din zilele lui Mihai voevod. Apoi a pierdut cărțile de ocină de când cu Ungurii. Și au vândut acești mai sus spuși numiți oameni aceste ocine mai sus scrise și morile și viile, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor dimprejurul locului.

De aceea, am dat domnia mea acestor numiți oameni, care sunt mai sus spuși, ca să le fie lor mai sus spusele dedine de ohabă și filor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul mare vistier și Cârstea mare spătar și Panait mare stolnic și Bratul mare comis și Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Am scris Dragomir, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 26 zile, dela Adam până acum cursul, în anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXIV/1.

Orig. slav., perg., pecete aplicată. acoperită cu foiță.

185

1613 (7121) Mai 27, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Stoica și cu frații săi și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să le fie ocină la Berislăvești, însă partea Neacșei și a fratelui său Stoica toată și din sat și din câmp și din pădure și din vie și de pe tot hotarul cât se va alege, pentrucă a dat-o Neacșa și fratele său Stoica, pentrucă din trupul lor nu a rămas niciun copil, nici fiu, nici fiică, ci au rămas numai acești strănepoți mai sus ziși, popa Stoica și cu frații săi. Apoi, Neacșa și fratele său Stoica cât au fost încă în viață, ei au dat partea lor de dedină, toată, strănepoților lor mai sus ziși, popa Stoica și cu frații săi, ca după moartea lor popa Stoica să le slujească și să-i pomenească și să-i îngrijească de toate și să le facă lor și sărăcustă, iar popa Stoica să stăpânească toată dedina de ocină și vie și tot ce va fi, iar alt om nimic, nici din rudele lui, nici din alt neam, nici nimeni, să nu aibă nimic amestec cu dedina lui, fără numai strănepotul său care e mai sus scris, popa Stoica și frații săi, cum au dat înșiși ei, Neacșa și fratele său Stoica, cât au fost în viață.

Și au pus și martori dinaintea domniei mele, anume: Opriș și Mușat din Dăești și Dragomir din Băbuești și iar Dragomir al lui Albul și Oprea al Margăi de au mărturisit înaintea domniei mele cum au dat mai sus zisii numiți oameni această ocină a lor de a lor bună voie, cât au fost în viață.

De aceea, am dat și domnia mea popii Stoica cu frații săi, ca să le fie ocină de ohabă și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

«Iată martori» punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul vistier și Cârstea mare spătar și Bratul mare comis și Panaiut mare stolnic și Lupul paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

Am scris eu, Dumitru logofăt, în minunata cetate de scaun Târgoviște, în luna Mai 27 zile, cursul anilor dela Adam până acum, în «anul» 7121 <1613>.
† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Donații, LVIII/6.

Orig. slav, perg., pecete aplicată,

Copie rom. la Acad. R.P.R., ms. 5728 f. 51v.

186

1613 (7121) Iunie 2, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Bălaur și lui Pătru și lui Stan și lui Vasile și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie lor ocină în Drevești, însă toată partea lui Vălcul logofăt și cu ginerele său Ivan postelnic, însă 100 stânjeni, a 6-a parte din Drevești și hotarul de pretutindeni și din sat și din câmp și din pădure și din apă și de peste tot, deoarece au cumpărat-o Bălaur și Stan și Pătru și Vasile dela Vălcul logofăt și dela ginerele său Ivan postelnic, pentru 8000 aspri gata. Dar să se știe fiecare cât a cumpărat: Bălaur 33 stânjeni și Stan 33 stânjeni și Pătru 23 stânjeni și Vasile 9 stânjeni. Și au vândut acei mai sus spuși, Vălcul logofăt și ginerele său Ivan postelnic, această ocină care este mai sus scrisă, de a lor bună voie și cu știrca tuturor fraților și tuturor megiașilor și din jos și din sus și dinprejurul locului și dinaintea domniei mele. Și aldămășari au fost: Raico din Rătunda și Stanciul Prahoveanul și din Ciuperceni, popa Gherghie și Lupul și Dobrotă și Văsiu și Dragomir și Tatomir și Grozea și Vladul din Bărcă.

De aceea, am dat și domnia mea oamenilor care sunt mai sus spuși, lui Bălaur și lui Stan și lui Pătru și lui Vasile, ca să le fie lor ocină și de ohabă și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată domnia mea pune și martori : jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Cârstea mare spătar și jupan Panaiut mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bârnat mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

A scris Stan gramatic, în cetatea de scaun în Târgoviște, Iunie 2 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7121 <1613>

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Hurezi, LIV/2.

Orig. slav., perg., pecete aplicată.

Cu 2 trad. rom.; una din 1861

187

1613 (7121) Iunie 3.

† Scris-am noi 12 boiari jurători ai Stanciului post. din Pade, din județul Doljia, fiul lui Amza banul și nepotul lui Stanciul Benga mare spăt., însă noi boerii pe nume: *din* Mălăești, Radul post., *din* Băldăluu, Mile post., *din* Orze-
cuța, Stancicul post., *din* Târnava, Gropeiu păharnicul, *din* Berăslovești, Lăudat
post., *din* Albeni, Androni post., *din* Cărcioaia, Mihaiu post., *din* Crăișani, Dan-
ciul ceușul, *din* Bărca, Tomchilă iuzbașa, *de acolo*, Radul ceușul, *din* Lipovu, Pus-
tiul, *din* Vărăți, Novac ceușul, aciasta carte noastră la mâna Stanciului
post., cum am fost luați noi acești 12 boeri, ce sântem mai sus scriși, de Stanciul
post. *din* Pade și de verii lui pe nume, de Danciul post. și frate-său Amza
din târgul Gilortului, feciorii Barbului Benghei, pre răvașili domnu nostru
Radul voevod, fiul Mihnei voevod și cu al doili p<o>rtar pe nume
Dr<a>gomir.

Deci noi, deca ne-am strănsu acești 12 boeri la zi și la soroc, <în divan>ul
domnu nostru la Craiova, naintea lui Ianache banului ca să jure Stanciul post.,
cu noi, cu cești 12 boeri, preste sat Giurgița de cătră verei lui premar<i>
cum că au cumpărat și Stanciul post. moșie în Gurgita cu rumâni. Deci am
cerșut noi acești 12 boeri cărți și zapise la Danciul cu frate-<său> Amza pântru satu
Giurgița, să vedem ce au cumpărat ei; iar ei ne-au scos carte lui Mihai voevod
<de cum>părătoare. Deci noi am cetit aciasta carte și așa scrie <pr>e toot satu
Giurgița . . .¹⁾. Iar Stanciul post. <ne-au mai arătat și> zăpisul care <arată să fie>
moșie de moște<nire> den Giurgița și l-am cetit <noi cești> 12 boeri și am găsit
funi 2 <scrise> în zăpis și fune de stânjâni 60 șe fune<a> câte aspre 900 și am
găsit galbeni 112 *jumătate* pre alte 25 de funi. Iar au rămas funi 40 nevândute
de oameni<i> den Giurgița Barbului Benghici, tatăl Dan<ciului> și a lui
Amza.

¹⁾ loc rupt în orig.

Deci noi, deca am cetit carte lui Mihai voevoda, o am văzut că este făcut<ă> rău de Barbul B<enghe>, unch<i>ul Stanciului post.; și apoi am cerut la Stanciul post. cărți de cumpărătoar<e>, iar Stanciul post. ne-au scos un zapis de vânzare<a> satului mai pe urmă, de s'au vândut oameni cu părțile lor pe ocini, că fac 24 den celi 40 de funi, omul cu fune lui drept aspri 1800. Iar o sam<ă> de ru<m>âni s'au vândut Predii Buzescului drept aspre 7200, cu funii mare 8 și func de 120 de stânj<ăni>. Pântru acești rum<ăni> avut-au Stanciul post. pă<ră> cu Preda Buzescul nainte lui Mihai voevoda și e-au aruncat Stanciul post. bani îndărăt Predii Buzescului.

Deci noi cești 12 boeri ne-am sculat de am jurat în sfânta beseric<ă>, cu mânăli pre ivanghelie, precum iaste satul Giurgîța cu rumăni cu tot, peste toot hotarul, a Stanciului post. Iar Stanciul post., văzând că am jurat, au torsu verilor lui ughi 112 jumătate. Și au rămas Danciul și Amza de giudecat<ă> dinainte noastră. Și am dat să fie Stanciul post. toot satul Giurgîța cu toot hotarul și cu toț<i>rumănici>. Aciastă scriem.

Scriș Iun. 3 zile, leat 7121 <1613>. Scriș eu, Drag<o>mir post.

Tomchil iuz.	Radul ciauș
Milea	† S<t>ăncicul
† Pustiul	Mihai
Androni	Gropei
Lăudat post.	Radul
† Novac ciaușul	Danciul

Arch. St. Buc., Școala Obedeanu, 1/5.
Orig. rom., hârtie, 12 peceti inelar.

188

1613 (7121) Iunie 4, Târgoviște.

† Intru Hristos dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Radul voevod, fiul răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și răposatului Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu și stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți herțeg al Amlașului și Făgărașului. A binevoit domnia mea și cu a mea bunăvoință cu curata și luminata inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu cel ce m'a proslăvit și cu slavă m'a ridicat dumnezeu în scaunul sfântă răposatului părintelui domniei mele.

Iată am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și preacinstit, care este mai presus de toate cinstitele daruri, acest hrisov al domniei mele, sfintei și dumnezeieștii mânăstiri din București, unde este hramul sfintei și precuvioasei maicei noastre mucenica Ecaterina, precuviosului egumen

Maxim și de asemenea tuturor călugărilor locuitori în acel loc, care este metohul marelui mănăstiri din Sinai, ca să-i fie satul Dragomirești, însă jumătate din sat, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul și de pretutindeni și cu vecinii anume, câți vor fi și se vor alege pe această ocină mai sus zisă și cu vad de moară.

Și jumătate din satul Sfârcești, din câmp și din pădure și din apă și cu vad de moară și de peste tot hotarul și de pretutindeni și cu vecinii, anume: Ion cu fiii lui și Vișan cu fiii lui și cu alții câți se vor alege.

Și iarăși jumătate din Bolintin, de peste tot hotarul din câmp și din pădure și din apă și pretutindeni și cu vecinii anume, câți se vor alege și vor fi.

Și iarăși să fie în Jugureni, însă 530 stânjeni în lat și în lung din hotar până în hotar, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul și cu vecinii ¹⁾.

Și iarăși să-i fie în sat la Bărzești, însă a treia parte din sat, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul și pretutindeni și cu vecinii și eu vadurile de moară ²⁾.

Și iarăși să fie în sat la Crăcești a treia parte din vad, însă 20 funii din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul și de pretutindeni și cu vad de moară și cu vecinii anume, câți se vor alege ³⁾.

Și iarăși să-i fie ocină în sat la Bercești însă jumătate din sat, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul și de pretutindeni și cu toți vecinii și cu vad de moară ⁴⁾.

Pentru că aceste sate mai sus zise, acestea toate au fost de moștenire ale lui Ivașco fost mare vornic. Apoi, Ivașco vornic, el a dat și a miluit sfânta mănăstire mai sus zisă cu aceste sate, cu toate mai sus zisele, să fie pentru sufletul lui și al părinților lui și al fiilor lui, ca să fie sfintei, dumnezeieștii mănăstiri, ce s'a zis mai sus, întărire, iar dumnezeieștilor călugări de hrană, iar răposatului Ivașco vornic să-i fie veșnică pomenire și părinților și fiilor lui. Și a miluit Ivașco vornic încă din zilele răposatului bunicului domniei mele Alexandru voevod și din zilele părintelui domniei mele Mihnea voevod. Călugării din sfânta mănăstire mai sus zisă au avut hrisoave ale acelor mai sus ziși bătrâni domni, bunicul domniei mele Alexandru voevod și părintele domniei mele Mihnea voevod, pentru aceste ocine și dedine mai sus zise, pe care le-au pierdut de când cu răutățile, când a venit Batâr Gabor craiul cu Ungurii, aici în țara domniei mele și a luat atunci toate averile sfintei mănăstiri mai sus zisă și a ars și mănăstirea și a tăiat și un călugăr; apoi atunci le-au luat și hrisoavele și cărțile de moștenire ale sfintei mănăstiri mai sus zise.

Și iarăși să fie sfintei mănăstiri mai sus zisă ocină în sat în Măgureni, însă a treia parte din sat, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul și de pretutindeni și cu vecinii anume, câți se vor alege, pentru că acest sat mai

¹⁻⁴⁾ Dela nota 1 la 2 și dela 3 la 4. texte șterse în original cu cerncală roșie.

sus zis, pe acesta l-au cumpărat călugării din mai sus zisa sfântă mănăstire dela jupanița Neacșa, pentru 25.000 aspri gata, încă din zilele părintelui domniei mele, răposatul Mihnea voevod. Și călugării din mai sus zisa sfântă mănăstire au avut în mâinile lor și cartea de cumpărătură a răposatului părintelui domniei mele Mihnea voevod. Și când «a venit» Batâr Gabor craiul, le-au pierdut împreună cu acele cărți mai sus zise. Apoi, domnia mea am făcut acest hrisov al domniei mele peste toate ocinele, dedinele mai sus zise, ca să-i fie mai sus zisei sfinte mănăstiri de ohabă ocinele și dedinele mai sus zise. Și au vândut acești mai sus numiți oameni din Măgureni de lor bună voie și fără nici o silă.

Încă și blestem: după plecarea domniei mele, cui îi va încredința domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinști și va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui; dacă însă nu va cinști și nu va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l întărească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui. Iar care om va nimici acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-lucidă aici cu trupul lui și în veacurile viitoare sufletul lui; și să fie de trei ori blestemat de cei 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie.

Încă și martori punem domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Neca mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și Cârstea spătar și Panaiut mare stolnic și Bratul mare comis și Lupul mare paharnic și Bărnat mare postelnic. Ispravnic Vasile al doilea vistier.

A scris Stan logofăt, nepotul lui Stan logofăt din Săvești, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 4 zile, dela Adam până acum, în anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod (m. p.)

Acad. R.P.R., Achiziții noi.
Fotocopie slavă

189

1613 (7121) Iunie 10, Târgoviște.

Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui popa Anghel din Mocești și lui Dragotă și lui Bădică din Scărișoara și cu fiii lor, câți dumnezeu le va da, ca să le fie ocine în satul Băgdănei, însă partea lui Ca...¹⁾ toată, oricât se va alége, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și din dealul cu vii și din pomet și de pretutindeni

¹⁾ loc rupt în orig.

și din hotar până în hotar, pentru că a cumpărat popa Anghel și Dragotă și Bădica această ocină mai sus spusă, dela Zărnă și dela Stan pentru 3600 aspri gata.

Și iarăși a cumpărat Dragotă și Mușat ocină în satul Curoteni, partea Vișei toată însă din funia Fr. . . ¹⁾ pentru 1300 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Dragotă și Mușat ocină în satul. . . ¹⁾ însă din partea lui Neagul al lui Batea jumătate pentru 1300 aspri. Și iarăși a cumpărat Dragotă singur un pogon de vie și un sfert de pogon dela Manea Fierca pentru 210 aspri și o butie. . . . ¹⁾ Și iarăși să-i fie lui Mușat, fiul lui Manea, un pogon de vie dela Manea, pentru că <1>-a dat Manea când l-a cununat pe Mușat, să-i fie veșnică pomenire.

Și iarăși a cumpărat Dragotă ocină la Negovani, însă a treia parte din funia Dobrovoaci, de pretutindeni, pentru 1200 aspri. Și iarăși a cumpărat Dragotă și Mușat ocină în satul Scărișoara, din partea lui Cernat jumătate, pentru. . . ¹⁾ aspri. Și iarăși a cumpărat Dragotă ocină în Scărișoara, partea lui Ban și a lui Stoica, toată, însă din gura izvorului până în Valea Largă, pentru 500 aspri.

Și iarăși a cumpărat popa Neneaci ocină în sat în Mucești, partea lui Dobre toată, pentru 1200 aspri. Și iarăși a cumpărat popa Neneaci ocină în sat în Balotești, partea lui Drăgoi toată, pentru 1000 aspri. Și iarăși a cumpărat popa Neneaci ocină în Balotești, partea lui Stan Gândac toată, pentru 800 aspri. Și iarăși a cumpărat popa Neneaci partea lui Stan al lui Pitte toată, pentru 300 aspri. Și iarăși a cumpărat popa Neneaci ocină în Balotești, partea lui Stan Răngăi jumătate, pentru 300 aspri. Și iarăși a cumpărat un ogor dela Stanciul din Băsești, însă <1> coada vâlcii pentru 200 aspri. Și iarăși a cumpărat popa Neneaci un răzor în șes dela Dragomir, pentru 100 aspri.

Și iarăși a cumpărat Mirăuță vătaf ocină în Gârbovi, din partea lui Beleuj a patra parte, pentru 2000 aspri. Și iarăși a cumpărat Mirăuță vătaf ocină în satul Epurești, însă partea Udrească toată, pentru 4000 aspri. Și iarăși a cumpărat Mirăuță vătaf ocină în Gârbovi, partea popei Voinea toată, pentru 2000 aspri.

Și iarăși a cumpărat Grama ocină în Mucești, din partea lui Radul, a patra parte, pentru 600 aspri și un cal. Și iarăși să-i fie lui Grama un ogor dela Radul din Mucești, pentru că a făcut popa Vladul, tatăl lui Grama. . . ¹⁾ sărăcustă.

Și iarăși a cumpărat popa Vladul dela fratele lui Stan a patra parte dintr'un ogor, pentru 140 aspri. Și iarăși a cumpărat popa Vladul ocină din partea popei Dobrotă, a treia parte, pentru 140 aspri.

Și iarăși a cumpărat Grama și Neneaci dela Dragomir și dela Stanciul partea lor de apă din satul Balotești, toată, pentru 500 aspri și. . . ¹⁾ Și iarăși a cumpărat Grama și Neneaci ocină în Băloțești, partea Neagăi toată, pentru o vacă cu lapte.

Și iarăși a cumpărat Grama un pogon de vie dela Baldea din Tămboești, pentru 450 aspri. Și iarăși să-i fie lui Grama un pogon de vie la Tămboești, însă din

¹⁾ loc rupt în orig.

partea Dobrei, soxa lui Grama. Și iarăși a cumpărat Grama dela Cernat din Buga un răzor în luncă, pentru 120 aspri. Și iarăși a cumpărat Grama un răzor în luncă dela Dragomir, pentru 120 aspri. Și iarăși a cumpărat Grama și Neneaci din partea lui Neagoe, însă numai din apă și dinspre Bucești, de pretutindeni, toată, pentru 200 aspri și pentru o vacă și un bou.

Și iarăși a cumpărat Măinea 3 ogoare în satul Dumitrești dela Lepădat, pentru 900 aspri. Și iarăși a cumpărat Măinea un ogor în Dumitrești dela Șerban, pentru 200 aspri. Și iarăși a cumpărat Măinea ocină în Neniulești, toată partea lui Neniul, pentru două vaci cu lapte și cincizeci ferdele de grâu. Și iarăși a cumpărat Măinea ocină în Bicești, partea lui Bărcă toată, pentru 600 aspri. Și iarăși a cumpărat Măinea 2 ogoare în satul Dumitrești dela Cânta pentru 2 boi. Și iarăși să-i fie lui Măinea și femeii lui Ana, în satul Dumitrești, partea de ocină a lui Oprea din Tigoii toată, pentru că a dat-o Oprea pentru sufletul lui și încă i-a plătit Măinea datoria lui Oprea la un Evreu, 500 aspri.

Și iarăși să-i fie lui Mușa și lui Dragomir ocină în Chiojdeni, partea lui Dobre toată. Și iarăși a cumpărat Dragomir ocină în Chiojdeni, partea lui Dănilă toată, pentru 1000 aspri și 12 oi. Și iarăși să-i fie lui Neniul ocină în Țigănei, din partea lui Stan Bănuț, a treia parte. Și iarăși să le fie lui Belcea și Dragomir ocină în Pleșești, partea tatălui lor Fătul, toată.

Și iarăși a cumpărat Cernat un pogon de vie dela Colțea, pentru 120 aspri. Și iarăși a cumpărat Cernat 14 pași dela Dobroslav pentru 50 aspri. Și iarăși a cumpărat Cernat 8 pași și un ogor dela Bogdan pentru 300 aspri. Și iarăși a cumpărat Cernat 14 pași dela Radul Lipitoare pentru 140 aspri. Și iarăși a cumpărat Cernat dela Lica 15 pași <pentru> 140 aspri. Și iarăși a cumpărat Cernat 22 de pași dela Coman și dela Perșu pentru 300 aspri. Și iarăși a cumpărat Cernat 15 pași dela Borcea cu 78 aspri. Și iarăși a cumpărat Cernat dela Trifan 15 pași cu 300 aspri. Și iar a cumpărat Cernat dela...¹⁾ ul 15 pași, cu 60 aspri. Și iarăși a cumpărat Cernat un pogon de vie dela Manea cu 120 aspri. Și iarăși să-i fie lui Cernat ocină din partea lui Gher...²⁾ jumătate, pentru că a înfrățit...³⁾ Cernat...⁴⁾ Și iarăși a cumpărat Oprea ocină...¹⁾ Fălcești partea...¹⁾ și a Dobrei toată, pentru 600 aspri.

Și iarăși să-i fie Stancăi dela...¹⁾ nătulești, partea tatălui ei Oprea, toată. Și iarăși a cumpărat Oprea ocină în...¹⁾ fiicei sale...²⁾ jumătate, pentru 300 aspri. Și iarăși a cumpărat Aldea 2 ogoare în Dumitrești dela Tighilea, pentru 2 boi. Și iarăși a cumpărat Aldea...¹⁾ ogoare în Bicești dela Neaga, cu 100 aspri. Și iar a cumpărat Aldea un ogor dela Mușat...¹⁾ Predeal, pentru 100 aspri. Și iarăși să-i fie lui Stoica...¹⁾ lui Ion 2 pogoane de vie în sat în Miulești, din partea unchiului său Vlădimir.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și au vândut acești mai sus spuși oameni de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor.

Pentru aceea, am dat și domnia mea acestor mai sus spuși <și> numiți oameni, ca să le fie lor ocine, ohabă și nepoților și strănepoților.

Și martori punem domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul vistier și jupan Cârstea spătar și Panaiut stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

A scris Cârstea logofăt, luna Iunie 10 zile, în scaunul din Târgoviște, curgerea anilor dela Adam până acum, anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XLI/37.

Orig. slav, perg., rupt și în mare parte șters, pecete aplicată, acoperită cu foiță.

190

1613 (7121) Iunie 10.

In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troița cea nedespărțită și de o ființă, amin.

După aceea, am scris eu, Spinciul județul cu 12 pargari de oraș de Târgoviște <aciastă a noastră carte, ca să se știe cum au cumpărat Iane Ganata, ginerele lui Tatomir și al Neacșei, muiarea lu Tatomir, uin loc de casă cu trei pivnițe de piatră și cu 2 prăvălii, cu locul cătu se va alége înpregiur, dela Moga, fratele lui Tat<omir și dela feciorii lui pre nume, Tanasie și Stoica, însă partea Mogăi ce-i se-au căzut ales jum<ătate, dreptu 34.000 de bani. Și într' aciaște vânzătoare ce au vândut Moga, elu i se-au căzut [să în] să întoarcă Moga bani 6.000 feciorilor lu Tat<omir, pre nume Gherghe și cu frații lui, Neculei și Neagoe.

Iar tracéia, se-au strănsu preoți <și oameni buni orașani de au socotit și i-au tocmit și au dat lu Gherghe și cu frații lui să ție o pivniță, pivnița cea mică de îndărăt după cia pimniță mai mare, dreptu 3.000 de bani și 3.000 as<pri> să le dea Iane Ga<na>ta, să fie frați <, să lăcuiască pre acel loc depreună; iară de nu se va ține Gherghe cu frații-ș de acea tocmeală, ce se-au tocmit de innaintea a multu oameni buni, orașani și preoți >, neciș vor nărăvi, iară Iane să fie volnic să întoarne aciale 3000 de bani și să iasă afară de pre acel loc.

Și iară se știe că au dat Neacșa și feciorii ei, ce sântu mai sus scriși <de zăstre surori-sa Roxandei, jup<neasa lu Iane, 1 prăvălie lăingă zidul pivniței de în partea lor.

Și au cumpărat Iane aciaște pivnițe și prăvălii cu locu cătu se va alége înprejur, deinnaintea a multu oameni buni și preoți <și cu știrea a toți > megiași

căți> sânt înpregiurul acelu[lu]i loc; și Moga iar au vândut de a lui bună voe. Și au dat Iane ai lui bani dreptū gata, cum sântū și mai sus zișci>, ca să-i fie lui aciale locure ce-s mai sus zise, ocine și moșii, lui și feciorilor lui și nepoților și strenepoților și de niminea neleg<ă>nat, în vecie.

Și mărturii preoți> și oameni buni carei au fostū la acia tocmeală, pre nume: pop<a> Goicea clisiar domnes<ū> și popa Nenciul și pop<a> Stanciul Drencescul și pop<a> Dumitru Bogat și pop<a> Proca și pop<a> Tanasie și [i] pop<a> Tanasie și pop<a> Efremū și pop<a> Ignat și pop<a> Ivan și pop<a> Iane; și orășani pre nume: Mina zug<rav> și Marin zug<rav> și Iane Grec, ginerele Nedeli, și Proca gram<atic> și Pârvul gram<atic> și Tatul croit<or> și multū oameni buni, ce nu i-am scris în cartea aciasta.

Scris în luna Iunie 10 zile, anul dela Adam până acum, 7121 <1613>.

Arh. St. Buc., M-rea Căldărușani, II/3.

Orig. rom., perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

191

1613 (7121) Iunie 15.

† Ade<ă> eu Marco Șiiianul scris-am ace<s>ta al nostru zapis la mâna pope<i> lu Pătru, cum să să știia că am avut fâlce 4 la Obârșia, însă în polele Fruști, deca [le] le-m²) vândut pope<i> lu Pătru. Și cândū le-am vândut au fost și moștene. Inșă dăreptū bani gata 600; și ome<ni> bune mărtureia, anume: Di<n>ul și A<n>ghel și Dăcole st<o>lnic< > și Sto<i>ca, și d<ăn> Stroești, Radul Udrea și fiul lui Mecu, acești omeni buni mărturie.

Scris luna Iuni 15, văleat 7121 <1613>.

† Pentru crede<n>ța ne-m <pus> și degetele.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, I/3.

Orig. rom., hârtic.

192

1613 (7121) Iunie 16, Târgoviște.

Cartea lui Radul voevod, fiul Mihnei voevod, prin care dă întru stăpânire Vălcului logo<făt> moșcie> în Gabrov, partea lui Vălcan toată.

Cu mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domnu a toată Țara Rumânească fiiul marelui și preabunului, răposatului Mihnei voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domnii mele slugii domnii mele Vălcului logofăt și cu feciorii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui moșie în Gabrov, însă partea lui Vălcan toată, din câmpu și din pădure și din apă și din șazutul satului, ori cât să va alege

²) In orig.: „le-1°”.

du peste tot hotarul, pentru că au cumpărat Vălcul logof<ăt> de la Vălcan drept 3200 aspri gata.

Și când au dat Vălcul logof. aspri în mâna lui Vălcan au fost mărturii: Necula cupețul și Dumitrul sulgeriul *din* Pitariul și Staico postelnicul *din* Co-manii și Radul logofătul *din* Zlotești.

Și iar au cumpărat Vălcul logofătul un fecior de Țigan, anume Oprea și o fată, anume...¹⁾ de la Prodan postelnicul, feciorul Mitrei din Bâldești, drept 2500 aspri gata.

Și iar au cumpărat Vălcul logofătul doao Țigance, anume [anume] Pițana și frate său Badea, de la Bali spatat *din* Cârțoclești, drept 3000 aspri gata. Și iar au cumpărat Vălcul logofătul o Țigancă, anume Mariia de la...¹⁾ feciorul lui Radoslav de la Stoborăști, drept 1200 aspri gata.

Și au vândut acești mai sus ziși oameni ai lor Țigani, și moșie, ei de a lor bun<ă> voe și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din prejurul locu-lui și din naintea domnii mele.

Drept aciasta, am dat și domnia mea slugii domnii mele Vălcului logofăt, ca să fie lui moșia și Țigani de moștenire și ohabnice lui, feciorilor, nepoților și strenepoților lui și de niminea să nu să clătească, după porunca domnii mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea: jupan Vintilă *mare* dvornic și jupan Nica *mare* logofăt și jupan Dediul *mare* visticriu și jupan Cărste *mare* spatat și jupan Panaitu *mare* stolnic și Bratul *mare* comis și jupan Lupul *mare* paharnic și jupan Brânduia ²⁾ *mare* postelnic. Și ispravnic Nica *mare* logofăt.

Și am scris eu, Lăpădat logofătul, în scaunul cetății Târgoviștei, luna Iunie 16 zile și de la Adam curgetea anilor, văleat 7121 <1613>.

Io Radul voevod

Arh. St. Buc., Condica m-rii Cotroceni, nr. 690 f. 200.

Copie rom.

193

1613 (7121) Iunie 17, Târgoviște.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toat pământul Ungro-vlahii, fiul marelui răposat Mihnea voevod, nepot marelui răposat bătrân, Io Alexandru voevod. Dau domnia mea această poruncă a domnii mele boerului domnii mele, lui Mihalcea stolnicul și fiilor lui, pă cât Dumnezeu îi va dăruî, ca să fie lui moșiea la satul din Moceștii, sau din partea ce să numește moșiea Căinechiia, partea lui Cazanov, fratele lui Rogoz, stânjeni 14, din câmp, din ape, din pădure și din dealul cu vii și din tot hotarul. Și earăș au cumpărat Mihalcea

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ Mare postelnic în actele originale din 1613, este Bernad.

stolnicul moșica la Căinachiia, partea toată a lui Marin, pă cât so va alege din câmp, din ape și din tot hotarul.

Și eară să fie lui Mihalcea stolnicu moșica la satul la Mircești, din partea lui Bijga stânjeni ș, din câmp, din ape și din pădure și din dealul cu vii și din tot hotarul.

Dar aceste mai sus numite moșii, cu viile, au fost cumpărate <de> Alei Bei Turcul din vremele din nainte, încă din zilele răposatului, părintele domnii mele Mihne voevod, dela Cazan, fratele lui Rogoz și dela Marin și dela Bijga.

Iar acum, în zilele domnii mele, a cumpărat aceste mai sus numite moșii cu viile Mihalcea stolnicul dela Alei Bei Turcu în bănișori gata douăzeci dă mii. Și am văzut domnica mea și cărțile cumpărări a răposatului <i> părintele domnii mele Mihne voevod, cu care cumpărase Alei Bei Turcu aceste moșii și cu viile dăla cei mai sus pomeniți oameni. Asemene înaintea presuțvi¹⁾ Alei Bei Turcu a vândut aceste moșii boerului domnii mele, lui Mihalcea stolnic cu prețul mai sus însemnat.

Drept aceea, am dat și domnica mea boerului domnii mele lui Mihalcea stolnicu, ca să-i fi lui aceste mai sus numite moșii și cu viile strămoșești lui ohabnice lui și filor, nepoților și strănepoților, și dă nimine strămutat, după porunca domnii mele.

Iată și martori ai domnii mele punem pă: jupan Vintilă mare vornic, jupan Nica mare logofăt, jupan Dedul mare vist., Cristea spătarul, Panait stolnicul, Bratu comisul, Lupu paharnicu, jupan Bernadie mare postelnic. Și <i> pravnic</i> jupan Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Ioan logofătul, în orașul dă scaun Târgovești, în 17 zile ale luni lui Iunie, iar dăla Adam până aciast<a> curgător leat 7121 <1613>.

Tălmăcită după originalul slovenesc de canțelaristul Sapunov <la 1837>.

Acad. R.P.R., CL/172.

Trad. rom.

194

1613 (7121) Iunie 17, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului, marelui Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupanîței Vișa și cu fiii ei, câți îi va da dumnezeu, ca să-i fie ocină la Căpriorul, însă partea lui popa Pârvul toată, din câmp și din pădure și din apă cu vaduri de moară și cu vatră din sat și cu vecinii, anume: Chirtop și cu fiii lui și Cârștul și Stanciul al lui Drăgoi și Petre și cu toată ocina lui de peste tot hotarul, oricâtă

¹⁾ Sfăt, divan.

se va alege, pentrucă a cumpărat jupanița Vișa această ocină și cu vecinii care sunt mai sus spusî dela popa Părvul pentru 10.000 aspri gata.

Și iarăși să-i fie jupaniței Vișa ocina și cu vecinii în satul Căpriorul, dar vecinii, anume Bărbățiu și cu delnița lui și Stoica Voinei cu delnița lui, pentrucă a cumpărat jupanița Vișa dela Tatul pentru 2.000 aspri gata.

Dar aceste ocine și cu vecinii, care sunt mai sus zisî, i-a cumpărat jupanița Vișa singură, cu banii ei, din zestrea ce a avut dela părinții ei, încă din zilele răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod. Și am văzut domnia mea și cărțile de cumpărare în mâna jupaniței Vișa, după cum este mai sus spus.

Și iarăși să-i fie jupaniței Vișa ocină și vecini în satul Căpriorul, toate părțile de ocină și de vecini ale bărbatului ei Stan, ori câte vor fi de peste tot hotarul. Dar această ocină mai sus zisă ea a fost a lui Stan. Astfel, atunci când a fost la moartea lui, el i-a lăsat-o cu limba sa ca toată partea lui de ocină și cu vecini să fie a jupaniței Vișa, ca să se hrănească în zilele și în viața ei, cât va fi ea în viață. Iar după moartea ei, această ocină mai sus zisă, partea lui Stan, să fie a sfintei mănăstiri dela Mărgineni, care este hramul sfântul Arhanghel Mihail.

Și când a fost în zilele domniei mele, iar călugării dela Mărgineni au ridicat pâră cu jupanița Vișa; și astfel au pârît călugării, cum că Stan, bărbatul jupaniței Vișa, a lăsat ocina aceasta mai sus spusă și cu vecinii, toată partea lui și toată partea jupaniței Vișa ce a cumpărat jupanița Vișa pe banii ei din zestrea ei, dela părinții ei, a lăsat-o sfintei mănăstiri dela Mărgineni, ca să-l pomenească. Iar jupanița Vișa, așa a spus înaintea domniei mele: că la moartea lui Stan, bărbatul ei, a lăsat ca jupanița lui Vișa să țină toată partea lui de ocină cu vecinii cât timp va trăi, iar după moartea ei, numai atunci a lăsat această dedină mai sus spusă pe mâinele călugărilor.

Deci, la aceasta, domnia mea am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu cu toți cinstiții dregători ai domniei mele; și am ales domnia mea partea jupaniței Vișa de ocină și cu vecinii, pe care i-a cumpărat ea cu banii ei de zestre, iar călugării să nu aibă niciun amestec, ci să o țină jupanița Vișa, să-i fie ei dedină cum a cumpărat-o. Și partea bărbatului ei Stan, tot ea să țină, cât va fi în viață. Jupanița Vișa însă a dat călugărilor patru vecini din aceste părți ale bărbatului ei și anume pe: Albul și Coman și Vișan cu delnița lui și pe Stan al lui Neagoe, cu delnița lui, ca acești vecini cu delnițele lor să fie ai sfintei mănăstiri, iar cealaltă parte a lui Stan, bărbatul ei, să fie iar în mâinele jupaniței Vișa, cât va fi în viață; iar după moarte să fie tot a sfintei mănăstiri.

De aceia, am dat domnia mea jupaniței Vișa ca să-i fie ocina și cu vecinii care au fost mai sus zisî, dedine ei de ohabă și fiilor ei și nepoților și strănepoților ei și de către nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul mare vistier și Cârstea spătar și Panaiute mare

stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bărnade mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Am scris eu, Stanciul gramatic, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 17 zile dela Adam până la această scriere cursul anilor, în anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., Achiziții noi.

Fotocopie slavă.

Copie rom. la Arh. St. Buc., condica m-rii Mărgineii, nr. 454 f. 85v — 86.

195

1613 (7121) Iunie 18, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul ginerele popii Stanciul și cu fiii săi, câți îi va da dumnezeu, ca să-i fie toată ocina socrului său, popa Stanciul din Căinești, cu vii și cu pomet, oricât se va alege de peste tot satul partea lui, pentru că popa Stanciul a avut și alte fiice, dar pe celelalte fiice le-a măritat și le-a înzestrat cu zestre. Iar apoi, când s'a întâmplat popii Stanciul vreme de bătrânețe iar popa Stanciul s'a sculat și a pus pe ginerele său Radul în casă de i-a dat pe fiica lui Stanca și a dat toată ocina sa ginerelei său Radul și fiicei sale Stanca, ca să-l hrănească și să-l caute până ce va fi viu și să plătească și dăjdiile câte vor fi . . . .¹⁾ toate marginile casei, după cinstea lui și a fiicei sale Stancăi. Iar când s'a întâmplat moartea popei Stanciul, iar la moartea sa, popa Stanciul iarăși a lăsat cu gura și limba sa, ca după moartea lui alt amestec să nu fie, ci toată dedina lui, ocina și viile și seliștea din sat și pometul lui și partea lui de moară de peste tot să fie în mâinele ginerelei său Radul și a fiicei sale Stanca, iar celelalte fiice să n'aibă nici un amestec cu ocina popei Stanciul, pentru că le-a înzestrat.

Iar când a fost acum, după moartea popii Stanciul, iar ceilalți gineri ai popii Stanciul, anume; Oprea și Milcul, ei au ridicat pâra și au venit toți de față înaintea cinstitului dregător al domniei mele jupan Panait mare stolnic și așa pâra Oprea și Milcul ca să țină și Oprea și Milcul din ocina și din dedina popei Stanciul căci nu . . . . .¹⁾ fiica Stanca de cât celelalte fiice. Apoi, la aceasta în aceste vremuri, s'a întâmplat acolo la această judecată: preacinstitul, preasfințitul părinte arhiepiscop chir Efrem din Râmnic și cu egumenul dela Govora și cu egumenul dela Bistrița și alți boieri anume: Preda postelnic din Cepturoae și Mihail postelnic din Văleni și Tudor comis; și apoi s'au ridicat . . . . .¹⁾ episcopul și toți . . . . .¹⁾ din Popești, ieromonahul Onofrie și popa Albul și . . . . .¹⁾ călugărilor și încă mulți megiași și boieri care

¹⁾ loc șters în orig.

nu s'au scris aici <au mărturisit> cum a lăsat popa Stanciul toată ocina sa . . . . .¹⁾ în mâna ginereului său Radul și a fiicei sale Stanca . . . . .¹⁾ și încă . . . . .¹⁾, să nu fie, să nu aibe <amestec>. Și am văzut domnia mea și cartea dregătorului domniei mele, care este mai sus scris, cum a rămas Oprea și Milcul de lege și de judecată . . . . .¹⁾ de mai sus ziși și dinaintea părintelui episcop Efrem și a acelor egumeni și boeri care sunt mai sus ziși. Și de acum înainte mai mult amestec și treabă să nu aibe Oprea și Milcul cu ocina popei Stanciul.

Și apoi iarăși să-i fie lui Radul ocina unchiului său Hârsu, jumătate din vie, pentru că a cumpărat-o dela fiica lui Hârsu, anume Lăpușana, pentru 1000 aspri¹⁾ gata. Și au fost acolo aldămașari: . . . . .¹⁾ popa Stanciul și popa Oprea și Cosoroava și Tudur Călușelul și Părvul și Lăudat, încă și mulți megiași care nu s'au scris aici. Și iarăși să fie lui Radul un loc care se numește Crângul Pleșciorii . . . . .¹⁾ pentru că aceste locuri ele sunt din Șerbănești ale lui Dumitru și Bălaur și cu acel crâng de bună voie l-au dăruit pe Radul. Și cu acel crâng Radul a cheltuit 150 aspri, până ce l-a curățat de pădure; și aldămaș a dat . . . . .¹⁾.

Și au fost aldămașari: Stan Polveianul și Crâmpo din Mănăilești și Stan din Șerbănești și Vladul din Căinești.

De aceia, am dat și domnia mea lui Radul ca să-i fie ocina mai sus spusă dedină . . . . .¹⁾ feciorilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul vistier și Cârstea . . . . .¹⁾ și Panait stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Neagoe logofăt, în cetatea numită Târgoviște, luna Iunie 18 zile și dela Adam, în anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrulemn, IV/3.

Orig. slav., perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom.

196

1613 (7121) Iunie 23, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stănilă, nepotul lui Stănilă și lui Necula din Glogova și cu fiii săi, câți le va da dumnezeu, ca să le fie ocină în sat în Glogova jumătate de sat, din câmp și din apă și din pădure și cu vecinii și

¹⁾ loc șters în orig.

cu vaduri de moară și din vatra satului și de peste tot hotarul, cu tot venitul de peste tot, pentru că Stănilă, bunicul lui Stănilă logofăt, a cumpărat această mai sus scrisă ocină dela Stănilav și dela fratele său Dragomir și dela Iscrul, pentru 40.000 aspri gata, încă dinainte vreme, din zilele lui Pătru voevod, fiul lui Mircea voevod.

Și iarăși să fie lui Stănilă logofăt ocină în sat în Mănăstire, jumătate de sat, din câmp și din apă și din pădure și cu vaduri de moară și cu vecinii și cu tot venitul de peste tot hotarul, deoarece această ocină de mai sus a cumpărat-o Stănilă, bunicul lui Stănilă logofăt, dela Stănilav și dela frații lui, Dragomir <și> Iscrul pentru 40.000 aspri gata, tot din zilele lui Petru voevod, fiul lui Mircea voevod.

Iar după aceea, când a fost în zilele răposatului părintelui domniei mele Mihnea voevod, a căzut dușegubină pe această ocină pentru un om omorît. Apoi Stanislav cu frații săi, Dragomir și Iscrul, ei n'au putut plăti partea de dușegubină, ci au cerut milă și au căzut la Stănilă, bunicul lui Stănilă logofăt, ca să plătească el acea dușegubină cum va putea iar ei să-i dela lui Stănilă din ocina lor din Furca Opașului până la fântână și dela fântână pe izvor până în drumul lui Lupoi cel bătrân și din drumul lui Lupoi până în hotarul lui Lupoi. Apoi, la aceasta, Stănilă, bunicul lui Stănilă logofăt, el a plătit acea dușegubină cu 90 de vaci. Și au făcut această întocmire de a lor bună voie și cu știrea multor oameni buni dinprejurul locului, anume: Detcu din Florești și Dragotă din Lupoia și Radul al lui Măinea din Brătivocești și Stan din Peșcana.

Iar după aceea, când a fost în zilele lui Șerban voevod, niște nepoți ai lui Stănilav și ai lui Dragomir și ai lui Iscrul, anume: Mihail și Crăciun și Dumitru și Gherghina și Stoica au ridicat pâră; și așa părau că Stănilă n'a plătit acea dușegubină. Apoi, la aceasta, Șerban voevod el le-a dat 6 megieși între ei: <Stă>nilă și Detcu din Florești și Stan de Peșcana și Dragotă din Lupoie, Dumitru din Cătun și Manea din Glogova și Oprea, ca să cerceteze și să mărturisească cu sufletele lor, dacă a dat sau nu Stănilă acea dușegubină cum s'a spus mai sus. Apoi, acci megiași, ei au cercetat și bine au adevărit, încă și cu mulți oameni dinprejurul locului, care nu sunt scriși aici, cum a dat Stănilă, bunicul lui Stănilă, logofăt acea dușegubină pentru acea mai sus zisă ocină care este mai sus scrisă. Și Stănilă logofăt a avut cărți vechi dela Petru voevod, fiul lui Mircea voevod și cărțile răposatului părintelui domniei mele Mihnea voevod pentru acea mai sus spusă ocină, dar le-a pierdut de multe răutăți, când au fost Ungurii în Țara Românească.

Apoi, când a fost în zilele domniei mele, iar Stănilă logofăt a venit înaintea domniei mele de a mărturisit cu oamenii buni care sunt mai sus spuse. Astfel domnia mea am făcut cartea domniei mele în mâna lui Stănilă și a fratelui său Necula pe aceste dedine care sunt mai sus spuse, ca săle fie ocină și dedină de obabă lor și filor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul mare vistier și Cârstea mare spătar și Panaiote mare stolnic și Bratul comis și Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Am scris cu, Stanciul, în cetatea de scaun în Târgoviște, luna Iunie 23 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7121 <1613>.

Arh. St. Buc., Depuneri particulare sub dată.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

Cu o copie slavă și două traduceri, rom., dintre care una din 1903.

197

1613 (7121) Iulie 1, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și răposatului Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Mihăilă, fiul lui Stanciul și cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Olteni, însă a patra parte și din sat și din câmp și din pădure și din apă și din vie și cu vecinii din parte și de peste tot hotarul cât se va alege, însă din apă cu moară și cu vie și de peste tot, pentru că a cumpărat-o tatăl său Stanciul, această mai sus spusă ocină încă din zilele răposatului părintelui domniei mele Mihnea voevod, dela Stroe și dela fratele său Bojor și dela toți frații săi din Bojorani, pentru 12.000 aspri gata.

Și apoi a avut Stanciul păra cu Vladul logofăt din Olănești și cu frații săi înaintea răposatului părintelui domniei mele Mihnea voevod și înaintea lui Mihail voevod pentru această mai sus zisă ocină din Olteni. Și așa pâra Vladul logofăt și cu ceata sa, ca să scoată pe Stanciul din satul Olteni. Iar când a fost apoi, iar Vladul logofăt el a rămas de lege și de judecată înaintea lui Mihail voevod. Și am văzut domnia mea și cărțile lui Mihail voevod și cărțile răposatului Mihnea voevod cum că s'au împăcat Vladul logofăt și cu ceata sa cu Stanciul, ca să țină Stanciul a patra parte din satul Olteni de peste tot.

Și iarăși a cumpărat Stanciul, tatăl lui Mihăilă, o seliște de casă în Olteni dela Zoica, pentru 300 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Stanciul o seliște în Olteni dela Tecuci, pentru 300 aspri gata. Și iarăși a cumpărat un ogor dela Vladul al Stroesei din sat, pentru 250 aspri gata. Și iarăși a cumpărat un ogor dela Cârstea al Stroesei, pentru 250 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Stanciul ocină dela Ivenco, în ocină Bojoranească 5 ogoare, pentru 1200 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Stanciul ocină în Olteni, partea lui Cirnea și a fiului său Albul și a lui Dumitru, toată, ori cât se va alege de peste tot, pentru 700 aspri gata. Și iarăși a cumpărat

Stanciul și Stoica partea lui Stanislav din Bojorani și a popei Dje din Olteni, toată, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru 1400 aspri gata.

Și au vândut acești numiți oameni cari sunt mai sus scriși aceste ocine și ogoarc care sunt mai sus zise, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megieșilor și din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

De accia, am dat și domnia mea lui Mihăilă, fiul lui Stanciul, ca să-i fie ocină de ohabă și fiilor lui și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul mare vistier și Cârstea mare spătar și Bratul mare comis și Panait mare stolnic și Lupul mare paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru logofăt, în minunata cetate de scaun Târgoviște, în luna Iunie 1 zi și dela zidirea lumii până acum, în anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, XXXIV/31.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

198

1613 (7121) Iulie 3, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea a reastă poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Stanciul logofăt și soției lui Maria, fiica lui Neagoe postelnic din Mihăești și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie lor ocină în sat în Călcești, însă a 3-a parte din sat, din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii și moara și cu o livadă, care este în jos de sat de ocina Călceștilor și cu tot venitul de pretutindeni, de peste tot hotarul; însă această ocină ea a fost veche și drcaptă ocină de moștenire a lui Negre postelnic, a 3-a parte de peste tot hotarul, din sat din Călcești. Iar după accia, a dat-o Negre postelnic de zestre fiicei sale Maria și ginerelui său Stanciul logofăt.

Și iar să fie lui Stanciul logofăt și soției lui Maria, un sălaș de Ațigani, Oprea și cu fiii săi, pentrucă Negre postelnic <le-a dat de> zestre fiicei sale Maria și ginerelui său Stanciul logofăt.

Și iarăși să fie lui Stanciul logofăt și soției lui Maria 2 pogoane de vie în dealul Vițecheștilor, care sunt în jos de drum, pe care le-a cumpărat Negre postelnic dela Saulca Grecul, cu 300 aspri gata, din funia lui Mogoș, cu 300 aspri gata. Și iarăși să fie lui Stanciul logofăt și soției lui Maria o vie în sus de drum, tot în dealul Vițecheștilor; dar această mai sus spusă vie a cumpărat-o Negre postelnic dela Dediul Grecul din Câmpulung, cu 2.500 aspri gata și cu 100 vedre de vin, din funia lui Dumitru și a fraților săi, Ratea și Hârșca. Și le-a dat Negre postelnic

lui Dumitru și fraților lui 500 aspri gata. Și iarăși să fie lui Stanciul logofăt și soției lui Maria un pogon de vie în dealul Vițicheștilor dela Bădica și cu un loc în sus și alt loc în jos. Dar aceste mai sus zise vii, ele au fost de cumpărătoare ale lui Negre postelnic; ei le-a dat <de> zestre fiicei sale Maria și ginerului său Stanciul logofăt.

Și să fie lui Stanciul logofăt ocină în Racoviță, partea lui Stan al lui Cătușe, toată, oricât se va alege din câmp și din apă și din pădure și cu vecinii și cu vadurile de moară și de pe tot hotarul, pentru că a cumpărat-o Stanciul logofăt dela Stan al lui Cătușe, pentru 3000 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Stanciul logofăt ocină în Racovița, partea lui Roman și a fraților lui, Badea și Șerbu, toate părțile lor, de pe tot hotarul și cu vecini pentru 4000 aspri gata.

Și iarăși a cumpărat Stanciul logofăt ocină în Bălilești, partea lui Șipurigă, care a fost cumpărată cu loc de casă și cu ograda ei și din câmp și din pădure și să fie el vecin, pentru 3000 aspri gata. Și iar a cumpărat Stanciul logofăt partea lui Șipurigă, care a avut-o împreună cu fratele său Stoica, toată, oricât se va alege, <toată> siliștea <casei> cu ograda ei, pentru 500 aspri gata.

Și iar a cumpărat Stanciul logofăt un vecin, anume <F>araon cu toată delnița lui și să fie el vecin, pentru 800 aspri gata. Și iar a cumpărat Stanciul logofăt o ogradă dela Turcea, pentru 600 aspri gata. Și iar a cumpărat Stanciul logofăt un loc de casă dela Țețe, pentru 500 aspri gata.

Și iar a cumpărat Stanciul logofăt ocină în Lăzărești, partea Alexandrei și a sorei sale Vlade și cu siliștea casei de peste tot hotarul, pentru 1000 aspri gata. Și iar a cumpărat Stanciul logofăt ocină în Lăzărești, partea lui Stan Piperescul toată, oricât se va alege pentru 600 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Stanciul logofăt partea lui Radul al lui Tatul, toată, oricât se va alege, pentru 1200 aspri gata. Și iar a cumpărat Stanciul logofăt delnița lui Racoviștea din Mărgineni, toată, pentru 1000 aspri gata. Și iar a cumpărat Stanciul logofăt o vie în dealul Ștefăneștilor dela Stanciul Micșei, pentru . . . . .¹⁾ aspri gata. Dar aceste mai sus scrise ocine și vii le-a cumpărat Stanciul logofăt de mai nainte vreme. Și acești mai sus spuși și numiți oameni au vândut părțile lor de ocină, ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor sus și din jos și din prejurul locului.

Iar apoi, când a fost în zilele domniei mele, iar Stanciul logofăt el a venit de a mărturisit inaintea domniei mele cu Voico logofăt din Coțești și cu Bade postelnic din Românești și Mane postelnic din Golești și cu mulți oameni buni, că a avut Stanciul logofăt cartea lui Radul voevod Șerban de cumprătură asupra acestor ocine care sunt mai sus zise, iar de multe răutăți, el a pierdut toate bucatele și cărțile de ocină. La accasta, domnia mea am dat lui Stanciul logofăt și am înnoit și cu această carte a domniei mele, ca să-i fie ocină

¹⁾ loc rupt în orig.

dedină, cum a fost mai denainte vreme și de ohabă și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și Cărste mare spătar, Panaiut mare stolnic și Bratul mare comis și Lupul mare paharnic și jupan Bărnat mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

A scris, Stan gramaticul, în cetatea de scaun în Târgoviște, luna Iulie 3 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7121 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Câmpulung, XXII/2.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

199

<1613—1615> Iulie 18.

† Jupan Enache mare ban al Craiovei, scris-am aceasta a noastră carte jupănesei Velicăi a banului Vodei ca de să-i fie ei o Țigancă pre nume Mariia și cu 3 fete ale ei, pre nume Neacșa și Rada și Paraschiva, pentrucă aceasta Țigancă cu fetele ei iaste <e> a jupănesei Velicăi de moșie, iar globnicii domnești den Craiova ei o luatu și au zes că iaste domenească. Iar când au fost acum, au venitu jupăneasa Velica cu globnecii de faț<ă> înaintea noastră de se'u părăt și au spus feciorul Gudlei globnecul că această Țigancă ce iaste mai sus scris<ă> nu iaste domnească. Deci am <a>devevăret cu mulți boiari că iaste Țigancă a jup<ă>nesei Velicăi <de> moșie ohabnic<ă>.

Direptu acéia, am dat cartea noastră jupănesei Velicăi ca să fie volnică să și această Țigancă ce iasta mai sus scris.

Aceasta spunem. Altfel să nu fie după spusa noastră.

S'a scris în luna Iulie 18 zile. Nicula postelnic a învățat.

Acad. R.P.R., CXXVI/99.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Copie rom. condica ep. Buzău, nr. 173 f. 594v.

200

1613 (7121) Iulie.

† *În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin.*

Sé sé șițe cumu se-au prinsū moarte Ducâi di Oltea di au murit în zilele la Mihaiu vod<ă> și au lăsat în urma lui 2 fecior<i> Ghirgh<e> și Mih<ă>il; și au lăsat și datorii Duca la Stanciul Mocșâi as<pri> 8000. Dar Gherghe fecior Ducâi s'au sculat, deaca au murit Stanciul, di au apucat pre Mih<ă>il fiu-său pintru acii

bani ci au lăsat Duca în urma lor. Iar Mihășil ficiorul Stanciul îl se-au apucat de lege foarte tare să jure pre acii bani că nu știe nici iaste datori nimic Ducăi.

Iar omini buni și unchii lor ei i-au inpăcat, nici să părăscă Ghirghi pre Mihășil nici să jură Mihășil, ci s'au tocmit să lase și Ghirghi niști pământuri și siliște, ci au fost cumpărat Duca dila Stanciul mai diinti vrême. Iar Mihășil să dé di în ocina lui a triia parti di în tot lăcul și din siliște și di în vii.

Și mărturie: Stanciul Sarchiz și Duca, Stanciul popii Stoica al Dragomirii, Ghirghi al Ivănêșci, Stoica de în Deal și Mitrea.

Scris luna Iulie văleat 7121 <1613>.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, XXXIV/32.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, acoperită cu foiță.

201

1613 (7121) Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul marelui, bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dan și nepotul său lui Pătru și cu fiii lor, câți dumnezeu le vor lăsa, ca să le fie ocină în Lăpușani, în județul Pădureț, însă partea vărului său primar, a lui Dobre, toată, din câmp și din pădure și din apă și din munte și din vad de moară și din vatra satului de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că această ocină care este mai sus spusă, ea a fost pusă zălog de Dobre la Văsiu din sat din Lăpușani, încă dinainte vrême, din zilele răposatului Mihail voevod. Și pe urmă, când a fost după <aceia>, Dan a răscumpărat această ocină mai sus scrisă dela Văsiu, pentru 1500 aspri gata.

Și iarăși să-i fie lui Dan, ocină în Lăpușani, partea lui Vălcul fiul Verzei partea lui toată, din câmp și din pădure și din apă și din munte și din vatra satului și din vad de moară, de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentru că această ocină mai sus spusă a fost cumpărată de sluga domniei mele Oprea logofăt, fiul lui Văsiu din Rătivești dela Radul nepotul lui Vălcul, pentru 1000 aspri gata, din zilele lui Șerban voevod. Iar apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, sluga domniei mele Oprea logofăt, el a dat și l-a miluit pe Dan și pe fiii lui cu această ocina care este mai sus scrisă, dela Vălcul, pentru sufletul părinților lui și pentru multă slujbă pe care i-a slujit-o Dan la greutate și în loc de nevoie și de nenorocire, așa l-a ascultat pe tatăl său Văsăiu și pe el, din tinerețe până la bătrânețe, ca să-i fie lui Dan dedină, iar slugii domniei mele lui Oprea logofăt și părinților lui veșnică pomenire.

Și încă au fost atunci la întocmirea lor, mulți oameni buni, megieși din jurul locului, anume: Stancul logofăt din Davidești și din Dărmănești, Radoslav și din

Negrești, Pătru Bărbosul și din Vrănești, Dragomir logofăt și din Creța, Oprică și Oprea și din Jigoru, Vlaicul și din Țigănești, Neagoe armaș și mulți oameni care nu sunt scriși în cartea aceasta.

Și a pus Oprea logofăt și blestem când l-a miluit pe Dan cu ocina lui care este mai sus scrisă: cine din neamul lui va încerca < să strice > această miluire a lui sau să strice această întocmire fie frate fie soră sau văr primar sau nepot acel om să fie blestemat și afurisit de 318 părinți care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc. Și a venit Oprea logofăt de față dinaintea domniei mele de a dat și a miluit pe Dan cu această ocină mai sus spusă.

Pentru aceia, am dat lor domnia mea, lui Dan și nepotului său Pătru . . . . .¹⁾ ocină și de ohabă filor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Cârstea mare spătar și jupan Panaiut mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Tâgoviște, luna¹⁾ și dela Adam până acum curgerea anilor, în anul 7121 < 1613 >.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XCV/23.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

202

1613 (7121)

† Scrie< > cu ermonah egumen Ion de în sf< >nta mănăstire de în Tismena și eu Staicol postelnicul de în Ohab< >a aciasta a noastră cartă, pentru că au²⁾ căutat< > părintele egumenul Țihani mănăstire la Staico iar Staico el au căutat< > Țigani lui la mănăstire; după aceia au venit Staico de s'au împreunăt< > cu părintele.

Dup'aceia nici au aflat< > părintele la Staico, nici Staico la părintele. După< > aceia, s'au tucmit< > părintele egumenul cu Staico denainte a toot săboru< >l și denainte tuturo< >r setenilor căți au foste oameni buni de în Tismen< >a cum s< >ă n'aib< >ă călugării a-l căuta la Staico Țigani, nici Staico să nu caut< > la călugări și să știe că nici are mănăstirea niciun Țigan nici Staico la mănăstire.

Văleat 7121 < 1613 >.

Arch. St. Buc., M-rea Tismana, LXXXVI/5.

Orig. rom. hârtie, pecete aplicată, căzută.

¹⁾ loc rupt în orig., pătat, ilizibil.

²⁾ Corectat peste: avu.

Derept aciaia și voi toat«e» slugik«e» domniei mel«e» și mare și mici, cari veți umbla în slujbele domniei mel«e», în vrém«e» ce veți«i» vedea cartea domniei mel«e», toți să vă vegheți de omenii sfintei mănăstiri ce este mai sus scris«ă» să să răpaose în bună pacc. Și tu, județ cu 12 pângari și voi orășanilor să vă feriți de omenii sfintei mănăstiri. *Și nimeni să nu aibă a îndrăzni să-i băntue înaintea acestei căți a domniei mele, că acel om rău o va păți dela domnia mea. Ispravnic chiar spusă domniei mele.*

Scris luna Sept. 6 zile

† Io Radul voevoda, *din mila lui dumnezeu, domn.*

Io Radul voevod (m. p.).

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, XXXI/1.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete inelară aplicată, căzută.

Data probabilă după porunca lui Radu Mihnea voevod din 1613 Nov. 18, în care se arată preocuparea domnului pentru proprietățile mănăstirii în această vreme.

205

1613 (7122) Octombrie 9.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeieștii mănăstiri numită Iezer, unde este hramul cinstitei Vovedenii a născătoarei de dumnezeu și părintelui egumen Daniil și tuturor călugărilor căți trăesc în acel lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri tot satul Găneasa care este lângă orașul domniei mele, lângă Slatina, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din câmp și din pădure și din apă și cu toate . . . . .¹⁾ vecinii și cu vad de moară și de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că acest sat Găneasa, care este mai sus scris, el a fost de moștenire al cinstitului dregător al domniei mele jupan Bratul mare comis și al jupaniței lui Neacșa, încă din zilele altor bătrâni domni de demult.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar dregătorul domniei mele care este mai sus scris, el a venit de a lui bună voie înaintea domniei mele împreună cu părintele egumen Daniil de a făcut schimb cu călugării din sfânta mănăstire ce este mai sus scrisă, de a dat dregătorul domniei mele jupan Bratul comis împreună cu soția lui Neacșa satul lor Găneasa, să fie al sfintei mănăstiri dela Iezer, pentru că este mai aproape de sfânta mănăstire. Iar părintele egumen Daniil împreună cu toți călugării din sfânta mănăstire ce este mai sus spusă, ei au dat satul lor Căpățâneni cinstitului dregător al domniei mele

¹⁾ loc rupt în orig.

lui jupan Bratul mare comis cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, să fie sat pentru sat și ocină pentru ocină, pentru că satul Căpățâneni este mai departe de sfânta mânăstire de nu pot să se hrănească cu el, ci au luat satul Gâncasa pentru că este mai aproape de sfânta mânăstire. Și au schimbat ei de a lor bună voie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor și boierilor dela curtea domniei mele și dinaintea întregului divan al domniei mele. Și încă după schimbul ce l-au făcut părintele egumen Daniil și cinstitul dregător al domniei mele jupan Bratul comis, el încă a mai dat sfintei mânăstiri din Iezer, peste satul Gâncasa, 2 vaci cu lapte și 2 boi de jug și 1 cal și 20 de oi. Și la învoiala lor au fost mulți boieri martori dinprejurul locului, însă anume: din Stoenesti, Dragomir Dolofan postelnic și din Sălătruc, Drăghici logofăt și Dumitru logofăt și Realea și din Șuici, Dumitru și Radul și din Boișoara, Datco paharnic și din Cârstienești, Drăghici și Radul Rociot și din G...¹⁾reștii . . . . .²⁾ logofăt și mulți boieri și oameni buni care nu sunt scriși aici.

Și încă părintele egumen Daniil și dregătorul domniei mele care este mai sus scris au pus și blestem: care din ei, până când vor fi ei cu suflet sau după moartea lor, va încerca să calce sau să strice întocmirea lor și schimbul ce au făcut de bunăvoie unul cu altul, acel om să fie blestemat și anatema și afurisit de 318 părinți care sunt în Nicheia și să aibe parte cu Iuda și cu Arie la un loc.

De aceia, am dat și domnia mea dumnezeieștii mânăstiri dela Iezer, ca să-i fie tot satul Gâncasa, călugărilor pentru hrană ocină și dedină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan . . . . .¹⁾ <mare vornic> și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Ieca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic Vintilă mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun . . . . .¹⁾ luna Octombrie 9 zile și dela Adam p nă acum cursul anilor, în anul 7122 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, LXII/2.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

¹⁾ loc rupt în orig.

1613 (7122) Octombrie 27, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marclui și preabunului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Pârvul logofăt și cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Pereni, toată partea lui Stoica Zupa oricât se va alege de pretutîndeni, de peste tot hotarul, pentru că boierul domniei mele Pârvul logofăt a cumpărat-o dela Stoica Zupa, pentru 2500 aspri gata. Și iar a cumpărat boierul domniei mele Pârvul logofăt dela Oprîș ocină în Pereni, toată partea lui Oprîș, oricât se va alege de pretutîndeni, pentru 500 aspri gata. Dar să se știe că acești mai sus ziși și numiți oameni au fost cnezi dinainte vreme. Apoi, când a fost în zilele lui Radul voevod care s'a numit Șerban, iar ei singuri au venit înaintea domniei lui de s'au vândut boierului domniei mele Pârvul logofăt ca să fie ei veciri și cu ocinele lor și cu fiii lor, în veci. Și s'au vândut de a lor bună voie și cu știrea tuturor megîșilor din sus și din jos și dimprejurul locului și dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea boierului domniei mele Pârvul logofăt ca să-i fie ocină și ohabă lui și fiilor lui, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată punem domnia mea și martori: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și Cârstea spătar și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și Eremia logofăt a scris în Târgoviște, luna Octombrie 27 zile, în anul 7122 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Depuneri particulare sub dată.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom.

1613 (7122) Noiembrie 17.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului boier al domniei mele jupan Vasile al doilea vistier, ca să fie volnic cu cartea domniei mele să-ș ție satul Lungii, partea jupănesei Neagăi, dvorniceasa vornicului Mitrei, toată, cu tot hotarul și cu toșci rumăni și cu tot venitul cât se va alege, pentru că acest sat au fost cumpărat de răposatul deregătoriul domniei mele jupănul Pană vistier, socrul boiarului

domnii mele jupan Vasilie vistiier, dela jupăneasa Neaga voronicasa, încă în zilele lu Simio<n> vodă de cumpărătoare, pre aspri gata.

Derept acéia, am dat domnia mea jupă<n>ului Vasilie vistiier acest sat Lungii, cum scrie mai sus, să-l ție de moșic. D<e>rept acéia și voi rumănilor, în vreme<e> ce veți vedea cartea domnii mele, voi să ascultați<i> de toate de ce vă va da jupănul Vasilie vistiier învățatură.

Altfel să nu fie după spusa domniei mele. Ispravnic însăși spusa domniei mele. A scris Paraschiva, Noembrie 17 zile, în anul 7122 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R.. LVIII/13.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată.

208

1613 (7122) Noembrie 18.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Scrie domnia mea la voi 12 boiari, anume: Stepan și Buta logofet<i> din Țigănești și Hrize log. din Dobroești și Pădure banul din Săcuiani și Oprea log. și Stroe din sat și Paraschiva post. din Boleasca și Pătru și Vladul din Drăngești și Staico din Crețești și Frățilă<a> din Orești. Dup<ă> aceia, vă grăiasco domniia m<ea> cum, de în vreme ce veți<i> vedea cartea domniei mele, iar domnevoastră să căutați să mergeți deîmpreună cu cisetul boiarinuloe domniei mele, jupan Cernica dvornicul să hotărăți toate satile sfentei mănăstere<i> a domniei mele ce iaste hramul <fânta Troiță. Acesta vă dau în ștere domnevoastră.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele. Seris luna Noembrie 18 zile, anul 7122 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, CXLV/1.

Orig. rom., hârtie, pecete inelară aplicată, căzută.

Copie rom., ms. 256 f. 59v—60.

209

1613 (7122) Noembrie 18, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Stanciul, fiul lui Sarchiz din Bojorani și cu fiii lui, câți îi va lăsa dumnezeu, ca să-i fie ocină în Iaroslăvești partea lui Ivan, fiul lui Simeon, jumătate, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, din hotar până în hotar, oricât se va alege, pentrucă această mai sus numită ocină a fost a lui Simeon. Apoi, a venit înaintea domniei mele Ivan, fiul lui Simeon, de a dat și a înfrățit pe vărul său Stanciul, fiul lui Sarchiz, pe ocina lui din Ero-

slăvești, ca să fie ei doi frați pe această ocină mai sus spusă nedespărțiți în veci. Iar la aceasta, Stanciul, fiul lui Sarchiz, el a dăruit pe Ivan, fiul lui Simeon, cu o vie dela Bogdănești. Și atunci, la întocmirea lor, au fost mulți oameni buni din orașul Râmnic, anume: Stanciul logofăt și Chinu diacon și Ghinu al lui Chircă și Gherghe sudețul și Oprea al lui Bulică și Gherghe Sasul. Și iarăși să se știe că a cumpărat Sarchiz ocină în Bogdănești, toată partea lui Bărboe, dar a treia parte din sat, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru 1700 de bani. Și iarăși să fie lui Sarchiz ocină în Mucreașca, toată partea lui Stoicea și din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și din plaiu și de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat-o Sarchiz dela Stoica, pentru 1500 de bani. Și iarăși a cumpărat Sarchiz un loc în Bojorani dela Ghinu, pentru 780¹⁾ bani, iar Ghinu a cumpărat dela Stan Albici din Bojorani. Și iarăși a cumpărat Sarchiz un loc din Bojorani dela Stepca al lui Băloe, pentru 1400 aspri, dar Iacov al lui Băloe, tatăl lui Stepca, el a cumpărat dela Stan Albeci din Bojorani. Și au vândut acești mai sus spuși oameni cledinile lor de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor și din sus și din jos și dinaintea domniei mele. Și au mărturisit înaintea domniei mele cu mulți oameni buni, anume: din Râmnic, anume Paul Sasul și Stanciul și Stan sudețul și Gherghe Ungurul și Ivan și Avram și mulți oameni buni, care nu sunt scriși aici.

De aceea, am dat și domnia mea accstor numiți oameni, ca să le fie această mai sus spusă ocină și ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci punem martori domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Dediul mare vistier și Cârstea mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Am scris eu, Pădure, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Noembrie 18 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7122 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, XXXIV/34.

Orig. slav., perg., pecete aplicată, acoperită cu foișă.

Cu o trad. rom.

210

1613 (7122) Noembrie 20, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstului boier al domniei mele jupan Vasilie al doilea

¹⁾ Cifra 80 este scrisă peste un loc răzuit.

vistier și jupaniței lui Catirina, fiica lui jupan Pană vistier și cu fiii lor, câți dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie satul Frățești, partea jupaniței Neaga vorniceasa, toată, de peste tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul de pretutindeni. Și iarăși să-i fie lui jupan Vasilie al doilea vistier și jupaniței lui Catarina, fiica lui jupan Pano vistier, satul Lungii, partea jupaniței Neaga vorniceasa, toată, de peste tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul de pretutindeni, pentru că aceste sate mai sus spuse au fost de moșie și de strămoșie jupaniței Neaga vorniceasa, iar când a căzut jupanița Neaga vorniceasa în robia Turcilor, ea singură a vândut aceste sate mai sus spuse lui jupan Pano vistier, de bună voia ei, de s'a răscumpărat din robia Turcilor. Inșă să se știe că a cumpărat jupan Pană vistier satul Frățești dela jupanița Neaga vorniceasa, pentru 28.000 aspri turcești, toți gata și satul Lungii, pentru aspri galbeni, 180 galbeni de aur. Și încă i-a mai dat jupan Pano vistier jupaniței Neaga vorniceasa și împrumut 40 de galbeni gata, ca să se poată plăti și să-și răscumpere capul din nevoia și din robia Turcilor. Și așa s'au întocmit jupanița Neaga vorniceasa cu jupan Pano vistier și a spus atunci că, dacă nu va fi să ție cu bună pace jupan Pano vistier satul Lungii, cum l-a vândut, să-i ție jupan Pană vistier satul Preoteștii. Așa s'au întocmit atunci de bună voia lor, pentru că a avut jupanița Neaga vorniceasa niște vorbe și ceartă cu vlădica Eftimie pentru satul Lungii și a vândut și a întocmit atunci jupanița Neaga vorniceasa de bună voia ei cu știrea tuturor boierilor și dinaintea răposatului Simion voevod și dinaintea divanului domniei lui. Și a tot ținut jupan Pano vistier și chiar până acum în zilele domniei mele și cu bună pace au stat acele mai sus zise sate pe mâinile boierului domniei mele jupan Vasilie al doilea vistier și ale jupaniței lui Catrina, fiica lui jupan Pano vistier. Iar după aceea, cinstita maica domniei mele doamna Neaga a ridicat păra pentru satul Lungii și așa pâra cinstita doamna Neaga înaintea domniei mele că nu a cumpărat jupan Pano vistier satul Lungii dela jupanița Neaga vorniceasa, ci l-a pus zălog și a vrut să-i lepede acei galbeni mai sus spuse în mâinile lui jupan Vasilie al doilea vistier și ale jupaniței lui Catrina, fiica lui Pano vistier. Iar întru aceasta, boierul domniei mele jupan Vasilie al doilea vistier și jupanița lui Catrina, ei au scos și cartea de cumpărare și de întocmire dela răposatul Simion voevod, înaintea domniei mele și am iertat domnia mea și am adevărit domnia mea foarte bine și am mărturisit încă și mulți boieri înaintea domniei mele, în divanul domniei mele, care boieri au fost atunci când a cumpărat jupan Pano vistier cu asprii lui drepti că nu a fost pus ca zălog, cum pâra cinstita doamnă Neaga.

Pentru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui dumnezeu, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea boierului domniei mele lui jupan Vasilie și jupaniței lui Catrina, ca să ție acele mai sus spuse sate și să aibă bună pace dinspre cinstita maică a domniei

mele doamna Neaga, cum a ținut și jupan Pano vistier și mai dinainte vreme, până la moartea lui și până în zilele domniei mele. Și a rămas cinstita doamna Neaga de lege dinaintea domniei mele și dinaintea divanului domniei mele.

Pentru aceea, am dat și domnia mea boierului domniei mele lui jupan Vasile al doilea vistier și jupanței lui Catarina, fiica lui jupan Pano vistier, ca să le fie ocină și ohabă, lui și fiilor lui, nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Gherghie fost hatman și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și Cârstea spătar și Necula clucer și Bratul comis și Mihalachi stolnic și Lupul paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic jupan Nica mare logofăt.

Și am scris Erimia logofăt în scaunul Târgoviște, luna Noembrie 20 zile și cursul anilor dela Adam până acum, în anul 7122 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LVIII/14.

Orig. slav., perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. la LXXVI/18 bis.

211

<1613> Noembrie 26.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele doamnei Neaga, ca să-i fie o Țigancă, anume Doda și cu un fecior, anu<me>.....¹⁾ altul, pentru că au cumpăratu doamna Neaga acești Țigani ce sântu mai sus scriș<i> dela.....¹⁾ fecioru lu Marco de Coman<i>, dereptu 1200 de aspri gata. Și-au vândut Staico acești Țigani ce sântu mai <sus> scriș<i> doamnie Neagăi, de a lui bună voe și cu știrea tuturor megiiașilor de împrij<i>ul locului.

Dereptu aciaia, am datu dumnia mea să fie volnică doamna Neaga să șie ție acești Țigani, ce sântu mai sus scriș<i>, niminea să nu o mai băntuiască, preste cartea dum<nii>mélé.

Și astfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic însuși spusa domniei mele.

A scris Stanciu, în luna Noembrie 26 zile.

Acad. R.P.R., CXXVI/27.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Copie Arh. St. Buc., condica ep. Buzăo, nr. 173 f. 592.

¹⁾ loc șters în orig.

613 (7122) Noembrie, Fârgoviște.

«Întru Hristos dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitoriu Io Radul voivod, feciorul răposatului Mihnei vodă, nepotul bătrânului și slăvitului, răposatului Io Alexandru voivod, cu mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu stăpânitoriu și domnū a toată Țara Rumânească, încă și laturilor plaiurilor Almașului și Făgărașului povățuitoriu. Bine am voit domnia mea cu bunăvoința mea și cu curată și luminată inemă a domniei mele, ca să proslăvescu pre dumnezeu cel ce m'au slăvit pre mine și cu mărire m'au înalțat pre scaunul răposaiilor părinților domniei mele.

Iată am dăruit domnia mea acest cu totul cinstit și bine închipuit și mai întâi cinstit decât toate darurile ceste de acum, acest hrisov al domniei mele, satului Bărca și moșnénilor satului, anume Tunsilă Ivănuș și Pleșuvul și popa Șarban și Radul și Cândrea și Gurăgoală și Florea și Voinéci și Breazul și Ranciul și Dan și Grozea și Tatomir și Fiera și Dragosin și Bălan Baștea și Răiusul și Leucă¹⁾ și Tatomir și Bran și Cărbune și Ghindul și Puiul și Rădoică și Ciolpan și Botul, cu toți frații lor și ciata lor și cu feciorii lor, câți dumnezeu le va da, ca să le fie lor satul Bărca, tot, cu tot hotarul și cu vilele și cu tot venitul du peste tot hotarul, den hotaru până iar la hotarul.

Și hotarul satului să să știe: de cătră Hurezi până la Grindul cu piatra și până la mägura Cioarei și märke la mägura Schiteșăi și până la Măgurile la Săratele și până la capul Măgurilor până la mägura Boțocăi; apoi iar până la calea Călugărénilor și märke până la drumul Diului și până la mägura Cărvanului și märke pe drumul Diului până la calea Goicii la Ulmuleț dă cătră Ploscă, până la lacul Caetilor, până la mägurile Gémei și până la mägura Ciutei.

Pentru că acel sat ce s'au zis mai sus Bărca, el au fost bătrână și driaptă moșie de la moșăi și dela strămoșăi lor. Apoi, când au fost în zilele răposatului Mihail voivod, iar domnia sa Mihail voivod au înpresurat pe acel sat, ce s'au zis mai sus Bărca, cu nește năpăști dă biruri și li-au fost lepădat lor numai 10.000 de aspri și le-au fost loat tot satul lor de i-au rumănit fără nici o dreptate; și de atuncea până acum tot au fost acest sat ce s'au zis mai sus Bărca, rumăni.

Deci, când au fost acum în zilele domniei mele, când s'au milostivit domnul dumnezeu și cinstitul împărat spre domnia mea, de m'au dăruit cu domnia și cu schiptru-i stăpânirii Țării Rumânești, iar acel sat ce s'au zis mai sus Bărca, el au venit toți înaintea domniei mele la divan, de s'au plănsu de strămbărate, cum i-au rumănit Mihail voivod, în sila lui, pentru niște năpăști dă biruri și le-au fost lepădat numai 10.000 de aspri. Iar întru acéia, domnia mea singur am

¹⁾ In ms. 195 f. 58: „Leul”

căutat și am socotit, împreună cu tot sfatul și boiarii domniei mele den divan și mari și mici. Și am văzut singur domnia mea atâta păcat și lacrimi de către acei săraci megiiși ce s'au zis mai sus.

Deci m'am milostivit domnia mea, de am slobozit pre acel sat ce s'au zis mai sus Bărca, de s'au răscumpărat ei de cătră domnia mea cu 150.000 de aspri, gata, ca să fie ei iarăș megiiși slobozi, cum au fost și de mai nainte vrême. Și s'au răscumpărat ei denaintea a tot divanul și a tuturor celor den curtea domniei mele și mari și mici, ca să fie ei iarăș oameni slobozi, cum au fost dentru'ntâi.

Drept acéia, am dat domnia mea satului Bărca și tuturor moșnénilor satului ce s'au zis mai sus, ca să le fie lor tot satul lor, dupretutindenea cu tot hotarul, să le fie lor moșie ohabnică și feciorilor lor și nepoților lor.

Încă și blestem am pus domnia mea: după petrecaniia domniei mele pre carele va alége domnul dumnezeu a fi domnu Țărâi Rumânești, au den fiii domniei mele sau den neamul nostru sau, den alt oarecarele den pravoslavnicii domni, de va cinsti și va înoi și va întări acest hrisev al domniei mele, pre acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească întru domnia lui și în veacul viitoriu sufletul lui. Iar de nu va cinsti și nu va întări acest hrisev al domniei mele, ci-l va călca și-l va defăima și-l va sparge, prea acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească întru domnia lui, ci să-i ucigă aici trupul lui, iar în veacul viitoriu sufletul lui. Și să fie procler și afurisit de 318 păcînți sfinți dela Nichea și să aibă parte cu Iuda și cu Ariia la un loc și cu alți necredincioși Jădovi, carii au strigat asupra sângelui domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Isus Hristos și au zis: «ia-l, ia-l răstignéște-l pre el», sângele lui asupra lor și asupra feciorilor lor carele ieste și va fi în véci, amin.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Vintilă mare dvornic și jupan Nica mare logofăt și Dédiul vistier și Cărstea spatâr și Mihalache stolnic și Bratul comis și Lupul peharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic însuni domnia mea am zis.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris degrab în orașul Târgoviștii, la luna lui Noemvrie...²⁾ zile, leat 7122 <1613>.

<Io Radu voevod>.

Arh. St. Buc., Condiica m-rii Sadova, nr. 715 f. 1081—1083.

Copie rom.; altă copie rom. ms. 295 f. 58—59, după care s'a făcut completarea semnăturii.

¹⁾ În ms 195 f. 58: Leul.

²⁾ loc alb în text.

1613 (7122) Decembrie 2, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Neagul și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină la Jigoreni, însă din partea lui Vladul a treia parte din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și cu două pogoane de vie în deal, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul. Și semnele ocinii să se știe: dela Comoară până în piatra Cislăului. Pentrucă această ocină care e mai sus scrisă, ea a fost a lui Vladul de moștenire. Apoi Vladul el a dat-o zestre fiicei sale Stana, preoteasa popii Rădulca.

Și iarăși să fie popii Neagul ocină la Jigoreni, însă partea lui Velea, toată, oricât se va alege, însă până în moara Covului; pentrucă această ocină mai sus spusă a fost cumpărată de popa Rădulea, bunicul Dragnii, preoteasa popii Neagul, dela Velea încă de mai nainte vreme, din zilele lui Alexandru voevod, pentru 1500 aspri de argint.

Și iarăși să fie popii Neagul și preotesii lui Dragna ocină la Jigoreni, însă din partea lui Frumoiul două pogoane de vie în deal și cu 2 stânjeni de ocină în câmp, pentrucă au fost cumpărate de popa Rădulea dela Frumoiul, pentru 1000 aspri de argint. Și iar să fie popii Neagul și preotesii lui Dragna, însă din partea lui Stanciul Cotorcea 20 de stânjeni de ocină, din moara Covului până în piatra Cislăului, pentrucă a cumpărat-o popa Rădulca, bunicul Dragnei, dela Stanciul Cotorcea, pentru 800 aspri gata.

Și iar să fie popii Neagul și preotesii lui Dragna un ogor în valea Fănațelor pe care l-a cumpărat popa Rădulea dela Mihul al Călugărului din Dătcoi, pentru 100 aspri. Și iar să fie popii Neagul și preotesii lui Dragna un ogor în valea Fănațelor, însă a fost cumpărat de popa Rădulea dela Dragna, pentru 100 aspri.

Și iar să fie popii Neagul și preotesii lui Dragna un ogor peste vale, însă l-a cumpărat popa Rădulea dela Frumoiul, pentru 100 aspri și un ogor la Murmente dela Radul Perțea, pentru 1000 aspri și un ogor dela Badea, numit Pe Cumpănă, pentru 100 aspri.

Și iar să fie popii Neagul și preotesii lui Dragna un pogon de vie în deal la Jigoreni, însă l-a cumpărat popa Rădulea, Dragnii, preoteasa popii Neagul, dela popa Neagoe din Fintești, pentru 250 aspri.

Și iarăși a cumpărat singur popa Neagul ocină în Jigoreni trei pogoane de vie și cu trei stânjeni de ocină dela Badea, tatăl lui Șteful, pentru 1500 aspri gata, încă de mai nainte vreme, din zilele răposatului Mihail voevod. Și iar a cumpărat singur popa Neagul dela Dobra Badei o jumătate de pogon de vie și un stângen de ocină, pentru 300 aspri și un loc de casă în Jigoreni dela Toader, pentru 400 aspri gata.

Și iar a cumpărat popa Neagul împreună cu preoteasa lui Dragna un pogon de vic dela Cărstian din Netezești, pentru 400 aspri gata și un ogor dela Badea peste vale, pentru 50 aspri.

Și iar să fie preotesii Dragna o jumătate de loc de casă în Jigoreni, pentru că i-a dat-o Radul, pentru frăția pe care a făcut-o cu el.

Și iar să fie preotesii Dragna o jumătate de pogon de țelină în deal, pentru că a dăruit-o popa Lăudat din Fintești, iar pentru frăție.

Și iar a cumpărat Crăciun un pogon de vic și 1 sfert și jumătate stânjien¹⁾ dela Dragomir, pentru 580 aspri.

<Și> iar să fie lui Stoica un loc de casă în Jigoreni, pentru că a cumpărat Stoica dela Ciorovic, pentru 350 aspri. Și iar a cumpărat Stoica dela Neagoe un pogon de vic în deal și un stânjien de ocină în câmp, dela Comoară până în piatra Cislăului pentru 550 aspri.

Și iar a cumpărat Stoica dela Răgățănoac, însă din partea lui Duiutul trei stânjieni și jumătate de ocină și trei sferturi de vie în deal, pentru 450 aspri gata, încă de mai înainte vreme, din zilele lui Mihail voevod.

Și iar a cumpărat Vladul dela Radul jumătate de loc de casă în Jigoreni pentru 200 aspri.

Și au vândut acești mai sus spuși numiți oameni, părțile lor de ocină, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor de sus din jos și din jurul locului.

Și încă au mărturisit, popa Neagul și Crăciun și Stoica înaintea domniei mele cu mulți oameni buni, că sunt ale lor drepte dedine fără nicio gâlceavă și au avut și cărți însă și le-au pierdut.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea popii Neagul, ca să-i fie ocine, dedine și ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Cărstea mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris, Lepădat logofăt, în cetatea Târgoviște, luna Decembrie 2 zile și dela Adam cursul anilor, în anul 7122 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-reu Radu-Vodă, XIX bis/5.
Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foță.

214

1613 (7122) Decembrie 2, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul lui Mihnea voevod, nepotul marelui și preabunului, bătrânului, răposatului Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stan

¹⁾ Rescriere peste razură.

și verei lui Anca și cu fiii lor, câți le va da dumnezeu, ca să le fie ocină în Merișani și în Vâlcele și în Căcășani, însă partea unchiului Albul și partea unchiului Tudor, toate părțile lor, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului de peste tot, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că aceste ocine și dedine care sunt mai sus spuse, ele au fost ale lui Albul și ale lui Tudor de moștenire încă de mai înainte vreme, din zilele bătrânilor domni de demult. Astfel, când a fost apoi, după moartea lor, nu a rămas nici un fiu din trupul lor, afară numai de nepoții lor Stan și Anca.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, Stan și Anca au avut părâ înaintea domniei mele cu Drăgoiu, ginerele lui Tatul, pentru partea lui Albul și pentru partea lui Tudor din Merișani și din Vâlcele și din Căcășani, pentru că Drăgoiu a ținut pe fiica lui Tatul, anume Neacșa, nepoata lui Albul și a lui Tudor. Apoi, cât au trăit ei amândoi, iar Drăgoiu a vândut partea socrului său Tatul din Merișani și din Vâlcele jumătate. Iar, apoi când a fost în urmă, după moartea Neacșei, soția lui, iar Drăgoiu el a vrut să țină în puterea lui și partea lui Albul și partea lui Tudor; dar fi din trupul lor n'a rămas nimeni. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am adevărit și domnia mea cu tot divanul domniei mele că Drăgoiu, ginerele lui Tatul, nu are nici un amestec cu părțile și cu dedinele lui Albul și ale lui Tudor care sunt mai sus scrise, afară numai de Stan și vara lui Anca. Și Drăgoiu a fost de față înaintea domniei mele cu Stan și cu Anca. Și Drăgoiu a rămas de lege și de judecată înaintea domniei mele.

De aceia, am dat domnia mea lui Stan și Ancăi ca să țină ei dedinele care sunt mai sus spuse, ca să le fie dedină și de ohabă lor, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele

Iată dar și martori punem domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Cârstea mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, cu învățătura lui Fiera logofăt în cetatea Târgoviște, Decembrie 2 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7122 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Azh. St. Buc., M-reca Radu Vodă XIX bis/5.

Orig. slav perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din anul 1900.

1613 (7122) Decembrie 17.

Zapis Barbului de vânzare.

Eu Barbu *din* Hlemona și cu frate-micu Iscrul, scris-am aciastă a mea carte, cum să știe că i-am vândutu iuzbașii Oprii *din* Craiova dintr'o fune 3 părți, de ia iuzbașa 3 locuri și Barbul iar un locu, a patra parte are Barbul. Și o amu vândut-o de a noastră bună voie în ughi 15. Și o am vândut-o ca să-i fie lui moșie ohamnică, lui și feciorilor lui și nepoților lui și strănepoților lui. I-am vândut din siliști și din loc de casă și din câmpu și din pădure și din loc de fântână și din vadu dă moră și de pretutindene de peste tot locul unde va ține Barbul, tot să-l fie iuzbașa Oprea.

Drept accia, am pus mărturii megiashi buni, anume: Gheorghe Cojocarul *din* Craiova și Jitian log. și popa Necola *din* Hlemona și Alecse și Stoian și Tânasie și Bălauru și Necola și Stoiaan. Aceste mărturii au fost cându s'au făcut aciastă carte și s'au tocmit cu acia moșie.

Scris popa Dumitru *din* Craiova, Dichembrie 17 zile, leat 7122 <1613>.

Și s'au cumpărat aciastă moșie cându au venit Radul vodă de au conăcit la fântâna Popovei.

Arh. St. Buc., Condița m-rîi Bucovățul, nr. 722 f. 370.

Copie rom.

1613 (7122) Decembrie 29, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul lui Mihnea voevod, nepotul preabunului, bătrânului, răposatului Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Mihai vătaf și cu fiii lui, câți i-a dăruit dumnezeu, ca să-i fie un loc de casă și cu pivniță de piatră și cu grădină dimprejur, aici în orașul domniei mele în Târgoviște, pentru că acest loc de casă și cu pivniță, care este mai sus scris a fost cumpărat de mai înainte vreme de Preda clucer din Țânțăreni, din zilele altor bătrâni domni, de demult. Iar apoi, când a fost în urmă, în zilele lui Șerban voevod, Barbul, fiul lui Preda clucer din Țânțăreni, el a vândut acest loc de casă cu pivnița și cu grădina dimprejur lui Mihai vătaf, pentru 7000 aspri gata.

Și iarăși să-i fie slugii domniei mele lui Mihai vătaf o casă și cu locul cât se va alege tot în Târgoviște, pentru că a cumpărat-o dela Dălban cizmarul, pentru 300 aspri gata. Și iarăși să-i fie lui Mihai vătaf o casă cu locul dimprejur cât se va alege, pentru că a cumpărat-o Mihai vătaf locul cu casa dela Paraschiva, fratele lui Dălban cizmarul, pentru 1000 aspri, toți gata, pentru că aceste

locuri de casă cati sunt mai sus spuse, au fost cumpărate de Dălbănuș cizmarul și de fratele său Paraschiya, mai întâi dela Drăghici, fiul lui Sava. Dar când a fost după aceea, iarăși în zilele lui Șerban voevod, s'a sculat Drăghici și cât loc i-a rămas lui nevândut, l-a vândut iarăși lui Mihai vătaf, pentru 4000 aspri, toți gata, dar să se știe că locul pe care l-a cumpărat Mihai vătaf, cu pivniță și cu grădină, mai întâi dela Barbul, fiul lui Preda din Țânțăreni, ține până la locul preotesei Armeanca.

Și au vândut acești vânzători, care sunt mai sus spuși, locurile lor aici în oraș în Târgoviște, de bună voia lor și cu știrea întregii mahalale dimprejur. Și încă au fost atunci la învoiala lor mulți orășeni, oameni buni, bătrâni, însă anume: popa Stanciul cel bătrân și Anania și Cârstea sudeț și fiul lui Vladul și Mibosaiu lui Anania¹⁾, și mulți oameni care nu sunt scriși aici.

Pentru aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele lui Mihaiu vătaf, ca să-i fie aceste locuri de casă dedină și ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și Cârstea spătar și Mihalachi stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și eu, Lepădat, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, în luna Decembrie 29 zile și dela Adam până acum curgerea anilor, în anul 7122 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

(Pe verso o notiță cu următorul cuprins): Fiindcă locurile și pînțele câte au fost în Târgoviște din vechime ale dumneilor boierilor Dudești, s'au afierosit de dum. boerul, la sfântul și de viață prîmitorul mormânt, leat 1781, când au venit aici în Vlahia preafericitul patriarh chiric Avramie, toate alte cărți și hrisoave s'au dat și acesta nu s'au găsit atunci, că s'ar fi dat împreună, măcar că nu e de vreo treabă, de vreme ce hrisovul răposatului Costandin voevod Brâncoveanu, carele s'au dat, arată toată locurile, cu mai bună și osebire înțelegere. Eu Marin logofăt, 1782 Aprilie.

Acad. R.P.R., XLI/38.

Orig. slav., perg., pecete aplicată acoperită cu foiță

Cu o trad. rom. la cota XLI/38

217

1614 (7122) Ianuarie 7.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stoicanul din Buzău și cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie a pogoane

¹⁾ Cuvintele dela: «și fiul lui Vladul . . . lui Anania» sunt scrise posterior cu altă cerneală.

de vie cu ocină în dealul Săsenilor, pentru că a cumpărat Stoicanul dela Vișa, fiica lui Stoica din Buzău, pentru 700 aspri gata; însă ocina dela malul Buzăului până în lacul cu răchiți și iarăși a cumpărat Stoicanul 2 pogoane de vie în dealul Săsenilor și un stânjen de ocină, din malul Buzăului până în lacul cu răchiți, dela Stănilă din Suseni, pentru 250 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Stoicanul 1 pogon de vie nedajnic în dealul Săsenilor și cu tot locul caselor dela Buduna, soția lui Radu Ciocoiul, pentru 8000 aspri gata. Și acești numiți oameni au vândut aceste mai sus zise ocine și pogoane de vie de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor dimprejurul locului.

Și la această întocmire au fost mulți megiași, dar anume: din Buzău, Borcea și Stan și Țințea și Agustin și diacu Pătru și Stan și Ștefan și din Buorul, popa Cristian și din Bărbuceești, Coman Culadici.

De aceia, am dat și domnia mea lui Stoican, ca să-i fie ocinele și viile mai sus spuse de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Cârstea mare vornic și jupan Lupul mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bărnad mare postelnic și ispravnic jupan Lupul mare logofăt.

Și eu, Thudosie gramatic, < am scris > luna Ianuarie 7 zile, dela Adam până acuma, cursul anilor 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Bradu, Hanu Greci și Codreni, XVI/2.

Orig. slav perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1902.

218

1614 (7122) Ianuarie 10.

† Să să știe megiașie jupan Vintikă vornicul și ai călcușgărilor dila Tismana și dila Govora, anum<e>: de în Bărca, Drag<o>mir și de Livezi, Novac și de Bohan, Conda și de Băldăluu, Milea și de Viianul, Stan Râșpopoul și de Urzicuța, Vladul, ca să caute să tocmească cum vor afla cu sufletii lor, pentru 3 rumâni, de Bistrețu unul și de Strâmba 2. Deci să tocmească cum va fi cu deriptul, ai cui vor fi.

Alifel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic Dragosem portar.

Scris Ianuarie 10 zile, anul 7122 <1643>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCVII/1.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

<1614> Ianuarie 12.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele satului Costești al sven-tei mănăstiri al Bistriței, ca să fie în pace și slobod de bir și de găleată și de fân și de dijmă de stupi și de gorștini de oi și de porci și de oaze scacă și de toate slujbele și mâncăturile câte sântu preste anu în țara domnii mele, pentrucă i-am ertat domnia mea cum iaste mai sus scris, cum i-au fost ertat ș'alți domni mai de <na>inte, să fie de treaba și de poslușanie sven-tei mănăstiri.*

Dereptu aceia și voi, slugile domnii mele, oare carci vețci înmbla în slujba domnii mele, în vrême ce vețci vedea această carte a domnii mele, iar voi în pace și slobod să lăsați tot satul Costești, de toate slujbele și mâncăturile, cum iaste mai sus scris. Și nimené să nu să ispitească a-i băntui preste aceasta carte a domnii mele.

Și într'alt chip să nu fie, după spusa domnii mele. Ispravnic însăși spusa domniei mele. Scris în luna Iannarie 12 zile.

† *Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, LXI/8.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

Copie rom. ms. 192 f. 140; ms 713 f. 685v—686.

Data posterioară întăririi mitropolitului Luca din 1613 Ian. 13 și a lui Panajot mare stolnic din 1613 Fevr. 24.

1614 (7122) Ianuarie 12.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, sfintei dumnezeieștii mănăstiri, de lângă București, unde este brumul sfintei Troițe și părintelui egumen Gligorie și tuturor călugărilor care trăiesc în acest sfânt lăcaș, ca să fie volnici cu aciasta carte a domnii mele să caute de toate bucatele și de toate moșiile, ce va fi avut mănăstirea Stelei spătariul dela București să le stră[in]ngă, ori ce se va putea afla de bucatele mănăstirii a Stelei spătariul ori sate ori ocine ori rumăni ori Țigani ori bălți ori vaduri de mori ori mult puțin ce se va alége, tot să fie volnic părintele egumenul ce iaste mai sus scris, să le stră[in]ngă, pentru că le-am dat și le-am adaos domnia mea să fie în mănăstirea domnii mele, ce iaste mai sus scrisă și de nimenilé opreală, că așa iaste învățătura domnii mele.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele. A scris Lepădat, Ian. 12 zile, în anul 7122 <1614>.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, XXIII/4.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete inclară, căzută.

Cu o copie rom. din sec. XVIII; altă copie rom. ms. 256 f. 108.

1614 (7122) Ianuarie 18, Târgoviște.

În Hristos dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul, Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și slăvitului, răposatului Io Alexandru voevod, încă și herțeg al părților de peste munți, Amlaș și Făgăraș, a binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință, cu curată, luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu cel ce m'a proslăvit și cu slavă m'a înălțat pe scaunul sfântărașilor părinți ai domniei mele.

Iată, am dăruit și domnia mea acest de față atotcinstit, cu frumoasă față și preacinstit hrisov al domniei mele, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, satului Intorsura de Sus și moștenilor satului, anume: Stolan și Stănea și Bancea și Țura și Nan și Nalba și Negomir și Pârveche și Albul cu toți frații și cu ceata lor și cu fiii, câți dumnezeu le va da, ca să le fie satul și dedina lor, satul Intorsura, tot, cu tot hotarul și cu tot venitul, din hotar iar până în hotar. Iar hotarul satului să se știe: întâi din drumul Stejarului dinspre Vianul, jos în Valea Cricovului și pe Valea Cricovului dinspre Perișorul, în jos, la gura mare a Poenarilor și de acolo, pe drumul Urzicii, până în drumul Purcarului și de acolo până în drumul Intorsurii din Jos până în Două Măguri și de acolo până în hotarul vechiu, pe unde stă piatra pusă de moșii lor și de acolo până în stejar, unde e hotarul cel vechi și de acolo până la piatra de peste Intorsura de Jos și pe drumul Vianului până în drumul Stejarului. Pentru că este a lor veche și dreaptă ocină și de moștenire, din moși strămoși, încă de mai înainte vreme, din zilele altor domni bătrâni de demult, care au fost mai înainte de noi. Și tot au fost ei cnezi cu ocine.

Apoi, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, acei moșteni cari sunt mai sus spuși, din sat din Intorsura de Sus, ei s'au vândut răposatului Mihail voevod fără voia lor și pentru năpăști cu care au fost asupriți și cotropiți de multe biruri, pe care le-a pus pe umerii lor, pentru 15.000 aspri.

Apoi răposatului Mihail voevod i s'a întâmplat vremea de l-a bătut cântălierul și cu Irimia voevod și Simion voevod cu Leșii pe apa Telcajenului, aici în țară. Apoi, răposatul Mihail voevod a vrut să pribegească în Țara Nemțească. Apoi, domnia lui a avut multă nevoie și lipsă de aspri pentru lefile ostașilor lui, care vor pribegea cu domnia lui în Țara Nemțească. Într'accia, răposatul Mihail voevod în alt chip n'a avut ce să facă pentru nevoia lui, ci a trimis atunci pe boierul domniei lui Panait ban din Hotărani, la toți moștenii satului din Tor-

sura de Sus, cari sunt mai sus spuși, să dea ei bani să se răscumperc dela domnia lui, să fie ei iar cnezi, cum au fost ei și dintâi. Apoi, acești numiți oameni mai sus spuși, ei au adunat aspri 40.000, împreună cu boierul domniei lui Panait ban, de i-au adus la Mihai voevod, de s'au răscumpărat dela domnia lui cu acești aspri care sunt mai sus spuși să fie ei iar cnezi cu dedinele lor. Apoi au ținut ei ocina și satul lor cu bună pace.

După aceia, s'a întâmplat vremea, când s'au ridicat Buzeștii cu haiducii, de au scos pe Simion voevod de aici din țară. Apoi Buzeștii au năpăstuit pe acei cnezi, care sunt mai sus spuși, că nu s'au răscumpărat ei dela răposatul Mihail voevod, ci iar a făcut satul de i-au dat vecini unui haiduc, anume Raț Ianoș. Și tot i-a ținut vecini cu sila. Iar cât a ținut Raț Ianoș acel sat vecini, el n'a luat numai ce este venitul vecinilor, ci a jefuit de le-a luat multe averi și aspri fără dreptate.

Astfel, după aceia, acei moșteni mai sus spuși din Torsura de Sus, ei au venit înaintea lui Radul voevod Șerban, de s'au plâns de marea strâmbătate și asuprire înaintea domniei lui, că i-a jefuit Raț Ianoș, de le-a luat multe averi în aspri, fără dreptate și s'au pârît ei de față înaintea domniei lui. Într'aceia, Radul voevod Șerban, domnia lui n'a voit să creadă pe acei oameni mai sus spuși cum au pârît ei înaintea domniei lui, ci le-a dat între ei 12 megiași din juxul locului; și a fost ispravnic sluga domniei lui Voico paharnic, ca să ia seama: au mințit ei înaintea domniei lui sau nu.

Apoi după aceia, Voico paharnic și împreună cu acei 12 megiași, ei au luat seama și așa au adevărit cu sufletele lor.....¹⁾ 45.000 aspri fără cale și fără dreptate și a rămas Raț Ianoș dator să întoarcă acestor oameni mai sus spuși acești 45.000 aspri. Iar apoi, Raț Ianoș.....¹⁾, pentrucă i s'a întâmplat lui moarte de grabă, de a murit.

Pe urmă, când a fost acum, în zilele când am stat domnia mea să fiu stăpânitor și domn.....¹⁾ împăratului, iar acești oameni mai sus spuși ei au venit toți înaintea domniei mele, de s'au plâns și au jefuit că s'au răscumpărat ei dela Mihai voevod, iar după aceia Buzeștii fără lege și fără judecată i-au dat să fie vecini lui Raț Ianoș. Iar într'aceia, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei lui și am adevărit domnia mea că s'au răscumpărat dela Mihai cu 40.000 aspri gata, iar pe urmă le-au făcut Buzeștii silă.

Pentru aceia și domnia mea, încă m'am milostivit de i-am liberat de vecinie și s'au răscumpărat ei dela domnia mea cu 98.000 aspri bani, gata ca să fie ei iar cnezi cu ocinele lor, cum au fost și mai înainte vreme și să fie în pace de toți oamenii, căci s'au răscumpărat ei dela domnia mea dinaintea întregului divan.

¹⁾ loc alb în text

în apa Jiului, apoi pe apa Jiului la vale până în poiana Tutucă și până în hotarul Vișaniței până la marginea Ciulniței din sus și din jos, pe capul Vârciorobului până în gura Scurtei, până în culmea Obedinului, apoi pe culme în sus până în obârșia Gurbănesei peste matca Cerbului, până în matca Sterchiaviței.

Pentru că acest mai sus numit sat, siliștea Mihăița, a fost dat și miluit de mai înainte vreme de jupan Marcea postelnic și de sora lui jupanița Zamfira bunicilor acestora mai sus spuși și numiți oameni, lui popa Oprea și lui Mărțea și lui Părvul și fraților lor și cetei lor, pentru pomană și încă le-au fost lor și cumetri. . . .¹⁾ popa Oprea și cu frații lui mai sus spuși, pe sora lui jupan Marcea . . .²⁾ pe jupanița Zamfira dela un Evreu cu 9590 aspri turcești, încă mai de de mult. Pentru accia, a dat și a miluit jupan Marcea postelnic și sora lui jupanița Zamfira și pentru pomană, căci au fost și cumetri și să le fie veșnică pomenire. Și întru aceasta am văzut domnia mea și am cetit și cartea din mâinile lui jupan Marcea postelnic și a surorii lui jupanița Zamfira, cartea lui făcută cu mare blestem și afurisenie.

Pentru aceia, am dat și domnia mea acestor oameni megiași spuși și rumiți mai sus, ca să le fie siliștea Mihăița, ocină și de ohabă lor și filor lor nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatinsă, după porunca domniei mele.

Încă și blestem a pus și domnia mea: după trecerea a domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn în Țara Românească sau din copii noștri sau din neamul nostru sau, după greșelile noastre din alt neam, dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele și pomana acestor mai sus scriși boieri, ci o va strica și o va călca și o va rușina, pe acela domnul dumnezeu să-l calce și să-l rușineze și să-i omoare aici trupul, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși Iudei, care au strigat lui dumnezeu: „ia-l și răstignește-l“ și sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ceea ce va fi în veci, amin.

Iată și martori: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Lupul mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și Leca spătar și Mihalachi stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic jupan Dediul mare vistier.

Și Eremia logofăt am scris în scaunul Târgoviștei, cu învățatura lui Paraschiv logofăt, luna Ianuarie 25 zile și curgerea anilor dela Adam până acum, în anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XLI/40.

Orig. slav perg., pecete aplicată, căzută.

¹⁾ loc rupt în original.

1614 (7122) Ianuarie 26, < Orașul de Floci >.

† Scris-am noi, Costandin județul și 12 pângari și cu oameni buni oșoșani de oraș de Floci, ciast<ă> carte a noastră cestui om, anum<e> Stanciul lu Ioniț<ă> cum să se știe cumpărat niște locure de grădini pre ale lui derepte bucate, locure nelucrate părăgină și mărăcini; însă o fâșie de la C<â>rstea al Brutei de Blag<o>deșt<i>, dereptu preț 8 talere bătute de argintu și pre iap<ă> bun<ă>; și, altă fâșie dela o muere, anum<e> Negrita alături cu cea de sus, dereptu preț 600 de aspri.

Și iar<ă>și alătura cu acéle doo fâșii au cumpărat dela Pan<ă> al lu Socol în preț dereptu iap<ă>, de le-au făcut câte trele o grădină să se hrănească. Și 2 fâșii dela C<â>rstea și dela Negrita le-au cumpărat Stanciul de în zilele răposatului Mihaiu voevod, fost-au a<n>i 7102 <1594> și césta dela Pan<ă> o au cumpărat în zilele domnu nostru Radul voevod, feciorul răposatului Mihnei voevod.

Așa au cumpărat Stanciul acéle trei locure de grădini pre ale lui bucate derepte, aspri gata și dobitoace.

Și au vândut acești oameni<i> C<â>rstea și Negrit<a> și Pan<ă> acéle locure de a lor bun<ă> voe și cu știrea a toat<ă> rudenia lor și cu știrea megiașilor de sus și de jos și de înaintea orașului, cu bun<ă> pace.

Pântru acéle, am făcut Stanciul<ui> ciast<ă> carte a noastră, ca să-i fie acéle loc<u>re câte trele ce-s mai sus zise ocini de moșie lui și feciorilor și nepoților și stre<ne>poților lui, neclătinat<e> în vecie.

Și iast<e> mărturie; Stanciul diaconul și Dragot<ă> cel mic și Dobran cu fiu său Drăgan și Radul Zaeț și C<â>rstea și Stan feciorul lu Nistor și Vălcul frat<e> lu Dragot<ă>.

Am scris eu, popa Neagoslav protopopul, luna Ianuarie 26 zile, în anul curgător 7122 <1614>.

(Pe verso:) «Cartea lui Nede<l>co, care au închinat via».

Arch. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, XXVII/1.

Orig. rom. hârtie filigian, pecete aplicată căzută.

1614 (7122) Ianuarie 26, Târgoviște.

Hrisovul răposatului Radul voevod pentru moșăc Cioroiul, ca să o stăpânească mănăstirea, leat 7122 <1614>.

Cu mila lui dumnezeu, eu Radul voivod și domnă a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și prebunului Mihnei voivod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domnii mele sfântei și dumneze<e>știi mănăstiri Căluu, pentrucă am dat

ei o parte de moșie în satul Cioroiu, însă parte Neculcii din Vlădeni, toată, ori câtă s'ar alege du preste tot hotarul și cu rumăni și cu tot venitul.

Pentru că aciastă mai sus numită parte de moșăie au fost de moștenire a Neculcii den Vlădeni. Drept aciia, cându au fost în zilele răposatului tatălui domnii mele Mihnei voevod, Neculce den Vlădeni, el o au făcutu vânzătoare parte lui de moșie. Iar rumăni Neculcii din Cioroi au vrut să să judeciască, ci s'au tocmitu cu Neculcia cu aciastă parte dă moșăie mai sus numită în 20.000 dă aspri. Și au dat toți bani în mâniile Neculcii.

Iar după aciasta, cu Radul clucer Buzescul înțelegându că iaste aciastă moșie mai sus numită parte de moșie vândută și răscumpărată de numiții mai sus rumăni din Cioroi, ca să fie stăpân în satul lui, el n'au vrut să lase să stăpâniască să fie frați cu dănsul, ci au dat și au întorsu acești numiți mai sus 20.000 dă aspri în mâniile Neculcii, iar Nicolce au dat acești bani mai sus numiți în mâniile rumănilor. Și au luat Radul clucer Buzescul aciastă mai sus numită parte dă moșie și cu rumăni, ca să fie lui dă moștenire. Și au tot stăpănit cu bună pace.

Iar când au fost acum în zilele domnii mele, iar egumenul Irimia dă la aciastă sfântă mănăstire numită mai sus, el au avut pără înainte domnii mele cu un rumăn, anumc Dumitru, feciorul Milii din Cioroi. Și aceste părăia Dumitru cum că ar fi lăpădată acești bani mai sus numiți sfintei mănăstiri, care să numește mai sus, ca să fie ei slobozi în sat. Pentru aciasta, domnia mea am căutat și am judecatu pre dreptate și pre lege cu toți cinstiții îndreptătorii domnii mele și am socotitu însumi domnia mea, cum că nu să cade de atunce, ca să lepede acei mai sus numiți aspre pre care și atunce jumătate au fost ai Radului clucer cumpărată aciastă mai sus numită moșie și avându Radul clucer și de moștenire în satul Cioroiu de mai nainte vreme. Și au rămas Dumitru dă lege înainte domnii mele.

Pentru aciasta, am dat și domnia mea sfintei și dunnezeștii mănăstiri, ca să fie ei aciastă mai sus numită moșie, ohabnică stătătoare și de nimeni neclătită, preste porunca domnii mele.

Însăși mărturii am pusu domnia mea: jupan Ianache mare ban, jupan Cărste mare vornic, jupan Lupul mare logofăt, Dedul mare vistier, Leca spătar și Mihălache stolnic și Bratul comis, Lupul păharnic, Bogdan¹⁾ mare postelnic. Și ispravnic Lupul mare logofăt.

Și am scris eu, Stanciul logofăt din Olănești, în scaunul Târgoviștii, Ghencarie 26 zile, 7122 <1614>.

Arh. St. Buc., Condica m-tii Căluu, nr. 722 f. 207.

Copie rom. Copistul adaugă: «Și au fost ș'altă carte tot a Radului vodă, iar și această tot așa scriia chiar tot un cuvânt, cum aici și acolo».

¹⁾ În actele originale din 1614, marele postelnic se numește Bernad.

1614 (7122) Ianuarie 27, Târgoviște.

† Intru Hristos dumnezeu binecrediciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul «și» singur stăpânitor, Io Radul voevod, fiul răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și slăvitului, răposatului Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți și Amlașului și Făgărașului herțeg, a binevoit domnia mea cu a sa bunăvoință, cu ioima curată și luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu care m'a proslăvit și cu slavă m'a ridicat pe scaunul sfântă răposatului părinte al domniei mele și le-am dat și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și precinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest hrisov de față al domniei mele, lui jupan Mihai și Nastei și lui Neagul al lui Cornea și lui Lazăr Drăghici și lui Stănilă și Stoica cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da și încă și altor oameni, care vor fi străini, din altă țară ori din țara Moldovei sau de peste Dunăre sau din Țara Ungurească fie ori de unde vor fi, numai să fie ei fără dajdie și «care» vor veni în sat în Negoștii de lângă Stăncești și ei toți să fie în pace și liberi de bir și de găleată și de fân și de oi și de oaie seacă și de dijmă de albine și de gorștină de porci și pentru mierc și pentru cai de olac și pentru muncă domnească și pentru vinărici și pentru bani de județ, să nu intre în satul lor și pentru toate slujbele și dările câte sunt peste an în țara domniei mele.

Pentru că le-am făcut domnia mea întocmire și am întocmit cu acei boieri mai sus spuși, dinaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele din divanul și curtea domniei mele și mari și mici, ca să aibă ei bună pace și liniște dinspre toți boierii și dinspre toate slugile domniei mele, care vor fi în slujbă în acel județ să fie ei liniștiți la casele lor, în bună pace, cu toți oamenii lor câți vor putea să-i adune în acel sat, din altă țară, oameni străini, fie ori de unde vor fi, numai să fie ei fără dajdie. Si aceștia toți să fie în pace de tot ceea ce este spus mai sus, și pentru oaste iarăși să fie liniștiți în zilele și viața domniei mele și încă în zilele altor bătrâni binecinstitori domni, care vor fi după «plecarca» noastră de aici, numai să aibă ei, acei boieri mai sus spuși, cu satul lor și cu toți oamenii lor, câți vor aduna din altă țară, oameni străini, fără dajde cum este mai sus scris, să plătească și să dea domniei mele dare pe un an câte 100 de galbeni, însă 50 de galbeni să dea ei la sf. Dumitru, iar acei 50 de galbeni să-i dea ei de sf. Gheorghe și să-i aducă ei aici la domnia mea acei galbeni mai sus spuși, deplin, în vistieria domniei mele, dar ei singuri în ființă să aducă acei galbeni mai sus spuși.

Iar pentru rândul judecății, dacă nu vor putea să-și așeze bătrânii lor din sat, care să le facă judecata lor cu dreptate, alți boieri sau prădăciune să nu intre

în satul lor nici într'o parte, ci să vie ei aici la scaunul domniei mele, unde se judecă toată țara, iar altul, niciunul să n'aibă voie să intre în acel sat mai sus spus.

Așa am întocmit domnia mea cu acei boieri mai sus spuși dinaintea întregului divan al domniei mele, după cum este scris mai sus.

Încă și blestem punem domnia mea: după trecerea domniei mele cine va binevoi domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau, după greșelile noastre sau altcineva din domnii creștini, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească în domnia mea lui și încă în veacurile viitoare, sufletul lui; dar dacă nu cinstește și nu întărește acest hrisov al domniei mele, ci calcă și rușinează și rupe, același domnul Dumnezeu să-i omoare aci trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Și care om ar încerca să rupă acest hrisov al domniei mele, acela să fie blestemat și afurisit de stăpânul nostru domnul Isus Hristos și de 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși Iudei, care au strigat sânge asupra domnului Dumnezeu lor Hristos și au strigat: „ia-l, ia-l, și răstignește-l“ și sângele lui asupra lor și a copiilor lor și este și va fi în veci, amin.

Iată martori le punem lor domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Lupul mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic jupan Dediul mare vistier.

Și eu, Neagoie logofăt, am scris în cetatea nunită Târgoviște, luna Ianuarie 27 zile, curgerea anilor 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Radul voevod (m. p.)

Acad. R.P.R., Peceți, 238.

Orig. slav perg., pecete atârnată.

1614 (7122) Februarie 1, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul lui Mihnea voevod, nepotul preabunului, bătrânului, răposatului Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, lui Pătru și surorilor lui Maria și Neacșa, fiii jupaniței Pătrana din Micșani și cu fiii

lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie ocină în sat în Micșani, însă partea mamei lor jupaniței Pătrana, toată, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, din hotar până în hotar, pentru că această ocină, care este mai sus scrisă, ea a fost dedina jupaniței Pătrana dela părinții ei, încă dinainte vreme.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar jupanița Pătrana, ea a venit singură înaintea domniei mele, de a ei bună voie, fără nici o silă, de a dat și a miluit pe fiii ei, care sunt mai sus scriși, cu toate părțile ei din Micșani ca să fie în voci trei frați nedespărțiți, ca să le fie lor ocina, dedină, iar jupaniței Pătrana să-i fie veșnică pomenire. Dar, până ce va fi ea vie, cu suflet, să fie volnică peste această ocină, partea ei care s'a zis mai sus, ca să se hrănească și să aibă cinste dela fiii săi, până ce va fi vie, cu suflet; dar după moartea ei să fie dedină fiilor ei, care s'au zis mai sus și peste această ocină mai sus spusă să fie trei frați.

Și jupanița Pătrana a lăsat cu blestem: care din fiii ei, sau din neamul ei, va încerca, în alt chip a rupe sau a lua această miluire și pomană și nu va lăsa cum a întocmit jupanița Pătrana cu gura ei, acela să fie blestemat și afurisit de 318 părinți care sunt la Nicheia.

Și încă au mai fost la întocmirea lor mulți oameni buni, anume: din Buzești, Stă ...¹⁾ din Tărăceni, Stoica logofăt și din Cârstești, ...¹⁾ ghici spătar și Radul și mulți oameni, care nu sunt <scriși aici>.

<De accia, am dat> domnia mea lui Pătru și Mariei și <Neacșai>, <fiii> jupaniței Pătrana, ca să le fie lor părțile ei <de ocină> din Micșani dedină și ohabă, fiilor <și nepoților și stră>nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Lupul mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și Bratul mare comis și Lupul mare paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic Lupul mare logofăt.

Am scris Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 1 zi și dela facerea lumii până la această scriere cursul anilor, în anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, LVII/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom din anul 1902.

¹⁾ loc rupt în orig.

1614 (7122) Februarie 10.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Scris-am domnia mea voao, stolnicilor dela Cornățel: în vreme ce veți vedea cartea domnii mele, voi să căutați să lăsați călugărițele dela Vihorăști să-ș ia toată partea lor de pește de în balta ce au avut mănăstirea și la Vărăști și la Gurguiati, cum au luat și până acum și cum au ținut și până acum. Iară să va avea cineva vreo pără, ei vor veni de față în divanul domnii mele, împreună cu călugărițele. Iară voi să lăsați călugărițele să-ș ia ce le iaste partea lor de pește.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic însăși spusa domniei mele. A scris Paraschiva logofăt, Februar 10 zile, în anul 7122 (1614).

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Viforata, 15.

Orig. rom. hârtie, pecete aplicată, căzută.

1614 (7122) Februarie 11 «Târgoviște».

În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh amin.

Eu, adică Spinciul din Târgovește, scris-am al meu zapisu, cum să știu că am avut ocină în sat în Vălcana, 6 delnițe și cu 4 rumăni, vii, însă delnița lu Gorgan toată și a Grozei toată și a Micului toată și a Neacșului, feciorul Măinei toată¹⁾ și a Bélei toată și a Ciortan toată. Și rumăni, anum: Stoica și Radul Bivolan și Micul și Neacșul.

Și iar am avut ocină la Stupini 2 părți, a mea parte și frățini-mieu lu Rădici, că o am cumpărat eu dela dînsul și de în pădure și de în poiană, de în Piscul Căinelui până în Têtăt. Și are și frate-mieu Costea într'această ocină dela Stupini, a tria parte; iar delnițeli sânt alesé numai ale mele însumi și cu acesti 4 rumăni ci sântu mai sus scriși, fără nici o amestecătură.

Deci, m'amu sculat de m'amu tocmît cu Vălcul logofătul de Orbesca de i-am vândut acesté 6 delniți și cu acesti 4 rumăni și cu ocina dela Stupini, dreptu 14.000 de bani. Și mie-au dat bani gata 12.500, până vom căuta o delniță a Ciortan. De sé va afla și acéia delniță să fie ca și céle delniți, el să-mi dea 1500 de bani, iar de nu sé va afla, el să fie alalté delniți și cu rumăni și cu ocina dela Stupini, dreptu acesti bani ci mie-au dat 12.500 și să aibu a-i daré acesti 4 rumăni în mâna Vălcului logofătul.

Așa ne-amu tocmît și am vândut de bună voia mea și cu știrea frățini-mieu Costei și a nepoșiluru-mi și cu a lui Vintilă de Săténi și cu a tuturor frățiloru-mi

¹⁾ Pasagiul: „și a Neacșului, feciorului Măinei, toată”, este tăiat în orig.

de ocină și de pré înprégiurul și de naintea a mulți boiarii, anum<e>: Irimia log. din Târg<o>vișt<e> și frăte-său Efrem log. și Fota și Jăpa negu<i>tor și Radul log. de Boari și Radul log. de Zloteșt<i> și Dobré log. de Crătuneșt<i>. Așa iaste adevărit și într'alt chip nu iaste.

Am scris eu, Radul log. din Zlotești, luna Februarie 11 zile, anul 7122 <1614>.

Irimia.

Eu Radul log<o>fit.

Efrem log.

Spinciul.

Jipa.

Fota.

Dobré lo<găfăt>. (Fără iscălitură; apare numele în legenda sigiliului).

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., L/2.

Orig. rom. hârtie, șapte peceti incluse aplicate, două sunt epigrafe.

Copie rom., ms. 127 f. 341v—342; ms. 134 f. 477.

229

<1614> Februarie 15, Târgoviște.

Copie după hrisovul ce iaste la mâna moșnenilor Mănăileștii.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul răposatului Mihniei voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a domniei mele Oprei și fraților lui Stoicăi și Grozâi, strenepoții Banii și feciorilor lor, căți Dumnezeu le va da, ca să fie lor moșie în Mănăilești din toată funiia Banii, a șasă, loc din câmp, din pădure, din seliștia satului, de preste tot hotarul.

Și iar să fie Oprei și fraților lui moșie în Mănăilești din partea lui Vidat a patra parte, din câmp, din pădure, din seliștea satului, de preste tot hotarul, din hotar până în hotar, pentrucă au fost a lor moșie bătrână și dreaptă de baștină, din zilele lui Basarab voevod și cumpărată din partea lui Vidat mai susul zis, dela Vidat încă din zilele Mihniei vodă tătâni-mieu, drept 3000 aspri gata.

Și am văzut însuși domnia mea și cartea lui Basarab vodă și cartea tătâni-mieu Mihniei vodă de acele moșii, vechi și sparte, iar domnia mea le-am înnoit și le-am întărit cu aciastă carte a domniei mele.

Drept acéia, iar au mai cumpărat Oprea cu frate-său Stoica o vie în Mănăilești, însă din răzorul Tomci până în vâlcea, dela popa Vintilă din Genuneni drept 1800 aspri gata, iar popa Vintilă au fost luat acea vie dela Voica din Mănăilești, drept 7 sărăcuste, iar Oprea au fost cumpărat acea vie, care mai sus s'au zis cu aciastă moșie, drept 1800 aspri gata. Și au fost aciastă moșie cumpărate încă din zilele tătâni-mieu Mihniei vodă.

Și iar au cumpărat Toma în Mănăilești doaoă fălci dela Dragul, drept 50 vedre de vin, de drept treizeci de aspri de argint. Și iar au cumpărat Toma doaoă fălci în luncă, drept un cal bun și iar dela Vidat doaoă fălci din țarmura până în calea bătrână, drept 75 de aspri gata și iar dela Etivle și dela Vâlcul au cumpărat partea lor toată din țarmure până în calca bătrână, drept 75 aspri gata și un loc dela Vladu și dela Ciupela o jumătate de falce, drept 35 de aspri și dela Vidat una falce în Purcăreni și alta în Obârșie drept o vacă. Și iar dela Vidat în Mălurata o falcie și a patra parte de falcie, drept o vacă și iar în Brăcoasa dela Pătru 2 fălci drept 150 aspri, și dela Grumai și dela Stanciul o falce, drept 75 de aspri, care sânt încă din zilele răposatului moșului domniei mele Alexandru vodă, s'au cumpărat aciastă mai sus zisă moșie.

Iar după acéia au cumpărat Groza o vie a Vâlcului din Mălurata, drept 150 aspri de argint. Și iar au cumpărat Toma 1 ponor de vie până în calé dela Stanciul, iar drept 75 de aspri de argint și iar dela Vidat au cumpărat un loc în Câmpul Oilor, drept 75 de aspri de argint și în Comarnice dela Man 2 fălci, drept doaoă sute de aspri de argint și iar dela Stoica o seliște din talpa casei până în țarmure, drept 120 de aspri. Și iar au cumpărat o jumătate de falce din Obârșie, drept 35 de aspri. Încă din zilele răposatului tatul domniei mele Mihniei vodă și-au cumpărat acéle cumpărături toate care mai sus s'au zis.

Și au mărturisit Oprea cu frații lui în marele divan, cu mulți megiiși din prejurul locului, anume: Gheorghe din Frâncești și Drăgan din Mănăilești și Stoica Crâmpoe și din Cucești, Dan și mulți megiiși, cari nu sânt scriși aici, așa au mărturisit înaintea domniei mele, cum că sânt ale lor drépte moșii și cumpărături fără de nici o pâră.

Drept acéla, am dat și domnia mea Oprei și Stoicăi și Grozei să fie lor moșie stătătoare și feciorilor lor și nepoților de niminea neclătită, după zisa domniei mele.

Și mărturii am pus domniei mea: jupan Ianachie *mare* ban și jupan Cârstea *mare* vornic și jupan Vintilă *mare* logofăt și Dédiul *mare* vistier și Leca spătarul și Mihalcea stolnicu și Brat comisul și Lupul paharnicul și Cernat¹⁾ *mare* postelnic.

Și am scris eu, Neagoe, în Târgoviște.

Fevruar 15 zile, vâleat 7120²⁾ <1612>.

Io Radul voevod.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bistrița, nr. 193 f. 181v — 182.

Copie rom. Altă copie rom., m-rea Bistrița, LXII/174, în care, după dată se adaugă următoarele: «și unde era să pue acest vâleat au mai adaos 5 ani cu alt condei și au făcut leat 7125».

După compoziția divanului, actul nu poate fi decât din vâleatul 7122 <1614>.

¹⁾ Mare postelnic exa Bernad.

²⁾ Vâleatul e scris cu altă cerneală.

1614 (7122) Februarie 15, Târgoviște.

† Intru Hristos dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Radul voevod, fiul marclui și răposatului Mihnea voevod, nepotul milostivului și bătrânului, răposatului Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, herțeg al Amlașului și Făgărașului. Am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință, cu jnina curată și luminată a domniei mele ca să proslăvesc pe dumnezeu, cel ce m'a proslăvit pe mine și cu slavă m'a ridicat pe scaunul sfântrăposatilor părinți ai domniei mele. Iată am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și preacinstit care este mai presus de toate cinstitele daruri, acest de față hrisov al domniei mele și am dat domnia mea și acestor Sârbi care stau pe ocina Brânceni, ce se cheamă Satul Nou, ca să fie în pace și slobozi de bir și de găleți și de gorștină de oi și de stupi și de porci, de oaie seacă și de scu și de miere domnească și de cai domnești povodnici și de cai de olac și de măjărit și de munci domnești și de bani de județ și de toate dăjdiile și mâncăturile, câte sunt peste an în țara domniei mele, să fie în pace și slobozi, numai să aibe să dea din an în an, 100 galbeni și să-i aducă la vistieria domniei mele; dar să se știe: să dea la sfântul Gheorghe 50, galbeni pe jumătate de an și iarăși la sfântul Dumitru 50, galbeni iarăși pe jumătate de an. Și altceva nimănui să nu-i dea nimic, pentru că așa s'au tocmit ei de bună <voie>...¹⁾ în pace ei...¹⁾ de mai sus ziși...¹⁾ este mai sus, de toate cele scrise, pentru că i-am iertat domnia mea ca să aibe liniște și bună pace în țara domniei mele, pentru că sunt oameni pribegi din altă țară.

De aceea, ...¹⁾ ori cine ar fi sau în slujbă sau va umbla pentru milostenie sau oricare dregător, sau boier sau oricare slugă a domniei mele sau slugă boierească ...¹⁾ în acest județ, din vremea în care veți vedea acest hrisov al domniei mele vă poruncim să-i lăsați în pace de toate câte sunt mai sus scrise, să n'aibe turburare dela nimeni, pentru că așa este porunca domniei mele.

Și după aceea, iarăși, orice om va veni dintr'altă parte și nu va avea în urma lui bir sau nu va fi vecin al cuiva din țara domniei mele sau fie și din altă țară, venit aici în țara domniei mele și va sta în acest sat mai sus zis, el să aibe voie a trăi și a se așeza împreună cu mai sus numiții oameni Sârbi și pentru altele nici o altă turburare

¹⁾ loc rupt în orig.

să n'aibe dela nimeni, însă . . .¹⁾ treaba sfintei dumnezeiești mânăstiri, ce se cheamă Dealul și părintelui chir Matei al Miralichiei și tuturor călugărilor, care trăesc în sfânta mânăstire pentru întărirea și împuternicirea sfintei mânăstiri ce s'a zis mai sus.

Astfel am făcut întocnire cu mai sus zișii Sârbi cari trăesc în Satul Nou, ce este pe ocina satului Brânceni, pentru îndestularea sfintei mânăstiri, să dea mai sus zișii Sârbi și toți oamenii care se vor închina pe acel loc, toate dăjdiile ca și ceilalți vecini, iar pentru muncă și pentru pește ei să fie în pace, ei și fiii lor și nepoții lor, în vecii vecilor. Iar apoi, iarăși dacă s'ar ridica între ei, în mai sus zisul sat, vreo pâră grea și de cutropire și nu vor putea să se împace ei între ei, doi și trei oameni buni și bătrâni din sat să vină atunci la domnia mea, să-i judec pe ei în divanul domniei mele. Deasemenca și dintre oameni răufăcători, dacă cineva îi prinde pe ei în mai sus zisul sat, mai sus zișii oamenii să fie volnici să-i aducă legați la domnia mea.

De accia, am dat și domnia mea mai sus zișilor oameni Sârbi, ca să aibă bună pace, cum este mai sus scris, ei și fiii lor și nepoții și strănepoții lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Încă și blestem: după trecerea noastră de aici cui îi va încredința domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau, pentru păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va întări și va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui; dacă însă nu va cinsti și nu va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l întărească și să nu-l păzească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui. Și care om va strica și va călca acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l nimicească și să-l calce și să-i ucidă aici trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să fie blestemat și afurisit de 318 părinți care sunt la Nicheia, și să aibă parte cu Iuda și cu Aria și cu ceilalți necredincioși Iudei care au strigat sânge asupra domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și au spus: «ia-l, ia-l și răstignește-l pe el»; sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ceiace este și va fi în vecii vecilor, amin.

Iată și martori a pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Vintilă fost mare vornic și jupan Cârstea mare vornic și jupan Nica fost mare logofăt și jupan Lupul mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bârnad mare postelnic. Ispravnic însăși spusa domniei mele.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și eu, bătrânul Stan logofăt din Săvești, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 15 zile, cursul anilor dela Adam până în aceste zile, în anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Radul voevod (m. p.)

Arv. St. Buc., M-rea Dealul, XXI/3.

Orig. slav perg., pecete atârnată, pierdută, documentul este puțin rupt și foarte șters și pătat.

231

1614 (7122) Februarie 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului Alixandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Radul și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui ocină în satul Voinești, însă din partea lui Bogdan a patra parte, din funia lui Neagoe, din câmp și din pădure și din apă și de pretutindeni, de peste tot hotarul, cât se va alege, pentrucă această parte de ocină, ea a fost dreaptă și veche ocină de moștenire a lui Bogdan. Deci a cumpărat Radul dela Bogdan încă de mai înainte vreme, din zilele lui Radul voevod Șerban, pentru 2200 aspri gata; însă 1100 de aspri a dat Radul în mâinile lui Bogdan, cât a fost în viață, iar ceilalți 1100 de aspri i-a dat el, după moartea lui Bogdan, în mâinile lui Dragomir și ale surorii lui, anume Vișa, fiii lui Bogdan. Și atunci când s'au tocmît, la învoiala lor au fost mulți boieri și oameni buni, anume: sudețul Ivan cel bătrân din Sârbi, Stanciul, fiul popei și Nan, fiul lui Bârsul din Moșani și Banciul din Stanca dela Vad și Neagoe negustorul și mulți boieri care nu sunt scriși aici.

Pentru aceia, am dat și domnia mea slugii domniei mele lui Radul și am făcut această carte a domniei mele, pentruca să-i fie lui ocina care este mai sus scrisă dedină și de obabă lui și filor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cristea mare vornic și jupan Lupul mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Bratul mare comis și Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic jupan Lupul mare logofăt.

Am scris eu, Stanciul logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 20 zile, dela Adam până acum curgerea anilor, în anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LXXXVII/68.

Orig. slav perg., pecete aplicată, căzută.

1614 (7122) Februarie 22, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Vladul și fraților săi Stanciul și Nenu¹⁾, fiii popii Stan Clinceșcul și cu fiii lor, câți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie ocină în Dărmănești din Prahova, partea tatălui lor popa Stan Clinceșcul, toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că este a lor veche și dreaptă ocină și de moștenire dela moși strămoși, dela părinții lor.

Și apoi iarăși să se știe că a cumpărat numai Vladul ocină în Dărmănești, fără frații lui; însă părțile lui Stroe și ale Puișorului, toate, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, oricât se va alege și cu o jumătate de vad de moară și cu o vie și cu o livadă cu pomi, pentru că a cumpărat Vladul singur dela Costandin, fiul lui Necula Avanel sluger din Căcaleți, pentru 2000 aspri gata, iar Necula Avanel sluger, el l-a dobândit dela Radul ban, fratele lui Stanciul Chihaiaoa, încă de mai înainte vreme, din zilele răposatului Mihail voevod. Iar Stanciul Chihaiaoa și cu fratele său Radul ban, ei au cumpărat această ocină ce este mai sus zisă dela Vladul, fiul lui Neagul din Dărmănești, în zilele răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod. Și după aceea, s'a întâmplat moarte mai târziu lui Radul ban, fratele lui Stanciul Chihaiaoa, de a murit în mâinile lui Necula Avanel sluger; apoi, după aceea, Necula Avanel, el l-a îngrijit și l-a pomenit cu tot ce a trebuit, ca pe un om mort. Și au fost rămase aceste ocine mai sus zise, ale lui Radul ban, lui Necula Avanel, ca să-i fie dedină, însă partea fratelui său Stanciul Chihaiaoa. Dar să se știe hotarele ocinei: dela Prahova marc până la Prăhovița, unde se hotărniceste cu ocina mănăstirii din Mărgineni. Și a vândut Costandin, fiul lui Necula Avanel, el de bunăvoia sa și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și au fost atunci, la întocmirea lor, mulți oameni buni martori și aldămășari, anume: din Vlădeni, Toader și din Dărmănești, Vladul și Radul și din Târgșor, Radul și din Mărgineni, Stroe pârcaș și Vlaicul și au mărturisit și înaintea domniei mele că sunt ocinele lor bune și drepte, fără nicio înșelăciune.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Vladul și fraților săi Stanciul și Nenu, ca să le fie ocină, dedină și ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților, de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

¹⁾ Numele acesta e adăugat mai târziu, cu altă cerneală, peste locul ras.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Lupul mare logofăt și Dediul vistier și Leca spătar și Mihalachi stolnic și Brațul comis și Lupul paharnic și jupan Bârnad mare postelnic. Și ispravnic Lupul mare logofăt.

Și eu, Lepădat logofăt, am scris în <cetatea>¹⁾ de scaun Târgoviște, luna Februarie 22 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Municipal Buc., nr. 1772.

Orig. slav. perg., pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1786.

233

1614 (7122) Februarie 23, Târgoviște.

† Întru Hristos Dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Radul voevod, fiul marelui și răposatului Mihnea voevod, nepotul răposatului Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu domnind și stăpânind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munte herțeg, al Amlășului și Făgărașului. A binevoit domnia mea și din darul lui Dumnezeu, din bunăvoință și cu curată și luminată inimă a domniei mele ca să proslăvesc pe Dumnezeu cel ce m'a proslăvit pe mine și cu slavă m'a înălțat în scaunul sfântărașilor părinți ai domniei mele. Iată, am dăruit și domnia mea acest întru totul cinstit și cu frumoasă față și precinstit, care este deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de față hrisov al domniei mele sfintei dumnezeieștii mănăstiri a domniei mele care este în jos de București, unde este hramul sfintei începătoare de viață Troițe, ca să-i fie balta Cornățelul și Corcovatul și Mojdrenul, din podul Cornățelului, care trece la Gurguița pe Mostiștea, până la Descoperești și din marginea Cornățelului, pe câmp, până la hotarul Nenciuleștilor și până la hotarul Găojanilor și până la hotarul Gurguiților, pentru că mai sus spusa mănăstire a domniei mele este făcută și zidită și întemeiată de preamiliostivul bunicul domniei mele, bătrânul, răposatul Alexandru voevod și de părintele din inimă al domniei mele răposatul Mihnea voevod. Deci această mai sus spusă baltă a fost domnească.

Apoi, la aceasta, părintele domniei mele, Mihnea voevod, domnia sa a dat și a miluit mai sus spusa sfânta, dumnezeiasca mănăstire, cu această mai sus spusă baltă și cu toate hotarele ei, oricâte s'au scris mai sus, ca să fie sfintei dumnezeieștii mănăstiri de întărire iar dumnezeieștilor călugări pentru hrană, iar bunicului domniei mele, răposatului Alexandru voevod și părintelui

¹⁾ lipsă în orig.

domniei mele, răposatului Mihnea voevod și doamnei lui, doamna Ecaterina și mamei domniei mele, doamna . . . ¹⁾ veșnică pomenire.

De aceea, am socotit domnia mea că mulți împărați și domni, care au fost înaintea noastră, ei au făcut și au zidit sfinte dumnezești mănăstiri și le-au întărit și le-au miluit cu sate din satele domnești și cu bălți din bălțile domnești și încă și din orașe. Iar când a dat domnul Dumnezeu și a dăruit pe bunicul domniei mele răposatul Alexandru voevod și pe părintele domniei mele răposatul Mihnea voevod cu sceptrul stăpânirii Țării Românești, iar domnia lor n'au luat satele și bălțile și vămile domnești dela sfintele, dumnezeștile mănăstiri, care au fost zidite și miluite de acci bătrâni și răposați domni care au fost înainte vreme, ci toate le-au lăsat sfintelor mănăstiri ca să le fie veșnică pomenire. De asemenea și bunicul domniei mele și părintele domniei mele, mai sus spuși, au miluit și au întărit mai sus spusa sfântă mănăstire cu aceste bălți și cu hotarele lor ca să-i fie de întărire, iar dumnezeștilor călugări de hrană, iar lor veșnică pomenire.

Iar după aceea, călugării din mai sus zisa sfântă mănăstire au ținut cu bună pace, până în zilele răposatului Mihail voevod. Apoi, atunci pe acea vreme, s'a făcut multă răutate și s'au stricat multe lucruri bune și dumnezeștii mănăstiri de către oștile streine care s'au întâmplat în țară. Astfel, au stricat și au surpat mai sus zisa mănăstire a domniei mele, însă mai ales a ars de foc din cuiburile de sus până la temelie de jos și au ars până la temelie și toate părțile de pe împrejur, trapezăria și toate chiliile care au fost făcute de bunicul domniei mele și de părintele domniei mele. Apoi la aceasta, răposatul Mihail voevod, dacă a văzut domnia sa așa, această sfântă mănăstire a domniei mele sfărâmată și surpată, iar domnia sa s'a sculat și a mutat pe acei călugări din mănăstirea domniei mele și cu toate satele și Ațigani și averile ei și cu aceste mai sus spuse bălți și cu toate hotarele ei, la mănăstirea domniei sale ce o făcuse din sus de orașul București. Și au ținut călugării acele sate și bălți și cu toate hotarele lor cu pace și în zilele răposatului Mihail voevod. Și încă a vrut Mihail voevod iarăși să înceapă a face această sfântă mai sus spusă mănăstire, precum a fost făcută mai înainte vreme. Și iarăși să fie mai sus zisii călugări și cu mai sus zisele sate și Ațigani și cu bălțile Cornățel și Cotcovatul și Mojdreanul și cu toate hotarele lor, cum au fost dintru început în acel sfânt loc și mănăstirea domniei mele care este mai sus spusă, ca să nu aibe păcat dela Dumnezeu. Și n'a apucat să facă această sfântă mănăstire a domniei mele.

Apoi, după trecerea lui Mihail voevod, toate mai sus spusele sate și bălți și cu hotarele lor și cu averile sfintei mănăstiri, toate s'au pustiit și de nimeni

¹⁾ loc alb în orig.

n'au avut căutare din cauza multor greutate și nevoi ce au fost în țara domniei mele, ci toți au cotropit mai sus zisele lor sate și bălți și hotare din toate părțile.

Iar din vremea în care domnul dumnezeu m'a dăruit pe domnia mea cu sceptrul stăpânirii Țării Românești, iar domnia mea ne-am pus de gând a întemcia și a zidi și a face și a întări și a înnoi această sfântă mănăstire a domniei mele și a cerceta de rândul averilor ei, satele și Ațiganii și mai sus spusese bălți cu hotarele lor. Apoi, am trimis domnia mea pe dregătorul domniei mele pe jupan Cernica fost mare vornic și cu 12 boicri de au cercetat și au adevărit vechile hotare, unde au fost dinainte vreme. Și am citit domnia mea și hrisovul părintelui domniei mele al sfintei mănăstiri a domniei mele asupra mai sus spuselor sate și bălți cu toate hotarele lor.

De aceia, am dat și am dăruit domnia mea sfintei mănăstiri a domniei mele mai sus zise, ca să-i fie de ohabă și de întărire, iar călugărilor de hrană, iar domniei mele și părintelui domniei mele veșnică pomenire.

De aceia, domnia mea vă roagă pe cine va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va întări și va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui; dacă însă nu va cinsti și nu va întări și nu va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui, nici în veacurile viitoare sufletul lui. Iar care om va strica și va rușina și va nimici acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-i nimicească aici trupul lui și în alt veac sufletul lui și să fie blestemat de 318 părinți care sunt la Nicheia și să aibe parte cu Iuda și cu Arie și necredincioșii Iudei care au strigat asupra sângelui domnului dumnezeului nostru Isus Hristos și au spus: „ia-l și răstignește-l“, sângele lui asupra lor și a copiilor lor.

Iată martorii: jupan Ianachi mare ban și jupan Cârstea mare vornic și jupan Lupul mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachi stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și Bârnat mare postelnic. Ispravnic jupan Lupul mare logofăt.

Și am scris cu, Stan logofăt, în cetatea de scaun numită Târgoviște, luna Februarie 23 zile, cursul anilor dela Adam până în aceste zile, în anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod (m.p.).

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, XLV/5.
Orig. slav perg., pecete atârnată, căzută.
Cu o trad. rom.

1614 (7122) Martie 4, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Avram și soției sale Maria din Roșiul și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie lor ocină în sat în Roșiul, însă jumătate din partea Danței, mama Mariei, jumătate din toată ocina de pretutindeni, din câmp și din pădure și din apă și de peste apă și din uscat și din dealul cu vie, din toată ocina, oricât se va alege, din hotar până în hotar, pentru că această mai sus spusă ocină a fost veche și dreaptă ocină de moștenire a Danței. Apoi Danța, mama Mariei, ea i-a dat-o Mariei zestre, când s'a măritat. Și apoi, iarăși să fie lui Avram și soției sale Maria ocină în Roșiul, partea lui Paraschiv, toată, oricât se va alege din câmp și din pădure și din apă și de peste apă și din uscat și din dealul cu vie, pentru că a fost a lui veche și dreaptă ocină de moștenire. Apoi pe Paraschiv l-au robit Turcii și Tătarii și n'a rămas nimeni din trupul și neamul lui Paraschiv, nici fiu, nici fiice, nici o altă rudenie mai apropiată, afară de Maria, căci Paraschiv a fost văr al Mariei. Iar apoi Maria, după robirea lui Paraschiv, ea a făcut toate pomenile lui Paraschiv de l-a pomenit ca pe un mort și nici n'a vândut ocina lui Paraschiv, nici n'a închinat-o dinainte vreme, nici n'a pus-o nimănui zălog. Și apoi, să fie iarăși lui Avram și Mariei un vecin, a nume Neagu din satul Roșiul și cu fiii săi, Manea și Dragomir, pentru că a fost al lui de moștenire.

De aceia, am dat domnia mea lui Avram și soției sale Maria, ca să le fie lor aceste mai sus spuse ocine și vecini, lor și fililor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Lupul mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic jupan Lupul mare logofăt.

Am scris Idoxie gramatic în cetatea Târgoviște, luna Martie 4 zile și dela Adam până acum cursul anilor, 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Ioan din București, III/3.
Orig. slav hârtie, pecete aplicată, acoperită cu foiță.

1614 (7122) Martie 4.

În numele tatălui și al fiului și al sfântului duhu, troiță de o ființă și nedes-părțită, amin.

După aceasta, amu scrisu eu, Stoica județul cu 12 pargari din orașul Târgo-viștii, accastă caarte a noastră sfintei și dumnezeestii mănăstiri din Târgoviște, ce să cheamă a Stelli spătarul, unde iaste hramul sfânta înviere a lui Hristos, care iaste metohu Ierusalimului la sfântul mormântul a lui Hristos, ca să fie o grădină cu totu locul lângă Târgoviște, preste apă între râuri, lângă moara Spinciului, din josu, pentrucă au fostu cumpărată această grădină de <la> Stelea spătaru, încă de mai nainte vreme, din zilile răposatului Mihni voevod. Apoi o au datu această grădină Stelea spătaru sfintei mănăstiri ce să scrie mai susu, ca să să pomenească la sfânta proscomidie.

Însă să să știe cum că au fostu acel locu și cu grădina: o parte cumpărată dela unu orașanu anume Tora cel bătrânul de Stelea spătarul, partea lui toată, drept talere 130. Și iarăși au cumpăratu Stelea spătaru altă parte de grădină, însă jumătate, dela Grozav, drept talere 60. Iarăși altă jumătate de grădină o au datu și o au închinat însuși Grozav sfintei mănăstiri ce este scrisă mai susu și s'au scrisu la sfântul pomelnic. Și iarăș altă grădină și cu totu locul o au datu popa Maximu cel bătrân însuși și cu fii-său anume popa Ilie și Sofroniie călugărul partea lor toate și o au închinatu sfintei mănăstiri ce s'au scris mai sus, pentru sufletile lor. Și s'au scrisu la sfântul pomelnic. Deci dându popa Maxim și închinându această grădină sfintei mănăstiri, iar Stelea spătaru, elu au dăruit pe popa Maxim cu 7 coți de postav.

După aceasta, cându au fostu în zilele Radului voevod Șarbanu, iar Radul clucerul Buzescul elu s'au tocmît cu călugări mănăstirii de au îngrădit cu garduri aceste grădini și le-au curățit și să stăpânească Radul cluceru în trei ani și după aceia să le dea și să fie iar ale mănăstirii acele grădini. Iar dacă s'au plinit acei trei ani, iar Radul clucerul, elu n'au vrut să dea grădinile să fie ale mănăstirii, ci s'au lăsatu de tocmeală.

Intru aceia, călugării ei au venit cu Radul Buzescul înaintea lui Șarbanu voevod și au dat Șarbanu voevod să stăpânească mănăstirea acele grădini, cum au stăpănit și mai nainte vreme, iar Radul clucerul, elu au zisu că să dea un satu sfintei mănăstiri pentru acele grădini, iar călugări n'au vrut.

Iar cându au fostu în zilile lui Ioanu Radul voevod, feciorul răposatului Mihni voevod, iar jupanu Tudor Mărleanul *mare* banu al Craiovei, elu iar au luoat acele grădini, de le-au ținut și au făcut garduri și le-au ocolit, iar călugării dela sfânta mănăstire ce s'au scris mai susu, ei au venit înaintea Radului voevod de față cu jupanu Tudoru *mare* banu al Craiovei de s'au păritu. Deci

Radul voevod au făcut judecată în divanu și au dat să ție călugării acele grădini și au dat și hotarnici, anume pe post...¹⁾). Întru aceea s'au adunat boeri mari, anume: jupan Nica *mare* logofăt și jupan Cărste *mare* spătaru și jupan Dedul *mare* vist. și Radul Creceanul *mare* dvornic²⁾ și preoți și oroșani bătrani și au chemat și pe feciorul popii Maxim, anume Sofronnic călugărul, de au umblatu și au adevărat acele locuri și grădinile, cum au știut Sofronnic cu sufletul lui și au pus hotară. Și au făcut Radul voevod cartea domniei lui, ca să ție și să fie sfintei mănăstiri moșie ohabnică.

Așijderea și noi oroșani și județul, ce săntemu mai sus scriși, am dat sfintei mănăstiri acele grădini moșie stătătoare și de către nimenea să nu să clinească, în veci.

Scrisu-s'au în luna lui Mart. în 4 zile, dela Adam curgerca anilor, leat 7122 <1614>.

Arh. St. Buc., M-rea Sf. Gheorghe Nou, XXVII/1 f. 4v—6.

Copie rom.

236

1614 (7122) Martie 13, Târgoviște.

Cu mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului răposatului Mihniei voevod, nepotul bătrânului și preabunului, milostivului și răposatului Alexandru voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Vâlcului logofătul dela Orbeasca și cu feciorii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui moșie la Vâlcana, partea Spinciului și a frățini-său Rădici, toată, oricâtă să va alége, însă delnițe la sat și cu toată curătura la pădure și la câmpu și cu un loc ce să cheamă la Stupiniță și cu rumâni, anume: Stoica și Radul Bivolariul și Micul și Neacșul, pentru că au cumpărat Vâlcul logofătul aciastă moșie și cu rumâni ce s'au zis sus, dela Spinciul și dela feciorii lui, Neagoie și Efrem și Pană, drept 14.000 bani gata. Și la aldămaș au fost: Ieremiia logofătul și frate-său Efrem logofătul și Radul logofătul dela Boari și Jipa neguțătoriu și Fota și Radul logofătul dela Zlotești și Dobrin logofătul. Și au vândut ei de a lor bună voe și cu știrea tuturor megiașilor depe înprejurul locului.

Și iar să fie Vâlcului logofătul doi copii de Țigani, anume Matei și Grita, pentru că pe acești copii de Țigani i-a fost cumpărat Vâlcul logofătul dela Necula și dela Radul postelnicul, dreptu 3200 aspri gata, când am fost domnia mea în Țara Ungurească la Turda, de am gonit pe Batăr Gabru. Iar Necula și Radu,

¹⁾ loc alb în text.

²⁾ Probabil *al dzele* vornic, căci acest boier n'a ocupat niciodată în divan marea vornicie.

ei i-au fost cumpărat dela Tataji, apoi i-au vândut Vălcului logofătul, drept acei bani ce s'au zis mai sus. Și au vândut acci vânzători, ei de a lor bună voe și cu știrca tuturor megiașilor din sus și din jos și de pe împrejurul locului.

Pentru aceia, am dat și domnia mea slugii domnii mele Vălcului logofătul, ca să-i fie lui moșia și Țigani ce s'au zis mai sus, stătătoare și ohabnică lui și feciorilor lui, nepoților și strenepoților lui și de nimenca să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Ianache *mare* ban de Craiova și jupan Cârstea *mare* dvornic și jupan Lupul *mare* logofăt și jupan Dediul *mare* vistieriu și jupan Leca *mare* spătar și jupan Mihalache *mare* stolnic și jupan Bratul *mare* comis și Lupul *mare* paharnic și jupan Bernard *mare* postelnic. Și ispravnic Lupul *mare* logofăt.

Și am scris cu, Stan logofătul, nepotul lui Stan din Sevești, în scaunul orașului ce să zice Târgoviște, luna Martie 13, văleat 7122 <1614>.

Io Radul voevod

Arh. St. Buc., Condica Mitrop. Țării Rom., nr. 134 f. 477v—478.

Copie rom.

Altă copie rom. ms 127 f. 342 și Mitrop. Țării Rom. L/3, (lipsă din depozit).

237

1614 (7122) Martie 23, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Mihnea voevod, nepotul răposatului și milostivului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele lui Nica comis și fratelui său Miho și cu fiii lor, câți le va da Dumnezeu, ca să le fie lor tot satul Crăișanii cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, pentru că acest mai sus spus sat, ei au fost megiași dinainte vreme, dar s'au vândut răposatului Mihail voevod de a lor bună voe, ca să-i fie lui vecini. Iar apoi, răposatul Mihail voevod, domnia sa a miluit pe mai sus spusele slugi ale domniei mele Nica comis și fratele său Miho cu acest sat Crăișanii, ca să le fie ocină și satul și vecinii, de ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor, iar răposatului Mihail voevod veșnică pomenire, pentru dreaptă și credincioasă slujbă, ce au slujit în alte țări streine.

Și după aceea, când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, mai sus spusele slugi ale domniei mele Nica comis și fratele său Miho au venit înaintea domniei sale cu cartea de miluire a lui Mihail voevod. Apoi la aceasta, Radul voevod Șerban dacă a văzut cartea de miluire a lui Mihail voevod, cum ei au fost miluiți de domnia lui, apoi asemenea i-a miluit și Radul voevod Șerban. Iar apoi, cartea aceea de miluire a răposatului voevod Mihail a fost stricată și

ștearsă și ruptă și scrisă cu mare blestem. Apoi, la aceasta, Radul voevod Șerban iarăși a făcut carte de miluire a domniei sale și a înnoit și a întărit pomana răposatului Mihail voevod, ca să-i fie lui veșnică pomenire, iar lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor de ohabă în vecii vecilor.

Și după aceea, când a fost iar, în zilele lui Radul voevod Șerban, s'au sculat mai sus spușii vecini din satul numit Crăișani și n'au vrut să rămână așa. Și s'au sculat ei toți vecinii și au venit la pâra înaintea lui Radul voevod Șerban. Și așa pârau vecinii că nu s'au vândut tot satul răposatului Mihail voevod, ci s'au vândut a patra parte din satul Crăișani. Iar la aceasta, Radul voevod Șerban a cercetat și a adevărit cu toți dregătorii domniei sale că răposatul Mihail voevod a dat toți asprii gata de peste tot satul Crăișanii și nici unui om din sat nu i-a rămas nicio lețcaie de aspru; iar la aceasta, mai sus spusul sat Crăișani nici așa n'a vrut să se lase și foarte tare s'au plâns de lege și s'au jurat că Mihail voevod nu le-a dat lor toți asprii pentru tot satul, ci le-a dat numai a patra parte. Iar la aceasta, Radul voevod Șerban, domnia sa n'a vrut să iasă din rânduiala Țării Românești, din lege, ci domnia sa le-a dat lege să jure cu 12 megiași, că n'au luat toți asprii, pentru tot satul Crăișanii dela răposatul Mihail voevod și le-a pus și zi de soroc. Apoi, când a fost acum, în ziua sorocului, ei n'au putut să jure și au rămas de lege dinaintea lui Radul voevod Șerban. Apoi la aceasta, Radul voevod Șerban a dat slugilor domniei mele lui Nica comis și fratelui său Miho ca să le fie lor vecini cum au fost vecini și mai înainte vreme. Iar apoi, slugile domniei mele Nica comis și fratele său Miho s'au hrănit în pace cu acești mai sus spuși vecini de atunci, din zilele lui Radul voevod Șerban până acum, în zilele domniei mele.

Iar după aceea, când este acum, în zilele domniei mele, iar Nica comis și fratele său Miho, iarăși nu s'au putut liniști din cauza vecinilor; ci iar s'au sculat înaintea domniei mele. Și așa pârau că răposatul Mihail voevod nu le-a dat lor toți asprii pentru tot satul. Iar la aceasta, domnia mea am văzut cartea răposatului Mihail voevod ruptă și stricată și ștearsă și scrisă cu mare blestem și apoi și cartea de pâra și de rămas a lui Radul voevod Șerban, cum au rămas acești mai sus spuși vecini dinaintea lui Radul voevod Șerban, așa au rămas vecini a doua oară și dinaintea domniei mele.

Și așa am judecat și am dat domnia mea acestor slugi ale domniei mele, mai sus zisului Nica comis și fratelui său Miho, pentruca mai sus spușii vecini să le fie de ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele, pentrucă am înnoit și am întărit și domnia mea pomana și mila răposatului Mihail voevod și cartea tot de miluire a lui Radul voevod Șerban. Iar cine va încerca a lua și a strica pomana altor domni de mai înainte, să aibă a da socotcală înaintea lui Dumnezeu.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Lupul mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Bratul mare comis și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bârnat mare postelnic. Și ispravnic jupan Lupul mare logofăt.

Am scris eu, bătrânul Stan logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Martie 23 zile, cursul anilor dela Adam, în anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Radul voevod (m. p.).

Ath. St. Buc., M-rea Brâncoveni și Mamu, XVIII/5.
Orig. slav perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.
Cu o trad. rom. din 1860.

238

1614 (7122) Martie 26. Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Mihnea voevod, nepotul răposatului și preamilostivului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierilor domniei mele lui Badea paharnic și cu fiii lui și fratelui său Ivan paharnic și cu fiii lui, câți îi va da dumnezeu, fiii lui Dragomir fost mare pitar, ca să le fie satul numit Băjeștii, toți și cu tot hotarul, din câmp și din pădure și din apa numită Bratia și cu vadurile de moară și cu tot venitul și cu vecinii, anume: Stan al Șerbăncasei și Radul cu fiii săi și Băjan cu fiii săi și Vlaicul cu fiii săi și Voica cu fiii săi și Stan cu fiii săi și Gherghe cu fiii săi și Sarul cu fiii săi și Dumitru și Dragomir cu fiii săi și Stanciul cu fiii săi și Dumitru cu fiii săi și Radul și Barbul cu fiii săi și Lal cu fiii săi și Neacșul cu fiii săi și Bădilă cu fiii săi și Neagoie cu fiii săi și Radul și Dumitru cu fiii săi . . .¹⁾ și Vasilie cu fiii săi și Banciul și Oprea cu fiii săi. Pentrucă acești vecini mai sus ziși au fost toți cnezi. Deci, când a fost la început, în zilele lui Radul voevod Șerban, iar acești mai sus ziși oameni, vecini din mai sus zisul sat, ei au avut mari greutăți și nevoi pentru birurile mari și pentru multe alte dajdii și munci mai mărunte și pentru toate nevoile lor, pe care le aveau asupra lor, ei au sărăcit.

Deci, dacă au văzut ei atât de mari greutăți și nevoi și în multă sărăcie, ei s'au făcut singuri pe sine vânzători și ei singuri au umblat din boier în boier și pe la toți dregătorii, care au fost atunci în zilele lui Radul Șerban voevod și n'au găsit pe nimeni atunci, în acele timpuri, ca să cumpere. La acestea, Dragomir fost mare pitar, tatăl lui Badea paharnic și al lui Ivan paharnic, a cumpărat pentru el și ocinele și satul, acolo la acea parte de loc. Astfel, s'a ridicat Dragomir fost mare pitar, tatăl mai sus zișilor boieri ai domniei

¹⁾ câteva cuvinte șterse în original cu negru.

mele, de s'a prețuit cu ei, după câtă ocină va avea, atâția aspri are să ia. Și au fost atunci mulți boieri la tocmeala lor, anume: Bratul logofăt din Golești și Badea postelnic din Românești și Stanciul logofăt din Câlcești și Lazăr logofăt din Lăzărești și Stancul logofăt și Vladul din Davidești și încă și mulți alți boieri, care nu sunt scriși în cartea aceasta.

Și astfel au întocmit și au prețuit mai sus zișii vecini cu Dragomir fost mare pitar, de bună voie lor și fără nici-o silă, ei singuri, între ei, pentru 36.300 aspri gata. Și să se știe dela cine cât a cumpărat și ficcare cât a vândut și câți aspri au luat oamenii aceștia, vecini mai sus ziși, din satul Băjești: mai întâi, Stan al Șerbăneșei și cu fratele său Radul, toate părțile lor, oricâte se vor alege, pentru 3600 aspri; și partea lui Băjan, toată, pentru 1200 aspri; și partea lui Vlaicul, toată, pentru 1200 aspri; și partea Voicăi, toată, pentru 1200 aspri; și partea lui Stan, toată pentru 1200 aspri; și partea lui Sarul, toată, pentru 2000 aspri; și Dumitru și i Dragomir, părțile lor toate, pentru 4000 aspri; și partea lui Stanciul, toată, pentru 2000 aspri; și toată partea lui Dumitru, pentru 2000 aspri; și părțile lui Radul și a lui Barbul, toate, pentru 3000 de aspri; și partea lui Lalu, toată, pentru 2000 de aspri; și Neacșul, partea lui toată, pentru 2000 aspri; și dela Bădilă partea lui toată, pentru 2000 aspri; și dela Neagoe partea lui toată, pentru 1200 aspri; și dela Radul și Dumitru toate părțile lor, pentru 3200 aspri; dela Văsiu partea lui toată, pentru 1200 aspri; și dela Vasilie partea lui, toată, pentru 1200 aspri; și toată partea lui Banciul și a lui Oprea, pentru 2000 aspri. Și iarăși dela lopa tot vadul lui și cu toată moara, pentru 2500 de aspri. Și să se știe, de când a cumpărat Dragomir fost mare pitar, acești vecini mai sus spuși și a dat în mâinile lor acești aspri mai sus spuși, sunt de atunci 11 ani, încă de atunci până acum, în zilele domniei mele.

Și încă după aceea, Dragomir, fost mare pitar, în afară de acești aspri, pe care i-a dat în mâinile lor, în zilele lui Radul voevod Șerban, iarăși pentru niște cuvinte pe care le-a vorbit cu ei, ca să-i scoată dela bir până la vremea creșterii <pe răboj>, el nu a putut să-i scoată de pe catastif, așa că până într'al treilea an, Dragomir pitarul tot a plătit birurile lor și toate dăjdiile lor câte sunt peste an în țară; însă pe trei ani, pentru găleată și pentru fân și pentru boi și pentru cai și pentru dijma dela albine și dela porci și dela munci, tot a plătit din punga lui, până la vremea creșterii <pe răboj>.

Și după aceea, acești boieri mai sus ziși ai domniei mele tot s'au hrănit cu ei, și cu bună pace, până în zilele de acum ale domniei mele. Dar după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele și acești vecini mai sus ziși, ei s'au ridicat de au venit la pâră înaintea domniei mele cu Badea paharnic și cu fratele său Ivan paharnic. Și astfel, ei au pîrât înaintea domniei mele, că Dragomir pitar nu le-a dat toți asprii, care sunt în prețul mai sus zis. Iar la acestea Badea paharnic și fratele său Ivan paharnic au scos ca martori pe boierii mai sus ziși,

care au fost atunci, când a dat Dragomir pitar toți asprii în mâinile lor. Și astfel, au mărturisit boierii mai sus ziși și înaintea domniei mele. Și am citit domnia mea și cartea lui Radul voevod Șerban de cumpărătură, cum a cumpărat Dragomir pitar pe acești vecini mai sus ziși, din Băjești, cu asprii gata, cum este prețul mai sus zis în aspri. Și a mai plătit și pentru bir și pentru toate dăjdiile, după cum s'a spus mai sus.

Astfel, întru aceasta, domnia mea am judecat d' pă dreptate și după legea lui Dumnezeu cu toți d' răgătorii domniei mele din divanul cel mare al domniei mele. Și am dat domnia mea boierilor domniei mele lui Badea paharnic și fratelui său Ivan paharnic să le fie oamenii mai sus ziși, iarăși vecini, așa cum le-au fost și mai înainte vreme, de atâția ani, vecini, cum a fost scris mai sus, până acum în zilele domniei mele. Deasemenea și de acum înainte să fie satul Băjești, tot vecini mai sus zișilor boieri ai domniei mele.

Și a rămas satul Băjeștii de lege dinaintea domniei mele și au ieșit din divanul domniei mele cu mare rușine și au stat mincinoși înaintea judecății divanului domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea boierilor domniei mele lui Badea paharnic și fratelui său Ivan paharnic, fiii lui Dragomir fost mare pitar, ca să le fie mai sus zisul sat și vecinii de ocină și ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Lupul mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Bratul mare comis și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bârnat mare postelnic. Ispravnic jupan Lupul mare logofăt.

Și eu, Stan, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Martie 26 zile, cursul anilor dela Adam, în anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Băncii de Stat R.P.R. Buc.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foișă.

239

1614 (7122) Martie, Târgoviște.

† Intru Hristos Dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Radul voevod, fiul marelui și răposatului Mihnea voevod, nepotul milostivului și răposatului Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, herțeg al Amlașului și Făgărașului, a binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință, cu curata și luminata inimă

a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu, cel ce m'a proslăvit pe mine și cu slavă m'a ridicat pe scaunul sfântrăposaiilor părinți ai domniei mele. Iată, am dăruit și domnia acest atotcinstit cu frumoasă față și preacinstit, care stă mai presus de toate cinstitele daruri, acest de față hrisov al domniei mele cinstitului dregător și bunului nostru prieten, jupan Ianachi mare postelnic și fiilor lui, de dumnezeu dăruți, ca să le fie lor în țara noastră, seliștea satului ce se cheamă Vaideei din județul Ialomița, tot și cu tot hotarul, oricât împrejmuște vechiul hotar, pentru că această mai sus zisă seliște s'a aflat domnească, a fost pustie, fără oameni, încă din zilele răposatului Mihail voevod, din primii ani ai domniei lui până în zilele domniei mele, la acel de al treilea an al domniei în Țara Românească, fac împreună ani atâta vreme, 20 de ani.

Apoi, am dat și am miluit domnia mea pe cinstitul dregător și prietenul nostru jupan Ianachi mare postelnic, ca să-i fie dedină și ohabă. Și încă am dat domnia mea și slobozie pentru 3 ani: care om vrea să vină și să trăiască în acea seliște, ce s'a zis mai sus, fie Sârb, fie Ungur, fie Moldoveni, fie Grec, sau din țara noastră, cine va fi om fără dajdie și fără bir și va veni aici din Țara Turcească sau din Țara Ungurască sau din țara Moldovei, să fie iertați de bir și de găleți și de fân și de oi și de gorștină și de porci și de dijmă de stupi și de toate mâncăturile și slujbele și muncile, câte sunt peste an în țara domniei mele. Iar la trecerea acestor trei ani, ce s'au zis mai sus, am făcut domnia mea învoială cu ei, să dea domniei mele într'un an 60 galbeni ungurești și din acești 60 galbeni, la sfântul Gheorghe să dea 30 și la sfântul Dimitru 30 galbeni. Și slugă din slugile domniei mele, birari, să nu meargă în acel sat, ci singuri sătenii să aducă birul în vistieria domniei mele, la zi. Și în acel sat, să nu aibă judecată nici de bănișori nici de alte slugi domnești, ci să judece bătrânii satului. Și cine va fi vinovat de moarte, să-i trimită ei legați aici, la scaunul domniei mele.

Încă și blestem punem: după trecerea domniei mele, pe cine îl va alege domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești, fie din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui; dacă însă nu va cinsti și nu va întări și nu va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l întărească și să nu-l păzească în împărăția lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui. Și care om va rupe și va strica și va risipi și va rușina acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l rupă și să-l strice și să-i rușineze aici trupul lui și în veacurile viitoare sufletul lui și să fie blestemat și afurisit de 318 părinți care sunt la Nicheia și să aibe cinste cu Iuda și Aria și cu alți necredincioși Iudei, care au strigat asupra sângelui domnului dumnezeului și mân-

tuitoarelor noastre Isus Hristos și au spus: «ia-l, ia-l și răstignește-l pe el», sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor este și va fi în vecii vecilor, amin.

Iată și martorii pune domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Lupul mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Pavel spătar și jupan Bratul mare comis și jupan Mihalachi mare stolnic și Lupul mare paharnic și jupan Bârnat mare postelnic. Și ispravnic...¹⁾

Și eu, bătrânul Stan logofăt din Săvești, «am scris» în cetatea de scaun Târgoviște, luna Martie.....²⁾ zile, dela Adam cursul anilor până în zilele acestea, în anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Slobozia lui Enache, II/4.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, pierdută.

Cu o trad. rom.

240

1614 (7122) Aprilie 9, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alixandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele la tot satul Homurile din județul Vlașca și moștenilor satului, din plasa de sus, însă anume: Radul cu frații săi și cu fiii săi și Bârsan cu frații săi și cu fiii săi și Paraschiva cu fiii săi și popa Șerban cu frații săi și cu fiii săi și Stanciul cu frații săi și cu fiii săi; și din plasa de jos: Benea cu nepotul său Tănasiu și cu fiii și Badiul și cu frații săi Bădilă și Șerbu cu fiii «și» Tudor cu fratele său Bădilă și cu fiii și Radul cu fratele său Cristian și cu fiii lor și Oprea cu fratele său Bogdan și cu fiii lor și Oancea cu fratele său Dragomir și cu fiii săi și cu toți frații și cu toți fiii, câți Dumnezeu îi va lăsa, pentruca să le fie lor tot satul Homurile, cu tot hotarul și cu tot venitul de pretutindeni, din câmp și din pădure, oricât se va alege de peste tot hotarul, din hotar până în hotar.

Și semnele ocinei să se știe: întâi din hotarul Borcei până în hotarul mănăstirii dela Glavacioc și din hotarul Vișinii până în hotarul Sârbilor și Vărăștilor. Pentrucă acest sat Homurile, care e spus mai sus, ei au fost toți oameni megiași cu ocine, încă de mai înainte vreme, din moși din strămoși, din zilele altor bătrâni domni din vechime, care au fost înaintea domniei mele.

Iar după aceea, când a fost în zilele răposatului Mihai voevod, domnia lui a făcut silnicie satului Homurile, de a luat ocinile și dedinile lor și le-a aruncat lor 7000 de aspri.

Iar apoi, în urma lui Mihai voevod, a venit stăpân și domn al Țării Românești Simion voevod. Deci, domnia lui a chemat toate satele din

¹⁾ loc alb în orig.

țară, care au fost cumpărate de răposatul Mihail voevod, să vie la domnia lui; ca să se răscumpere din vecinie. Intru aceasta, satul Homurile, care este scris mai sus, ei încă au venit înaintea domniei lui, de s'au plâns și au spus cum le-a luat lor răposatul Mihail voevod ocinele și moșiile lor fără voie și le-a aruncat lor 7000 aspri. Deci, domnia lui, răposatul Simion voevod, el i-a slobozit satul Homurile de vecinie, de s'au răscumpărat dinspre domnia lui, pentru 13000 aspri toți gata, de a dat satul Homurile pentru un aspru doi aspri în vistieria domnească, pentruca să-și ție ocinile lor și dedincle și să fie iarăși cnezi, cum au fost și înainte vreme. Și încă am văzut domnia mea și cartea răposatului Simion voevod, cursul anilor 7109 «1601», pentru răscumpărare, cum s'au răscumpărat satul Homurile de vecinie, de a dat asprii iarăși în vistieria domnească, de unde s'au luat și înainte vreme.

Intru aceasta, domnia mea, dacă am văzut că s'au răscumpărat de către răposatul Simion voevod, m'am milostivit de am iertat și domnia mea de vecinie și am slobozit să fie liniștiți pe dedinile lor, să nu aibă turbutare dela nimeni, în veci.

Pentru aceia, am dat și domnia mea satului Homurile și tuturor moștenilor satului, câți sunt mai sus scriși, ca să fie în pace de vecinie și să le fie lor ocină, dedină, ohabă fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și încă am pus domnia mea și blestem: pe cine va alege dumnezeu, după trecerea domniei mele, să fie stăpânitor și domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau, după păcatele noastre, din alt neam, dacă cinstește și înnoiește și întărește această carte de iertare a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui, iar dacă nu cinstește și nu înnoiește și nu întărește această carte a domniei mele, ci calcă și strică și rupe, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui, ci să-l calce și să-l rușineze și săucidă aici trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Și care om ar încerca să strice această carte de iertare a domniei mele și de miluire, acela să fie blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc și cu alți necredincioși Iudei, care au strigat asupra sângelui domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Iisus Hristos și au spus: „ia-l, ia-l și răstignește-l“ și sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, ceiace este și va fi în vecii vecilor, amin.

Iată deci și martori punem domnia mea: jupan Inachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Lupul mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și Bratul mare

comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bârnad mare postelnic. Și ispravnic jupan Dediul mare vistier.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 9 zile și dela Adam până acum curgerca anilor, în anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCCLXIX/9.

Orig. slav perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

241

1614 (7122) Aprilie 16, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și preabunului și răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Iane, fiul lui Gherghe Ergopol din Târgoviște și cu fiii lui, câți îi va lăsa Dumnezeu, că să-i fie lui 4 prăvălii la Târgoviște pentru băcăni și cu locul care se cheamă al Sarafilor, tot, oricât se va alege însă din locul lui Gherghe Ergopol, tatăl lui Iane, pentru că aceste prăvălii au fost încă dinainte vreme ale lui Gherghe Ergopol pârcașul. Apoi, dela Gherghe Ergopol au rămas niște fii din trupul lui, anume: Gherghe și Moga și Iane și o fiică, anume Sima. Apoi, când este acum, în zilele domniei mele, iar acești patru frați și-au împărțit frățeste toate prăvăliile. Astfel Gherghe și fratele său Moga au luat o parte; iar Iane și cu sora sa Sema au luat cealaltă parte.

Apoi, Gherghe și fratele său Moga, ei au vândut din părțile lor, 4 prăvălii mai sus zise și cu tot locul, precum s'a zis mai sus, lui Radul lumânărarul, pentru 10.000 aspri, fără știrea fratelui său Iane. Iar la aceasta, Iane cum a înțeles, în aceea zi, că fratele său Gherghe și cu fratele său Moga au vândut lui Radul lumânărarul aceste prăvălii, ce s'au zis mai sus, iar Iane fratele lui Gherghe și al lui Moga, el nu s'a lăsat, ci s'a dus la Radul lumânărarul să-i lepede asprii înapoi, însă Radul n'a vrut să primească asprii dela Iane. Iar Iane, fratele lui Gherghe și al lui Moga, el cum a văzut că Radul nu vrea să primească asprii pentru el, iar Iane a venit la pără împreună cu Radul lumânărarul înaintea domniei mele, ca să se părăscă și s'au părît. Iar domnia mea am judecat după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am socotit domnia mea că este mai cu cale și mai volnic să cumpere Iane decât Radul lumânărarul, pentru că e dedina lui dela tatăl său Gherghe Ergopol pârcașul. Și Iane, fratele lui Gherghe și al lui Moga, a lepădat lui Radul lumânărarul toți asprii înapoi, câți sunt mai sus ziși, dinaintea

domniei mele și dinaintea cinstiților dregători ai domniei mele și a întregului divan al domniei mele.

Și când a cumpărat Ianc, fratele lui Gherghe și al lui Moga, aceste mai sus zise prăvălii, au fost mulți orășeni martori, de aici, din orașul domniei mele, din Târgoviște, anume: Stoica sudeț și Mina zugrav și Spinciul și Ivan bătrânul și Efrem logofăt și Dragul și Mihailu, unchiul lui Ianc și Proca gramatic domnesc și încă mulți oameni, care nu s'au scris aici.

De aceea, am dat și domnia mea lui Ianc, fiul lui Gherghe Ergopol, ca să-i fie aceste prăvălii, care sunt mai sus scrise, cu tot locul lor, de ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată deci și martori pune domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Lupul mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bârnat mare postelnic. Ispravnic jupan Lupul mare logofăt.

Am scris eu, Stan, nepotul bătrânului Stan logofăt din Săvești, în cetatea de scaun ce se zice minunată Târgoviște, luna Aprilie 16 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea sf. Apostoli, X/1.

Orig. slav, perg. pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

242

1614 (7122) Aprilie 19.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul lui Mihnea voevod. Scrie domnia mea voao satilor, anume: Tismana și Peștișan și Borăștie și Izvarna și Costenie, Sohodolul și Masloșie și Groșari. Dup<ă> accia, vă grăescu domnia mea de vrém<e> ce veț<i> vedea cartea domnie mēl<e>, iară voi să căutați să vă puneț<i> rând în toate zilele câte 50 de oamenie, să mērgeț<i> să păziț<i> s<făn>ta mănăstiré, cu armii, Tismana, să nu cumva să dea niscari lotri să facă vreo stricăciune la mănăstire, ce să păziț<i> acei 50 de oameni o zi și o noapte. Deci vor mērge alți 50 de vor păzi pri răi. Iară să nu viți păzi și să va faci vreo pagub<ă> sventei mănăstiri, bine să știți că nu veț<i> plăti cu bucatelé, ce numai cu capitile.

Aceasta vă vorbim domnia mea. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris Apr. 19 zile, în anul 7122 <1614>.

Arh. St. Buc. M-rea Tismana, XCIII/18.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete inelară aplicată căzută.

Copie rom. ms 329 f. 82.

<1614> Aprilie 29.

† Pri m<i><o>st<i>ve doamne, să fii domneata sănătos; rugumu-ne domnetale ca domnului nostru cela milostivu, pentru care lucrure știi domneata cându ne-am despărțit de domneata, în ce credința ne-ai lăsat, într'aceia săntem și până acum și de câteva ori am trimes de am dat în știre domnetale și cu mare fric<ă>, ca să nu piardem capetele de acest domnu turcu. Și domneta până acum niciun lucru adivirit nu ne trimeți, ce numai nădejde; ce noi într'aciasta nădejde cădem la lucrure foarte grele, că întâiu în țeara noastră acum strigă hoge, că-ș ține acest domnu frații și surorile în cas' cu el și sănt Turci; și robii carii au scăpat de pre în catarge și depre într'alte robii măcar de la Mihaiu vod<ă>, domnul cin<e> iaste în țeara el i dă Turcilor; și alte multe nevoi care nu le-am scris acum. Înțelegem că are Turcul gând să pue în țeara noastră pașă; așijderea șe în țerăle ce sănt vecini cu noi.

Deci, deaca vom cădea noi la aceia, să rămăe în țeara noastră paș<ă> și mănăstirile și beserecile noastre să fie meceture Turcilor și coconii noștri să-i facă iniciari și fetele noastre să le ia Turcii lor mueri, cum fac într'alte țeră ce sănt supuse lor; deci noi, den zilele lu Mihaiu vod<ă> de când ne-am supus și ne-am jurat creștinilor, pentru aceia ne-am jurat și ne-am supus noi supt împăratul creștinescu, ca să nu cădem noi la un lucru ca acesta.

Derept aceia, am târpit noi mare cheltuiiale și robii și arsuri și sânge vărsat pentru creștini, ca să avem căutare la nevoia noastră. Ce mult ne mirăm, au domneata nu faci știre împăratului de nevoile noastre? Ce de iaste vina de în domneata, că nu faci în știre împăratului să ne caute la nevoile noastre, dumnezeu-ț<i> va fi platnic cum te-ai jurat cu noi. Ce tribuiaște domneata plecat și cu lacrăme de la noi, să aduce amentē împăratului pântru noi, că măcar să n'am fi noi avut nicio tocmeal<ă> cu creștinii și acum a striga mila împărăției sale, încă scaru cădea să ne caute, fiind noi creștini, ca să nu rămănem păgăni, căci inima noastră nu se poate suferi cu păgăni. Căci și anu, când am venit cu Turcii asupra lu Bătur și atunci numai ce așteptam să auzim de domneata și de ceva oaste creștină, că noi ne grijisem ca să fim vrăjmașii lor ce<i> mai mari, cum am făcut știre domnetale. Ce ne rugăm domnetale, dă în știre împărăției sale că acum iaste vrēme bună și săntem toți gata a sluji împărăției sale și domnetale, cum veri înțelēge domneata și de la logofătul Oancia; măcar că nu ne-am împreunat noi cu logofătul, iar deac'a venit sluga logofătului, toate pre rând i-am făcut în știre cu omul nostru, cum stau lucrure deinceoaci, care nu săntem noi îndoiț<i> că nu

vor veni în știri domnitale. Cee ne rugăm să fie cu tain<ă> acest lucru, că de se-aru înțelege, toți ne-am piiarde capetele. Să fii domneata sănătos, amin.

Scris April 29 zile.

† Noi toți boiarii den țeară și de la slojitori, plecat ne închinăm domnetale.

Acad. R.P.R., I/28.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Dat după expediția lui Radu Mihnea împotriva lui Gabriel Bathory în Transilvania, în anul 1613.

244

1614 (7122) Aprilie 30, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și preabunului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul și cu fiii săi, câți îi va lăsa dumnezeu, ca să-i fie o vie în dealul Bojoranilor, dar anume via care se cheamă a Leului, ce a cumpărat-o Leul dela Duca, fiul lui Misie. Iarăși să fie lui Stanciul un loc de casă în seliște și 3 fălci, partea din câmp. Iar Stanciul, cumătrul lui Tănase paharnic și jupanița lui Stana, ei încă au dăruit pe cumătrul lor Tănase paharnic și pe jupanița lui Stana cu un cal bun.

Iar la întocmire, când s'au dăruit <au fost> mulți oameni buni și orășeni: popa Ghinu și Radul Mocșurcul și Badea Marăi și Vladu Presen și Dumitru Beci și Duca Misie și Ghinu și Manta și Chirca și Gherghe și Vancea din Râmnic și Sarchiz din Bojorani. Aceștia toți câți s'au scris mai sus, sunt martorii și aldă-mășarii. Și am văzut domnia mea și zăpisul lor de întocmire.

De aceea, am dat și domnia mea lui Stanciul ca să-i fie lui această mai sus spusă ocină și vie de ohabă lui și dedină, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori pune domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bârnat mare postelnic. Ispravnic jupan Ventilă mare logofăt.

Am scris eu, Stan, nepotul bătrânului Stan logofăt din Săvești, în cetatea de scaun zisă Târgoviște, luna Aprilie 30 zile dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7122 <1614>.

Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, LV/8.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom.

1614 (7122) Aprilie 31¹⁾, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul marelui și răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și preabunului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Mircea din Căndești și cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie lui în sat, în Căndești, un loc de casă cu grădina și cu împrejurimile din sus și din jos și cu grădina dela Stănislav, pentru că Mircea l-a cumpărat dela Stănislav pentru o iapă. Și iarăși să fie lui Mircea două ogoare lângă muchea lui Boție, pentru că le-a cumpărat Mircea dela Baico, tatăl lui Mușă, pentru 700 aspri gata. Și iarăși să fie lui Mircea jumătate din partea lui Manea, pentru că Mircea a cumpărat-o dela Manea, pentru 120 aspri gata. Și iarăși să fie a lui Mircea, în sat, în Căndești, partea lui Obreată, tatăl lui Stanciul, în piscul Bratului, jumătate, pentru că Mircea a cumpărat-o dela Obreată, tatăl lui Stanciul, . . .²⁾ un porc. Însă aceste ocine, mai sus spuse, ele au fost cumpărate încă din zilele răposatului bunicului domniei mele Alexandru voevod. Dar să se știe: asupra ocinelor mai sus numite ei sunt. . .²⁾ 3 frați: Mircea și fratele său Fulgul și Cârstea.

Apoi <lui> Fulgul și Cârstea li s'a întâmplat moarte de au murit amândoi. Apoi, dela Cârstea n'a rămas nici un fiu din trupul lui, iar dela Fulgul au rămas din trupul lui niște fii, anume Mușat și Bogdan. Apoi, Mușat și Bogdan, după moartea tatălui lor Fulgul, ei au vândut unchiului lor Mircea, pentru 300 aspri gata, toată partea lor de ocină, cât au avut, încă din zilele răposatului Mihail voevod.

Și iarăși să fie lui Stănilă cu nepoții săi, Mihail și Neacșu și Stan, ocină în satul Căndești, partea lui Pârvu, vărul lui Manea, fiul lui Fătul, toată, oricât se va alege, pentru că Stănislav și cu nepoții săi Mihail, Neacșul și Stan, au cumpărat-o dela Manea, pentru 900 aspri gata. Și iarăși să-i fie lui Stănilă și cu nepoții săi Mihail, Neacșul și Stan, ocină iarăși în satul Căndești, partea lui Vlad, însă o singură delniță, pentru că a cumpărat-o singur Stănislav, dela Vlad, pentru 200 aspri gata. Și iarăși să fie părțile lui Vlad dela pârâu. Și iarăși să fie un ogor lângă moară, pentru că l-a cumpărat singur Stănislav dela Vlad, pentru 380 aspri gata. Și iarăși să fie lui Stănislav și cu nepoții săi Mihail și Neacșul și Stan, un ogor al lui Șerban, fiul lui Vlad, la marginea satului, la muchea Drăgoiului, pentru că l-a cumpărat Stănislav și cu nepoții săi dela Șerban, fiul lui Vlad, pentru 80 aspri gata. Și iarăși să fie lui Stănislav singur, la Gruiul Nemetelui, un ogor dela Stanca, pentru că l-a cumpărat Stănislav dela Stanca, pentru două ferdele

¹⁾ Data zilei greșită de copist întrucât Aprilie are numai 30 de zile.

²⁾ loc alb în text

de meu. Dar aceste ocine și dedine de mai jos, ele au fost cumpărate încă din zilele răposatului Mihail voevod.

Iar apoi, Stănilav, din trupul lui el n'a făcut fi, ci în zilele răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod s'a ridicat și a luat dela cei 3 frați pe nepotul...¹⁾ nepotul cel mare, anume Mihail, ca să-i fie în loc de fiu. Și Stănilav a dat nepotului său Mihail toate mai sus spusele părți ale lui de ocină și dedină și de cumpărătură. Și nimeni altul dintre rude să n'aibă amestec, numai nepotul său Mihail să-i fie de moștenire, iar lui Stănilav să-i fie veșnică pomenire. Iar apoi Mihail să aibe a-l hrăni și a-l îngriji cât timp unchiul său Stănilav va fi viu; iar după moartea lui încă să aibe a-l griji și a-l pomeni ca pe un om mort. Și Stănilav a făcut...²⁾ și carte...¹⁾ voevod cum a luat Stănilav...¹⁾ pe Mihail ca fiu de suflet și i-a dat atunci nepotului său Mihail, toate părțile lui de moștenire mai sus spuse. Și a avut Stănilav și cu mai sus spusul său nepot și cărți vechi dela alți bătrâni domni, cartea răposatului bunic al domniei mele Alexandru voevod și cartea părintelui domniei mele răposatului Mihnea voevod și cartea răposatului Mihail voevod de cumpărătură asupra acestor ocine și dedine mai sus spuse.

Apoi, când a trimes domnul Dumnezeu răutățile aici, în țara domniei mele, cu Unguri și haiduci, cu Bator Gabor craiul, au luat toate averile din avutul lor și au luat și cărțile lor de moștenire făcute asupra acestor mai sus spuse dedine. Și au adus Mircea și Stănilav și cu nepoții lor, Mihail și Neacșul și Stan și martori, oameni buni, anume: Neagu și Dumitru și Oprea și Toader și încă mulți oameni care nu sunt scriși aici, ca să mărturisească înaintea domniei mele, cum acești oameni au avut mai sus spusele dedine și au avut și cărți vechi, pe care le-au pierdut când cu răutățile. Și au vândut acești mai sus ziși și numiți oameni de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului.

De aceia, am dat și domnia mea lui Mircea și lui Stănilav și lui Mihail și lui Neacșul și lui Stan, ca să le fie ocine de ohabă lor, filor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și Bratul mare comis și Lupul paharnic și Bărnad postelnic. Ispravnic Ventilă mare logofăt.

---

²⁾ loc alb în text.

Am scris eu, Stan, nepotul lui Stan logofăt din Săvești, în cetatea de scaun zisă Târgoviște, luna Aprilie 31 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Copii particulare sub dată.

Copie slavă.

Cu o trad. rom.

246

1614 (7122) Mai 6, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Nedelco și cu fiii lui, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină la Star Bucu¹⁾ în județul Ialomița, însă a patra parte din sat, partea jupaniței Rada, jupanița lui Drosul postelnic, fiica lui Radul postelnic, fiul lui Pașadie, partea ei toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și cu vecinii și cu vadul de moară, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că această ocină mai sus spusă a cumpărat-o Nedelco dela Drosul postelnic și dela jupanița lui Rada, pentru 13.000 aspri toți gata. Și a vândut Drosul postelnic și jupanița lui Rada, ei de a lot bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului și dinaintea domniei mele.

Și încă au fost atunci la întocmirea lor mulți boieri martori, însă anume: din Mătăsești, Aldimir al doilea pitar și fiul lui Ianachi comis din Copăceni și din Balomirești, Radul postelnic și din Balotești, Ivașco postelnic și din Berilești, Neagoe și Gherghe și Stanciul paharnic Meiuoteștii și din oraș din Floci, Ventilă logofăt și din Doicești, Danciul și mulți boieri și oameni buni cari nu sunt scriși în această carte.

De aceia, am dat și domnia mea lui Nedelco, ca să-i fie această ocină, partea jupaniței Rada, toată, care este mai sus scrisă, dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci domnia mea pune martori: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bârnad mare postelnic. Și ispravnic Ventilă mare logofăt.

¹⁾ În orig. star Buc., care poate fi Bucul vechi, sat în Ialomița.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 6 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, IX/3.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din 1806.

247

1641 (7122) Mai 9, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul preabunului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul și lui Ștefan și lui Gago și lui Rustea, fiii lui Bărbuia ban și cu fiii lor, câți le-a dăruit dumnezeu, ca să le fie ocină Chisăroaia din județul Romanaii, însă partea lui Radul, tatăl lui Budă și al lui Renghea, partea lor toată, jumătate de funie de ocină, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindenii oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Bărbuia ban această ocină mai sus scrisă dela Buda și dela Renghea, fiii lui Radul Găgăra și dela fiii lor, Stanciul și Stan, pentru 4000 aspri gata și au fost și ei vecini încă de mai înainte vreme, din zilele răposatului Mihai voevod.

Și iarăși să fie lui Stanciul și lui Ștefan și lui Gago și lui Rustea, fiii lui Bărbuia ban, ocină iarăși în Chisăroaia, însă cealaltă jumătate de funie, partea lui Guța și a lui Glav și a lui Tatomir, partea lor toată, jumătate de funie, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentru că a cumpărat Bărbuia ban dela Guța și dela Glav și dela Tatomir și dela fiii lor, Tudor și Neagoe și Oprea, pentru 4000 aspri toți gata și să fie și ei vecini.

Și iarăși să fie lui Stanciul și cu frații lui, Ștefan și Gago și Rustea ocină tot în Chisăroaia, însă partea lui Drăgan și partea nepotului său Mihăilă, fiul lui Ciugău, toate părțile lor și de moștenire și de cumpărătură, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Bărbuia ban dela Drăgan și dela nepotul său Mihăilă, fiul lui Ciugău, pentru 8000 aspri toți gata și să fie și ei vecini.

Și iarăși să-i fie lui Stanciul și lui Ștefan și lui Gago și lui Rustea ocină în Slăvilești, însă din partea lui Radul și din partea lui Drăghici, fiii lui Crăciun, patru funii de ocină, din câmp și din pădure și din apă și cu vîi și cu vatra satului, de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentru că a cumpărat Bărbuia ban, tatăl lui Stanciul și al lui Ștefan și al lui Gago și al lui Rustea, dela Radul și dela Crăciun, fiii lui Crăciun, pentru 4500 aspri gata, însă pentru trei funii au dat bani, iar pentru altă funie s'au înfrățit. Și iarăși să-i fie lui Stanciul și lui Ștefan și lui

Gago și lui Rustea, fiii banului Bărbuia, ocină tot în Slăvilești, însă din partea lui Drăghici logofăt, o funie de ocină deplină, de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Bărbuia ban dela Drăghici logofăt, pentru 1500 de aspri gata.

Și Iarăși a cumpărat Stanciul și Ștefan și Gago și Rustea ocină în Jegălia, însă partea lui Iarciul toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și din vii, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Stanciul și Ștefan și Gago și Rustea, fiii banului Bărbuia, dela Stoica fiul lui Iarciul, pentru 1900 aspri toți gata, în zilele lui Șerban voevod. Și au vândut acești mai sus spuși <și> numiți oameni părțile lor de ocină de bună voia lor și cu știrca tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului.

Și încă au fost atunci la întocmirea lor mulți oameni buni martori și aldămășari, însă anume: din Bălănești, Negrea logofăt și din Greci, Preda clucer și din Brâncoveni, Matei paharnic și din Fălcoi, Iarciul logofăt și din Brătășani, Lepădat și din Slăvilești, Danciul și mulți oameni buni care nu sunt scriși aici.

Pentru accia, a dat și domnia mea lui Stanciul și lui Ștefan și lui Gago și lui Rustea, fiii lui Bărbuia ban, ca să le fie lor ocină ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martorii a pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și Dediul vistier și Leca mare spătar și Mihalache stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Eârнад mare postelnic. Și ispravnic Ventilă mare logofăt.

Și eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 9 zile și dela Adam până acum curgerea anilor, în anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XLI/42.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

248

1614 (7122) Mai 12.

Aici, jurătorii lui Stănilă din Tâmburești anume: Radu Ciuntea și Voico Bora din sat, ca să jure cum n'au trecut preste Dunăre cu satul Tâmburești <i> mai înainte de întocmeala lu Mihail vod<ă>. Deci, de va fi trecut mai înainte de întocmeala lui Mihail vod<ă>, el să fie în pace; iar dă va fi mai de încoacé, el să fie rumân, cum vor afla cu ale lor sufleté. Și părăș Drag<u>mir.

Și ziua: duminica tuturor sfinților.

A scris Radul portar, luna Mai 12 zile, anul 7122 <1614>.

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XLI/44.

Orig. rom., bârtic, pecete aplicată, căzută.

1614 (7122) Mai 12.

Aici, jurătorii lui Paraschiv din Tămburești anume: Pilatu și Puitău din sat, ca să jure cum c'au trecut presté Dunăre cu satul Tămburești, mai nainté de întocmeala lu Mihai voevod, deci de va fi trecut mai nainte de întocmeala lu Mihai vodcă, el să fie în pace, er de va fi mai de încoace, el să fie rumănu, cum vor afla cu ale lor suflete. Și părăș Drag<o>mir.

Și ziua: duminica tuturor sfinților. Ispravnic Radul portar.

S'a scris luna Mai 12 zile, anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XLI/43.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, acoperită cu foiță.

250

1614 (7122) Mai 19, București.

† Hrisovul Radului vodă, feciorul Mihnei vodă, pentru satul Greaca după baltă, den județul Vlașca, ce l-au dat sfintei mănăstiri Mislui.

Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn al întregii țări a Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul preabunului, bătrânului răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, sfintei dumnezeiești mănăstirii ce se chiamă Mislea, unde iaste hramul sfânta de viață începătoare troiță, care iaste zidită den temeliea ei de răposatul Radul voevod Călugărul, cându au fost cursul anilor 7045 <1537>, ca să-i fie satul Greaca după baltă din județul Vlășcii, tot satul cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul den câmpu și den pădure și den apă și den baltă și den uscat, dă pretutindinile veri cât se va alége, pentrucă acest sat ce scrie mai sus, el au fost al Craioveștilor de moșie.

Iar după aceia, cându au fost în zilele Radului vodă Călugărul, domnia lui au cumpărat acest sat Greaca tot cu tot hotarul, dă la Craiovești, derept 5.200 aspri gata tot de argint și l-au adaos la sfânta mănăstire ce scrie mai sus, ca să fie domnia lui pomeană și călugărilor de hrană. Și tot au ținut sfânta mănăstire satul Greaca cu bună pace în 75 de ani. Iar după aceia, când au fost în zilele Radului vodă Șarban, dăca au stăut domnia lui a fi domnu Țării Rumânești, atuncea au fost cursul anilor 7118 <1610>, deci au luat satul Greaca cu tot venitul dela sfânta mănăstire ce scrie mai sus în silă, pentru căci s'au fost tras domnia lui dă neamul Craioveștilor și au dat sfintei mănăstiri alte moșii, partea domniei lui

den sat den Cornu din județul Prahova și satul Vlădomirești toți, din județul Elh<ov>, pentru satul Greaca.

Iar după acéia, când au fost acum, în zilele domnii méle, iar călugării dela sfânta mănăstire Mislea nu le-au fost cu pace acéste sate, care le-au dat Șarban vodă, ci au venit înaintea domnii méle, călugării de s'au plânsu și au spus cum au luat satul Greaca în silă și nu au cu ce să hrăni la sfânta mănăstire și au rămas sfânta mănăstire fără de nici un venitu. Și au arătat călugării înaintea domnii méle și cartea Radului vodă Călugărul de cumpărătoare dă la Craiovești și de miluitura sfintei mănăstiri ce scrie mai sus.

Intr'acéia, domnia mea am căutat și am socotit cu toți cinstiți derăgătorii domnii méle și nu am vrut domnia mea ca să stric poména acestor ctitori bătrâni și să întru în blestemul lor și ni-am milostivit domnia mea de am dat și am miluit présfânta mănăstire ce scrie mai sus, cu satul Greaca, cu tot hotarul și cu tot venitul, ca să fie sfintei mănăstiri ce scrie mai sus de întărire și călugărilor de hrană, și bătrânilor ctitori și domnia mea věcinică pomenire.

Drept acéia, am dat domnia mea sfintei și dumnezeștii mănăstiri care scrie mai sus, ca să-*ci* fie satul Greaca ocină de moșie cum au fost și mai deînainte vréme ohabnică și dă către nimené neclătită, preste zisa domnii mele.

Și am pus domnia mea și blestem: dupe petrecerea domnii méle, pre care va alége domnul dumnezeu a fi domnu și biruitoriu Țării Rumânești, au den inima rodului domnii mele au den păcatele noastre au dentr'alt neam, de va cinsti și va înnoi și va întări aciastă carte a domnii méle, pré acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească întru domnia lui; iar de nu va cinsti nici va înnoi, nici va întări aciastă carte a domnii mele de miluitor, pré acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească, nici să-l păzească întru domnia lui, nici să-i fie la răpaos în věci sufletul lui. Iar care om să va atinge a călca și a strica aciastă carte a domnii méle, acela om să fie procler și afurisit de 318 sfinți părinți care au fost la sfântul sobor da la Nichea și să aibă parte cu Iuda și cu Aria și cu alții necredincioși Ovrei care au strigat spre sângele domnului dumnezeu și mântuitorului nostru lui Iisus Hristos și au zis: «luați, luați și răstigniți pré dănsul», iar sângele lui spre dănșii și spre feciorii lor, cum iaste și va fi în veci.

Și am pus și boiari mărturie care scriu mai sus: jupan Ianache *mare* ban și jupan Cărstea *mare* dvornic și jupan Vintilă *mare* logofăt și jupan Dădiul *mare* vistier și jupan Leca *mare* spătar și jupan Mihalache *mare* stolnic și Bratul *mare* comis și Lupul *mare* paharnic și jupan Bărnad *mare* postelnic.

Și cu, Lepădat logofăt, am scris în București, Mai 19, anul 7122 <1614>.

1614 (7122) Mai 19, Târgoviște.

† In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, troița cea de o ființă nedespărțită, amin.

Apoi am scris eu, sudețul Stoica și cei 12 pângari din oraș din Târgoviște, această carte a noastră acestui om, anume Iane, fiul lui Gherghe Ergopol, care a fost pârălab de oraș, ca să-i fie 4 prăvălii de băcănie, cu locul zarafilor, pentrucă acele prăvălii au fost de moștenire ale lui Iane dela tatăl său Gherghe pârălab. Apoi, frații lui Iane, anume Gherghe și Moga, ei au vândut acele prăvălii, fără știrea lui Iane, unui om, anume Radul lumânărarul, pentru 9000 bani noi.

Iar când Iane a prins de veste, el a înapoiat banii lui Radul, iar Radul n'a vrut să-și ia banii înapoi. Iar la aceasta, Iane a căzut de față cu Radul înaintea domnului, Io Radul voevod, fiul răposatului Mihnea voevod, de s'au pârît amândoi. Iar la aceasta, domnul nostru Radul voevod a judecat după dreptate și după legea dumnezeiască și i-a dat lui Iane să lepede lui Radul banii înapoi și să țină acele mai sus spuse prăvălii, dedina părintelui său. Și Iane a dat cei 9000 bani noi, mai sus spuși, în mâna lui Radul. Și a cheltuit Iane cu aldămașul și cu alte cheltuieli 1000 bani noi gata. Și s'a făcut și cartea domnească ca să țină Iane acele prăvălii dedina lui, precum și noi am scris această carte a noastră lui Iane, pentruca aceste mai sus zise prăvălii, să-i fie lui ocină și dedină de ohabă lui și filor lui, câți i-a dat Dumnezeu și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, în veci.

Iată și martori punem oameni buni, preoți anume: popa Goicea eclisiarh domnesc și popa Tanasie din clerusul domnesc și diaconul Iane și Necula diacon din clerusul domnesc și popa Necula și popa Teodosie și popa Atanasie, fiul popei Goicea și popa Proca dela sfânta Vincri și popa Nenciul și Baldovin diaconul și bătrânul Ivan și bătrânul Chirfoti pușcar și Spinciul și Mina zugrav și Arsenie și Scherlet și Mihai băiaș și Mihai Zoic și Proca gramatic, fiul popei Ilie, și Drăghici Scaunul și Vintilă și Stanciul, ginerele lui Necula Jungheatul și Dan gramatic și Mihail săbiarul, și încă mulți oameni buni care nu sunt scriși în această carte.

Am scris eu, logofăt Efreem, în luna Mai 19 zile, dela Adam până în această vreme, în anul 7122 <1614>.

Arh. St. Buc., M-rea Apostoli, X/2.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

1614 (7122) Mai 21.

† Cartea răposatului Radului vodă, feciorul Mihnei vodă, pentru satul Greaca dupe baltă den județul Vlașca, ce au făcut mănăstirii Mislii de stăpânire.

Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintii și dumnezeieștii mănăstiri ce se chiamă Mislea, care iaste hramul sfânta troiță, ca să-i fie satul Greaca tot, cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul, pentrucă acest sat Greaca ce iaste mai sus scrisu, el au fost de moșie a sfintei mănăstiri, datu și miluit de răposatul Radul voevod Călugărul.

Intr'acéia, domnia mea încă m'am milostivit de am dat și am miluit cu satul Greaca pre sfânta mănăstire ca să-i fie de moșie. Drept acéia și voi rumânilor, căți veți fi și vă veți afla în satul Greaca, în vreme ce veți vedea cartea domniei mele și poslujnicii sfintei mănăstiri, iar voi să căutați să ascultați de toate ce vă vor da învățătura și să lucrați la sfânta mănăstire tot lucrul ce ar trebui, cum ați lucrat și mai dinainte vreme.

Și iar să fie volnicu părintele egumenul de în sfânta mănăstire, cu cartea domniei mele, să strângă toți rumânii de în satul Greaca, căți vor fi fugiți și răsipiți aicé în țara domniei mele: ori în sat domnescu ori în sat boerescu ori în sat călugărescu ori la orașă, pre toți să-i strângă și să-i ducă la urma lor și la moșie.

Și iar să fie volnici poslujnicii sfintii mănăstiri să-și ia vama den peste dela toate năvoadele câte vor vâna pre ocina sfintei mănăstiri, să-ș ia vama cum au fostu légé și mai denainte vreme. Și de nimenea opreală să n'aibă, că așa iaste învățătura domniei mele.

Și nimeni să nu îndrăznească să bântue înaintea acestei cărți a domniei mele, că acel om rău va păși dela domnia mea.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Mai 21 zile, 7122 <1614>.

Arch. St. Buc., Condica m-rii Mislea, nr. 463 f. 344.

Copie rom.

1614 (7122) Mai 23, Prundu.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupanitei Cheajna vorniceasa și cu fiii ei, căți îi va dărui Dumnezeu, ca să-i

fie ei ocina în Mărăcineni, în județul . . . . . ¹⁾ însă din partea lui Stroe, fratele lui Nedelco postelnic, fiii lui Radul Căptariu postelnic, un loc care se cheamă Via Vornicesii și cu locul dimprejur și cu balta numită Iazcr, însă pe unde Stroe singur a pus semnele aceluia loc, care este mai sus scris, împreună cu mulți boeri și oameni buni megiași, anume: dela Săcueni, Pădure ban și Oprea logofăt și dela . . . . . ¹⁾ ca să se știe cât loc ține în baltă.

Și iarăși să-i fie jupaniței Cheajna vorniceasa din partea lui Stroe o . . . . . ¹⁾ din vadul de moară, pentrucă jupanița Cheajna a cumpărat dela Stroe, fiul lui Radul Căptariu postelnic, pentru 2000 aspri gata și pentru frăție și întocmire. Și încă jupănița Chejna a dăruit pe Stroe cu 6 coți de grana, prețul 7.400 aspri gata. Și a vândut și s'a înfrățit Stroe, el de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului.

De aceea, am dat și domnia mea jupaniței Cheajna vorniceasa, ca să-i fie ocină de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori a pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Dediul vistier și Leca spătar și Mihalachi mare stolnic și Bratul comis și Lupu paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic Ventil mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în sat în Prund, luna Mai 23 zile și dela Adam până acum, în anul 7122<1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, II/3.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, acoperită cu o foiță.

Cu o trad. rom. din 1750.

254

1614 (7122) Iunie 6.

Carte de judecată a lui Ianachie mare ban al Craiovei dela leat 7122<1614> pentru moșie Povaru.

Jupân Enache mare ban al Craiovei, scris-am a noastră carte sfintei și dumnezeștii mănăstiri dela Coșuna, ca să-i fie satul Povarul tot, cu tot hotarul, precum l-au ținut de cându l-au miluit Rusco portar și jupăneasa lui Calea pre sfânta și dumnezească mănăstire ce iaste mai susu numită. Iar acuma au avotu călugării pără [cu jupănu] cu jupăneasa Anca din Livezi, pentru aciașt satu ce iaste mai sus scris. Și atâta păriia jupăneasa Anca cum că iaste acestu satu, ce iaste mai sus scris, a ei și zicea că iaste strănepoată jupănesii Calii. Iar noi am văzut la

¹⁾ loc alb în orig.

măna călugărilor carte lui Rusco post. și a jupănisii lui Calii, de miluitură și cu mare blestem, cum să fie sfintei mănăstiri satul Povarul moșie ohamnică și nimeni din rudile lor să nu aibă cu acestu ce iaste mai sus scris, ci au rămas jupâneasa Anca de lege și de judecată dennaintea noastră și dennaintea altor boeri.

Drept acéia, am datu cartea noastră sfintei și dumnezeestii mănăstiri, ce iaste mai sus scrisă, ca să-i fie satul Povarul, ce iaste mai sus scris, moșie ohamnică.

Și mărturii au fost multe, când s'au așăzatu aciastă judecată a lor. Și după cum am ales mai cu drepte am datu aciastă carte a noastră de judecată.

Aciasta scriem. Iunic 6 zile, leat 7122 <1614>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovățul, nr. 722 f. 394v.
Copie rom.

255

1614 (7122) Iunie 7, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Lepădat logofăt și cu fiii săi, câți îi va da dumnezeu, ca să-i fie ocină în sat la Orlândești, însă partea lui Stan Dălbănescu și a soției sale Neacșa din Roșii, 80 stânjeni de ocină, părțile lor toate, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de pretutindeni, oricât se va alege, din hotar până în hotar, din Crivedia până în apa Ialomiței, dar și peste apă, de unde a umblat apa mai înainte vreme, pentrucă sluga domniei mele Lepădat logofăt, a cumpărat această mai sus spusă ocină dela Stan Dălbănescul și dela soția lui Neacșa și dela fiii lor, Marco și Necula, pentru 1800 aspri gata.

Și iarăși să fie slugii domniei mele Lepădat logofăt ocină tot în satul Orlândești, dar din partea lui Colțea, fiul lui Barbul din Tărtălige, 40 stânjeni de ocină, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul. Pentrucă Lepădat logofăt a cumpărat acești mai sus spuși stânjeni de ocină dela Colțea și dela jupanița lui Elina, fiica jupaniței Frujina din Stăncești, pentru 850 aspri gata. Și au vândut acești mai sus spuși oameni ocinele lor de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

Și atunci la întocmire au fost mulți oameni buni și martori și aldămășari, dar anume: din Davidești, Stancul logofăt și din Târgoviște, Iano Grecul stegariul și din Finta, Dragomir și din Buzăești, Stănislav și Drăgan și Radul și Băcan și Voinea și din Orlândești, Dragomir Puilul și Oprea și Mladin și Stan ceauș și fiul său Apostul și Nan portariul și Dragomir armaș și mulți oameni care nu sunt scriși.

De aceia, am dat domnia mea slugii domniei mele lui Lepădat, ca să-i fie lui ocina, care este mai sus scrisă, dedină și de ohabă lui și filor lui și nepoților și strănepoților săi și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bârnad mare postelnic. Și ispravnic Ventilă mare logofăt.

Am scris eu, Stanciul din Olănești, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 7 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Radul voevod (m.p).

Arh. St. Buc., M-rea Cozia, X/2.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

256

1614 (7123) Iunie 12, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului Alixandru voevod. Dă domnia mea accastă poruncă a domniei mele boierului domniei mele lui Ghinea al doilea postelnic și cu fiii lui, câți i-a dăruit Dumnezeu, ca să-i fie lui ocină în Măgureni de Prahova, ocină cu vecini, însă partea lui Oană toată și partea lui Stan toată și partea lui Radul și partea lui Bocancea, toată, din pădure și din apă și din vatra satului și din câmp și din vie și cu vaduri de moară, oricât se va alege de pretutindeni și de peste tot hotarul, din hotar până în hotar. Și să fie și ei vecini cu fiii lor și cu toate averile lor pentruca acești mai sus spuși, numiți oameni au fost vecini lui Neagoe, fiul lui Ruse, de moștenite, agonisiți de părinte lui. Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, a venit Neagoe înaintea domniei mele de i-a vândut pe acești vecini, care sunt spuși mai sus, cu toată ocina lor, de bună voia lui, fără nici o silnicie, boierului domniei mele lui Ghinea postelnic, pentru 9500 aspri toți gata. Și i-a vândut Neagoe dinaintea domniei mele și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și cu știrea tuturor fraților lui și a tuturor neamurilor lui.

Și încă au fost atunci la întocmirea lor, când au cumpărat boierul domniei mele Ghinea postelnic această ocină cu vecinii dela Neagoe, mulți oameni buni, boieri și megiași din jurul locului, anume: din Măgureni, Nan logofăt și fratele său Mărtin și Mihail și Neacșul și Stan și Călin și din Bălțați, Stoica și Catăniță

și din Cocorăști, Badea postelnic și mulți oameni care nu sunt scriși în această carte.

Pentru aceea, am dat domnia mea boierului domniei mele lui Ghinea postelnic ca să-i fie ocină, dedină și de ohabă fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bârnad mare postelnic. Și ispravnic jupan Ventilă mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 12 zile, dela Adam până acum curgerea anilor, în anul 7122 (1614).

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XXXIX/6.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță, distrusă.

257

1614 (7122) Iunie 13, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stanciul și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în sat în Masloș, din județul Gorj, a treia <parte>, partea lui de ocină din câmp și din pădure și din apă și cu plaiul cu vii și cu vatră în sat, de pretutindenii, oricât se va alege de peste tot hotarul, însă numai partea lui din hotar până în hotar, pentru că este vechea și dreapta lui ocină de moștenire încă de mai dinainte vreme, din zilele altor domni bătrâni, de demult.

Iar după aceea, când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, iar satul Masloșul, ei s'au vândut tot satul și cu toată ocina lor lui Drăghici postelnic din Șomănești, pe aspri gata, ca să fie ei vecini, dar mai sus scrisul Stanciul nu s'a vândut atunci <și> nici partea lui de ocină împreună cu alți săteni, lui Drăghici postelnic. Iar după aceea, când a fost pe urmă, Drăghici postelnic, el a gândit din inima lui de l-a iertat pe Stanciul de vecinie cu toată partea lui de ocină, să fie iarăși cnez, cum a fost și mai înainte vreme pe moșia lui, pentru sufletul lui și pentru slujba pe care i-a slujit-o Stanciul și <pentru că> l-a căutat la vreme de nevoie pe unde a trebuit, pentru că să-i fie lui și părinților lui veșnică pomenire, iar Stanciul, el să fie în pace de vecinie cu dedina lui, de către Drăghici postelnic și de către tot neamul lui.

Iar după accia, când a fost pe urmă, după moartea lui Drăghici postelnic, dacă a văzut Cornea postelnic, ginerile lui Drăghici și jupanița Dumitra, fiica lui Drăghici postelnic, cartea tatălui său de iertare, în mâinele lui Stanciul, ei încă au socotit și n'au voit să strice această întocmire și poruncă a lui Drăghici postelnic, după cum a lăsat el cu limba lui.

Deci, când a fost acum în zilele domniei mele, iar Cornea postelnic și jupanița lui Dumitra, ei au venit înaintea domniei mele de bună voia lor, fără nicio silă dela nimeni, de au iertat și ei pe Stanciul de vecinie, cum a fost iertat și de Drăghici postelnic, să fie iarăși cnezi, cum a fost dela început. Am văzut domnia mea în mâinile lui Stanciul și cartea de iertare a lui Drăghici postelnic, cu mare blestem, că l-a iertat. Iar după moartea lui, care din neamul lui va încerca să strice această carte și pomană, fie fiu din trupul lui, fie nepot fie frate fie . . . . .¹⁾ acela să fie blestemat și afurisit de 318 părinți care sunt la Nicheia și să nu aibă sufletul lui unde se liniște, în cealaltă lume.

Pentru accia, am dat domnia mea lui Stanciul să fie în pace și slobod de vecinie și să-i fie lui ocina dedină, cum i-a fost și mai dinainte vreme și ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și Mihalachi stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva al doilea logofăt.

Și eu, Lepădat, am scris în cetatea de scaun Targoviște, luna Iunie 13 zile și dela Adam, în anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CL XXXIV/32.

Orig. slav. perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

258

1614 (7122) Iunie 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Neacșul, fiul lui Mihail și lui Alărman, fiul lui Stoian și cu fiii lor, câți le va

¹⁾ loc rupt în orig.

lăsa dumnezeu, ca să le fie lor ocină în Tihulești, în județul Buzău; însă din partea lui Tihul a treia parte, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că această ocină mai sus scrisă au cumpărat-o Neacșul și Alăman dela Tihul dinainte vreme, din zilele răposatului Basarab voevod; iar dinainte vreme, de demult, a cumpărat-o Tihul dela Brata, dar jumătate din partea lui.

Și iarăși să fie Licăi, fiica lui Mihail, ocină în Tihulești, dar a patra parte din partea fratelui ei Neacșul, pentru că Neacșul a dat-o surorii sale Lica zestre când s'a măritat.

Și iarăși să fie lui Lupu ocină în Tihulești, dar a treia parte din partea lui Goteș, pentru că Lupu a cumpărat-o din sat din Moșești, dela Goteși, pentru 320 aspri de argint gata.

Și iarăși să fie lui Manea și lui Voicu ocină în Tihulești, dar jumătate din partea lui Brat, pentru că au cumpărat-o Manea și Voicu dela Bratul, pentru 1800 aspri de argint, din zilele părintelui domniei mele Mihnea voevod.

Și iarăși să fie lui Oană ocină în Tihulești, dar din partea lui Neagul al Bratiei, dar 4 răzoare de ocină în amândouă câmpurile de peste tot hotarul, pentru că Oană a cumpărat-o dela Neagul al Bratiei, pentru 140 aspri de argint, în zilele bătrânului Alexandru voevod.

Și iarăși să fie lui Dragul ocină în Pănătău, însă din partea surorii sale Zoica, jumătate de peste tot hotarul, pentru că Dragul a cumpărat-o dela sora sa Zoica, pentru 800 aspri de argint. Și iarăși a cumpărat Dragul dela Boba jumătate din partea ei, pentru 300 aspri de argint, în zilele bătrânului Alexandru voevod. Și iarăși a cumpărat Dragul dela Fiica jumătate din partea ei, de peste tot hotarul, pentru 1200 aspri. Și iarăși a cumpărat Dragul dela Mușata jumătate din partea ei, de peste tot hotarul, pentru 1200 aspri. Și au vândut acești mai sus spuși numiți oameni mai, sus numitele lor părți de ocină, ei, de a lor bună voie și cu cu știrca tuturor megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului.

Iar apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, iar Neacșul și Alăman ei au venit înaintea domniei mele cu mulți oameni buni, anume: din Tihulești, Manea și Stanciul și din Bănulești, Toader și Moș și Stoian și din Sibiceu, Stan și Mușat, de au mărturisit înaintea domniei mele, cum că sunt dreptele lor ocine fără nici o gălceavă. Și au avut și cărți, dar s'au pierdut.

De accia, am dat domnia mea lui Neacșul și lui Alăman și lui Dragul și lui Lupu, ca să le fie lor ocină, dedină și de ohabă filor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar domnia mea și martori am pus: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachî mare stolnic

și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bârnad mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva al doilea logofăt.

Și am scris eu, Lepădat, în cetatea descaun Târgoviște, luna Iunie 20 de zile și dela Adam, în anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLIX/5.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din 1861.

259

1614 (7122) Iunie 26, Buzău.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul bunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, lui Dumitru Buluroiul neguțătorul ca să-i fie lui ocină în Băiculești, 50 stânjeni de ocină din partea Băiculească, dar din partea lui Dragomir și din partea soarelui sale Calea și din partea nepotului său Bențe, pentru că acești mai sus spuși stânjeni i-a cumpărat Dumitru dela Dragomir și dela sora lui Calea și dela nepotul lui Bențe, însă de peste toată ocina și de peste tot hotarul și de pretutindeni, pentru 2500 de aspri gata.

Și iarăși a cumpărat Dumitru negustor ocină în Băiculești din partea ce se cheamă Ciuculească, partea lui Radul Sorescul din orașul Buzău și dela fiul său Jipa iarăși 50 stânjeni, de peste toată ocina și de peste tot hotarul, pentru 2500 aspri gata. Dar să se știe semnele: în lung din malul apei Buzăului până în hotarul Gârbovilor. Și au vândut acești numiți oameni mai sus spuși, acești mai sus ziși stânjeni de ocină, de a lor bună voie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor dimprejurul locului.

Și am văzut domnia mea și cartea cinstului dregător al domniei mele jupan Cârstea mare spătar și cu mulți martori, anume: Stoica vătaf din Bădeni și Radul postelnic din Potoceni și Larion din Vernești și Lupca din Zăvoiu și Simeon din Boldești și Braha din Clociți și Badea din Sorești și popa Manea din Căpățânești.

Drept aceia, am dat și domnia mea lui Dumitru negustor ca să-i fie acești stânjeni mai sus spuși ocină și dedină de ohabă lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: primul dregător al domniei mele jupan Tudor mare ban al Craiovei și jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și Cârstea spătar și Dediul vistier și Panait stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Foti mare postelnic. Și ispravnic Dumitru al doilea logofăt-

Și eu, Radul logofăt din Boari, care am scris în orașul Buzău, în luna Iunie 27 zile, cursul anilor, în anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXII/2.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din 1850.

260

1614 (7122) Iunie 26, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și precabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeiești mănăstiri numită Stănești, unde este hramul preacuratei și preabinecuvântatei stăpânei noastre și pururea fecioară Maria, cinstita ei Uspenie, ca să-i fie satul Șăgarcea din județul Dolj, tot și cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul, oricât se va alege, pentru că acest mai sus spus sat a fost al domnului Șărban voevod, din moși strămoși. Apoi, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod și Șerban voevod a fost dregător din cei 12, rangul lui mare paharnic. Apoi, peste puțină vreme, Șărban fost mare paharnic a vândut acel sat mai sus spus Șăgarcea lui Mihail voevod și a a fost satul domnesc.

Apoi, după trecerea din viață a lui Mihail voevod, după socotința și iubirea de oameni a lui Dumnezeu, a ajuns Șărban voevod să fie domn al Țării Românești; atunci acel sat, Șăgarcea a rămas iar pe seama domniei lui.

Apoi iarăși după trecerea și a lui Șărban voevod, când a binevoit Dumnezeu și m'a dăruit pe domnia mea cu scepstrul, să stăpânesc Țara Românească în locul și în scaunul răposajilor moșilor și strămoșilor și părinților domnie mele și am ajuns domnia mea domn al Țării Românești, au rămas toate satele domnești pe seama domniei mele, cum e obiceiul țării.

Apoi în <zilele> și viața domniei mele, s'a întâmplat precinstitului și precuviosului și de Dumnezeu alesului și părintelui părinților și păstorului și învățătorului din Betleem și preasfințitului marelui scaun mărturisitor, chir Chiril papa patriarh al marelui cetății Alexandria, și a venit în țara domniei mele și a zăbovit câțeva vreme, să ne învețe pe noi și pe toți creștinii turmei lui Hristos și din dumnezeiasca evanghelie și învățătura proorocească și apostolească, să nu se întâmple să rătăcească, ca să piară de lupii cei răi.

Pentru toate acestea, cinstitul dregător al domniei mele jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupanița lui Maria și fratele jupaniței Maria, Radul postelnic, fiul răposatului jupan Radul Buzescul chucer, ei au dăruit și au închinat această

mai sus spusă mănăstire Stănești și cu tot satul în veci și cu toate averile, Ațigani ei și vecinii, să fie metoh sfintei marii patriarhii a Alexandriei.

Apoi, dacă am văzut domnia mea pe mai sus spusul sfințit marele patriarh chir Chiril, întrebându-se despre această mai sus spusă sfântă mănăstire cu toată dorința și căldura inimii sfinției lui, să primească acest dar dela tobii lui dumnezeu domnul stăpânul nostru Iisus Hristos, domnia mea încă am dăruit. . .¹⁾ sfintei patriarhii cu mai sus spusa Săgarcea, ca să fie călugării, poslușnici și viețuitorilor acelu lăcaș de întărire și de odihnă, iar domniei mele veșnică pomenire.

Încă și blestem punem: după trecerea domniei mele, cui încredințează domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din inima domniei mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre și din alt neam, dacă cinstește și înnoește și întărește această miluire a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească în domnia lui și în veacul viitor sufletul lui, iar dacă nu cinstește și nu înnoiește și nu întărește, pe acela domnul dumnezeu să-l lovească, iar în <veacul> viitor sufletul lui și să aibă parte cu Iuda și cu Arie în veci nedespărțiți.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Cârstea mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Bratul mare comis și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bernat mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva al doilea logofăt.

Și am scris cu, Paraschiva logofăt al doilea, în Târgoviște, Iunie 26, 7122 <1614>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Stănești, nr. 775 t. 66—67.

Copie slavă.

261

1614 (7122) Iulie 2, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Raico și cu fiii săi, anume Stoian și Drăgan și lui Stanciul cu frații săi, anume Vlad și Dobrotă și Avram și Radul și cu fiii lor, câți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie lor ocină în Drevești, însă a patra parte din partea lui Hamza, 150 pași de ocină din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de pretutindenii, oricât se va alege de peste tot hotarul, din hotar până în hotar, pentru că au cumpărat Raico cu fiii săi și Stanciul cu frații săi această ocină, care este mai sus scrisă, dela Hamza, pentru 7500 aspri, toți gata. Și a vândut Hamza ocina lui, ce este mai sus zisă, el de

¹⁾ loc alb în copia slavă.

a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dimprejuru locului și dinaintea domniei mele.

Și încă atunci, la învoiala lor, au fost mulți oameni buni, anume: din Giurgita, Dragomir și Ivan și Tatomir și Vucea și Lupulețul și Socol și Tudoran și din Băldeni, Miho și Oțet și Stoian și din Bohan, Canda și Oprea și Prodan și din Cioroi, popa Vâlsan și Dumitru și Oprea și Șerban și din Lipov, Stanciul și Cozma, și din Planița, Ivaneț și Lazăr și Giurca și popa Gherghhe și mulți oameni care nu sunt scriși aici.

De aceea, am dat și domnia mea lui Raico cu fiii săi și lui Stanciul cu frații săi, care sunt mai sus spuși, ca să le fie lor ocina dedină și de ohabă fiilor și nepoșilor și strănepoșilor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Vintilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Cârstea mare spătar și jupan Panait mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bârnad mare postelnic. Și ispravnic Nica mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 2 zile și dela Adam până acum, în anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Hurezu, LIV⁷.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

Cu două traduceri rom.

262

1614 (7122) Iulie 4, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Ionașco comis cu fiii săi, câți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie satul Bătogul <de> la tatăl său Negrea spătar și partea numită Boboneți¹⁾ toată, cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți vecinii, însă din câmp și din pădure și din apă și din tot hotarul oricât se va alege; însă vecinii, anume: Măican cu fratele său și cu fiii lor și Băra cu fratele său și cu fiii lor și Șoim cu fiii lui și Roman cu fiii lui și Stan cu fiii săi și Stoian cu fratele său și cu fiii săi și Stanciul cu fratele său și cu fiii săi și Bran cu fiii săi și cu frații lui și Bratociu cu fiii săi și Dragotă cu fiii săi și Borcea cu fiii săi și Tatul cu fiii săi și Manea cu fiii săi. Pentru că satele Bătogul și Boboneții au fost cnezi; dar când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, acele sate, mai sus spuse, au venit ei singuri, de bună voia lor, la Negrea spătar, acele sate, mai sus spuse, au venit ei singuri, de bună voia lor, la Negrea spătar, acele sate, mai sus spuse, au venit ei singuri, de bună voia lor, la Negrea spătar, de și-au vândut ocinele lor mai sus spuse și ei să-i fie tatăl lui Ionașco comisul, de și-au vândut ocinele lor mai sus spuse și ei să-i fie

¹⁾ În toate părțile au fost șterse satele din act și înlocuite cu: Bătogul și Boboneți.

vecini, pentru 24.000 aspri turcești. Și a tot ținut <el> de atunci până acum cu bună pace.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, mai sus spusii vecini din Bătogul și din Boboneți, ei au ridicat pâră înaintea domniei mele și așa pârău că nu au vândut ocinele lor mai sus spuse lui Negrea spătar și nici ei să-i fie vecini.

Pentru aceea, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am dat domnia mea satelor Bălișor și Cornul lege 12 boieri, să jure că nu au vândut ocina lor lui Negrea spătar și nici ei să-i fie vecini. Deci, când a fost la zi și la soroc, satul Bălișor și Cornul au adus legea lor dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele.

Iar întru aceasta, domnia mea am întrebat pe cei 12 boieri, dacă vor să jure pentru satul Bălișor și Cornul Buzăului, cum este mai sus spus sau nu. Deci acei 12 boieri nici cum n'au apucat să jure, ci așa au mărturisit înaintea domniei mele că satele Bătogul și Boboneți sunt vândute lui Negrea spătar, tatăl lui Ionașco comis, pentru acei aspri mai sus spusi; și așa au rămas satele Bălișor și Cornul de lege dinaintea domniei mele. Inșă și hotarul să se știe, din hotarul. . . .¹⁾ lui Negrea spătar până în hotarul lui Bercea.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Ionașco comis, ca să-i fie ocina și vecinii mai sus spusi, de ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Bratul mare comis și Lupul paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic jupan Ventilă mare logofăt.

Și eu, Cristea Buciumean, am scris în scaunul Târgoviștei, luna Iulie 4 zile, în anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCCLXV/34.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, distrusă.

263

1614 (7122) Iulie 6, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oană din Chițești

¹⁾ loc rupt în orig.

și cu fiili săi, câți îi va da dumnezeu, ca să le fie ocină în Slăvilești, a treia parte dintr'o jumătate de funie, oricât se va alege de peste tot hotarul. Și iarăși să fie lui Oană ocină în Chițești a treia parte dintr'o jumătate din funia Călinească.

Și iarăși să fie lui Oană ocină în Ghimpeni o jumătate de funie, din hotar iarăși până în hotar, pentrucă aceste mai sus spuse ocine au fost ale lui bătrâne și drepte de moșie și de strămoșie. Și să se știe cum a fost Neagul, nepot de frate al lui Ion călugărul, fiul lui Oană, pe a treia parte din Slăvilești și iarăși pe a treia parte dintr'o jumătate din funia Călinească.

Apoi, când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, iar Neagu, el și-a vândut partea lui din Slăvilești și din Călinească lui Andrei din Chițești, pentru 500 aspri gata. Și iarăși să-i fie lui Mitrea ocină în Ghimpeni, dar a treia parte dintr'o jumătate de funie, pentrucă a cumpărat-o Mitrea dela Cârștian, fiul lui Oană, pentru 700 aspri gata, din zilele răposatului Petru voevod Cercel.

Și așa a mărturisit înaintea domniei mele Ion călugărul, fiul lui Oană, cu oameni buni, anume: Șerban și Leotă și Drăgan din Ghimpeni, că Oană a avut cărți de moștenire, dar s'au pierdut cărțile lui. Apoi, la aceasta, domnia mea am făcut această carte a domniei mele pentru această mai sus spusă ocină.

De aceea, am dat și domnia mea acestor oameni, ca să <le fie de ocină> și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după porunca domniei mele

Iată punem domnia mea și martori: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârștea mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și Dediul mare vistier și Mihalachî mare stolnic și Bratul mare comis și Lupul mare paharnic și jupan Bârnad mare postelnic. Și ispravnic Vintilă mare logofăt.

Am scris eu, Nan, în cetate la Târgoviște, luna Iulie 6 zile și dela Adam până acum, cursul anilor 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arch. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., LVII/3.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1864.

264

1614 (7122) Iulie 6, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, sfintei dumnezeieștii mănăstiri ce se numește Vihorăști, unde este hramul preacuratei stăpânei noastre de dumnezeu născătoare și pururea fecioare Maria.

și monahiilor surori care viețuiesc în sfântul lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri bălțile dela Vărăști și dela Gurguiți, toate, câte au fost de moștenire ale sfintei mănăstiri. Dar să se știe semnele: mai întâiu, dela Gurguiți pe Cocicovul gros, pe unde au mers jupan Danciul vornic și Miho portar de au hotărnicit, în zilele răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod, cu 12 boeri; și de acolo pe Viurariul și gârla Stejarului de sus, din Sticleni până la Dunăre și Ochiul și de jos, pe rogoz, până la Varanghel, însă din copac în copac și de acolo pe câmp, din movilă în movilă, pentrucă este veche și dreaptă a lor ocină de moștenire, din zilele altor domni bătrâni, care au fost mai înainte vreme.

Apoi, când a fost în zilele răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod, iar monahiile din sfânta mănăstire, care s'a zis mai sus, ele au avut atunci pără cu călugării din sfânta mănăstire din București, care se numește sfânta Troiță, deoarece călugării care s'au zis mai sus, dela sfânta Troiță au cotropit pe monahiile dela Vihorești cu acest hotar, care s'a zis mai sus, din balta dela Gurguiți. Apoi atunci, în zilele răposatului părintelui domniei mele Mihnea voevod, s'au plâns monahiile, care am zis mai sus, de cotropirea din partea călugărilor dela sfânta Troiță, pentru baltă, cum că le-a fost cotropit hotarul lor dela baltă; dar domnia lui, răposatul părinte al domniei mele Mihnea voevod, a trimes atunci pe jupan Danciul vornic și pe jupan Miho portar de au umblat ei atunci, acești boeri, împreună cu călugării din sfânta Troiță și cu 12 boieri, de au cercetat și au hotărnicit această baltă, care este mai sus scrisă și au pus semne pe acest hotar mai sus spus, ca să țină călugărițele dela Vihorești.

Și după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar călugării dela sfânta Troiță, ei nu s'au lăsat, ei au ridicat iarăși pără cu călugărițele dela Vihorești, iarăși pentru această baltă care este mai sus spusă.

Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele; și am socotit domnia mea de am ales pe dregătorul domniei mele jupan Cernica fost vornic, de l-am trimes acolo împreună cu 3 boieri, care au fost din cei 12 boieri dela răposatul părinte al domniei mele Mihnea voevod, care au umblat atunci prin bălți, de au hotărnicit. Apoi și acum au umblat din cei boeri de atunci, 3 boeri, anume: Dan din Ciocănești și Baico din Găujani și Coman din Nenciulești, împreună cu dregătorul domniei mele care este spus mai sus jupan Cernica vornic, de au cercetat acolo acest hotar, pe care iarăși ei l-au hotărnicit încă dinainte vreme, din zilele răposatului părinte al domniei mele, cum am zis mai sus. Apoi, acum, iarăși acei 3 boieri care am zis mai sus și cu dregătorul domniei mele jupan Cernica vornic și cu călugării dela sfânta Troiță, toți au umblat acolo împreună și ei n'au putut să facă în alt chip și să strice ei acel hotar din baltă, pe care l-au pus mai înainte vreme, din zilele răposatului părinte al domniei mele Mihnea

voevod; ci iarăși ei au lăsat acel hotar de baltă care s'a zis mai sus, unde l-au pus mai dinainte vreme.

De aceea, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri din Vihorăști și monahiilor, ca să le fie de ocină acest hotar care s'a zis mai sus, dedină lor și ohabă dumnezeieștilor călugărițe monahii pentru hrană <și> de trai, iar ctitorilor veșnică pomenire și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori le-am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și Dediul mare visțier și Leca mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Bratul mare comis și Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Ispravnic jupan Necula mare clucer.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea ce se cheamă Târgoviște, luna Iulie 6 zile și dela Adam până acum la această scriere curgător, în anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. Sr. Buc., M-rea Viforâta, 1/6.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

Cu două traduceri rom.: una din 1778 și alta din 1860.

265

1614 (7122) Iulie 9.

Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mibnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, acestuiu om, anume Drag<o>-mir, ca să fie volnic cu acesta carté a domni<i> mélé<e> și cu sluga domni<i> mélé<e>, anume Aldimir pit., ca să aib' a luoare niște răvașe dela Paraschiva și dela Stan și dela Stănil din Tâmbureșt<i>, pântruc'au fost luoat légé pre răvaș denainté<a> domni<i> mélé<e>, ca să jure cum n'au fost rumăni lu Drag<o>mir. Deci, când au fost la zi și la sor<o>cu, ei n'au putut jura nici cum, cé lé-au trecut zioa.

Deci am dat domni<i> méa lu Drag<o>mir, ca să fie volnic cu aciasta carté domni<i> mélé<e> și cu sluga domni<i> mélé<e>, ca să lé ia răvașilé și să-i duc<ă> în satul Tâmburești, să-i fie rumăni, cum au fost și mai dainté vremé<e>, pântru c'ășa este învățătura domni<i> mélé<e>.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic Ventilă<d> mare logofăt. A scris Pădure, luna Iulie 9 zile, anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XLI/47.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

1614 (7122) Iulie 10, Târgoviște.

† Dintre toate lucrurile cele mai deosebite și mai de laudă, cel mai covârșitor și de laudat înaintea tuturor este acesta: cei cărora de Dumnezeu le este încredințat a conduce, căci sunt slujitori ai lui Dumnezeu, după dumnezeescul apostol: «Căci puterile sunt de Dumnezeu așezate»; și aceștia, după legile făcute pentru ei, sunt cele dela început alcătuite, sub oamenii ce cârmuiesc, a le întări și a le păzi și a înnoi și a face altele noi. Iar și mai deosebite și mai demne de laudă fapte sunt, de a întări sfințele lăcașuri, unde se săvârșesc dumnezeieștile taine și în care viețuiesc cei ce au făgăduit să trăiască îngerește și mai cu seamă trăind în pace și rugând pe Dumnezeu pentru toți, pentru împărați și pentru toți oamenii; a întări aceste lăcașuri și a face altele noi și a împlini cele de trebuință și a întări cele dăruite de foștii domni de mai înainte și la acestea să adauge încă mai multe și a-i ajuta pe ei întru cele trupești, iar ei sunt datori a vă sluji vouă întru cele duhovnicești, după spusa dumnezeescului apostol. Precum și cei de mai înainte, foștii binecinstitori împărați și ctitori au dat și au întocmit și au întărit cu scrisul și au dat de veste cu blestem ca cei ce vor fi după dânșii, aceștia să nu le clinească, ci dimpotrivă, la acestea să mai adauge și să întărească sfințele lăcașuri.

Astfel și eu, întru Hristos Dumnezeu binecredinciosul și de Hristos iubitorul domn, Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și slăvitului răposat Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri ce se cheamă Dealul, unde este hramul sfântului ierarh și făcătorului de minuni Nicolae din Mira Lichiei și nastavnicului sfintei mănăstiri, cinstitului și preasfințitului părinte chir vlădica Matei al Mitelilor și ieromonahilor și fraților, care trăesc în sfântul lăcaș, că dă domnia mea satul, ce se cheamă Satul Nou ¹⁾, care acel sat este pe ocina sfintei mănăstiri, din sat din Brânceni, pentru că acel sat, care este mai sus spus, l-am cumpărat singur domnia mea și am făcut sat și acum în zilele domniei mele; însă oameni fără dajdie și oameni de peste Dunăre și Sârbi.

Și am făcut domnia mea întocmire cu acel sat, ce s'a zis mai sus, ca să fie ei în pace și slobozi în zilele și în viața domniei mele, încă și în zilele altor binecinstitori domni creștini. După trecerea domniei mele și la toți binecinstitorii domni, să fie ei în pace și slobozi de bir și de găleți și de fân și de oi și de oaie seacă și de

¹⁾ În text *Nova Selo*.

stupi și de gorștină de porci și de miere și de cai de olac și de bănișori; cu acel sat să n'aibă treabă să-i judece, afară numai călugării, care s'au zis mai sus, din sfânta mănăstire; și de toate slujbele și dăjdiile, ori câte sunt peste an în țara domniei mele, numai ei să dea domniei mele într'un an câte 100 ducați de aur și ei singuri să-i aducă aici la domnia mea, de sfântul Gheorghe 50 ducați de aur și de sfântul Dimitrie 50 ducați de aur. Astfel am făcut domnia mea întocmirea, iar alți oameni, dintre slugile domniei mele și dintre slugile boicrești, sau de va fi birar sau de va avea altă slujbă, să nu aibă niciun amestec sau treabă în acel sat, care s'a zis mai sus.

Iar după accia, domnia mea iar am socotit și am gândit domnia mea din inimă mai ales pentru pomana domniei mele și s'a milostivit domnia mea, de am dat și am miluit domnia mea pe sfânta dumnezeiasca mănăstire care s'a zis mai sus, cu acei aspri mai sus ziși cu acei 100 ducați de aur, care sunt dela Satul Nou ce s'a zis mai sus. În fiecare an, acești 100 ducați de aur să fie la mai sus spusa sfântă mănăstire, ca să iutărească și să dregă sfânta mănăstire pentru toate cele ce vor trebui, dar numai pentru nevoile bisericii și pentru odăjdii și pentru toată îmbrăcămintea sfinteii biserici, apoi cărți și odăjdii și celelalte, oricâte vor trebui sfinteii mânăstri. Această miluire dela domnia mea în veci, până când va sta sfânta mănăstire și fraților și călugărilor care trecsc în sfânta mănăstire, pentru hrană și pentru întărire, iar domniei mele veșnică pomenire.

Și încă și după trecerea domniei mele, pe cine va binevoi domnul dumnezeu să alcagă a fi domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau, pentru păcatele noastre, altul, pe care îl va alege domnul dumnezeu dintre dreptcredincioșii domni, dacă vor cinști și vor înnoi și vor întări această carte a domniei mele, iar pe accia domnul dumnezeu să-i cinstească și să-i întărească pe ei în domnia lor în veacul acesta, iar în veacul viitor să mântuiască sufletele lor; dacă însă nu vor întări și nu vor înnoi această carte a domniei mele sau o vor călca sau o vor rupe sau vor îndrăzni să ia această milă a domniei mele și tot ceceate este scris mai sus și ceceate a dat domnia mea sfinteii mânăstiri, oricare din domniile lor sau dintre boieri sau dintre alți oameni, din cele ce a așezat domnia mea lui dumnezeu și celui plăcut lui, sfântului Nicolae, aceleia domnul dumnezeu să-i omoare duhul gurii sale și înainte de vreme să-i tragă sufletul cu chin din trupul său nenorocit. Și să fie blestemat în veacul acesta și în cel viitor și afurisit de domnul dumnezeu și de 318 sfinți părinți de dumnezeu purtători, cari au blestemat pe Aria cu crezia lui și să aibă aceeași parte cu dânsul și cu Iuda și cu Iudeii, care au răstignit pe Hristos și ca ucigaș de sfinți, să fie supus judecării și focului veșnic și la strașnica judecată să-i fie potrivnic însuși sfântul ierarh făcătorul de minuni Nicolae din Mira Lichiei. Această poruncă a domniei mele să fie neclintită în anii și neamurile veșnice, așa precum mai sus cu blestem am dat de veste și am întărit

acestea, ca să se păzească neschimbat de cei ce vor fi vlastelini după noi, ci să întărească și să înnoiască.

Iată și martori le punem domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic.

Scris în cetatea de scaun Târgoviște, în anul 7122 <1614>, luna Iulie 10 zile.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Radul voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Dealul, XI/5.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, picurdată.

Cu o trad. rom. din sec. XIX.

267

1614 (7122) Iulie 10, Târgoviște.

Cel ce pornește orice lucru folositor și de laudă, aceluia se cuvine a începe cu dumnezeu, căci, precum spune apostolul, slujitorilor lui dumnezeu li se dă puterea dela dumnezeu și legilor făcute de dânsii și sunt datori cele începute de oameni să le întărească, să le păzească, să le înnoiască și altele noi să facă. Și nu este mai folositor și mai spre laudă lucru decât ca sfintele lăcașuri de acum să le întărească acolo unde se săvârșesc sfintele taine și unde trăiesc călugării, ducând viața îngerească și mai ales rugându-se lui dumnezeu pentru lume și pentru toți, pentru împărat și pentru oameni. Aceste lăcașuri a le înnoi și altele noi a clădi, a îngriji de cele trebuincioase lor și a întări cele dăruite de domnii de mai înainte și pe lângă acestea încă și altele mai multe a adăuga sunt datori, pentru a le fi ajutători în cele trupești, iar lor <ctitorilor> la vămile sufletești. Precum și răposaii domni bine credincioși au dăruit și au întocmit și au întărit cu scrierea și pentru cei ce vor fi după dânsii, ca aceasta neclintit să apere, ba încă la ele să adauge și să întărească și sunt datori să apere cele de trebuință sfântului lăcaș mănăstiresc.

Iată, am făcut ca să se știe satele mănăstirești și hotarele, începând cu satele mănăstirești dela început, anume Popșa cu tot hotarul și Șolomonul cu tot hotarul și Vihorăștii cu tot hotarul și Călugărenii toți și dealul dela Răzvad, tot, cu tot hotarul, și Ocna Mică dela Târgoviște, toată, cu toate hotarele ¹⁾ sau semnele. Iar hotarul să se știe: din podul Băleștilor cu toți Băleștii și pe la lunca Ulmului și pe la via Drăgăneștilor, tot pe culme până la gura Tisei, pe Cricov și până la Valea Lungă și pe vârful Cordonului, peste Curpeniș, până în dru-

¹⁾ Notă marginală în românește: Ocna Târgoviștei cu toate hotarele.

mul Glodenilor, apoi pe Slănicul Banului, până la Bălești, în jurul locului. Pentru că această ocină este ocină veche, călugărească, dată de răposatul Io Radul voevod, ctitorul sfintei mănăstiri din Deal, să fie sfintei mănăstiri toată ocina și din vamă, al treilea aspru. Și a lăsat ca din bolovanii <de sare> să se ia de către mănăstire trei bolovani.

Și iar să fie sfintei mănăstiri mai sus spusul sat, Băjeștii, cu tot hotarul. Și acel sat l-a miluit jupanița Caplea, sora lui Vlad voevod răposatul, ca să le fie în stăpânire tot satul numit Băjești și cu tot hotarul și moara, pentru că a fost jumătate a jupanului Stoica logofăt, veche și dreaptă ocină, iar cealaltă a cumpărat-o sora domniei lui jupanița Caplea, înaintea domniei lui, de a dăruit sfintei mănăstiri acest mai sus spus și mai sus scris sat și l-a cumpărat dela fiu lui Iov, pentru 700 aspri, încă în zilele lui Mihnea voevod, tot și cu morile sale, pentru sufletul jupanului Stoica logofăt și pentru sufletul fiului lor, jupan Părvul comis și pentru sufletul ei, ca să fie cinstiților și dumnezezeștilor călugări de hrană și de întărire și lor să le fie de veșnică pomenire, în veci.

De asemeni, satul Drugănești tot, cu tot hotarul; aceste mai sus spuse sate au fost date și închinete și miluite și întărite și împuternicite de răposatul și preabunul Radul voevod care a zidit și a împodobit sfânta biserică a mănăstirii din Deal, ca să fie aceste sate mai sus numite de ajutor și de întărire și pentru treaba sfintei mănăstiri, iar răposatului Radul voevod de veșnică pomenire.

Și după aceea, iar să fie sfintei mănăstiri, satul Dridihul și Călinești și Fundeni și Bercianii ¹⁾, toți, cu tot hotarul și partea din Stroești ori cât se va alege de peste tot hotarul, de peste tot. Toate aceste sate le-a miluit răposatul Io Radul voevod, ca să fie de întărire și de ajutor sfintei mănăstiri Dealul.

Și după aceea, iar să fie sfintei mănăstiri satele Brâncenii și Jăgălia, toate, cu tot hotarul de peste tot. Dar semnele și hotarele să se știe la amândouă satele: însă din gorganul Mărlenilor până la via lui Slavu, drept la gorganul Modnacului și până la valea Gaoaii, pe mijlocul câmpului, în valea Cuptoarei la miază noapte. Însă dela Cornul Ceteșelei, de la miazănoapte, până la stâlpul Jegăii și până la gorganul Dobrișei. Și după aceea, la calea Prajei înainte drept peste Dunăre. Pentru că aceste mai sus spuse, numite sate le-a dat și le-a miluit sfintei mănăstiri răposatul Vladislav voevod și le-a întărit și împuternicit, ca să-i fie lui pomană în veci, la sfânta mănăstire.

Și iar să fie sfintei mănăstiri ocina dela Pătrărești, care se chiamă Hodolc, ce a cumpărat sfânta mănăstire dela jupanița Tudora, din sat, pentru 8000 aspri gata.

¹⁾ Pe margine cu roșu: Să se știe satele Dridih și Călinești și Fundeni și Berciani.

Și iar să fie sfintei mănăstiri ocină la Glodeni ¹⁾ partea lui Pătruș, toată, din câmp și din pădure și din apă și cu vad de moară și din vatra satului, oricât se va alege de peste tot hotarul și de pretutindeni, pentru că a dat și a închinat Brăteiu această mai sus spusă ocină sfintei mănăstiri, ca să-i fie lui și părinților lui pomană și s'a scris în sfântul pomelnic. Și iar să fie sfintei mănăstiri de peste tot satul Glodeni a patra parte. Și iar să fie sfintei mănăstiri, ocina în muntele anume Păduchiosul și Brăteiu.

Și iar să fie sfintei mănăstiri ocină în orașul domniei mele din Târgoviște ²⁾ lângă biserica lui Coadă, însă locul lui Livrea vistier, cât a ținut casele și locul lui din jur și cu vad de moară, fiindcă a dat și a lăsat și a închinat însuși Livrea vistier cu limba lui, în viața lui, să fie sfintei mănăstiri metoh și de ocină în veci. Și s'a scris în sfântul pomelnic.

Și așa au dat și au miluit acești binecredincioși domni și alți boieri, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megieșilor din sus și din jos și dinaintea domniei mele și a tuturor cinstiților dregători ai domniei mele, din divanul domniei mele.

Și după aceia, văzând domnia mea și cărțile sfintei mănăstiri, am înnoit și întărit ³⁾ și împuternicit cu aceste cărți ale domniei mele, cartea lui Radul voevod cel Bun și cartea lui Basarab voevod și cartea lui Vladislav voevod și ale altor domni bătrâni, vechi și slabe și stricate și rupte. Și prin aceasta domnia mea am înnoit și întărit și împuternicit aceste cărți, domnia mea.

Și am dat domnia mea sfintei dumnezeștii mănăstiri din Deal, ca să-i fie de ocină și de ohabă și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele, în anii de veci.

Încă să se știe și bălțile mănăstirești, care au fost date de răposatul Radul voevod, fiul lui Vlad voevod, cum scrie hrisovul său așa: să fie sfintei mănăstiri balta Camenița și hotarul mănăstiresc din gura Cameniței și apa Saltavei ⁴⁾ tot drumul Saltavei. Încă și dela Saltava în sus, până la Dunăre și Camenița în sus până la balta Plosca, și dela Dunăre numai până la obreață, pentru că le-am dat domnia mea. De aceia, să fie călugării volnici să ia zeciuala dela pești și dela stupi cât este venitul domniei mele. Și iar cât cade hotarștina să-și ia dela porci și dela oi, ce va cădea. Și ce vor face în acel hotar, fie dușegubină, fie hatalm, fie sânge sau prădalica, să fie volnici călugării să ia. De aceia, să le fie de ocină și de ohabă și dumnezeștilor călugări de hrană și de veșnică pomenire și de nimeni neatins, după spusa domniei mele, aceste bălți cari au fost date de mai sus spusii domni de 140 de ani.

¹⁾ „Să se știe ocina dela Glodeni“.

²⁾ Pe margine cu negru: Să se știe ocina la Târgoviște.

³⁾ Pe margine cu negru: Să se știe că s'a înnoit hrisovul cel vechiu.

⁴⁾ Idem „Să se știe bălțile Saltavei și Prisecni“.

Încă a mai dăruit răposatul Io Alexandru voevod, fiul lui Mircea voevod cel Bătrân, două sate, Alexeni, ¹⁾ lângă râul Ialomiței și satul Răzvad lângă mânăstire, cum scrie în hrisovul său de 180 ani. Și încă să se știe că am adăugat «și» domnia mea.

Și încă să se știe de cei ce doresc a ști despre aceasta, că eu, în Hristos dumnezeu, domn binecredincios, Io Radul voevod, fiul lui Mihnea voevod, nepotul lui Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu am fost domn a toată Țara Ungrovlahiei și am ieșit să mă închin sfântului lăcaș și încă să aduc rugăciune atotputernicului dumnezeu și creatorului și celui plăcut întru sfinți, ierarhului și făcătorului de minuni, Nicolae din Mira Lichiei, în mânăstirea zisă Dealul. Când am fost noi acolo, am văzut sfântul lăcaș stricat și lovit și sărăcit și jefuit și surpat cu totul de Unguri. Inima noastră a venit la umilință și jale fiind atunci nastavnic și egumen al mai sus spusului lăcaș prea sfințitul mitropolit al Mirelor chir Matei și cu ceilalți călugări și frați din cinul călugăresc, cari au căzut cu lacrimi de umilință și smerenie spre domnia noastră, aducând înaintea domniei noastre prea umilile rugăciuni ca să fiu nou ctitor al sfântului lăcaș, mai sus zis, ca să întăresc și să înnoesc și să împuternicesc acest sfânt lăcaș. Înr domnia noastră s'a ridicat umilit și cu râvnă și încă am luat pe atot țiitorul dumnezeu în inima domniei noastre, precum și dragostea către cel între sfinți Nicolaie, făcătorul de minuni și repede ajutător, din toată inima și bunăvoința noastră, am dat și am miluit satul, care se numește Satul Nou, lângă ocina mânăstirească, aproape de Brânceni ²⁾, ca să fie acel sat de ocină sfintei mânăstiri, mai sus spusă, însă oameni fără dajdie și oameni adunați de peste Dunăre și Sârbi, să fie în pace și slobozi în zilele domniei mele și în ale celor pe cari dumnezeu va alege după noi, alți domni binecredincioși, să fie ei în pace și slobozi de bir și de găleată și de fân și de oi și de oaie seacă și de stupi și de groștina de porci și de miere și de cal de olac și de bănișori, să nu aibă nici o treabă cu acel sat, numai călugării dela sfânta mânăstire, mai sus spusă, Dealul și de toate slujbele și dăjdiile, oricâte sunt peste an în țara domniei mele, numai să aibă ei a de câte 100 zloți ungurești, ducați, la sfântul Gheorghe șo galbeni, iar la sfântul Dumitru șo galbeni. Așa am făcut domnia noastră întocmite. Și alți oameni dintre slugile domniei mele și dintre slugile boarești fie birar, fie cine va fi pentru orice slujbă va fi, nici un amestec sau treabă să nu aibă în acel Sat Nou. Și această miluire a sfintei mânăstiri, mai sus zise, să fie acei 100 ducați aur, în tot anul, la sfânta mânăstire, ca să se întărească și să înnoiască și să fie la nevoie, numai pentru odăjdiile bisericii și pentru toate îmbrăc-

¹⁾ Să se știe satul Alexeni.

²⁾ Pe margine: « Satul Nou lângă Brânceni ».

mințile și podoabele sfintei biserici, pentru cărți și altele, oricâte trebuiesc sfintei mănăstiri, această miluire a domniei mele, în veci va fi, până cât va sta sfânta mănăstire și cu frații și cu călugării, cari locuiesc în sfânta mănăstire, pentru hrană și pentru întărire, iar domniei mele de veșnică pomenire. Și <pe> cine va alege dumnezeu să fie după noi, dintre domnii drept credincioși, ne rugăm să cinstească și să întărească și să înputernicească această carte a domniei mele și plată sau răsplată <să aibă> parte cu noi, să se îndulcească în veacurile viitoare.

Încă să se știe, ca să fie sfintei mănăstiri morile care sunt în jos, la apa Ialomuței, la Târgoviște ¹⁾ pentru că jupan Livre vistier a miluit sfânta mănăstire cu acest vad unde sunt aceste mori, cu acel loc, în vremea vechilor domni dinainte, cari din acea vreme până astăzi a ținut sfânta mănăstire acest loc, unde sunt morile, cu bună pace.

Și acum, în zilele domniei mele, iar un cm, anume Alexe din Târgoviște s'a sculat și a venit cu pâra înaintea domniei mele, cu părintele vlădica Matei și cu ceilalți călugări bătrâni, mănăstirești. Și așa a părit Alexi înaintea domniei mele că este al lui acel loc unde sunt morile, mai în jos de sfânta mănăstire și a fost cotropit. Și la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am trimis domnia mea din divan pe boierul domniei mele jupan Vasilie vistier, acolo, în acea mahala, de a adunat sau a strâns mulți orășeni, anume: popa Eftrem și Mihail călugărul și Rafail călugărul și Vasilie călugărul și Constantin și Ghene și mulți oameni buni orășeni, de i-a întrebat cum vor ști cu sufletul lor. Astfel acei călugări și orășeni așa au mărturisit cu sufletele lor că a miluit jupan Livrea vistier <cu> acel loc pe sfânta mănăstire, cum s'a spus mai sus, încă înainte vreme de demult, iar Alexe nici o treabă și amestec nu a avut cu acest loc. Astfel, a rămas Alexi de lege și de judecată dinaintea domniei mele, ca mai mult amestec să nu aibă cu acel loc care s'a spus mai sus. De accia, am dat domnia mea sfintei mănăstiri, ca să fie acest loc și cu morile dedină, ohabă.

Și încă am dăruit domnia mea satul numit Popșa, aproape de Târgoviște, care acel sat este pe ocina mănăstirească, care este sat vechiu al mănăstirii din Deal, din moși strămoși mănăstiresc ²⁾. Și l-am slobozit domnia mea de toate nevoile și dăjdiile, câte sunt în țara domniei mele: de bir și de găleată și de cal și de cal de olac și de oi de dijmă și de oaie seacă și de stupi de dijmă și de gorștina de porci și de fum și de galbeni și de miere și de vinărici și de fân și de toate nevoile și greutățile am iertat pentru sfânta mănăstire, pe care am văzut-o pustiită și stricată, biserica lui dumnezeu, asemenea chiliile și celealte case pustiite. Și pentru aceasta, am miluit domnia mea și am iertat acest sat mai sus spus al

¹⁾ Pe margine „Pentru morile dela Târgoviște“.

²⁾ Pe margine: „Să se știe satul Popșa cu grădina“.

sfintei mănăstiri, pentru zidirea și ajutorul bisericii lui Dumnezeu și celor ce trăiesc în sfânta mănăstire, să fie acest sat iertat de domnia mea și de toți pe cari îi va alege domnul să împărătească după noi. Și încă am dăruit domnia mea o grădină . . .¹⁾ satul Popșa mai sus zis pe ocina mănăstirească, la marginea sitului și cu casele și cu toate, ca să fie sfintei mănăstiri de trai și călugărilor ce trăiesc în ea, de hrană. Să fie aceasta grădină iertată și nimeni dintre cei care vor fi domni după noi să nu aibe îndrăzneală să ia aceasta dela sfânta mănăstire, mai sus spusă, a sfântului ierarh și făcător de minuni Niculae din Mira Lichiei.

Încă am dăruit să fie sfintei mănăstiri dela Dealul, mai sus spusă, vinăriciul de pe ocina Răzvad, oricât este toată, pe plasa mănăstirească să fie iertat și câte <vii> sunt și ori câte se vor face de acum înainte în acea plasă mănăstirească, să fie iertat de vinăriciul domnesc, ca să fie sfintei mănăstiri așa cum am gândit domnia mea, să fie de ajutor sfântului loc, iar nouă veșnică pomenire. Să nu aibă nimeni, nici comis, nici altul din ceilalți boeri vreun amestec sau trecabă sau să ia, nici altul dintre slugile domniei mele și nici dintre cei care cumpără vinăriciul, numai călugării dela sfântul Niculae, dela mai sus zisa mănăstire, precum este dat de domnia mea.

Încă să <se știe> cum a rugat domnia noastră pe părintele Matei vlădica Mirelor și cu toți <călugării> din mănăstirea Dealul, mai sus spusă, pentru așezarea cinului egumenilor: de acum înainte să nu aibă voie să se aleagă egumen dela alte mănăstiri sau să fie din alte țări, fiindcă multă risipă <face> sfintei mănăstiri și sărăcire pentru schimbarea egumenilor, ci să fie egumen din locul de postrig,²⁾ pe cine aleg părinții și tot soborul, el să fie nastavnic cât va fi voia părinților; iar când li se va părea nepotrivit, să aleagă pe altul în locul lui tot dela mănăstirea lor, cu voia domnească, pe cine îl va îngădui domnul să cârmuiască domnia, nici să nu aibă voie vlădica, sau altcineva dintre boeri, să așeze pe cineva după voia lor, fără voia călugărilor cari sunt în sfânta mănăstire. Așa să fie, după porunca domniei, să fie nastavnic din loc și din postrig, cum este obiceiul și la sfânta mănăstire Cozia, același tipic și chip și obic i să fie la sfânta mănăstire din Deal.

Și se întâmplă să fie în acea vreme, în această țară a domniei mele, părințele <patriarh> din Alexandria, ca să laude sfinția sa aceasta bună . . . .¹⁾ care o și întărește cu înscrisul preasfințitului patriarh, cu <mare> blestem: cine va strica acest preabun cin sau . . . .¹⁾ și domnia mea satele mai sus scrise, pe care le-am dăruit domnia mea și am miluit sfânta mănăstire <cu> Satul Nou și Popșa cu grădina și vinăriciul din Răzvad și multe altele sau puține, să fie în pace și slo-

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ «postrig» locul unde s'a călugărit.

bode de toate dăjdiile și de toate nevoile și greutățile cari sunt în țara domniei mele, cum este scris mai sus.

Pe cine va binevoi Dumnezeu să fie domn, după domnia noastră, care va întări hrisovul domniei mele și va milui sfânta mânăstire, sau va fi din neamul domniei mele și pe cine va alege Dumnezeu să fie domn în Țara Românească, cui îi va da domnul, să miluiască și să întărească această miluire a domniei mele. Iar dacă va îndrăzni și va începe să strice această întocmire a noastră și pomană veșnică pe care am făcut-o domnia mea, tot ce s'a scris mai sus, pe care am dat-o domnia mea sfintei mânăstiri, oricare dintre domnia lor sau dintre boieri sau dintre ceilalți vlastelini, să fie blestemat și anatema și afurisit de 318 sfinți părinți, purtători de Dumnezeu și partea lui să fie cu Arie și cu Iuda <și cu> cei ce au strigat: „ia-l, ia-l, răstignește-l pe el“ și cu ceilalți. . . .¹⁾ Să-i fie potrivnic la cumplita judecată sfântul ierarh Nicolae din Mira Lichiei, care este hramul sfintei mânăstiri. Această poruncă neclătită să fie în veci, din neam în neam; să întărească și să innoiască și să nu strice acei care vor fi domni după noi și vlastelini. Și ne rugăm de răsplată dela Dumnezeu, ca să fie primiți împreună cu noi.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Dedul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernard mare postelnic.

Am scris în cetatea de scaun Târgoviște, în anul 7122 <1614>, luna Iulie 10 zile.

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Sulari, nr. 2.

Orig. slav, hârtie, sul lung de 2,60 m.

Documentul are la început chipurile sfântului Nicolae, al lui Radu Mihnea, al domnei Arghira și al fiului lor Alexandru.

268

1614 (7122) Iulie 12, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul preabunului, răposatului Alixandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele popii Balca cu frații săi de ocină Buzana și Toflea și cu toată ceata lor, care sunt din Cârstea Nemișul și lui Stănilav și lui Dragole și lui Neagul și altui Neagul,

¹⁾ loc rupt în orig.

cu toată ceata lor, care sunt din bunicul lor Ciocină și lui Dobre și lui Săigan, cu toată ceata lor, care sunt din bunicul lor Fierca și cu toți frații lor și cu toți fiii lor, câți Dumnezeu le va lăsa, ca să le fie dedina lor în sat în Bărbulești de Galicia, din județul Brăila, tot satul Bărbuleștii și cu tot venitul și cu tot hotarul de pretutindeni, oricât se va alege, din hotar până în hotar. Și semnele ocinei să se știe: din Buzăul cel sec, până în drumul Bărlăgeului, pentru că este ocina lor veche și dreaptă și de moștenire. Și a tot fost satul Bărbuleștii, care e scris mai sus, oameni cnezi cu ocine din moși strămoși, încă dinainte vreme, din zilele altor domni bătrâni, din vechime, care au fost înaintea domniei mele.

Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, moștenii satului din Bărbulești, care sunt mai sus ziși, ei s'au sculat de bună voia lor, fără nicio silnicie, de s'au vândut lui jupan Negrea spătar, tatăl lui Ionașco comis, pe vremea când a fost bătută cetatea Brăilei, și să fie vecini. Și de atunci au tot fost vecini lui jupan Negrea spătar, cu bună pace.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, acei mai sus spuși <și> numiți oameni, ei au venit înaintea domniei mele de s'au răscumpărat de vecinie dinspre Ionașco comis, fiul lui Negrea spătar, pentru 9 boi mari frumoși și buni; și i-a slobozit Ionașco comis de vecinie, el, de bună voia lui, dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele, fără nicio silnicie de nimeni, să fie iarăși cnezi la ocinele lor, cum au fost și mai dinainte vreme. Inșă, să se știe cine a dat când s'au răscumpărat de vecinie pentru dedinele lor: întâi popa Balea, el singur 4 boi și 1400 aspri și Buzana 1 bou și Toflea 1 bou și Stăneslav cu Dragole 1 bou și Neagul și celălalt Neagul 1 bou și Dobre 1 bou și Săigan 1 bou.

Și când s'au răscumpărat moștenii satului din Bărbulești de vecinie dinspre Ionașco comis, au fost atunci la învoiala lor mulți oameni buni, megiași din jurul localui, înșă anume: din Căndești, Bădica și Fărtat și din Mihnești, Necula și din Pitulați, Chicoș și Stoica Șchiopul și încă mulți care nu sunt scriși aici.

Pentru aceea, am dat și domnia mea popii Balea și lui Buzanea și lui Toflea și la toată ceata lor și lui Stăneslav și lui Dragole și lui Neagul și celuilalt Neagul cu toată ceata lor și lui Dobre și lui Săigan cu toată ceata lor și cu toți frații lor, ca să le fie lor ocină, dedină și de ohabă și filor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic Ventilă mare logofăt.

Și eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 12 zile și dela Adam până acum curgerca anilor, în anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LXXIV/2.

Orig. slav, perg. pecete aplicată, acoperită cu foiță. ruptă.

Cu o trad. rom; altă trad. rom. la Arh. St. Buc., Istorice Noi, XLIII².

269

1614 (7122) Iulie 13.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod, nepotul preabunului și bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni megii și, anume: Mirlici și Hamza și Mănilă și Balea din Găojanii Oancei din județul Brăila, cu toți frații lor de ocină și cu toți fiii lor, câți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie dedina lor tot satul Găojanii Oancei, cu tot hotarul și cu tot venitul din câmp și din pădure și din apă și din baltă și de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, din hotar până în hotar. Și semnele ocinei: din Țpa Buzăului până în Roșiile și până în hotarul Păpeneștilor; pentru că este a lor veche și dreaptă ocină de moștenire. Pentru că acest sat Găojanii, care este mai sus scris, ei au fost toți oameni cnezii cu ocine, încă dinainte vreme, din zilele altor domni bătrâni, vechi, care au fost mai înainte de noi. Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, iar moștenii satului, care sunt mai sus spuși, ei s'au sculat de s'au vândut răposatului Mihail voevod de a lor bună voie, fără de nicio silă și să fie ei vecini. Și de atunci și până acum, a tot fost sat domnesc sub toți domnii.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, când domnul dumnezeu m'a dăruit pe mine cu domnia și cu sceptrul stăpânirii țării dela cinstitul împărat, deci domnia mea am dat și am miluit pe cinstitul dregător al domniei mele, jupan Tanasie mare portar cu acest sat, Găojanii lui Oancea, pentru dreapta și credincioasa slujbă care a slujit pe domnia mea prin țări streine, cu multă trudă ca să-i fie lui ocina dedină. Iar apoi, când a fost în urmă, moștenii satului care sunt mai sus scriși și mari și mici, ei au venit înaintea domniei mele de s'au rugat cu mare rugă ca să se răscumpere de vecinie. La aceasta, domnia mea m'am milostivit de i-am slobozit ca să se răscumpere dela dregătorul domniei mele jupan Tanasie mare portar. Și s'au răscumpărat dela el de vecinie, pentru 3200 <caș r. >, ca să fie iarăși cnezii pe moșiile lor, cum au fost și dinainte vreme și să nu aibe turburare dela nimeni.

De aceea, le-am dat domnia mea acestor megiași: Mirlici, Hamza și Balea și cu toate cetele lor ca să le fie lor ocine, dedină și de ohabă, fiilor lor

și nepoților și strănepoților și de nimeni neclinit, după porunca domniei mele.

Iată deci domnia mea a pus și martori: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca spătar și Mihalachi mare stolnic și Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic Ventilă mare logofăt.

Și am scris Icpădat, luna Iulie 13 zile și dela Adam până acum ani curgători, în anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Râmnic 1/5.

Orig. slav., perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din 1906.

270

1614 (7122) Iulie 20, Sâmbăta (Tyrnau).

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, nepotul răposatului și preabunului Basarab voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele jupânului Buzinca comis și cu fiii lui, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să le fie parte din Maia ce au cu înpăratu domna dumnii mele domna Elina, dela jupâneasa Maria și dela Sofica, fetele jupânului Stoicăi Mățeleci, păîntru că l-am miluit dumnoia me păîntru dreptă slujbă și credincioasă ce ne'u slujit și în vreme de streinătate noastră; păîntru că acestea părți de ocină le-a fost cu înpărat domna dumnii mele dela aceste jupănese ce's mai sus scrise pre bani gata dreptu 20.000 de aspri.

Dereptu aceia, oricine se va trage de în sângele nostru, să aveți a lăsa această parte den Maiea să-i fie de moșia și lui și feciorilor lui și nepoților și strănepoților. Dereptu aceia și cine va câștiga Dumnezeu domnu Țării Rumânești, după petrecutul dumnii mele, să aibă a întări mila dumnii mele, ce am miluit boierul nostru ce ias'mai sus scris, păîntru slujba credincioasă ce me'u slujit.

Și mărturie sântu boeri dum<ni> mele: jupan Stoica mare log. și Stanciul mare sulj. și Papa al doilea vist. și Dragomir mare pit. și Once al doilea log. și Gherghe armași și Stoen și f. și Dragomir post. și Radul.

In cetatea Sâmbăta s'a scris, luna Iuli 20 zile. Și eu, Dima post., am scris, văleat 7122 <1614>

Io Radu voevoda <m. p>.

Acad. R.P.R., Achiziții noi.

Copie rom.

1614 (7122) Iulie 20, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Dragolea, fiica lui Radul banul din Desa și copiilor săi, lui Radul și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Săracov, din județul Mehedinți, însă din partea lui Nicoară și din partea lui Cimpoerul, din Scorila, 40 de pași de ocină, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului de pretutindenii, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că eu cumpărat acești pași de ocină, care sunt mai sus scriși, Radul banul, tatăl Dragolei, dela Nicoară și dela Cimpoerul, pentru 2 aspri de argint încă de mai înainte vreme, din zilele bătrânului Alixandru voevod, bunicul domniei mele.

Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, ceilalți megiași din sat, din Săracov, ei s'au vândut toți lui Mihail voevod de bună voia lor, ca să-i fie vecini. Iar după aceea, Mihail voevod, el a luat și partea lui Radul banul din Desa pe care o avea de cumpăratură din Săracov, din altă ocină care a fost cumpărată de Mihail voevod. Și au tot fost cotr piți acei pași de ocină care sunt mai sus spuși de toți domni de atunci și până acum.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, jupanița Dragolea și fiul ei Radul, ei au avut pără înaintea domniei mele cu Stana, jup nița lui Crâștov sluger pentru acești pași de ocină din Săracov. Și așa pără jupanița Stana, că au fost cumpărați acești pași de ocină de răposatul Mihail voevod, împreună cu altă ocină din Săracov și apoi a fost miluită de Radul voevod Șerban cu tot satul Săracov și că nu avea jupanița Dragolea treabă și amestec cu ocina dela Săracov. Iar jupanița Dragolea, ea s'a plâns înaintea domniei mele că a cumpărat și că și acum trăesc vânzătorii și sunt de față. Intru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și în alt chip nu am crezut domnia mea, nici pe unul nici pe altul, ci am silit domnia mea pe jupanița Dragolea de a adus de față înaintea domniei mele pe acei vânzători și i-a și adus. Intru aceasta, i-am întrebat domnia mea pe toți câtă ocină au vândut lui Radul ban din Desa, iar ei așa au mărturisit cu sufletele lor înaintea domniei mele, că i-au vândut din ocina lor, din Săracov, numai 40 de pași de ocină cum este mai sus spus, iar cealaltă ocină ea a rămas toată pe seama domniei. Și au miluit Radul voevod Șerban cu cealaltă ocină din satul care este mai sus scris, pe boierul domniei mele Crâștov sluger, bărbatul jupaniței Stana. Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voevod, cartea de miluire de la curgerea anilor 7115 <1607>, că a miluit cu cea-

laltă ocină; iar cu acești 40 de pași, care sunt mai sus scriși, nu a avut Crăștov sluger nicio treabă. Și a rămas jupanița Stana de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

Și iarăși să-i fie jupaniței Dragolea și fiului ei Radul un vad de moată în apa Sărtăluului, pentru că l-a cumpărat Radul logofăt dela Peico postelnic din Dobrești, pentru 2400 aspri gata, în zilele lui Radul voevod Șerban.

Și iarăși a cumpărat jupanița Dragolea și cu fiul său Radul <un> Ațigan, anume Barbul și cu o soră a lui, anume Ciomârda, fiii lui Budriman, dela Ventilă logofăt din Găureni, pentru 3000 aspri gata. Și iarăși a cumpărat jupanița Dragolea și cu fiul său un Ațigan, anume Mărin, dela unchiul ei Hamza din Târnăvița, pentru 2000 aspri, iarăși în zilele lui Șerban voevod. Și iarăși a cumpărat jupan Radul banul din Desa, tatăl jupaniței Dragolea, în zilele hunicului domniei mele Alixandru voevod, doi Ațigani, anume Dărman și Costea, dela Barbul Benghea din Brătivoești, pentru 2400 aspri de argint. Și am văzut domnia mea și cartea de cumpărare a bătrânului Alexandru voevod, dela curgerea anilor 7085 (1577), veche și ruptă și am înnoit-o domnia mea.

Și au vândut acești mai sus spuși și numiți oameni dedinele și Ațigani lor de bună voia lor și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului. Și a venit jupanița Dragolea înaintea domniei mele de a mărturisit cu oameni buni din jurul locului, însă anume: din Răbegi, Albul și Stoian și din Căciulatești, Ivan și Drag și din Târnava, Radul, că sunt ocinele și dedinele lor vechi și drepte fără nicio...¹⁾ cu nimic.

Pentru aceea, am dat domnia mea jupaniței Dragolea și fiului ei Radul logofăt din Desa, ca să le fie lor ocină, dedină și de ohabă filor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt, Dediul vistier și Leca spătar și Mihalachi stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic Ventilă mare logofăt.

Și eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 20 zile și dela Adam până acum curgerea anilor, în anul 7122 <1614>.

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R. III/136 a.

Copie slavă din Ian. 1885.

Cu o trad. rom. la III/136 b.

¹⁾ loc șters în orig.

<1614> Iulie 20.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domnu a toată Țara Rumânească, feciorul marelui și preabunului, răposatului Mihnei voevod, nepotul bătrânului și slăvitului, răposatului Alexandru voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri ce să chiamo delo Grădiștea Floreștilor, unde iaste hramul sfântului ierah făcătoriu de minuni Nicolae și ieromonașilor¹⁾ și fraților ce lăcuiesc la acest sfânt lăcaș, ca să fie sfintei mănăstiri satul Floreștii dela Colintina, tot, cu tot hotarul și cu toți rumânii și cu tot venitul din hotar până în hotar. Pentrucă acel sat ce s'au zis mai sus, el au fost al lui Nedelco postelnicul și al frățini-său Stroe, feciorii Radului Căptariul postelnic, de baștină, însă jumătate de sat, iar céialalta jumătate de sat au fost a lui Drăghici spatariul și a fraților lui: Nan și Hrizan, feciorii lui Oprișor logofăt, de baștină.

Apoi, când au fost în zile Radului vodă Șerban, iar cinstitul boeriul domnii mele jupan Cernica *foș mare* dvornic, el au fost cumpărat jumătate de sat dela Nedelco și dela frate-său Stroe drept 32.000 aspri.

Iar când au fost acum, în zilele domniei mele, iar cinstitul boeriul domnii mele, jupan Cernica *foș mare* dvornic el iarăși au cumpărat și céialaltă jumătate de sat dela Drăghici spatariul și dela frații lui, Nan și Hrizan postelnic, drept 12.000 aspri gata, pentrucă au fost al lor de baștină.

Și hotarile satului și sémnele să să știe pe unde au fost și pe unde au stăpănit mai înainte vrême acei boeri bătrâni moșneni, cu toate vadurile de moară și cu iazerile de peste tot hotarul, și în lungu din apa Paserii să se știe preste Colintina, până unde au fost moara Radului postelnicul Slăviceanul și a Radului postelnicul Căptariul și până la râul sterpu; și în lat din hotarul Tânganului până la hotarul Floreștilor din mijloc.

Și iar să mai fie sfintei mănăstiri ce s'au numit mai sus moșie la Obilești, însă partea lui Nedelco și a frățini-său Stroe postelnicul, toată, de preste tot hotarul, pentrucă au cumpărat această moșie ce s'au zis mai sus cinstitul boeriul domnii mele ce s'au numit mai sus, dela Nedelco și dela frate-său Stroe postelnicul, drept 6000 aspri gata și drept o plașcă de grana mohorâtă, <prețul ei> de 2000 aspri. Și iar au cumpărat boeriul domnii mele ce s'au numit mai sus dela nepotul Milii, anume Stoian, partea lui toată de pretutindină, drept 7000 aspri, încă din zilele răposatului Mihnei vodă.

Și iar să fie sfintei mănăstiri moșie la Zgărăiata după Pascrea, de lângă satul Brăneștii, cu tot hotarul de pretutindină, pentrucă acel sat ce s'au zis mai sus ei au fost oameni slobozi, apoi când au fost în zile lui Ștefan voevod, iar ei

¹⁾ *adlugărașilor*, în copia B.:

s'au vândut de a lor bună voe cinstitul boeriului domnii mele ce s'au numit mai sus, drept 27.000 aspri de argint. Și semnele acelu sat să știe: în lungu din matca Paserii până în drumul Piteștilor și în lat din hotarul Crășanilor de Jos până în hotarul de sus al Brăneștilor.

Și iar să fie sfintei mănăstiri satul Lămoteștii, cu tot hotarul depretutindine, pentrucă acest sat, ce s'au numit mai sus, el au fost de baștină al lui jupan Danciul dvornicul din Popești, ci au dat pre acel sat zestre so ori-sa jupănesii Neacșei a Badei dela Hurezi și nepotu-său Cărstei logofăt din Buciumeni. Apoi iarăși au cumpărat boeriul domnii mele ce s'au numit mai sus acel sat ce s'au numit mai sus dela acei boeri dela toți, drept 12.000 aspri, încă din zilele Radului vodă Șerban, când au venit dvornicu întâi în urma lui Simion voevod. Și hotarele satului să se știe: în lungu din matca Dâmboviții până în hotarul Carătei¹⁾ și în lat din hotarul <de sus al> Plătăreștilor până în hotarul Danciului dela Doiceștii de Jos.

Și iar să mai fie sfintei mănăstiri moșie la Popeștii Danciului dvornicul, partea lui Dragomir din Luciani, pentrucă această moșie ce s'au zis mai sus au fost de baștină a jupănesii Neacșii, moașa lui jupan Danciul dvornicul; apoi după moartea ei, au lăsat această moșie la mâna nepotu-său lui Dragomir și a feciorilor lui. Iar după aceea, Dragomir și cu feciorii lui, ei au vândut această moșie ce s'au zis mai sus boeriului domnii mele ce s'au numit mai sus drept 5000 aspri gata, iar în zilele Radului voevod Șerban, însă din vadurile de moară și de preste tot hotarul.

Pentrucă aceste sate și moșii ce s'au zis mai sus toate le-au cumpărat <cinstitul> boeriul domnii mele ce s'au numit mai sus tot pe bani gata ai lui; iar după aceea, <cinstitul> boieriul domnii mele, jupan Cernica *foș mare* dvornic, el însuși au dat și au adaos aceste sate și moșii la sfânta mănăstire ce s'au numit mai sus, ca să-i fie lui vécinică pomenire.

Iar după aceea, iarăși să se știe cum au miluit și au adaos boeriul domnii mele jupan Cernica *foș mare* dvornic pe sfânta mănăstire a lui ce s'au zis mai sus, din partea lui dela ocna *din* Aniniș, a treia parte din bolovani din drobinile de sare și din vamă și din tot venitu a treia parte.

Așijderea și din balta Gălățuiului dela Curești, iarăși a treia parte din tot venitul.

Și iar să mai fie sfintei mănăstiri vii în dealul Bucureștilor, însă viia popei Neagului clisiarhul toată, câtă să va mai alege, pentrucă această vie au fost pe mâna nepoților popei Dobre. Apoi au cumpărat jupan Cernica dvornicul și jupăneasa lui Cheajna această vie ce s'au zis mai sus, dela sora popei Dobre, anume Ilina și dela fata ei Tiha, drept 3000 aspri gata.

¹⁾ în copia B.: *Curții*,

Și iar să mai fie sfintei mănăstiri niște vii în dealul Bucureștilor, însă viaa popei lui Stan, pentrucă au cumpărat jupan Cernica dvornicul această vie dela popa Stan și dela fi-său Tudori, drept 1000 aspri gata. Și iar să mai fie sfintei mănăstiri niște vii în București, viaa lui Drăgan, partea lui toată, pentrucă au cumpărat jupan Cernica și jupâneasa lui Cheajna, dela Drăgan, drept 2000 aspri gata. Și iar să mai fie sfintei mănăstiri niște vii¹⁾ în dealul Bucureștilor, pentrucă au cumpărat aceste vii jupan Cernica dvornicul și jupâneasa Chitajna dela Ivana, drept 1000 aspri gata. Încă de demult au fost cumpărat bocrial domnii mele aceste vii, din zilele Radului voevod Șerban; apoi iarăși le-au adaos la sfânta mănăstire, pentru pomnirea lui și a părinților lui.

Drept acéia, am dat și domnia mea sfintei și dumnezeștii mănăstiri și ieromonahilor și fraților cari lăcuiesc într'acest sfântu lăcaș, ca să le fie aceste sate și moșii și vii ce s'au zis mai sus de baștină și ohabnice și dumnezeștilor călugări de hrană și de întărire, iar ctitorilor ce s'au zis mai sus vecinică pomnire și de cătră nimini să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea: pe jupan Ianache *mare* ban al Craiovei și jupan Cârstea *mare* dvornic și jupan Vintilă *mare* logofăt și jupan Dédiul *mare* vistieriu și Leca *mare* spatâr și Mihalache *mare* stolnic și Bratul *mare* comisu și Lupul *mare* paharnic și jupan Bernade *mare* postelnic. Și ispraynic jupan Vintilă *mare* logofăt.

Și l-au scris Neagoe logofătul, în scaunul ce să chiamă Târgoviște, în luna lui <Iulie 20> zile și dela Adam până acuma curgerea anilor, vălét 7123 <1615>.

Io Radul voevoda.

Arh. St. Buc., Condicta Mitrop. Țării Rom., nr. 128 f. 514v—516.

Copie rom.

Altă copie rom., m-rea Cernica I bis/3, după care am făcut întregirile și am luat data de zi. Altă copie rom. în ms. 444 f. 25—27, cu mici varianțe fonetice.

Data probabilă, 1614, e stabilită după divan; datele celor trei copii diferă între ele.

273

1614 (7122) Iulie 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mihnea voevod, nepotul bătrânului Alixandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeștii mănăstiri numită Strâmbul, unde este hramul sfântului, slavitului arhierarh și făcătorului de minuni Nicolae al Mira Lichiei, ca să-i fie sfintei mănăstiri satul Prodileștii, jumătate, din câmp și din pădure și din apă și din vaduri de mori și cu vecini și din vatra satului, cu tot venitul, de pretu-

¹⁾ «în copia B.»: niște vii, viaa Ivării

tindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, din hotar pânã în hotar, pentrucã aceastã jumãtate de sat, care este mai sus scrisã, ca a fost de moștenire a lui jupan Pahulea stolnic și însuși Pahulea stolnic a dat-o și a închinat-o la sfânta dumnezeiasca mãnãstire, care este spusã mai sus, pentru sufletul lui și pentru sufletul pãrinților lui și încã zac și oasele lui în sfânta mãnãstire și au fost scriși în sfântul jertfelnic; și în acea vreme a fost stãpãnitor Radul voevod Paisie. Și atunci, când a dat jupan Pahulea stolnic aceastã jumãtate de sat sfintei mãnãstiri, el a fãcut și carte de mânia lui, cu mare blestem: și de atunci pânã acum, au tot ținut cãlugãrii dela sfânta mãnãstire aceastã jumãtate de sat, din Prodilești, cu bunã pace.

Iar apoi, când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, vecinii din Prodilești au ridicat pãrã și așa au pãrît înaintea domniei lui cã au fost cnezi de moștenire, n'au fost vecini lui Pahulea stolnic. Intru aceasta, domnia lui le-a dat lege și megiași ca sã jure, iar ei în niciun fel n'au putut sã apuce legea, ci au rãmas de lege și de judecatã dinaintea domniei lui.

Iar pe urmã, când a fost acum în zilele domniei mele, pãrintele egumen Mardarie, împreunã cu alți cãlugãri din sfânta mãnãstire dela Strãmbul, ei au avut pãrã cu vecinii dela Prodilești, anume: Ghidul și Barbul și Radul și Stãniia și Oancea, care au fost de pe partea lui jupan Pahulea stolnic. Și așa pãrau ei înaintea domniei mele, cã sunt megiași de moșic, n'au fost niciodatã vecini stolnicului Pahulea. Iar intru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat dupã dreptate și dupã lege, cu toți cinstiții dregãtori ai domniei mele și am adevărit domnia mea foarte bine, cã au fost vecini de moștenire ai lui jupan Pahulea stolnic și au fost dați de el la sfânta mãnãstire, cum este scris mai sus. Intru acestea, domnia mea încã i-am dat ca sã fie iar vecini sfintei mãnãstiri, cum a fost și mai înainte vreme, pentrucã au rãmas Ghidul și Barbul și Radul și Stãniia și Oancea de lege și de judecatã dinaintea domniei mele.

Pentru aceia, am dat și domnia mea sfintei mãnãstiri dela Strãmbul, ca sã-i fie aceastã jumãtate din sat din Prodilești cu toatã ocina și cu toți vecinii și cu tot venitul de peste tot hotarul, ocinã, dedinã de ohabã și de nimeni neclintit, dupã porunca domniei mele.

Iatã deci și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventilã mare logofãt și jupan Dediul mare vistier și Leca spãtar și Mihalache mare stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bernad mare postolnic. Și ispravnic Ventilã mare logofãt.

Și eu, Lepãdat logofãt, am scris în cetatea de scaun Tãrgoviște, luna Iulie 20 zile și dela Adam pânã acum curgerea anilor, în anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCCLXVI/118.

Orig. slav, perg., pecete aplicatã, acoperitã cu foia.

1614 (7122) Iulie 22, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele lui Drăghici și lui Radul și lui Oprea și lui Dragomir și lui Detco și cu fiii lor, oricâți le va da Dumnezeu, ca să le fie lor ocină cu vecinii la Cârștianești și la Văleni, însă partea lui Radul, nepotul lui Diicul logofăt, toată, oricât se va alege din câmp și din apă și din pădure și cu vadurile de moară și din munte și din vatra satului; dar vecinii anume: Radul al Oprei și Voicilă și Dragomir și Ivan din Cârștianești și Stoia și Opreanu din Văleni și cu delnițele lor de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentru că aceste mai sus spuse ocine, le-a cumpărat Opriș, tatăl lui Drăghici și al lui Radul și al lui Oprea și al lui Detco, dela Radul pentru 3300 aspri gata, încă din zilele răposatului Mihail voevod. Și iarăși a cumpărat Opriș cu fiii lui, la Cârștianești și la Văleni, dela Petru, nepotul lui Diicul logofăt, toate părțile lui de peste tot hotarul oricât se va alege, dar cu vecinii, anume: Stan al lui Mome și Bălan și Stoica și Radul și Șerbu pentru 4.600 aspri gata încă dinainte vreme, în zilele lui Radul voevod Șerban. Iar apoi Petru, nepotul lui Diicul logofătul, el a ridicat pâră înaintea lui Radul voevod Șerban; așa pâră că n'a vândut vecinii, ci a vândut numai ocina fără vecini. Iar Șerban voevod el a dat lege 12 boieri, ca să jure că n'a vândut vecinii, ci numai ocina fără vecini. Apoi Petru n'a putut să apuce de lege, ci a rămas de lege și de judecată. Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voevod Șerban, cum a rămas Petru de lege dinaintea lui Radul voevod Șerban.

De asemeni și dinaintea domniei mele a ridicat pâră Petru, nepotul lui Diicul logofăt; și așa pâră cum că n'a vândut vecinii, ci numai ocina. Deci domnia mea am cercetat după dreptate și după lege și am judecat cum a rămas de lege și de judecată dinaintea lui Radul voevod Șerban, de asemeni și înaintea domniei mele a rămas de judecată din divanul domniei mele.

De aceia, am dat domnia mea ca mai mult să n'aibe Petru nici un amestec cu vecinii, care sunt mai sus scriși. Încă și cu mare rușine l-am scos pe Petru din divanul domniei mele.

Iar apoi, iarăși a avut Drăghici cu frații săi, care am spus mai sus, pâră înaintea domniei mele cu Radul și cu fratele său Opriș pentru doi vecini, anume Radul al lui Mitrea și Bălan, ce s'au scris mai sus. Așa pâră că acești 2 vecini sunt ai lui de moștenire. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat domnia mea după dreptate și după lege și am dat domnia

mea doi boeri, anume: jupan Bratul mare comis și Detco paharnic, ca să cerceteze pentru acești doi vecini, ce s'au spus mai sus, cui se cade să fie. Și așa au judecat ca să jure Drăghici cu sufletul lui, că a cumpărat acești vecini și cu ocinele și delnițele lor. Apoi, a jurat Drăghici cum a cumpărat ocina și cu acești vecini; ci au rămas Radul și Opriș de lege și de judecată.

De aceia, am dat domnia mea lui Drăghici și cu frații săi, ce s'au scris mai sus, ca să le fie acești doi vecini, anume Radul al lui Mitrea și Bălan. Și iarăși să fie lui Drăghici și cu frații săi un loc înaintea casei lui Opriș, pentru că Opriș a schimbat acel loc ce s'au scris mai sus cu Opriș de a dat loc pentru loc și a dat un taler de argint. Iar apoi, Radul el a început pâra pentru acest loc cu Drăghici. Așa pâra Radul că n'a dat loc pentru loc. Apoi, domnia mea am cercetat și am dat lui Radul lege 12 boeri ca să jure; nici cum n'au putut să jure și a rămas Radul de lege și de judecată.

Și iarăși a cumpărat Opriș o livadă la Vărtoape, dela Opriș al Ivănesei, pentru 300 aspri gata și altă livadă la Mărul, dela Opriș al Ivănesei pentru 400 aspri. Și iarăși să fie lui Drăghici, cu frații săi, niște vecini, anume: Vladul cu fii săi și Ion cu fiii lui, anume Șerbu și Opriș, pentru că s'a închinat tatăl lor, Mirilea, de a lui bună voie, încă dinainte vreme.

Și iarăși să fie lui Drăghici și jupanitei lui Creța, un sălaș de Țigani anume Curcă cu Țiganca lui Maria și cu copilul lor, anume Florea, pentru că sunt dați zestre de către socrul lui Drăghici, anume Stanciul Mocșai. Și au vândut acești numiți oameni aceste mai sus spuse ocine de a lor bună voie și cu știrea tuturor megieșilor dimprejurul locului și dinaintea domniei mele.

De accia, am dat și domnia mea slugii domniei mele, lui Drăghici și cu frații lui, ca să le fie lor ocina de ohabă lor și filor lor și nepoților lor și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori așează domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârste mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic Vintilă mare logofăt.

Am scris eu, Stancul logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, în luna Iulie 22 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7122 <1614>.

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Ath. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLVII/22.

Orig. slav perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom.

1614 (7122) Iulie 31, Cozia.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod
Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Flămânzeștii, ce iaste al sfint
mănăstiri dela Argeș, ca să fie de acum înainte în pace și slobod de gălet<ă>
și de fân și de oae seacă și de cal și de miare și de lucru domnescu și de toate
slujbele și mâncăturile câte sânt preste an în țeara domnii mele, pentrucă l-am
ertat domnia mea să fie numai de treaba și de poslușanie sfintei mănăstiri, să
lucreze ce va trebui; numai să aib<ă> a-ș da birul și dijma și gorștina, iar de alte
de toate să fie în pace.

Decrept aceia și voi, găletariilor, și voi toate slugile domnii mēl<e> carii veți
 îmbla de aceste slujbe și dăjdi, în vrem<e> ce veți vedea cartea domnii mele,
 iar voi să căutați foarte să vă feriți și în pace să-l lăsați, mai mult să nu-l
 băntuiți, că apoi mare certare veți avea de cătră domnia mea.

Altfel să nu fie, după spusele domniei mele. Și ispravnic Bărnad mare postelnic.
S'a scris în luna Iulie 31 zile, anul 7122 <1614>. A scris Lepădat la Cozia.

† Io Radul, voevod, din mila lui Dumnezeu, domn

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, LXIX bis14.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete inelară, căzută.

1614 (7122) August 3, Ocna Mare.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungro-
 vlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bă-
 trânului și răposatului Alixandru voevod. Dă domnia mea această poruncă
 a domniei mele, popei Stroe și cu fiii săi, câți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie o vie
 în satul Bunești și cu o seliște de casă în sat, pentrucă popa Stroe a cumpărat de la
 Nistor și de la frații săi Stanciul și Lepădat această mai sus spusă ocină, pentru
 6000 aspri gata, încă dinainte vreme, de demult, din zilele răposatului părinte
 al domniei mele Mihnea voevod.

Și încă atunci, la întocmirea lor, au fost mulți oameni buni, anume: din Bu-
 nești, Zaharia și Radu Roșca și Nichifor și Bărtan și Pătru și Nanu și Chiuță
 și din Mihăești, Stan și Părvul banul și din Bărsești, Ianea și fiul său Tudor și
 din Groșani, Stanislav.

Apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, iar Nistor cu frații lui,
 ce s'au scris mai sus, ei singuri au venit înaintea domniei mele de au mărturisit
 că ei au vândut mai sus spusa vie și cu o seliște de casă în sat, de a lor bună
 voie și cu știrea tuturor megieșilor dimprejur locului, din sus și din jos.

De aceea, am dat și domnia mea popei Stroc, ca să-i fie via, ce s'a zis mai sus, de ohabă lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neatins, după spusa domniei mele.

Iată și martori așează domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Bratu mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bârnad mare postelnic. Ispravnic Vintilă mare logofăt.

Și am scris eu, Stancul, logofăt în Ocna Mare, în luna August 3 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-reca Govora, XVII/1.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din 1843.

277

1614 (7122) August 5, Ocna Mare.

Hrisovul Radului vodă pentru Voinigești, dat de Piteșteni.

Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și dumn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, acestor săteni¹⁾, anume: Mihai și Micul din orașul domniei mele din Pitești, ca să fie în pace și slobozi d'acuma înainte de către Vișan postelnicul din oraș din Râmneș și de către mucrea lui Voica pentru nește locuri de în sat de în Voinigești și siliște în sat.

Pentru că au fost Mihai și Micul cumpărat aceste locuri dela Ivan, feciorul lui Tudosie, încă în zilele lui Șerban voivod, însă partea călugăriței; iar cându au fost acum, Vișan postelnic și muiarea lui Voica, așa au părât pre Mihai și pre Micul înaintea domniei mele, cum au fost cumpărat Chirca bărbat mucrii lui cel dintâi, de în partea călugăriței 3 locuri, însă 1 siliște în sat și o livade și altă livade ce se chiamă livadea cea rătundă. Iar domnia mea am adevărat cum au fost Mihai și Micul cumpărat partea călugăriței preste tot și au fost cumpărat și acele locuri.

Drept aceea, am dat lui Mihai și Micului ca să fie volnici cu cartea domniei mele să fie cum au cumpărat, pentru că au rămas Vișan postelnicul și mucrea lui de lege dennaintea domniei mele.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele. A scris Stepan la Ocna Mare, August 5 zile, anul 7122 <1614>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Fedelșiori, nr. 721 f. 809.

Copie rom.

¹⁾ În text: *senli*.

1614 (7122) August 15, Craiova.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, acești mueri anume Catalina den Goești, ca să fie în pace și slobodă de acum nainte de cătră Pătru log. de rumânie și să-și ție a ei ocină den Goești, ce este de moșie a popii Danciului, de preste tot locul, den siliște, den câmpu, den apă cu vadure de moară, pentru-că iaste a lui de moșie și a muerii lui Catalinei. Numai ce au vândut Catalina lu Pătru log, den sat, de într'acea parte de ocină a popii Danciului 12 locure, derept as<pri> 1200. Iară alaltă ocină să fie toată a Catalinei, că așa le au fost tocmeala. Iar Pătru au vrut să ție partea pop<ii> Danciul toată și aspri n'au dat. Și am văzut domnia mea și cartea Radului voevod Șerban la mâna Catalinei, cum s'au părât de față Catalina cu Pătru log. și au rămas Pătru log. de lége denaintea Radului voevod Șerban, că n'au fost dat aspri pre toată ocina, ce au dat numai pre aceale locure ce-s mai sus scrise.

Derept acéia, am dat și domniia mea Catalinei, ca să fie în pace de acum nainte de cătră Pătru log. de rumânie și să ție ocina ei cu bună pacc. Iar Pătru log. să-și ție numai aceale 12 pământure ce au cumpărat, iar cu Catalina mai mult meteah să n'aibă, ce foarte în pacc să o lase să se răpaose.

Și să se știe ce au cheltuit Catalina până au scos acca ocină, as<pri> 600, ca să aibă credință de cătră frații ei.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Ispravnic însăși spusa domniei mele. Scris în Craiova, August 15 zile, anul 7122 <1614>.

Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Muzeul Gorjului, Tg. Jiu.

Orig. rom., hârtie, pecete, aplicată, căzută.

279

1614 (7122) August 15, Craiova.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Tatul și cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Robănești, cu fratele său Stanciul, o jumătate de funie din partea lui Dragul și a lui Grozea din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru-că această ocină, mai sus spusă, a cumpărat-o Tatul dela Dragul și dela Grozea, pentru 800 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Tatul dela Dragul și dela Grozea din cealaltă jumătate, 2 locuri, pentru 160 aspri gata și un răzor, pentru 60 aspri.

Și au fost acolo martori mulți megieși, anume: popa Duca și Leul și Ghiță și Bordei și mulți megieși. Și a cumpărat această ocină din zilele lui Radul voevod Șerban. Iar apoi, iarăși a cumpărat Stanciul ocină în Robănești dela Cârstea, toată partea lui Cârstea, pentru 900 aspri gata, dar din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și din Tezliu și de peste tot hotarul; și au fost acolo martori, Brata și Stan și Rădăcină.

Și iarăși a cumpărat Vladul ocină în Robănești dela Anca, soția lui Stan, toate părțile ei, pentru 950 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Vladul ocină în Robănești toată partea lui Florea, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul, pentru că această ocină mai sus spusă a cumpărat-o Vladul dela Marin din Coșoveni și dela Sora din Robănești, nepoții lui Flor a, pentru 850 aspri gata. Și au fost acolo martori mulți megieși anume: popa Duca și Brata și Drăgan din Popânzelești și din Popânzelești, Drăgan și Datco. Și încă a cumpărat această ocină din zilele lui Radul voevod Șerban.

Și iarăși a cumpărat Vladul ocină în Robănești dela Dragolca, fiica lui Drăgan, toate părțile ei de peste tot hotarul, pentru 1200¹⁾ aspri gata, dar din câmp și din pădure și din dumbravă și de peste tot cu vatra din sat. Și iarăși au fost acolo martori: popa Stan din Apele Vii și Drăgan din Robănești și Oprea și Dragomir. Și să se știe dintr'o jumătate de funie să țină Radul a treia parte. Aceasta mai sus spusă ocină a cumpărat-o tot din zilele lui Radul voevod Șerban. Și acei oameni cari sunt mai sus spuși au vândut ocinele lor de a lor bună voie și cu știrea tuturor megieșilor dimprejurul locului și din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

De aceea, am dat lui Tatul și fratelui său Stanciul și lui Vlad, ca să le fie ocinele dedină și ohabă fiilor lor și nepoților și <strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele²⁾.

Iată și martori le punem lor domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și Dediul vistier și Leca spătar și Mihalachi stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Ispravnic jupan Vintilă mare logofăt.

Și am scris repede eu, Neagoe logofăt, în Craiova, luna August 15 zile, în anul 7122 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Brâncoveni și Manu XI/3.
Orig. slav perg., pecete aplicată, acoperită cu foliă.
Cu o trad. rom., din 1865.

¹⁾ In orig. 1200. 300.

²⁾ loc rupt în orig.

1614 (7122) August 18, Caracal.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, slugii domniei mele lui Tudor postelnic și jupaniței lui Vlădaia, fiica jupaniței Neacșa din Vâl-sănești și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie ocina la Milcov și la Piatra și la Murgeni și la Hotărani și la Băldești, însă partea jupaniței Neacșa, soacra lui Tudor postelnic, mama jupaniței Vlădaia, părțile ei toate cu toate ocinele și cu toți vecinii și cu toate viile și cu tot venitul de pretutindeni, oricât se va alege, de peste toate hotarele, pentru că aceste ocine care sunt mai sus spuse, ele au fost de moștenire ale jupaniței Neacșa. Apoi, când a fost la moartea ei, la vreme de moarte jupanița Neacșa, ea singură a lăsat cu limba ei toate dedinele ei și toți Țiganii ei și toate averile ei și tot ce a avut, mult, puțin, să fie în mâna ginerelui său Tudor postelnic și a fiicei sale Vlădaia; pentru că jupanița Neacșa n'a lăsat alți fii din trupul ei, afară numai de fiica ei Vlădaia. Și ginerele ei Tudor postelnic și jupanița lui Vlădaia au căutat-o până ce a fost ea vie la vreme de nevoie și la boală și la sănătate și la toate relele, până ce a răposat în mâinile lor. Iar după moartea ei, iarăși au făcut pomenile ei și au purtat toate greutățile.

Și am văzut domnia mea și cartea jupaniței Neacșa în mâinile ginerelui ei, Tudor postelnic, cu mare blestem, cum a lăsat toate dedinele ei precum este mai sus spus.

Și au fost atunci, în vremea aceea, mulți boeri, martori, dregătorii domniei mele, anume: jupan Lupul mare logofăt și jupan Bratul mare comis și din Bălotești, Ivan postelnic și din Corbi, Fiera logofăt și din Miroși, Drăghici logofăt și din Isvor popa Radul și din Ciocănești, popa Vișan și au mărturisit și ei cu sufletele lor, cum a dat și a lăsat jupanița Neacșa singură părțile ei de ocină, ca aceste mai sus spuse sate să fie numai în mâna lui Tudor postelnic și a jupaniții lui Vlădaia, ca să le fie lor moștenire, iar jupaniței Neacșa să-i fie veșnică pomenire. Și nimeni altul din neamul ei să n'aibe treabă și amestec.

Deasemenea, încă și domnia mea am dat slugilor domniei mele, lui Tudor postelnicul și jupaniței lui Vlădaia, ca această ocină cu vecinii și Țiganii să le fie dedine de ohabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neatinți, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și Bratul mare comis și Lupul mare paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic Vintilă mare logofăt.

Am scris eu Stancul, în Caracal, luna August 18 zile, dela Adam până acum, în anul 7122 <1614>.

† Io Radu voevod, din mila lui dumnezeu. domn.

Arh. St. Buc., Copii particulare sub dată.
Copie slavă,

281

1614 (7122) August 19, Târgoviște.

† Cu mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul răposatului Mihail voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele boiariului domniei mele, jupan Ghinii al doilea post., nepotul jupan Lecăi agăi și cu feciorii lui câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui moșie la Măguréni dela Prah<ova>, partea unchiu-său Lecăi agăi toată, din câmp și din pădure și din apă și din siliștea satului și du preste tot hotarul și cu vad de moară și rumăniș, anume: Căzan și fratele lui, Datco și Negoil și fratele lui Radul și Dănciulea și Roman, cu toți frații lor și cu feciorii lor, pentrucă acei rumăni ce s'au zis mai sus, ei au fost oameni slobozi mai'nainte. Apoi, când au fost în zilele răposatului Mihail voevod, ei s'au vândut toți jupănului Lecăi agăi să-i fie lui rumăni, drept 42.000 aspri gata...¹⁾

Și iar să fie boiariului domniei mele, Ghinei post., satul Cătunul, din sus de Măguréni, tot satul du pretutindené, din hotar până iar la hotar și rumăni, anume: Cărstian cu feciorii lui și Oancea cu feciorii lui și Băjan cu feciorii lui cu toți frații lor și feciorii lor, care-i iar au fost oameni slobozi mai dinainte. Apoi, iar s'au vândut și ei atuncea în zilele răposatului Mihail voevod, jupănului Lecăi agăi, drept 12.000 aspri gata, să-i fie lui rumăni.

Și iar să fie jupănului Ghinii post. moșie la Leutești din partea lui Cărăman, jumătate du preste tot hotarul, pentrucă au cumpărat jupan Leca aga, aciastă moșie dela Cărăman, iar atuncea în zilele lui Mihail voevod.

Și iar au cumpărat atuncea dela Stepan, loc de casă și cu grădina și via și pomerul și ariia și tot, drept 32 taleri și drept un berbéce, iar în zilele lui Mihail voevod...¹⁾ însă și cu alte cumpărători, care au cumpărat acolo întru acel sat, pentrucă acéste moșii și rumăni ce s'au zis mai sus, au fost cumpărate de upan Leca aga, unchiul boiariului domniei mele Ghinii post. pre ai săi bani.

Apoi, acum după moartea jupan Lecăi agăi, alte rudeni mai de aproape, din sângele lui, nu au rămas, fără numai boiariul domniei mele ce s'au zis mai

¹⁾ Loc alb în text.

sus Ghine post., nepotul jupan Lecăi agăi. Deci toate bucatele și moșiile lu au rămas pe mâna nepotu-său Ghinei post. să fie ale sale de baștină.

Și iar să fie boiariului domniei mele Ghinei post. satul Gărbaciul tot, cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți rumăni din hotar până iar la hotar, pentru că acel sat ce s'au zis mai sus, el au fost mai nainté vréme oameni slobozi, ci i-au fost cumpărat răposatul Mihail voevod. Și de atuncea până acum, tot au fost ei rumăni pre seama domnească.

Iar când au fost acum, în zilele domniei mele, iar domnia mea singur m'am milostivit de am dat și am miluit pre credinciosul boiariul domniei mele ce s'au zis mai sus Ghinea post., cu acest sat ce s'au zis mai sus cu tot, ca să fie al lui stătătoriu, pentru bună și credincioasă slujbă, care au slujit domniei mele în multă vréme și cu multă trudă, încă și întru alte țări streine. Pentu acéia, l'am miluit singur domnia mea, ca să fie al lui de baștină, iar domniei mele în vecii vécilor pomenire.

Drept acéia, am dat și domnia mea credinciosului boiariului domniei mele Ghinei post., ca să-i fie lui toate acéste moși și satele ce s'au zis mai sus, stătătoare și ohabnice, lui și feciorilor lui, nepoților și strănepoților lui și de nimenea să nu să clătească, după zisa domniei mele.

Iată dar și mărturii am pus domnia mea pe: jupan Ianache mare ban dela Craiova și jupan Cărstea mare dvor. și jupan Lupul mare log. . . ¹⁾ și Mihalache stol. și Bratul comisul și Lupul pch. și jupan Bernad mare post. Ispravnic jupan Lupul mare logofăt.

Și am scris eu . . . ¹⁾ logofătul, în scaunul orașului ce se numéște Târgoviște, în luna lui. . . ¹⁾ 19 zile, lca> 7122 <1614>.

Acest izvod s'au scris pe limba rumânească de pe hrisovul cel slovenesc, de Lupp dascălul slovenesc la școala domnească București.

Eu, Lupul dascălul slovenesc, am scris.

Acad. R.P.R.. XXXIX/7.

Trad. rom.

1614 (7122) August 26.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele, lui Dumitru logofăt, ca să fie volnic cu cartea domniei mele, de să-ș ia 1 rumăn dela Oprina, jupăneasa lu Marco log. de Topoloveni, pentru că au fost cumpărat boiarinul*

¹⁾ loc alb în text.

domnii melce» Dumitru log. satul Tătarul dela jupăneasa Oprina și cu 6 rumăni. Deci alalți rumăni ia i-au dat, iar 1 rumăn nu i l-au mai dat, cum le-au fost tocmeala.

Derept acéia, am dat domnia mea boiarinul<ui> domnii melce», ce iaste mai sus scris, ca să fie volnic a-ș lua de Oprina rumăn pentru rumăn.

Și iar să-ș întoarcă Dumitru log. dela Oprina 800 de aspri, pentrucă nu i-au ajunsu ocina să <d>ea derept căți bani au fost neguțat satul Tătarul, ce cându au tras ocina au f<o>st mai puțin. Deci sau să-i întoarcă acești bani, sau să-i mai dea ocină dela B<ă>ștești pentru aceșt<i> aspri; iar de nu va vrea să-i plătească sau să-i dea ocina, cum s<e>-au <n>eguțat, să fie volnic de să o tragă». Iar cui va părea strămbu să vic de faț<ă> căci așa ias<te> învățătura domnii melce».

Altfel să nu fie, după zisa domniei mele. Și ispravnic însăși zisa domniei mele.

Luna August 26 zile, anul 7122 <1614>.

Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XLI, 48

Orig. rom., hârtie, pecete mare, căzută.

283

1614 Septembrie 4, Târgoviște.

† Chiril, cu mila lui dumnezeu papă și patriarh al marei cetăți Alexandria și judecător a toată lumea.

† Ieromonahii și monahii din mânăstirea Bistrița au cerut dela noi să le dăm carte spre a fi ales din mijlocul lor egumenul, nu din altă parte, pentrucă adesea s'a întâmplat ca venind alții din afară, să pricinuiască pagubă mânăstirii, cum s'a petrecut și în altele. Deci noi, socotind întemeiată cererea lor și mai ales în interesul mânăstirii, pentrucă dacă sunt aleși proestoși din altă parte se pricinuesc supărări și turburări și alte foarte multe rele, poruncim în duhul sfânt ca, de acum înainte, ori de câte ori vor să-și aleagă egumen spre cărmuire și ocrotirea mânăstirii, să-și aleagă chiar dintre ieromonahii ce se găsesc în acea mânăstire, pe cel mai cuminte, mai harnic și mai potrivit, fără nici o patimă, ci cu frica lui dumnezeu și cu evlavie. Pentru aceasta, rânduim drept lege pentru acel loc ca de către toți egumenii să se poarte grijă de orice, căci acesta este interesul acelei mânăstiri Bistrița, în care, în siguranță, mulți pot să fie adăpostiți la nevoie.

Deci, pentru cele arătate, poruncim acestea și voim să rămână nedesființate și neclintite.

Iar spre credință și siguranță, dăm această a noastră carte patriarhală în Târgoviște, 1614 Septembrie 4.

Iar dacă arhiereul locului și-ar lua permisiunea să schimbe acestea, să cadă în greu blestem și în afurisanie nedeslegată.

† Chiril, cu mila lui dumnezeu papă și patriarh al sfintei Alexandrii.

Arh. St. Buc., M-tea Bistrița, LXVI/582.

Orig. grec.

284

1614 (7123) Septembrie 7.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele Chirca comis, ca să fie volnic, cu cartea domniei mele, de să-ș ție nește rumăni den Păpălari, anume: Mirican, bărbatul Ancăi roabei și pre feciorii lui, Stanciul și Ștefan și Băliuiu, fratele lu Mirican și pre feciorul lui Tatomir, pentru că acești rumăni, ce sânt mai sus scrișci, ei se-au fost vândut cu toată ocina lor Chircăi comisul încă mai de nainté vréme, den zilele Radul voevod Șerban și tot i-au fost rumăni cu bună pace.*

Iar cându au fost acum, în zilele domniei mele, iar Mirican și muiarea lui Anca și feciorii lui și Băliuca cu fiu său Tatomir, ei au rădicat toți pără de au venit înaintea domniei mele de se-au părăt de față cu Chirca comisul. Și așa părăia ei toți, cum au fost robiți ca să scape de rumănie. Iar într'aceia domnia mea am căutat șe am judecat pre drept și pre lege și am adeverit domnia mea cum mai mult de muiarea lu Mirican n'au fost roabă; și o am iertat domnia mea de rumănie, den divanul domniei mele; iar alalți toți n'au fost robiți, ce i-am dat domnia mea să fie rumăni, cum se-au vândut, numai să fie în pace de rumănie, care au fost rob și au scăpat, iar cine n'au fost rob, el tot să fie rumăn, pentru că au rămas de lege și de judecata denaintea domniei mele. Și mai mult val să nu fie.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele. Scris luna Septembrie 7 zile, anul 7123 <1614>.

Arh. St. Buc., M-tea Brâncoveni și Marnu, I/16.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

285

1614 (7123) Septembrie 10.

Cartea răposatului Radului voevod pentru moșia Vârvoțul, dela leat 7123 <1614>.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domnu <a toată Țara Rumânească>, feciorul răposatului Mihnei voevod. Dat-am domnia mea aciastă poruncă a*

domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri ce să chiamă Coșuna, care iaste aproape de Craiova, unde iaste hramul sfântului părintelui nostru ierarhul și făcătorul de minuni Nicolae Mirliușchiu, ca să-i fie satul Vărvorul tot, cu tot hotarul și cu toț<i> rumăni și cu tot venitul, ori câtu să va alege, pentrucă acest sat Vărvorul fost-au mai de nainte vreme megiiș<i>.

Deci, când au fost în zilele răposatului Mihaiu voevod, la cursul anilor 7104 <1596>, ei s'au vândut acest sat de bună voe lui Mihaiu voevod să-i fie rumăni și i-au cumpărat Mihai vodă drept 30.000 de aspri¹⁾. Apoi Mihai vodă i-au miluit la aciastă sfântă mănăstire Coșuna. Și am văzut domnia mea și cartea de milă a lui Mihai vodă și scris mai jos cu însuși mâna lui Mihai vodă.

Drept aceia, am dat și domnia mea aceștii sfintei mănăstiri satul Vărvorul, cum să-i fie sat de moșie cum l-au miluit Mihai voivod, să-l ție fără oprcală, de nimenia neclătit, peste zisa domniî mele. Și însumi am zis domnia mea.

Scris Paraschiva al doilea log. Sept. 10 zile, leat 7123 <1614>.

Io Radul voevod

Arh. St. Buc.. Condiica m-zii Bucovăț, nr. 722 f. 405.

Copie rom.; altă copie în ms 443 f. 143

286

1614 (7123) Septembrie 12.

Prea cinstita doamna Neaga, la vremé de prestavleniia mea, văzându că viața mea de pre ceastă lume să petrece, fiind eu cu suflet, tocmitu-mi-am și am lăsat cu limba mea cum, după moartea mea, eu am dat și am lăsat toate moșiile mele și din ce am avut să fie la sfânta mănăstirea mea, la Aninoasa, care iaste zidită de mine, o cuhnie ferecată cu 6 telegari murgi și așternutul meu tot și rândul mesii cu tipsiile cu totul și tot ce trebuiaște și 4 sălașă de Țigani și 3 cupe de argint și 2 năstrăpi de argint.

Iar satul Cislăul au fost al nepotu-mieu Predei; ci am făcut schimbu de bună voe, de i-am dat pentru Cislău satul Săpuțeni; și am dat Cislăul la mănăstire și morile dela Buzău ale mele, lă-am dat sfintei mănăstire. Și am dat la sfânta mănăstire 30 de oi și am dat la mănăstirea călugărițelor, doi cai și 2 vaci.

Aciasta am tocmit și am lăsat.

Iar după moartea mea, cine de ruda mea sau de alt neam va opri și va lua și nu va vréa să dea cum las eu și cum tocmesc, ci va strica și va sparge aciastă tocmeală și pomană, acela om să fie proclét și afurisit de vladica Iristos și de 318 sfinți părinți cei din Nicheia și să fie cu Iuda și cu Ariia într'un loc și cu cei-

¹⁾ Ms 443 f. 143: *costande*.

alaltî necredincioşi Ovrei ci-au răstignit pre Isus Hristos. Şi ziseră: sângele lui spre ei şi spre feciorii lor.....

Luna Septemvrie 12 zile, văleat 7123 <1614>.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Buzău, nr. 173 f. 27.

Copie rom.

287

1614 (7123) Septembrie 16, Târgovişte.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod şi domn a toată Ţara Rumănescă, feciorul marelui şi preabunului, răposatului Mihnei voevod şi nepotul bătrânului, răposatului Alexandrului voevod. Dat-am domniia mea aciastă poruncă a domniî mele Radului din Stângăceaoa şi Predei cu feciorii lui, câţi Dumnezeu i va dărui, ca să-i fie lui aciastă moşie din Stângăceaoa a Predei, însă partea de moştenire a Predei, toată, 12 locuri ¹⁾ din câmp, din pădure şi loc de vie şi cu vie făcută şi cu vad de moară de peste tot, însă cât se va alege du păste tot hotarul, pentrucăci au fost a lui direaptă şi bătrână moşie dela strămoşi.

Şi iar să fie Răduţului moşia ce bătrână Stângăceaoa iar 12 locuri ²⁾ du peste tot hotarul, partea moşu-său ³⁾ Predii, toate din câmp şi din apă, din pădure şi cu vad de moară şi iar cu loc de vie, şi din şăderea satului de peste tot cât se va alege, din hotar până în hotar, pentrucă iaste a lui bătrână şi direaptă moşie a moşu-său ³⁾.

Şi iar mai iaste a Răduţului cu feciorii lui moşie în Goeşti, 12 locuri du preste tot hotarul, partea moşu-său Predei toată, din pădure şi din câmp şi din apă şi cu vad de moară şi cu loc de vie şi din şăderea satului păste tot, pentrucă iaste a lui bătrână şi direaptă moşie dela părinţi.

Şi iar să mai fie Răduţul în satul lui, în Stângăceaoa Predii, iară partea Predii clucerii toată şi du peste tot hotarul, însă a patra parte din câmp, din pădure, din apă şi du peste tot, cât să va alege, pentrucă au fost cumpărat Răduţul aciastă moşie, care iaste mai sus zisă dela jupâneasa Predii clucer şi dela jupâneasa Mara şi dela fiiul Predii cluceriu şi dela Mihai. Şi iar partea Predii clucerii din Stângăceaoa cea bătrână toată du peste tot hotarul. Şi iar partea Predii clucer de moşie din satul Goeştii tot, însă cât să va alege dela moşu-său şi cea de cumpărătoare, du preste tot hotarul şi cu toţi rumânii, drept bani gata 12.000.

Şi semnele moşiei să să ştie: din hotarul Buiceştilor până în hotarul Părului şi <până> în hotarul Pietrii, până în hotarul Cocinii Coandei şi în hotarul iar

¹⁾ Ms 233 f. 28v: al 12-lea loc.

²⁾ Ibid.: tătâni-său.

³⁾ Ibid. f. 29: de moştenire.

Cocinii Coandei, din hotarul Cocinii Coandei ¹⁾ până în hotarul Bresniței și din hotarul Bresniței până în hotarul Străhăi și din hotarul Străhăi până în hotarul Stănțeștilor și din hotarul Stănțeștilor până în hotarul Șușităi și din hotarul Șușităi până în hotarul Grozăștilor și din hotarul Grozăștilor până în Gura Șușităi.

Și iar au mai cumpărat Răduțul în satul lui în Stângăceaoa Predii, însă partea Predii, feciorul lui Drăghici, din Năsip partea lui a patra ²⁾ parte, dela Preda drept bani gata 3.000. Și iar au mai cumpărat Răduțul, moșie în Stângăceaoa dela Preda din funiia lui, din partea lui Potrăcan jumătate, care au fost cumpărat dela Potrăcan, drept bani gata 6.000.

Și iar au mai cumpărat Răduțul un copil de Țigan, anume Simețru dela Lazăr din Stângăceaoa cea bătrână, drept bani gata 1.100. Și iar au mai cumpărat Răduțu 2 copii de Țigani, anume Vădea și Paraschița dela Stoica din Ohaba, drept 1.100 bani gata și drept o Țigancă.

Și au fost vândut acești vânzători cari sânt mai sus ziși partea lor de moșie și Țigani, de a lor bună voie și nesupărați de niminea și cu știrea tuturor megiașilor și din sus și din jos și din prejurul locului și dinaintea domnii mele.

Și atunci la tocmeala lor au fost mulți buni oameni mărturii, însă anume: Socol dela Bresniță, Ivanită din Stănțești «Berendei» și din Șușița, Boia, Lăpădat, din Străhăii, Radul Boboil și din Gura Șușița, Arca și Neagoe și mulți oameni care nu s'au putut pune toți.

Drept accia, am dat și domnia mea aciastă carte a domnii mele, ca să aibă a ține și a stăpâni aceste moșii și Țigani cu bună pace, să-i fie moșie ohabnică, neclătită de niminea, lui și copiilor lui, căți dumnezeu îi va dăruia, de către niminea opreală să nu aibă.

Și cându s'au făcut aciastă carte au fost toți cinstiții boiarii domnii mele anume: jupan Ianache mare ban din Craiova și jupan Cărstea mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Danciul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul marele paharnic și jupan Bernat mare postelnic. Și ispravnic Vintilă mare logofăt.

Și am scris eu, Lăpădat logofăt, în scaunul Târgoviștii, luna Septemvrie 16 și dela Adam până acum cursul anilor, leat 7123 <1614>.

Io Radul voevod

Arch. St. Buc., Condica m-rii Motru, nr. 252 f. 58v-60.

Copie rom.; altă copie rom. ms. 253 f. 28, după care s'a completat textul.

¹⁾ Ibid: Pierăi până în hotarul Cocicodici și din hotarul Cocicodiei.

²⁾ Ibid.: a treia.

1614 (7123) Septembrie 20.

Adecă noi, megiașii satului Căciulătești, scriem și mărturisim cu acest al nostru zăpis, ca să fie de mare credință la mâna părintelui popei Robului, cum să știe că ne-am tocmit noi de a noastră bună voe de i-am vândut din sat din Căciulătești din 3 funii de moșie, o funie și din 3 mori, o moară, drept galbeni 55. Intâi ne-au dat de ne-am plătit de mișare ughi 25. Și când i-am făcut zăpisul datu-ne-au ughi 30. Și i-am dat aciastă moșie ca să-i fie ohabnică lui și sfintei mănăstiri. Și o am vândut noi săténii cu mic cu mare.

Și când o am vândut fost-au marturi: Radul log. *din* Desa și Dumitru log. *din* Tâmburești și Rădivoe *din* Dobrești și popa Dobromir *din* Hurezi și Neagoe Buzichi *din* Hurezi.

Iară cine să va ispiti a întoarce și a sparge aciastă vânzare, să fie proclét și anathema de 318 sfinți părinți dela Nicheia și să aibă a cinste cu Iuda și cu Ariia.

Și am scris eu, popa Dobromir, fiul lui popa Stanciul *din* Hurezi, Sept. 20 zile, leat 7123 <1614>.

Eu Dumitru.

Eu popa Dobromir.

Eu Rădivoe *din* Dobrești.

Eu Buzichi *din* Hurezū.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Râmnic, nr. 707 f. 18ov.

Copie rom.

<1614 Septembrie 20>.

Adecă eu Neaga, fata lui Mogoii din Căciulătești, scris-am zăpisul micu la mâna popei Robului, ca să-i fie de bună credință cum să știe că i-am dat partea tătăné-mieu Gomoii la mănăstirea, de l-am slujt și l-am comandat și l-au îngropat în mănăstire. Și fiind eu săracă și lipsită, mij-au mai dat bani gata ughi 4; însă moșia cu baltă, cu livezi, cu pădure, cu câmpū, cu tot.

Și când s'au făcut acest zăpis, fost-au mărturii, Lăpădat *din* Căciulătești și Stepacia *din* Hurezū și Rădivoe *din* Dobrești.

Și am scris eu popa Iovan *din* Șăgarcia.

Arh. St. Buc., Condica Ep. Râmnic, nr. 707 f. 183.

Copie rom.

Datat după zăpisul precedent.

1614 (7123) Septembrie 24, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele, lui Preda postelnic din Lerești și cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie lui ocină în sat la Voinești, din sus de orașul Câmpulung, însă din partea lui Pârvul paharnic din Gemenele și a soției sale Maria, a treia parte din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, cu vecinii, oricâți se vor afla și mulți și puțini și din munte și de peste tot hotarul, din hotar iarăși până în hotar, pentru că a fost a lui veche și dreaptă ocină, de moștenire.

Iar apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, iar Pârvul paharnic împreună cu soția sa Maria, ei au venit înaintea domniei mele de s'au întocmit și s'au înfrățit cu Preda postelnic, ei de a lor bună voie și ei toți împreună au intrat în sfânta biserică de au făcut mare frăție, unii cu alții și s'au încins cu brâul preacuratei născătoare de Dumnezeu și au pus mâna pe sfânta Evanghelie, ca să fie Preda postelnic și Pârvul paharnic și soția lui Maria frați nedespărțiți peste satul Voinești, însă pe a treia parte din sat, cum este mai sus zis, de peste toată ocina și de peste toți vecinii, ori câți se vor afla. Iar apoi Preda postelnic pentru frăția ce a făcut-o cu Pârvul paharnic și cu soția lui Maria, el a dăruit cu 10 oi cu miei și cu 6000 aspri gata și încă după așezare și înfrățire. Iar Preda postelnic el i-a dăruit lui Pârvul paharnic și soției sale Maria 6 matce de albine și cu o manta de grana, prețul ei de 2000 aspri. Și când a făcut postelnic Preda această întocmire și înfrățire, el a cheltuit 1000 aspri gata. Așa s'au înfrățit ei de bună voie a lor și cu știrea multor boieri. La înfrățirea lor au fost martori mulți boieri și preoți, anume: din Târgoviște, popa Dumitru și Serghe postelnic și din Sălătrac, Stanciul logofăt și din Lăngești, Tatul logofăt și din Crețulești, Stan logofăt și mulți boieri care nu sunt scriși aici.

După această întocmire și înfrățire, pe care a făcut-o Preda postelnic cu Pârvul paharnic și cu soția lui Maria, s'au ridicat niște vecini din satul care s'a zis mai sus, anume: Neagoc cu fiii săi și Bratul și Magul și cu toți frații lor și ceata lor, de au venit la divan înaintea domniei mele, de s'au pârit de față cu Preda postelnic. Și așa pârau ei înaintea domniei mele, ca să-i lepede lui asprii înapoi, căci sunt ei volnici să se cnezească. Iar la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am văzut domnia mea și cartea lui Pârvul paharnic și a soției sale Maria, făcută de mâna lor pentru înfrățirea cu Preda postelnic și cu mare blestem și altă carte a domniei mele și cartea părintelui vlădică, chir Luca mitropolit, toate aceste cărți în mâna lui Preda postelnic. Astfel, domnia mea n'am putut să fac acum într'alt chip, ci am lăsat și domnia mea să fie după ace-

astă întocmire și înfrățire, pe care au făcut-o. Și toți acei mai sus ziși vecini au rămas de lege dinaintea domniei mele, ca să fie ei iarăși vecini toți, cum au fost și până acum. Și după aceia, Preda postelnic a socotit peste tot, pentru cele trei pâri de a cheltuit 3000 aspri gata.

De aceia, am dat domnia mea lui Preda, ca să-i fie ocina și vecinii mai sus ziși dedină lui, ohabă fiilor lui și nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată domnia mea le pune și martori: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și Dediul vistier, Leca spătar și Mihalache stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Ispravnic jupan Vintilă mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în Târgoviște, luna Septembrie 24 zile, cursul în anul 7113 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XLIV/16.

Orig. slav, perg., pecete aplicată

Cu o trad rom. din 1892.

291

1614 (7123) Octombrie 10.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele satului Flămânzeștii ce iaste al sf<i>nteii mănăstiri dela Argeș, ca să fie de acum înaintea în pace și slobod de găleat<ă> și de fân și de oae seacă și de cal și de miare și de lucru domnescu și de toate slujbele și mâncăturile câte sântu preste an în țeara domnii mele, pentrucă l-am ertat domnia mea să-ș plătească numai birul și dijma și gorștina, iar de alalte de toate să aib<ă> pace, ca să fie de treaba și de poslușania sf<i>nteii mănăstiri, să lucreze ce va trebui.

Derept acéia și voi găletarilor și voi, toate slugile domnii mele ori carii veți îmbla de acéste slujbe și dăjdi, în vréme ce veți vedea cartea domnii mele, iar voi să căutați foarte să vă feriți și în pace să-l lăsați, mai mult să nu-l băntuiți, că apoi réle cuvente veți avea de cătră domnia mea. Și ce veți fi tras de la satul mănăstirii, tot să le dați înapoi la mâna lor. Și mai mult de acum înaintea val să n'aib<ă>, că așa iaste învățatura domnii mele. Iar cine va trage preste cartea domnii mele, să nu i se dea nimica la mâna lui fără știrea domnii mele.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși zisa domniei mele. Scris luna Octombrie 10 zile, anul 7123 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, LXIX/9.

Orig. rom. hârtie, pecete inelară, căzută.

1614 (7123) Octombrie 12.

In numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin, troița unică și nedespărțită.

† Eu jup<â>neasa Maria, fata jup<â>nului Staico post. de Bucov, scris-am acesta a mea carté Soicăi log<o>fătul de Tărăceni, ca să-i fie u<n> sălaş de Țigani anum<e> Țavul faur și cu Țiganca lui anum<e>.....¹⁾ și cu feciorii lor cățci> vor ave, pântrucă acești Țigani ce sânt mai sus scriși, ei sânt ai miei dela părinții mici de moșie, de stremoșie.

Deci când au fost acuma, în zilele domnu<lui> nostru Radul<u> voevodu, feciorul lui Mihnea voevod, iar mie mi-au căzut o năpasté mare pre cap. Deci, văzându eu atăta nevoc mare pre capul meu și cheltuial<ă>, iar eu am făcut acest sălaş de Țigani, Țavul faurul, vânători și m'am tocmit de a mea bună voe cu Stoica log<o>fătul de i l-am vândut drept 10.800 as<pri> gata. Și mi-au dat acești> bani toți gata de mi-em rădicatu nevoia, de m'am înbrăcat și mi-em hrănit coconelé.

Și dup<ă> acesta, sé-au întâmplat la acest<a> a noastră tocmeal<ă> mulți boieri mărtorie: Mușat postél<ni>e și Dumitru log. și Radul log. de Cămșor și Mușat log. și Stepan log. din Țig<ă>neșt<i> și Buta și Șteful din Ber<i>leșt<i> și Cărstea log. din Bucimeni. Drept aceia, să-i fie acest sălaş de Țigani moșie drept ohab<ă>.

Altfel să nu fie, după spusa mea.

Am scris eu, Neagoe logofăt, luna Octombrie 12 zile, în anul 7123 <1614>.

Stepan log<o>făt.

Buta log.

Acad. R.P.R., XX/225.

Orig. rom. hârtie filigran, 4 peceti.

1614 (7123) Octombrie 18, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahici, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Grăbicina cu frații săi, Goia și Fintea și cu frații lor, căți le va lăsa dumnezeu, ca să le fie ocină la Homești, în județul Râmnicul Sărat, însă partea lui Stoica tatăl lor și partea lui Goe, toată, din câmpși din pădure și din apă și din vîi

¹⁾ loc alb in orig.

și din vatra satului și de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul și de moștenire și de cumpărătură dela Cocor.

Iar când a fost în zilele răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod, mama lui Grăbiceanu și a lui Goe anume Voica, ea, pe acea vreme, a ținut pe Stoica, ce s'a scris mai sus. Apoi, după aceea, Stoica, el a avut un fiu anume Finta. Intru aceea, Stoica, tatăl lui Fintea, el s'a ridicat de a vândut o oarecare ocină a lui Grăbiceanu din Grăbicina. Iar apoi, Stoica și soția lui, Voica, ei au făcut întocmire de au înfrățit pe fiii lor, pe Grăbiceanu și pe Goia și pe Finta pe ocina Stoicăi și pe ocina Goiei și pe toate averile lor, ca să fie trei frați nedespărțiți în veci. Și de atunci și până acuma, au tot ținut ocina împreună cu bună pace.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Finta și Goia, ei s'au lepădat de frăție și au scos pe Grăbiceanu de pe ocina tatălui lor, Stoica, din Homești și de pe ocina Goiei. Deci au venit toți la pâră înaintea domniei mele și așa s'au jeluït Grăbiceanu, cum că a fost frate cu dâșii peste ocine atâta vreme, iar acum vor să-l scoată de pe acele ocine ce s'au zis mai sus. La aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele; și am dat domnia mea între dâșii 4 megieși pe răvașe domnești, anume: din Bărăști, Sântoadet și Bălan și Mîcul al lui Momoiu și din Domirești, Coman ca să cerceteze cu sufletele lor și să adeverească: a fost sau nu a fost Grăbiceanu frate cu Finta și cu Goia pe ocina lui Stoica și pe ocina lui Goia. Apoi la aceea, acei megieși au cercetat și au adevărit cum că Grăbiceanu a fost frate cu Fintea și cu Goia pe această ocină ce s'a zis mai sus. Și au rămas Finta și Goia de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea și răvașele de megiași, ce au fost domnești, ambele în mâna lui Grăbiceanu. De aceea, am dat și domnia mea acestor oameni ce s'au zis mai sus, ocina dedină.

Și iarăși să fie lui Grăbiceanu ocină în Gudărești, însă toată partea cumnatei sale Stana, din hotarul Domireștilor până în hotarul Haidăilor, pentru că a cumpărat Copaci dela Stana pentru 7 obroace de grâu pe vreme de foamete, în zilele lui Radul Șerban voevod, când ferdelea a fost câte 100 aspri. Iar apoi, Grăbiceanu, el nu s'a învoit pentru moșia lui, ci a înapoiat acele obroace pentru pâine în mâna lui Copaci iarăși înapoi în mâna lui și și-a luat ocina dela Copaci.

Și atunci la întocmirea lor au fost mulți oameni buni, megiași, den sus și den jos și dimprejur locului, însă anume: din Homești, bătrânul Stan...¹⁾ și din Bărăști, Stan și iarăși din Homești, Tudoran și Oprea și...¹⁾ și mulți oameni ce nu s'au scris aici. Și a venit și Copaci la pâră înaintea domniei mele de a mărturisit că a luat pâine dela Grăbiceanu cât i-a dat pe ocina lui Stan.

¹⁾ loc rupt în orig.

De aceea, iarăși să fie lui Grăbiceanu ocină la Homești, dela Pătru, un ogor la Stuhul Blăjanului, pentru că Grăbicean a cumpărat-o dela Pătru pentru 130 aspri și alt ogor dela Dumitru, peste Valea Putredă, pentru 170 aspri. Și au vândut ei, de a lor bună voie, fără de nici o silă.

De aceea, le-am dat domnia mea lui Grăbiceanu și lui Goe și lui Fintea, ca să le fie lor ocina de dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și Dediul mare vistier și Leca spătar și Mihalachi stolnic și Bratul comis și Lupul pahatnic și jupan Bernad mare postelnic. Și Ispravnic Ventilă mare logofăt.

Și am scris Lepădat în cetatea de scaun Târgoviște, luna Octombrie 18 zile și dela Adam și până acum cursul anilor, 7132 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Copii particulare sub dată.

Copie slavă.

Cu o trad. rom.

294

1614 (7123) Octombrie 20, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Nedelcu din Bucul Vladului și cu fiii lui, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Bucul Vechiu, însă din partea lui Bobolan 140 de stânjeni de ocină, din câmp și din pădure și din apă și din vecinii ori câți se vor afla, din vadul de moară și jumătate din vie și din vatra satului de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul. Pentru că acești stânjeni de ocină ce s'au zis mai sus, încă dinainte vreme, din zilele răposatului Mihail voevod, au fost cumpărați de Radul Farfara dela un fiu al lui Bobolan din Bucu, anume Mihaiu. Și a ținut Radul Farfara cu bună pace toată această ocină, ce s'a spus mai sus, dela Mihaiu, fiul lui Bobolan, de atunci și până acum.

Iar apoi, când a fost acum în zilele domniei mele, iar Nedelcu din Bucu, el a cumpărat acești stânjeni de ocină, din partea lui Bobolan, dela Dragul, fiul lui Radul Farfara din orașul de Floci, pentru 6000 aspri gata. Și el a vândut de bună voia lui și cu știrea tuturor megiașilor de sus și de jos și dinprejurul locului și dinaintea domniei mele.

Și atunci, la întocmirea lor, au fost mulți boeri martori și aldămășari, însă pe nume: din Mătășești, Aldimir pitarul și Sin și Stanciul și din Berelești, Neagoe

și Gherghe și din Vaideci, Stan Popescul și din Floci, Vintilă logofăt și din Doicești, Danciul postelnic și Radul și mulți oameni buni, care nu sunt scriși aici.

De aceea, am dat și domnia mea slugii domniei mele ca să-i fie lui ocina dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Ispravnic jupan Ventilă mare logofăt.

Și eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Octombrie 20 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7123 (1614).

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, IX/4

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1806.

295

1614 (7123) Octombrie 24, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, preabunului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea accastă poruncă a domniei mele satului Șopârliga Țiganului din județul Saac și moștenilor satului anume: Gligorie și Tatul și Dobre și Simnicoară și Țigan și Nedelco și Ursu și Albul și Milea și Vladu și Oprișe și Neagul și Stănilav și Cernat și Voica și Țolea și Stoica, cu toată ceata lor și cu toți frații și cu fiii, câți dumnezeu le va da, ca să le fie satul lor Șopârliga cu tot hotarul și cu tot venitul, din hotarul Găgenilor până în hotarul Mogoșeștilor, pentru că este vechea și dreapta lor ocină și de moșie, din zilele altor domni bătrâni de demult, dela făcerea lumii. Și au tot fost oameni megiași cu ocine, dinainte vreme.

Iar apoi, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, atunci însuși domnia lui a asupra acest sat, care este mai sus scris, cu multe năpăști de biruri, care au fost puse pe umerii lor, de le-a luat lor toată ocina și i-a vecinit fără voia lor și le-a aruncat numai 12.000 de aspri cu silnicie; astfel, de atunci până acum au tot fost acest sat, care este mai sus zis, vecini la toți domnii.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, dacă s'a milostivit domnul dumnezeu și cinstitul împărat asupra domniei mele, de m'a dăruit cu domnia

și cu sceptrul stăpânirii Țării Românești, acei moșteni, care sunt mai sus spuși, ei au venit cu toții înaintea domniei mele, în divanul cel mare, să se plângă de mare strâmbătate și de mare asuprire, pe care le-au avut ei din partea răposatului Mihai voevod, cum i-a asuprit și i-a vecinit fără voia lor, numai pentru niște năpăști de biruri și le-a atunecat lor numai acești aspri, care sunt spuși mai sus. Iar întru acesta domnia mea, dacă am văzut atâta păcat și lacrimi dinspre acești moșteni, care sunt mai sus spuși, m'am milostivit domnia mea de i-am slobozit și s'au răscumpărat de vecinie toți dinspre domnia mea, pentru 12.000 de aspri turcești, ca să fie ei iarăși cnezi pe moșia lor, cum au fost și mai înainte vreme. Și s'au răscumpărat ei de vecinie dinaintea întregului divan al domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea satului Șopârliga și tuturor moștenilor satului, câți sunt numiți mai sus, ca să fie satul lor mai sus scris, cu tot hotarul ocină, dedină și de ohabă lor și filor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și blestem încă am pus domnia mea: după moartea domniei mele, cui va da domnul dumnezeu să fie stăpânitor și domn al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau, după greșalele noastre din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ei va călca și va nimici și va rușina și o va strica, pe acela domnul dumnezeu să-l omoare, aci cu trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să fie blestemat și afutisit de 318 părinți care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși Iudei, cari au strigat asupra sângelui domnului dumnezeului și mântuitorului nostru Isus Hristos și au spus: „ia-l, ia-l răstignește-l“ și sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, care este și va fi în veci, amin.

Iată deci și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban de Craiova și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și Leca spătar și Mihalachi stolnic și jupan Bratul mare comis și Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic.

Și eu, Lepădat logofăt, am scris în Târgoviște, luna Octombrie 24 zile și dela Adam până acum curgerea anilor, în anul 7123 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CI/49.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

<1614—1617> Octombrie 28.

† *Scrie jupân Cârstea mare vornic, această a mea carte acestui om anume Stoicanul din oraşul Buzău, ca să fie volnic cu cartea mea să-şi ţii un pogon de vie în dealul Săsénilor, pântrucă l-au cumpărat Stoicanul acel pogon de vie drept 800 de bani. Iar după aceia Stoicanul elu au avut pără cu Constandin pântru acel pogon de vie. Deci eu i-amu tocmit şi i-amu împăcat ca să li fie acea vie den doao din capu până în cap şi cheltuiala iar din doao şi mai mult părâ întru ei să nu fie. Aşa se-au tocmit denaintea noastră. Şi altfel să nu fie, după spusa mea. Scris în luna Octombrie 28 zile.*

Arh. St. Buc., M-rea Bradul, III/17.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

Data după Cârstea mare vornic (1614—1617).

1614 (1123) Noembrie 18, Bucureşti.

† Cu mila lui dumnezeu, Io Radul voevod şi domnu a toată Ţara Rumănească, feciorul răposatului Mihnei voevod. Dat-am domniia mea aciastă poruncă a domnii mele sfintei şi dumnezeestii mănăstiri a domnii mele ce să chiamă dela Colintina, unde este hramul sfântului Ioan proroc *înainte mergătorul* care iaste metoh la Sfetagora, la Xeropotam, unde este hramul patruzeci dă mucenici şi ieromonaşilor şi fraţilor celor ce vieţuescu în sfânta mănăstire, ca să aibă sfânta mănăstire moşie în Tămbureşti din judeţul Ialomiţa pe baltă, însă toată partea jupânului Udrişte şi toată partea jupânului Pătraşco de preste tot şi iară toată partea jupânului Bărcă post. din Cojăşti şi cu toţi rumânii şi de preste tot hotarul, pântrucă au fost cumpărată aciastă parte de satu care e mai sus zisă, de singuri părinţii domnii mele Mihnea voevod şi de răposata moaşa domnii mele doamna Ecaterina, însă dela Udrişte şi dela Pătraşco toată partea lor drept 30.000 aspii de argint. Şi au dat iar pe partea lui Bărcă post. din Cojăşti 28.000 aspii de argint.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri a domnii mele dela Colintina, nişte prăvălii în oraş în Bucureşti, care prăvălii să cheamă ale lui Duzen, 4 prăvălii cu pivniţă şi cu lumânăriia, însă din pivniţă până în Calea de Sus, pântrucă au fost cumpărate aceste prăvălii iară de răposatu părintele domnii mele, Mircea vodă¹⁾ dela Duzen drept 25.000 aspii gata de argint.

Şi iar să fie sfintei mănăstiri a domnii mele, care iaste mai sus zisă, nişte prăvălii în oraş în Bucureşti, 3 prăvălii care au fost cumpărate de părintele domnii mele Mircea¹⁾ vodă dela Peicea drept 20.000 aspii gata de argint.

¹⁾ Greşala grămaticului, în loc de Mihnea.

Și iară să fie sfintei mănăstiri a domnii mele ce e mai sus zisă 2 prăvălii în București, pentrucă iar au fost cumpărate aceste prăvălii de moașa domnii mele doamna Ecaterina, dela Cotea stegarul, drept 8000 de aspii gata.

Și iară să fie sfintei mănăstiri a domnii mele, ce e mai sus zisă, 5 prăvălii în București, care au fost aceste ale lui Manole cojocar, pentrucă singur Manole cojocarul au dat aceste prăvălii sfintei mănăstiri, ce e mai sus zisă, pentru sufletul lui, și s'au călugărit la sfânta mănăstire de multă vreme, până ce s'au pristăvit.

Și iară să fie sfintei mănăstiri 1 prăvălie în București, care prăvălie o au fost cumpărat jupaneasa ...²⁾ băneasa și au dat aciastă prăvălie mănăstirii a fi pentru sufletul ei.

Și iar să fie sfintei mănăstiri, ce e mai sus zisă, baia cea mare din București care au fost făcută aciastă bae de răposatu moșul domnii mele Alexandru voevod. Apoi răposatu părintele domnii mele, Mihnea vodă și moașa domnii mele doamna Ecaterina, dumnealor singuri au dat și au adaos aciastă bae și cu aceste prăvălii toate ce sânt mai sus zise, și cu aceste ocine toate. Incă și altă vic au cumpărat moașa domnii mele doamna Ecaterina, în Dealul Văcăreștilor, dela Filimar și dela Ivan al Danciuului drept 15.000 aspii de argintu. Apoi și aciasta o au dat la sfânta mănăstire pentru sufletul dumnéi, ca să fie dumnéi vecinică pomenire, pentrucă aciastă mănăstire ce e mai sus zisă, au fost zidită și făcută de răposata moașa domnii mele doamna Ecaterina și de răposatul părintele domnii mele Mihnea vodă. Și au fost avut sfânta mănăstire multe cărți dela toți domni peste aceste ocine și moșii ce sânt mai sus zise. Și când s'au întâmplat țării domnii mele atâta răotate, atuncea s'au întâmplat și sfintei mănăstiri de au arsu cu toate cărțile câte au fost avut de moșii.

Deci când au fost acum, iar domniia mea singur am înnoit cele ce am văzut, cu aciastă carte a domnii mele. Și am dat domniia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie aceste ocine ce sunt mai sus zise de moștenire ohabnice și dumnezeceștilor călugări de hrană și de întărire, iar ctitorilor ce sânt mai sus ziși vecinică pomenire. Și de nimeni să nu să clătească, după zisa domnii mele.

Iată și mărturii am pus domniia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Cârste mare dvornic și jupan Vintilă mare logofăt și Dédul mare vistier și Leca mare spatar și Mihalache mare stolnic și Bratu mare comis și Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Ispravnic jupan Vintilă mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în București, în luna lui Noemvrie 18 zile, let 7123<1614>.

Arh. St. Buc., M-rea Plumbuita, nr. 255 f. 123.

Copie rom.

²⁾ loc alb în text.

1614 (7123) Noembrie 27, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, «Io Radul voevod și domn a toată țara» Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și preabunului, răposatului Io Alixandru voevod. Dă domnia această poruncă a domniei mele slugilor domniei mele lui Stoica vătaf și lui Preda și Ișefan și cu «frații» și cu fiii, câți îi va dăruî Dumnezeu, ca să le fie lor ocina Cotrăcenilor, toată, din câmp și din apă și din pădure și din hotar «Iarăși până în hotar», oricât se va alege, pentrucă este veche și dreaptă ocină și de moștenire a lor, din zilele altor domni bătrâni. Apoi, când a fost în zilele răposatului Mihai voevod, iar domnia lui, Mihai voevod, însuși a cotropit această mai sus zisă ocină de a luat-o pe seama domnească. Și de atunci și până acuru, a fost ocină domnească.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, când s'a milostivit domnul Dumnezeu și cinstitul împărat de mi-a dăruit domnia și sceptrul stăpânirii Țării Românești, iar slugile domniei mele Stoica vătaf și Preda și Ișefan, ei au venit înaintea domniei mele, de s'au rugat să răscumperc dedina lor dela Cotrăceni. Iar la aceasta, domnia mea m'am milostivit de i-am slobozit și și-au răscumpărat ocina lor dela domnia mea cu 24.000 aspri gata. Însă i-am dat slugii domniei mele lui Stoica vătaf pentru 12.000 aspri gata pe jumătate de ocină; iar cealaltă jumătate a acelei ocine, am dat-o lui Ișefan și lui Preda, iarăși pentru 12.000 aspri gata, ca să țină slug domniei mele Stoica vătaf jumătate de ocină, iar Ișefan și Preda cealaltă jumătate, care cum a dat asprii, așa să țină și ocina.

De aceea, am dat și domnia mea slugilor domniei mele lui Stoica vătaf și lui Preda și lui Ișefan, ca să le fie lor ocina Cotrăcenilor, toată, de moștenire și de ohabă, lor și filor lor și nepoților și strănepoților lor.

Încă și blestem pune domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine îl va alege domnul Dumnezeu să fie domn al «Țării Românești» sau din rodul inimii domniei mele sau din neamul nostru sau, după păcatele noastre, dacă va cinsti și va înnoi și va întări «această carte» a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească în domnia lui și în veacurile «viitoare sufletul lui»; dacă însă nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va strica, pe acela domnul Dumnezeu să-l omoare aici cu trupul lui și în veacurile viitoare sufletul lui și să fie blestemat și afurisit de 318 părinți care sunt la Nicheia și să aibe parte cu Iuda și cu alți Iudei, care au strigat asupra domnului Dumnezeu, mântuitorului nostru Isus Hristos: «Ia-l, ia-l și răstignește-l» și sângele lui asupra lor și a copiilor lor, ceiace este și va fi, amin. Și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan <Cârstea mare vornic> și jupan Vintilă mare logofăt și Dediul mare vistier și Leca mare spătar și Mihalache mare stolnic și Bratul mare comis și Lucpul paharnic și Bernad mare postelnic. Și ispravnic Bernad mare postelnic.

Și eu, Stancul, am scris în cetatea Târgoviște, în luna Noembrie 27, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7123 <1614>.

† Io <Radul> voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, I/3.

Orig. slav, perg., pecete aplicată acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom.

299

<1614> Noembrie 28.

† Scris-am eu, popa Dumitru, și preuteasa Ștefana, fata popei lu Mateiu, nepoata lu Macaveiu logofătul, zapisul nostru să fie de credință la mâna părintelui egumenului lu Grigorie dela <via>ta Troiță, ca să fie sventei mănăstire moșie 1 loc de prăvălie, ce iaste lăingă celé locure ci-au vândut Stancul log. și Spiridon log. și Șerban log., pântrucă l-am vândut noi de bună voe a noastră, derept 1.000 de bani gata.

Mărturie părintele egumenul Melentie dela <ven>ti Nicola și Spiridon log. și pop<a> Borcea clisétul; așa să știe.

Scris luna Noem. 28 zile.

† Eu popa Dumitru.

† Eu Ștefana.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, XXXIV/15.

Orig. rom., hârtie filigran.

Datat după egumenul Grigorie menționat prima dată la 1614.

300

<1614> Noembrie 30, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și preabunului, răposatului Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ghidul și lui Colțea și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină în Metexe, însă toată partea de ocină a lui Metexe, oricât se va alege și din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, însă din hotarul Jidenilor până în hotarul Bogdăncilor; deoarece a cumpărat Ghidul și Colțea această ocină, care s'a zis mai sus, dela unchiul lor Barbul și dela nepoata lui Neacșa, fiica lui Pravăț, încă de mai înainte vreme, pentru 10.000 aspri gata.

Și iar au cumpărat Ghidul și Colțea 3 vaduri de moară, pentru 5000 aspri gata. Și iar a cumpărat Colțea un pogon de vie dela Oprea și dela Moș, fiii lui Oancea, însă să se știe, din partea lui Mateiu, pentru 700 aspri gata.

Și iar a cumpărat popa Cozma o vie și cu loc de pădure până în capul viei lui Șerbu și cu un loc de casă, pentru că a cumpărat popa Cozma această vie dela Buda din Jideni, pentru 400 aspri gata.

Și iarăși a cumpărat Neacșa un ogor în Răducești, dela Vlaicul, fiul lui Stănilav, pentru 120 aspri gata. Și iar a cumpărat Neacșa ocină în Răducești, însă toată partea lui Voinea al lui Corbea, oricât se va alege, de peste tot hotarul, pentru 1.300 aspri gata.

Și iar a miluit Colțea pe o nepoată a lui, anume Comana, fiica lui Ghidu, cu un pogon de vie dela Pivniță, pentru sufletul tatălui său popa Cozma și pentru sufletul său.

Și au vândut acești oameni mai sus ziși părțile lor de ocină, de a lor bună voie, încă de mai dinainte vreme și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului și cu martori dinaintea domniei mele, anume: din Jideni, Crăciun și Șerbu și Ion și din Gădești, Copaci și Neculcea.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Ghidul și Colțea și popei Cozma și Neacșai, ca să le fie lor ocină ohabă, fiilor lor și nepoților și strănepoților și neatins și neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar, martori pune domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și <jupan> Cârstea mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și Dediul mare vistier și Leca mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Bratul mare comis și Lupul mare paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic Vintilă mare logofăt.

Și am scris eu, Stepan, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Noemvrie 30 zile, de la Adam până la acest an curgător, în anul 7119.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CLXXXIV/25.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, ruptă.

Data 7119 este adausă mai târziu pe un loc răzuit. Data exactă este 1614, după lista sfatului domnesc.

301

1614 (7123) Decembrie 3, Târgoviște.

† Intru Hristos dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul <și> singur stăpânitorul, Io Radul voevod, fiul răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și slăvitului, răposatului Io Alexandru voevod,

din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți herțog <al> Amlășului și Făgărașului, a binevoit domnia mea cu a sa bunăvoință, cu inima curată și luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, care m'a proslăvit pe mine și cu slavă m'a ridicat pe scaunul părintelui domniei mele. Iată am dat și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și preacinstit care este și deasupra tuturor cinstelor și darurilor, acest hrisov de față al domniei mele satului Cârligașii din județul Ialomiței și moștenilor satului, anume: lui Tudor și Tihan și Neagul și cu toți frații și cetei lor și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie lor satul lor care este mai sus scris, Cârligașii, tot, cu tot hotarul și cu tot venitul din câmp și din pădure și din vatra satului, din hotar până iarăși în hotar. Și hotarul satului să se știe: pe unde au fost vechile hotare și semnele satului mai dinainte vreme, pentrucă a fost dreaptă și veche a lor ocină care a fost de moșie și de strămoșie, încă din zilele altor domni bătrâni care au fost mai dinainte vreme.

Iar după aceea, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, domnia lui însuși a asuprit acest sat, care este mai sus zis, cu multe năpăști de biruri și le-a aruncat lor 16.000 aspri. Și după aceea, satul Cârligașii dacă a văzut că nu pot răbda, ei s'au închinat vecini fără voia lor și de atunci până acum au fost ei mereu vecini.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, când m'a dăruit domnul Dumnezeu și cinstitul împărat pe domnia mea cu domnia și cu sceptrul stăpânirii Țării Românești, pe scaunul răposatilor părinți ai domniei mele, acei moșteni mai sus ziși, ei s'au ridicat toți, de au venit înaintea domniei mele, în marele divan, de au plâns și s'au jeluït de marea asuprire pe care au avut-o ei dela Mihail voevod, cum au fost veciniți ei numai pentru niște năpăști de biruri, <cum> le-a aruncat numai acei aspri mai sus spuși, fără voia lor, încât domnia mea, dacă am văzut atâta păcat și lacrimi dela acești moșteni mai sus ziși, domnia mea m'am milostivit de i-am slobozit de s'au răscumpărat ei dinspre domnia mea pentru 30.000 aspri gata, ca să fie ei iarăși cnezi cu ocinile lor, cum au fost și mai înainte vreme; și s'au răscumpărat ei dinaintea întregului divan al domniei mele și a boierilor și mari și mici și au dat ei deplin acei aspri mai sus spuși.

Pentru aceea, am dat și domnia mea satului Cârligași și tuturor moștenilor satului ca să le fie lor satul mai sus spus, dedina lor de ohabă și fiilor lor și nepoților.

Încă și blestem le punem lor domnia mea: după trecerea domniei mele, cine va binevoi domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, fie din rodul inimii domniei mele fie din neamul nostru sau, după păcatele noastre, sau altcineva din domni creștini, dacă va cinsti și va întări acest

hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui; dar dacă nu va cinsti și nu va întări acest hrisov al domniei mele, ci va nimici și va rupe, pe acela dumnezeu să-l omoare aci cu trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să fie blestemat și afurisit de stăpânul nostru domnul dumnezeu Isus Hristos și de 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie cel de trei ori blestemat și cu alți necredincioși Iudei, care au strigat sânge asupra domnului dumnezeului nostru Hristos și au spus: «ia-l, ia-l și răstignește-l» și sângele lui asupra lor și a copiilor lor și este și va fi în vecei, amin.

Iată și martori le punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea Târgoviște, luna Decembrie 3 zile, anul 7123 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod (m.p.).

Acad. R.P.R., CCXC/2.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, picurdută.

302

1614 (7123) Decembrie 11, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul răposatului Alexandru voevod cel Bătrân. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor săteni, anume: Dobien și cu fratele său și cu verii săi primari și lui Drăghie și cu frații lui și lui Măican și cu frații lui și lui Ianul și cu ceata sa și lui popa Drăghie și cu ceata sa și cu fiii, câți dumnezeu îi va da, ca să le fie ocină în satul Zăvoi, însă două funii de ocină de peste toată ocina, din câmp și din apă și din pădure și de peste tot, pentru că au fost acei mai sus spuși oameni, de mai înainte vreme cnezi, dar s'au închinat și s'au vândut răposatului Mihail voevod ca să fie vecini domniei lui.

Iar după aceea, după scurtă vreme, răposatul Mihail voevod s'a ridicat cu oastea lui asupra Ungurilor și i-a învins și a cucerit toată țara Ardealului și a stat domnia lui crai în scaunul Beligradului și a întregii țări a Ardealului. Iar în urma domniei lui, a trimis pe preaiubitul și din inimă fecior al domniei lui, pe Nicolae voevod, ca să fie domn al Țării Românești și cinstitul împărat încă i-a

trimis sceptrul dela cinstita Poartă și a cărmuit multă vreme cu mare pace, până ce s'a milostivit însuși Nicolae voevod de a dat și a miluit pe sluga domniei mele pe Radul logofăt din Boari cu acest sat mai sus spus, Zăvoiul, cu tot hotarul și cu vecinii, pentru buna și dreapta slujbă cu care i-a slujit zi și noapte în viața domniei sale, mai ales la grajdurile care i-au fost arse și i-a făcut și cartea domniei lui de moștenire și cu mare blestem.

Iar după aceea, după trecerea domniei lui, domnul dumnezeu a dăruit pe răposatul Simion voevod de a venit domn în Țara Românească și iarăși cu sceptru dela cinstitul împărat turcesc și cu bună pace din toate părțile. Deasemeni și domnia lui, răposatul Simion voevod, s'a milostivit și a miluit iarăși pe sluga domniei mele mai sus spusă Radul logofăt, cu acel mai sus spus sat Zăvoiul și cu vecinii, iarăși pentru buna și credincioasa slujbă, pe care a slujit-o domniei lui prin țară străină și cu vărsarea sângelui și i-a făcut cărți cu mari blesteme și cu opreliști grozave ca să-i fie dedina în veci.

Deasemeni și domnia mea, de vreme ce am văzut scrisorile și cărțile de miluire ale acestor mai sus spuși domni și domnia mea am dat și am miluit pe sluga domniei mele Radul logofăt cu acest sat mai sus spus Zăvoiul, ca să-i fie dedină în veci, iarăși pentru slujba bună și credincioasă pe care mi-a slujit-o prin țări străine și am făcut și cartea domniei mele și mai mult, cu mare blestem.

Iar când a fost acum, acești mai sus spuși, numiți oameni din Zăvoi, câți au rămas din robia păgânilor Turci și Tătari, săraci și goi, ei au căzut cu multă rugăciune la sluga domniei mele Radul logofăt ca să-i ierte de vecinie, pentru dumnezeu și să se răscumpere dela dânsul cu ce le va fi putința. Iar întru acestea și sluga domniei mele Radul logofăt, el mult s'a gândit în toate felurile și astfel a socotit din inima sa pentru dumnezeu și pentru sufletul acestor domni, mai sus spuși, mai mult ca să le fie lor spre veșnică pomenire, asemenea și domniei mele și părinților domniei mele pomană în veci. Și s'au răscumpărat acei mai sus ziși oameni de vecinie dela Radul logofăt, cu puțini aspri, cu 19.000 de bani, ca niște săraci care n'au putința și i-a iertat Radul logofăt de vecinie pe acei oameni mai sus spuși, ca să fie cnezii; dar să-și ție acei mai sus spuși <și> numiți oameni mai sus spus, ca să fie cnezii; așa să ție din cele două funii, iar sluga domniei mele Radul logofăt să ție el singur o funie întreagă din toată ocina din Zăvoi. Astfel, s'au întocmit ei dinaintea domniei mele, de a lor bună voie și cu știrca tuturor megiașilor.

Pentru aceea, am dat și domnia mea acestor oameni mai sus spuși <și> numiți, ca să le fie acele două funii mai sus spuse, de ocină și de obabă lor și dedină și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori a pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și Deadiul vistier și Leca spătar și Mihalache stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bărnat mare postelnic. Și ispravnic jupan Ventilă mare logofăt.

Și eu.....¹⁾ care am scris în cetatea Târgoviște, în luna Decemvrie 11 zile, curgerea anilor, în anul 7123 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., CCXCIV/8.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

303

1614 (7123) Decembrie 17, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Borcea și cu fiii lui, câți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină în Izvorani, însă din partea bunicului său popa Eustratie a treia parte, din câmp și din pădure și din apă și din dealul cu vie și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentrucă este ocina sa veche și dreaptă, cumpărată de bunicul său popa Eustratie dela Vlaicul din Stoenesti, încă din zilele lui Radul voevod Călugărul; și a văzut domnia mea și cartea decumpărătură dela răposatul bunicul domniei mele Alixandru voevod. Și iarăși să-i fie lui Borcea și fratelui său Șerbul ocină în Izvorani, din partea lui Vlaicul dela Bănești, jumătate, din câmp și din pădure și din apă și din dealul cu vie, pentrucă a cumpărat Dragomir, tatăl lui Borcea și al lui Șerbu, dela Vlaicul, încă din zilele răposatului Mihail voevod.

Pentru aceea și domnia mea am înnoit și am întărit, cu această carte a domniei mele, ca să le fie ocină de obabă lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și Leca spătar și Mihalachi stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bărnadi mare postelnic. Și ispravnic jupan Ventilă mare logofăt.

Și eu, Stoica logofăt, am scris în cetatea Târgoviște, luna Decembrie 17 zile, în anul 7123 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XCV/24.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță, căzută.

¹⁾ loc alb în orig.

1614 (7123) Decembrie 20, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și răposatului Alixandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Praza și jitelniței Despa, fiica lui Antonie Grama și cu fiii lor, câți le va lăsa Dumnezeu, ca să le fie lor satul Hărești, din județul Ilfov, tot cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți vecinii, însă din câmp și din apă și din pădure și de peste tot hotarul, oricât se va alege și satul Curta, din județul Vlașca¹⁾, tot cu tot hotarul și cu tot venitul și cu toți vecinii. Pentru că aceste mai sus zise sate au fost dinainte vreme coezi; apoi ei singuri, de a lor bună voie, fără nicio silă s'au vândut răposatului Mihail voevod ca să-i fie lui vecini.

Iar după aceea, răposatul Mihail voevod, peste puțină vreme, a intrat în țara Ardealului cu toată oastea lui. Și atunci a învins pe Batar Andreiaș voevodul Ardealului la Sibiu și Mihail voevod a ajuns domn în toată țara Ardealului. Apoi atunci Mihail voevod s'a mâniat pe Antonie Grama și cu mare urgie l-a închis pe el în turnul²⁾ cetății Brașov și l-a prădat pe el de i-a luat multe scule și ferecături de mare preț și mulți aspri gata. Și a fost atunci Antonie Grama om drept și nevinovat. Iar după aceea, răposatul Mihail voevod s'a gândit din adâncul inimii domniei lui că a prădat pe Antonie Grama peste bună dreptate și temându-se de Dumnezeu pentru păcat, mai mult ca nu cumva să cadă în vreo osândă pentru prădarea și sărăcirea pe care i-a făcut-o lui Antonie Grama peste bună dreptate. Apoi, Mihail voevod a dat și a miluit pe Antonie Grama cu satul Hărești și Curta³⁾ pentru prădarea care este mai sus spusă. Iar pe urma lui Mihail voevod a dat deasemenea și Simion voevod; și pe urma lui Simion voevod, deasemenea a dat Radul voevod ce se cheamă Șerban.

Iar pe urma lui Radul voevod, dacă domnul Dumnezeu s'a milostivit asupra domniei mele și m'a dăruit cu domnia și cu sceptrul și stăpânirea Țării Românești, iar acele mai sus spuse jupanițe Praza și Despa au venit înaintea domniei mele și au adus cartea răposatului Mihail voevod și cartea lui Simion voevod și cartea lui Radul voevod Șerban.

De aceea și domnia mea, dacă am văzut mai sus spuscele cărți dela alți domni dinaintea noastră, deasemenea ne-am milostivit și domnia mea de am dat și am miluit pe acele mai sus spuse jupanițe cu acele mai sus zise sate, ca să le fie lor ocină de moștenire și de ohabă, lor și fiilor lor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neatins, după porunca domniei mele.

¹⁾ Cuvintele: „și satul Curta din județul Vlașca” sunt șterse în original cu cerneală roșie.

²⁾ „turnul” românește în orig.

³⁾ Cuv. „și Curta” șters cu cerneală roșie.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și Bratul mare comis și Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic Vintilă mare logofăt.

Și eu, Stancul, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, în luna Decembrie 20 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7123 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, IV/5.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom.

305

1614 (7123) Decembrie 21.

† Adecă să se știe cum au cumpărat Stoica dela Voicilă, fecioru Păcureanu, 1 <tân>j<en> de ocicnă de în ocina Gâlmenească, de în pruniiu lu Cazli peste Horizu, fără apă în luingul ocenei, pân în sléme Corbului, dereptu 800 de bani.

Adecă aldămășare: Fătul de Păcălești și popa Stan, feciorul lu Ion Vlădupiscul și Manea iuz<bașa>, fecioru lu Ion și Bădica și Șteful și Ion și Voico și Coman și Rad<u> de Matiți și Radul de Drăghiște; și încă a fost Tudorū de Răteșt<i> și Lațco, frațeli lu Tudorū și Păcală și Marinu de Sărăște. Și am dat la aldămaș vin védre 2, vadra câte 36 da bani.

Scris în luna Dechemvrie zile 21, în zilele preacinstitului Io Radul voevod, feciorul Mihne voda, vălcat 7123 <1614>.

Scris pop<a> Stan din satul Păcălești.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XLI/1.

Orig. rom., hârtie

Copii rom. ms 173 f. 199v—200; schitul Podeni ms. 366 f. 18.

306

1614 (7123) Decembrie 22.

Zapisul Predii de vânzare unui sălaș de Țigani.

Scris-am eu jupănul Preda postelnic zapisul mieu la mână sfinții sale părintelui eguménului dela sfânta mănăstire ce se chiamă Jătianul, hramul svetăi marelui mucenic Dimitrie izvorătorul dă mirū, meteh sfântului Pavel den *sfântul Munte*, ca să-i fie lui un sălaș de Țiganu, anume Dedul și cu Țiganca lui, anume Stana și cu feciorii lui și 2 fete ale lui. Și iar să fie sfinții mănăstiri 2 boi; pentrucă

ajângându-mă vreme dă moarte și m'am îngropat într'acia sfântă mănăstire ce s'au zis mai sus.

Pentru aciasta, am dat și am miluit cu acești Țigani și cu acești boi ce s'au zis mai sus, ca să fie sfintei mănăstire moșie ohabnică și noao vecinică pomemire înn veci, amin.

Iar cine s'ar afla din feciorii miei sau din rudile mele a nu-l noi și nu înntări, ci va vre să calce și să strice, pre acela domnul Dumnezeu să-l calce și să-i omoară trupul lui și sufletul lui să fie blestemat.

Că am pus și mărturii: jupan Iscru logofăt și Radul din Mălăești și Nica din Albești, și mulți megești¹⁾.

Diceemvrie 22 zile, 7123 <1614>.

(7 peceti)

Arch. St. Buc. Condița m-rii Jitianu, nr. 723 f. 493—494.

Copie rom.

307

1614 (7123) Decembrie 24, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Roman cu frații săi și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în Sutești, din partea lui Vlad, fiul lui Stan din Homești, 10 stânjeni din hotar până în hotar; și în satul Pungești tot din partea lui Vladul din Homești, 3 stânjeni, pentru că această ocină mai sus spusă a fost a lui Vladul, fiul lui Stan. Apoi s'a înfrățit Vladul cu Roman, iar la frăția lor, Roman l-a dăruit pe Vladul cu un bou și cu 1000 aspri, iar Vladul l-a dăruit pe Roman cu acești mai sus spuși stânjeni de ocină. Și a venit însuși Vladul înaintea domniei mele de au mărturisit cum s'au înfrățit, dinaintea multor oameni buni din jurul locului. Și încă și blestem au pus înaintea domniei mele: <că>oricine dintre ei ar voi să încerce să calce sau să strice această mai sus spusă întocmire, acela să fie blestemat de 318 sfinți părinți dela Nichia.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Roman și fraților lui mai sus spuși ca să le fie mai sus spusese ocine de ohabă lor și fiilor și nepoților și strănepoților lor, de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Lecca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul mare comiș și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic jupan Ventilă mare logofăt.

¹⁾ „megești“.

Și eu, Cârstea Buciumeanul, am scris în scaunul Târgoviștei, luna Decembrie
24 zile, în anul 7123 <1614>.
† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LXXXIX/63.
Copie slavă din 27 Mai 1903.

308

1614 (7123) Decembrie 27, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul răposatului Alexandru voevod cel Bătrân. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele jupan Vintilă mare logofăt și cu fiii săi, căți îi va lăsa Dumnezeu, ca să-i fie ocină în Ulmeni, toate părțile jupaniței Maria, fiica jupanului Staico fost mare postelnic, din Bucov, oricâte se vor alege, din câmp și din apă și din pădure și din baltă și din vatra satului și cu vecinii și cu tot venitul, pentru că aceste mai sus spuse părți de ocină din Ulmeni și cu vecinii au fost dobândite de moșii și strămoșii jupanului Staico postelnic, tatăl jupaniței Maria din Bucov, încă dinainte vreme dela alți bătrâni răposați domni.

Apoi jupanița Maria, care este mai sus scrisă, după moartea primului ei bărbat, ea s'a măritat și la a doua cununie a luat pe jupanul Lupul mare paharnic. Și au tot petrecut cu bună rânduială și fără de nici o supărare, până acum în viața domniei mele. Iar după puțină vreme, cinstitul dregător al domniei mele jupan Lupul mare paharnic a pus mare năpastă și ură împotriva soției sale Maria și peste capul ei, pentru că a prins-o în preacurvie cu o slugă a lui și în toate chipurile i-a făcut mare greutate și nevoie; și ca unei vinovate a vrut să-i taie și capul. Iar la aceasta, domnia mea am socotit foarte bine și am judecat împreună cu părintele chir vlădica Luca mitropolitul și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și cu tot soborul, că este mai bine să-i ierte capul dela moarte și să-i ia și să-i țină toate averile și dedinele ei, satele și Ațigani, pe unde le va avea jupanița lui Maria. Iar la aceasta, cinstitul dregător al domniei mele, ce s'a scris mai sus, jupan Lupul mare paharnic pentru voia domniei mele și pentru voia părintelui vlădica și pentru voia boerilor a iertat dela moarte pe jupanița lui Maria și i-a luat toate averile și averea ei și satele cu vecinii și Ațigani; a lăsat-o numai cu trupul și în lipsă și cu niște feciori, pe care i-a făcut cu primul bărbat și n'a aflat nicio parte ca să se hrănească

și să se îmbrace cu acești fecori, ci ea a rămas goală și infometată și ea și copiii ei, în plâns. Și nu s'a aflat nimeni din rudele lor sau din streini sau din negustori, ca să-i caute și să-i miluiască la sărăcie. Iar cinstitul dregător al domniei mele mai sus zisul jupan Vintilă mare logofăt văzând pe această jupaniță și cu copiii ei mergând pe la porțile oamenilor ca niște sărmani, el nu s'a împăcat de jalea lor, ce le-a dat-o lor dumnezeu, ci s'a milostivit și a dat jupaniței Maria, ce este mai sus zisă, 15.000 aspri gata și o mantie de mătase roșie, de porfiră, pentru aceste mai sus spuse părți de ocină și vecini din Ulmeni; dar când jupanița Maria va dobândi dedina ei în mâinile ei, această mai sus spusă ocină a ei din Ulmeni și cu vecinii toți să fie în mâinile cinstitului dregător al domniei mele, jupan Vintilă mare logofăt, dedina lui în veci.

Astfel a întocmit singură jupanița Maria cu limba ei. Și ea a făcut și zapis de mâna ei și cu mare blestem și cu strașnice opreliști: cine va încerca dintre fiii ei și din fiicele ei și din neamul ei sau dintre nepoți ca să strice întocmirea ei, acel om să fie afurisit și blestemat de 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia și să petreacă cu Iuda și cu de trei ori blestematul Arie și cu alți Iudei, care au strigat asupra lui Hristos dumnezeu: „ia-l ia-l, răstignește-l pe el“, sângele lui asupra lor și a copiilor lor.

Și mai ales a pus și martori la întocmirea lor, boeri și megiași, anume: Dumitru al doilea vornic din Mogoșăști și Drăghici vornic din Cornățeni și Stoica logofăt din Tărăceni și Drăghici clucer din Vlădeni și Danciul logofăt din Uscății și Calotă din Popești și Muja din Rătești.

De aceea, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Vintilă mare logofăt, ca să-i fie aceste mai sus spuse părți de ocină din Ulmeni și cu vecinii, de ohabă lui, dedina și filor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Brătuț mare comis și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernat mare postelnic. Ispravnic jupan Cârstea mare vornic.

Și am scris eu, Radul logofăt din Boari, în minunata cetate Târgoviște, în luna Decembrie 27 zile și dela Adam, dela zidirea lumii, cursul anilor 7123 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Depuneri particulare sub dată.
Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.
Cu o trad. rom.

1614 (7123) Decembrie 29.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul marelui și preabunului, bătrânului Alixandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Stanca logofeteasa și lui jupan Ventilă mare logofăt și cu fiii lor, câți le va dărui Dumnezeu, ca să le fie o vie în dealul Bărbăteștilor, o vatră de casă în satul Bărbătești, cu loc împrejurul casei, oricât se va alege, pentru că această vie și cu locul de casă, din satul ce s'a scris mai sus, a fost încă dinainte vreme al logofătului Tudor din Vlădeni. Apoi s'a sculat Tudor logofăt de a vândut jupaniței Stanca logofeteasa, pentru 10.000 aspri gata. Și a vândut Tudor logofăt de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor și tuturor fraților dimprejurul locului.

Și încă au fost la întocmirea lor mulți boieri martori, anume: Ventilă ban din Săteni și Ventilă din Cornățeni și Muja din Răteasa și Nan postelnic și Hirizan postelnic; încă și mulți boieri care nu sunt scriși aici.

De aceea, am dat și domnia mea jupaniței Stanca logofeteasa, ca să-i fie această vie și locul din vatră cu casă în satul Bărbătești, care s'a zis mai sus, dedină ei și cu fiii ei și nepoților și strănepoților ei, de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori pune domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic Cârstea mare vornic.

Am scris eu, Stanciul din Olănești, în luna Decembrie 29 zile, în anul 7123 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Depuneri particulare sub dată.

Orig. slav, hârtic, pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom.

614 (7123) Decembrie 30, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și preabunului răposatului, milostivului Alixandru voevod. Dă domnia mea această poruncă

a domniei mele lui Oprea pârălab și cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i fie ocină în sat la Bădicești, partea lui Badiu și a lui Oană și a lui Radul și a lui Stănimir, fiii Vișei, toată, oricât se vor alege din câmp și din pădure și din apă și din . . .¹⁾ și de peste tot hotarul și de pretutindeni; pentru că această ocină, care este mai sus spusă, încă dinainte vreme a fost de vânzare numiților oameni mai sus spuși. Și a cumpărat-o Oprea pârălab dela Bodin și dela Oană și dela Radul și dela Stănimir, fiii Vișei, pentru 2000 aspri gata.

Și iarăși a cumpărat Oprea pârălab ocină la Bădicești toată partea lui Balint și toată partea lui Dobre și a Neagăi, fiica Paraschivei și partea lui Răzmireță, fiul lui Milea, toată, oricât se va alege din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul de pretutindeni, pentru 4000 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Oprea pârălab ocină la Bădicești toată partea lui Dobre și a fratelui său Pătru, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul și de pretutindeni, oricât se va alege, pentru 3000 aspri gata și doi boi. Și iarăși a cumpărat Oprea pârălab ocină la Bădicești partea lui Maneș și a Voicăi, fiica lui Stan și părțile lui Stan și toate părțile lui Albul, oricâte se vor alege din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul și de pretutindeni, pentru 4000 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Oprea pârălab ocină la Bădicești toată partea lui Voineag, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru 1000 aspri gata. Și iarăși a cumpărat Oprea pârălab ocină la Bădicești toată partea Stanei, oricât se va alege de peste tot hotarul și de pretutindeni, pentru 1750 aspri gata.

Dar să se știe, aceste părți de ocine mai sus spuse, ele au fost cumpărate încă dinainte vreme de Tudor postelnic și cu fratele său Iane postelnic din Brăila încă din zilele lui Radul voevod Șerban. Iar apoi lui Tudor postelnic și fratelui său Iane li s'au întâmplat de au murit, în zilele lui Radul voevod Șerban și n'au rămas fii din trupurile lor, afară numai de un frate al lor, anume Chiranov. Apoi Chiranov, în urma lor, el a ținut toate acele părți de ocine, toate care sunt mai sus spuse până acum în zilele domniei mele. Iar când este acum, iar Chiranov, fratele lui Tudor postelnic și al lui Iane, el s'a sculat și a vândut toate aceste părți de ocine, care sunt mai sus spuse, lui Oprea pârălab de a lui bună voie și fără nicio silă, pentru acești aspri câți sunt mai sus spuși și scriși aici în cartea domniei mele, pentru toți. Însă să știe că a cumpărat Oprea pârălab aceste părți de ocină, toate, care sunt dela Chiranov. Ei au făcut înfrățire, Oprea pârălab cu Chiranov. Apoi Oprea pârălab pentru întocmirea pe care a făcut-o și pentru înfrățire, încă a mai dăruit pe Chiranov cu o blană de vulpe și cu o vacă cu lapte.

Și când au făcut ei această întocmire și înfrățire, ei au așezat și blestem între ei: care dintre ei sau din neamul lor se va lepăda de această întocmire și înfrățire,

¹⁾ loc rupt în orig.

acela să fie blestemat și afurisit de 318 sfinți care sunt la Nicheia și să aibe parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși Iudei.

Și la întocmire și înfrățire au fost mulți oameni buni martori și aldămășari: din Domirești, Stănilav și din Urechești, Ureche și Radul. . .¹⁾ din Râmnic și Sava din Homești și încă mulți oameni buni care nu sunt scriși aici, în carte. Și am văzut domnia mea și cartea de cumpărătură a lui Radul voevod Șerban, cum a cumpărat Tudor postelnic și fratele său Iane aceste părți de ocine, care sunt mai sus zise, dela acești numiți oameni, care sunt mai sus spuși, în mâna lui Oprea pârălab, cum apoi Oprea pârălab a cumpărat dela fratele lor, anume Chiranov.

Și iarăși să fie lui Oprea pârălab ocină la Dumirești, partea tatălui său Radul, fiul lui Susea, toată oricât se va alege din câmp și din pădure și din apă și din dealul cu vie și din vadul de moară, pentru că este a lui bătrână și dreaptă ocină, de moștenire.

Și iarăși să fie lui Oprea pârălab ocină în sat la Cârstienești, partea bunicului său Terică, toată, oricât se va alege, pentru că această ocină, care este mai sus spusă, ea este de moștenire a bunicului său Terică. Apoi, dela Terică n'a rămas nimeni, ci a rămas această ocină, care este mai sus spusă, în mâna nepotului său Oprea pârălab. Și iarăși să fie lui Oprea pârălab și vărului său, anume Frățilă, ocină din partea bunicii sale Dragole, a șaptea parte din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul și de pretutindeni; pentru că această ocină a fost de moștenire a bunicii sale Dragole. Apoi, iarăși, din trupul ei n'au rămas fii, ci iarăși a rămas această ocină în mâna lui Oprea pârălab și a vărului său Frățilă.

Și au avut și cărți vechi dela alți bătrâni domni asupra acestor ocine și dedine, care sunt mai sus spuse, pe care le-au pierdut când au fost răutăți. Și au vândut acești mai sus ziși, numiți oameni de a lor bună voie și cu știrea tuturor megi-așilor dimprejurul locului din sus și din jos.

De aceea, am dat și domnia mea lui Oprea pârălab și lui Frățilă, ca să le fie aceste mai sus spuse ocine și dedine de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată deci domnia mea pune și martori: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventel mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bârnad mare postelnic. Și ispravnic jupan Ventel mare logofăt.

¹⁾ loc rupt în orig.

Am scris eu, Stan logofăt, nepotul lui Stan din Săvești, în cetatea de scaun care se numește Târgoviște, luna Decembrie 30 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7123 <1614>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Io Radul voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-reca Râmnic, I/6.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, căzută.

Cu o trad. rom. din 1906.

311

1614, București.

Chiril, din mila lui Dumnezeu papă și patriarh al marelui oraș Alexandria și judecător a toată lumea.

Nu se cade a se face vreodată ceva afară de cele rânduite; acest lucru și legile îl poruncesc și datina omenească îl păzește.

Deci, pentrucă noi ortodocșii am primit-o de sus, cei ce vestind preasfânt numele lui Hristos aduc daruri și binefaceri la sfintele mănăstiri, se cuvine ca orice s'ar întâmpla să fie dăruit, să nu i se poată aduce pe urmă vreo clintire, căci aceasta ar însemna călcarea legilor și a canoanelor. Astfel nici daniile de sate, ocine, mori, vii, prăvălii, bălți, vămile negoțului dela Telega și Ghîtioara și altele, făcute de răposatul domn Io Alexandru voevod, la mănăstirea ce se află în București, cu hramul sfintei de o ființă, de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, nimeni, cu niciun chip să nu le schimbe sau să le clătească, ci să rămână cum a fost rânduit de către acela.

Intr'aceea, trecerea vremii și greutateile pricinuiră acestui lăcaș multe neajunsuri; printre altele, însăși frumoasa biserică începu să se dărâme. Urmând apoi și alte potrivnicii, cum este știut tuturor și pierind și hrisoavele, nu știu cum, toate s'au risipit: și mănăstirea și toate ale ei. Dar cu ajutorul lui Dumnezeu, s'a zidit din nou lăcașul, după urcarea în scaunul domnesc a prealuminatului și preamăritului domn, Io Radul voevod, fiul celui ce a fost Mihnea voevod și nepotul lui Alexandru voevod cel de mai sus și lucrurile au început a se schimba și a ajunge iarăși în starea cea dintâi. Și biserica a fost făcută nouă din temelie, cu cheltuiala și prin grija aceluiaș Io Radul voevod, pe vechile temelii pe care fusesc. Și i-au fost cercetate și proprietățile, câte îi fuseseră dăruite de domnul de mai înainte fie sate fie ocini sau alte lucruri și parte din hrisoave au fost găsite, că privesc stăpânirea mănăstirii asupra a multe locuri, cum se vede din ele.

Deci, prealuminatul și preacucernicul domn, Io Radul voevod, dorind ca de atunci înainte să sporească în mai bine biserica înnoită și toată mănăstirea,

se gândi și foarte bine făcând, să închine această mânăstire la împărăteasca și sfânta mânăstire dela Ivir, dela sfântul Munte, ca de acolo să aibă a trimite părinții egumen ales când e timpul și frați pentru cârmuirea acestei mânăstiri. Deaceea, domnind și stăpânind mai sus zisul precucernic domn, Io Radul voevod, o și închină într'adevăr, printr'un cinstit hrisov al său. Deci orânduște și poruncește că trebuie să rămână nechimbate și nemișcate câte sunt în acel hrisov.

Iar smerenia noastră voește și hotărăște deasemenea ca nimeni să nu îndrăznească vreodată ca, călcând dreptatea, legea și canoanele să răpcească sau să-și însușească sau să schimbe bunurile ce a câștigat această mânăstire, aflată în București, a sfintei Treimi și acea închinare.

Și mai ales, spre siguranță în privința acestora, pentru că s'a făcut carte de blestem, la fel și smerenia noastră rânduște ca cel ce va călca această poruncă a prealuminatului domn și a noastră, să fie afurisit și neiertat și nedeșlegat după moarte și să nu aibă parte cu Hristos. Încă să fie socotit dușman al bisericii și al mânăstirilor în care este slăvit dumnezeu și pe care suntem datori a-l iubi mai mult decât pe lucrurile cele trecătoare ale vieții.

Iar după ce au fost rânduite acestea și cele cuvenite au fost întărite, spre știința tuturor s'a făcut și acest înscris, cartea noastră patriarhală, în Bucureștii Țării Românești, 1614 al mântuirii noastre.

† Chiril, din mila lui dumnezeu, papă și patriarh al sfântului oraș Alexandria.

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, XXV/9.

Orig. grec, perg., pecete atârnată, căzută.

În condica m-rii Radu-Vodă, nr. 256, f. 60 v, există copia grecească a cărții date de mitropolitul țării, cu conținutul identic gramatei patriarhale, fără a se da numele mitropolitului, care era Luca.

312

1615 (7123) Ianuarie 9, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului, Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei, dumnezeeștii mânăstiri din jos de București, unde este hramul sfintei Troițe și părintelui egumen Gligorie și tuturor călugărilor câți vor trăi în acest lăcaș, ca să le fie satul Glina, jumătate, din pădure și din apă și din uscat, din câmp și cu vecini și din vie, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, tot jumătate. Și vecinii încă să se știe anume...¹⁾, fiindcă acest sat Glina, care este mai sus scris, ei au fost toți oameni cnezi și cu ocine dinainte vreme.

¹⁾ | oc alb în orig.

Și după aceea, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, iar moștenii satului din Glina, ei toți s'au vândut și cu ocinele lor răposatului Mihail voevod, tot pe aspri gata, de a lor bună voie, fără nici o silă și lui să fie ei vecini. Iar când a fost pe urmă, răposatul Mihail voevod, domnia lui a dat și a miluit cu tot satul Glina cu tot hotarul și cu tot venitul, pe credincioasa slugă a domniei sale Anghelache care a fost mare portar și pe jupanița lui Stana, pentru dreapta și credincioasa slujba cu care a slujit domniei sale cu sângele vărsat prin țări străine. Și a tot fost satul Glina în mâna lui Anghelache portar și la mâna jupaniței Stana, la toți domni de atunci până acum. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Mihail voevod de miluire și cu mare blestem scrisă de mâna domniei lui, în mâinile jupaniței Stana, cum au fost dați și miluiți de Mihail voevod.

Și când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, lui Anghelache portar i s'a întâmplat moarte, căci l-au tăiat Tătarii, când a fost Stanciul sulger în oaste. Și după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar jupanița Stana, jupanița lui Anghelache portar și cu fiul lor Gheorghe, ei au venit înaintea domniei mele de a lor bună voie, fără de nici o silă și au dat și au închinat pentru sufletele lor sfintei mănăstiri, care s'a spus mai sus, satul Glina, jumătate, cu vecini și cu tot venitul, cât se va alege, ca să le fie veșnică pomenire și s'a scris numele lor în sfântul pomelnic.

Pentru aceasta, am dat domnia mea sfintei, dumnezeștii mănăstiri, ca să-i fie de întărire și dumnezeștilor călugări pentru hrană și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Și încă domnia mea am pus și blestem: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu a fi stăpânitor și domn al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări această carte a domniei mele, pe acela Dumnezeu să-l cinștească și să-l păzească în domnia lui; iar dacă nu va cinsti și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va strica și o va nimici, pe acela domnul Dumnezeu să-l calce și să-l nimicască și să-l rușineze aici cu trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui. Și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și să fie afurisit de 318 sfinți părinți cari sunt la Nicheia și cu ceilalți necredincioși Iudei, cari au strigat asupra sângelui domnului Dumnezeu și mântuitorul nostru Isus Hristos și au spus: „ia-l ia-l și răstignește-l“ și sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, cum este și va fi în veci, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan

Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic,
și ispravnic Ventilă mare logofăt.

Și eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 9 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, donnu.

† Io Radul voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Radu-Vodă, II/5.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, anoperită cu foiță.

Cu o trad. rom.

313

1615 (7123) Ianuarie 15, Târgoviște.

† Intru Hristos Dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul, singur stăpânitorul Io Radul voevod, fiul marelui, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și slăvitului, răposatului Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu stăpânind și domnind peste țara Ungrovlahiei, încă și peste părțile de peste munți, herțeg al Amlășului și Făgărașului, am binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință și cu inimă curată și luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe Dumnezeu, cel ce m'a proslăvit și cu slavă m'a ridicat pe scaunul sfântorăposaiilor părinți ai domniei mele.

Iată am dăruit domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și preacinstit, care stă deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de față hrisov al domniei mele, sfintei și dumnezeieștii mănăstiri, care este în jos de București, unde este hramul sfintei de viață începătoarei Troițe, care este zidită din temelie de răposatul bunic al domniei mele, bătrânul Alexandru voevod, ca să-i fie sfintei mănăstiri vama dela ocnă dela Ghicioară și dela Telega, însă vama de vite toată, cât se va alege, cum a fost legea, pentru că această vama, care s'a spus mai sus, dela această ocnă, a fost dată și miluită de răposatul bunic al domniei mele Alexandru voevod și de răposatul părinte al domniei mele Mihnea voevod, ca să le fie domniilor lor veșnică pomenire. Și tot au luat călugării dela sfânta mănăstire, care s'a scris mai sus, această vama deplin cu bună pace, până ce s'au întâmplat fapte rele în zilele lui Mihai voevod, de s'au ridicat oști, când au venit aici în țară Agarenii cu oști grele. Atunci au stricat și au dărâmat această sfântă dumnezeiască mănăstire mai sus spusă, de a ars.

Și când a fost acum, în zilele domniei noastre, când s'a îndurat domnul Dumnezeu și cinstitul împărat asupra domniei mele și m'au dăruit cu domnia și cu sceptrul stăpânirii Țării Românești, pe scaunul părintesc al răposaiilor părinți ai domniei mele, iar domnia mea n'am voit să las să piară pomana părintelui

domniei mele, ci iar am început cu ajutorul milostivului dumnezeu și cu toată inima domniei mele, de am zidit și am ridicat această sfântă, dumnezească mânăstire, care s'a spus mai sus, iarăși pe temelile de mai întâi, cum a fost înainte vreme. După accia, domnia mea am cercetat și am citit toate hrisoavele și cărțile pentru sate și de miluire pe cari le-a avut sfânta mânăstire, care s'a spus mai sus, dela răposății părinți ai domniei mele și am aflat domnia mea această miluire de vamă dela aceste ocne, care s'au scris mai sus, date și miluite de răposății părinți ai domniei mele, încă și alte cărți, toate ale domnilor cari au fost înaintea noastră, făcute sfintei mânăstiri tot pentru această vamă, care s'a scris mai sus. Deasemenea și domnia mea la fel am înnoit și am întărit aceste cărți și hrisoave ale sfintei mânăstiri și cu acest hrisov al domniei mele, ca să fie de moștenire sfintei mânăstiri și domniei mele veșnică pomenire.

Și după aceea, au avut călugării dela sfânta mânăstire ce s'au spus mai sus, pâra cu satul Aninișul, pentrucă acest sat Aninișul au fost cnezii, dar i-a cumpărat jupan Cernica fost mare vornic în zilele lui Radul voevod Șerban. Deci când s'au vândut ei, au spus către jupan Cernica vornic că au avut și ei vamă pe această ocină dela Ghitioară. După aceea, jupan Cernica vornic a luat vamă și a cotropit vama sfintei mânăstiri ce s'a spus mai sus.

Când a fost acum, domnia mea am trimes de am adus și vecinii din acel sat, ce s'a spus mai sus, de au stat de față înaintea domniei mele la divan. Și am întrebat domnia mea pe acei vecini, dacă au avut și ei amestec în această vamă care s'a spus mai sus sau n'au avut. Și ei au spus minciună că au avut și nici n'au avut ei cărți, nici nu au ținut-o. Și la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat împreună cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am dat domnia mea lege 12 boeri acelor vecini din acel sat, ce s'a spus mai sus, să jure că au avut ei vamă. Dar ei în nici un fel nu s'au putut apuca de lege, ci au rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele. Și după accia, jupan Cernica vornic, dacă a văzut el așa, că nu au avut nicio parte acei vecini la această vamă, deci el încă a lăsat de bună voia lui în divanul domniei mele această parte a lui de vamă, pe care o luase, să fie a sfintei mânăstiri și s'a scris la sfânta proscomidie.

Și iar să fie sfintei, dumnezeștii mânăstiri vinăriciul din sat din Lupești, tot vinăriciul și domnesc și boeresc, amândouă vinăriciurile să le ia sfânta mânăstire, pentrucă acest sat Lupești l-a cumpărat răposatul bunic al domniei mele bătrânul Alexandru voevod și l-a dat sfintei mânăstiri dela sfânta Troiță. Și tot a luat sfânta mânăstire amândouă vinăriciurile din sat, până în zilele răposatului Mihail voevod, până ce s'a întâmplat sfintei mânăstiri de s'a spart de alte limbi străine. Deaceia, domnia mea iar am înnoit sfintei mânăstiri și am întărit pomana părinților domniei mele, ca și înainte vreme. Și am dat sfintei mânăstiri ce s'a spus mai sus, să ia amândouă vinăriciurile, cum a luat și mai înainte vreme.

Și iar să fie sfintei mânăstiri mai sus spuse morile dela București, care sunt lângă hac, trei roți cu tot venitul, pentru că am miluit domnia mea sfânta mânăstire mai sus spusă, să fie ale sfintei mânăstiri pentru hrană și pentru întărire, iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire.

De accia, am dat domnia mea sfintei mânăstiri, ca să-i fie toate aceste dedine și miluiri mai sus spuse dedine lor de ohabă, iar dumnezeștilor călugări pentru hrană și pentru nevoie, domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va binevoi domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau altul oricare dintre domnii dreptcredincioși, dacă va cinști și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească în domnia lui, iar în viața viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinști și nu va întări acest hrisov al domniei mele, ci îl va nimici și strica, pe acela domnul Dumnezeu să-l omoare aici trupul, iar în veacul viitor sufletul lui. Și care om va încerca să strice acest hrisov al domniei mele, sau să ia această miluire dela sfânta mânăstire mai sus spusă, acela să fie blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți ce sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Aric și cu alți necredincioși Indei, cari au strigat asupra sângelui domnului Dumnezeu-lui lor, domnul Dumnezeu Hristos și au spus: „luați-l, luați-l și răstigniți-l“ și sângele lui asupra lor și a copiilor lor și așa este și va fi în veci, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și singur am spus domnia mea.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea numită Târgoviște, luna Ianuarie 15 zile și dela Adam până acum, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Radul voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Peceți nr. 27.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

1615 (7123) Ianuarie 16.

Scris-am eu Vladul și Chisar acesta al nostru zapis să știe că am tocmnit cu nașul Ghioca post. de n(e)-au slobozit satul Săr(ă)cineșt(i), pântrucă i-au fostu cumpărat dela Zaharie căpitan, drept 10.000 as(pri).

Deci noi ne-am tocmnit cu dinsul de ne-au slobozit Sâr<ă>cineș<i> cu moor, cu dârsta și cu rum<â>ni, cu toț<i>, iar noi i-am pus o rot<ă> de moor<ă> dela Vledeștii zălog, să o ție pân<ă> i vom da ban<i> as<pri>, zece mie. Și ne-am tocmnit de a noastră bun<ă> voe, fără de nici o sil<ă>. Iar veri în zilele acestui domnu ver în zilele altui domnu, toot să avem a-i daré ban<i> făr de nici o gâlceav<ă>, iar până nu-i vom da bani, să nu fiim volnici a luaré moora, pântrucă așa ne-am tocmnit.

Și mărturie au fostū la această tocmeal<ă> a noastră mulți boiar<i>, anum<e>; Stan Hude pârce<alab> din Dăeș<i> și Pana log. și Stanciul din Rimnic și Tudor din Bereslăveș<i> și Panga năguț<ă>toriul din Căpreni și Mihiul din Oltătēni și pop<a> Vancea și Brata și Dumitru din Sâmbotin și Meh<e>dințul și Stan Zlataust din Dăești și Părvul, fiul lui Dolofan și Petre și din Jiblea, Andrei. Iar cine să va ispiti a spargéré această tocmeal<ă> a noastră, el să fie blestemat de 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia, și să aibă parte cu Iuda și Arie la un loc în veci, amin.

Scris luna Ianuarie 16 zile, în anul 7123 <1615>.

Tudor.	Brata.
Hude.	Pana.
Stanciul.	Ghioca. ¹⁾
Andrei.	Părvul.
Me<he>dințul.	Zlatoustu.
Eu Panga. ¹⁾	Petr<e>.

Arch. St. Buc., Ep. Râmnic, LX ter/5.

Orig. rom., hârtie, 12 pecceți inelare, aplicate.

315

1615 (7123) Ianuarie 20, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Pătru ceaușul de postelnici și fratelui său, Iachim și cu fiii lor, câți dumnezeu le-a dăruit, ca să le fie ocină la Săcuiani, însă 9 siliști cu 9 delnițe, partea jupaniței Manușca, toată, din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii și din vatra satului și cu vad de moară, cât se va afla de pretul . . . oricât se va alege de peste tot hotarul și cu trei vecini, anume: Chirica cu fiii și Ghinduși cu fiii săi și Dumitru cu fiii săi²⁾. Pentrucă această ocină și cu vecinii,

¹⁾ Semnătură grecoască.

²⁾ Ultimele două nume sunt ș se, în original cu cerneală roșie și neagră.

cari sunt mai sus scriși, ea a fost de moștenire a jupaniței Manușca, fiica lui Staico, dată zestre de tatăl ei. Și după aceea, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, iar jupanița Manușca a vândut această ocină și cu vecinii, care s'au spus mai sus, lui Pătru sudețul dela Ocna Mică. Și tot a ținut Pătru sudețul această ocină cu bună pace.

Și când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Toader și Lazăr, fiii lui Pătru sudețul, ei au vândut această ocină, care s'a spus mai sus, partea jupaniței Manușca, toată, slugii domniei mele lui Pătru ceașul de postelnici și fratelui său Iachim, pentru 12.000 aspri gata, ei de a lor bună voie, fără nici o silă și dinaintea domniei mele și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului.

Însă să știe, să ție sluga domniei mele Pătru ceașul și cu fratele său Iachim numai 8 siliști și cu toți vecinii, câți se vor găsi, iar o siliște să o ție Toader și cu fratele său Lazăr, dar ocină stearpă, fără nici un vecin, pentru că așa s'au întocmit ei de bună voie.

Încă au fost atunci la întocmirea lor mulți oameni buni, martori și aldămășati, însă anume: din Târgșor, Nastea și Neagul postelnic, fiul lui Mihail și din Cătun, Stănilă logofăt și din Săcuiani, Vladul postelnic <și> Radul și din Ocna Mică, Gherghina și Părvul și din Căndești, Radul și din Vășilați, Oprea postelnic și Neagoe postelnic și din Măgureni..¹⁾ Nan logofăt și mulți oameni, cari nu sunt scriși aici.

Pentru aceasta, le-am dat domnia mea slugilor domniei mele lui Pătru ceașul de postelnici și fratelui său Iachim, ca să le fie această ocină, care s'a spus mai sus, partea jupaniței Manușca, toată, ocina, dedină și de ohabă fiilor și nepoșilor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernat mare postelnic. Și ispravnic Ventilă mare logofăt.

Și eu, Lepădat, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Ianuarie 20 zile și dela Adam cursul anilor, în anul 7123 <1615>.

Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLXXIII/17.

Orig. slav, perg. pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din 1860.

Copie rom. în ms. 127 f. 133v—134.

¹⁾ loc sters în orig.

1615 (7123) Ianuarie 22, Târgoviște.

† Dumnezeuescul părinte al lui Dumnezeu David, prin duhul sfânt în cartea sfântă a psalmilor spune: «un singur lucru am cerut de la domnul și aceea voi căuta să petrec în casa domnului în toată zilele, să privesc frumusețea domnului și să cercetez sfânta biserică a lui». Aici arată lămurit ca să aibă dragoste către domnul Dumnezeu. Și iarăși David zice: «am voit mai bine a mă muta în casa Dumnezeului meu, mai mult de cât să trăiesc în sălașele păcătoșilor». Și iarăși: «doamne, iubit-am podoba casei tale și locul sălașului slavei tale».

Pentru aceasta și eu binecredinciosul și de Hristos iubitorul domn, Io Radul voevod, fiul preabunului și răposatului Mihnea voevod, cu mila lui Dumnezeu, domn a toată țara Ungrovlahiei și al Podunaviei, am râvnit domnia mea către cei dinaintea noastră, foștii binecinstitori domni cari au ținut sceptrul a toată țara și către binecinstitorii dregători și celor ce au urmărit cu râvnă cuvintele evangheliei și cele proorocești, care au întărit și au împodobit sfințele dumnezeieștile hramuri în care se proslăvește dumnezeiasca și făcătoarea de viață și preacurata și de viață începătoarea troiță și toți sfinții ei în laudă și cinstitie numelui ei cel sfânt și pentru veșnica lor pomenire.

De această râvnă fiind și eu aprins, cel în Hristos Dumnezeu credinciosul și binecinstitorul domn Io Radul voevod, fiul răposatului Mihnea voevod, după cuvântul proorocului care zice: «dorința către casa ta m'a cuprins de dor, aprinzându-mă după tine, doamne dumnezeule», fiindcă am văzut acest sfânt hram al sfântului și mărețului făcător de minuni al lui Hristos, Nicolae arhiepiscopul Mira Lichiei, numit Dealul, pustiit, risipit, dărâmat și de tot sărăcit de necredințioșii Unguri. Și mai ales, îndemnat fiind domnia mea de multele și calde rugăciuni cu multă smerenie ale cinstitului și neasemănatului domn, părinte chir Matei arhiepiscop al Mirelor, în acea vreme fiind sfinția sa cărmuitor al sfintei mănăstiri, am iertat domnia mea satul numit Popșa, lângă Târgoviște, care este pe ocina sfintei mănăstiri Dealul, din moși strămoși și l-am liberat domnia mea de orice nevoi și dădii, câte sunt în țara domniei mele și de bir și de găleată și de cal și de cal de olac și de oi de dijmă și de oaie seacă și de stupi de dijmă și de gorștină de porci și de fum și de galbeni și de micre și de vinărici și de fân și de toate nevoile și greutățile, l-am iertat pentru sfânta mănăstire, pe care am văzut-o părăsită și stricată biserică lui Dumnezeu, deasemenea chiliile de către păgâni. Și pentru aceasta, m'am milostivit domnia mea și am iertat acest sat mai sus spus al sfintei mănăstiri, pentru zidirea ei și ajutor al bisericii lui Dumnezeu și celor ce trăesc în ea, să fie acest sat iertat de noi, de domnia mea și de toți cei pe cari îi va alege domnul ca să domnească după noi, fie din nea-

mul domniei mele fie din alți binecinstitori domni, ce vor fi după noi și în nici un fel neclintit, în vecii vecilor.

Și iarăși nu numai acești rumâni¹⁾, care se află în sat în această vreme, ci încă și alții, dacă cineva va voi să se așeze în acel sat ce s'a spus mai sus, din țara domniei mele, cine nu are jude sau din satele domniei mele fie din satele boerești sau mânăstirești, care sunt oameni liberi, fără bir, fără dajdic și dacă va voi să asculte și să lucreze la sfânta mânăstire, să fie volnici și neopriți să se așeze acolo și în nici un fel, de nimeni să nu aibă vreun amestec sau nevoie, nici de către bănișori, nici de lopătași sau de opacinași și de darabani și de slugi domnești și în nici un fel nimeni să nu aibă nicio treabă în acest sat ce s'a spus mai sus, numai la sfânta mânăstire să muncească și să slujească la orice țrăgăbă, cum va porunci părintele egumen și toți frații dela sfânta mânăstire. Deasemenea, acel părinte egumen și frați dela sfânta mânăstire, să-l judece acel sat ce s'a spus mai sus și pe cei ce vor greși să aibă putere să-i pedepsească și alții nimeni, numai egumenul cu călugării. Această miluire a domniei mele să fie sfintei mânăstiri în vecii vecilor, pentru întărirea sfântului lăcaș, iar domniei mele de veșnică pomenire.

Iar după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu după noi, dintre domnii dreptcredincioși, să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din rudeniile noastre, dacă va cinsti și va înnoi acest dar al domniei mele și domnul dumnezeu să întărească pe domniile lor în viața aceasta, iar în cea viitoare sufletul lui; iar dacă cineva va îndrăzni să strice sau va schimba ceva, pe acesta domnul dumnezeu să-l bată cu duhul gurii sale și să fie blestemat în toate veacurile în viitor și afurisit și de domnul dumnezeu și de sfinții părinți cei 318 ce sunt la Nicheia și să-i fie potrivnic la strașnica judecată însuși sfântul ierarh și făcător de minuni Nicolae din Mira Lichiei. Această poruncă a domniei mele, neclintit să fie în anii cei veșnici, cum mai sus am arătat cu blestem.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Nicola mare chucer și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic.

Scris în cetatea de scaun Târgoviște, în anul dela zidirea lumii 7123 <1615> luna Ianuarie 22 zile.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Radul voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Dealul, XXII/4.

Orig. slav. perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom.

¹⁾ „rumâni”, în textul slav.

1616 (7123) Ianuarie 23, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului și răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și preabunului și răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Mogoș logofăt și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină la Păulești partea lui Ivan stolnic din Măgureni, toată, oricât se va alege, din câmp și din pădure și din apă și din vie și din vadul de moară și de peste tot hotarul și de pretutindeni și cu vecinii, anume Cristian, fiul lui Oprea, nepotul lui Păul cel bătrân, pentru că a cumpărat Mogoș logofăt această ocină mai sus spusă dela Ivan stolnic pentru 1000 aspri gata. Și iar să fie lui Mogoș logofăt ocină la Păulești, partea lui Danciul șufarul, toată, din câmp și din pădure și din apă și din dealul cu vie și din vadul de moară și de peste tot hotarul și de pretutindeni și cu vecinii anume: Blajea și Mihnea, fiii lui Ioan, fiindcă a cumpărat Mogoș logofăt ocina lui Danciul șufar din Măgureni, pentru 1000 aspri de argint.

Și iar să fie lui Mogoș logofăt ocină la Păulești, partea lui Neagul și lui Badea, fiii lui Stanco, toată, oricât se va alege din câmp și din pădure și din apă și din vadul de moară și din dealul cu vie și de peste tot hotarul, de peste tot și cu vecinii, anume Radul, fiul lui Stanco, fiindcă a cumpărat Mogoș logofăt dela Neagul și dela fratele său Badea, fiii lui Stanco din Brănești, pentru 1000 aspri gata de argint. Și iar să fie lui Mogoș logofăt ocină la Păulești, partea cumnatei sale Catalina, toată, oricât se va alege, din câmp și din pădure și din apă și din dealul cu vie și din vadul cu moară și de peste tot hotarul și de pretutindeni, cu vecinii, pentru că a cumpărat Mogoș logofăt dela cumnata sa Catalina, sora jupaniței sale Neacșa, pentru 1333 aspri de argint.

Iar să fie lui Mogoș logofăt și jupaniței sale Neacșa o ocină tot la Păulești, partea sa de zestre dela jupanița Stana, mama jupaniței Neacșa, soacra lui Mogoș logofăt, pentru că este a sa veche și dreaptă ocină de moștenire și de zestre. Iar să fie lui Mogoș logofăt ocină la Păulești, partea lui Bran și a fratelui său Udrea, toată, dar jumătate de sat, din câmp și din pădure și din apă și din dealul cu vie și din vadul de moară și de peste tot hotarul și de pretutindeni și cu vecinii, anume Dan și Dragul, fiii lui Bulemez, pentru că a cumpărat Mogoș logofăt dela Udrea și dela fratele său Bran din Brănești, pentru 1000 aspri gata de argint. Dar să se știe hotarele: în lungime, dela matca Teleajenului, până în drumul Dălbăneștilor, unde se mărginește cu Târgșorul și în lărgime, dela hotarul Călugărilor pe drumul Dălbăneștilor, în lung, până la copaciul Zapucii, unde se chiamă drumul Ciofăltii; și iar în lat, din hotarul

Călugărilor pe marginea Păuleștilor în vale, până la cumpărătura Loleștilor și iar în lat, din hotarul Călugărilor la râpi, până la hotarul orășenilor.

Iar să fie lui Mogoș logofăt un Țigan, anume Țirlea, fiindcă a cumpărat Mogoș logofăt dela Moise, fiul Udreștii din Călugăreni, pentru 1000 aspri de argint. Iar să fie lui Mogoș logofăt o Ațigancă cu numele Neaga și cu fiica ei, anume Marga, pentrucă a cumpărat Mogoș logofăt dela . . . ¹⁾ din Ploești, pentru 803 aspri gata de argint. Iar să mai fie lui Mogoș logofăt o Ațigancă, anume Stana și cu o fiică a ei, anume . . . ²⁾, fiindcă a cumpărat Mogoș logofăt dela Radul paharnic, fiul Mariei din Frejurenii, pentru 1900 aspri gata.

Însă să se știe, aceste ocine și dedine și Ațigani, despre cari s'a spus mai sus, le-a cumpărat încă din zilele răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod și din zilele răposatului Mihail voevod. Și am văzut domnia mea și cărțile părintelui domniei mele Mihnea voevod și cartea răposatului Mihail voevod de cumpărătură și de moștenire, vechi și rupte și înegrite și stricate. Deci domnia mea am înnoit și am întărit cu această carte a domniei mele.

Și iar să fie lui Mogoș logofăt și jupaniței lui Neacșa ocină la Tătarul, partea fiului său Stroe, toată, oricât se va alege de peste tot hotarul, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și cu vecinii și toți Ațigani, anume: Slav cu fiii săi și Tega cu fiii săi și Lupul cu Ațiganca sa și cu copiii săi, pentrucă această ocină mai sus spusă dela Tătarul și cu acești Ațigani mai sus scriși, ei au fost de moștenire ai lui Stroe, fiul jupaniței Neacșa. Și întru aceasta i s'a întâmplat lui Stroe robie de la Tătari. Așa a trecut câtăva vreme, cam 6 ani de când nu se știa de numele lui, dacă a pierit sau este viu sau mort. Și atunci doamna Neaga, când a văzut așa, s'a ridicat cu pără asupra lui Mogoș și asupra jupaniței lui Neacșa, pentru această mai sus spusă ocină dela Tătarul și pentru acești mai sus spuși Ațigani ai lui Stroe, să-i ia dela tatăl său Mogoș logofăt și dela mama sa jupanița Neacșa. Și a spus ea că este mai volnică să ție ea acea ocină mai sus spusă și Ațigani decât tatăl său Mogoș logofăt și mama sa jupanița Neacșa. Și a dobândit ea cu lege, de i-a luat să fie în mâna ei.

Și după aceia, după puțină vreme, a venit carte dela acel rob, anume Stroe, unde era și se găsea, dar nu mort, ci viu și în mare chin de catarga împărătească. A scris răvaș și l-a trimis cu mare dorință și cu mare rugămintă către tatăl său Mogoș logofăt și către mama sa jupanița Neacșa, ca să-l pomenească, că era ca și un om mort pentrucă nu avea el nădejde să scape vreodată, însă câteva părți, ce îi vor fi de ocină sau Țigani, cari sunt mai sus scriși, să fie volnici tatăl său Mogoș logofăt și mama sa jupanița Neacșa să-i ție și să-i stăpânească. Și după moartea tatălui său Mogoș

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ loc alb în orig.

logofăt și a mamei sale jupanița Neacșa, să fie volnici, cine va rămâne dela Mogoș logofăt și dela mama sa Neacșa, fii sau fice, aceștia să ție ocina spusă mai sus și Ațigani; și nimeni altul să fie volnic să ție. Și cu mare blestem a lăsat acel rob Stroe, cum e scris în răvașul lui, că cine se va ridica să ia mai sus numita parte din ocina lor sau din Ațigani, fie din sângele sau din altă rudenie a lui și acel om să fie blestemat și afurisit de 318 părinți sfinți, ce sunt la Nicheia și să aibă parte la un loc cu Arie și să ajungă acel om în locul unde trăește el, în catargă împărătească.

Și apoi, cinstita doamna Neaga, când a văzut ea răvașul lui Stroe, scris cu mare blestem și ea așa s'a îndurat de pomenitul rob, nepotul său Stroe, astfel a dat și a schimbat să fie această mai sus spusa parte a nepotului său Stroe în mâinile tatălui său Mogoș logofăt și în mâinile mamei sale jupaniței Neacșa și să-l pomenească pe el ca pe un om mort. Și după aceea, a scris și domniei mele și cărți dela mâna ei. Și după aceea, când am văzut domnia mea răvașul acelui fiu rob, al lor Stroe și cartea doamnei Neaga, deasemenea am dat și domnia mea tatălui său Mogoș logofăt și mamei sale jupanița Neacșa, ca să-i fie mai sus numita ocină, Ațigani de ohabă, lor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Deadul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihail mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernat mare postelnic. Ispravnic jupan Vintilă mare logofăt.

Am scris eu, Stan logofăt, nepotul lui Stan logofăt din Săvești, în cetatea de scaun numită la Târgoviște, luna Ianuarie 23 zile, dela Adam până astăzi cursul anilor, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc. Depuneri particulare sub dată.

Orig. slav. perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom.

318

1615 (7123) Ianuarie 25, Târgoviște.

În Hristos Dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul singur stăpânitorul Io Radul voevod, fiul marelui, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și slăvitului, răposatului Io Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, herțeg al Amlășului și Făgărașului. Am binevoit domnia mea cu a noastră binevoință, cu inima cinstită și luminată a

domniei mele ca să proslăvesc pe dumnezeu cel ce m'a proslăvit pe mine și cu slavă m'a ridicat pe tronul răposatului părinte al domniei mele.

Iată am dăruit și domnia mea acest atotcinstit cu frumoasă față și precinstit, care este deasupra tuturor darurilor, acest de față hrisov al domniei mele satului Puțurile din județul Dolj și moștenilor satului, anume: Boon și Zamina și Negrul și Miloș și cu toți frații lor și cu fiii, câți dumnezeu le va da, ca să le fie satul mai sus zis cu tot hotarul și cu via și cu tot venitul, din hotar până în hotar. Și hotarul satului să se știe: din apa Giorocului, pe drumul Cărașanilor, tot pe cărare până la piatra lui Tetiul, tot înainte pe drumul Craiovei, până la măgura Dranovului pe Grindul Șoimului, până la Semnul Corbului. Apoi până la Lacurile Albe și până la semnul cu Crucea, dela izvorul Varangăi la semnul care se numește Sarca. Și apoi înainte până la izvorul Satului, apoi mai înainte dincolo 3 pași; acestea sunt semnele și hotarul satului. Pentrucă este satul lor, veche, dreaptă ocină și de moștenire.

Astfel, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, domnia sa însuși a împresurat acel sat mai sus spus cu oarecare năpăști de biruri și să fie vecini lui, cu sila a lepădat numai 1000 de aspri. De atunci până acum au tot fost acel sat vecini.

Dar când a fost acum, în zilele domniei mele, când s'a milostivit domnul dumnezeu asupra domniei mele și cinstitul împărat, de mi-a dăruit domnia și sceptrul stăpânirii Țării Românești, pe tronul și în patria răposatului părinte al domniei mele, iar acei moșteni cari s'au spus mai sus, ei au venit înaintea domniei mele în divan, de s'au plâns de marea și greaua năpastă de biruri pe care au avut-o dela Mihail voevod, cum i-a vecinit numai pentru niște năpăști de biruri și le-a lepădat acei aspri mai sus spuși. Și la aceasta domnia mea, dacă am văzut atâta greu și lacrimi dela acei moșteni ce s'au spus mai sus, iar domnia mea m'am milostivit de i-am slobozit acel sat, care s'a spus mai sus, căci s'au răscumpărat ei dela domnia mea cu aspri gata, ca să fie ei iar cnezi pe ocina lor, cum au fost înainte vreme. Și au dat acei aspri mai sus spuși deplin, înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele din marele divan, ca să fie ei iar cnezi cu ocină și pe moșia lor părintească, ca mai înainte vreme.

De accia, am dat și domnia mea satului Puțurile și tuturor moștenilor satului, ca să fie satul lor mai sus spus dedină și ohabă lor și filor lor și nepoților și strănepoților.

Încă și blestem le punem domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va binevoi domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din alt neam sau după păcatele noastre sau altul din domniile pravoslavnicilor, iar dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui; și dacă nu va cinsti și nu va în-

tări acest hrisov al domniei mele, ci îl va pierde și rușina și rupe, pe acela domnul dumnezeu să-l ucidă aici cu trupul său, iar în veacurile viitoare sufletul său. Și care om va încerca să nimicească acest hrisov al domniei mele, acela să fie de trei ori afurisit de 318 sfinți părinți, cari sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Aric și cu alți Iudei necredincioși, cari au strigat asupra sângelui domnului dumnezeu Hristosul lor și spuneau: «Ia-l, ia-l și răstignește-l» și sângele lui asupra lor și a copiilor lor, precum va fi în veci, amin.

Iată că și martori le-am pus domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris la Târgoviște, luna Ianuarie 25 zile, anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Hurez, III/1.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Cu o trad. rom. din sec XIX.

319

1615 (7123) Ianuarie 25, Târgoviște.

Eu Fiera log. și jupcă>neasa mea Stana, scris-am această a noastră carte, cum să să știe ce am dat noi amândoi zestre generc-meu lu Stan și fic-mea Stancăi ocina de în Răsturnați, toată parte<a> noastră câtă se va alége și cu un rumăn, anum<e> Radul Morova și cu feciorii lui, anum<e> Stan și Ivan, ca de să le fie lor și feciorii lor moșie.

Și iară le-am dat ocina den Pestre, parte noastră toată câtă să va alegé și cu un rumăn anum<e> Stan și cu feciorii lui, anum<e> Drag<o>mir și Dan; iară să le fie lor și feciorilor moșie și de nimenele băntuială să n'aibă, pentruc'au fost ale noastre drepte moșii de la părinții noștri.

Și le-am dat noi amândoi, de bun<ă> voe noastră, ca de să le fie lor moșie.

Așa să se știe.

Și am scris cu, Fiera logofăt, în Târgoviște luna Ghcn. zile 25, vâleat 7123 <1615>.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCCIV/2.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete inclară, aplicată.

1615 (7123) Ianuarie 29.

† *Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestui om, anume Vlade și cu frate-său Badea de Călugăreni, ca să fie în pace de rumănie de cătră Iano log. den Bărsești. Pentrucă cești rumăni, ei au fost de moșie ai sficentei mănăstiri dela Cotlumuz, unde iaste hram préobrajanie a lui Hristos, iar apoi au fost eșit den Călugăreni acești rumăni den zilele răposatului părintelui domnii mele Mihnei voevod.*

Deci, pentru căci au fost răzimat și în satul lui Iano log. la sat la Curtișoara mai denainte vrémce; iar decă au cumpărat Iano log. o parte de ocină în zilele lu Șerban voevod dela Mihăil, feciorul lu Nén den Muți, el, cându au fost acum în zilele domnie melce, au vrut Iano log. să rumănească pre Vlade și pe frate-său Badea. Și se-au părăt de față Vlade cu Iano log.; și am adevérit domnia mea, cum au fost acești rumăni ai sficentei mănăstiri de moșie, dați și miluiți de Băsărab voevod...⁴⁾ se-au părăt și călugării de față cu Iano log., anume Serafim și Gavriil călugări.

Și am văzut domnia mea și cartea răposatul moșului domnii mele Alexandru voevod de mili, ce au rămas Iano log. de lege și de judecată. Și am dat domnia mea să frice acești rumăni sficentei mănăstiri, cum au fost și mai denainte vrème și să fie în pace Vlade și Badea de cătră Iano log. și să n'aibă băntuială dă nimica și să aibi voe a-ș luoare bucatele den satul lu Iano log., pentrucă au rămas de lége den divanul domnii mele.

Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele din divan.

Scris luna Ianuarie 29 zile, anul 7123 <1615>.

† *Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.*

Arh. St. Buc., M-rea Clocociov, VIII/1.

Orig. rom., hârtie, pecete aplicată, căzută.

1615 (7123) Februarie 12, Târgoviște.

† *In Hristos dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Radul voevod, fiul răposatului Mihnea voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu stăpânind și domnind peste*

⁴⁾ loc rupt în orig.

toată țara Ungrovlahiei, încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului, herțeg, a binevoit domnia mea cu a mea bunăvoință, cu cinstită și luminată inimă, ca să proslăvesc pe dumnezeu, care m'a proslăvit pe mine și pe scaunul sfântărilor părinte al domniei mele «m'a ridicat».

Iată am dăruit și domnia mea acest întru totul cinstit și cu frumoasă față și preacinstit, care stă mai presus de toate cinstitele daruri, acest hrisov al domniei mele, satului Caraula și moștenilor satului, anume: Gherghina cu toți frații lui de ocină și cu toată ceata lui și Fiat cu ceata lui și Stăit cu ceata lui și Fălcan cu ceată lui și Rogoz cu ceata lui și Mândra cu ceata lui și Ciucur cu toată ceata lui și Meiuot cu ceata lui și Stănulețul cu ceata lui și Frâncul cu ceata lui și Măiman cu ceata lui și Stănciucul cu ceata lui și Tăban cu ceata lui și Bărduiu cu ceata lui și Domir cu ceata lui și Căzan cu ceata lui și Ciobănelea cu toată ceata lui și Dan cu toată ceata lui și cu toți frații lui de ocină și cu toți fiii lor, câți dumnezeu le va lăsa, ca să fie al lor satul Caraula care s'a zis mai sus, cu tot hotarul și cu tot venitul de pretutindeni oricât se va alege din hotar până în hotar. Și hotarele satului să se știe: mai întâi din hotarul Plicniței, dela copaci până în măgurile Gemenii și din lacurile Gemenii până în Piscul Gol¹⁾ în lacul lui Fiat și până în Piscul Morii, la padină, la deal până în Pimnița Midei în hotarul Cucuiaților, unde se hotărniceste cu Intorsura²⁾ ce se cheamă Baboeci; pentru că este a lor veche și dreaptă ocină și de moștenire din zilele altor domni bătrâni.

Și au tot fost oameni megiași cu ocinele din moși din strămoși până în zilele răposatului Mihail voevod. Iar după aceea, când a fost în zilele domniei lui, iar răposatul Mihail voevod însuși a cotropit acest sat Caraula, care s'a zis mai sus, cu multe năpăști de biruri, pe care le-a pus în spinarea lor, de le-a luat ocina lor toată și i-a vecinit fără voia lor și le-a lepădat numai 12.000 de aspri, cu sila. Astfel de atunci până acum, au tot fost ei vecini acest sat care s'a scris mai sus.

Iar când a fost acum în zilele domniei mele, dacă m'a dăruit domnul dumnezeu cinstitul împărat pe domnia mea, de m'a dăruit cu domnia și cu sceptrul stăpânirii Țării Românești, iar acei moșteni ai satului, câți s'au zis mai sus, din sat din Caraula, ei au venit toți înaintea domniei mele în marele divan și înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele, de s'au plâns de mare nevoe și cotropire, pe care le-au avut ei dela răposatul Mihail voevod, că i-a cotropit și i-a vecinit numai pentru niște năpăști de biruri și le-a lepădat numai acești aspri câți sunt mai sus ziși, fără voia lor.

¹⁾ «Piscul Gol» așa în orig. slav.

²⁾ În rig.: «Utorsura».

Iar întru aceasta, domnia mea dacă am văzut atâta păcat și lacrimi dela acei moșteni, cari sunt mai sus ziși, iar domnia mea m'am milostivit, de i-am slobozit ca și pe alte sate câte au fost cumpărate de răposatul Mihail voevod, de s'au răscumpărat ei dela domnia mea de vecinie cu 300 de galbeni, ca să fie ei iar cnezi, cu ocinele lor, cum au fost mai înainte vreme, și s'au răscumpărat ei de vecinie înaintea a tot divanul domniei mele, de au dat toți asprii domnești iar la vistierul domniei mele.

De aceea, am dat și domnia mea satului Caraula și tuturor moștenilor satului ca să le fie lor satul care s'a zis mai sus, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine-l va alege domnul dumnezeu să fie stăpânitor și domn al Țării Românești, sau din rodul de inimă al domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau din alt neam, dacă va cinsti și va întări și va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l păzească în domnia lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui; dacă nu va cinsti și nu va întări și nu va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească și să nu-l întărească în domnia lui, nici în veacurile viitoare sufletul lui. Iar care om va strica și va călca și va risipi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l nimicească și să-l calce și să-l risipească, aici trupul lui, iar în veacurile viitoare sufletul lui și să fie blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți, care au fost în cetatea Nicheii și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși Iudei, care au strigat asupra sângelui domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Isus Hristos și au zis: „ia-l, ia-l și răstignește-l“ și sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, precum este și va fi în veci, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic. Și ispravnic jupan Bernad mare postelnic

Și eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 12 zile și dela Adam până acum curgerea anilor, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod (m. p.)

Acad. R.P.R., Peceți, 373.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

1615 (7123) Februarie 12, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și milostivului și răposatului Mihnea voevod, nepotul răposatului mele boierului domniei mele Ivașco postelnic, fiul lui Vintilă din Balotești și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină la Ulmuleț, partea lui Stoian, fiul lui Vladul Bârlac, toată, oricât se va alege, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și din uscat și din baltă și de peste tot și cu un vecin anume Nicola, fiindcă această mai sus spusă ocină a fost de moștenire a lui Ivașco postelnic, fiul lui Vintilă paharnic din Balotești, din moși strămoși.

Și după aceea, Ivașco postelnic, fiul lui Vintilă paharnic din Balotești, el a avut pâra înaintea domniei mele cu Stoian, fiul lui Vladul Bârlac. Și așa pâra Stoian înaintea domniei mele că sunt ale lui de moștenire. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu dregătorii domniei mele. Și i-am silit domnia mea pe Ivașco postelnic și pe potrivnicul său Stoian, fiul lui Vladul Bârlac, să scoată cărțile lor de moștenire înaintea domniei mele, să cerceteze domnia mea cu dreptă judecată. Astfel Stoian, fiul lui Vladul Bârlac, el n'a avut nici o carte de ocină și de moștenire. Iar Ivașco logofăt a scos vechile lui cărți de ocină și de moștenire peste această mai sus spusă parte de ocină dela Ulmuleț, pe care a ținut-o Stoian fără cale și fără dreptate și fără carte de moștenire. Și la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după legea lui Dumnezeu cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și am citit domnia mea toate cărțile lui Ivașco postelnic, fiul lui Vintilă din Balotești, pe cari le-a avut de moștenire pe mai sus spusă parte de ocină, pe care a ținut-o Stoian, fiul lui Vladul Bârlac, din satul Cocești: mai întâi cartea răposatului Radul voevod cel Frumos și cartea răposatului Vlad voevod, și apoi, după aceea și cartea lui Radul voevod Călugărul și după aceea cartea lui Mircea voevod, iar după aceea și cartea răposatului Io Alixandru voevod, bunicul domniei mele și după aceea și cartea răposatului părintelui domniei mele Mihnea voevod, și după aceea la urmă, mai apoi și cartea lui Radul voevod Șerban, că este această mai sus spusă parte de ocină dela Ulmuleți a lui Ivașco postelnic de moștenire din moși strămoși. Și a rămas Stoian, fiul lui Vladul Bârlac, de lege dinaintea domniei mele. Și am văzut domnia mea că n'a avut Stoian, fiul lui Vladul Bârlac, nici un amestec cu această parte de ocină mai sus spusă din Ulmuleți, pe care a ținut-o Stoian, fără cărți și fără cale.

Și după aceea, încă nu am voit domnia mea să las așa și am spus domnia mea, că dacă el nu are cărți de moștenire asupra acestei părți de ocină mai sus spusă din Ulmuleți, ca să vadă și domnia mea și să aibă el credință, să ia el legea cu

12 boeri și să strice toate cărțile lui Ivașco postelnic. Dar după aceea, Stoian, fiul lui Vladul Bârlae, nu a putut să se apuce de lege, ci a rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea boierului domniei mele lui Ivașco postelnic, fiul lui Vintilă paharnic din Balotești, ca să-i fie ocina mai sus scrisă la Ulmuleți de ocină și ohabă, lui și fiilor lui, nepoților și strănepoților lui și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernat mare postelnic. Și ispravnic jupan Vintilă mare logofăt.

Și am scris eu, bătrânul Stan logofăt Săvescul, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Februarie 12 zile, dela Adam cursul anilor, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Radul voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CCXCVI/2.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

323

1615 (7123) Februarie 17, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marclui și preamiloștivului și răposatului Mihnea voevod, nepotul marelui și preamiloștivului și răposatului Io Alixandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stan ceprăzariul și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Crângureni, partea lui Mușat și a lui Dragomir și a lui Dobrotă, toată, oricât se va alege, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și din dealul cu vii și cu grădina cu pomi și în sat și la margine, pentru că această mai sus zisă ocină a fost de moștenire a lui Radul din Crângureni. Apoi a vândut Radul din Crângureni jumătate din partea lui, din cât a avut de peste tot, lui Mușat și lui Dragomir, pentru 900 aspri. Și iar a vândut Radul lui Dobrotă din partea lui a patra parte, iar din pădure și din câmp și din apă și din deal, pentru 430 aspri. Și iar a cumpărat Dobrotă dela Vlaicul din Crângureni o vie și cu loc, pentru 320 aspri. Și s'au cumpărat aceste mai sus spuse ocine și vii încă în zilele lui Petru voevod, fiul lui Mircea voevod, însă pe rea și mare foamete.

Și după aceea, tot au ținut Mușat și Dragomir și Dobrotă toate aceste mai sus zise ocine ale lor în zilele vieții lor, până la vremea morții lor. Și după aceea și fiii lor au tot ținut până în zilele lui Radul voevod Șerban.

Apoi când a fost atunci, în acea vreme multă oștire și nevoie s'a lăsat atunci și foamete mare și rea, când o ferdela de grâu era 320 aspri iar cea de mei, 230 aspri. Deci, în acea vreme, s'au sculat fiii lui Dragomir și Mușat, anume Vladul și Dragomir, de au vândut toate aceste mai sus spuse ocine ale lor lui Stan ceprăzariul, pentru 7.000 aspri. Și atunci, în acea vreme, nimeni nu s'a găsit să cumpere aceste mai sus numite ocine, partea lui Mușat și a lui Dragomir și a lui Dobrotă, dela fiii lui Mușat și ai lui Dragomir, cari au numele mai sus scris, în afară de Stan ceprăzariul.

Și după accia, dacă a trecut puțină vreme și s'a ajuns la vreme de belșug iar câțiva oameni din satul Crângureni, anume Stan Cernea și cu ceata sa, anume Stanciul și Vișan, ei au ridicat pâră înaintea lui Radul voevod Șerban și astfel au părît că sunt ei mai volnici decât Stan ceprăzariul să cumpere, pentrucă le este lor de moștenire și ei sunt moștenii satului. Și întru aceasta Radul voevod Șerban a judecat după dreptate și după lege cu toți dregătorii domniei sale, că ei întâi nu au voit să dea zi (așa:) să cumpere această mai sus spusă ocină, pe vremea de lipsă și de foamete mare și rea, cum este și mai sus scris; iar dacă au dat de vreme de belșug, în care bine este să cumpere ocină gata răscumpărată de alți oameni, și au rămas acei mai sus numiți oameni de lege dinaintea lui Radul voevod Șerban.

Și după aceea, iarăși nu au voit să se lase așa, ci au strigat în gura mare ca să li se dea megiași din jurul locului. Și întru aceasta, Radul voevod Șerban le-a dat între ei 6 megiași, anume: Mihăilă și Stoica, fiul lui Potruș din Budișteni și din Bogati, pe Ganea și din Mogoșani, pe Stoica și Radul Bârsul și din Cacaletți, pe Bârcă, să cerceteze rândul cum pot găsi cu dreptate și așa să-i întocmească și să-i judece cu sufletele lor. Și după aceea, au umblat și au găsit și au adevărit acei 6 megiași că n'au voit să dea ei să cumpere acea ocină mai sus scrisă dela acei oameni mai sus spuși, când a fost atunci acea lipsă și foamete rea, când a fost mare nevoie tuturor oamenilor, iar după nevoie e ușor să cumperi și să lepezi asprii înapoi fără dreptate; dar nu se cuvine așa, să se lepede asprii în vreme de belșug, ci cum s'a judecat dintâi odată de domnia lui, așa s'au judecat și de ei. Și au rămas Stan Cernea și cu ceata lui, Stanciul și Vișan, de lege și de judecată dinaintea lui Radul voevod Șerban și dinaintea acelor 6 megiași, care sunt mai sus scrise numele lor.

Și după accia și carte a avut Stan ceprăzariul de cumpărare și de rămas, dar a pierdut-o din carul lui Cernea și a lui Chirfotea fost sudeț, când au fugit de Unguri și au pierdut și altă carte veche de ocină a lui Petru voevod, fiul lui Mircea voevod, pe care au dat-o acei oameni vânzători, Dragomir și Vladul, în mâna lui Stan Ceprăzariul. El a găsit-o cu colac. Și după aceea a venit Stan ceprăzariul înaintea domniei

mele cu acea carte veche dela vânzătorii lui și a spus toate pe rând înaintea domniei mele, cum este scris mai sus în această carte a domniei mele. Apoi, dacă am văzut domnia mea acea carte veche, întru aceea domnia mea am făcut și cartea domniei mele pentru această ocină mai sus spusă dela Crângureni.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Stan ceprăzariul ca să-i fie această ocină mai sus spusă dela Crângureni, care este mai sus scrisă, de ohabă, lui și filor lui și nepoților și străncpoților lui și de nimeni neclintit, după spusa domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Bratul mare comis și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernat mare postelnic. Și ispravnic jupan Vintilă mare logofăt.

Și eu, Stan din Săvești logofăt, am scris în cetatea de scaun numită Târgoviște, luna Februarie 17 zile, să se știe cursul anilor dela Adam până la ziua de acum, în anul 7123 <1615>.

Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CXIII/1.

Orig. slav perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din 1860.

324

1615 (7123) Februarie 26, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și slăvitului, răposatului Io Alexandru voevod. Dă domnia mea, această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Stoica vătaf și lui Ișvan și Preda cu toți frații și cu fiii lor, câți dumnezeu le va da, ca să le fie lor seliștea Cotrăcenilor din județul Elh<ov>, toată, cu tot hotarul, din hotar iar până în hotar, însă din hotarul Detcoilor până în hotarul Lupeștilor, fiindcă această seliște de sat, care a fost mai sus spusă, ca a fost veche și dreaptă ocină de moștenire a lui Oprea, socrul lui Stoica vătaf și al lui Grecul, cu frații de ocină.

Deci, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, iar domnia lui singur a cotropit această seliște de sat, ce s'a spus mai sus, cu multe năpăști de biruri, care li s'au pus în spinarea lor de a luat ocina lor cu sila, fără voia lor. Deci, de atunci până acum, mereu această seliște de sat a fost pe seamă domnească.

Și când a fost acum, în zilele domniei mele, iar domnia mea m'am milostivit de am slobozit pe Stoica vătaf de și-au răscumpărat el toată ocina socrului său, a lui Oprea și a lui Grecul și a fraților lor, această seliște de sat, care s'a

spus mai sus, din hotar și iar până în hotar, pentru 24.000 aspri gata, ca să le fie de moștenire, pentru că Stoica vătaf a fost mai volnic. Și au dat ei acci aspri, cari s'au scris mai sus, toți gata deplini, domniei mele.

Dar să se știe, că a dat Stoica vătaf el singur jumătate de aspri, iar Ișvan și Preda, ei au dat amândoi cealaltă jumătate de aspri, pentru această ocină, care s'a spus mai sus. Deci, Stoica vătaf ei să ție singur jumătate din seliștea mai sus spusă, iar Ișvan și Preda să ție amândoi cealaltă jumătate de seliște, mai sus spusă.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele lui Stoica vătaf și lui Ișvan și Preda ca să le fie ocina, care s'a spus mai sus, dedină și ohabă și filor lor și nepoților.

Încă și blestem le pune domnia mea: după plecarea domniei mele, pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn al Țării Românești, sau din rodul inimii domniei mele sau din rudele noastre sau, după păcatele noastre, sau altcineva dintre domnii pravoslavnic, dacă cinstește și înnoiește și întărește această carte a domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească în domnia sa, iar în veacurile viitoare sufletul lui; dacă nu va cinsti și nu va întări această carte a domniei mele, ci o va călca și o va rupe, pe acela domnul Dumnezeu să-l ucidă, aici cu trupul lui, iar în veacurile viitoare cu sufletul său și să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți, cari sunt în Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Aric într'un loc. Și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori le-am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și Dediul vistier și Leca spătar și Mihalache stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Ispravnic jupan Bernad mare postelnic.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea Târgoviște, luna Februarie 26 zile și dela Adam până acum, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Cotroceni, 15.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom.

1615 (7123) Martie 8.

† Scriși eu Manea logofăt din Șărăncasa al meu credinciosu zapisu la mâna dumnealui neanii Părvului postelnic din Slăvitești: să să știe că cu de bună voe, de nimene nesilit, am făcut tocmeală cu dumnealui de i-am vândut toată partea mea de ocină din Peșceana și din Poeni tot hotarul, care să hotărește cu

ocina noastră din Șirineasa, drept bani gata aspri șaptesprezece mii, să-i fie dumnealui ocină obabnică și stătătoare în *din* veac.

Și să se știe și semnele aceștii ocinc pă unde este: din hotarul Hroeștilor, din lacul cu răchițile, apucă Peșceana în josu muchiia pin Secături, trage în muche în răpa Chilii, apoi în josu până în Olanul, apoi trece valea în obârșia Vlădesii în Măgura Rătundeii, tae Peșceanița pin obârșie Vălășorilor în răpa Aricioii, apucă dealul în susu pin poenile Mitrei, în susu dealul până în obârșia Văii Morilor, tréce valea în Furciturii în Chicioră, tréce Peșceana drept în deal, în hotar iar în lacul cu răchițile, unde să hotărește cu Hroeștii.

Și am vândut din bună voia mea. Și am pusu și mărturii: Lăpădat logofăt din Zătrenii și Stoica logofăt din Ciorăști și Ion din Cucești și popa Ivan din Slăvitești și popa Nicola din Șărăneasa.

Și am scrisu eu, cu mâna mea, pentru credință și mai josu mi i-am pusu pecetea.

Eu Manea logofăt.

Leat 7123 <1615> Martie 8.

Arb. St. Buc., M-rea Hurez, XXXIII/2.

Copie rom.

326

1615 (7123) Martie 13, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlăhiei, fiul marelui și răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și milostivului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Mihai vătah și cu fiii săii, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Voinești, partea lui Tudor și a fiilor săii, toată, oricât se va alege, din câmp și din pădure și din vatra satului și din vadul de moară și de peste tot hotarul și din curătură și din livezi, oricât se va afla toată partea lor, din tot satul. Pentrucă acest om mai sus spus, anume Tudor, el a fost dinainte vreme megiaș cu ocină. Deci, a venit în zilele lui Radul voevod Șerban la Mihai vătahul de s'a rugat cu mare rugămintă, până ce i-a dat Mihai vătahul în mâinile lui 7700 aspri împrumut, până când îi va plăti Tudor asprii la zi. Și a pus Mihai vătahul și soroc de zile de multe ori, până ce s'au împlinit 8 ani și tot nu a putut să plătească Tudor acei aspri mai sus spuși.

Și atunci Mihai vătahul, dacă a văzut așa, că tot trece sorocul zilei lui, din zi în zi și nu poate Tudor să plătească mai sus spușii aspri, iar Mihai vătahul a voit să-l tragă <la vecinie>. Și după aceia, a venit Tudor din Voinești,

astfel s'a rugat iarăși de Mihai vătahul de i-a amănat ziua lui, de sfântul Dumitru ca să plătească asprii lui toți, cari sunt mai sus spusii, la sorocul zilei lui. Și a făcut Tudor și zapis cu mâna lui și așa s'a legat că dacă nu va plăti mai sus numiții aspri la zi lui Mihai vătahul, iar Mihai vătahul să fie volnic să-și ție toată ocina lui mai sus spusă, din satul Voinești, oricât va avea Tudor și cu fiii lui; și încă, după aceea, să fie el Tudor și fiul său Barbul și cu alți fii ai lui, ei toți vecini ai lui Mihai vătahul, peste acea mai sus spusă ocină a lor. Și sunt de atunci, de când a făcut Tudor acest zapis la mâna lui Mihai vătahul, doi ani. Și după aceea și martori au fost scriși atunci de Tudor în zapisul lui, oameni foarte buni, anume: dela Bogătești, Rusul și dela Jugur, Pârvul și din Vlădeni, Tudor logofăt și Gherghhe și Pană armaș și Dumitru logofăt din Sălătruc, care a scris atunci acel zapis în casa cinstului dregător al domniei mele jupan Nica fost atunci mare logofăt.

Iar după aceea, când a fost de sfântul Dumitru, el iar nu a putut dobândi mai sus spusii aspri, să-i plătească lui Mihai vătahul, ci s'a vândut singur Tudor și cu fiii săi, Barbul și cu alți fii ai lui și cu toată ocina lor din Voinești, cum s'a scris mai sus în această carte a domniei mele, ca să fie vecini ei toți lui Mihai vătahul, peste acea ocină mai sus spusă, care a fost ocina lor de moștenire, ca să se hrănească în vecii vecilor, pentru acei 7700 aspri. Și au vândut ei de bună voia lor și fără nici o silă din partea lui Mihai vătahul. Și sunt de atunci peste toți anii, 10 ani plini. Și s'au vândut de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului și cu știrea acelor boieri, cari sunt scriși în zapisul lor și după aceea și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Mihai vătahul ca să-i fie mai sus spusă ocină de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după spusă domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Cârstea mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Lecca mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernat mare postelnic. Ispravnic jupan Ventilă mare logofăt.

Și eu, Stan din Săvești, am scris în cetatea de scaun numită Târgoviște, luna Martie 13 zile, cursul anilor dela Adam până în ziua de acum, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XVI/4.

Orig. slăv., perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță, detriorată.

Cu o trad. rom. din 1910.

1615 (7123) Martie 28, Târgoviște.

Cu mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn al tot pământului Ungurovalahicesc, fiu al marelui și preabunului, răposat Mihnea voevod, nepotul vechiului, răposat Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitei jupaniți Catalini bănesi și cu fiii săi, câți dumnezeu i-a dăruit, spre a le fi moșăe în Corbeni. Însă jumătate de sat de peste tot hotarul, din câmp, din pădure și din apă și de pretutindenea de peste tot locul, veri cât se va alege, pentrucă au cumpărat răposatul jupan Preda fostul marc postelnic, bărbatul jupaniți Catalini bănesi, aciastă de mai sus zisă jumătate de sat dela Stancul, drept 7000 aspri gata. Și iarăși să fie jupaniți Catalini bănesii moșăe în Corbeni, partea lui Stoica toată, veri câtă se va alege de pretutindenea și de peste tot hotarul, pentrucă a cumpărat jupan Predă postelnicul dela Stoică, drept 600 aspri gata.

Și iarăși să fie cinstitei jupaniței Catalini bănesi moșăe în Corbeni, însă partea lui Brătulă toată, veri cât se va alege de pretutindenea și de peste tot hotarul, pentrucă a cumpărat-o jupan Predă postelnicul această parte de moșăe a Brătulesi dela Dumitru, drept 450 aspri gata. Și iarăși să fie jupaniții Catalini bănesi ună vie în satul Corbeni a Lupului, fiindcă această vie a fost zălogită în urmă la răposatul jupan Predă post., care au și cumpărat această vie, drept aspri gata 100, dela Dumitru, încă dinăntea vreme, în zilele răposatului Mihail voevod, când a fost cursul anului 7104 (1596). Și am văzut domnia mea și cartea lui Mihail voevod de cumpărătură la mâna jupaniți Catalini bănesi.

Și iarăși să fie cinstitei jupaniți Catalini bănesii moșăe în Corbeni, însă un vad de moară, fiindcă l-au cumpărat răposatul jupan Predă banul acest vad de moară care mai sus se scrie dela Stoian și dela Raicu și dela Barbu și dela Drăgomir, drept 550 aspri gata, încă de mai nainte vreme, în zilele răposatului Alecsandru voevod, fiul lui Mircea voevod.

Și iarăși să fie a jupaniți Catalini bănesii moșăe în Corbeni, partea lui Stoian toată, veri câtă se va alege, din câmp și din pădure și din apă și din uscat, pentrucă au cumpărat jupan Predă banul, în 120 aspri gata.

Și iarăși să fie a cinstitei jupaniți Catalini bănesi, moșăe în Berbești, însă partea lui Jitea toată, din câmp și din uscat și din pădure și din apă, veri câtă se va alege, căci că au cumpărat-o răposatu jupan Predă banul dela Jitea, drept 100 aspri gata.

Și iarăși să-i fie jupaniți Catalini bănesii moșăe în Berbești, partea lui Predă toată, veri câtă se va alege și din uscat și din apă, de peste tot hotarul, fiindcă au cumpărat-o jupan Preda banul pe 12 boi și încă l-au plătit și de bir ce au dat aspri de argint. Și iarăși au cumpărat jupan Predă banul moșăe în Berbești,

partea Stoicăi toată, din câmp și din apă și din pădure și din uscat, veri câtă se va alege, drept 100 aspri de argint . . .¹⁾. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Alexandru voevod de cumpărătură, când a fost cursul anului 7083 <1575>. . .¹⁾ Și au vândut acești de mai sus ziși anume oameni părțile lor de moșăi, ei de a lor bună voac și cu știrea tuturor megiașilor, din sus și din jos și din împrejurul locului.

Drept aceea, domnia mea am prenoit și am întărit și cu cartea domnii mele, și am dat cinstitei jupaniți Catalini bănesi ca să-i fie moșăe de moștenire și ohabnică filor și nepoților și strănepoților și de nemenea neclintită, după hotărîrea domnii mele . . .¹⁾

Iată dar și mărturii am pus domnia mea: jupan Ianachi marele ban al Craiovei † și jupan Gheorghe marele dvornic și jupan Ventilă marele logofăt † și jupan Diodul marele vistier † și jupan Leca marele spătar † și Mihalache marele stolnic † și Bratul marele comis † și Lupul marele păharnic † și jupan Bărnad marele postelnic. † Și ispravnicul Ventilă marele logofăt.

Și eu, Lepădat, am scris în scăunatul oraș Târgoviște, luna lui Martie 28 zi și dela Adam, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Tradus de subscrisul din slăvenește, în tocma după original, la anul 1835, Aprilie <25>, în București.

Acad. R.P.R., LXXVI/42.

Trad. rom., hârtie.

328

1615 (7123) Martie 31.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radu voevod și domn, feciorul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele Preda logofăt din Bârsești ca să fie volnic cu cartea domnii mele de să-ș ție toată ocina și cu rumăni, cât se va alege den Mănăilești, despre tot hotarul, însă partea Stoicăi Crâmpu toată și cu a feciorilor lui Dumitru și Oprea și Gheorghe și Stan și partea Micului toată și a văru-său lu Datco și partea Părvului și a Tomei și partea Stanciului și a Grozei, pentrucă această ocină și cu rumăni ce iaste mai sus scrisă, ia au fost cumpărată de Preda log. mai denainte vrême in zilele lui Mihail voevod. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Mihail voevod de cumpărătoare, în cursul a<n>ilor 7108 <1600>.

Deci, cându au fostu acum, în zilele domnii mele, iar acești rumăni ce sânt mai sus scriși, Stoica Crâmpu și cu feciorii lui și cu alaiți rumăni, ei au ridicat

¹⁾ loc alb în text.

pără înaintea domnii mele, fără alalți rumăni căți nu sântu aicea scriși, de-au venit în pără cu Preda log. de față în divanul domnii mele. Și așa părăia rumănii pre Preda log. cum că n'au luat bani dela Preda log., ce sântu judeci. Într'acéia, domnia mea am căutat și am judecat pre dreptu și pre lege cu toți ciens-tiții deregătorii domnii mele. Și am citit domnia mea și cartea lu Mihaiu voevod de cumpărătoare și se-au aflat scriși părinții lor rumăni Predei log. și luoți bani.

Derept acéia, am dat domnia mea slugii domnii mele Predei log. ca să-ș ție ocina și rumănii de în Mănăileștici, cât au fost cumpărat în zilele lu Mihail voevod și cât...¹⁾ cărțile și de nimenilé opreakă să naibă, pentrucă se-au părăt acești rumăni den Mănăileștici, ce sântu mai sus scriși, cu Preda log. înaintea domnii mele și tot au rămas de lege. Și acum încă au rămas denaintea domnii mele. Și niminea să nu îndrăsnească a băntui înaintea acestei cărți a domniei mele. Și într'alt chip să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele din divan.

Scriș în luna Martie 31 zile, în anul 7123 <1615>.

Arh. St. Buc., M-rea Bistrița, XXXIV/4.

Orig. rom., hârtic filigran, pecete aplicată, căzută.

Cópii rom.; ms 193 f. 183; ms 202 f. 316v—317; ms 713, f. 877v—878.

329

1615 (7123) Aprilie 2.

Carte dumnealui Ianache mare ban al Craiovei, ce au dat mănăstirii pentru un sat.

Jupanu Ianache mare banu al Craiovei scriem această a noastră carte sfântei și dumnezeestii mănăstiri ce se chiamă Jătianul, unde iaste hramul svetăi Dimitrii izvorătorul de mirăo și iaste metoh la svetei Pavel dela sfeta Gora, ca să fie ei satul Cacovți jumătate, cu rumănie căți se vor alege și ocina de peste toot hotarul, din câmpu, din pădure, din apă.

Și iar să fie încă o jumătate de sat din Digerati, din câmpu, din pădure și din apă și de preste tot hotarul și cu rumănii jumătate.

Și iar să fie satul Stălplici jumătate, den câmpu, din pădure și din apă și de preste tot hotarul și cu rumănii jumătate. Și iar să fie doi Țigani, anume Marin și Blende.

Pentrucă aceste sate și moși și Țigani au fost toate ale jupănesii Stancăi, fata lui Moșu logofătul, feciorul lui Dragomir logofăt din Bolna.

¹⁾ loc rupt în orig.

Deci, când au fost la vreme de răposare și au dat și au muluit pre sfânta mănăstire cu aceste sate și moșii și Țigani ce sânt mai sus scris<e>, ca să fie ei pomana și părinților ei și mănăstirii de hrana.

Deci și noi, dacă am văzut carte aceștii jupănesei ce scriei mai sus cu mare blestem și cu mulți boiari mărturii, cum au dat și au miluit pă sfânta mănăstire ce iaste mai sus scris<ă>, noi încă am dat și cartea noastră sfintei și dumnezeestii mănăstiri ce iaste mai sus scris<ă>, ca să fie aceste sate și Țigani ce sânt mai sus zis<e>, să fie moșii ohabnici.

Iar care din rudele ei sau altul strin să va ispiti a sparge această pomană și milă ce iaste mai sus zis<ă>, acela om să fie blestemați dă cei 318 părinți cei din Nichia.

Aceasta vorbim, altfel să nu fie după spusa noastră.

Am scris eu, Mircea logofăt. Aprilie 2 zile, anul 7121 <1615>. Nicola postelnic a învățat.

Jupan Ianache mare ban al Craiovei.

Arh. St. Buc., Condica mării Jitianu. nr. 723 f. 48r.

Copie rom.

330

1615 (7123) Aprilie 18, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele Radei, fiica Neacșai și cu fiii ei, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Brănești, care se cheamă Bătrâna și Dăneasa, părțile ei toate, pentru că îi e veche și dreaptă ocină de moștenire. Iar apoi, când a fost în zilele lui Petru voevod Cercel, Rada ea a avut pără înaintea lui Petru voevod cu Stan al Balei. Și așa a pârît Stan al Balei pe Rada că a înfrățit Stanciul, fratele Radei, pe Stan al Balei pe ocina sa, care e mai sus spusă. Încă a făcut Stan al Balei și o carte mincinoasă de frăție pe această ocină mai sus spusă. Iar într'aceea Petru voevod, domnia lui singur a cercetat și a judecat după dreptate și după lege cu toți dreptătorii domniei lui și bine a adeverit că a fost Stanciul, fratele Radei, un om fără minte și n'a avut el nicio treabă cu această ocină a Radei, ci a rupt Petru voevod această carte de frăție dela Stan al Balei în divan. Și a dat domnia lui ca să fie toată ocina la mâna Radei și a fiilor ei, câți vor fi, iar ficele niciun amestec să nu aibă cu această ocină mai sus spusă. Și am văzut domnia mea și cartea lui Petru voevod veche și ruptă și întunecată. Deci domnia mea deasemeni am înnoit și am întărit și cu această carte a domniei mele.

Și iar să fie lui Oancea și fiului său Fătul un pogon de vie în dealul Bătrâni, cu tot locul, pentru că acel pogon mai sus spus a fost de moștenire al lui Fătucul,

dar a vândut Fătuicul alt pogon de vie lui Oancea și fiului său Fătul. Apoi a dat acel pogon mai sus spus lui Oancea și fiului său Fătul vie pentru vie. Și iar să fie lui Oancea un pogon de vie pe care l-a zălogit la Fătuicul, pentru 500 aspri, apoi iar l-a răscumpărat. Și iar să fie lui Chiriță cu fiul lui Oancea, din partea din Măniciul, din a patra parte, a treia parte, pentru că este a sa veche și dreaptă ocină și de moștenire. Și iar să fie lui...¹⁾ cu fiii lui ocină la Brănești, din ocina Bătrâna din partea lui Poghil din a treia parte, a treia parte. Și iar a cumpărat Chiliță din partea lui Duțul din jumătate, a patra parte. Și iar a cumpărat Chiliță ocină...¹⁾ lui Mănoe a treia parte. Și iar a cumpărat un ogor la baltă dela...¹⁾, pentru 200 aspri gata.

Pentru că aceste ocine care sunt mai sus spuse, le-a cumpărat de mult încă din zilele lui Mircea voevod; și a avut el și carte de moștenite pe aceste ocine mai sus spuse. Apoi, când s'a întâmplat țării domniei mele atâta răutate, atunci a pierdut Oancea, fiul lui Chiliță, toate cărțile lui de dedină. Apoi când a fost acum <Oancea>, fiul lui Chiliță, el a mărturisit înaintea domniei mele cu mulți megiași, anume: Necșat din Călugăreni și Dragomir din Detcoi și Alb și Măniciul din Brănești <și> încă mulți megiași care nu sunt scriși aici.

Pentru aceea, am dat și domnia mea lui Oancea și Radei ca să le fie ocina mai sus spusă dedină lor ohabă și fiilor lor și nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată martori punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghie mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și Dediul vistier și Leca spătar și Mihalachi stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Ispravnic jupan Vintilă mare logofăt.

Și cu, Neagoie logofăt, am scris în grabă în cetatea Târgoviște, luna Aprilie 18 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. Sr. Buc., Istorice Noi.

Ozig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom.

331

1615 (7123) Aprilie 22, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Mihnea voevod, nepotul răposatului și preamilstivului, bătrânului Io Alixandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestei preotese, anume Iana, fiica Zamfirei, nepoata jupanitei Maria Vucoaja, din satul Iacoveștii dela Răstoaca și cu fiii săi, câți îi va da Dumnezeu, ca să-i

¹⁾ text răzuit în orig.

fie ocină în Iacovești, toată partea lui Calotă, oricât se va alege, din câmp și din pădure și din apă și cu dealul cu viile, oricât se va alege și cu vecinii și cu tot venitul din hotar până în hotar, pentru că a fost cumpărată, această mai sus zisă ocină de jupanița Maria Vucoia, mama jupaniței Zamfira, bunica preotesei Iana, dela Calotă din Iacovești, pentru 12.000 aspri de argint, încă din zilele bunicului domniei mele răposatul Alixandru voevod. Și au fost atunci delnițe de 16 vecini, însă și vecinii dintre ei cari au rămas vii, anume: Pătru și Lăudat și Sin și Baico și Neagu și Pătru și Lăudat, încă și alți vecini, câți se vor afla.

Și au fost atunci și aldămășari, anume: popa Costea și Argișan și popa Stepan și popa Dumitru și Gherghina și Damaschin și Dragotă și s'au dat asprii în casa lui Lăudat, vecinul lor din satul Iacovești. Și a fost cartea bunicului domniei mele răposatului Alixandru voevod în mâna popei Dumitru, soțul preotesei Iana.

Astfel, când a intrat Batâr Gabur craiul din țara Ardealului aici în țara domniei mele, multe fapte rele au făcut. . .¹⁾ mulți oameni s'au pierdut și au fost tăiați și uciși și jefuiți de acei de trei ori blestemați Unguri. Atunci au tăiat și pe soțul ei popa Dumitru și au jefuit și au luat. . .²⁾ Ungurii și au luat și cărțile lor pentru mai sus zisa ocină. De atunci întâia oară, de când am călătorit domnia mea pe drum, să vin domnia mea în țară la scaunul părintelui domniei mele. . .²⁾ iar această preteasă, anume Iana, ea a căzut și s'a jefuit înaintea domniei mele, cum s'a zis mai sus.

Astfel, întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat cu toți <dregătorii> domniei mele, astfel am dat domnia mea să i se înnoiască și să i se facă carte credincioasă a domniei mele pe această mai sus zisă ocină, ce are ca dela bunica sa jupanița Maria Vucoia din Iacovești.

Deaceea, am dat și domnia mea preotesei Iana, ca să-i fie această mai sus zisă ocină de ohabă ei și filor ei și nepoților și strănepoților ei și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan²⁾ Dediul vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic jupan Ventilă mare logofăt.

Și eu, bătrânul Stan logofăt din Săvești, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Aprilie 22 zile, ani curgători dela facerea acestei lumi dela Adam până în zilele de acum, 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCXCII/6.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță, stricată.

¹⁾ loc rupt în orig.

²⁾ „și jupan“, în text de două ori.

1615 (7123) Aprilie 23.

† *Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, egumen <ului> Veniaamin dela sfânta mănăstire den Argeș, ca să-i fie lui tot satul Corbii și cu toț<i> rumăni și cu tot venitul. Pentrucă acest sat Corbii au fost de moșie ai călug<ă>riței Magdalinei, jupănești lu Crăjăiu, de moșie de strămoșie; deci când a fost tocma în zilele bătrânului Băsărab voevodū, iar Magdalina călugărița ia au avut și o mănăstire la Meriș; deci se-au sculat ia de-au mersū la Băsărab voevodū de-au închinat mănăstirea și satul Corbii lu Băsărab voevodū, însă deaca se va pristăvi, ei să-i zac<ă> oasele în mănăstire.*

Deci, într'acéia, preste puțin<ă> vréme, Magdalina călugărița ei se-au tâmplat moarte, deci ia unde au jăluit, ia acolo o au îngrupat în tinda beserecii. Și au adaos Băsărab voevodū cu mănăstirea și cu satul Corbii bucatele Magdalinei călug<ă>riței de le-au dat în sfânta mănăstire dela Argeș să fie pomcnă ei, unde-i zac oasele; și de atunci până acum iaste cursul anilor, anii 112. Și tot au ținut sfânta mănăstire de atunce până acum, cu bună pace.

Iară când au fost acum în zilele domniei mele, iară nești oameni se-au aflat de se-au făcut strănepoț<i> Magdalinci călugăriței și au rădicat pără cu egumen Veniaamin naintea domniei méle. Și așa părăia acei oameni însă anum<e>: Drăgoiu și Mircea și Stănil<ă> pre egumen, cum că sânt ei rudenie Magdalinei călugăriței, ca să ia mănăstirea Merișul și satul Corbii; drept acéia, domnia mea am judecat pre drept cu toț<i> ci<n>ști<i> dereg<ă>torii domniei méle.

Și am văzut domnia mea și cartea lu Băsărab voevodū la mâna egumen Veniamin, cum au fost dat și închinat acea mănăstire și satul Corbii, ce sânt mai sus scriș<i>, de Magdalina călugărița lu Băsărab voevodū, iară Băsărab voevodū le-au adaos în sfânta mănăstire Argeșului și i-au îngrupat oasele ei în mănăstire. Deci au rămas aceșt<i> oameni ce-s mai sus scriș<i> de lége și de judecat<ă> denaintea domniei méle pentrucă nici au avut cărți, neci nimic. Ce văzând domnie mea acea pomcnă bătrână, așisderea și domnia mea am dat egumen Veniamin, ca să-i fie sfentei mănăstire de Argeș satul Corbii și acea sfântă mănăstire Merișul, să fie ajutor și de hrană călugărilor și de niméne clătit, după porunca domniei mele. Altfel să nu fie, după spusa domniei mele. Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scris luna Aprilie 23 zile, în anul 7123 <1615>.

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XVI/12.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată, căzută.

1615 (7123) Aprilie 24, Târgoviște.

Hrisovul Radului voievod din leat 7123 <1615> pentru moșii, Țigani dă danie la mănăstire.

Cu mila lui dumnezeu, eu Radul voievod și domnă a toată Țara Rumânească, feciorul răposatului Mihniei voievod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei și dumnezeieștii mănăstiri ce se chiamă Coșuna dă lângă Craiova, unde iaste hramul sfântului arhireu și făcătorul dă minuni Necolac al Mirlichii și preoților și fraților care lăcuesc într'acest sfânt lăcaș, ca să fie¹⁾ rumânii căț*ei* să vor alége. Și iar din Mușetești parte<a> jupănesii Radii toată, cu toți rumânii. Și iar parte<a> Drosului post. din Mușetești cu rumânii; însă parte<a> Drosului să fie la mâna lui până la moarte<a> lui, iar după moarte lui să fie această parte din Mușetești toată și cu parte<a> lui din mănăstire din Robac și această să fie métoh mănăstirii dela Coșuna.

Și iar să fie sfintei mănăstiri parte<a> jupănesii Radii din Balomirești, însă jupănesii Radii după moartea ei, și Drosul post. pân'la moartea lui, iar după moarte<a> lui să fie a sfintei mănăstiri.

Iar moșie satul Benceștii fără de rumâni i-au dat jupâneasa Rada vără-său celui mai mare Radului post. la moartea ei, să fie pentru sufletul ei.

Și iar să fie sfintei mănăstiri 2 sălașe de Țigani din parte<a> jupănesii Radii.

Și iar au dat Drosul post. sfintei mănăstiri satul Dragoaia tot, cu tot hotarul și din Gabrov parte<a> lui toată și din Mărăcini parte lui toată și 3 sălașe de Țigani; însă după moarte lui să le ia călugării aceste moșteniri, sate și Țigani, iar cât*u* va fi Drosul post. viu, să fie această moștenire și Țigani la mâna lui, pentrucă sluga domniei mele Drosul post. multă vreme au petrecut cu jupâneasa lui Rada și în viața lui fi din trupul lui nu i-au dat dumnezeu.

Deci cându au fost în zilile Radului voievod Șarban, iar Drosul post. cu jupâneasa lui Rada, ei au socotit și au cugetat în inima lor și s'au făgăduit către dumnezeu, pre care din ei va apuca moarte, iar ei să să îngroape acolo la sfânta mănăstire, ce s'au zis mai sus și să vie călugării ei singuri dela sfânta mănăstire să ia trupurile acestor boeri ca să-i îngroape și după moarte lor să-i grijască călugării cu toate paminte²⁾ ce va trebui.

Și au dat acești boeri ale lor moșteniri, sate, Țigani, ce s'au zis mai sus, la sfânta mănăstire, de a lor bună voie și pentru sufletul lor și a părinților, ca să le fie pomană în veci. Și am*u* văzut*u* însumi domnia mea carte<a> Radului voievod Șarban și carte<a> părintelui vlădicăi chir Lucăi mitropolitului și carte<a> acestor boeri la mâna călugărilor, făcută cu mare blestem.

¹⁾ Aici este o lacună a copistului.

²⁾ în loc de «pomenile».

Dreptu aceia și domnia mea așăjde am înoit și am întărit aceste cărți toate cu această carte a domnii mele. Și am dat însumi domnia mea sfintei mănăstiri, ca să-i fie această moștenire toată, sate, Țigani, ce s'au zis mai sus, ca să-i fie moștenire ohabnică și dumnezeeștilor călugări întru hrană și de petrecere, iar ceterilor vecinică poménire și de niméni să nu fie clătit, pesté zisa domnii mele.

Că iată și mărturii am pusu domnia mea: Ianache mare ban al Craiovei și jupân Ghiorghie mare vor. și jupân Vintilă mare log. și Dedul vist. și Léca spat. și Mihalache stol. și Bratul comis și Lupul păh. și Bernat post.

În Târgoviște, Ap<rilie> 24 zile, leat 7123 <1615>.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Bucovăț, nr. 722 f. 390—391.

Copie rom.

334

1615 (7123) Aprilie 26, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și precabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alixandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierilor domniei mele lui Badea postelnic și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în satul Greci, partea de ocină a Neagăi și a sorei ei Caplea, ficele lui Dragul, toată, din câmp și din pădure și de peste tot hotarul, oricât se va alege, fiindcă această ocină a cumpărat-o Badea postelnic, încă dinainte vreme, în zilele răposatului Ștefan voevod, dela Neaga și dela sora ei Caplea, pentru 2000 aspri gata, fiind în cursul anilor atunci 7100 <1592>. Și de atunci până astăzi a tot ținut Badea postelnic cu bună pace. Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Caplea, sora Neagăi, a ridicat pâră înaintea domniei mele. Și așa a pârît înaintea domniei mele că acei 2000 aspri mai sus spuși i-a luat atunci sora ei Neaga, iar Caplei nu i-a dat din acei bani, niciun ban. Și după aceia, Badea postelnic a dat înaintea domniei mele și alți 2000 aspri Caplei, sora Neagăi. Și s'au întocmit în fața domniei mele de a lor bună voie.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea boierului domniei mele lui Badea postelnic, ca să-i fie ocină dedină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților săi și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și Mihalache mare stolnic și Bratul mare comis și Lupul mare paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Ispravnic Vintilă mare logofăt.

Am scris eu, Stanciul logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, Aprilie 26 zile, dela Adam până astăzi cursul anilor, în anul 7123, <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLII/7.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din 1806.

335

1615 (7123) Aprilie 27.

Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele acestor oameni, anume Stoica și Stan de Mititei, ca să fie volnici cu cartea domniei mele de să ție toată partea de ocină și de moșie a verului ci-l cheamă pre nume Mihail, de în sat, de în câmpu, de în pădure și de în apă și de în uscat și despre toată ocina, oarecât se va alége de preste tot hotarul, până i-au fost dereaptă ocină de moșie a lu Mihail.

După acéia, Mihail, el și cu frații lui, ei au fost furat neștiți ai lu Urmeși și ai lu Dragomir Pleșoe de în Draghiești, încă în zilele răposatului moșului domniei mele Alixandru voevod. Dup'acéia, l-au prinsu fur de față și au vrut să-l spânzure. Intr'acéia Mihail și cu frații lui și cu muma-sa, ei au mersu de-au căzut cu mare rugăciune la Stoica și la Stan de în Mititei să nu-l lase să-l spânzure și să-l peerză, ci să facă bine să dea ce vor da să-l scoată. Intr'acéia Stoica și Stan, ei nu se-au îndurat să-l lase pre Mihail să peeră, ce-au dat aspri 700 de argint și 12 capre cu lapte, de l-au scos dela ștreangu și de în peire și le-au fost făcut și cărți pre moșia lui, cum să o ție acești oameni ci sănt mai sus scriși Stoica și Stan, în cărțile răposatului moșului domniei mele Alixandru voevod.

Deci, de în zilele răposatului moșului domniei mele, tot o au ținut până în zilele răposatului Mihail voevod. Iar când au fost în zilele răposatului Mihail voevod, iar Mihail cum au făcut și cum se-a brodit, până le-au furat cărțile, ci le-au fost făcut atunce. Deci, de atunce până acum în zilele domniei mele, tot au fost Stoica și Stan fără moșie și fără aspri, ci l-au fost plătit de într'acéia voevod.

Iar cându iaste acum, în zilele domniei mele, iar l-au apucat ca să le plătească acei bani ce sănt mai sus scriși, el n'au avut cu ce-i plăti, ci iar le-au dat ocina toată, ci e mai sus scrisă, denaintea domniei mele și denaintea a tot divanul domniei mele de a lui bună voe, fără nici o silă. Intr'acéia am dat și domnia mea Stoicăi și lu Stan, ca să le fie ocină ci-i mai sus scris, oha|a|bă,

lor și feciorilor, c'au fost di faț<ă> Stoica și Stan cu Mih<a>il ș-au rămas Mih<a>il de lége denaintea domnii mele. *Și altfel să nu fie, peste spusa domniei mele. Ispravnic Gheorghe mare vornic.*

Scris <de> Idoxie logofăt, luna Aprilie 27 zile, leat 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Așez. Cult. Nic. Bălcescu. 86/P.IX/6.

Orig. rom., hârtie filigran, pecete aplicată.

336

1615 (7123) Mai 2, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Neagul al lui Gorgan și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, că să-i fie un loc de casă în sat la Sebiceu, pentru că a cumpărat dela Stanciul al lui Ciochină, pentru o iapă cu mânz. Inșă să se știe: în lungime 50 de stânjeni iar în lățime 30.

Iar după aceia, să se știe că a înfrățit Stănilă pe fiul său vitreg Neagul pe ocina lui, a patra parte, dar din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și din munte și de peste tot hotarul. Dar Neagul pentru frăția lui, el a adus în casa lui Stănilă: 4 boi și 2 vaci și 3 cai și 15 oi și 3 stupi și 2 porci. Astfel, s'au înfrățitei de a lor bună voie, cu știrca tuturor megiașilor din jurul locului. Și au pus ei și blestem, care om va încerca să strice această întocmire, acel om să fie de trei ori blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia.

După aceia, iar a cumpărat Zărnă ocină dela Stoica, fratele lui Zărnă, pentru 1140 <aspri>. Și iar a cumpărat Zărnă ocină dela Stanciul, pentru 450 aspri gata. Și iar a cumpărat Zărnă ocină dela Stoian dela Sebiceani, pentru 420 aspri gata și pentru 8 ferdele de grâu. Și aldămaș 40 aspri și un ferdel de pâine. Au fost acolo martori: din Sebiceu, Vlădan și popa Stan și Badea și Dragomir și popa Oprea și Vlădan, și încă mulți megiași ce nu sunt scriși aici.

De aceia, am dat și domnia mea lui Stănilă și fiului său Neagul, ca să-i fie ocina mai sus spusă dedină lui, ohabă și fiilor lui și nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori le pune domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă logofăt și Dediul vistier și Leca spătar și Mihalache stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Ispravnic jupan Ventilă mare logofăt.

Fu, Neagoc logofăt, am scris în Târgoviște, luna Mai 2 zile, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XIV/2.

Orig. slav., hârtie, pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din 1860.

337

1615 (7123) Mai 3. Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui popa Ghinea din Râmnic și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în satul Bujorani lângă Râmnic, însă partea lui Albul toată și a jupaniței Stanca toată și partea jupaniței Neacșa toată, sora lui Albul, fiii lui Ivanco cel bătrân, strămoșul popei Ghinea și preotesei lui Anca.

Și încă să mai fie lui popa Ghinea ocina Uliță, însă partea strămoșului său Ivanco toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și din dealul cu vie și cu mori, cele din sus toate. Iar dela vadul de moară, cel de jos care se cheamă Maricica, să fie popa Ghinea două părți, pentru că este a lui veche și dreaptă ocină și de moștenire, dela moși strămoși. Dar să se știe, să fie singur popa Ghinea din ocina dela Bujorani din partea boierească a treia parte și din Uliță tot a treia parte, de peste tot hotarul, pentru că au fost trei moși peste partea boierească din Bujorani. Și din Uliță, iar au fost trei moși. Deci popa Ghinea a ținut toată partea strămoșului său Ivanco de peste tot, a treia parte; și a tot ținut popa Ghinea aceste ocine mai sus spuse cu bună pace.

Și după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele, Berinca logofăt a ridicat pâră înaintea domniei mele, pentru ocina din Bujorani și din Uliță, despre care s'au scris mai sus, partea lui Ivanco cel bătrân. Și așa pâră pe popa Ghinea înaintea domniei mele, că au înfrățit Ivanco cel bătrân cu frații lui Radul și Oprea, pe Radul din Plopul, peste aceste ocine, despre cari s'a spus mai sus, peste a patra parte și că nu au fost trei moși, ci au fost patru moși, ca să fie Berinca logofăt ocină mai multă. Dar popa Ghinea s'a plâns înaintea domniei mele că nu s'a înfrățit Ivanco cel bătrân, strămoșul lui popa Ghinea cu Radul din Plopul, peste partea lui de ocină nici mult nici puțin, ci a înfrățit numai Radul, strămoșul lui Berinca logofăt, pe Radul din Plopul peste a patra parte de ocină din partea lui. Și la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Radul voevod, fiul lui Radul voevod, cursul anilor era atunci 7051 <1543> și cartea lui

Alexandru voevod, fiul lui Mircea voevod, cursul anilor 7078 <1570> în mâna popei Ghinea, că n'a înfrăiit Ivanco cel bătrân pe Radul din Plopu pe partea lui de ocină, ci a ținut Ivanco cel bătrân partea lui toată deplin. Astfel a rămas Berinca logofăt de lege și de judecată dinaintea domniei mele și dinaintea întregului divan al domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui popa Ghinea, ca să-i fie aceste ocine ce s'au spus mai sus, dedine lui și de ohabă, lui și nepoților și strănepoților săi și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistiari și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic Vintilă mare logofăt.

Am scris eu, Stanciul, în minunata cetate de scaun Târgoviște, luna Mai 3 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnicului, XXXIV/55.

Orig. slav. perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom.

338

1615 (7123) Mai 10.

Scris-am cartea vlădiciei mele acestor megiiși, anume: Gheorma, feciorul Radului Stoican den Ciutura și Preda, feciorul Radului din Ghia și cu feciorii lor, câți dumnezeu le va da, ca să aibă a-și ținere în pace și slobozi ocinile lor și moșiile lor ce le-au rămas lor dela părinții lor.

Însă când au fost acum, în zilele domnului nostru, de multe ori, pentru o parte de ocină ce au ei în sat, în Ciutura, însă a treia parte de ocină din sat, iar când a fost apoi, ei iarăși s'au socotit, ca niște oameni buni și înțelepți, de s'au tocmit și s'au împăcat, denaintea vlădiciei mele și denaintea a mulți boiari și a oameni buni, cum să-și fie Preda și Gheoca de ocină și Gheorman iarăși cu feciorii lor altă jumătate de ocină, cum au ținut mai dinainte vreme și părinții lor și moșii lor și să fie pace bună între ei și între feciorii și întru nepoții lor și nici odinioară să nu să mai ridice cu pizmă și cu vrajbă a împresura sau a băntui unii pre alții, ci să fie frățeste cum iaste mai sus scris.

Încă după acéia, ei au pus și au blestemat: care dintre ei nu vor ține aciastă tocmeală, cum iaste mai sus scris, au feciorii lor au rudeniile lor sau alți săteni, acel om să fie procler și afurisit și de vlădicia mea, și cu proclerul Ariia și cu ceia ce au răstignit pre domnul nostru Isus Hristos și într'altu chip să nu fie, că așa e porunca vlădicia mele.

Și au fost la această tocmeală boiari, anume: Mircea armaș *din* Fratoștița, Radul Mălinescul, Iane *din* Pleșoi și Simion *din* Bașco, State *din* Mănești, Cărste *din* Gioroc, Drăgan *din* Radeștii.

Și am scris cu, Efrem, eclesiarhul mitropolii, Mai 10, 7123 <1615>.

Arh. St. Buc., Condiica mării Jitianu, nr. 723 f. 532v—533.
Copie rom.

339

1615 (7123) Mai 15.

† Să se știe că au avut Stamate comisul și Dumitru de Filiaș ocină în sat în Jupânești și în Crasna, dentr'ămădooi satelé de preste tot locul, a șasea parte de moșia lor; deci în sat în Crasna el au ținut, Stamati comisul și cu Dumitru de Filiaș, iar în Jup<ă>nești cine le-au fost frați lor pre ocină, însă Radul Paște și Neagoe al Arcăi și iar Radul, ei au vrut ca să arunce pre Stamate com<is>ul și pre Dumitru și așa zică că n'au avut moși lor parte în Jupânești, pentru'au avut ei pără cu alți boeri mai dinainte vremé, cu alți boeri ce le-au fost căzut pentru satul Jupânești, deci moși lu Stamat comisul și a lu Dumitru, ei n'au vrut să le fie într'ajutori la pără și la cheltuial<ă>, ca să-ș scoată moșia toți depreun.

Iar apoi, ei i-au socotit cu mulți boeri, carii au fost și mai bătrâni și au știut de acele tocmele și pără ș'au aflat cum când au purtat Radul Paște și cu Arca, tatăl lui Neagoe și cu iar Radul, ei au fost depreun cu moșul lu Stamate com<is> și a lu Dumitru și la pără și la cheltuial<ă> pân au scos satul Jupânești. Și încă au cheltuit moșul lu Stamate com<is> și a lu Dumitru 300 de aspri turcești și un cal bun.

Drept accia, s'au tocmit Radul Paște și cu Neagoe, feciorul Arcăi și Radul cu Stamate com<is> și cu Dumitru de a lor bună voc și au lăsat ca să ție Stamate com<is> și Dumitru și din Jup<ă>nești a șasea parte de preste tot locul, ca și di în Crasna.

Și s'au tocmit dinaintea a mulți boieri, anume: Pătru log. *din* Goești și Hamza *din* Părăiani și Andronic *din* Albeni și Zaharia *din* Rogojina și Staico *din* Ohaba și Drag<o>mir *din* Fărcășești și Părvul *din* Vălcănești<i> și Udriște *din* Roșia și Stanciul Colca *din* Bibești<i> și Necula *din* Cătun și Barbul *din* Poian<a> și Danciul și Bengoe *din* Tărg Ghil și încă mulți boeri făr câți nu simt scriși, au fost la tocmeală.

Scris luna Mai 15 zile, leatul în curs 7123<1615>.

Arh. St. Buc., Ep. Rânnic, Cluj.
Orig. rom., hârtie, 12 peceti inclare, aplicate.
Copie rom. la Acad. R.P.R., ms 2083 f. 24r.

1615 (7123) Mai 19, Târgoviște.

† În Hristos dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Radul voevod, fiul răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei încă și al părților de peste munți, Amlașului și Făgărașului herțeg, am binevoit domnia mea cu a mea bună voință, cu cinstită și luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu, care m'a proslăvit pe mine și cu slavă m'a ridicat pe scaunul răposatilor părinți ai domniei mele.

Iată am dăruit și domnia mea acest întru totul cinstit și cu frumoasă față și preacinstit, care stă deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest hrisov al domniei mele, sfintei dumnezeescții și marei patriarhii din cetatea Alexandrii, unde este hramul sfântului și întru totul laudatului apostol și evanghelist Marcu și preacinstitului și preacuviosului și asemenea apostolilor și învățătorului lumii și al doilea scaun, sfințitului papă patriarhului chir Chiriil al Alexandriei și întregului sobor al sfintei patriarhii, trăitor în acest lăcaș, ca să-i fie sub stăpânirea sfintei patriarhii mănăstirea din Țara noastră Românească, care se cheamă Stănești, unde este hramul uspeniei preasfintei stăpânei noastre de dumnezeu născătoare și pururea fecioară Maria, să fie metoh sfintei patriarhii.

Pentru că această mai sus zisă mănăstire a fost zidită din temelie de bunicii răposatilor dregători ce se cheamă Buzeștii, anume jupan Mogoș banul și fiul său Mogoș spătarul și Giura logofătul, încă în zilele răposatului Io Petru voevod Călugărul, ce se chema Paisie, când a fost cursul anilor 7045 (1537). Astfel au miluit ei pe această mai sus zisă mănăstire cu sate și cu Țigani și cu averi și cu vite cu cciace stăpâneau. Iar pe urmă, au tot fost această mai sus zisă mănăstire din neam în neam urmașilor din neamul lor, până ce s'a întâmplat și Buzeștilor să se odihnească din această lume. Și au rămas această mai sus zisă mănăstire în stăpânirea jupaniței Maria, marea băneasă a jupanului Ianache Catargiul, marele ban al Craiovei și a fratelui ei, jupan Radul postelnic, fiii jupanului Radul Buzescul fost mare clucer.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, însă în al cincilea an din domnia domniei mele, s'a întâmplat preasfințitului și de dumnezeu alesului și asemenea apostolilor și învățătorului lumii, papă și patriarh chir Chiril din cetatea Alexandria, să vină în țara noastră pentru a cerceta legea pravoslavnicilor creștini și a petrecut câțeva vreme în odihnă în țara noastră. Deci jupanița Maria, marea băneasă și fratele ei jupan Radul postelnic, fiii răposatului jupanului Radul Buzescul clucer, ei au venit înaintea domniei mele și înaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele în marele divan și au închinat această

mai sus zisă mănăstire a lor, de a lor bună voie, să fie metoh sfintei patriarhii, ca să aibă a se hrăni călugării și rugătorii și poslușnicii și călătorii lăcașului sfintei patriarhii, din venitul mănăstiresc, pentru sufletul moșilor, părinților, ctitori de mai nainte și pentru sufletul părinților Buzești și pentru sufletul lor, ca să le fie de veșnică pomenire. Și au făcut ei și carte dela mâna lor, să stea în sfânta patriarhie și cu mare blestem și cu tocmală, ca cine va fi trimis de sfânta patriarhie de soborul ei să fie namestnic în această sfântă mănăstire, și să îngrijească de averile și satele și Așigani și de venitul sfintei mănăstiri, să nu aibă a lua dela mănăstire, nici cai, nici boi, nici vaci, nici oi, nici scule, nici ferecături dela sfânta mănăstire, ca să le ducă la sfânta patriarhie, ci numai să aduc tot ce va fi venit mănăstiresc, dela gălețile vecinilor și din datul oilor și din dajdia Țiganilor și din vinărici; astfel să socotească, ce va fi pentru treabă și pentru hrana poslușnicilor și muncitorilor sfintei mănăstiri, după cum a fost obiceiul lor, aceia să oprească deosebit, să le fie peste an; iar ce face le va prisosi lor mai mult, atunci să ducă la sfânta patriarhie să-i fie de folos în fiecare an. Și am văzut și domnia mea aceste toate scrise pe rând și întărite cu pecetea lor.

Pentru aceia, am dat și domnia mea acest hrisov al domniei mele sfintei marelui patriarhii a cetății Alexandrii, ca să-i fie a această mănăstire mai sus zisă Stăncăștii, care s'a zis mai sus, de întărire, iar ctitorilor și închinătorilor de veșnică pomenire, cât timp va sta sfânta patriarhie neclintită în veci, amin.

Încă și blestem: după trecerea domniei mele pe cine va alege domnul Dumnezeu să fie domn Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui. Iar dacă nu va cinsti și nu va întări și nu va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul Dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească și să nu-l întărească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui. Iar care om va strica și va călca și va risipi acest hrisov al domniei mele, acela domnul Dumnezeu să-i nimicească și să-i calce și să-i risipească aici trupul lui și în veacurile viitoare sufletul lui; și să fie blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți, care sunt la Nicheia, și să aibă parte cu Iuda și cu Arie și cu alți necredincioși Iudei, care au strigat atunci asupra sângelui domnului Dumnezeu și mântuitorului nostru Isus Hristos și au spus: «ia-l, ia-l și răstignește-l», sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, este și va fi în vecii vecilor, amin.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic Paraschiva al doilea logofăt.

Și eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea de scaun ce se chiamă Târgoviște, luna Mai 19 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Radul voevod (m. p.)

Acad. R.P.R., Peceți, 184.

Orig. slav, perg., pecete atârnată.

Copie rom. Arh. St. Buc. Mitrop. Țării Rom. CDXLIV/r.

341

1615 (7123) Mai 19.

† Din mila lui dumnezeu, Luca mitropolit al Ungarovlahiei, Câți cu duhul lui dumnezeu se poartă, spune apostolul, aceștia sunt fiii lui dumnezeu, jertfa fiului nimeni nu o poate dobândi, decât cu fapte bune și milostiviri. Căci milă cere dumnezeu și nu jertfa cum singur a spus în Evanghelie, dintre cari mai presus și mai cinstit și mai cuvios este a celor ce doresc a se întări biserica dumnezească, maica primilor născuți prin care dobândim toate tainele lui Hristos și jertfa fiului, mai ales ale mamei bisericilor, care este slăvitul și dumnezeescul tron din Alexandria.

Pentru aceasta, cinstita și iubitoarea de Hristos jupanita Maria băneasa cea mare, a jupanului Enache Catargiul, marele ban al Craiovei și iubitul din inimă al ei frate, Radul postelnicul, fiii răposatului jupan Radul Buzescul cliucerul, au dat și au închinat mănăstirea numită Stănești, unde este hramul uspeniei prea sfintei noastre stăpâne născătoarea de dumnezeu și pururea fecioară Maria, să fie metoh acestui mai sus spus scaun al marelui cetăți Alexandria, pentru întărirea și împuțernicirea acestui sfânt lăcaș și veșnica lor pomenire, anume: în fața smereniei noastre și în fața întregului sobor duhovnicesc care s'a adunat și s'a întrunit în sfânta mitropolie, în ziua sărbătorii sfintei înălțării domnului dumnezeu, mântuitorul nostru Iisus Hristos, preacinstitului părinte chir Matei al Mirelor din mănăstirea Dealului și iubitorului de dumnezeu episcopul de Râmnic chir Dionisie, primul scaun, și iubitorului de dumnezeu, episcopul de Buzeu chir Chiril și altor iubitori de bine episcopi din alte țări cari s'au întâmplat aici, anume: arhiepiscopul de Ohrida chir Partenie și episcopul de Chitra chir Ieremia și cinstitul mitropolit de Dărstor chir Ioachim și înaintea tuturor egumenilor și clerului și preoților și diaconilor, cum a venit jupanita Maria băneasa și iubitul ei frate, Radul postelnicul și au închinat sfânta mănăstire dela Stănești la sfânta patriarhie din cetatea Alexandria, să fie veșnic metoh, pentru întărirea și hrana și miluirea mai sus numitului scaun. Pentru că în această vreme a venit preafericitul și preasfințitul și asemenea apostolilor și al doilea

scaun sfințitul papă și patriarh din marca cetate Alexandria, chir Chiril, în această țară a Ungrovlahiei pentru cercetarea neamului creștinesc, în zilele binecinstitorului și de Hristos iubitul și prealuminatul domn, Io Radul voevod, fiul răposatului Mihnea voevod și ne-a binecuvântat pe noi și ne-a învățat. Și fiecare după puterea sa l-a miluit. Acești mai sus spuși boieri au dat și au miluit cu această mănăstire mai sus zisă dela Stănești, pentru că au socotit și s'au gândit pentru pomenirea strămoșilor și părinților lor.

Pentru aceasta, au închinat mai sus numita mănăstire să fie metoh acestui lăcaș, ca să fie pomeniți în veci. Și au închinat cu câteva sate și cu toate averile și haine și feloane și ferecături mănăstirești și dobitoace, numai să fie volnic mai sus zisul sfânt patriarh cu călugării săi, pe cari îi va trimite la metoh pentru ascultare, să nevoiască ca oameni credincioși, să adune averile agonisite, să fie deajuns locului. Și dacă este de prisos să trimită la mai sus numita sfântă patriarhie din Alexandria, la sfântul patriarh.

Încă și după trecerea fericitului patriarh, cine va fi urmaș al sfintei patriarhii Alexandria, să fie singur volnic cu mai sus zisul metoh pentru vecinica lor pomenire și nemutat și neclintit în veci. Și cine va încerca să strice această orânduire pe care au făcut-o acești mai sus ziși boieri iubitori de Hristos, să fie blestemat și afurisit de cei 318 părinți, cari sunt în Nicheia. Aceasta cu adevărat să se știe dela Hristos, amin.

S'a scris în Mai 19, 7123 (1615).

Luca Mitropolit al Ungrovlahiei ¹⁾.

† Al Mirelor Matei ¹⁾.

† Dionisie episcop de Râmnic.

† Chiril din Buzeu, episcop

† Al Ohridei Parthenie ¹⁾.

† Al Dristei Ioachim ¹⁾.

Arh. St. Buc., M-reca Zlătari, II/4.

Orig. slav. hârtie, pecete aplicată, acoperită cu foiță, deteriorată

Cu o trad. rom. din 1794.

Copie slavă la Acad. R.P.R., CLXXXIII/19.

342

1615 (7123) Mai 26, Târgoviște.

† Scrie jupan Ventil mare logofăt aceasta a mea carte ca să se știe că acest loc den Târgoviște < > fostu-l-au cumpărat Chisar vornicul dela oroșani și au făcut case. Deci atunce, în zilele Mihnei voevod, cându au fost Chisar

¹⁾ Grecește în orig.

vornic mare el au făcut locul vânzătoriu cu case cu tor. Deci eu l-am cumpărat dela Chisar vornicul, derept zoo de galbeni de'naintea Mihnei voevod și a tuturor boiarilor și cu știrea tuturor oroșanilor, ce l-am ținut și am șezut în case pân mi se-au prinsu pribegie. Ce am venit în zilele lu Șerban voevod den pribegie; deci ni-am luat lucul și mi-am făcut case și grădini, cât mi-au tribuit.

Iar cându au fost acum, în zilele domnu nostru Radul voevod, feciorul *Mihnei* voevod, cât locu nu mi-au trebuit den cestu loc al mieu, eu l-am dat sfintei beséreci den Târgoviște, ce iaste hramul s<ve>ti arh<a>nghe<e>lui Mihail, însă locul cestu de preste cale, care iaste despre besérecă, pentru sufletul mieu și al părinților miei, că să ne fie pomén<ă>, iar sfintei beséreci întărire.

Iar după moartea noastră, să n'aib'nimenile den ruda mea a lua locul ce am dat besérecii, nici feciori, nici nepot, nici văru primare, nici un om, iar care om va vré să ia locul și va sparge poména noastră, să fie bléstemat și afurisit de 318 de *părinți* ce sânt întru în Necheia.

Aciasta am scris. Și au fost mulți boiari mărturie cându l-am dat acestu locu sfintei beséreci. Și au fost popa Thanasie preot la această sfântă besérecă. Și într'altu chip să nu fie preste a noastră zisă.

A scris Lep<ă>dat în Târgoviște, luna Mai 26 zile, vâleat 7123 (1613).

Dat-amu eu, Ventilă logofătul.

Arh. St. Buc., Depuneri particulare sub dată.

Orig. rom. hârtie. pecete inelară aplicată, acoperită cu foită.

343

1615 (7123) Mai 28, Târgoviște.

Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Albul Robul și lui Bătrânul, fiii lui Radul și cu fiii lor, câți dumnezeu le va da, ca să le fie ocină la Steanca dela baltă, însă din partea lui Neagoe Meiu<t> din Berilești. Însă să se știe zo de stânjeni din câmp și dela baltă și cu vatră în sat, de peste tot, oricât se va alege de peste tot hotarul, însă dela Dunăre până la Giungii, fiindcă a cumpărat Albul cu fratele său Bătrânul, acești mai sus spuși stânjeni de ocină dela Neagoe Meiotă armaș pentru 1000 aspri gata și pentru 6 oi cu lapte, prețul lor 1020 aspri.

Și iar să fie lui Bătrânul, fiul lui Giungea, ocină la Steanca din partea lui Neagoe Meiotă zo de stânjeni din câmp și din baltă și din uscat și cu vatră în sat, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, dar dela Dunăre până la Giungia, fiindcă a cumpărat Bătrânul, fiul lui Giungea, acești stânjeni de ocină ce s'au spus mai sus dela Neagoe Meiotă, pentru 2100 aspri toți gata.

Și iar să fie lui Manea și Toma, fiii lui Balca din...¹⁾ ocină la Steanca, însă din partea lui Neagoie Meiotă stânjeni din câmp și din baltă și din uscat și cu vatră în sat, de peste tot locul, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, tot, dela Dunăre la Ciungi, fiindcă cumpărat Manea și fratele său Toma dela Neagoc Meiotă pe 6 oi cu lapte și pe 6 capre cu lapte. Și a vândut Neagu Meiotă părțile lui de ocină ce s'au spus mai sus de bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Și încă au mai fost atunci la tocmeala lor mulți oameni buni megiași martori și aldămășari, dar pe nume: din Bădeni, Drăgoiu și Cârștilă și Radul iar dela Steanca, Căzan și Neagul și Malcea și Frătica și Costea și Sava și din Futești, popa Dumitru și Albul și Ciovârta și Guica și din Păpeni, Lazar și Ducul și mulți oameni cari nu sunt scriși aici.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Albul Robul și lui Bătrânul și lui Manea și lui Toma, ca să le fie ocină dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Dediul mare visticier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Beroad mare postelnic. Și ispravnic Vintilă mare logofăt.

Și eu, Lepădat logofătul, am scris în ceratea de seaun Târgoviște, luna Mai, 28 zile și dela Adam, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Să se știe că aice în cestă carte mare au fost trei frați, ci Bătrânul ș'au dat parte lui, dentra această carte au dat lu Tudoran șe lu Nedelco, feciorii lu Mușat, stânjini zo șe i-au dat, derept 1800 de bani²⁾.

Agh. St. Buc., Căpîi particulare, sub dat.
Fotocopie slavă.

344

1615 (7123) Mai 31, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod <dă domnia mea această poruncă> a domniei mele, jupaniței Samfirei, care a fost a lui Dragotă postelnic din Borăscul, fiica

¹⁾ loc șters în text.

²⁾ Adausul final, românește în text.

jupaniței Boicâi și cu fiii ei, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie satul Coțofeni tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul din câmp <și din apă și din pădure și> din baltă și de pretutindeni, ori cât se va alege, de peste tot hotarul, din hotar până în hotar, pentru că a fost acel sat Coțofanii al jupaniței Samfirei de moștenire de la mama ei, jupanița Buica și a fost satul Coțofeni . . . amestecat cu satul Ivâncoții, nedespărțit.

Iar după aceea, când a fost în zilele răposatului bunic al domniei mele Alexandru voevod, iar Miclea logofăt, tatăl jupaniței . . . tot satul Ivâncoții cu Preda tot din Ivâncoții, pentru că a fost satul . . ., astfel au luat Miclea logofăt și Preda postelnic dinaintea răposatului Alexandru voevod 12 boieri hotarnici, pe răvașe domnești, iar apoi . . . semnele de la marginea lacului pe marginea Purcăreșului până în apa Jiului. Preda postelnic, de a luat din sat din Ivâncoți jumătate de ocină și cu vecinii însă ocina care a fost din sus, iar Miclea logofăt . . . din ocina care a fost din jos.

După aceea, Miclea logofăt, el a pus ocina . . . și au împărțit satul amândoi în două. Și a tot ținut Miclea logofăt ocina lui și cu <vecinii> câți se vor afla în partea lui, cu bună pace . . . răposatului Mihail voevod. Iar după aceea, când a fost mai pe urmă, iarăși în zilele . . . jupaniței Samfira și după moartea lui Preda postelnic, iar Dragotă postelnic, soțul jupaniței Samfirei, ei a avut pără înaintea răposatului Mihail voevod cu Preda <postelnic> din Brădești, pentru ocina care a fost din sat din Ivâncoți, mai dintâi . . . Preda . . . pe Dragotă cum au tăiat vecinii lui Dragotă postelnic din Coțofeni hotarul ocinei lui din Ivâncoți, care a fost partea lui. Astfel Preda, el s'a dus la Udrea ban de la Craiova . . . de a aruncat asupra lui Dragotă postelnic două hatalmuri. Apoi, pentru aceasta, Dragotă postelnic el a luat 4 boieri dinaintea lui Udrea ban, anume: Badea vătaf din Hurezi și Badea din Roșia și Pătru din Fărcășești și Drăghici din Șo<mănești> . . . să cerceteze rândul acelu hotar. Deci acei 4 boieri, ei au cercetat și au adevărit cu sufletele lor și au aflat cum că n'a aruncat Preda hatalmurile cu dreptate asupra lui Dragotă postelnic. Și a rămas Preda de lege dinaintea lui Udrea banul. Și a întors Udrea ban acele două hatalmuri îndărăt, la mâna lui Dragotă postelnic.

Iar când a fost mai pe urmă, iar Preda <postelnic n'a voit> să se lase încă așa, ci s'a dus înaintea lui Mihail voevod . . . când era în cetatea Brașovului și iar a aruncat asupra lui Dragotă postelnic grivă 90 de icpe. Apoi Dragotă postelnic iar . . . înaintea răposatului Mihail voevod, de a luat 12 boieri peste acei mai sus ziși, anume: Preda clucer și Pantazi logofăt și Vladul logofăt și Necula . . . și Panait . . . și Vlaicul logofăt și Iliăș clucer și Radul logofăt și Stoian din Breaza și Stanciul din Filiași și Stoica din Ciorăști, să cerceteze rândul acelor hotare . . . vecinii lui Dragotă postelnic, dacă a părut.

Preda postelnic, sau nu. Deci acei 12 boieri ei au umblat și au adevărit, că umblase Preda postelnic dinainte vreme ... cu 4 boieri, de au hotărnicit acea ocină ci a fost toată ocina din Ivancoși .... n'au umblat cu dreptate, ci au umblat rău și strâmb. Apoi acei 12 boieri ei au umblat și au cercetat și au adevărit după dreptate, cu sufletele lor. Și au mutat hotarul pe care-l puseseă acei 4 boieri, pe care i-a purtat Preda postelnic dinainte vreme. Și iarăși... acei 12 boieri, care au fost de încă mai înainte vreme, au umblat în zilele răposatului Alexandru voevod și dinaintea lui Preda postelnic, tatăl lui Preda sulger din Brădești și tatăl jupaniței lui Dragotă postelnic. De aceia Preda postelnic, el a rămas de lege înaintea domniei lui. Și au văzut <domnia mea și cartea> răposatului Mihai voevod de pâra și de rămas scrisă și ... , când a fost cursul anilor 7108 <1599-1600>. Și de atunci până acum a tot ținut jupanița Samfira satul Coșofenii ... cum au hotărnicit acei 12 boieri ... mai sus scrisă, cu bună pace.

Iar după aceia, când a fost acum în <zilele domniei mele>, iar Preda sulgerul, el a ridicat pâra pentru ocina din Coșofeni, ci a fost ... cu Ivancoșii... țară. Și așa ... vremea ... jupanița Samfira deopotrivă cu Preda sulger, ci a ținut ocina ... și am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți <cinstiții dregători ai domniei mele> ... divan ... acești boieri care sunt mai sus scriși ... dacă au tăiat sau n'au tăiat. Deci ... boierii cari sunt mai sus .... ei în nici un chip n'au putut ... Și a rămas de lege și de judecată dinaintea domniei mele ... dinaintea domniei mele din divan.

De aceia am dat și domnia mea jupaniței Samfirei ... în pace și slobod de acum înainte de către Preda sulger și să țină satul Coșofenii tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii ... pe unde au hotărnicit acei 12 boieri dinainte vreme pe vechile hotare și semne, de asemeni să le fie de ocină dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de către nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bârnad mare postelnic și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bârnad mare postelnic. Și ¹spravnic Ventilă mare logofăt.

Și eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Mai 31 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod (m. p.)

Acad. R.P.R., CXXXIV/2.

Orig. slav, perg., șters și pătat, pecete aplicată, acoperită cu foiță.

1615 (7123) Iunie 2, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și milostivului Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Șerban și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Purani, însă din partea lui Dobrotă, jumătate de ocină și din sat și din câmp și din pădure și de peste tot hotarul, cât se va alege, pentrucă a cumpărat Șerban dela Ghinea postelnic și nepotul agăi Leca, de a dat 1000 aspri gata. Și iar a cumpărat Șerban, ocină la Purani din funia lui Vladul, a patra parte și din sat și din câmp și din pădure și de peste tot hotarul, cât se va alege, iar dela Ghinea postelnic, care s'a scris mai sus, pentru 500 aspri gata. Inșă aceste ocine, care s'au spus mai sus, ele au fost vândute mai înainte vreme agăi Leca. Și după accia, au căzut în mâinile lui Ghinea postelnic, nepotul agăi Leca. Și când a fost acum, în zilele domniei mele, acești oameni, cari s'au spus mai sus din satul Purani, ei au răscumpărat ocina lor. Iar acești doi oameni, cari s'au scris mai sus, Dobrotă și Vladul n'au putut deloc să dea să-și răscumpere ocinele lor. Ci s'a aflat Șerban care s'a scris mai sus de a răscumpărat acele părți de ocină, amândouă dela Ghinea postelnic, cum s'a scris mai sus și cu voia tuturor sătenilor și a tuturor megișilor din jurul locului și dinaintea domniei mele.

De aceia, am dat și domnia mea lui Șerban, ca să-i fie ocină și de ohabă și fiilor și nepoților lui și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și Leca mare spătar și Mihalache stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic Vintilă mare logofăt.

Și am scris eu, Dumitru, în minunata cetate de scaun Târgoviște, în luna Iunie 12 zile și dela Adam până astăzi, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

(Pe verso:) Puranii *județul Vlașca.*

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CXXVI/2.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din sec. XVII.

1615 (7123) Iunie 2, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și preabunului, răposatului Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stancul postelnic și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Săcuiani, dar o seliște de casă în sat, care a fost a lui Drăguș dinainte vreme și cu locuri la câmp, oricât se va alege și locurile din câmpul de sus și din jos, pentrucă a cumpărat Stancul dela Buiac, pentru 21 taleri de argint, încă în zilele lui Ștefan voevod.

Și iar a cumpărat Stancul postelnic ocină la Săcuiani, însă o curătură de pădure la Puscu, care a fost dinainte vreme a lui Epure, fiindcă a cumpărat Stancul dela Buiac pentru 400 de bani și pentru 2 ferdele de mei și pentru 2 ferdele de orz, încă în zilele răposatului Mihai voevod.

Și iar cumpărat Stancul postelnic ocină la Săcuiani, însă o seliște de casă în sat, care a fost dinainte vreme a lui Barbul și cu locuri la câmp oricât se va alege, fiindcă a cumpărat Stancul dela Stoica dela Săcuiani, pentru 2000 de bani și pentru doi boi încă în zilele răposatului Mihai voevod.

Și iar a cumpărat Stancul ocină la Săcuiani, însă din partea lui Buiac, o seliște de casă în sat, care a fost dinainte vreme a lui Epure și cu locuri dela câmp, oricât se va alege și din câmpul de sus și din jos, fiindcă a cumpărat dela Pătru și dela Balea pentru 800 de bani și pentru un cal și pentru o iapă, încă în zilele răposatului Mihai voevod.

Și iar a cumpărat Stancul postelnic ocină la Săcuiani, însă seliștea lui Vlăduțul din sat și cu locuri din câmp, oricât se va alege, fiindcă a cumpărat Stancul dela Marco și dela Pătru, fiul lui Vlăduțul și dela Pătru și dela Stoica, pentru 2700 de bani, încă din zilele lui Șerban voevod.

Și iar să fie lui Stancul ocină la Săcuiani, însă din partea lui Stoica, cât se va alege nevândută, jumătate și din câmp și din pădure și din apă și cu un vecin, anume Stan Răul, fiindcă a cumpărat Stancul dela Stoica, pentru 4000 de bani, încă din zilele lui Simion voevod. Apoi cealaltă jumătate de ocină din partea lui Staicu cât se va afla că nu e vândută, să fie la mână lui Neagoe, fiul lui Stancu. Și au vândut acești oameni, care s'au spus mai sus, părțile lor de ocină de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor, din sus și din jos și din jurul locului.

Și au venit înaintea domniei mele mulți oameni buni, anume: dela Săcuiani, Neagoe cel bătrân și Buiac și Vladul și Neagoe fiul lui Stoica și dela Secătură, Lepădat și dela Târgșor, Tudoran de au mărturisit dinaintea domniei mele că a cumpărat Stancul această ocină care s'a zis mai sus și fără nici o silă.

Pentru aceasta, am dat domnia mea lui Stancul, ca să-i fie ocină, ohabă, fiilor lui și nepoților și strănepoților și neclintit și neatins, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus lor domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și Leca mare spătar și Mihalache mare stolnic și Bratul mare comis și Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic Ventilă mare logofăt.

Și am scris eu, Stepan logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 2 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7123 (1615).

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLXXIII/25.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din 1860.

347

1615 (7123) Iunie 2, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și precabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Stepan logofăt și fiului său Neagoe și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în satul Săcuiani însă din partea lui Ivan, fratele lui Neagoe, socrul lui Stepan logofăt, patru ogoare la câmp și cu grădină în vatra satului, fiindcă a cumpărat sluga domniei mele Stepan logofăt dela Neagoe și dela Tudor, fiii lui Ivan și dela Velica, nevasta lui Ivan, pentru 1020 aspri gata. Și iar a cumpărat Stepan logofăt și fiul său Neagoe un ogor din josul satului, care este lângă sat, dela jupanița Ana și dela fiica ei Stanca și dela ginerele ei, anume Vladul, pentru 230 aspri gata. Și au vândut acești numiți oameni, aceste mai sus spuse ocine de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului, din sus și din jos și dinaintea domniei mele.

Și încă au fost atunci la întocmirea lor martori oameni buni și bătrâni, anume: Neagoe cel bătrân și Buiac și Stancul postelnic și Neagoe, nepotul lui Neagoe cel bătrân din satul Săcuiani și din Secătură, Gheorghe și Stoica.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea slugii domniei mele lui Stancul logofăt și fiul său Neagoe, ca să le fie ocină de dedină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților săi, de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punc domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Dedul mare vistier și jupan Leca mare spătar și Mihalache mare stolnic și Bratul mare comis și Lupul mare paharnic și jupan Bernadi mare postelnic. Și ispravnic Vintilă mare logofăt.

Și am scris eu, Stanciul din Olănești, luna Iunie 2 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLXXIII/18.

Orig. slav. perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din 1860.

348

1615 (7123) Iunie 5, Târgoviște.

Scrisoare<a> lui Dobre județul din Craiova dă danic la mănăstire o moșie și o vie.

Scris-am eu, Dobre județul, a mea carte, feciorul lui Dumitru din Craiova pentru că am dat eu și am închinat la sfânta mănăstire la sfete Dumitrie la Jăitianul, care iaste închinată la sfeta Gora la sctâi Pavel, pentru că m'am închinat eu pentru blagoslovenii și pentru multe păcate ale mele cu partea mea cu totă dă moșie și cu via după a mea moarte și niménile treabă să n'aibă după morte mea.

Iar cine va avea amestecul sau treabă în moșia mea sau în via mea, el să-ș caute până sântu eu viu și cu sufletu; iar deca voi muri eu și să va afla cineva să caute de moșia mea și de via mea și de partea mea den bucate și de casele mele, cine va da într'altă parte, sau într'altu loc și să nu le dea unde le-am închinat eu cu sufletul meu, acel omu să fie blestemat și proclat de 318 *părinși* și să n'aibă unde muri după mine.

Și mărturie iaste: Ivan și Mihai și Neagomir și un grămatic anume Hera. Și era într'acea mănăstire un egumen ce-l chema Vichentie.

Iunie 5 zile leat 7123 <1615>.

Arh. St. Buc., Condica m-cii Iirianu, nr. 723 f. 506.

Copie rom.

349

1615 (7123) Iunie 5, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și preabunului, răposatului Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această

poruncă a domniei mele lui Voicu armaș și lui Buiac, fiii lui Barbul cel bătrân din Săcuiani și cu fiii lor, câți Dumnezeu le va da, ca să le fie ocină la Săcuiani, însă o seliște de casă în sat, care a fost a lui Barbul dinainte vreme și cu locuri din câmp, care au fostu ale lui Mustea, dinainte vreme, oricât se vor alege și din câmpul de sus și din jos și cu o curătură din pădure dela Puscov, oricât se va alege, fiindcă a cumpărat Barbul cel bătrân și cu fiii lui, Voicu armaș și Buiac, dela Staico din Săcuiani, pentru 4400 bani, încă în zilele lui Simeon voevod.

Și iar cumpărat Barbul cel bătrân și cu fiii lui, Voicu armaș și Buiac, ocină la Săcuiani, însă dintr'o cumpăratură ce a cumpărat Stancul postelnic, dela Staico, din Săcuiani a patra parte și din câmp și din pădure și din apă, oricât se va alege, fără o seliște ce-a cumpărat-o Stancul dela Staico dinainte vreme, fiindcă a cumpărat Barbul cel bătrân și cu fiii lui, Voicu armaș și Buiac, dela Stancul postelnic pentru 1000 bani, încă în zilele lui Simion voevod. Și încă să se știe cum a schimbat Barbul cel bătrân cu Stancul, de a dat Barbul o seliște de casă în sat lui Stancul, ce a fost de moștenire a lui Mustea, iar Stancul a dat altă seliște de casă în sat lui Barbul cel bătrân, ce a fost a lui Barbul dinainte vreme.

Astfel, când a fost atunci, nu au putut să facă cărți pentru această ocină mai sus spusă. Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Voicu armaș și cu fratele său Buiac, fiii lui Barbul cel bătrân, ei au venit înaintea domniei mele cu mulți megiași buni din sat, anume, Neagoe fiul lui Staicu, care a vândut această ocină și Neagoe Budăscul cel bătrân și Buiac și Stanciul al Tudorei și Ion și Dragomir și Pătru și așa au mărturisit înaintea domniei mele că a vândut Staico această ocină de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului.

Pentru aceasta, am dat lui Voicu armaș și lui Buiac, fiii lui Barbul cel bătrân, ca să le fie ocină, ohabă filor lor și nepoților și strănepoților și neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și Dediul mare vistier și Leca mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Bratul mare comis și Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic Vintilă mare logofăt.

Și am scris eu, Stepan, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 5 zile, dela Adam, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Tâcii Rom., CLXXIII/19.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din 1860.

1615 (7123) Iunie 6, Târgoviște.

† Cu mila lui dumnezeu, creștinul Vlad ¹⁾ voevoda, domnu a toată Țara Ungurenilor Rumăini, fiul marelui și preabunului răposatului Mihni voevoda, nepotul bătrânului și preabunului, pururea pomenitului răposatului Alixandru voevoda. Dat-am domnie mea această poruncă a domnii mele lui Dragoș și Manii și feciorilor lor, căț <i> dumnezeu le va trimite, ca să le fie lor ocină în Căpre-rești, însă parte Neagului olariului și a Fătului și a lui Pătru, de preste tot hotarul, din țarină și din sat. Inșă să știe, din Vâlcea Olteanului, pân în păraul Cacovii, căț să va alége de preste tot locul, din hotar în hotar.

Pentru căci că au cumpărat-o Dragoș și frate-său Manea, ficiorul lui Stan croitoriul *din* Ursăști, aciastă ocină mai sus zisă din Vâlcea Olteanului pân în păraul Cacovii, dela Neagul olariul și dela Fătul și dela Pătru, drept o mic și patruzeci de aspri gata, cându s'au răscumpărat satul din vecinie, Căprăreștii, dela Ionașco, ficiorul lui Negre spătariul. Deci neputând birui a plăti, au luat Neagul olariul și Fătul și Pătru pre tot satul asupra, dela Dragoș și dela Manea ficiorii lui Stan croitoriul, pre această ocină, cum iaste mai sus scrisă, de-au răscumpărat această ocină Căprăreștii de cătră Ionașco ficiorul lui Negre spătariul.

Și au fostu atunce la tocmeala lor mulți oameni buni adălmășeri, anume: din Cărligi, popa Șandru și Șandru vătaful și Baico din Cotești, popa Șteful și popa Mane *din* Golești și Drăgan din Ursăști și Stoian și Manea din Bonțăști, Lazăr Streinul și din Cărlige, Dragomir și Stan Țigărlan.

Drept acéia, am dat și domnia mea lui Dragoș și Manii și Stoicăi și lui Vlad și Manii, ca să le fie lor ocină și moșie, lor și ficiorilor și nepoților și strenepoților lor, de cătră nime nepoprită, după zisa domnii mele.

Deci acu am pus și marturi domnie mea pre: giupănul Enachie marele ban de Craiuva și giupănul Gheorghe marele dvornic și giupănul Vintilă *mare* log. și Dediul *mare* vistiarnic și Leca *mare* spătar și Mihălachie stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și giupănul Bernad *mare* postel. Isprav. Vintilă *mare* logofcă>t.

Și eu, Lepădat logofcă>t, am însemnat aici la scară, în cetate în Târgoviște.
Luna Iunie 6 zile, dela Adam până acum cursul șnilor, în anul 7123 <1615>.

Arh. St. Buc., M-rea Râmnic, 17.

Trad. rom.

¹⁾ Greșala copistului pentru: Radul.

1615 (7123) Iunie 12, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stoica și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în satul Dăeștii dela Luncavăț, însă din funia ce se cheamă Tălăasca, jumătate de funic, partea de ocină a lui Tale și a fraților lui, Toma și Vlaicul, toată, din câmp și din pădure și din apă și de peste tot hotarul, oricât se va alege de pretutindeni, pentrucă această ocină, care este mai sus spusă a fost a lui Tale și a fraților lui, Toma și Vlaicul, a lor veche și dreaptă ocină de moștenire dela părintele lor.

Și după aceea, când a fost în zilele răposatului Mihail voevod, ei au vândut lui Manea logofăt. Și a tot ținut Manea logofăt această ocină, de atunci până acum. Și când a fost în zilele domniei mele, iar lui Manea logofăt nu i-a trebuit această ocină, ci a vândut-o lui Stoica pentru 2200 aspri, de a lui bună voie. Și când a cumpărat Stoica această ocină au fost la tocmeală mulți martori, anume: Oprea logofăt din Șerineasa și Stoican din Ciorăști și popa Necula și Țigan și Șerban și încă mulți boieri, cari nu sunt scriși aici.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stoica, ca să-i fie această ocină mai sus spusă, dedină și de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistiari și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic Ventilă mare logofăt.

Am scris eu, Stanciul logofăt din Olănești, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 12 zile, dela Adam până acum, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Dintrunlemn, XXXIII/5.

Orig. slav, hârtie, pecete aplicată, acoperită cu foișă.

Cu o trad. rom. din 1859

1615 (7123) Iunie 16, Târgoviște.

† În Hristos Dumnezeu, binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul și singur stăpânitorul, Io Radul voevod și domn, fiul răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod, din mila lui Dumnezeu și cu darul lui Dumnezeu, stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și herțeg al părților de peste munți, Amlaș și Făgăraș. A

binevoit domnia mea cu a noastră bunăvoire, cu inimă curată și luminată a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu cel ce m'a proslăvit pe mine și cu slavă m'a ridicat pe scaunul sfântrăposajilor părinți ai domniei mele.

Iată am dăruit și domnia mea acest atotcinstit și cu frumoasă față și preacinstit, care stă deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de față hrisov al domniei mele, sfintei, dumnezeceștii mănăstiri numită Stănești, unde este hramul uspeniei preasfintei născătoare de dumnezeu, care este metoh al sfintei patriarhii din marea cetate a Alexandriei, ca să fie satul lor, anume Drănoveții din județul Romanați, în pace și liber de bir și de găleți și cu fân și de oaie seacă și de cal și de micre și de dijme de albine și de gorștina de oi și de porci și de cai de olac și de vinăriciu domnesc și de dorobanți și de opăcinași și de munca domnească și de banii de județ, să nu intre în acel sat, numai să-i judece cine va fi locșitor al sfintei patriarhii în sfânta mănăstire Stănești. Și să fie în pace pentru orice dajdii și mănăcatură și munci, oricâte sunt peste an în țara domniei mele.

Și încă, care om va voi să vie în acel sat mai sus numit din țară străină, din Țara Sârbească și din țara Moldovei sau din cea Ungurească, fie Grec, fie Arbănaș sau Sârb sau Moldovean sau Ungurean și va voi să se așeze în acel sat Drănoveții, să fie în pace și liber de toate dajdiile mai sus spuse, numai să nu fie om din țara domniei mele, fiindcă am iertat domnia mea acest mai sus spus sat <de toate> mănăcaturile <câte se află în țara domniei mele>, pentru că am făcut domnia mea așezământ cu ei, să dea domniei mele într'un an 100 de galbeni în două câștiuri, dar să dea la sfântul Gheorghe 50 de galbeni și la sfântul Dimitrie alți 50. Și apoi domnia mea am dat acești 100 de galbeni și i-am dăruit domnia mea acestei mai sus numite mănăstiri Stănești, care este metoh al sfintei patriarhii, să fie sfintei patriarhii ca obroc, să-l ducă locșitorul sfintei patriarhii la sfânta mare patriarhie și să fie spre folosul sfintei patriarhii de întărirea dumnezeceștilor călugări și poslușnicilor, lucrătorilor¹⁾ și tuturor celor ce locuesc în acest sfânt lăcaș de hrană, iar domniei mele, veșnică pomenire. Și această întocmire am făcut-o domnia mea, ca să fie tot ce este scris mai sus sfintei mănăstiri, neclintit în veci.

Și încă și blestem: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie stăpânitor și domn al Țării Românești sau din rodul inimei domniei mele sau dintre rudele noastre sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească și să-l păzească în domnia lui și în veacul viitor sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va întări și nu va înnoi acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească

¹⁾ „raboteliim“, în orig.

și să nu-l păzească și să nu-l întărească în domnia lui și nici în veacul viitor sufletul lui. Și care om va strica și călca și nimici acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l nimicească și să-l piardă și să-l risipească, aici cu trupul și în viața viitoare sufletul lui și să fie blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți ce sunt la Nicheia și să aibă parte de Iuda și cu Arie și cu alți ludei necredincioși, cari au strigat asupra sângelui domnului dumnezeu și a mântuitorului nostru Isus Hristos și au spus « ia-l, ia-l și răstignește-l » sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor, cciace este și va fi în vecii vecilor, amin.

Iată iar și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare postelnic și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic al domniei mele, Paraschiva logofăt.

Am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 16 zile și dela Adam cursul anilor, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Zlătari, V/6.

Orig. slav. perg., pecete atârnată, pierdută.

353

1615 (7123) Iunie 25, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și pururea pomenitului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Nica comis și cu fiii lui, câți dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie satul Crăișanii din județul Mehedinți, tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și cu vecinii de peste tot, oricât se va alege, de peste tot hotarul, din hotar până în hotar, pe vechile hotare și semne pe cari le-au ținut megișii dinainte vreme.

Pentru că acest sat au fost toți cnezi și cu ocine cumpărați de răposatul Mihai voevod, fără nici o silă și s'au vândut ei de a lor bună voie. Și la aceasta, însuși răposatul Mihail voevod, domnia sa a dat și a miluit pe sluga domniei mele Nica comis cu acest sat mai sus zis, pentru dreapta și credincioasa slujbă, pe care a slujit-o domniei sale cu vărsare de sânge, în țări străine și care a fost tot pe lângă domnia lui și la bine și la rău, ca o slugă dreaptă. Și a făcut și cartea domniei sale cu mare blestem.

Iar după moartea răposatului Mihail voevod și după plecarea lui Radul voevod Șerban, cu voia lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu m'am ridicat domnia

mea stăpân și domn al Țării Românești, pe scaunul și în moștenirea răposaiților părinți ai domniei mele. Deci, însumi domnia mea încă am dat și am miluit cu acest sat mai sus spus, Crăișanii, pe sluga domniei mele Nica comis pentru pomenirea răposatului Mihail voevod și pentru dreapta și credincioasa slujbă, ce a slujit domniei mele. Și încă însumi domnia mea am întărit și cu cartea domniei mele, pentru că am adevărit domnia mea și au mărturisit mulți boieri înaintea domniei mele în marele divan, cum a miluit răposatul Mihail voevod pe Nica comis cu satul Crăișanii, mai sus zăși. Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voevod Șerban, de miluire, în mâna lui Nica comis, când a fost cursul anilor 7109 <1601>. După aceea domnia mea dacă am văzut pomana și miluirea acestor domni, iar domnia mea încă s'a milostivit și a dat slugei domniei mele Nica comis, ca să-i fie acel sat mai sus spus, Crăișanii, ocină dedină și de ohabă, filor și nepoșilor și strănepoșilor și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Încă și blestem am pus domnia mea: după trecerea domniei mele, pe cine va alege domnul dumnezeu să fie stăpân și domn al Țării Românești sau din rodul inimii domniei mele sau dintre rudele noastre sau, după păcatele noastre sau din alt neam, dacă va cinști și va înnoi și va întări această carte a domniei mele de miluire, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l păzească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui; iar dacă nu va cinști și nu va înnoi și nu va întări această carte a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l păzească în domnia lui și nici în veacurile viitoare sufletul lui. Iar care om va strica și va călca și va schimba această carte a domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l calce și să-l nimicească și să-l rușineze, aici să-iucidă trupul și să aibă parte de Iuda și de Arie și de alți Iudei necredincioși, cari au strigat asupra domnului dumnezeului mântuitorul nostru Iisus Hristos și au spus: «ia-l ia-l și răstignește-l» și sângele lui asupra lor și asupra copiilor lor este și va fi în vecii vecilor, amin.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Necula mare vistier și jupan Miho mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic însăși zisa domniei mele.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 25 zile și dela Adam până astăzi cursul anilor, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Arh. Sr. Buc., M-rea Brâncoveni, XVIII/8.
Orig. slav., perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.
Cu o trad. rom. din sec. XIX.

1615 (7123) Iunie 25, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele slugii domniei mele lui Oprea logofăt din Șirineasa și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va dăruia, ca să-i fie satul Foleștii de Jos dela Bistrița, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și cu toate viile de peste tot, oricât se va alege din hotar până în hotar. Și vecinii încă să se știe, anume: Lazăr și Deatco cu fiii lor, Dumitran și Cernica și Lăudat cu fiul său Stanciul și Ciumărin și Radul Mierăul cu frații lui, Tatomir și Vasilie și popa Toma cu copiii săi Gligorie și cu frații popei, Duma și Vladimir și Vladul cu fiul său și Dobrin și Stănilă și Radul, fratele lui Vladul și Dumitru și Stan cu fratele său Dragomir și Stoica și Gaidar și Țigan și Stoica, ginerii lui Șerban. Fiindcă acest mai sus numit sat, ei au fost toți oameni megiași cu ocinele lor, încă dinainte vreme.

Iar când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, când a fost cursul anilor, în anul 7112 (1604), iar satul Foleștii de Jos, ei s'au sculat de au venit la Oprea logofăt și s'au vândut de bună voia lor lui Oprea logofăt, pentru 22.350 aspri gata, fără nici o silă, ca să fie ei toți vecini. Și încă a mai plătit dajdiile lor și meritul dela catanele lui Bărbir Vinți căpitanul în trei luni: Ianuarie și Februarie și Martie și a plătit și partea lor toată de bir. Și a cheltuit 3700 aspri gata. Și a tot ținut Oprea logofăt satul Foleștii de Jos cu bună pace, de atunci și până acum.

Și apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar moștenii satului, câți sunt mai sus scriși, au ridicat toți pără și au venit înaintea domniei mele la marele divan de s'au părât de față cu sluga domniei mele Oprea logofăt. Și astfel au părât ei, că nu s'au vândut să fie vecini, nici ei, nici ocinele lor, ci că a luat dedinele lor cu sila și vrea să-i vecinească. Și la aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptatea și după legea lui Dumnezeu, cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am văzut domnia mea și cartea lui Radul voevod Șerban de cumpărătură în mâna slugii domniei mele lui Oprea logofăt, precum i-a cumpărat Oprea logofăt cu acei aspri gata, spuși mai sus. Și a eșit satul Foleștii de Jos, despre care s'a scris mai sus, mincinos, din divanul domniei mele. Atunci domnia mea încă m'am mâniat și am ras domnia mea pe un vecin din sat, care era pârâș, anume Deatco, pe cap și pe barbă și l-am trimis domnia mea la Ocna Mare, pentru că a umblat cu minciună, ca să se cnezească. Și a rămas satul Foleștii de Jos de lege și de judecată din divanul domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea slugii domniei mele mai sus scrisă, ca să fie satul Folești cu toți vecinii și cu toate ocinile, ca să-i fie vecini, cum au fost înainte vreme și să-i fie de ohabă în veci.

Și iar să fie slugii domniei mele Oprea logofăt ocină la Păușești, însă din partea popei Ilic trei fălci de livadă, care se numește la Săciuri, pentru că a cumpărat-o Oprea logofăt dela popa Ilic, pentru 300 aspri gata. Și iar să fie lui Oprea logofăt ocină la Păușești din partea popei Stanciul și a lui Bercea două fălci de livadă, ce se chiamă la Săciuri, pentru că le-a cumpărat dela Stanca preoteasa popei Stanciul și dela Bercea, pentru 200 aspri. Și iar să fie lui Oprea logofăt ocină la Păușești, însă din partea lui Neagoc o falce de livadă, tot la Săciuri, fiindcă a cumpărat dela Neagoc, pentru 100 aspri.

Iar să fie lui Oprea logofăt un loc de heleșteu numit la Căprozi, cât au avut Stanciul și Gligorie, fiii popei Dumitru, pentru că a cumpărat Oprea logofăt dela fiica mai mare a lui Stanciul, nepoata lui Gligorie, pentru 400 aspri gata. Și iarăși să fie lui Oprea logofăt o crivină care este lângă heleșteu, cât se va alege, din partea lui Drăghici toată, fiindcă a cumpărat-o dela Drăghici și dela fiul lui, Antonie, pentru 280 aspri gata. Și iar a cumpărat Oprea logofăt 7 stânjeni de seliște dela Drăghici și dela fiul său Antonie, pentru 100 aspri. Și au vândut acești oameni mai sus numiți ocinile lor de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat domnia mea slugei domniei mele Oprea logofăt, ca să-i fie ocină, dedină și ohabă filor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalache stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic Vintilă mare logofăt.

Am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iunie 25 zile și dela Adam până la această scriere curgerea anilor, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

(Pe verso, românește:) Cartea Radului vodă de rămas, când au avut tara pără cu satul Folești de Jos și au ras pe Datco de l-*cau* băgat în ocină. Și au rămas toți rumăni.

Arh. St. Buc., M-rea Hurcz, XVIII/5.

Orig. slav. perg., pecete aplicată, acoperită cu foliă, deteriorată.

Cu o trad. rom.

1615 (7123) Iunie 30, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul al lui Ardei și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Tămășești, însă din partea lui Stoica, jumătate, din funia Onceștilor, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și din munte și de peste tot hotarul, însă și din moștenire și din cumpărătura ce a fost dela Varnava și dela Dumitrelea și cu parte dela Caracal, cât se va alege. Și să se știe în hotarul de sus și în hotarul de jos și în hotarul lui Ciocan și al satului cât se va alege din partea lui Stoica, jumătate, fiindcă a cumpărat Radul al lui Ardei această ocină ce s'a spus mai sus dela jitelnița Dobra și dela fiii ei, Tudoran și Radul, fiii ...¹⁾ rru logofătul din Pisc ...¹⁾ <aspri> gata.

Și au vândut de a lor bună voie și cu aldămășari și cu martori, anume: popa Oprea cel bătrân, Toma și Lazăr, nepotul popei, din Băjești și din Tămășești, Deatco și Albul și Mihnea, din Negreni, Iane Apostol. Apoi iar să se știe că a făcut Radul al lui Ardei după moartea lui pentru Priica și Neacșa. le-a dat la amândouă surorile această ocină care s'au spus mai sus, toată.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Radul al lui Ardei, ca să-i fie ocina mai sus spusă și dedină și ohabă, lui și filor lui și nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și Dediul vistier și Leca spătar și Mihalache stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Ispravnic jupan Vintilă mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris repede în cetatea numită Târgoviște, luna Iunie 30 zile și dela Adam până acum, la această scriere, cursul anilor, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XLVI/4.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din 1904.

1615 (7123) Iulie 2, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și pururea pomenitului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această

¹⁾ loc rupt în orig.

poruncă a domniei mele sfintei dumnezeiești mănăstiri ce se cheamă Strâmbul, unde este hramul sfântului și slăvitului arhierarh făcător de minuni Nicolae din Mira Lichiei și părintelui egumen Mardarie și tuturor călugărilor câți viețuiesc în acest lăcaș, ca să-i fie sfintei mănăstiri satul Prodileștii jumătate, din câmp și din pădure și din apă și din vadul de moară și cu vecinii și din vatra satului și cu tot venitul de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, din hotar până în hotar. Și vecinii încă să se știe, anume: Ghidul cu frații săi Barbul și Stănia și Radul și Oancea cu fiul său Neagul și Ion cu fiul său iarăși Neagul și Nan cu fiul său Ștefan și fiii lui Ștefan, Nan și . . .¹⁾ Mirul, cu nepoții lui, Stanciul și Stoica și fiii Vișei, Stoica Pitana și Vlădislav și Marin cel bătrân cu fiii săi . . .²⁾ și bătrânul Pârvul cel bătrân cu fiii săi Stanciul și Marin și Șerban fratele lui Oancea și Neagul, nepotul lui Șerban și Pârvul, nepotul lui Pârvul și bătrânul Rădivoe cu fiii săi Stan și . . .³⁾. Pentrucă această jumătate de sat, care s'a scris mai sus, ea a fost de moștenire a jupanului Pahulea stolnic. Apoi singur Pahulea stolnic a dat și a închinat la sfânta mănăstire, care s'a zis mai sus, pentru sufletul său și petru sufletele părinților săi. Și încă zac și oasele sale în sfânta mănăstire, <și> s'a scris în sfântul pomelnic. Și în acea vreme a fost stăpânitor și domn în Țara Românească răposatul Radul voevod Paisie, când a fost cursul anilor 7045 <1537>.

Iar atunci, când a dat jupan Pahulea stolnic această jumătate de sat sfintei mănăstiri, el a făcut și carte dela mâna sa cu mare blestem: care om din ruda sa sau din alt neam va îndrăzni după moartea sa să strice pomana lui, ce a dat și a miluit la sfânta mănăstire mai sus scrisă și a lăsat și cu sufletul său, acel om să fie blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți, care sunt la Nicheia. Și de atunci până acum au tot ținut călugării dela sfânta mănăstire această jumătate de sat din Prodilești cu bună pace. Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar vecinii sfintei mănăstiri, câți au fost vecini de demult, Oancea și Barbul și Radul și Stănia și Ghidul și toți vecinii, câți sunt mai sus ziși, ci au ridicat pără înaintea domniei mele cu părintele egumen Mardarie și cu Sava călugărul dela sfânta mănăstire mai sus zisă și au venit toți laolaltă, de s'au părât de față, înaintea domniei mele în marele divan. Și așa pârau ei, că sunt megieși, că au avut ocină și în alte sate și că n'au fost vecinii sfintei mănăstiri de moștenire, ci au venit din altă parte. Întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și a mărturisit înaintea domniei mele bătrânul părinte Anthonie, cu sufletul său, care a fost dinainte vreme, în zilele răposatului Mihail voevod, egumen la acea mănăstire mai sus zisă, cum au tot fost vecini ai sfintei mănăstiri, dăruiți și miluiți de Pahulea stolnic. Și am adevărit și domnia mea de lucrul lor, că au fost vecinii lui Pahulea stolnic de moștenire și au umblat cu minciună, ca să se facă cnezi și să

¹⁾ loc alb în original.

nu fie vecini sfintei mănăstiri. Și au rămas acești mai sus ziși numiți oameni de lege și de judecată dinaintea domniei mele.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mănăstiri să-i fie satul Prodi-leștii jumătate, cu toată ocina și cu toți vecinii, câți s'au zis mai sus, ocină, dedină și de ohabă în veci și de către nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bămad mare postelnic. Și ispravnic Ventilă mare logofăt.

Și eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 2 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., CCCLXVI/119.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

357

1615 (7123) Iulie 4, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și preabunului, răposatului Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Ion și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Săcuiani, însă o seliște de casă în sat, care a fost dinainte vreme a lui Stoica al lui Petrică și cu locuri de câmp, oricât se va alege și din câmpul de sus și din jos și cu o curătură din pădure și de pe Puscov, pentru că a cumpărat Ion dela Neagoe, fiul lui Staico din Săcuiani, pentru 2000 aspri, încă din zilele lui Simion voevod. Dar când a fost atunci, nu a putut să facă cărțile pentru această ocină scrisă mai sus.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, Neagoe, fiul lui Staico, a venit înaintea domniei mele cu alți megiași din sat, anume: Neagoe Budăscul cel bătrân și Buiac și Stancul postelnic și Stanciul al Tudorei și Voicu armașul și Vladul, cari au mărturisit înaintea domniei mele, cum că a vândut Neagoe fiul lui Staico această ocină spusă mai sus de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului și din sus și din jos.

Pentru aceasta am dat domnia mea lui Ion ca să-i fie ocină, ohabă, fiilor lui și nepoților și strănepoților, neatins și neclintit după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și Dediul mare vistier și Leca mare spătar și Mihalache mare stolnic și Bratul mare comis și

Lupul mare paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic Vintilă mare logofăt.

Și am scris eu, Stepan, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 4 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7123 <1613>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Ach. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., CLXXIII¹²⁰.

Orig. slav. perg., pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1866.

358

1615 (7123) Iulie 6. Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, cinstitului dregător al domniei mele jupan Lupul mare paharnic și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie satul Vlădaia și cu hotarele, care se cheamă Saracovul și Ștercovița, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul de pretutindeni, oricât se va alege, din hotar până iar în hotar. Și vecinii încă să se știe, anume: Stănimir și Tatul și Pâr vul și Lepădat și Băra și Oprea și Radul și Nătpa și Vișan și Bratul și Radul și Pripas și Dumitru și Ion și Șuica și Stan și Neagul și Mihail și Ivan și Șutu. Pentru că acest sat Vlădaia, care s'a scris mai sus, ei au fost toți oameni cnezi, cu ocinele lor, dinainte vreme. Apoi s'au vândut răposatului Mihail voevod, de bună voia lor, fără nici o silă. Și a tot fost satul Vlădaia pe seama domnească; iar când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, domnia lui a dat și a miluit pe hoierul domnii mele Cârștei sulgerul, cu tot satul Vlădaia, și cu toate hotarele, care s'au zis mai sus, pentru dreaptă și credincioasă slujbă, pe care a slujit domniei lui, ca să-i fie lui dedină.

Apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, dacă am ajuns domnia mea cu voia lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu. ⁴⁾ stăpânitor al Țării Românești, și cu schiptru dela cinstitul împărat, domnia mea încă am dat și am miluit pe boierul domniei mele Cârștei sulgerul cu tot satul Vlădaia, pentru dreaptă și credincioasă slujbă, pe care a slujit domnii mele, cum a fost miluit de Radul voevod Șerban.

Dar când a fost mai pe urmă, s'a întâmplat moarte boierului domnii mele Cârștov sulgerul, de au murit în zilele domnii mele. Și a rămas satul Vlădaia iar pe seama domnească. Iar când a fost mai pe urmă, jupanița Dragolea și cu copilul ei, Radul logofătul din Desa, ei au ridicat pără și au venit înaintea domniei

⁴⁾ text șters, iligibil.

mele în marele divan, de s'au plâns și au spus că a fost satul Vlădaia cumpărat de Radul banul, bunicu l lui Radul logofătul, fiul jupaniței Dragolea, încă dinainte vreme, din zilele răposatului bunic al domniei mele Alexandru voevod.

Întru aceasta, domnia mea nu am crezut că ar fi fost cumpărat satul Vlădaia de Radul banul, ci a luat domnia mea de la jupanița Dragolea și de la fiul ei Radul logofătul, pentru satul Vlădaia 150 galbeni, de l-au răscumpărat de la domnia mea, ca să fie la mâna ei. Iar apoi, cinstitul dregător al domnii mele, jupan Lupul, mare paharnic, n'a vrut să lase pe jupanița Dragolea și pe copilul ei, Radul logofătul, să țină acel sat Vlădaia, pentrucă era între hotarele sale, de se hotărnicia cu alte sate ale sale, ci au făcut tocmeală cu voia lor, de a întors dregătorul domnii mele, jupan Lupul mare paharnic, tot atunci toți asprii jupaniței Dragolea și fiului ei, Radul logofătul, îndărăt, 150 galbeni, câți au dat ei domniei mele, pentru că nu era cu cale a se lăsa să se amestece alți oameni străini între hotarele lui, ci au făcut tocmeală și s'au împăcat ei înaintea domnii mele, de a luat jupanița Drăgolea și copilul său, Radul logofătul, asprii îndărăt și a rămas să fie satul Vlădaia la mâna dregătorului domnii mele mai sus scris. Pentru aceasta, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domnii mele jupan Lupul mare paharnic, ca să-i fie satul Vlădaia cu toate hotarele și cu tot venitul, ocină dedină și de ohabă în veci.

Și iar să-i fie cinstitului dregător al domniei mele mai sus scris satul Găojanii, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, de peste tot, oricât se va alege, din hotar în hotar. Și vecinii încă să se știe, anume . . .³⁾, pentrucă acest sat, care s'a scris mai sus, el a fost dinainte vreme al jupanului Dan fost mare vornic, dedina lui, cumpărată cu jupanița lui Vlădaia. Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui Dan vornicul, iar jupanița lui Vlădaia, ea a căzut în datorie la un turc din Giurgiu, anume Mustafa Coci, de îi era datornică cu 30.000 aspri turcești; astfel n'a avut cu altceva cu ce plăti, ci a venit jupanița Vlădaia, împreună cu nepoții ei, anume Tatul și Marco, înaintea domniei mele, în marele divan, de au vândut satul Găojanii cu toți vecinii și cu tot hotarul cinstitului dregător al domnii mele jupan Lupul mare paharnic, cu 300 galbeni, ei de a lor bună voie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megieșilor din sus și din jos și dimprejurul locului și înaintea domniei mele, de s'au răscumpărat de datoria care a fost, cum s'a scris mai sus. Și a vândut jupanița Vlădaia vorniceasa, împreună cu nepoții ei Tatul și Marco, satul Găojanii, de a lor bună voie. Și încă au fost atunci la tocmeala lor mulți boieri martori, însă anume; din Paia, Ion sulgerul și din Nuc, Stamat comisul și din Smărdășești, Aldea și Necula armașul și din Negoiești, Mihai și din Fărcășești, Dragomir.

³⁾ loc alib în text.

De aceea, am dat și domnia mea cinstitului dregător al domniei mele jupan Lupul mare paharnic, ca să-i fie tot satul Găojanii mai sus zis ocină, dedină și de obabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Enachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare postelnic și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic jupan Ventilă mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 6 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Radul voevod (m. p.)

Acad. R.P.R., III 158.

Copie slavă.

359

1615 (7123) Iulie 7, Târgoviște.

Hrisov al Radului voevod prin care întărește Opri părcălabului moșie în Brădicești.

Cu mila lui Dumnezeu Io Radul voevod și domn a toată țara Munteno-Românească, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oprea părcălabul și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie moșie în Brădicești, însă partea Dobri călugăriții și a fraține-său Pătru, toată partea lor din câmp și din pădure și din apă și din șederea satului și de preste tot hotarul.

Pentru că <pe> această moșie mai sus zisă, mai de mult s'au înfrățit jupan Tudor postelnicul cu Dobra călugărița încă în zilele Radului voevod Șerban, de a dat Dobra călugărița toată partea ei de moșie și a fratelui ei Pătru, veri câtă se va alege, de pretutindeni, lui jupan Tudor postelnicu. Iar după aceea, jupan Tudor postelnicul el iar a dăruit pentru frăție pe Dobra călugărița cu doi boi și cu 3.000 aspri gata.

Iar dupe aceea, dupe moartea lui jupan Tudor postelnicu, au căzut toate moștenirile și moșiile cele mai sus zise în cartea Radului voevod Șerban și a căzut și această moșie mai sus zisă dela Dobra călugărița în mâna fratelui său Cherano. Apoi, într'aceia, jupan Cherano, fratele lui Tudor postelnicul, el a vândut aceste moșii toate lui Oprea părcălabul, de i-a dat toate moșiile câte au fost cumpărate de fratele lui Tudor postelnicul și cea de frăție și tot la sat la Bădicești, câte sânt scrise în cartea Radului voevod Șerban și în cartea domniei mele toate moșiile,

socotindu-se drept 18.000 aspri de argint și drept doi boi. Apoi, Oprea pârcălabul el a dat acești bani mai sus ziși deplin și acești doi boi în mâna lui Cherano. Și a dat Cherano în mâna lui Oprea pârcălabul cartea lui Radul voevod Șerban de cumpărătoare și de înfrățirea lui Tudor postelnicul dela Bădicești.

Dar după aceea, iar a făcut Oprea pârcălabul frăție cu Cherano, de a dăruit Oprea pârcălabul pe Cherano cu o blană de pânțec de vulpi și cu o vacă, pentru că a făcut el tocmeala și cu moșia.

Apoi de atunci până acum tot a ținut Oprea pârcălabul aceste moșii cu bună pace, de sânt de atunci până acum patru ani. Iar când a fost acum, dar un om anume Filip, nepot de văr întâiu al Dobri călugăriții și al lui Pătru, el a venit în prigonire înaintea domniei mele cu Oprea pârcălabul. Și așa para el înaintea domniei mele cum că este el mai volnic a cumpăra partea unchiului său Pătru și a mătușei sale Dobra călugărița, decât alți oameni din streine părți, ci vrea a lepăda banii lui Oprea pârcălabul înapoi.

Dar într'aceasta, domnia mea am căutat și am judecat dupe drepte și dupe lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele și bine m'am încredințat domnia mea, cum că a fost cumpărat Oprea pârcălabul această moșie mai sus zisă de demult, ce sânt de atunci până acum patru ani și nu este cu cale și cu dreptate dupe atâta vreme a lepăda lui Oprea pârcălabul banii înapoi, căci atunci, pe acea vreme, n'a voit Filip să cumpere această moșie mai sus zisă. Apoi, a rămas Oprea pârcălabul pe Filip de lege și de judecată dinnaintea domniei mele, cum că mai mult amestec și treabă să nu aibă el cu această moșie mai sus zisă de acum înainte, cu partea Dobri călugăriței și cu partea lui Pătru.

Deci am dat și domnia mea lui Oprea pârcălabul ca să-i fie moșia mai sus zisă moștenească și ohabnică, lui și fiilor și nepoților și strănepoților lui și de orișicine neclătită, dupe hotărîrea domniei mele.

Iată și marturi așază și domnia mea: jupan Ianache marele ban craiovenesc și jupan Nan Gorma¹⁾ marele vornic și jupan Vintilă marele logofăt și Dediul vietierul și Leca spătarul și Mihalache stolnicul și Bratul comisul și Lupul paharnicul și jupan Bernad marele postelnic. Ispravnic jupan Vintilă marele logofăt.

Și eu, Neagoe logofătul, am scris grabnic în cetatea Târgoviște, luna Iulie ziua a 7-lea și dela Adam până acum în anul 7123 <1615>.

Io Radul voevod

Paraschiva al 2-lea logofăt scrie.

Arb. St. Buc., Condica m-rîi Dedulești, nr. 218 f. 1—3.

Copie rom.

¹⁾ În divanele din 6 și 13 Iulie 1615. mare vornic este Gheorgh., nume strălucit de copistul condiciei.

1615 (7123) Iulie 13, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, lui Florea Mândescul și cu fiii săi, câți Dumnezeu i-a lăsat, ca să-i fie ocină la Mogoșoaia, însă partea lui de ocină toată, oricât se va alege din câmp și din pădure și din apă și cu vad de moară și din vatra satului, de pretutindeni și de peste tot hotarul, pentru că este a lui veche și dreaptă ocină și de moștenire dela părinții lui, încă dinainte vreme. Iar după aceea, când a fost în zilele răposatului Simion voevod, iar Florea el a pus zălog această ocină mai sus spusă la Isar Grecul, pentru un galben.

Iar după aceea, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Florea el a avut pără înaintea domniei mele cu Isar Grecul. Și așa a părît Isar că Florea nu a pus ocina lui zălog, ci a vândut-o. Iar întru aceasta, domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am trimis domnia mea pe Isar și pe Florea înaintea preacinstițului și preasfințitului chir Chiril, patriarhul din cetatea Alexandriei, ca să judece Florea cu sufletul său că nu a vândut acea ocină mai sus scrisă, ci a pus-o zălog. Astfel, întru aceasta, Florea a jurat că nu a vândut, ci a pus-o zălog. Și a înapoiat Florea acel galben înapoi la mâna lui Isar Grecul. Și am văzut domnia mea și cartea preacinstițului și preasfințitului chir Chiril patriarhul la mâna lui Florea. Și a rămas Isar de lege și de judecată.

De aceea, am dat și domnia mea lui Florea, ca să fie în pace de către Isar, să-și țină ocina, precum a ținut-o și dinainte vreme, ca să-i fie ocină dedină și de ohabă, filor și nepoților și strănepoților, de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul vistier și Leca spătar și Mihalache stolnic și Bratul comis și Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic Ventilă mare logofăt.

Și eu, Lepădat, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna Iulie 13 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., Achiziții noi.
Orig. slav. perg., pecete aplicată.

1615 (7123) Iulie 14, Târgoviște.

† In Hristos dumnezeu binecredinciosul și binecinstitorul și de Hristos iubitorul singur stăpânitorul, Io Radul voevod, fiul marelui și răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și slăvitului, răposatului Io Alexandru voevod, din mila lui dumnezeu și cu darul lui dumnezeu stăpânind și domnind peste toată țara Ungrovlahiei, încă și al părnților de peste munți, Amlășului și Făgărașului herteg, a binevoit domnia mea cu a sa bunăvoință cu cinstită, luminată inimă a domniei mele, ca să proslăvesc pe dumnezeu care m'a proslăvit și cu slavă m'a ridicat pe scaunul răposaiilor părinți ai domniei mele.

Iată am dăruit și domnia mea acest intru totul cinstit și cu frumoasă față și preacinstit, care stă deasupra tuturor cinstitelor daruri, acest de față hrisev al domniei mele. Mi-am amintit domnia mea, că mulți voevozi și împărați încoronati, cari au fost înaintea noastră însă puțini au fost moștenitori ai împărăției cerești, m'am străduit deci și eu nu numai împărăția a cărmui, ci și mântuirea sufletului a așeza, de aceia am ridicat mintea spre cer și am înțeles dorința duhului sfânt, mai ales către această sfântă biserică, și dumnezeiască mânăstire, marea lavră mitropolie, care este din cetatea ce se chiamă Târgoviște, unde este hramul sfintei Văznesenii a domnului dumnezeului și mântuitorului nostru Isus Hristos, și preasfințitului părinte arhimitropolit chir Luca vlădica și ermonahului și fraților cari viețuiesc în sfântul lăcaș, ca să fie sfintei mitropolii satele și dedinele sfintei mitropolii, mai întâi Aninoasa, tot satul cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul și cu dealul cu viile, din hotar până iar în hotar, pentru că acel sat, el a fost cumpărat de răposatul Băsărab voevod, ctitorul sfintei mitropolii, astfel iar l-a dat și l-a dăruit la sfânta mitropolie.

Și iar să-i fie sfintei mitropolii satul Mogoșeștii tot, cu tot hotarul și cu vecinii și cu tot venitul, din hotar până iar în hotar, pentru că acel sat mai sus zis, el a fost dat de jupâneasa Chera și de Vladul comis din Bărsești, pentru ca să le fie lor pentru sufletul lor; și s'au scris la sfânta proscomidie.

Și iar să-i fie sfintei mitropolii satul Lucianii tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, pentru că acel sat, care s'a zis mai sus, el a fost de moștenire al boerilor din Mărgineni, apoi a fost dat la sfânta mitropolie, iarăși pentru sufletul lor; și s'au scris în sfânta proscomidie.

Și iar să-i fie sfintei mitropolii satul Băneștii dela Ruia, tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii, pentru că acel sat mai sus zis, el a fost de moștenire al răposatului Io Băsărab voevod, apoi iar l-a dăruit și l-a dat la sfânta mitropolie, să-i fie domniei lui de pomană.

Și iar să-i fie sfintei mitropolii satul Sârbii tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, pentru că s'a cumpărat acel sat mai sus spus de răposatul

Petru voevod, jumătate de sat, dela Nechita, pentru 33.000 aspri de argint, apoi iar l-a dat și l-a dăruit la sfânta mitropolie. Iar cealaltă jumătate de sat a cumpărat-o părintele vlădica Anania, fostul mitropolit, dela jitelnița Marga, fiica lui Chircă vistieryl, pentru 10.000 aspri gata.

Și iar să-i fie sfintei mitropolii satul Vărăștii¹⁾ Moșului cu balta Albă și Periații¹⁾ și Călugărenii¹⁾ din județul Brăila, însă cu tot hotarul de peste tot, că a dat acele sate mai sus zise sfintei mitropolii jitelnița Preda clucereasa și s'a înmormântat la sfânta mitropolie, pentrucă i-au fost de zestre aceste sate mai sus spuse, să fie pentru sufletul ei și al părinților ei.

Și iar să-i fie sfintei mitropolii satele din Mehedinți, așume Orhovita și Bălboșanii, toate, cu tot hotarul și cu vecinii, din hotar până iar în hotar, pentrucă acele sate care s'au zis mai sus, ele au fost de moștenire ale jitelniței Maria din Florești și ale fiului ei, jupan Radul clucer. Deci, au dat aceste sate mai sus spuse și s'a înmormântat jupan Radul clucer în sfânta mitropolie, să-i fie lui de pomană pentru sufletul lui.

Și iar să-i fie sfintei mitropolii ocină în Drăgănești, toată partea sfintei mitropolii, însă partea jitelniței Stana a lui Tudor logofăt și a fiului său Staico postelnic și partea jitelniței Caplea, fiica lui Tudosie ban, toate părțile lor, cu vecinii și cu dealul cu viile și de peste tot hotarul, pentrucă singuri au dat acei boeri mai sus spuși aceste părți ale lor de ocină și cu vecinii lor toți, câți vor fi, sfintei mitropolii și s'au scris toți în sfânta proscomidie.

Și iar să-i fie sfintei mitropolii satul Fleștii tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul, pentrucă acel sat mai sus spus, el a fost de moștenire al sfintei mitropolii.

Și iar să-i fie sfintei mitropolii satul Spinetul de lângă Dâmbovița tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii, pentrucă a fost iar al sfintei mitropolii de moștenire.

Și iar să-i fie sfintei mitropolii satul Secătura, tot satul cu tot hotarul și cu toți vecinii, pentrucă acel sat mai sus zis, el a fost de moștenire iar al sfintei mitropolii.

Și iar să-i fie sfintei mitropolii ocină în Săcuiani, oricât se va alege toată partea sfintei mitropolii, pentru că este de moștenire a sfintei mitropolii.

Și iar să-i fie sfintei mitropolii satul Futoaia și satul Cur Sus, pentrucă aceste sate mai sus spuse, ele au fost de moștenire ale jupanului Preda banul cel bătrân, apoi le-a dat el sfintei mitropolii. Și s'a înmormântat el în sfânta mitropolie, să-i fie lui de pomană în veci, pentru sufletul lui și al părinților lui.

Și iar să-i fie sfintei mitropolii ocină în Greci, de lângă Sărata, de peste tot satul și de peste tot hotarul a 3-a parte și din dealul cu viile și cu vinăriciul și de peste tot, pentrucă a fost veche și dreaptă ocină și de

¹⁾ cuvânt șters cu roșu în orig.

moștenire a sfintei mitropolii, dăruită de bătrânii domni, care au fost mai înainte vreme.

Și iar să-i fie sfintei mitropolii ocină în Tomșanii dela Răstoaca, partea jupanului Miroslav logofăt, toată, oricât se va alege, cu toți vecinii, din hotar până iar în hotar, pentru că singur a dat jupan Miroslav logofăt această mai sus spusă ocină sfintei mitropolii. Și s'a înmormântat în sfânta mitropolie și el și un fiu al său, anume Avram postelnic și s'au scris toți în sfânta proscomidie, să-i fie lui pomană în veci.

Și iar să-i fie sfintei mitropolii ocină în Șerbănești, toată ocina cât a ținut jupan Cernica vornic și cu o moară și vii și cu 4 vecini, anume . . .¹⁾, pentru că a cumpărat Radul voevod Șerban un sat, anume Râca, cu 24.000 aspri, de a dat la sfânta mitropolie, pentru că a fost înmormântat pe mama domniei lui, doamna Maria și pe un copil al domniei lui, Io Băsărab voevod, în sfânta mitropolie. Apoi pe urmă, s'au sculat atunci niște cneji din sat din Râca și au spus că sunt ei mai volnici să cumpere jumătate de sat. Iar întru aceasta Radul voevod Șerban, domnia lui i-a slobozit și și-a luat asprii lui îndărăt, 12.000 aspri și a rămas la sfânta mitropolie numai jumătate de sat. Apoi, de atunci până acum, a tot ținut sfânta mitropolie această jumătate de sat și n'a avut nici un folos și venit sfânta mitropolie dela acel sat, ci a socotit singur părintele vlădica Luca mitropolitul, de au slobozit pe această jumătate de sat Râca, de au luat 12.000 aspri, de au dat pe această ocină care s'a spus mai sus din Șerbănești, în mâna lui jupan Cernica marle²⁾ vornic, 12.000 aspri, de au luat ocină pentru ocină și vecini pentru vecini, să fie ai sfintei mitropolii. Pentru că aceste mai sus spuse sate și ocine de demult sunt date și dăruite la sfânta mitropolie de binecinstitorii creștini domni ctitori și boieri care au fost înainte vreme, înaintea noastră. Și am văzut domnia mea multe cărți și hrisoave pe aceste sate și ocine, care s'au spus mai sus, vechi și rupte și întunecate dela toți binecinstitorii creștini domni și boieri, care au fost înaintea noastră, cari au fost ctitori, de au dat și închinat aceste sate și ocine mai sus spuse toate la sfânta mitropolie, să fie pentru sufletele lor.

Pentru aceasta și domnia mea deasemenea am înnoit și am întărit aceste cărți și hrisoave toate și cu acest hrisov al domniei mele și am dat domnia mea sfintei dumnezeștii mitropolii, ca să-i fie ei toate satele și ocinele mai sus spuse, să-i fie de dedină ei, ohabă și dumnezeștilor călugări de hrană și de viațuire, iar ctitorilor mai sus spuși, veșnică pomenire.

Încă și blestem le punem domnia mea: după moartea domniei mele, pe cine va binevoi domnul dumnezeu să fie domn al Țării Românești sau din rodul inimii

¹⁾ loc alb în orig.

²⁾ Cernica era acum „fost mare vornic”.

domniei mele sau din ruda noastră sau, după păcatele noastre sau altcineva din dreptcredincioșii creștini domni, dacă va cinsti și va înnoi și va întări acest hrisov al domniei mele, pe acela domnul dumnezeu să-l cinstească și să-l întărească în domnia lui și în veacurile viitoare sufletul lui; iar dacă nu va cinsti și nu va întări acest hrisov al domniei mele, ci îl va rușina și va strica, pe acela domnul dumnezeu să nu-l cinstească și să nu-l întărească în domnia lui, ci să-iucidă aici trupul lui și în veacurile viitoare sufletul lui și să fie de trei ori blestemat și afurisit de stăpânul domnului dumnezeu și mântuitorul nostru Isus Hristos și de 318 sfinți părinți care sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu de trei ori blestematul Aric și cu alți necredincioși Iudei, care au strigat asupra sângelui domnului dumnezeu și mântuitorului nostru Isus Hristos și ziceau: „Ia-l, ia-l și răstignește-l”; și sângele lui asupra lor și a copiilor lor și este și va fi în veci, amin.

Jafă și martori le punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalachi mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Ispravnic însăși spusa domniei mele.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea ce se chiamă Târgoviște, luna Iulie 14 zile, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod (m. p.)

Acad. R.P.R., XLVI/4.

Orig. slav, perg., pecete atârnată, căzută.

Copie rom. la Arb. St. Buc., ms. 127 f. 410 — 412 și ms. 134 f. 7v—9.

362

1615 (7123) Iulie 31, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Dumitru Bălăroiu și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Maxin, însă funia Udrească toată și funia Simicească toată și funia Șipetească toată și funia lui Udriște toată și funia lui Radul al lui Miclea toată, însă din câmp și din pădure și din apă și din braniște și de peste tot hotarul, oricât se va alege, pentru că aceste mai sus scrise ocine, ce-a cumpărat Radul Bălăroiu din Maxin dela Badea postelnic, fratele lui Udrea fost mare armaș pentru 12.000 aspri gata. Și a vândut Badea această mai sus spusă ocină dela Maxini, de a lui bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului, din sus

și din jos și dinaintea domniei mele. Și când a vândut această ocină mai sus spusă, au fost martori oameni buni, anume: dela Bercești, Dan și Gociul și dela Mănești, Ganea și fiu săi Stan și Sima și dela Maxini, Horga și Balica. Și a venit și Badea postelnic singur înaintea domniei mele și așa a mărturisit înaintea domniei mele, cu limba lui, cum că a vândut această mai sus spusă ocină dela Maxini, de a lui bună voie lui Dumitru Bălăroiu și fără nicio silă.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Dumitru, ca să-i fie lui ocină de ohabă, lui și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Lupul mare paharnic și Bratul mare comis și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic jupan Ventilă mare logofăt.

Și eu, Șerban diacul, am scris repede în Târgoviște, în cursul anilor 7123 <1615>, luna Iulie 31 zile.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, X.4 bis.

Orig. slav. perg., pecete aplicată.

Cu o trad. rom. din 1860.

363

1615 (7123) August 1, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Nan Țipleșcul și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi va lăsa, ca să-i fie ocină în Micșani, însă din partea lui Neagoe, fiul lui Albul, o jumătate de grădină și jumătate din pădure și un ogor de arătură lângă grădină, toate împrejurul locului, care s'au ales și s'au stălpit de 12 megieși din partea lui Neagoe, din zilele răposatului părintelui domnii mele Mihnea voevod, pentru că a cumpărat Nan Țipleșcul această ocină, mai sus scrisă dela Neagoe, fiul lui Albul, pentru 1300 aspri gata de argint în zilele răposatului părintelui domnii mele Mihnea voevod. Și au vândut ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor megieșilor din sus și din jos și dimprejurul locului.

Și au fost acolo și oameni buni martori și aldămășari, însă anume: din Lapoș, Lupul iuzbașa și din Negoșina, popa Tatul și Radul și din Grabicina, Radul Lopătarul și Stanciul și din Păcuri, Flama și din Brăești, Toader și Avram și din Clociți, Bragă și din Vernești, Dragomir. Iar apoi, când au fost acum, în zilele

domniei mele, iar Nan Țiplescul, el a mărturisit cu acești mai sus ziși oameni că au avut și cărți ale altor domni pe mai sus zisa ocină, dar le-a pierdut din pricina răutăților. Și au fost de față și vânzătorii înaintea domniei mele.

Pentru aceasta, i-am dat și domnia mea lui Nan Țiplescul, ca să-i fie ocina dedină, de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de către nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Gherghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și Deadiul vistier și Leca spătar și Mihalachi stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic Ventilă marele logofăt.

Și eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea de scaun Țârgoviște, luna August 1 zi și dela Adam până acum curgerea anilor, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Aead. R.P.R., CVIII, 35.

Orig. slav. perg., pecete aplicată.

364

1615 (7123) August 2, Țârgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod, nepotul marelui și precabunului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stamate Grama Grecul și fiilor lui, căpi Dumnezeu îi va da, ca să-i fie o casă și două roți de moară în orașul domniei mele în Argeș, dar să știe din morile de sus, o grădină cu pomi, până în grădina lui Gudea și dela morile de jos până la hotarul pe care l-a pus Iancu cu călugării dela Argeș, fiindcă a cumpărat Stamate Grama această casă mai sus spusă și cu două roți de moară dela Iancu, fiul lui Necula Grecul, pentru 40.000 aspri gata, încă în zilele lui Radul voevod Șerban. Și a vândut Iancu, fiul lui Necula Grecul, moara lui, de a lui bună voie și cu știrea tuturor orașenilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele. Și a fost de față și Iancu, fiul lui Necula Grecul, vânzătorul, cu Stamate Grama înaintea domniei mele. Și astfel a mărturisit Iancu înaintea domniei mele cu oameni buni și negustori, anume: popa Constandin și Dragomir Mirțul din orașul Argeș și din orașul domniei mele din Țârgoviște și Stamate și Ianache și Cârstea croitorul și Iancu Paspala, că a avut Stamate Grama și cărți dela Radul voevod Șerban pentru morile mai sus zise, dar a pierdut cărțile lui și cu multe averi.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Stamate Grama, ca să-i fie aceste mai sus spuse mori dedină și de ohabă, lui și fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare dvornic și jupan Vintilă mare logofăt și Dediul mare vistier și Leca mare spătar și Mihalache mare stolnic și Bratul mare comis și Lupul mare paharnic și jupan Bernat postelnic. Și ispravnic Vintilă mare logofăt.

Și eu, Nestor logofăt, am scris în cetatea de scaun Târgoviște, luna August 2 zile, dela Adam până acum cursul anilor 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

Io Radul voevod (m. p.).

Arh. St. Buc., Ep. Argeș, XXXVIII/6.

Orig. slav perg., pecete aplicată acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom.

365

1615 (7123) August 7, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, lui Radul din Gurguiți și cu fiii lui, câți dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină la Șchei, însă partea lui Stan Țămboiu, toată, din câmp și din pădure și din apă și din moară și din vatra satului, de pretutindenii, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Radul această ocină mai sus spusă dela Stan Țămboiu din Șchei, pentru 750 aspri gata, în zilele lui Radul voevod Șerban.

Și iar a cumpărat Radul ocină la Șchei, dar partea lui Tudosie, toată, din câmp și din pădure și din apă și din moară, oricât se va alege de peste tot hotarul, fiindcă a cumpărat Radul dela Cotoră și dela Curea și dela Dumbravă și dela Fășie și dela Aliman și dela Stanciul, pentru 1200 aspri gata, pentru că au plătit acești mai sus spuse oameni pe Tudosie de bir, încă dinainte vreme, din zilele răposatului părinte al domniei mele, Mihnea voevod.

Și iar a cumpărat Radul ocină la Șchei partea lui Stanciul, fiul lui Dumbravă, partea tatălui său și a mamei sale, din câmp și din pădure și din apă și din moară și din grădină, ori cât se va alege, de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Radul această mai sus scrisă ocină dela Stanciul, fiul lui Dumbravă, pentru 300 aspri gata, în zilele lui Radul voevod Șerban.

Și iar să fie lui Radul ocină la Pieptești, însă 17 stânjeni de ocină, fiindcă a cumpărat Radul dela Mănăilă, pentru 17 talere de argint, din hotar până în hotar. Dar să se știe, dela apa Buzăului până la matca . . . srăului ¹⁾ și dela Costeiu și dela Crivina.

¹⁾ loc rupt în orig.

Și iar să fie lui Baie, fiul vitreg al lui Radul, ocină la «Găo»jani, însă din partea Dobrei, bunica lui Avram, jumătate, peste tot hotarul, pentru că s'au înfrățit Baie cu Avram din partea bunicii sale Dobrei să fie doi frați nedespărțiți în veci, iar Baia ei a dăruit pentru frăție pe Avram de bună voia lui fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor de sus din jos și din jurul locului. «Au fost» atunci la întocmirea lor mulți oameni buni, martori și adălmășari, însă anume: din . . .³⁾ și mulți oameni cari nu sunt scriși aici. Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Radul să-i fie ocină și dedină și ohabă, filor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic Ventilă mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna August 7 zile. Și dela Adam până acum cursul anilor 7123 «1613».

† Io Radul voevod, din mila lui dumnezeu, domn.

† Io Radul voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., Depuneri particulare, sub dată.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom.

366

1615 (7123) August 8, Târgoviște.

† Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Coman și lui Tudor și fratelui său Oprea și lui Ivan și lui Stan și popei Radul și lui Dobre și lui Dragomir și lui Oancea și lui Agapie și lui Radul și cu fiii lor, căți dumnezeu le va da, ca să le fie ocină la Căzânești la hotarul lor, care se numește Căzânești din Vale, toată ocina, 4 funii, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului și de peste tot hotarul și cu ocina de peste de Olt, cât este partea lor, fiindcă această ocină care este mai sus spusă, ea a fost veche și dreaptă ocină și de moștenire a lor. Deci, când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, iar acei moșteni mai sus spuși, ei s'au vândut lui jupan Radul clucer Buzescul cu toată ocina lor și să fie ei vecini tot satul, de peste tot. Astfel de atunci și până acum, tot au fost vecini acei moșteni ce s'au spus mai sus, la mâna lui jupan Radul clucer Buzescul.

Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, după moartea lui jupan Radul clucer Buzescul, iar jitelnița Maria și cu fratele ei Radul postelnic, ei singuri au

³⁾ loc ropt în orig.

socotit pentru pomenirea lor și pentru sufletul părintelui lor, jupan Radul clucer Buzescul, de au slobozit pe acești moșteni ce s'au spus mai sus, de s'au răscumpărat dela jupanița Marica și dela fratele ei Radul postelnic, pentru 25.900 aspri gata ca să se fie ei iar cnezi și cu ocinele lor, cum au fost mai înainte vreme.

Dar să se știe fiecare om câți bani a dat: Coman 6280 aspri și Tudor cu fratele său Oprea 3110 aspri și Ivan 4140 aspri și Stan 2100 aspri și popa Radul 3110 aspri și Dobre 2100 aspri și Dragomir 1020 aspri și Oancea 1020 aspri și Agapie 1020 și Radul 1020 aspri.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea acestor moșteni, ca să le fie ocină mai sus spusa dedină lor și ohabă și fiilor și nepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghie mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și Dediul vistier și Leca spătar și Mihalache stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Ispravnic jupan Vintilă mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris de grabă în cetatea Târgoviște, luna August 8 zile, cursul anilor în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-reca Hurez, XVI.4.

Orig. slav, perg., pecete aplicată.

Cu o trad. rom din 1819 și alta din 1858.

367

1615 (7123) August 18, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și răposatului Mihnea voevod, nepotul răposatului și bătrânului Io Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele sfintei dumnezeieții mânăstiri din jos de orașul București, unde este hramul sfintei Troițe și părintelui egumen Gligorie și tuturor călugărilor dela sfânta mânăstire, ca să le fie niște Ațigani, anume: Prușic cu sălașul și Radul fiul lui Păstrăvan cu sălașul său și cu fiii lui și Armean cu sălașul său și Buculiț<ă> cu sălașul său și cu fiii săi și Soare cu sălașul său și cu fiii lor și Gorga cu sălașul său și cu fiii lor. Pentrucă dintre acești mai sus numiți Ațigani ai lor, dar două sălașe anume Pârșuca¹⁾ cu sălașul său și Radul, fiul lui Păstrăvan, cu sălașullui, au fost cumpărați de răposatul părinte al domniei mele Mihnea voevod. Și apoi i-a dat sfintei mânăstiri mai sus zise. Iar alte 4 sălașe de Ațigani, anume Armean cu sălașul său și Buculiță cu sălașul său și cu fiii săi și Soare cu sălașul său și cu fiii săi și Gorga cu sălașul său și cu fiii săi, ei au rămas dintre acele 12 sălașe de Ațigani, cari au

¹⁾ De comparat cu forma precedentă: Prușic.

fost aleși din zilele răposatului bunic al domniei mele Alixandru voevod, parte domnească, partea lui Băsărab voevod, când a trimis pe dregătorul domniei lui, jupan Harvat fost mare stolnic, de a ales toate părțile de sate și de Ațigani ale lui Băsărab voevod, despre satele și Ațigani din partea boierilor dela Brâncoveni, de satele și de Ațigani Brâncovenilor. Atunci au ales pe acești mai sus spusii Ațigani.

Și a tot ținut această mai sus spusă sfântă mănăstire a domniei mele aceste mai sus spuse 12 sălașe de Ațigani, cu bună pace, încă din zilele răposatului Alexandru voevod bunicul domniei mele. Și după aceea i-a ținut și în zilele părintelui domniei mele, răposatului Mihnea voevod, până în zilele răposatului Mihail voevod, până când a dat domnul Dumnezeu multe răutăți asupra acestei țări și săracilor și tuturor oamenilor, când a venit Sinan Pașa aci cu toată puterea și oastea împărătească. Atunci s'a stricat mai sus spusă sfântă mănăstire a domniei mele și s'au risipit toate satele și vecinii și toți Ațigani sus spusii ai sfintei mănăstiri a domniei mele. Încă și atunci au mai ținut călugării, în zilele răposatului Mihail voevod, câtăva vreme, dar de atunci toți acești Ațigani mai sus spusii au fugit ca niște Ațigani fără stăpân. Și dela o vreme, dacă au văzut boierii dela Brâncoveni atâta amestec, ei pe toți Ațigani aceștia i-au adunat și apoi iar s'au amestecat cu Ațigani lor, să fie ai lor de moștenite. Și așa i-au ținut până acum, în zilele domniei mele.

Iar din vremea în care a dăruit domnul Dumnezeu pe domnia mea cu domnia și cu sceptrul să țin Țara Românească, atunci domniei mele mi-a fost în gând să reinnoesc și să ridic iar această mai sus numită mare biserică și mănăstire, care a fost zidită și făcută de răposatul bunic al domniei mele Alexandru voevod și de părintele domniei mele răposatul Mihnea voevod, iar pe temelia lor. Deci, domnia mea încă am început și am făcut și apoi cu ajutorul și cu voia Dumnezească am și săvârșit și am adunat pe sfinții părinți călugări în lăcașul sfintei mănăstiri și împreună cu egumenul Gligorie. Astfel după aceea, am făcut domnia mea și cartea domniei mele de s'au adunat toți vecinii și Ațigani cari au fost de moștenire dinainte vreme. Apoi și sfintei mănăstiri, care este mai sus spusă, astfel i-am făcut domnia mea carte și peste acești mai sus spusii Ațigani. Întru aceasta boierii dela Brâncoveni, anume Matei...¹⁾ ei nu au voit să dea acești mai sus spusii Ațigani, ci au zis că le sunt ai lor de moștenire din Ațigania lor, iar nu dintre Țigani lui Băsărab voevod, din țigania domnească, nici dintre Ațigani cumpărați de răposatul părinte al domniei mele Mihnea voevod.

Astfel la aceasta, domnia mea nu am voit să-i iau dela ei cu sila domniei mele, acești mai sus numiți Ațigani dela boierii din Brâncoveni, cari sunt mai sus scriși, ci au venit călugării dela mai sus zisa mănăstire a domniei mele și cu

¹⁾ loc alb în orig.

părintele egumen Gligorie, de s'au judecat de față înaintea domniei mele și înaintea tuturor dregătorilor domniei mele, cu mai sus spușii boieri din Brâncoveni. Deci, domnia mea nu am voit să-i judec, ci am dat domnia mea între dânșii 6 boieri, astfel precum vor găsi cu sufletele lor, așa să-i judece și dela domnia mea, dar anume boierii: dela Dragomirești, Stanciul vornic și dela Săcuiani, Pădure stolnic și dela Păulești, Mogoș logofăt și dela Lolocești, Stoica logofăt și Mihail postelnic din Văleni și Radul postelnic din Boteni. Astfel au umblat și au adevărit și au aflat cu sufletele lor și după legea lui Dumnezeu cu dreptate, că au fost acești mai sus numiți Ațigani ai sfintei mănăstiri a domniei mele mai sus zisă dintre acei Ațigani cari au fost parte domnească, partea lui Băsărab voevod, 4 sălașe au rămas, din acele 12 sălașe și două sălașe ce le-au cumpărat părintele domniei mele, răposatul Mihnea voevod. Și au rămas boerii din Brâncoveni de lege.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea sfintei mai sus zise mănăstiri ca să-i fie acești mai sus ziși Ațigani de întărire, iar domniei mele și părinților domniei mele veșnică pomenire.

Iată și martorii: jupan Ianache mare ban și jupan Gherghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca spătar și Mihalache stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bernat mare postelnic. Ispravnic Ventilă mare logofăt.

Și eu, Stan, am scris în Târgoviște, luna August 18 zile, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Radul voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, XXXIX/4.

Orig. slav, perg., pecere aplicată.

Cu o trad. rom. din 1900.

368

1615 (7123) August 25, Ruzău.

† În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin. Așa să se știe că s'a înfrățit Neniul cu sora sa Tudora, de a dat Neniul, fiul lui Neage, un bou, prețul a fost 1000 aspri, surorii sale Tudora, iar Tudora ea a dat pentru frăție fratelui său Neniul un pogon de vie în Dealul Căndeștilor, cu loc cu tot, să-i fie nedajnic; și acel pogon de vie este în deal la Strâmța. Și s'au înfrățit ei amândoi de a lor bună voie, pe sfânta evanghelic, la sfânta biserică a popei Nistor, în Buzău.

Și martori încă au fost oameni buni și bătrâni, anume: chir episcopul Chiril și popa Nistor din Buzău și din Căndești, Neagul și Mușat și din Mărăcineni, Ilic. Așa să se știe.

Scris luna August 25 zile, în anul 7123 <1613>.

Și eu, Efrem, am scris, în Buzău.

Acad. R.P.R., CXCVIII/95.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

369

1615 (7123) August 26, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată Țara Ungrovlahiei, fiul marcului și precabunului, răposatului Mihnea voevod, neporul bătrânului și pururea pomenitului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Radul, fiul lui Șerban și cu fiii săi, câți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie lui ocină în Brebini, însă partea lui Colțea, toată, din câmp și din pădure și din apă și din vie și din vatra satului, de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul, pentru că a cumpărat Șerban, tatăl lui Radul, dela Coltea, pentru 1500 aspri gata.

Și iar a cumpărat Șerban din partea lui Popăcea jumătate, de peste tot hotarul dela Popăcea, pentru 1000 aspri de argint.

Și iar a cumpărat Șerban dela Popoiul jumătate din partea lui, de peste tot hotarul, pentru 2000 aspri gata, în zilele răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod, însă să se știe cumpărătura care a cumpărat-o Șerban, tatăl lui Radul, aceste ocine care s'au spus mai sus.

Iar când a fost în zilele lui Radul voevod Șerban, iar Radul, el a vândut a treia parte și cu via din coastă lui Dumitru din Puturoasa.

Și iar să-i fie lui Radul o vie în Brebini, pentru că a cumpărat-o Șerban, tatăl lui Radul, dela popa Toader, pentru 600 aspri gata și dela Crâstocea un loc de pe via din vale, pentru 200 aspri gata, în zilele lui Mihail voevod; dela Popoiul 2 locuri, unul la Cireșul al doilea pe via lui Hromul, pentru 300 aspri.

Și iar a cumpărat Șerban ocină în Carast, din drumul târgului până în drumul Ghizdavului, 140 stânjeni, dela Palavă din Brebini, pentru 1000 aspri, și dela Stanciul, din lățime în sus 110 stânjeni, pentru 400 aspri și o vacă.

Și iar a cumpărat Șerban dela Stoica și dela Nica din Puturoasa 2 locuri în Carast, pentru 300 aspri și dela Brustur din Puturoasa un loc în Carast pentru 150 aspri și dela Băluș și dela Simedrea din Puturoasa două locuri în Carast, pentru 300 aspri.

Și iar a cumpărat Șerban în Carast un loc dela Dobrotă, pentru 150 aspri gata.

Și iar a cumpărat Manea ocină în Brebini dela Stanciul, partea lui toată, cu vie cu tot, pentru 400 aspri; și dela Căcainea jumătate de ocină în Brebini, pentru 800 aspri gata; și dela Popăcea a patra parte, pentru 400 aspri. Și iar să-i fie lui Balea ocină în Brebini, însă partea bunicului său Ciocârlan toată, din câmp și din pădure și din apă și din vatra satului, de peste tot hotarul, pentru că este a lui veche și dreaptă ocină și de moștenire dinainte vreme dela părinții săi.

Iar pe urmă Bălea, el a vândut din această ocină de moștenire, care s'a spus mai sus, jumătate, lui Văsui din Puturoasa.

Și iar a cumpărat Fratea, însă din partea lui Neagomir, jumătate, de pretutindeni și de peste tot hotarul, pentru 500 aspri de argint.

Și iar a cumpărat Mihail ocină în Brebini dela Stanciul Surdila din partea lui jumătate, de peste tot hotarul, cu o vacă cu lapte.

Și au vândut acești mai sus spuși oameni ocinele lor, de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor din sus și din jos și dimprejurul locului. Și au avut și cărțile altor domni pe aceste ocine mai sus spuse, dar le-au pierdut din pricina răutăților.

Și au mărturisit înaintea domniei mele cu mulți oameni buni megieși, însă anume: din Jideni, Stanciul și din Brebini, Radul și Vlad și Gherghe și Vălcu, cum sunt ale lor vechi și drepte ocine, fără nici o ceartă cu nimeni.

Pentru aceasta, domnia mea încă am înnoit și cu cartea domniei mele și am dat lui Radul și lui Manea și lui Balea, ca să le fie lor ocină, dedină și de ohabă fiilor și nepoților și strănepoților și de către nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și Dediul vistier și Leca spătar și Mihalache stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bărnad mare postelnic. Și ispravnic Ventilă mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna August 26 zile și dela Adam până acum curgerea anilor, în anul 7123 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XLV/145.

Orig. slav, perg., pecete aplicată, acoperită cu foiră.

370

1615 (7123).

...¹⁾ Țării Rumânești, fiul marelui și preabunului răposat Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, lui popă Stoică din Bonțești și cu fi săi câți Dumnezeu îi va dăruia . . .¹⁾ și un răzoare în 18 lei și 13 aspri gata

¹⁾ loc rupt în text.

fiindcă au cumpărat poapă Stoică dela Manea și dela Anghel *din* Cârlice, într'o vacă cu lapte și în 50 de aspri . . .¹⁾ două jumătăți de vie din sus și cu o prăjină de loc înprejur drept aspri gata 20, în zilele lui Radul vodă Șerban.

Și iarăși au cumpărat . . .¹⁾ *din* Cotești, drept 260 aspri gata, în vremea foametei de în zilele răposatului tată al domnii mele Mihnea voevod.

Și iarăși au cumpărat . . .¹⁾ moșie . . .¹⁾ fost la Măcești curățită, drept 200 aspri gata.

Și iarăși au cumpărat Lazăr *din* Cârlice dela Begul și dela Neagul, fiul Căbănului, iar *din* Cârlice 2 . . .¹⁾ lui Barțea moșie în Cârlice dela Băldil 2 pogoane de vie la Valea Găgului, într'un bou și în 30 de aspri gata. Iar Băldil, el au fost cumpărat-o . . .¹⁾ *din* Dălhăuți 1 răzor în *Cârlice* . . .¹⁾ el au cumpărat, drept aspri gata 300.

Și iarăși să fie a lui Ursu . . .¹⁾ de vie în Cotești . . .¹⁾ al Lupului și a lui Dragoc.

Și iarăși să fie . . .¹⁾ pogoane de pădure, fiindcă au dat Radul când au botezat . . .¹⁾.

Și iarăși să fie . . .¹⁾ Oncea *din* Cotești și loc de lăcuință cu pomi și de . . .¹⁾ în vremea foametei și au fost . . .²⁾ de au pățimit multă strâmpoare, și grea . . .¹⁾ Și²⁾ la vale tot șters și rupt fiind și mai rău, nu se poate desluși cuvânt întreg, dar atât dau dovadă că la vale cuprinde după puținele zicer<i> ce să văd, unde și unde, câte puțin. După obicinuița de atunci, precum din altele hrisoave, vedem cuvântul judecății și a stăpânirii și apoi urmează hotărîrea și întărirea domnească. Și după aceea, în sfârșit, mărturia curtezanilor boeri dregători și divaniți, de unde se dovedește numai stăpânire proprietarului acestui hrisov, că-i e din vechilie asupra moșiei ce va fi avându-o sau în Cârlice.

Traducătorul subț însemnat, iar leatul se deslușăște fiind neșters, că este dela Adam 7123 <1615>, așa și iscălitura domnească neștearsă fiind, se dovedește că e dela Radul voevod, fiul lu Mihnea voevod.

Acestași Io Radul voevod, cu mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., LXXVI/49.

Trad. rom. din 1837 Martie 29, cu mențiunea că e „hrisovul lui Cosrache, fiu lui Radu Enescu, curierul poștii rosești”.

371

1615 (1621) Septembrie 8, Târgoviște.

† Cu mila lui Dumnezeu Io Radul voevod și domn a tot pământului Unguro-Valahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea aciastă poruncă a domnii mele orașanci Catalini bănesii și cu fiii săi, cari Dumnezeu

¹⁾ loc indicat în traducere cu fiind rupt în original.

²⁾ întreg pasajul ce urmează aparține traducătorului din sec. XIX.

i-a dăruit, ca să-i fie moșăe în Mlecănești, însă partea lui Stan și frate-său Radul, fi Sasului din Mlecănești și partea Tomi, nepotu Sasului, toată partea lor, veri cât se va alege din câmp și din pădure și din apă și din seliștea satului și din hotarul, din hotar până în hotar; însă dela casa Marcului până în bunarul¹⁾ Jidovului, căci a cumpărat orășanca Catalina băneasa această moșăe dela acești oameni de mai sus ziși, dela Stan și dela frate-său Radul, fi Sasului și dela Toma, nepotul Sasului, drept bani gata 9100.

Și iarăși să fie orășanci Catalini bănesii moșăe și cu via în Șimnicul de Jos, partea Tomi din Ceturești, toată partea lui, veri cât se va alege de preste tot hotarul, fiindcă a cumpărat orășanca Catalina băneasa această moșăe și cu via dela Toma drept bani gata 1500.

Și iarăși să fie orășanci Catalini bănesii moșăe în Milești, din funiile lui Șarban a treia parte, pentrucă a cumpărat orășanca Catalina băneasa această moșăe de mai sus zisă dela Manea, nepotul diecului și dela Stana, fiica lui Vintilă dela Lăitët, din funiile moșu-său Șerban a treia parte, drept bani gata bani 3500, însă de preste tot hotarul, veri cât se va alege de pretutindené.

Și au vândut acești numiți oameni de mai sus ziși ale lor moșăi, de a lor bună voe și cu știrea tutulor megiașilor de pin prejurul locului, încă în zilele Radului voevod Șerban [Șerban]. Atunci au vândut ei aceste moșăi de mai sus zise orășenci Catalini bănesii.

Și s'au întâmplat acolo și mărturii cari au fost față la această vânzare, anume: Chirca păharnicul, fratele stolnicesii și Gherghe și Pătru, nepotu-său dela Stănești și popa Stoica dela Cepturoaia și părintele egumenul dela sfânta mănăstire din Cepturoaia și Oprea logofătul dela Șirineasa și Hriza logofătul și încă mulți boeri megiași, cari nu sânt scriși acia.

Drept aceia, am dat și domnia mea orășanci Catalini bănesii, ca să-i fie moșăile de mai sus zise de moștenire și ohabnice, și copiilor și nepoților și strănepoților lor și de nimeni neclintite, după porunca domnii mele.

Iată și mărturii puii și domnia mea: jupan Ianache marele ban craiovenesc și jupan Gheorghie mare dvornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Dédul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare păharnic și jupan Ber<nad> mare postelnic. Și ispravnic jupan Vintilă mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofătul, am scris în pripă, în orașul ce se zice Târgoviște, în luna lui Septemvrie a 8-a zi la anul dela Adam... 7124, iar dela Hristos... 1616.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

¹⁾ „bunar“ = puț.

<Tr>adus de subscrisul din slăvenește întocmai după original, în curgătorul <an>u dela Hristos 1834-lea, luna lui August ziua a 4-a, în orașul <Cr>ajiovei, județul Dolj. În curtea sfintei Troiți.

Gheorghe H. Peșacov.

Acad. R. P. R., CLVIII/90.

Trad. rom.

Altă copie rom. ibid., LXXVI/36.

Trebue admis anul 1615, cum indică și vâlcatul; în Septembrie 1616, Radu Mițnea nu mai era domn în Țara Românească.

372

1615 (7124) Septembrie 17, Sâmbăta Mare (Tirnav).

Hrisov tot al răposatului Radului voevod, asemenea întărește.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radu [Radu] voevod și domn.

Scri-am domnia mea această carte a noastră boerului nostru Radu logofătul, cum eșind cu noi la nevoia noastră în streinătate și slujindu noăoa câtăva vreme cu credință, după voia lui Dumnezeu întâmplându-să noăoa a fi rămași de domnie, neputându-se mai târpi în streinătate, cerșutu-șe-au ertăciune dela noi, ca o slugă bună, ca să-ș mērgă în pământ la moșia lui. Noi, după slujba lui cea bună ce me-au slujit și m'au căutat în tot locul, cu toată voia noastră slobozitu-l-am și l-am ertat ca să-ș meargă în pământului.

Și pentru slujba cea bună ce m'au slujit și m'au căutat în tot locul și mai mult pentru pomană, ca să mă pomenească, datu-i-am și l-am miluit cu ocina dela Palanga dela Gherghiță, care am cumpărat pre bani gata, când am făcut Palanca. Drept aceea, mă rog, care domni veți fi dăruiți cu acele domnii creștinești, ca să aibă boerenul nostru ce este mai susu scrisu ertăciune, ca dela niște domni creștini; și după ertăciune mă rog să aibă și milă cum se cade, căci obiceiul acelor țări așa au fost, tot să iasă slugile cu domnul său, de care lucru petrecerea și schimbarea domnilor nici nu s'au început dela noi, nici nu să va sfârși la noi, cum și dumaivoastră mulți miluiți și aveți nădejde să vă caute la streinătate, cum ni să cade noăoa domnilor.

Drept aceea, mă rog pentru ertăciunea lui și pentru mila și pomană noastră, ca să miluiți și să hotărâți, aceasta mă rog.

Și ispravnic însăși spusa domniei mele.

Scri la Sâmbăta Mare, luna Septembrie 17, în anul 7124 <1615>.

Arh. St. Buc., Condicta m-rii Radu Vodă, nr. 256-f. 264.

Copie rom.

<1615 (7124)> Septembrie 17.

Tot cartea Radului voevod asemenea.

Cu mila lui Dumnezeu, Io Radu voevod și domn. Dat-am domnia mea această poruncă a domnii mele boerului domnii mele Radului logofăt, ca să fie volnec cu cartea domnii mele, ca să ție toată ocina și cu toți rumănii căți vor fi fost pre acca ocină și cu vadurile cu morile dela palanca Gherghiții. Pentrucă aciastă ocină cumpărat-o-am singur domnia mea, pre bani gata dela domnia mea, făr de nici o silă, cându am făcut palanca.

Iar după aceia, Radu logofăt el m'au slujit cu dreaptă și credincioasă slujbă cum i s'au căzut, deci domnia mea pentru slujba lui că bună și ca să fie domnii mele pomână, l-am miluit cu această ocină, ce este mai susu scris, ca să fie lui moșie și domnii mele pomană.

Drept aceia, care domnu creștin va fi dăruit dela Dumnezeu cu domnia Țării Rumânești și va vedea cartea domnii mele, mă rog ca să întărească mila și pomana domnii mele, iar care va sparge sau va lua pomana domnii mele dela Radu logofăt, să fie anathemă și proklet de 318 părinți ce au fost la Nișeie.
Și ispravnic spusă domnii mele

Luna lui Septembrie 17 zile.

Arh. St. Buc., Condița m-rii Radu-Vodă, nr. 256 f. 264v.

Copie rom.

Data simultană cu donatia din Sâmbăta Mare (cf. doc. precedent).

<1615 (7124)> Septembrie 18.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului, răposatului Alixandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Oprea al lui Dima din Râmnic și cu fiii lui, căți Dumnezeu îi va da, ca să-i fie ocină în satul în Lazul lui Manul, dar o falce de ocină la Piscul Tocei, pentrucă a cumpărat Oprea această falce de ocină și cu un sfert de vatră în sar dela Anca a lui Pătru, pentru 200 aspri gata.

Și iar a cumpărat Oprea o jumătate de falce de ocină dela Stanciul al Vălculesii, pentru 60 aspri gata.

Și iar a hărăzit Arvintie pentru frăție lui Oprea o jumătate de falce de ocină din pădure, dar la Piscul Tocei.

Și iar a cumpărat Oprea ocină în sat la Voinigești, dar 5 fălci de ocină dela Oprea Jian, pentru 150 aspri.

Și iar a hărăzit Dumitru lui Oprea pentru frăție un sfert de vatră în Lazul lui Manul.

Și iar a cumpărat Oprea ocină în sat la Voinigești dela Stanciul, însă 5 fălci de pădure, pentru 150 aspri gata. Și iar a cumpărat Oprea ocină în sat la Voinigești, însă partea lui Opriș, fiul lui Burcă, toată de pretutindeni, pentru 400 aspri gata.

Și au vândut acești numiți oameni aceste ocine care sunt mai sus spuse, de a lor bunăvoie și cu știrea tuturor megiașilor din jurul locului, din sus, din jos și dinaintea domniei mele.

Și încă au fost și aldămașari, anume: Ion, fiul lui Coman și Nan, fiul lui Coman și din Voinigești Cozma și Oprea și din Râmnic, popa Chera și Stanciul, fratele lui Ghinea și Voico, fiul lui Ghinea și Mitrea și Conda Armeanul și Stepca și Stoica al Drăghicioaei și încă mulți megiași, care nu sunt scriși aici.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea lui Oprea, ca să-i fie această ocină mai sus spusă, dedină și de ohabă lui și cu fiii lui, nepoților și strănepoților săi și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Ianache mare ban al Craiovei și jupan Gheorghie mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Leca mare spătar și jupan Mihalache mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bărnade mare postelnic. Și ispravnic Vintilă mare logofăt.

Am scris eu, Stanciul din Olănești, luna Septembrie 18 zile, dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7114.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Ark. St. Buc., Ep. Râmnic, LI/17.

Orig. slav. perș., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

În original anul e scris greșit de diacon 7114 în loc de 7124, care corespunde domnului și divanului.

375

1615 (7124) Septembrie 20.

Din mila lui Dumnezeu, doamna Neaga a răposatului Mihnea voevod, scris-am acesta al meu zapis, cum să se știe pentru o parte de ocină ce-au avut Stroe, nepotu-mieu, feciorul jupănesii Necșii. Deci pre dânsul l-au robit. Ci s'au căzut acea ocină de în sat de în Tătarul, să fie pre mâna mea și încă o am luat. Iar apoi, eu am miluit pre jupăneasa Neacșa și pre Mogoș logofăt cu această părticică de ocină, câtă să va...¹⁾ ca să le fie moșie lor și feciorilor lor, iar ei să pomească pre nepotu-mieu Stroe.

¹⁾ loc alb în text.

Și mărturie: Drume postelnic din Tătarul și Ivan postelnic din Runcian și Chesar postelnic din Mușcel și Stanciul Lupu din Fundeni.

Și am scris eu, Stanciul, luna Septembrie 20 zile, vâleat 7124 (1615).

Arh. St. Buc., Condica Ep. Buzău, nr. 173 f. 285.

Copie rom.

Hrisovul dat de Radu Mihnea în 1615 Ian. 23, lui Mogoș logofăt menționează totuși zăpissul acesta dat de doamna Neaga, ca atare el poate fi și din anul 1614.

376

1615 (7124) Octombrie 3, București.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și pururea pomenitul Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele jupaniței Chiajna vorniceasa și cu fiii ei, câți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie ocină la Mărgineni, însă partea lui Stroe jumătate, din câmp și din pădure și din apă și din uscat și din baltă și din vaduri de moară și cu vecini și din vatra satului de pretutindeni, ori cât se va alege de peste tot hotarul, din hotar până în hotar, de peste tot satul a patra parte, pentru că a cumpărat jupanița Chiajna vorniceasa această ocină mai sus spusă dela Stroe, fratele lui Nedelco postelnic, fiii lui Radul Căptariul, pentru 7000 aspri gata. După aceea, jupanița Chiajna vorniceasa, ea a făcut și frăție, de a dăruit lui Stroc pentru frăție o manta de 6 coți de grana purpurie cu prețul de 2400 aspri. Și a vândut Stroe această ocină, care este mai sus scrisă, din partea lui jumătate, el de a lui bună voie și cu știrea tuturor megișilor din sus și din jos și din jurul locului și dinaintea domniei mele.

Au fost atunci la tocmeala lor mulți oameni buni martori, dar anume: dela Săcuiani, Pădure banul și Oprea logofătul și popa Soroviță și Vladul și Stan și și Bădica și dela Belciugatul, Stanciul logofăt și mulți oameni buni, cari nu sunt scriși aici. Și de când s'au dat acești sus spuși aspri, este de atunci un an și jumătate.

Și după aceea, jupanița Chiajna vorniceasa, ea a venit înaintea domniei mele la marele divan, de a dat și a închinat și a miluit cu această mai sus spusă ocină, din partea lui Stroe jumătate, sfintei mănăstiri de pe Colentina, ce se chiamă la Malul Iazerului, unde este hramul cinstitei Uspenii a născătoarei de Dumnezeu, ca să fie sfintei mănăstiri de întărire, iar dumnezeștilor călugărițe pentru hrană, iar jupaniței Chiajna vorniceasa, să-i fie veșnică pomenire.

Și a așezat jupanița Chiajna și blestem: după moartea ei, care om dintre rudele ei va strica această pomană și miluire ce a dat și a miluit ea cu voia ei sau și va voi să se lepede de tocmeala și de frăție, până cât vor fi vii și după moartea lor, acel om să fie blestemat și afurisit de 318 sfinți părinți ce sunt la Nicheia și să aibă parte cu Iuda și cu Arie la un loc.

Pentru aceasta, am dat și domnia mea jupanitei Chiajna vorniceasa, ca să-i fie ocină, dedină de ohabă, fiilor lor și nepoților și strănepoților și de nimeni necintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Enachi fost¹⁾ mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistier și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic jupan Ventilă mare logofăt.

Și eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea București, luna Octombrie 3 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7124 <1615>.

† Io Radul voevod. din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Radul voevod (m. p.)

Arh. St. Buc., M-rea Radu Vodă, II/6.

Orig. slav. perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță.

Cu o trad. din sec. XVIII.

377

1615 (7124) Octombrie 18.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn. Dat-au domnia lui aciastă poruncă a domniei lui satelor sfintei și dumnezeieștii mitropolii, anume Orevița și Bolboșani dela Mehedinți, ca să fie în pace și slobode de acum înainte pentru vinărici, ce să chiamă partea domnească, den toate viile câte vor fi pre moșia acestor doao sate ce sânt mai sus scrise, denimené bănuială să n'aibă, pentrucă insumci domnia mea m'am milostovit de am crtat acest vinărici, toată partea domnească dintr'aceste doao sate, de am miluit sfânta și dumnezeiasca mitropolie, ce iaste mai sus scrisă, cum să fie sfîntei și dumnezeieștii mitropolii de hrană, iar domniei mele pomeană în veac.

Drept aceia și voi, toate slugile domniei mele, carti veți fi vinăriceri de acum înainte într'acest județ, în vreme ce veți vedea acastă carte a domniei mele, iar voi să căutați să aveți a vă feri de acēste sate amāndoao, pentru vinărici, partea domnească, cum iaste mai sus scris învățătura domniei mele. Intr'alt chip să nu fie, după porunca domniei mele. Și ispravnic însăși zisa domniei mele.

Și au scris Neagoe logofăt, luna Octombrie 18 zile, anul 7124 <1615>.

Iordache mare dvor.²⁾

Matei Cantacuzino fost mare ban.

Constantin Dudescu mare logofăt.

Acad. R.P.R., Ms. romn. 610 f. 42.

Copie rom.

¹⁾ Enache era mare ban, nu „fost” mare ban, cum a însemnat greșit grămăricul documentului.

²⁾ Îscăliturile sunt ale boierilor din sec. XVIII, care au autentificat actul.

1615 (7124) Octombrie 29, Târgoviște.

Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul mareșului și preabunului, răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele lui Stan, fiul popei Bunilă din Tâmburești. . .¹⁾ ca să-i fie lui ocină în Tâmburești, 7 stânjeni de ocină și cu seliște de casă în sat, de peste tot hotarul, din hotar până iar în hotar, pentru că această ocină care s'a spus mai sus, ea a fost veche și dreaptă ocină și de moștenire a lui Vintilă, fiul lui Calotă din Boziani.

Și acel om, Stan, mai sus spus, el a fost vecin de moștenire al lui Vintilă, fiul lui Calotă, pe această ocină, care s'a spus mai sus. Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Stan, el s'a tocmnit cu cnezul său Vintilă, mai sus spus, ca să se răscumpere el din vecinie. Apoi într-o zi, Vintilă, el a socotit, pentru sufletul său și al părinților săi, de a slobozit pe Stan din vecinie, de s'a răscumpărat din vecinie dela el cu 16 galbeni, dar și cu 6 stânjeni de ocină, iar un stânjen de ocină l-a miluit el, Vintilă, pe Stan, pentru sufletul său și al părinților săi, pentru ca să-i fie lui pomenire. Și a slobozit Vintilă pe Stan din vecinie, de-a lui bună voie, înaintea multor megieși și înaintea domniei mele și a luat Vintilă acei galbeni mai sus spuși deplin dela Stan.

Pentru aceia, am dat și domnia mea lui Stan, ca să-i fie lui ocina care s'a spus mai sus moșie obăbrnică lui și să fie în pace de cnezul său Vintilă, de-acum înainte și de către fiii lui și de toate rudele sale pentru vecinie, el și fiii săi în veci și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori le punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghie mare vornic și jupan Vintilă mare logofăt și jupan Dediul mare vistiier și Leca spătar și Mihalachi stolnic și Bratul comis și Lupul paharnic și jupan Bârnad mare postelnic. Ispravnic jupan Vintilă mare logofăt.

Și eu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea ce se chiamă Târgoviște, luna Octombrie 29 zile și dela Adam până acum, în anul 7124 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R.P.R., XI/3.

Orig. slav. hârtie, pecete aplicată, acoperită cu foită.

1615 (7124) Noembrie 4, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul răposatului Mihnea voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele boierului domniei mele lui Badea postelnic și cu fiii lui, câți Dumnezeu îi

¹⁾ loc rupt în orig.

va da, ca să-i fie ocină la Greci și la Prisacă, însă toată partea verilor primari Tudor, Badea și Stoica, fiii lui Dragul și Ancăi. Dar partea lui Badea, a vândut-o lui Badea postelnic mai înainte vreme, în zilele răposatului părinte al domniei mele Mihnea voevod, toată partea lui de ocină, cât a avut la Greci și la Prisacă. Iar partea lui Tudor și a lui Stoica, fiii lui Dragul și Ancăi aceste părți au rămas nevândute, ci au fost date zestre surorilor lor, Neaga și Caplea. Iar după aceea, când a fost în zilele lui Ștefan voevod, Neaga și cu bărbatul ei Sibii logofăt și Caplea și bărbatul ei Bunea logofăt, ei toți la un loc s'au sculat de au vândut toate părțile care le-au fost de zestre, care au fost dela frații lor mai sus spuși, boierului domniei mele Badea postelnic, de a lor bună voie. Și am văzut domnia mea și cartea lui Ștefan voevod de cumpărătură în mâna boierului domniei mele Badea postelnic.

Și a tot ținut boierul domniei mele Badea postelnic aceste părți de ocină mai sus spuse, cu bună pace, până ce s'a întâmplat moarte fraților Tudor și Badea și lui Stoica și Neagăi, în zilele lui Șerban voevod. Deasemenea și până în zilele domniei mele, iar a ținut aceste ocine mai sus spuse cu bună pace. Iar când a fost acum, în zilele domniei mele, iar Caplea, sora lui Tudor, a lui Badea și a lui Stoica și a Neagăi, fiii lui Dragul și ai Ancăi și cu bărbatul ei Gligorie Moldoveanul, ei au ridicat pără în fața domniei mele. Și așa pâră Caplea și bărbatul ei Gligorie Moldoveanul că nu a dat sora ei Neaga nici un ban sorei ei Caplea din acei aspri pe cari i-a luat dela Badea postelnic. Și la aceasta domnia mea am cercetat și am judecat după dreptate și după lege și cu toți cinstiții dregători ai domniei mele. Și am socotit domnia mea pentru această femeie Caplea că este săracă și nu va putea să poarte legea a 12 boieri, ca să strice cartea de cumpărătură a lui Badea postelnic, ce a cumpărat în zilele lui Ștefan voevod. Ci am dat domnia mea boierului domniei mele lui Badea postelnic, să jure el singur în sfânta biserică, că a luat și Caplea din acei aspri, pe cari i-a dat sororii ei Neagăi. Și după aceea toți dregătorii domniei mele din divan și mari și mici, ei au mărturisit toți înaintea domniei mele, că nu a jurat Badea postelnic niciodată. Și după aceea, am înțeles și domnia mea că nu a jurat Badea postelnic niciodată. Deci, Badea postelnic, el a socotit pentru judecată, să nu aibă niciodată pără, ci s'au împăcat ei de a lor bună voie, pentru ca să nu fie între ei pără, ci a dat el 2000 aspri gata în mâinile Caplei și ale bărbatului ei Gligorie, de bună voia lui, dinaintea domniei mele și dinaintea tuturor cinstiților dregători ai domniei mele din divan. Dar Badea postelnic, el a socotit că a dat Caplei acești aspri mai sus spuși 2.000, pentru că a văzut că este săracă și neputincioasă și a ocolit această pără pentru sărăcia și neputința ei.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele lui Badea postelnic, ca să-i fie ocina și vecinii mai sus spuși, dedină lui și ohabă și fiilor lui și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată și martori le punem domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și Dediul mare vistier și Leca mare spătar și Mihalachi mare stolnic și Bratul mare comis și Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Ispravnic jupan Ventilă mare logofăt.

Și cu, Neagoe logofăt, am scris în cetatea numită Târgoviște, luna Noembrie 4 zile și dela Adam până astăzi, în anul 7124 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., Mitrop. Țării Rom., Cl.II/8.

Orig. slav. perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță deteriorată.

Cu o trad. rom. din 1806.

380

1615 (7124) Noembrie 14, Târgoviște.

† Din mila lui Dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toară Țara Ungrovlahici, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și pururea pomenitului răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele, boerului domniei mele lui jupan Fiera logofăt și jupaniței lui Tudora și cu fiii lui, câți Dumnezeu i-a dăruit, ca să-i fie satul Pietroșanii tot, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu toate veniturile, din câmp și din pădure și din apă și cu vecinii și cu vadurile de moară de pretutindeni, oricât se va alege de peste tot hotarul. Dar să se știe: să ție boierul domniei mele Fiera logofăt și cu jupanița lui Tudora trei părți din satul care este mai sus scris și din vecini deasemenca. Iar a patra parte să o ție frații jupaniței Tudora, fiii lui jupan Mihai din Târgșor.

Și vecinii încă să se știe, anume: Mircan și cu fiii lui și Tatul cel bătrân cu fiii săi și Radul Ușurelul cu fiii săi și Duma cu fiii săi și Vișan cu fiii săi și Vladul Dedulele și Tătuca cu fiii lor și Mircan și Pătrașco cu fiii lor și Stan Borciciul cu fiii săi și Tatu l și Calotă cu fiii lor și Manea și Căzan cu fiii lor, fratele lui Vișan și Șerban cu fiii săi și Bălcea și popa Calin cu fiii lor și Radul cel Negrul¹⁾ și Badea fiul lui Manea cu fiii lor. Fiindcă acest mai sus scris sat Pietroșanii a fost cumpărat de jupanița Tudora dela Gherghina și dela Udriște fii jupaniței Dobrei din Pietroșanii; pentru 32.000 aspri gata, încă dinainte vreme, din zilele răposatului Mihail voevod. Și au vândut ei de a lor bună voie, fără nici o silă și cu știrea tuturor megiașilor. Și am văzut domnia mea și cartea răposatului Mihail <voevod> de cumpărătură, când a fost cursul anilor 7106 <1598> și au arătat și cărțile acestor boieri, cari s'au spus mai sus, vânzătorii,

¹⁾ „cel Negrul”, românește în text.

ce le-au avut de moștenire, în mâinile jupanitei Tudora. Pentru aceasta, am dat domnia mea ca să le fie dedină.

Și iar să fie boierului domniei mele lui Fiera logofătul și jupanitei lui Tudora ocina care se cheamă Cațaveiu, dar partea lui Duma toată și partea lui Simeon monahul toată și partea . . .¹⁾ toată, de peste tot hotarul, oricât se va alege, din apa Teleajenului până la Dâmbul, pentrucă a cumpărat jupan Mihai din Târgșor dela acești oameni mai sus spuși pentru 7500 aspri gata, încă în zilele răposatului Simion voevod. Și după aceia, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar jupanul Mihai el a dat-o de zestre fiicei sale jupanitei Tudora.

Și iar să fie boierului domniei mele lui Fiera logofăt și jupanitei lui Tudora, trei pogoane de vie în dealul Făstăcilor și cu 20 de stânjeni de ocină în câmp, de peste tot hotarul, fiindcă le-a dat Mihai iar de zestre fiicei sale, jupanitei Tudora.

Pentru aceasta, am dat domnia mea boierului domniei mele, Fiera logofăt și jupanitei sale Tudora, ca să le fie ocină dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Enache mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Vasilie mare vistier și Leca spătar și Mihalache stolnic și Bratul mare comis și Lupul mare paharnic și jupan Bernad mare postelnic. Și ispravnic Ventilă mare logofăt.

Și am scris eu, Lepădat logofăt, în cetatea de scaun Târgoviște, luna Noembrie 14 zile și dela Adam cursul anilor, în anul 7124 (1615).

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Arh. St. Buc., M-rea Tismana, XCIII/19.

Orig. slav. perg., pecete aplicată, acoperită cu foiță, deteriorată.

Cu o trad. din 1847.

381

1615 (7124) Noembrie 21.

Cartea dumnelui Ianache mare ban al Craiovei ca să stăpânească trei rumâni care s'au vândut ei de bună voia lor.

Jupană Ianache mare ban al Craiovei. Dat-am cartea noastră sfintei mănăstiri Jăitianul, unde iastă hramul svetăi Dimitrie izvorătoriul de miră, ca să fie acești rumâni, anume Simedru și Lupul și Pătru din Iamnic, pentrucă sântu rumâni mănăstirii.

¹⁾ loc șters în orig.

Intr'acila au avutü pärã înaintea noastră jupâneasa Anca stolniceasa cu călugării dela Jătian. Și așa pärã jupâneasa Anca stolniceasa, că acești rumăni ce sântu mai sus scriși, cum sântu ai ei de moșăie din satu din Răsăpiți; ci zice să-ș ia rumăni, că au fugit din satul ei den Răsăpiți la Iamnicu, când au mersu Radul clucer Buzescul; iar călugării spune că au venit în satu-ș lor în Iamnicu, în zilele Mihni vodă și i-au apucat legătura[ra] lui Mihai vodă în satu în Iamnicu.

Încã și mărturii sântu: județul den Craiova cu 12 părgari și roți oroșanii și din Mangareș, Barbul și Stanciul, din Vezi, Modoianul și Opre, din Vălcănești, Vasilie și Doican, din Bucovăț, Stoica și Opre. Acești toți au mărturisitu înaintea noastră că sântu acești oameni rumăni în Iamnicu din zilele răposatului Mihni vodă.

Deci, au rămăs stolniceasa de lege dinnaintea noastră. Și am dat cartea noastră sfintei și dumnezești mănăstiri ce ieste mai sus zis, ca să fie acești rumăni ce sânt mai sus ziși moșie, ohabnică, că aceasta scriem.

Noemvrie 21 zile, leat 7124 <1615>.

Ianache mare ban al Craiovei.

Arh. St. Buc., Condica m-rii Jitani, nr. 723 f. 501.

Copie rom.

382

1615 (7124) Decembrie 7, Târgoviște.

†Din mila lui dumnezeu, Io Radul voevod și domn a toată țara Ungrovlahiei, fiul marelui și preabunului, răposatului Mihnea voevod, nepotul bătrânului și pururea pomenitului, răposatului Alexandru voevod. Dă domnia mea această poruncă a domniei mele cinstitului dregător al domniei mele lui jupan Lupul mare paharnic și cu fiii săi, câți dumnezeu îi va dărui, ca să-i fie satul Grozăvești din județul Romanați, cu tot hotarul și cu toți vecinii și cu tot venitul de preturindenii, ori cât se va alege din hotar până în hotar, pentru că acest sat mai sus zis Grozăveștii, el a fost cumpărat dela răposatul Mihai voevod. Astfel, când a fost în zilele domniei lui, a dat și a miluit pe cinstitul dregător al domniei mele jupan Leca mare spătar, cu satul Grozăveștii, care s'a scris mai sus, pentru dreaptă slujbă pe care a slujit-o răposatului Mihail voevod.

Iar apoi, când a fost acum, în zilele domniei mele, iar cinstitul dregător al domniei mele jupan Leca mare spătar, el a făcut schimb cu dregătorul domniei mele jupan Lupul mare paharnic, de i-au dat jupan Leca mare spătar satul Grozăveștii și 26.000 de aspri gata, iar cinstitul dregător al domniei mele jupan Lupul mare paharnic, el i-a dat satul Găojanii cu tot hotarul, ca să fie sat pentru sat. Însă satul Găojanii, el a fost cumpărat de jupan Lupul mare pa-

harnic, dela jupanița Vlădaia vorniceasa lui Dan fost mare vornic și dela nepoții ei, dela Tatul și dela Marco, pentru 300 galbeni. Și au schimbat ei de a lor bună voie și cu știrea tuturor boierilor domniei mele și înaintea domniei mele, în divan.

Pentru aceasta, i-am dat și domnia mea lui jupan Lupul mare paharnic ca să-i fie satul Grozăveștii tot, cu tot hotarul și cu tot venitul, ocină dedină și de ohabă, fiilor și nepoților și strănepoților și de nimeni neclintit, după porunca domniei mele.

Iată dar și martori am pus domnia mea: jupan Ianachi mare ban al Craiovei și jupan Gheorghe mare vornic și jupan Ventilă mare logofăt și jupan Vasilie mare vistier și jupan Leca mare spătar și Mihalache mare stolnic și Bratul comis și jupan Bârnad mare postelnic. Și ispravnic Ventilă mare logofăt.

Și eu, Lepădat logofăt, am scris în cetatea Târgoviște, luna Decembrie 7 zile și dela Adam până acum cursul anilor, în anul 7124 <1615>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

† Io Radul voevod (m. p.)

Acad. R.P.R., XL/49.

Orig. slav, hârtie filigran, pecete aplicată, acoperită cu foaie.

383

1615 (7124) Decembrie 8.

† În numele tatălui și al fiului și al sfântului duh, amin.

Scris-am <cu> Necacșul p[ă]h. <cu> a mea jupâneas[ă] Mariia, fat[ă] a lui Arvat banul de[în] Hotărani, aceasta a noastră carte lu Tudor com. de Măldărești, cum s[ă] știe, că i-am vândut a noastră parte de ocină den sat den Murgeni, însă a triia parte de peste tot hotarul de în câmpu den pădure den hotar până în hotar, drept zece m[ă]i bani gata.

Și această ocină ce iaste mai sus scris, o am vândut noi de a noastră bună voce cu știrea tuturor rudelor noastre.

Și mărturie am pus anume: Mihail al doilea post. și Io[an] din Vălăni și Stanciul din Dobroslăveni și Nica com. din Găvănești și Matei din Brâncovenci și Stoica log. din Loloști și Oprea log. din Șirineasa și Radul log. din Ino[ar]tești și Tudor fiul lui Iane log. din Bărești și Stan post. fiu. lui Sarebiz din Bojorani. . . . ¹⁾ ov din Cacova și Negrea din Bălăni[ș]ti și Vâlcul log. din Brăza.

Și i-am vândut această moșie de a noastră bună voce și <cu> știrea tuturor rudelor noastre <cari i-am înt[er]bat cui va trebui să cumpere și> nime nu se-au

¹⁾ loc rupt în orig.

aflat să ră<spunză>...¹⁾ noastră cându ne-au ...¹⁾ acești boerii ce ...¹⁾ plă<tit
pe noi> de bir. Și acești bani, <el n'au avut, ci> elu ș'au vândut alte moșici.
Pentru aceasta, [aceasta] <s>cris-am eu ace<sta zăpis să> fic priste zisa noastră.
Scris luna Dec. 8 zile, leat 7124 <1615>.

Arh. St. Buc., Ep. Râmnic, XII/4—5.

Orig. rom., hârtie rău conservat, 8 peceți inelare aplicate.

384

1615 (7124) Decembrie 17.

Scris eu Nega, muiare lu Mihaiu și Dumitru, feciorul lu Mihaiu și Nicula
și Mărtin, fratele lui Mihaiu, aceasta a noastră carte, să să știe cumu amu fostu
rămas lu Iane, cumnatu nostru, zistri Ilini, date după morte lu Mihaiu și i-au
mai fostu dator Mihaiu lu Iane 740 as<pri>. Deci ne-mu tocmi< > noi dâ bună
voia noastră de i-amu datu lu Iane 2 pogoane dâ vie, u<n> pogon au fostu
datu dâ Mihaiu, eră altu pogon i l-am datu noi după morte lu Mihaiu. Deci să
fii volnic Iane cu aciali vi<i> să și le lucreze și să facă ci va vré.

Amu pus mărturii omni buni, anumi; Fătul și Miroslav și Dumitru.

Și am scris eu Bojchi, luna Dec. 17 zile, văleat 7124 <1615>.

Arh. St. Buc., M. rea Radu Vodă, XVIII/1.

Orig. rom., hârtie filigran, 5 peceți inelare, aplicate.

¹⁾ loc rupt in orig.

DOCUMENTE INDOELNICE

DOCUMENTE ENREGISTRÉ

DOCUMENTE ÎNDOELNICE

1

1611 (7119) Aprilie 15.

† Adeceă eu, Avram Cernat *din* Glogova și dinpreună cu fămeia meă Necea, scris-am și mărturisim cu aciasta al nostru zapis ca seă fie de mare credință la mâna Nicolei, *fiul lui* Lațco *din* Glogova, de care lucră, cum să știe că m'am tocmit cu dănsul de i-am vândut pe Pițuca Țiganca cu 2 fete, Stana și Mariia in ruptă, dreptu bană gata ug<hi>40, ca seă fie lui de moșie, lui și ficiorilor lui, căței dumnezeu va da, de acum până inn vac.

Și la tocmala a noastră fost-au mulți boiari și omeni bună mărturie, pre nume: Ivăniș *din* Negoiești și Giurca *din* Medveжда și Dumătru *din* Glogova și Nicola p<aha>r<eni>c, Mihăci de acolo și Mana de acolo și alți mulți căței n'am scris.

Scris luna April 15 zile, vălet 7119 <1611>.

Fiindă fugiți nu s'au știut bină numele fetelor.

† Nicola părecă lab.

† Avram Cernat.

Mihăci.

Mania.

Arh. St. Buc., Depuneri particulare sub data.

Act rom., hârtie, dubios.

2

1612 (7120) Mai 27, Târgoviște.

Ion Radul voevod, fiul răposatului Mihnea voevod.

† In cartea lui Moise, Facerea Sfântă, scrie: «astfel grăiește domnul Adonai: «ascultă Izraele și cuprinde-te de cuvintele mele; oricât ai dobândi în tot anul,

din averea ta să dai zeciuială în numele lui Levi și binecuvântațiilor lui proci, precum s'a propovăduit înainte de lege și în lege cu multe milostenii". Și dumnezeiții sfinți apostoli și părinți purtători de dumnezeu cu dărnicie au întocmit pentru folosul nostru și pentru mântuirea sufletelor noastre, ca unii cu milostenii și veghiere și post să ne curățim de păcate, acestea toate să le răbdăm, ca să împărătească Hristos.

De aceia și eu, robul stăpânului meu Iisus Hristos, în mănăstirea Potoc, unde este hramul preobrajaniei domnului și eu cnezul Dragomir Udriște am dat sfintei mănăstiri Potoc această ocină care se numește satul Vlăduța cu tot hotarul, cât îi este, din pădure, din câmp și din ape și din județul Teleorman.

Și iarăși, ceiace a cumpărat egumerul Isarion, partea lui Dădul, pentru o găleata¹⁾ de grâu și pentru o vacă și pentru aspi gata 10.000.

Și iar a dat Dragomir Udriște poiana Slătioarei și cu brăniștea și cu pădurea, a dat sfintei mănăstiri Potoc. Și iarăși a dat Dragomir Udriște via dela Topoloveni. Și iar a dat Dragomir Potocului satul Liudeștii tot, partea lui Dragomir și a lui Vladul și a lui Iovan și a lui Nanul, câte le-au fost părțile²⁾ lor, din pădure și din ape. Și iar a dat Dragomir Udriște la sfânta mănăstire Potoc satul Hulobeștii <cu> seliștele lui toate.

Și iarăși a dat Dragomir Udriște satul Davideștii tot. Și iarăși, hotarul să se știe: apa dincolo de Davidești în sus și drept până la apa Potocului și până la vad³⁾, la paltin și până la capul muntelui, la Foti, Valea Mică până la ocolnicul de sus.

Tulbureștii, ocina lui Vâlcul pe care a ținut-o el și ocina Cilehilui și Vărtopul jumătate dela Ciliani și . . . . .⁴⁾ dela râu și bălțile și jumătate de sat Liude, pe care l-a ținut Tunsul cu frații săi, aceste ocine iarăși le-a dat Dragomir Udriște sfintei mănăstiri Potoc.

Și morile dela Lungi și Țiganii din Potlogi, anume: Cionc și Șarban și Bara și fiul lui Cionca, Slav și Lal și Nicola și cu fiul său.

Pe lângă acestea, satul care a fost dela părintele lui și acela l-a dăruit Dragomir Udriște sfintei mănăstiri Potocul, în zilele răposatului domn Vlad voevod.

Și iar a dăruit Ion Vladul voevod ocina Vlăduța, partea lui Radul, iar funia Sinească și funia Moșească toate și Poiana Trifului toată, pentru că a cumpărat-o Dragomir dela Manea pentru un cal bun și pentru aspi gata 50.

Și iarăși, ceiace a cumpărat popa Visarion egumenul dela Voinea din Petreasca, din . . . .⁴⁾ usbești și dela fiii lui, a fost partea toată din pădure, din ape

1) „galata” românește în textul slav.

2) „părți” românește în textul slav.

3) „vad”, românește în textul slav.

4) loc ras în text.

și din câmp și în tot hotarul din capăt în capăt, pentru un bou bun și pentru aspri gata 6000, în zilele lui Basarab voevod cel Tânăr. Și iarăși am dat din H. . . . vitești partea lui Neagoe și a lui Nan și a lui Micul Balotă și a lui Negre ¹⁾ și a lui Nicolai și a lui Namaia ²⁾ și a lui Bratul mănăstirii Potocul de pomană, pentru că sunt îngropați acolo. Și iarăși a dat toată acea ocină a lui din pădure, din câmp și din ape.

Și iarăși a dat ocina care se zice Țigănia lui Dragomir Udriște la sfânta mănăstire Potoc. Și acestei ocine să i se știe marginile: dela valea Anei și iarăși la Cursura Bisericii și din lung, dela apa Potoc până la apa Glăbocata, pentru că această ocină a fost schimbată, ca să fie mănăstirea funia Țigăniei în veac.

Și iarăși a dat un om, anume Șerbu ocină sfintei mănăstiri Potoc, toată ocina lui, care se numește Folc, pentru că este el îngropat acolo și părintele lui.

Și iar a dat Dragomir morile din cetatea Pitești, <când> a fost mare vornic, în zilele lui Radul voevod, fiul lui Vladul voevod cel mare, în anul 6918 <1410>. Și iarăși a dat Dragomir Udriște ocina Pototoșeni cu tot venitul ei și dincolo de Olt, din această parte și din cealaltă parte, din hotar până în hotar.

Și iarăși să se știe ocina care este în jurul mănăstirii Potoc, dela stavilă, ³⁾ de <la> podul Butoiului, muchea ⁴⁾ lui Buto dela apus, iarăși până la bolovanii lui Bută, în sus de drumul pieții până la celălalt bolovan și merge la coada Dadei și apucă apa în jos și iarăși gura văii Dadei pe apă în sus, sunt două semne, unul se cheamă Șipot și în sus și se cheamă Gura Veizirei, tot pe apa Dadei în sus, pentru că acest ocolnic a fost miluit Schitul Nucilor ⁵⁾ de Ioan Vladislav voevod, anul 6900 <1392>.

Iarăși am văzut eu vechile căuți stricate și astfel am înnoit această carte, ca să-și știe ei ale lor, câte sunt date cu blestem de către bătrânii cititori și să se hrănescă călugării. Și cine scoate alte cărți peste această carte sau zapis sau cu hrisov să fie izgonit și mincinos în veci, la dreapta lui Hristos și a judecării celei drepte și să stea unul față de altul de față în împărăția cerurilor în veci, amin.

Iată și martori punem domnia mea: jupan Papa fost mare vistier și jupan Ventilă mare vornic și jupan Nica mare logofăt și jupan Dediul mare vistiernic și jupan Cârstea mare spătar, Panaiot mare stolnic și jupan Bratul mare comis și jupan Lupul mare paharnic și jupan Bârnat mare postelnic. Ispravnic Vasilie vistier.

¹⁾ „lui Negre“, adaus deasupra rândului.

²⁾ „lui Namaia“, adaus deasupra rândului.

³⁾ „stavilă (stavela)“, românește în textul slav.

⁴⁾ „mucnea (mucne)“, românește în textul slav.

⁵⁾ în text, „nucinii“.

Eu, Stan logofăt, nepotul lui Stan logofăt, am scris în cetatea de scaun numită Târgoviște, luna Mai 27 zile și dela Adam până la anul curgător de acum, în anul 7120 <1612>.

† Io Radul voevod, din mila lui Dumnezeu, domn.

Acad. R. P. R., Achiziții noi.

Copie slavă.

Falsificat slav din sec. al XVIII-lea; el se dovedește atât prin scrisul cursiv care nu este din veacul al XVII-lea, cât și din limba slavă foarte defectuoasă, adesea incoherentă, formularul diplomatic greșit. Datele hrisoavelor citate în text nu se potrivesc cu domniile respective.

Cu o trad. rom. din sec. XVIII.

3

1612 (7120) Iunie 10.

Cu mila lui Dumnezeu, creștin Radul voevod și domn a toată Țara Rumânească, feciorul răposatului Mihnea voevod. Dat-am domnia mea această poruncă a domniei mele lui Necșat și feciorilor lui, câți Dumnezeu îi va da, ca să să-i fie lui ocină în sat Călugăreni din partea Ancăi, însă partea lui Cârștican și a frațină său, *fiul lui* Petru, feciori lui Staicu, toată, câtă să va alege du peste tot hotaru, pentru că au cumpărat-o Necșat dela Cârștican și de la frate său, *fiul lui* Petru, drept 420 de aspri gata.

Și au mai cumpărat o parte de ocină din Neagra, din partea lui Dragomir, patru locuri: două într'un câmp, iar alte două într'alt câmp, dela jupâneasa Maria, drept 90 de aspri gata. Și au mai cumpărat un loc de mușcel și la Valea Rugi, drept 90 de aspre. Și au mai cumpărat Dumitru ocină în fundul Stanului dela Mușat, drept 100 de aspre și iar din pădure cât se va alege, partea Micului din Fundea, dela Lupul Bâdea, până în Izcul Vaideeștilor, din câmp și din loc, în Călugăreni la malul Turcului, dela frate-său, drept 300 de aspre gata. Și iar a mai cumpărat Dumitru cel mai sus zis o ocină, care au fost cumpărat dela Neagul, drept 100 de aspre gata până în fântână. Însă acest fecior Mircea voevod. Deci veni Dumitru înainte pentru mai dinainte vreme, din zilele lui Pătru voevod, Dumitru din Scheeani și cu Dragotă din Călugăreni înaintea domniei mele cu alți oameni buni, anume Necșat și cu ocina tătână-său care au mărturisit cărțile bune și anume Necșat spunând drept de cumpărătoreea ce e-am alege. Și le-am dat domnia mea ocină veche drept toți dintr'aceia [domnia mea] lui Dumitru Necșat, ocină de mușcel ce este mai sus zisă, atât pă dreptul și feciorilor lui.

Și au vândut acești ce sânt mai sus ziși oameni anume, ei au vândut de a lor bună voie și cu știrea tuturor megiașilor și din sus și din jos și dinprejurul al locului.

De aceasta, am dat aceasta acestor oameni cartea domniei mele ca să le fie moșie stătătoare lor și feciorilor lor și nepoților și strănepoților, câți le va dăruia Dumnezeu, în veci să nu fie de către nimenea clățiți, peste zisa domniei mele.

Și însă am pus mărturii boierii domniei mele, anume: pe jupan Vintilă vornic, martor și pe jupan Nica mare logofăt, martor și pă jupan Deeadul mare vistier, martor și pă jupan Panait mare stolnic, martor și Bratul mare postelnic, martor și Lupul mare paharnic, martor și jupan Fota postelniceleu, martor.

Arh. St. Buc. Copii particulare, sub dară.

Copie rom.

Probabil un falsificat.

4

1615 (7123) Mai 7.

† Adecă eu, Spicri don călugărul am muncit cu strădanie și cu muncă de-am făcut acestu sfiențu hramu Văvădeniia născătoare de Dumnezeu ca să fie de pomana mie și feciorilor mei și nepoților și strenepoților. Și m'am mândrit de i-am lăsat sfiențu mănăstiri bucatele câte să vor afla și fie neclătite, însă și parte de moșie, parte a Radii Pașadiei pă Cătina în jos până în Bâsca, și Bâsca în sus până în Valea Hotarului, și Valea Hotariului în sus până în Vârful Rotării; și vâlcea lui Mânăil în jos, în lac în jos în Stimnic; și Sihla în sus, în dreptul Blestematelor în sus coasta, în vârful la ariia lui Bicos, unde au arsu viței; și slămnă în sus, în Secături în sus, în lac în sus, în obârșia Stărculeșii; Stărcul în jos în Cătina, ca să fie lui de pomani și feciorilor lui și nepoților și strenepoților lui.

Și mărturie: Tudor din Chiojdu, Petrica de colé, Marco din Frâsinet, Vlasic din Băscen, Tarlé din Chiojdu; din Bâsca popa Simion din Zoletin.

Și am scris eu, popa Stefan din Păltineni. Și pentru credința, ne-am pus degetele. Scris luna Mai zile 7, leat 7123 (1615).

Arh. St. Buc., Ep. Buzău, XXXVI/1.

Orig. rom., hârtie, dubios. Se văd amprente la 6 degete.

Copie rom., ms. 173 f. 253.

FACSIMILE
DUPĂ DOCUMENTELE ÎN LIMBA SLAVONĂ

Manuscript page 455, featuring musical notation and text. The page is divided into two columns of text, with musical notation below. A large decorated initial 'M' is at the top left. A circular seal is visible in the center. The bottom of the page features several staves of musical notation.

This manuscript page features a large initial 'A' at the top left, followed by dense Latin text in a Gothic script. Below the text, there are several staves of musical notation. A prominent feature is a large, hand-drawn diagram in the center, which appears to be a cross-section of a dome or a similar architectural structure, showing internal lines and a central point. To the right of this diagram, there are more staves of musical notation, some of which are numbered 3, 3, 3, 3. The page is numbered '456' on the left margin.

Doc. Nr. 6 (pag. 5—6)

[Faint, illegible handwritten text in a historical script, possibly Latin or Italian, with some visible characters and symbols.]

Handwritten text in a medieval script, possibly a liturgical book or manuscript. The text is densely packed and includes various musical notations and symbols.

Decorative musical notation consisting of vertical lines and stylized symbols, likely representing a specific chant or sequence.

Decorative musical notation consisting of vertical lines and stylized symbols, similar to the notation on the left side of the page.

Handwritten text in a medieval script, likely Latin or a related language, covering the upper portion of the page. The text is dense and includes various abbreviations and ligatures.

Handwritten musical notation on the left side of the page, consisting of several staves with notes and clefs.

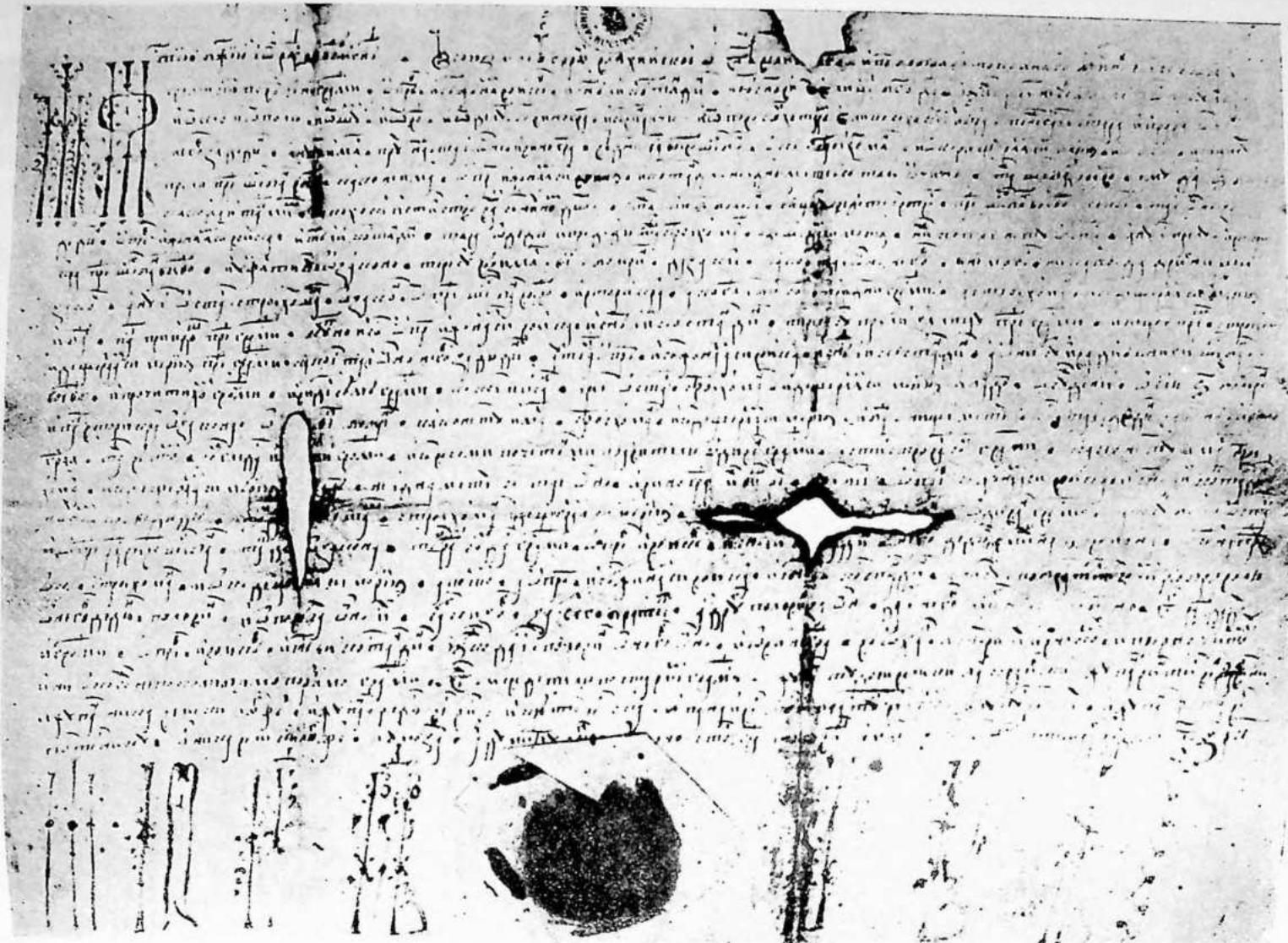
Handwritten musical notation on the right side of the page, consisting of several staves with notes and clefs.

This manuscript page features a large, ornate initial 'A' in the upper left corner, decorated with intricate floral and scrollwork patterns. The text is written in a dense, cursive script, likely a medieval or early modern hand, and is organized into several lines. Below the text, there are several staves of musical notation, including a large, stylized initial 'A' that spans across multiple staves. The notation consists of vertical lines with various symbols and markings, characteristic of early printed music notation. The page shows signs of age, with some staining and wear, particularly a large dark smudge in the lower center.

Spec. I. 3/2.

[The page contains dense, handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is mostly illegible due to fading and the quality of the scan. There are several large, dark ink blotches and smudges, particularly in the lower half of the page, which obscure the underlying text. A faint circular stamp is visible in the upper left corner.]

463

In nomine domini Amen. *[Faint handwritten text in a Gothic script, likely a liturgical or legal document. The text is mostly illegible due to fading and bleed-through.]*

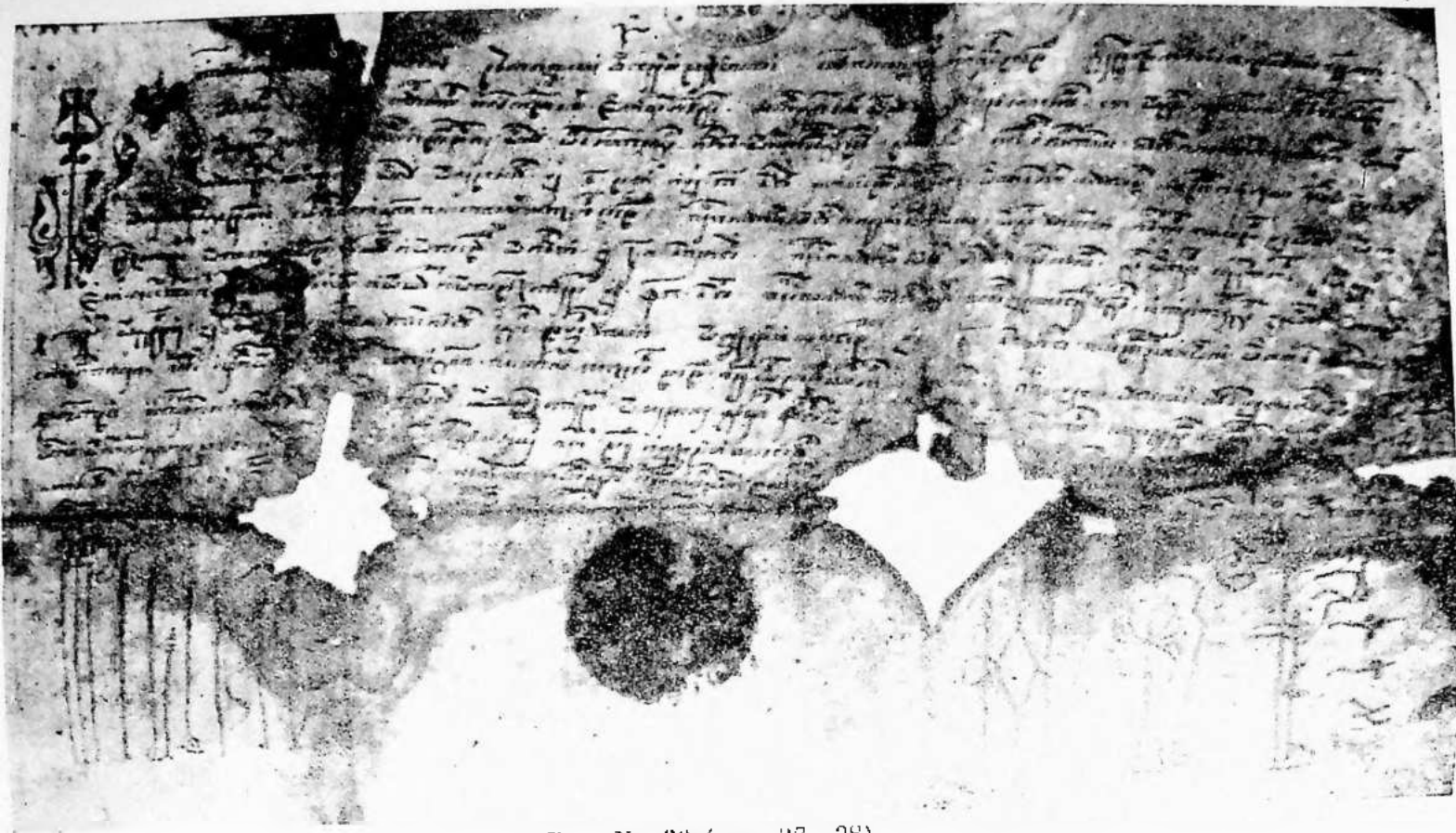

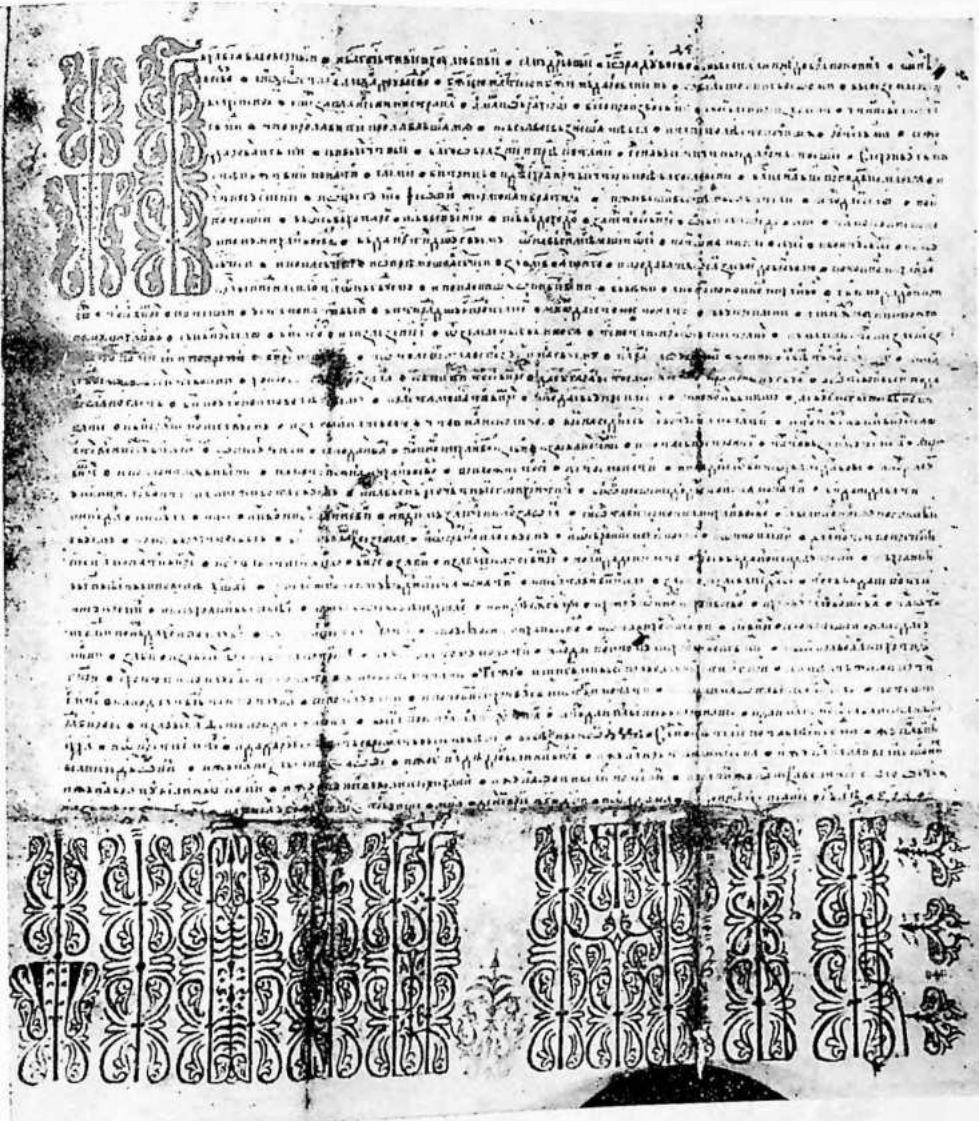
Doc. Nr. 19 (pag. 16—17)

Handwritten text in a medieval script, possibly Gothic or similar, covering the upper portion of the page. The text is dense and appears to be a formal document or record. A large, dark circular ink blot or hole is present in the lower center of the page, partially obscuring the text below it.

Doc. Nr. 30 (pag. 27—28)

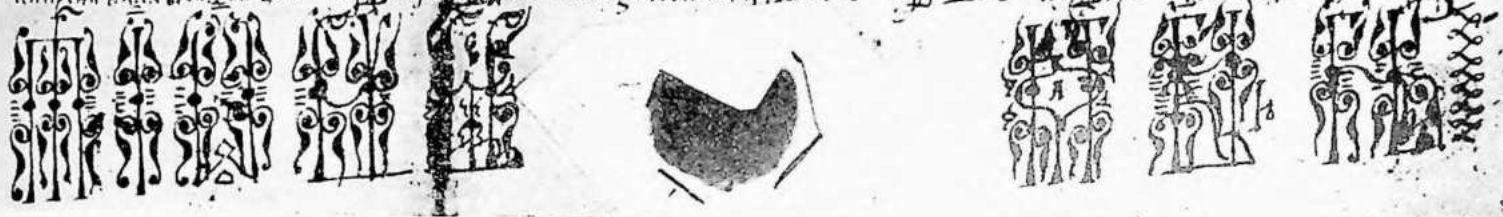

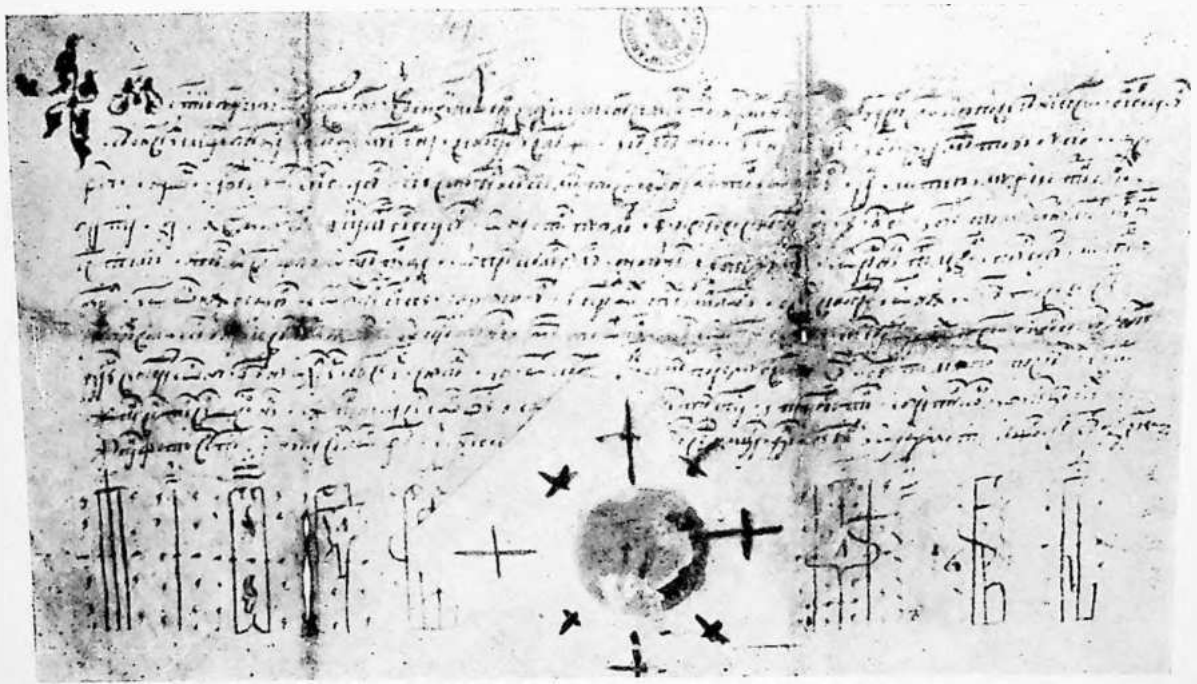

Man... *[The text is written in a dense, cursive medieval script, likely a form of Gothic or similar. It is heavily obscured by a large, dark vertical stain that runs down the center of the page. The text is arranged in approximately 15 horizontal lines.]*

471

Doc. Nr. 38 (pag. 37-38)

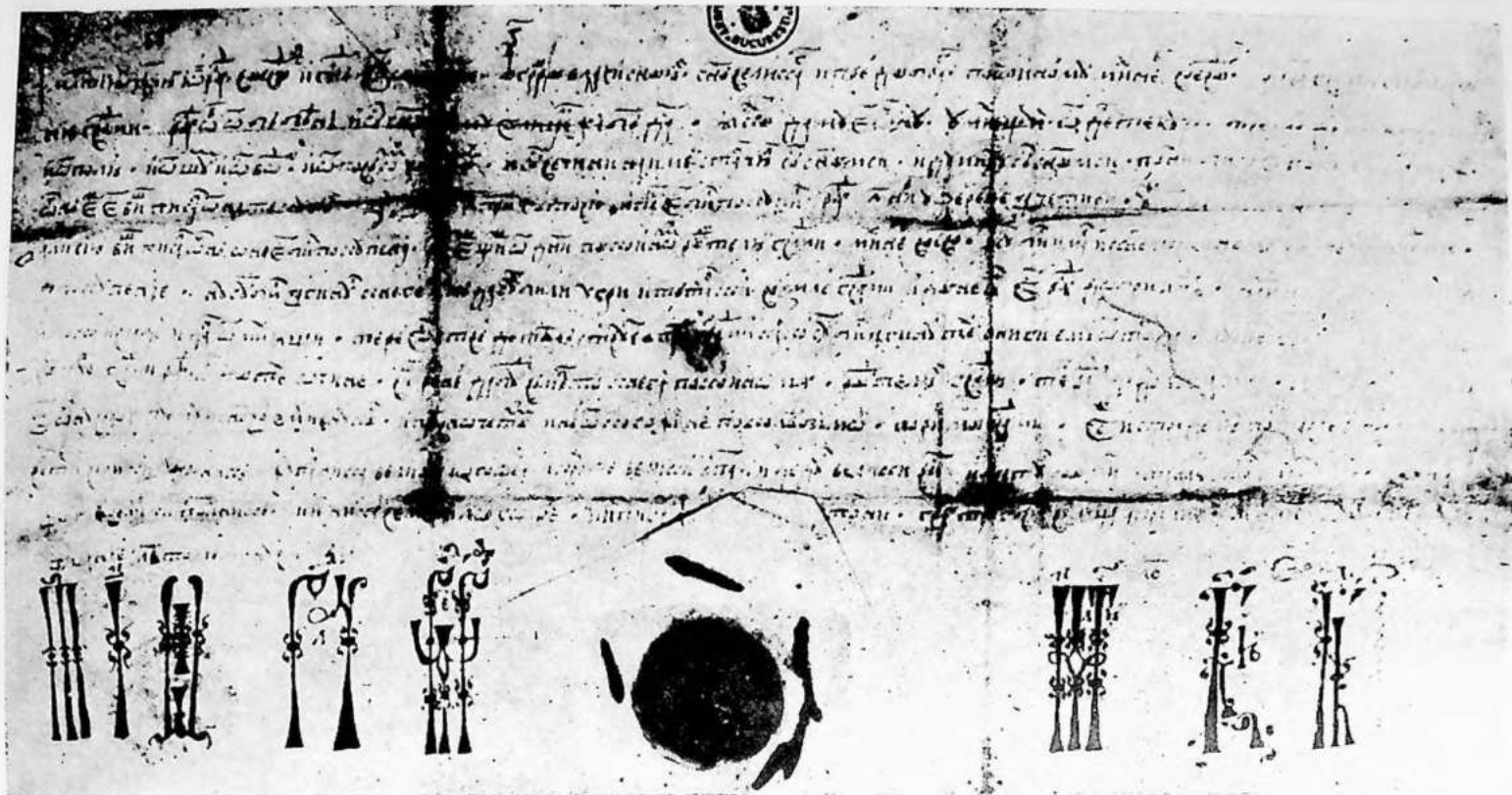
XXIV

Handwritten text in a medieval script, likely Latin, covering the upper portion of the page. The text is dense and appears to be a liturgical or legal document. There are some large initials and decorative elements interspersed within the text.

Below the text, there are several columns of musical notation. The notation consists of vertical lines with various symbols and characters, characteristic of early medieval musical notation. There are approximately six columns of notation, with some larger, more complex symbols interspersed. A large, dark circular mark is present in the center of the page, below the text and above the musical notation.

Doc. Nr. 55 (pag. 51--52)

478

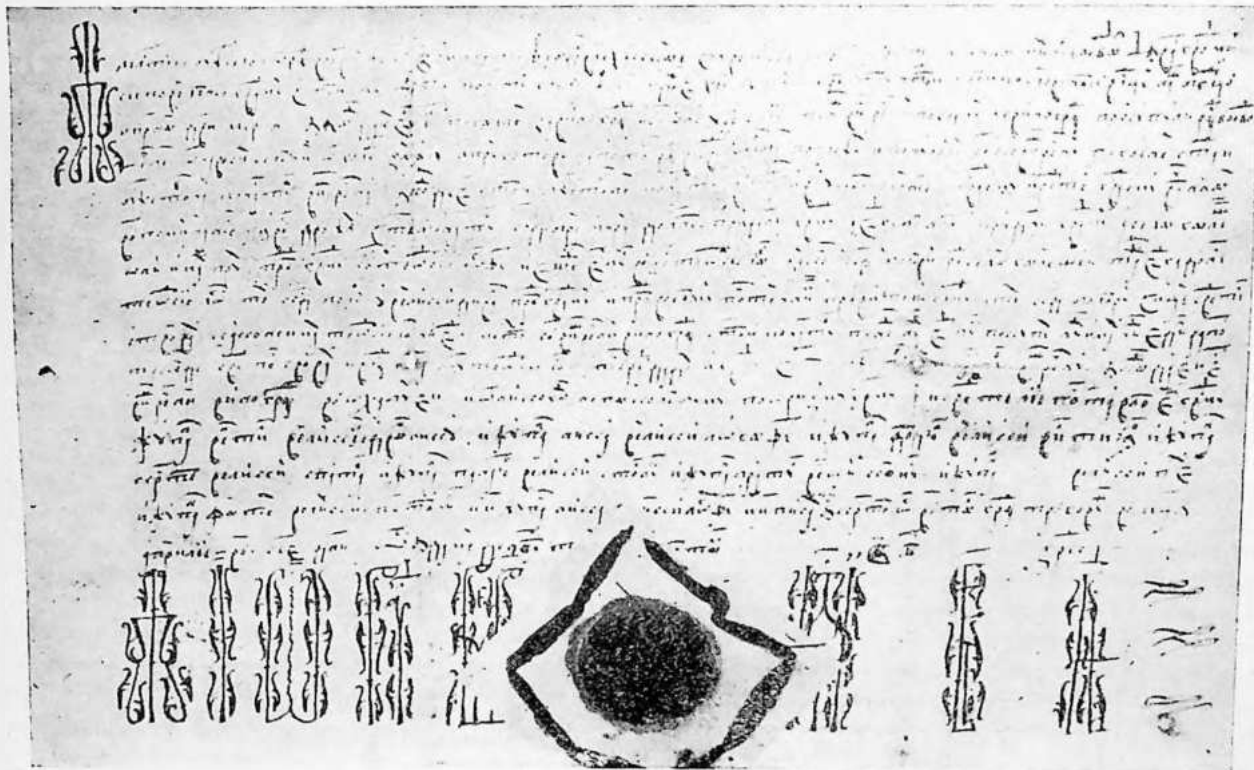
[The page contains dense, handwritten text in a medieval script, likely Gothic or similar. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines. The ink is dark, and the parchment shows signs of age and wear, including some staining and discoloration. The text is mostly illegible due to the quality of the scan and the handwriting style.]

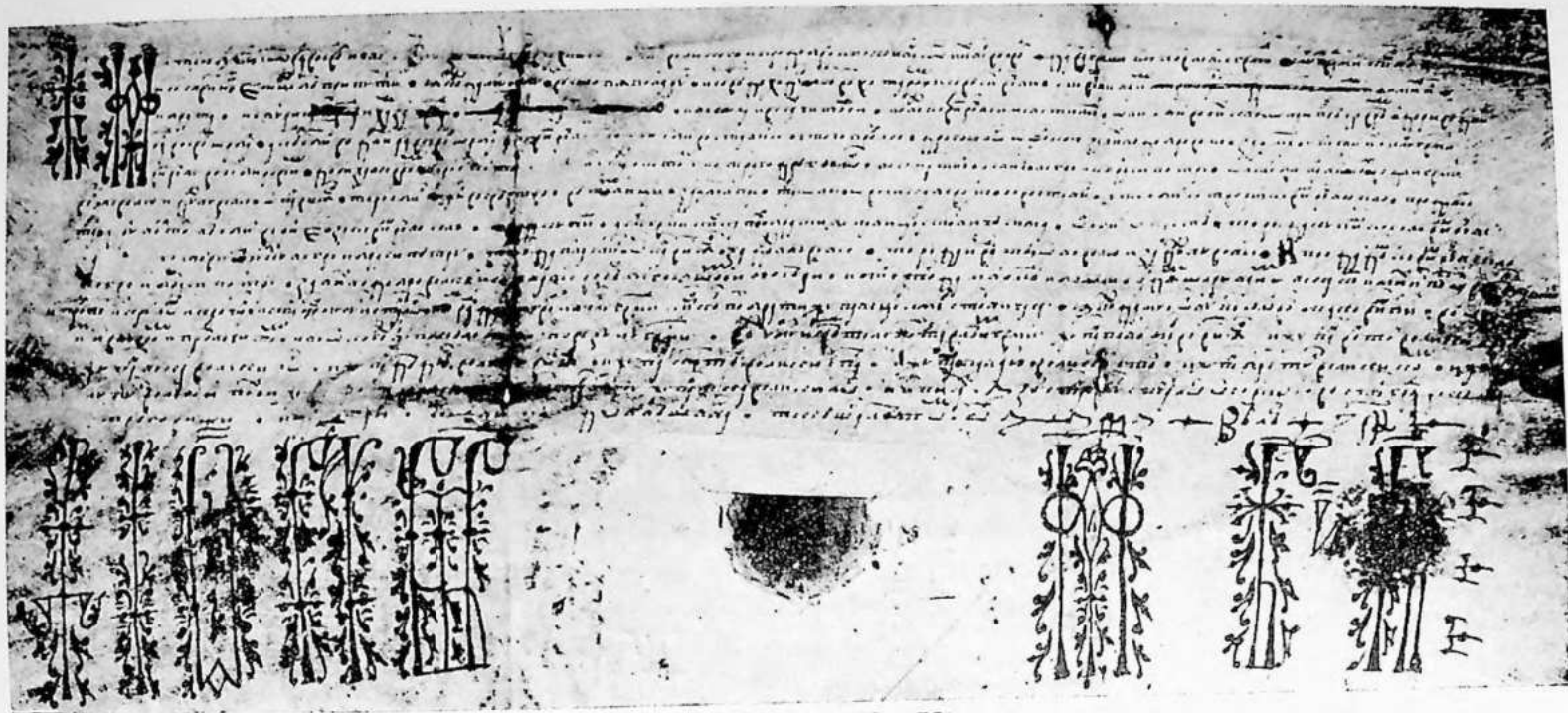

Doc. Nr. 65 (pag. 61—62)

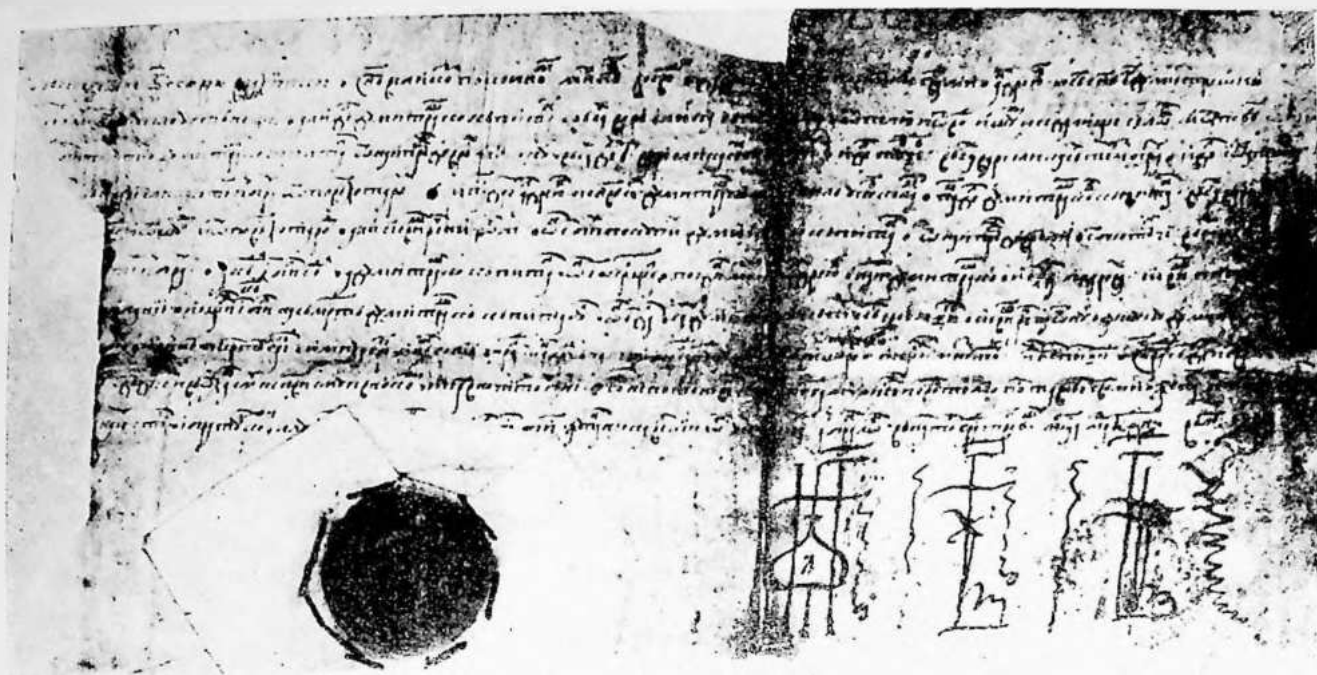

Doc. Nr. 76 (pag. 72—73)

Doc. Nr. 80 (pag. 76—77)

112

[The page contains dense, handwritten text in a medieval script, likely Latin. The text is arranged in approximately 25 horizontal lines. A large, decorative initial letter 'H' is visible at the beginning of the first line. The handwriting is somewhat faded and difficult to decipher. At the bottom of the page, there is a large, dark, circular ink blot or smudge, and several vertical lines of ink extending downwards from the text area.]

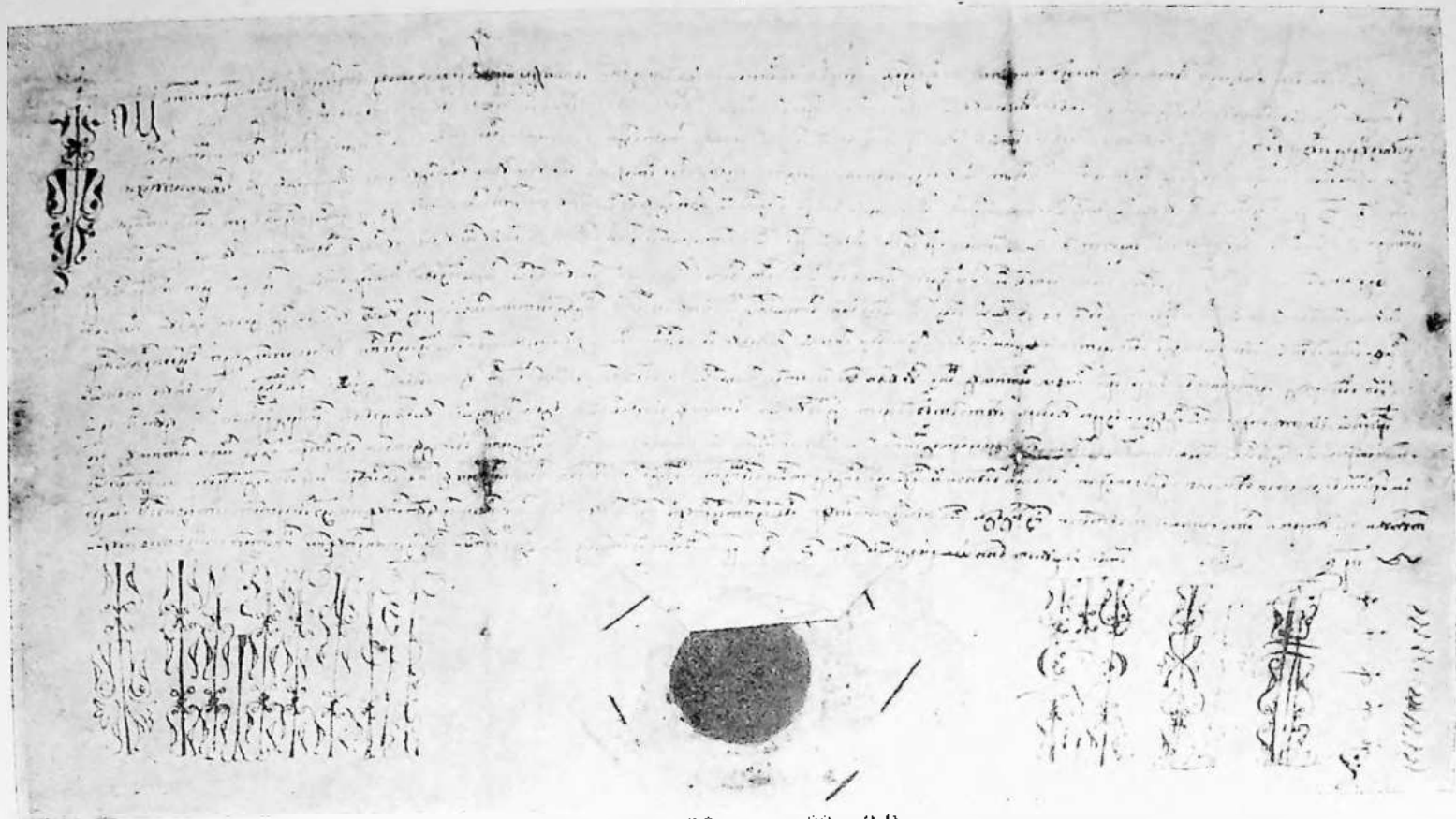
A large decorated initial 'A' at the top left marks the beginning of the text. The notation consists of square neumes on a four-line red staff. The text is written in a medieval Gothic script, likely a form of Latin or Church Slavonic. The page contains approximately 25 lines of music. There are several smaller decorated initials, including a prominent 'D' in the lower right section. The paper shows signs of age, with some staining and a small diamond-shaped mark at the top center.

[The text is a dense block of handwritten script, likely a medieval manuscript. It consists of approximately 20 lines of text, written in a cursive hand. The ink is dark, and the parchment shows some signs of age and wear. The text is mostly illegible due to the cursive style and fading, but some words and structures are visible.]

[A series of vertical lines and some faint markings, possibly a list or a decorative element at the end of the page.]

[A small, stylized signature or mark at the bottom right of the page, possibly a monogram or a specific symbol.]

This image shows a page from a manuscript, likely a musical score. The page is heavily stained and discolored, particularly in the lower half. The top portion contains several lines of handwritten text in a cursive script, possibly Latin or Italian. Below the text, there are several staves of musical notation, including a large, ornate initial letter 'S' on the left side. A circular stamp is visible in the lower right quadrant, containing the text 'MUSEO' and '1850'. The overall appearance is that of an old, well-used document.

This manuscript page, numbered 494, features a large, dark, irregular blotch in the upper left corner. The main body of the page is filled with dense, handwritten text in a cursive script, likely a medieval or early modern language. Below the text, there are several staves of musical notation. On the left side, there are five staves of music. In the center, there is a large, dark, circular area that has been completely blacked out, obscuring any text or music that might have been there. To the right of this blacked-out area, there are two more staves of musical notation. The overall appearance is that of an old, possibly damaged, manuscript page.

A missiva... [Faint handwritten text in a historical script, likely Italian or Spanish, covering the upper half of the page.]

Doc. Nr. 124 (pag. 120—121)

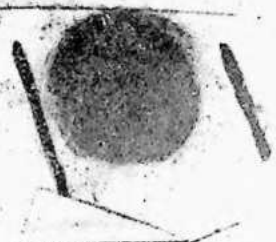

Handwritten text in a medieval script, likely Latin, covering the majority of the page. The text is dense and appears to be a liturgical or scholarly work.

500

1510
1530
1540

This manuscript page features a large, ornate initial 'A' in the upper left corner, decorated with intricate floral and foliate patterns. The page is filled with dense, handwritten text in a Gothic script, organized into several columns. At the bottom of the page, there are several vertical columns of musical notation, each with its own decorative border. A large, dark, heart-shaped or V-shaped mark is prominently placed in the center of the lower half of the page. The entire page is heavily stained and shows signs of significant age and wear.

501

Handwritten musical score on two pages, featuring Gothic script and decorated initials. The top page (501) contains dense text with a large decorated initial 'C' on the left. The bottom page (502) features several large decorated initials at the bottom, including a prominent circular one, and a large blacked-out area in the center. The manuscript is heavily stained and shows signs of age.

Doc. Nr. 139 (pag. 141 — 142)

[Circular stamp: RES. 151]
 [Illegible handwritten text in Church Slavonic script, consisting of approximately 15 lines. The text is highly stylized and difficult to decipher. A large dark ink blot is present at the bottom center of the page.]

[Handwritten text in a medieval script, likely Church Slavonic, consisting of approximately 15 lines of dense, cursive handwriting.]

[A series of vertical musical staves with neumes, representing a portion of a liturgical chant.]

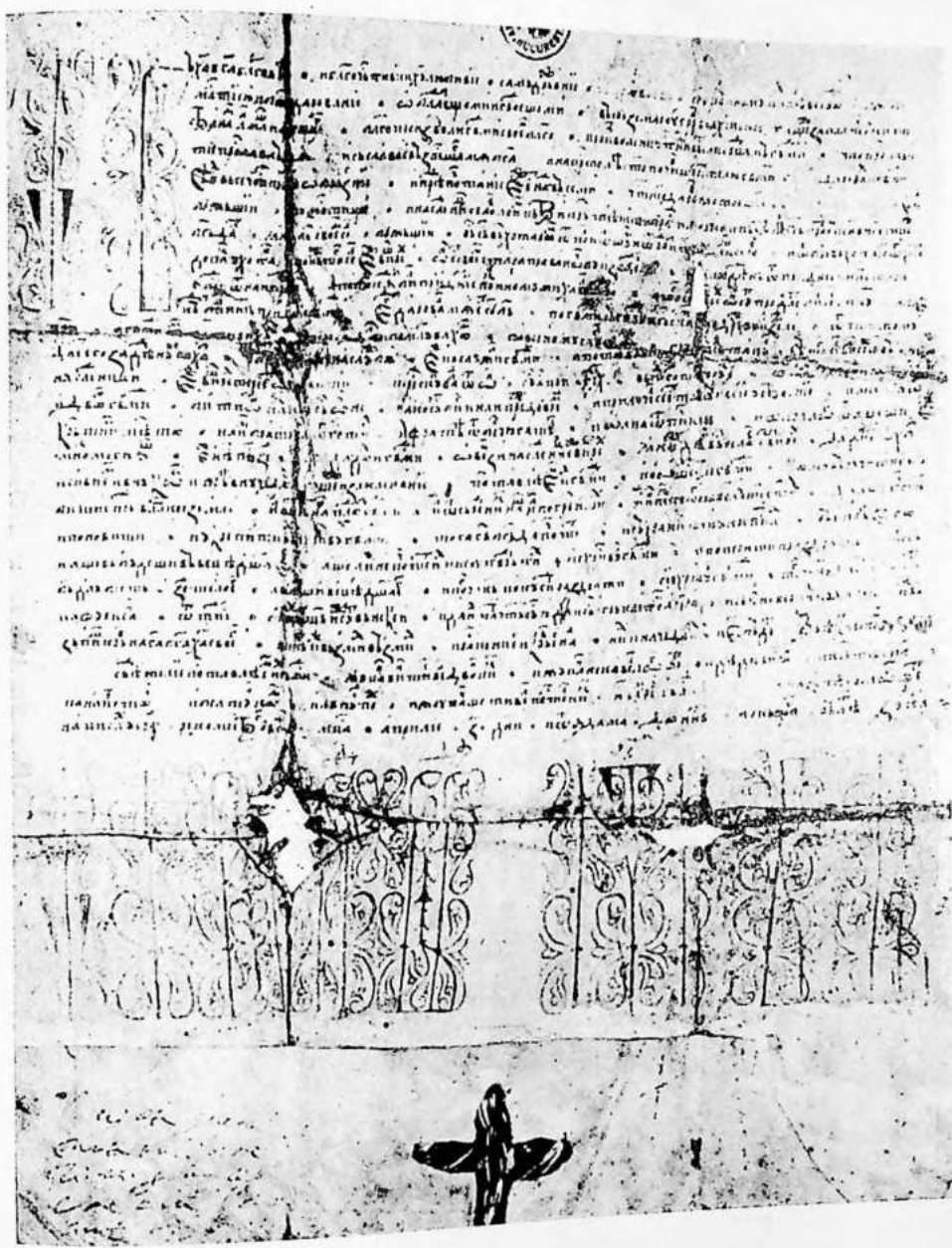
[Additional vertical musical staves with neumes, continuing the liturgical chant from the left side.]

[A few lines of handwritten text at the bottom right of the page, possibly a rubric or a signature.]

505

A large decorated initial 'A' in black and red ink is positioned on the left side of the page. The main body of the page contains several lines of text written in a Gothic script, with neumes (musical notation) written above the letters. The text is dense and appears to be a liturgical or musical manuscript. At the bottom of the page, there are several smaller musical staves and a large, dark, irregular shape that could be a stain or a large initial.

Handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is densely packed and covers most of the page. There are some large, decorative initials or flourishes at the top left and bottom left. The paper shows signs of age, including a large dark stain in the center and some fading.

508

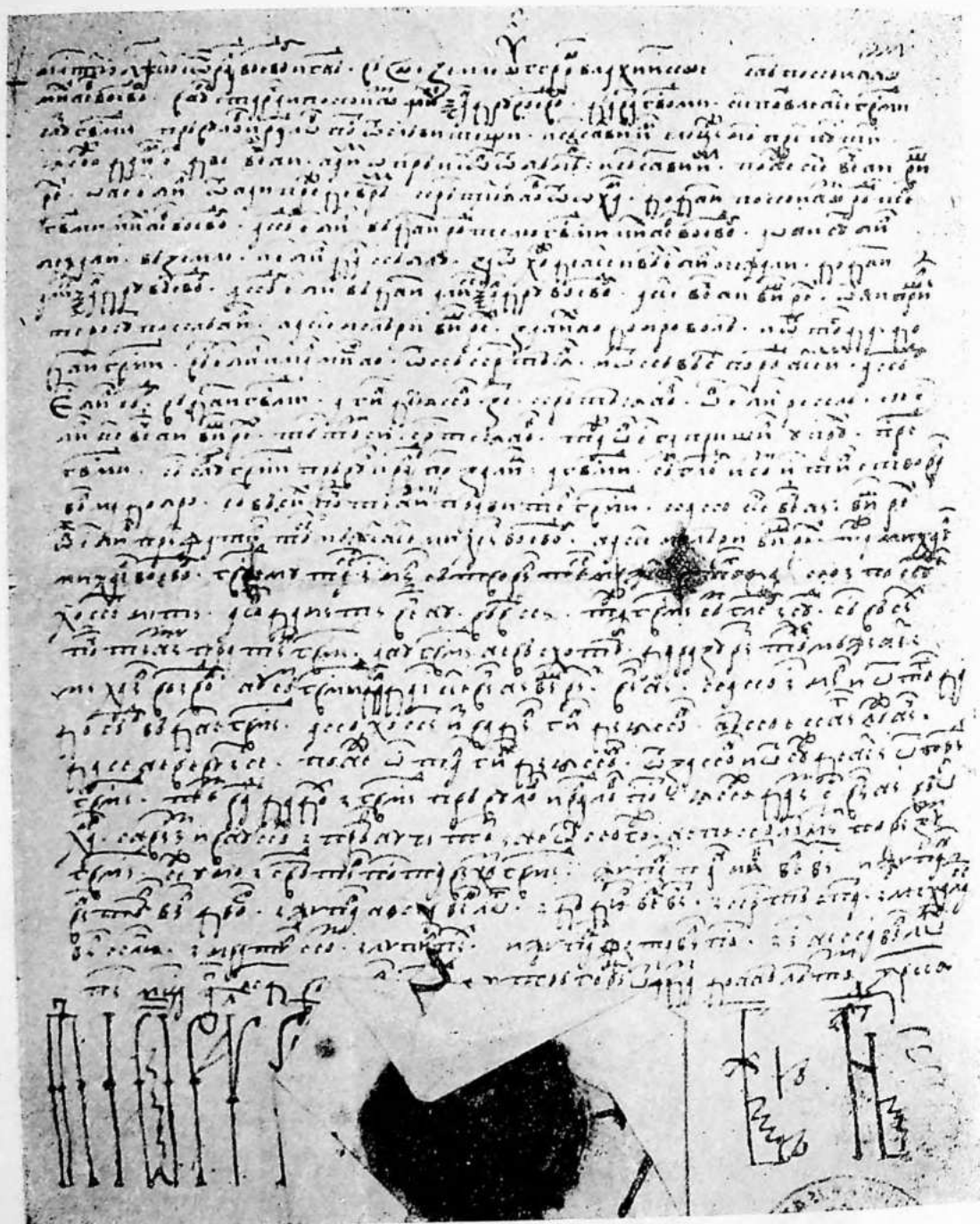
This manuscript page features a large, ornate initial 'A' at the top left, decorated with intricate floral and foliate patterns. The text is written in a dense, Gothic-style script, with several lines of text interspersed with musical notation. The musical notation consists of vertical staves with various rhythmic symbols and neumes. A large, dark circular stain is visible in the center of the page, partially obscuring the text and notation. The page is numbered '509' on the left margin.

Doc. Nr. 164 (pag. 171—172)

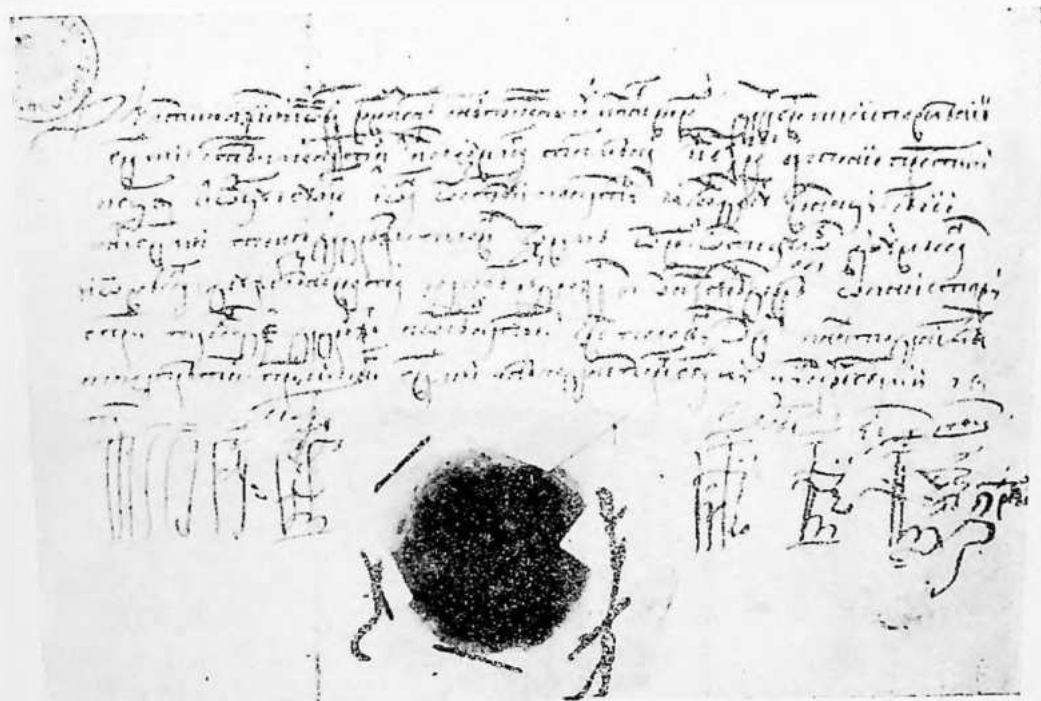

Main body of handwritten text in Gothic script, consisting of approximately 25 lines of dense, cursive handwriting.

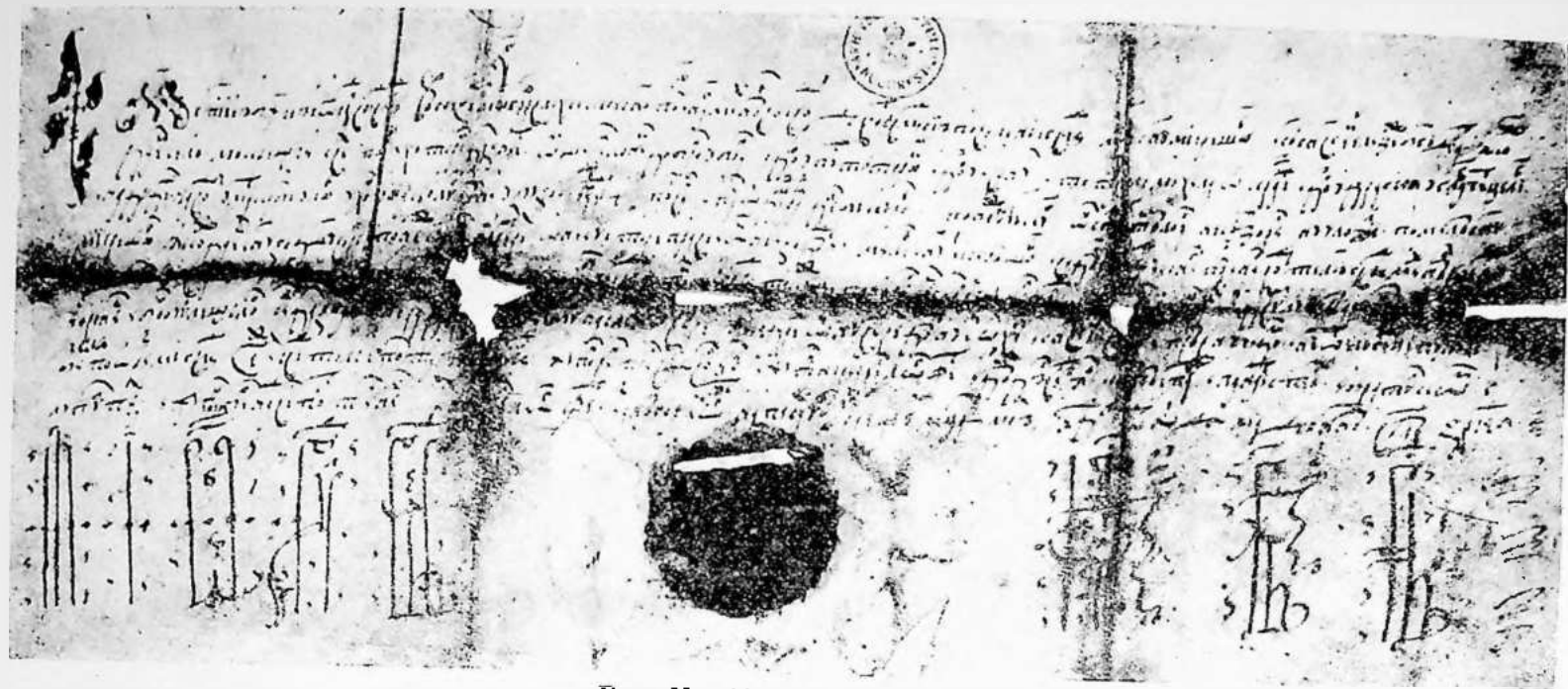

Handwritten text in a medieval script, likely a liturgical or legal document, with significant ink bleed-through from the reverse side. The text is arranged in several columns and includes various abbreviations and symbols. At the bottom of the page, there are several diagrams or musical notations, including vertical lines and symbols that resemble early musical notation or architectural plans. A large, dark, irregular shape is present in the lower center of the page, possibly a stain or a large mark.

Doc. Nr. 177 (pag. 187)

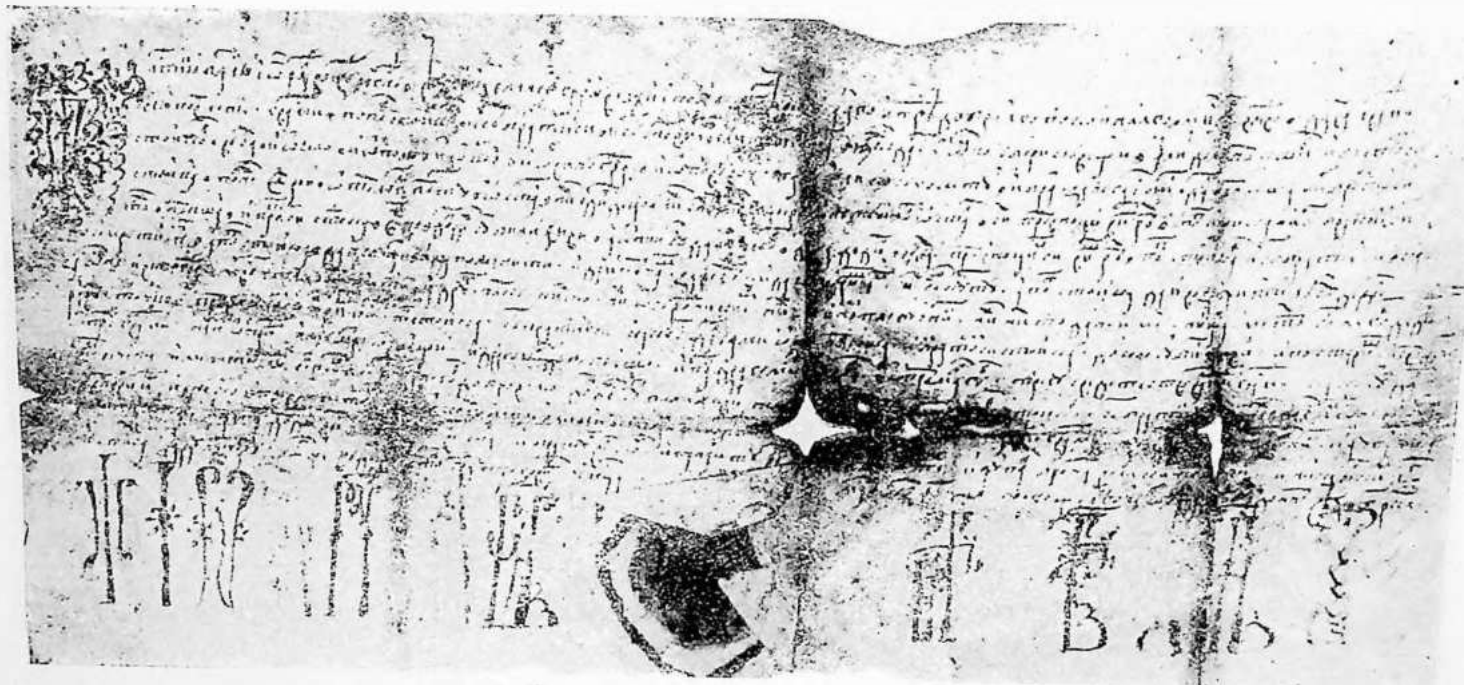
Doc. Nr. 180 (pag. 190)

Handwritten musical score on aged paper, featuring a large decorated initial 'C' at the top left. The page contains several staves of music with notes and a large circular ink blot in the center. At the bottom, there are several vertical lines of text or musical notation.

517

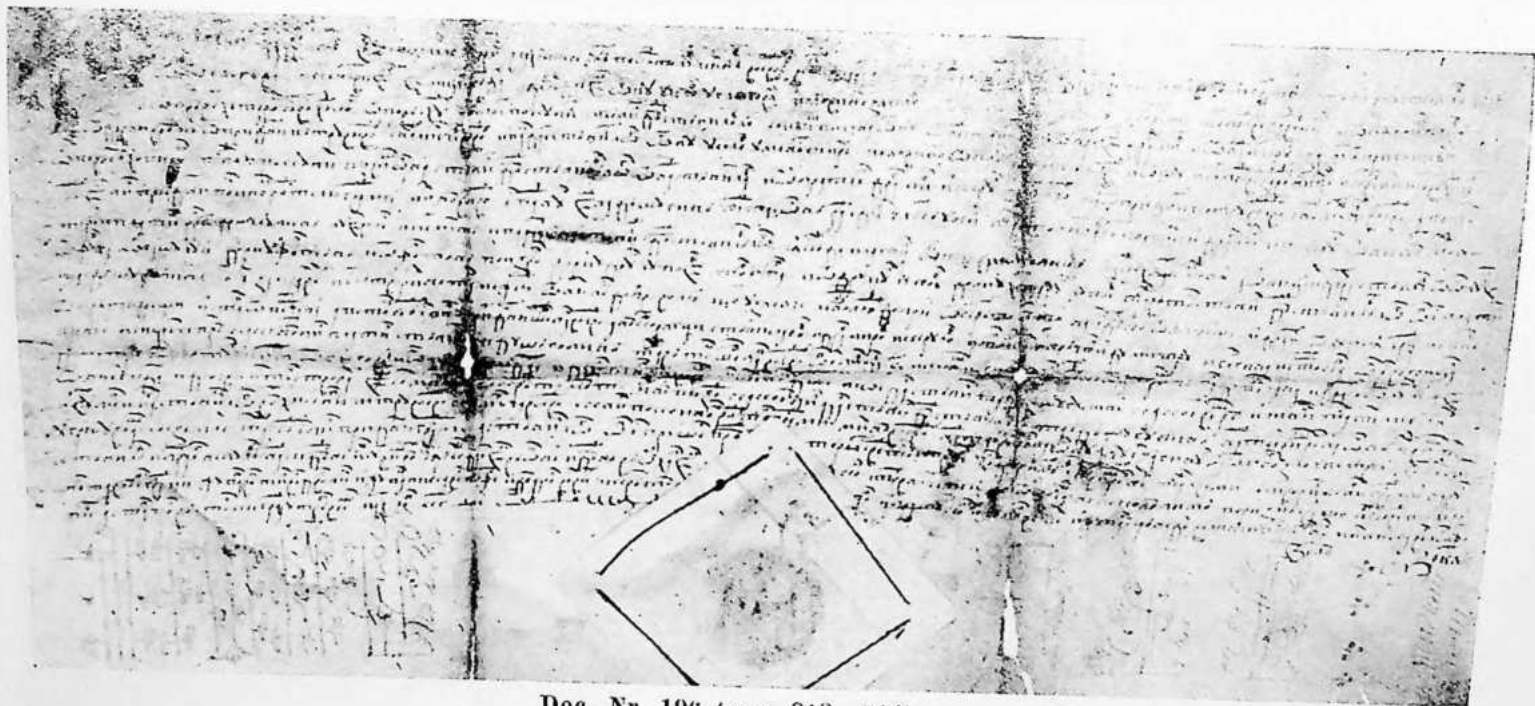

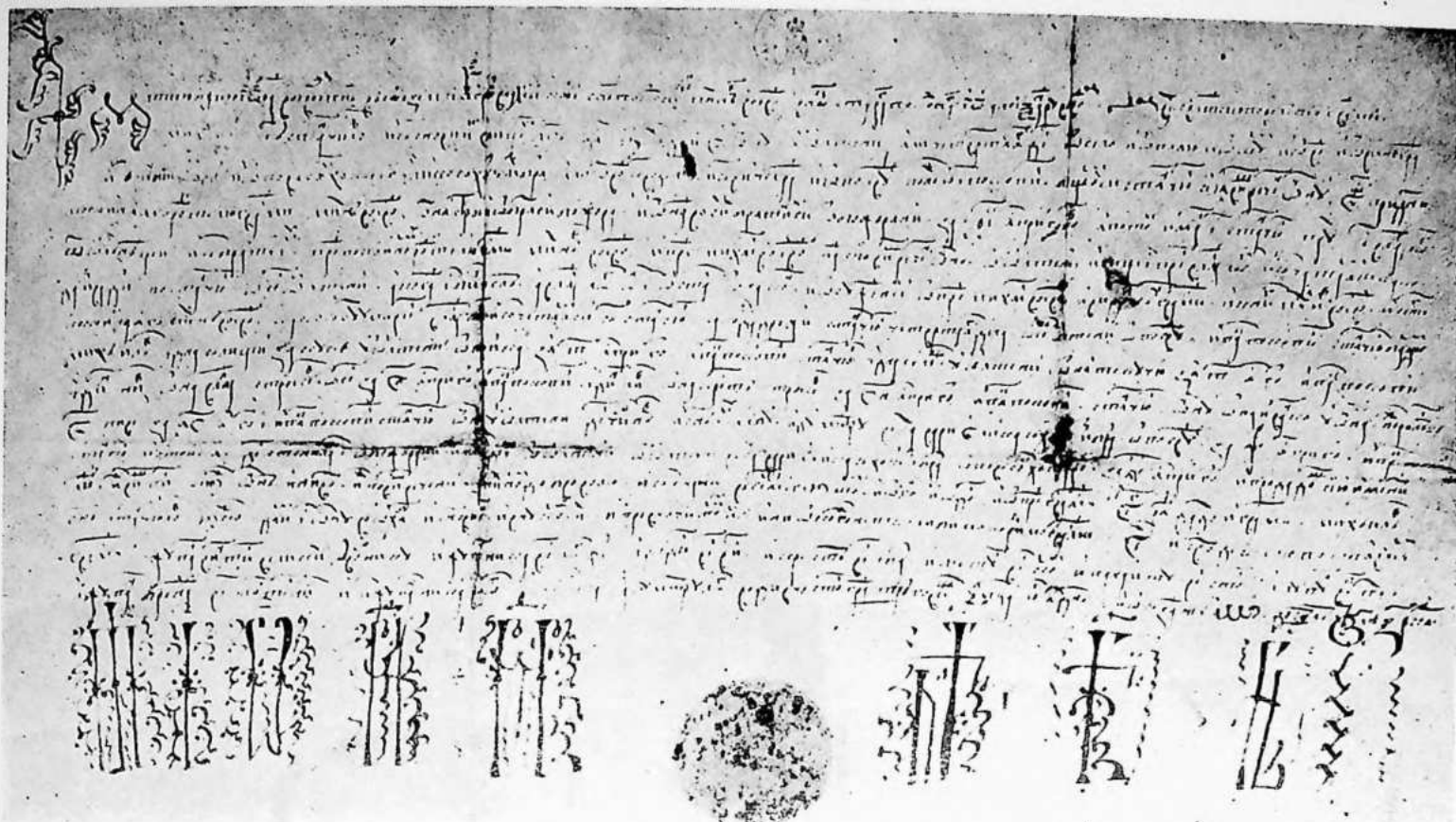
Doc. Nr. 185 (pag. 198—199)

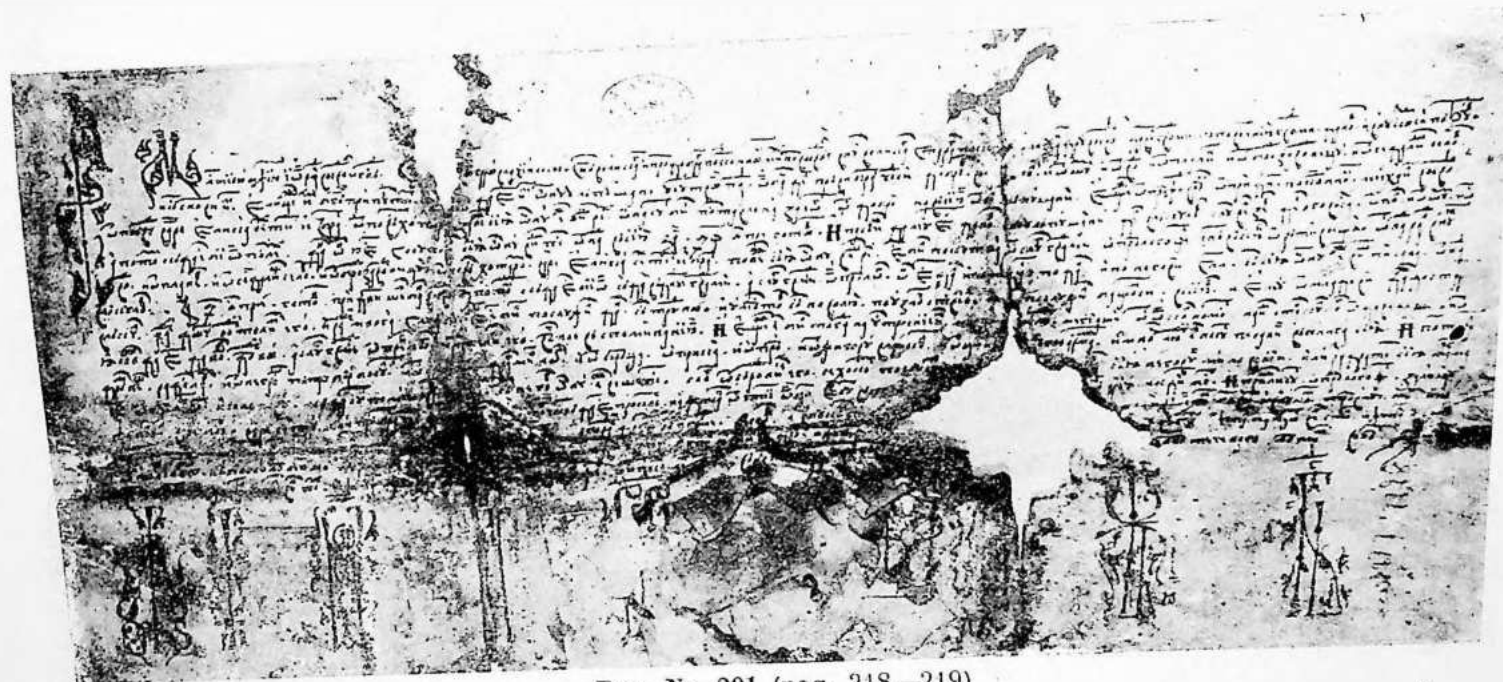

Doc. Nr. 186 (pag. 199—200)

Doc. Nr. 196 (pag. 212—214)

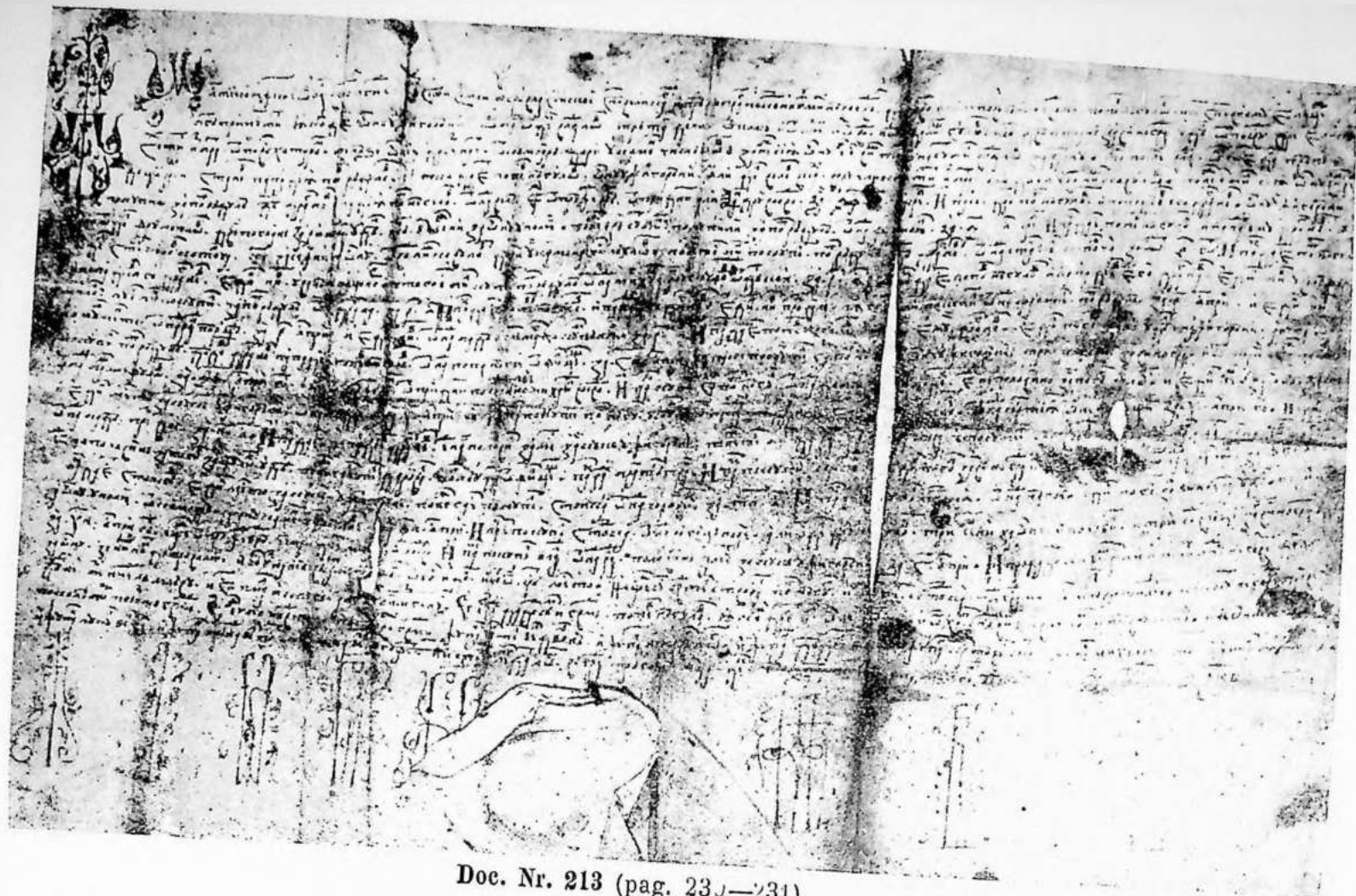

This page contains a manuscript of musical notation. The notation is written in a dense, cursive style across multiple staves. A large, decorative initial is present in the upper left corner. The bottom of the page features several vertical staves with notes, and a circular stamp or seal is located in the lower center.

529

This image shows a page of handwritten musical notation, likely from a manuscript. The notation is dense and covers most of the page. A large, dark, circular stain is prominent in the center, partially obscuring the text and notes. The handwriting is in a cursive style, and the paper appears aged and slightly discolored. There are some markings on the left margin, including the number '529' and a small symbol. The bottom of the page features several vertical lines and some additional notation, possibly indicating a section or a specific part of the music.

Doc. Nr. 214 (pag. 231—232)

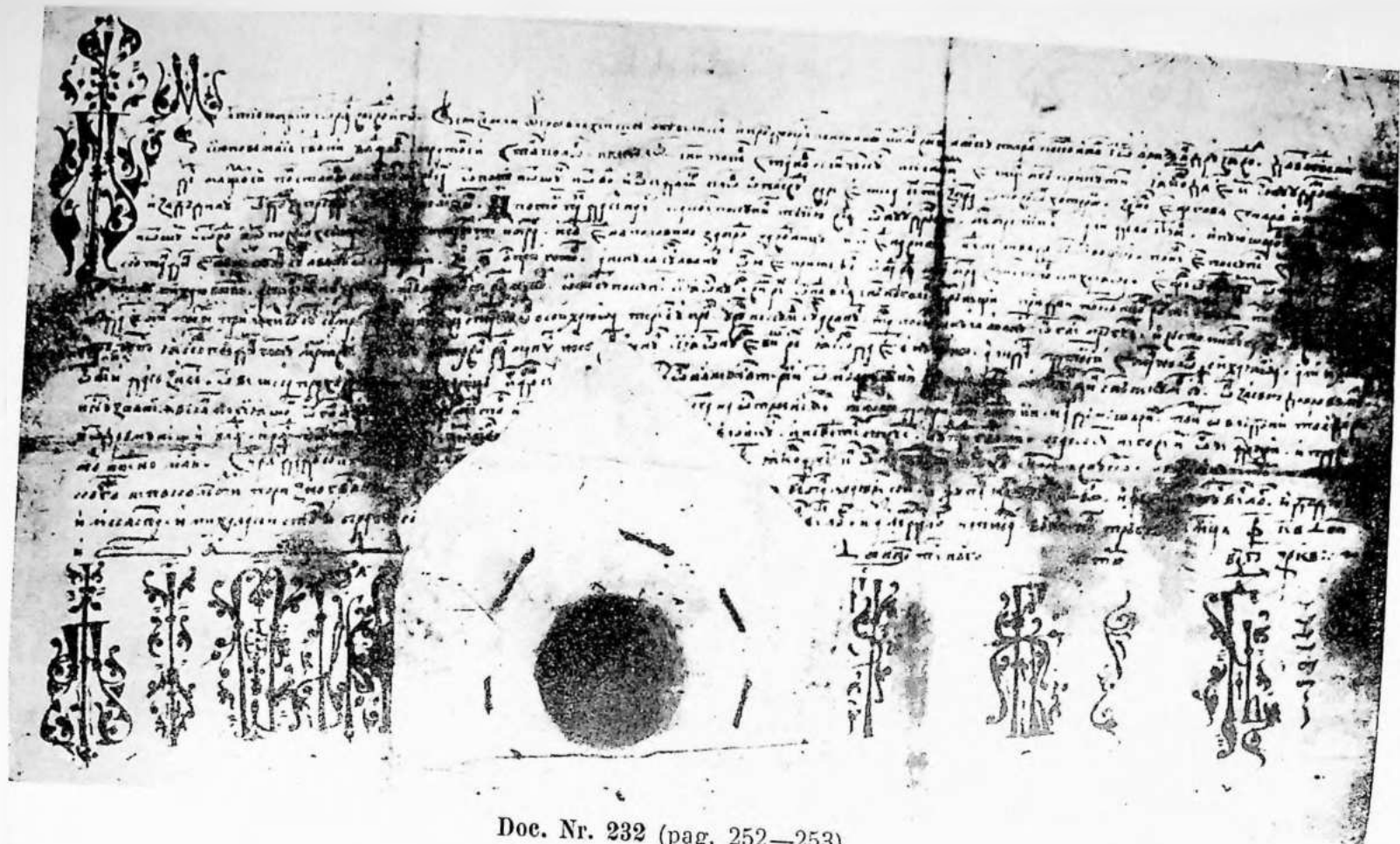

Doc. Nr. 217 (pag. 234—235)

[The page contains dense, handwritten text in a cursive script, likely a historical document or manuscript. The text is heavily obscured by dark ink smudges and stains, particularly in the lower half of the page. The handwriting is difficult to decipher due to the damage and fading.]

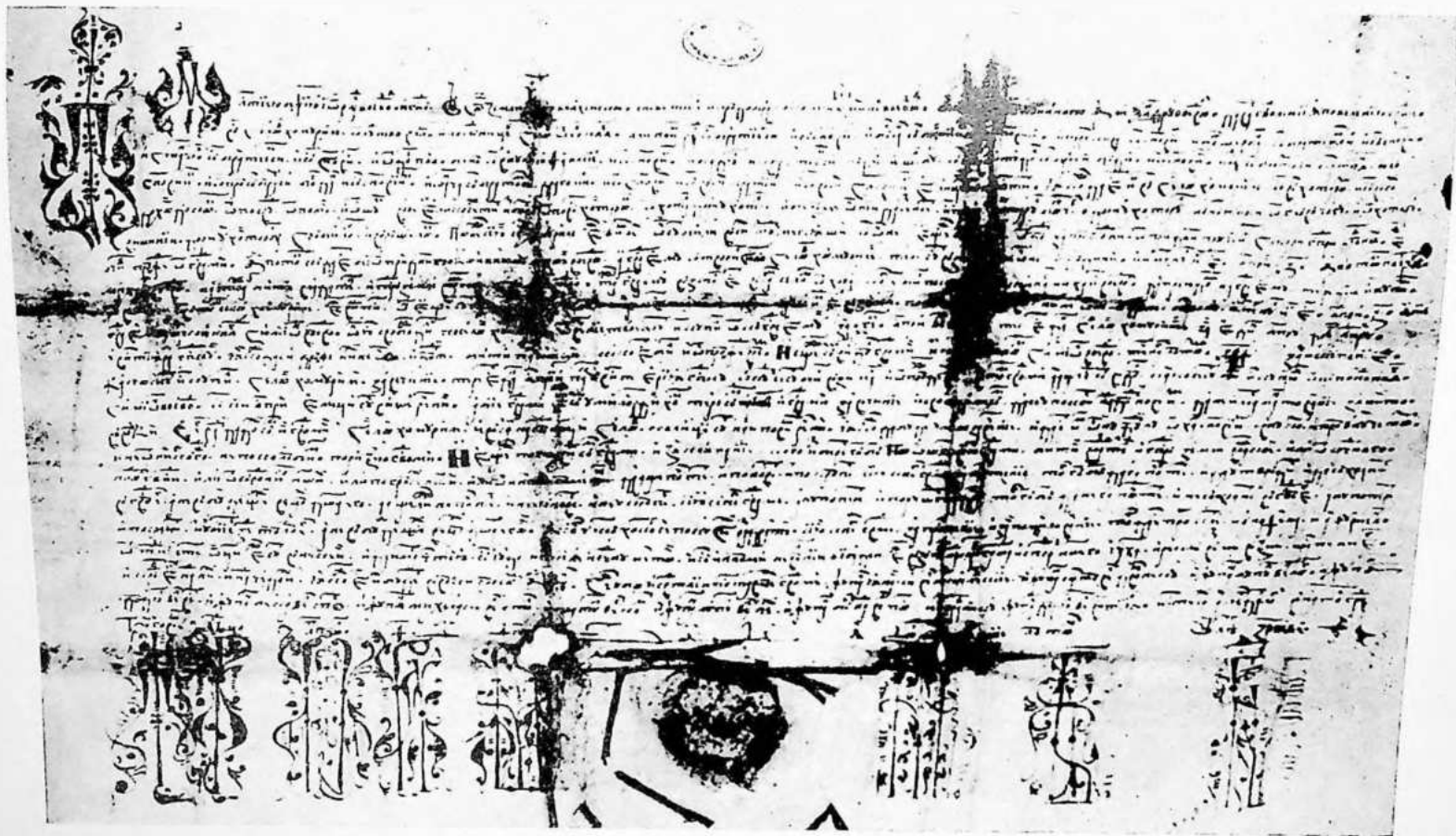

СЛАВЯНСКО ПИСМО... (Faint, mostly illegible text in a historical script, likely Church Slavonic, with some words like 'СЛАВЯНСКО ПИСМО' visible at the top.)

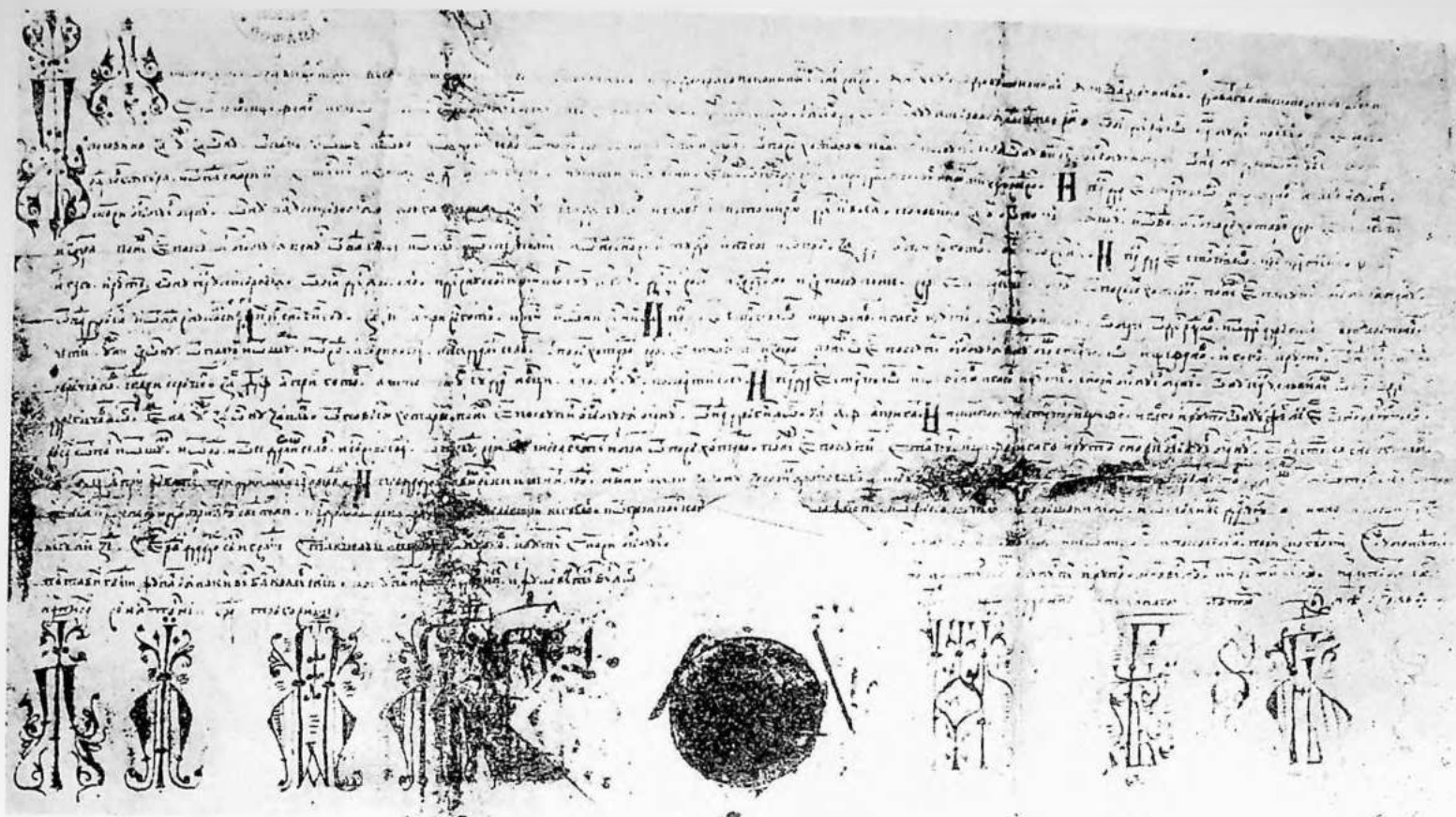

Doc. Nr. 241 (pag. 267—268)

[Faint, mostly illegible handwritten text in a medieval script, possibly Gothic or Carolingian minuscule. The text is arranged in several lines across the page.]

Main body of handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter.

Handwritten signature or initials at the bottom left.

Handwritten text or numbers at the bottom right.

Handwritten musical score in Cyrillic script, featuring a large initial 'M' at the top left. The text is densely packed and includes various musical notations and clefs. A large, dark ink blot or scribble is present in the lower right quadrant of the page.

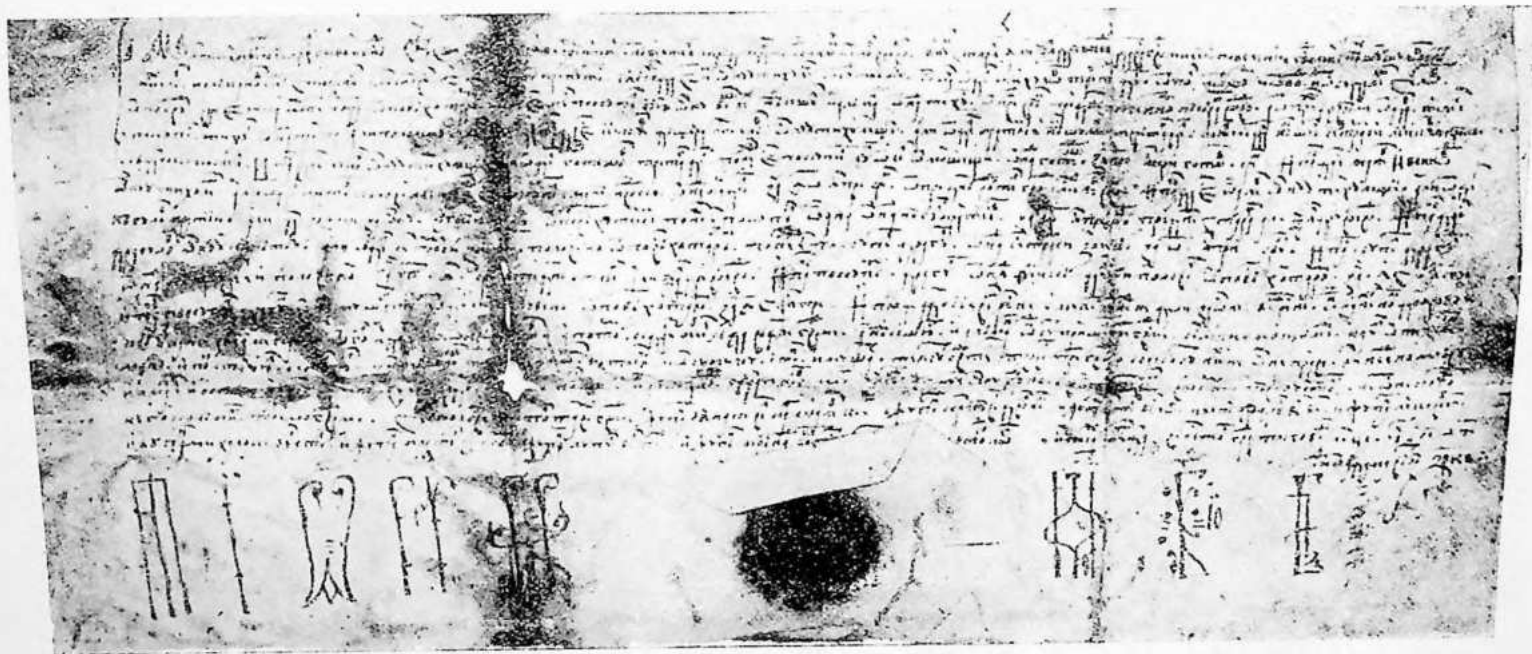

Doc. Nr. 255 (pag. 281—282)

Doc. Nr. 256 (pag. 282—283)

547

Doc. Nr. 258 (pag. 284—286)

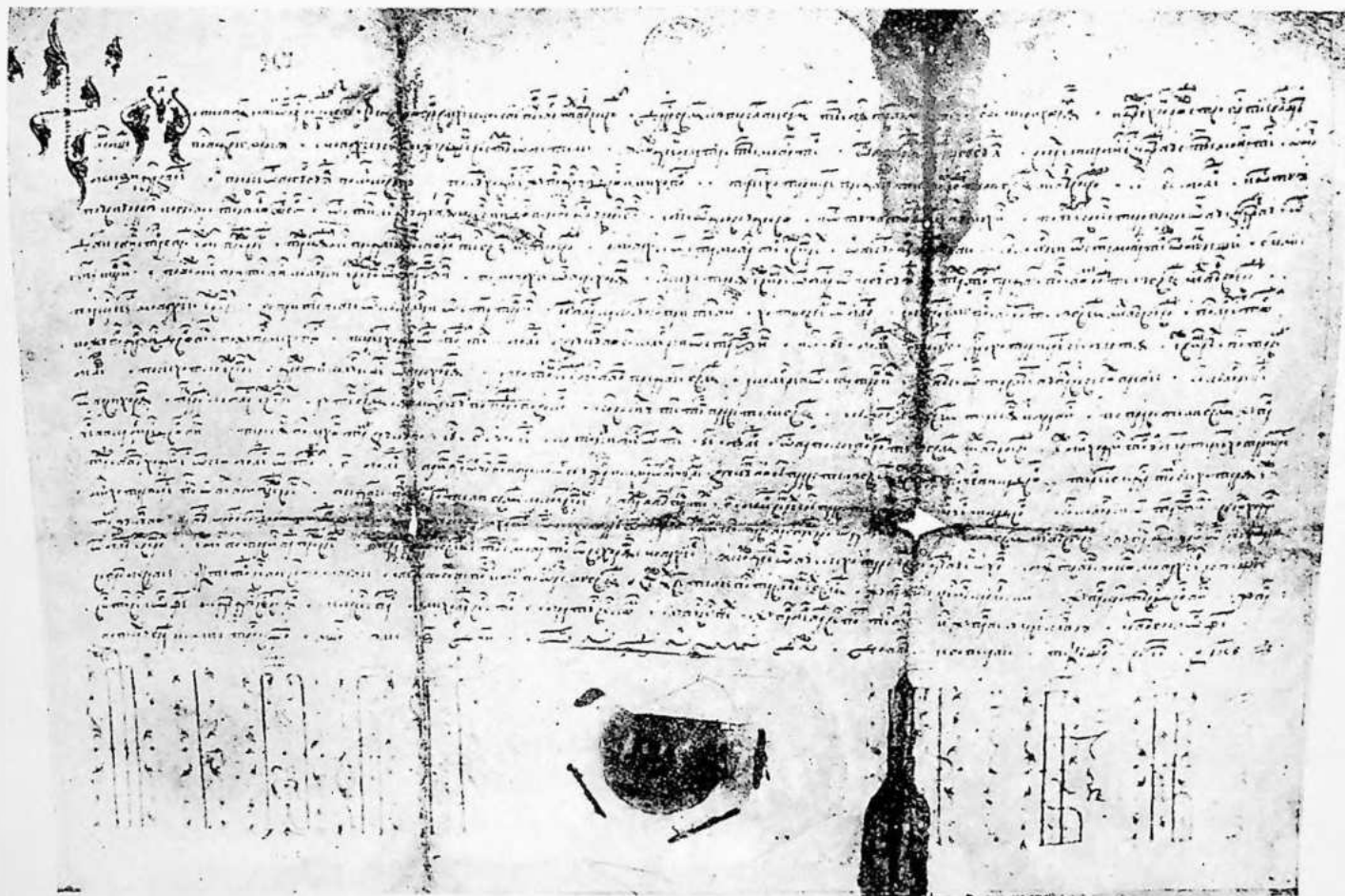

Handwritten text in Cyrillic script, likely a manuscript page. The text is arranged in two columns, with a large initial 'Т' at the top left. The script is dense and appears to be a historical document or a religious text. There are some markings and symbols at the bottom of the page, possibly indicating the end of a section or a specific reference.

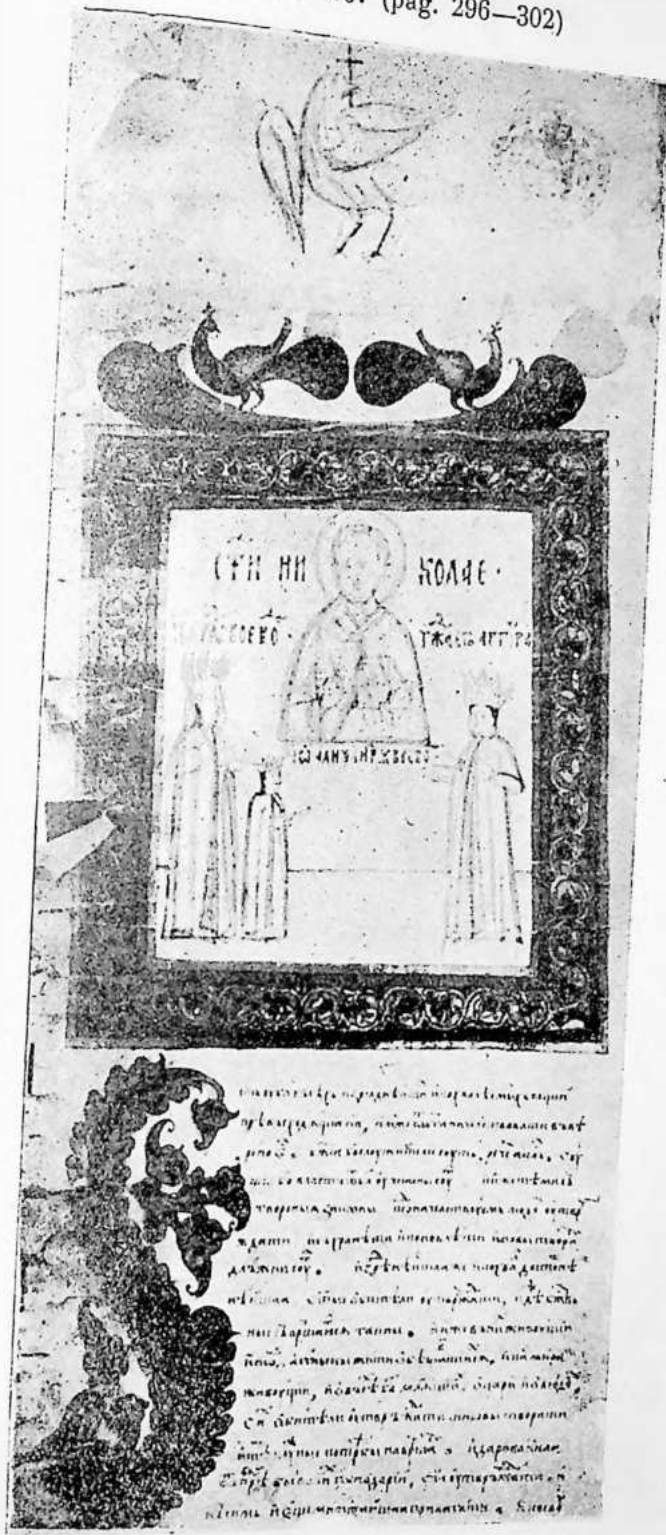
This manuscript page features a large, ornate initial 'D' at the top left, followed by several lines of dense, handwritten text in a Gothic script. Below the text, there are several staves of musical notation, including a large, prominent diamond-shaped diagram with a dark circular center. The page shows signs of age and wear, with some ink bleed-through and staining.

[The page contains approximately 30 lines of extremely faint, illegible text, likely a historical document or manuscript. The text is too light to transcribe accurately.]

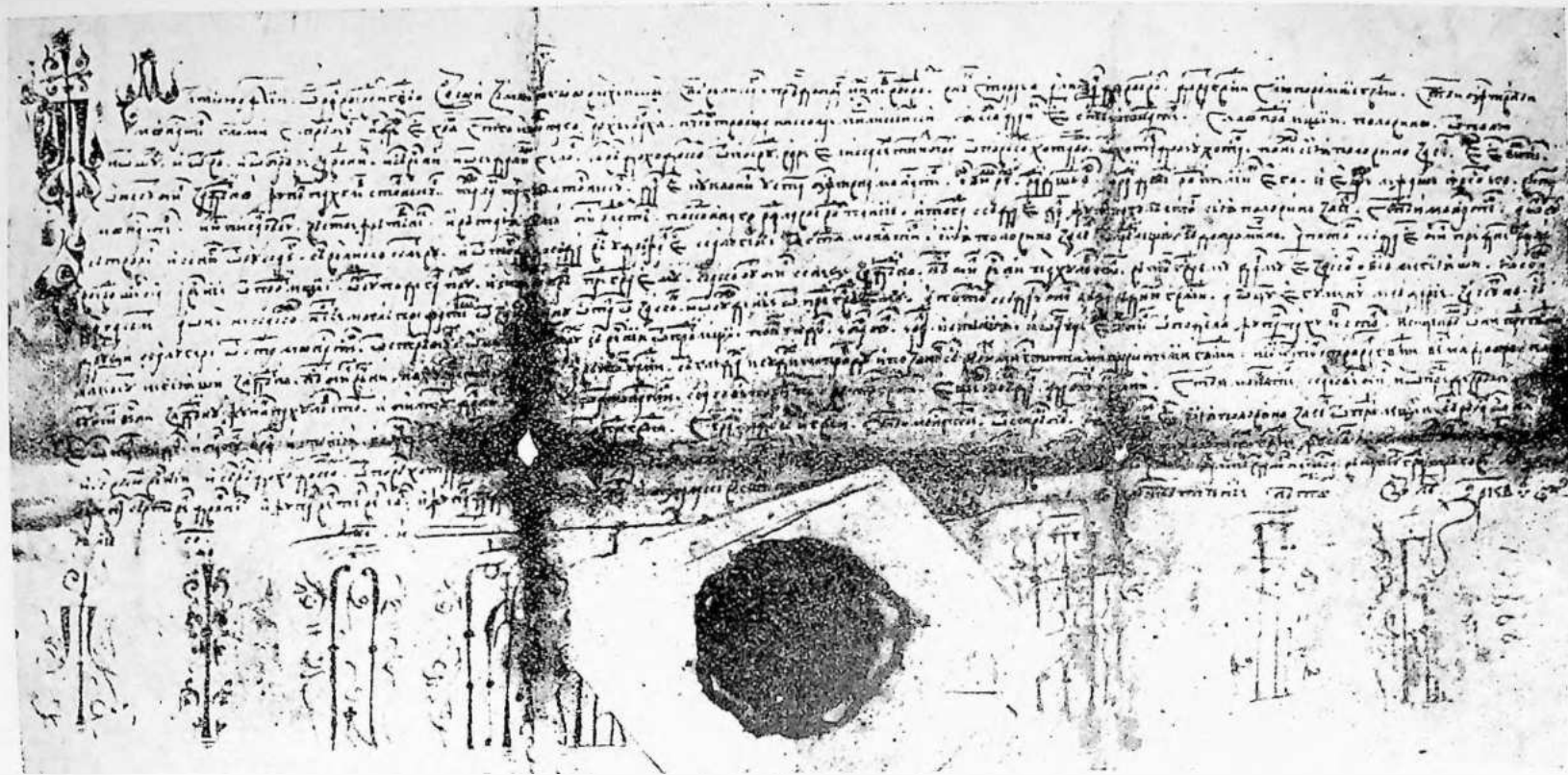

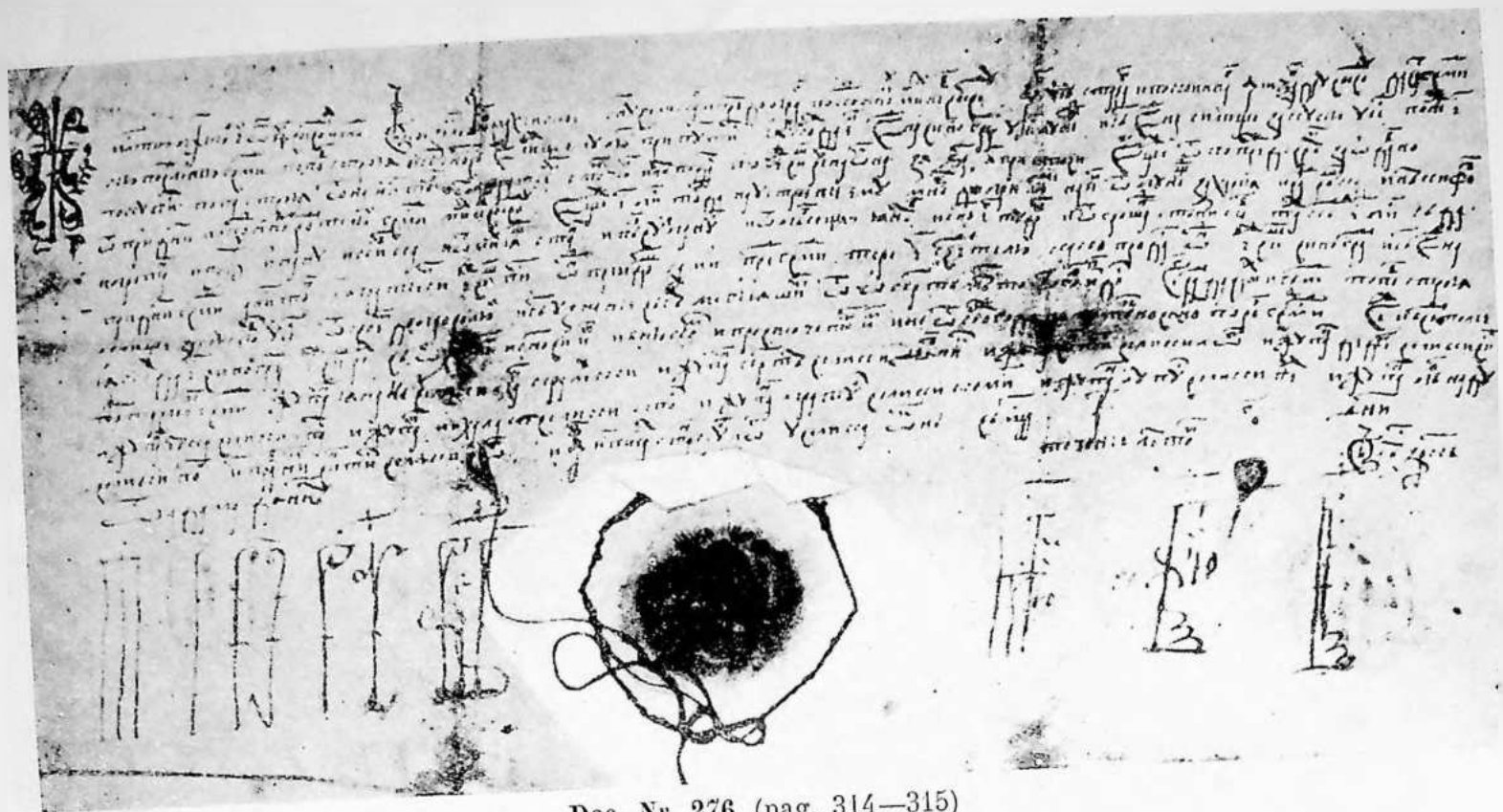
Handwritten text in a medieval script, likely Latin or a related language. The text is dense and covers most of the upper half of the page. It begins with a large, ornate initial letter 'M'.

559

Doc. Nr. 276 (pag. 314—315)

Doc. Nr. 279 (pag. 316—317)

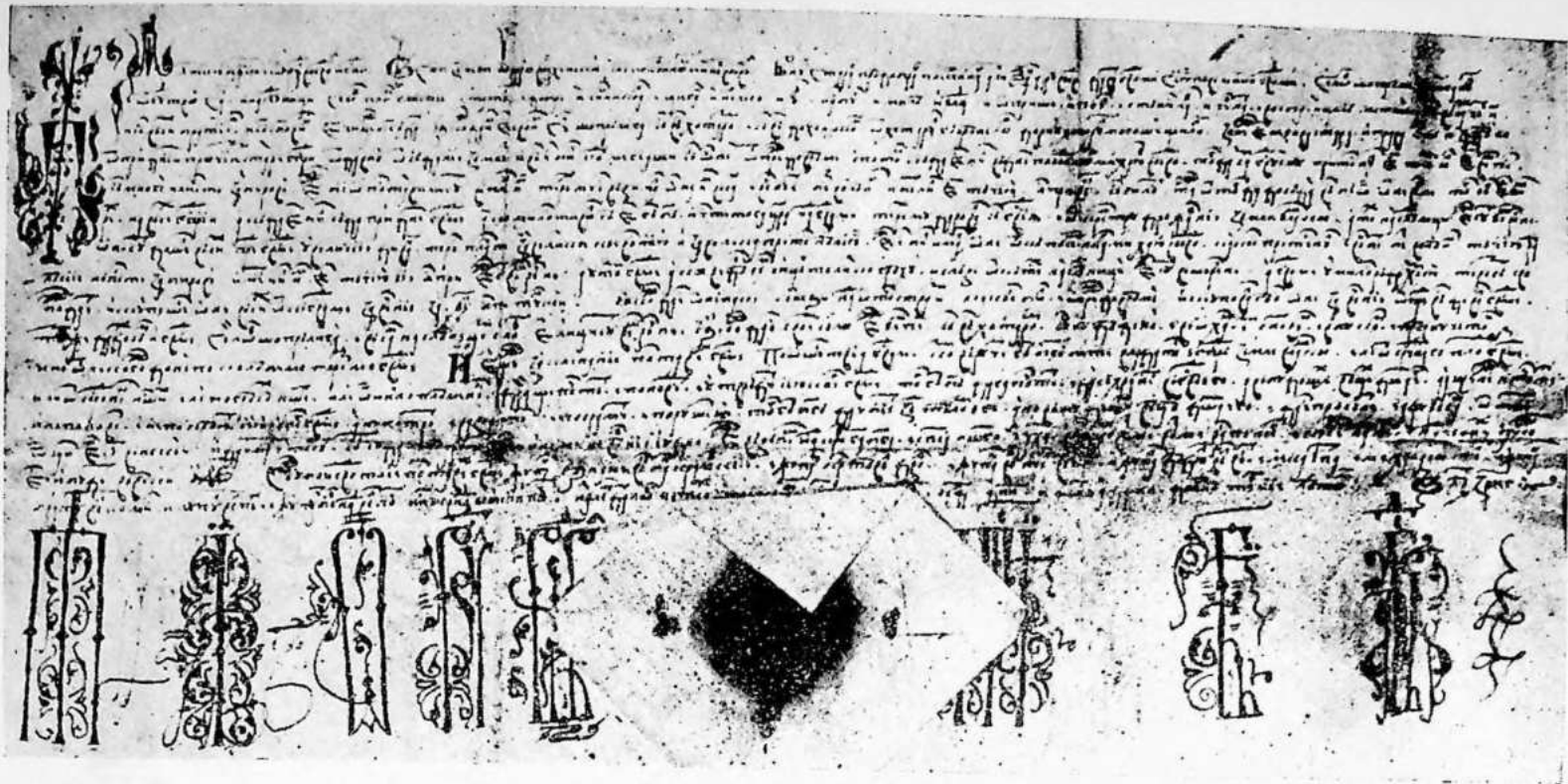

Handwritten header text at the top of the page, possibly a date or reference number.

Main body of handwritten text in a cursive script, likely a historical document or letter.

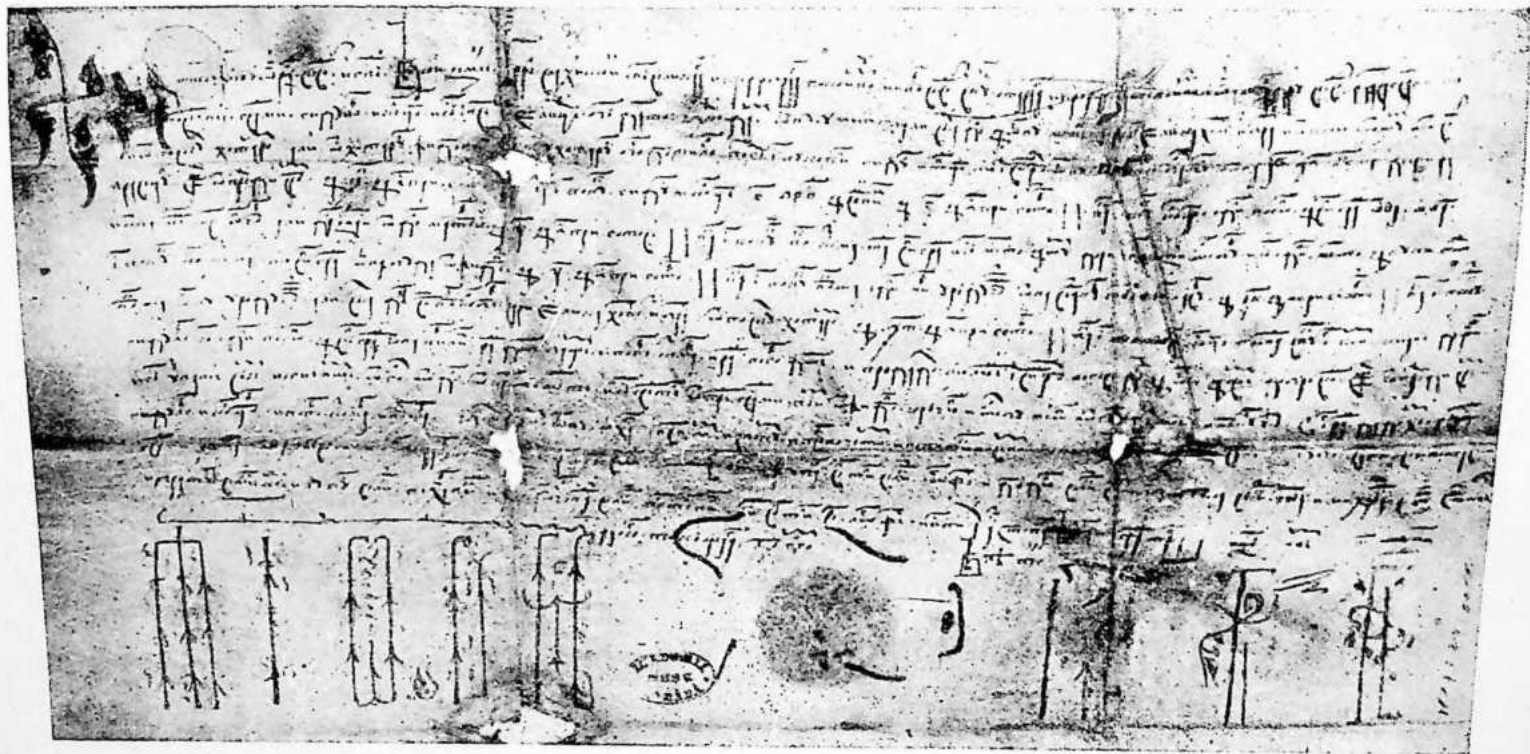
Large, stylized handwritten signature or seal at the bottom of the page, featuring intricate flourishes.

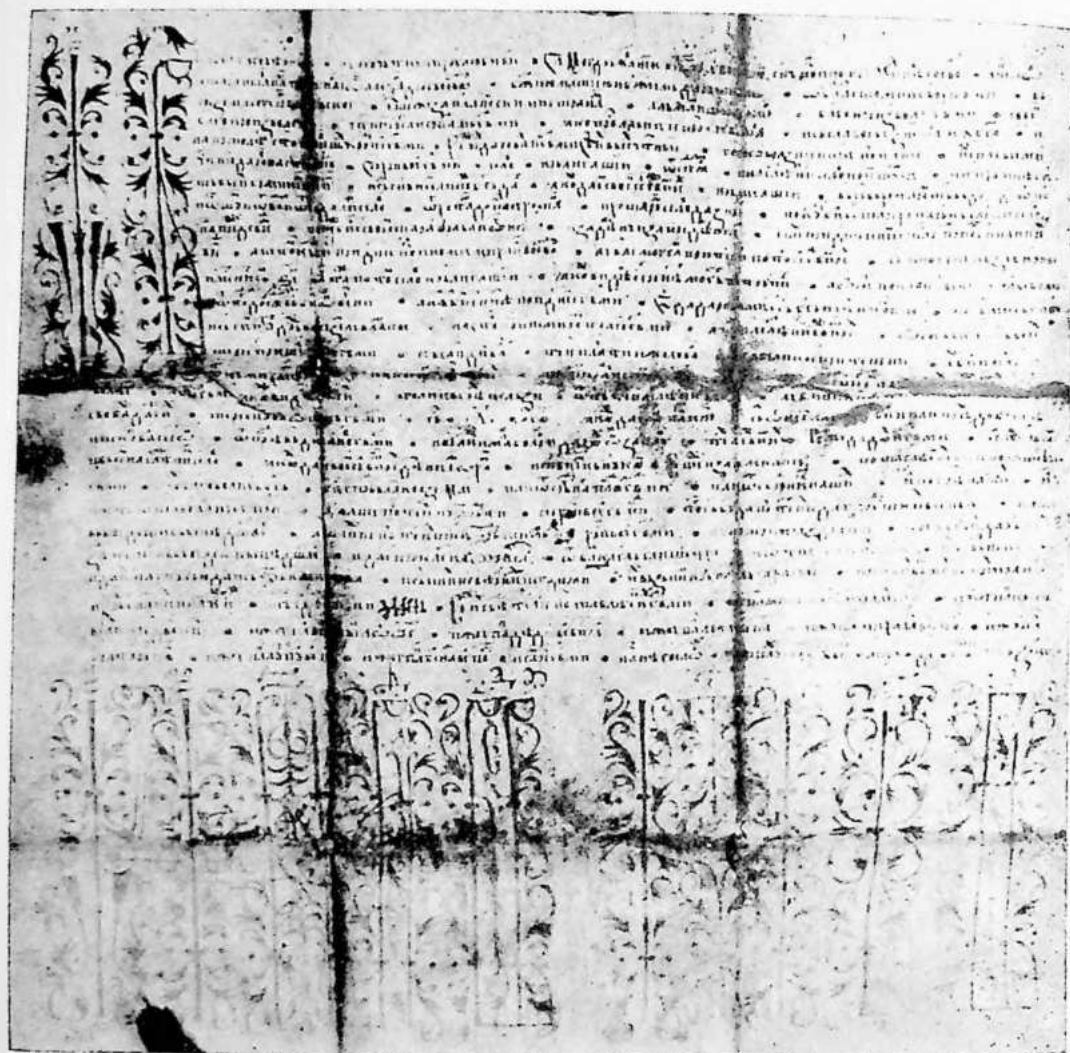

Doc. Nr. 295 (pag. 332—333)

This page contains a manuscript with musical notation and Latin text. The text is written in a Gothic script and is organized into several staves. The first staff begins with a large, decorated initial 'V'. The text continues across multiple lines, with some lines starting with smaller initials. At the bottom of the page, there are several large, highly decorated initials, likely marking the beginning of new sections or chapters. The manuscript shows signs of age, including some staining and wear.

The text is written in Latin and appears to be a liturgical or scholarly work. The large initial 'V' at the top left is particularly prominent. The bottom of the page features several large, ornate initials, possibly 'V', 'M', and 'L', which are highly decorated with flourishes and patterns.

571

[Faint, mostly illegible handwritten text in a historical script, possibly Cyrillic or a similar Slavic alphabet, covering the majority of the page.]

[A series of vertical lines and symbols, possibly a decorative element or a specific type of shorthand.]

[A few more symbols and lines, similar to the ones on the left, located in the lower right area.]

Doc. Nr. 308 (pag. 346—347)

The image shows a page from a medieval manuscript, likely a liturgical book. It features several staves of musical notation written in black ink on red four-line staves. The text is written in a dense Gothic script, characteristic of the 13th or 14th century. There are several large, ornate initials at the beginning of sections, decorated with intricate penwork and floral motifs. A prominent dark, circular stain is visible in the lower center of the page, partially obscuring the text and notation. The overall appearance is that of an aged, well-used historical document.

Doc. Nr. 310 (pag. 348—351)

214

Handwritten header text in a cursive script, possibly a title or reference.

Main body of handwritten text in a cursive script, consisting of several lines of dense writing.

Large, stylized decorative elements at the bottom of the page, including calligraphic flourishes and a circular motif.

Cum in diebus illis... *[Faint Latin text, likely a liturgical or legal document]*

575

Doc. Nr. 312 (pag. 352—354)

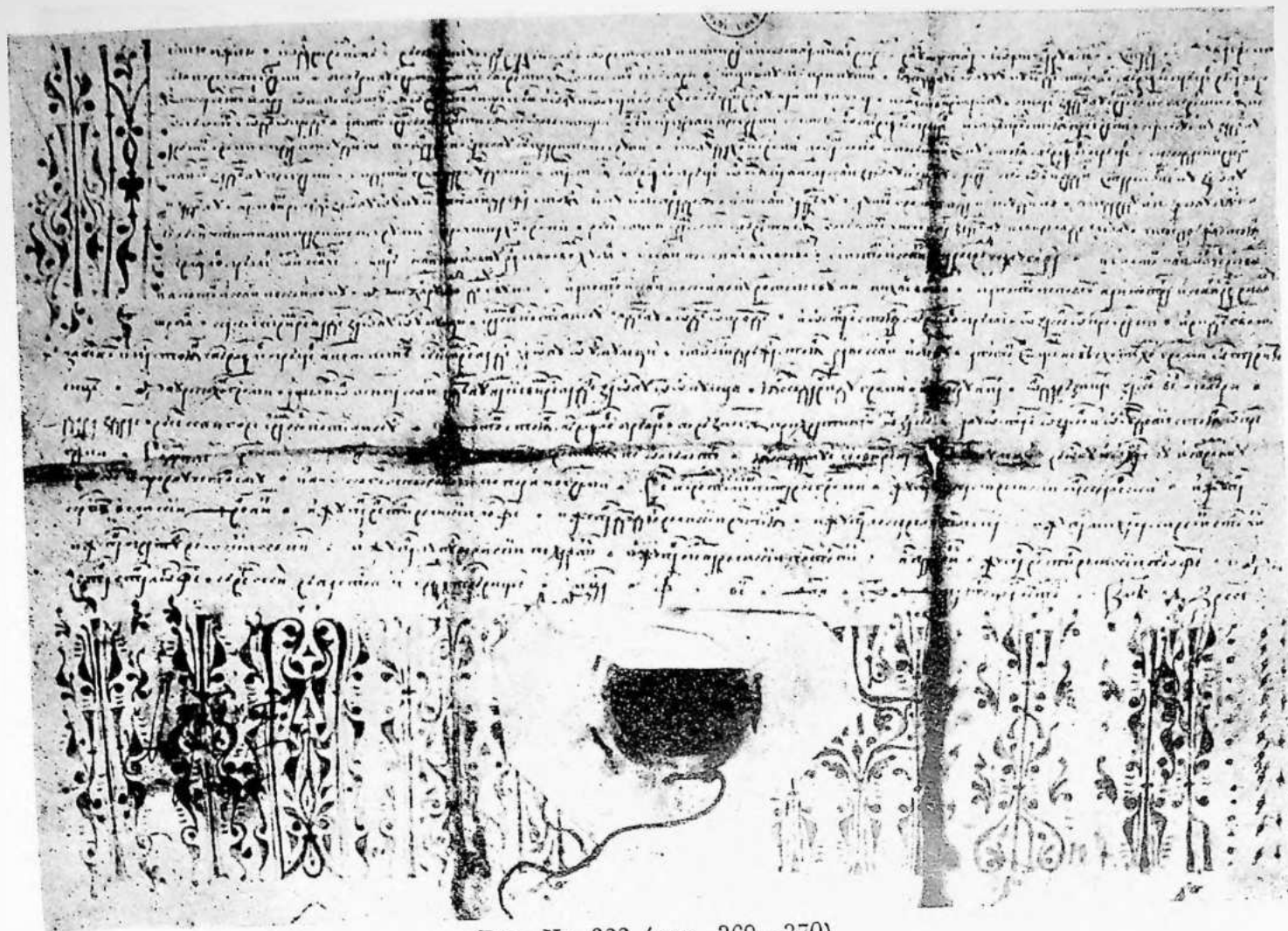

[The text in this block is extremely faint and illegible due to the quality of the scan and the age of the document. It appears to be a dense block of Latin or a similar medieval script.]

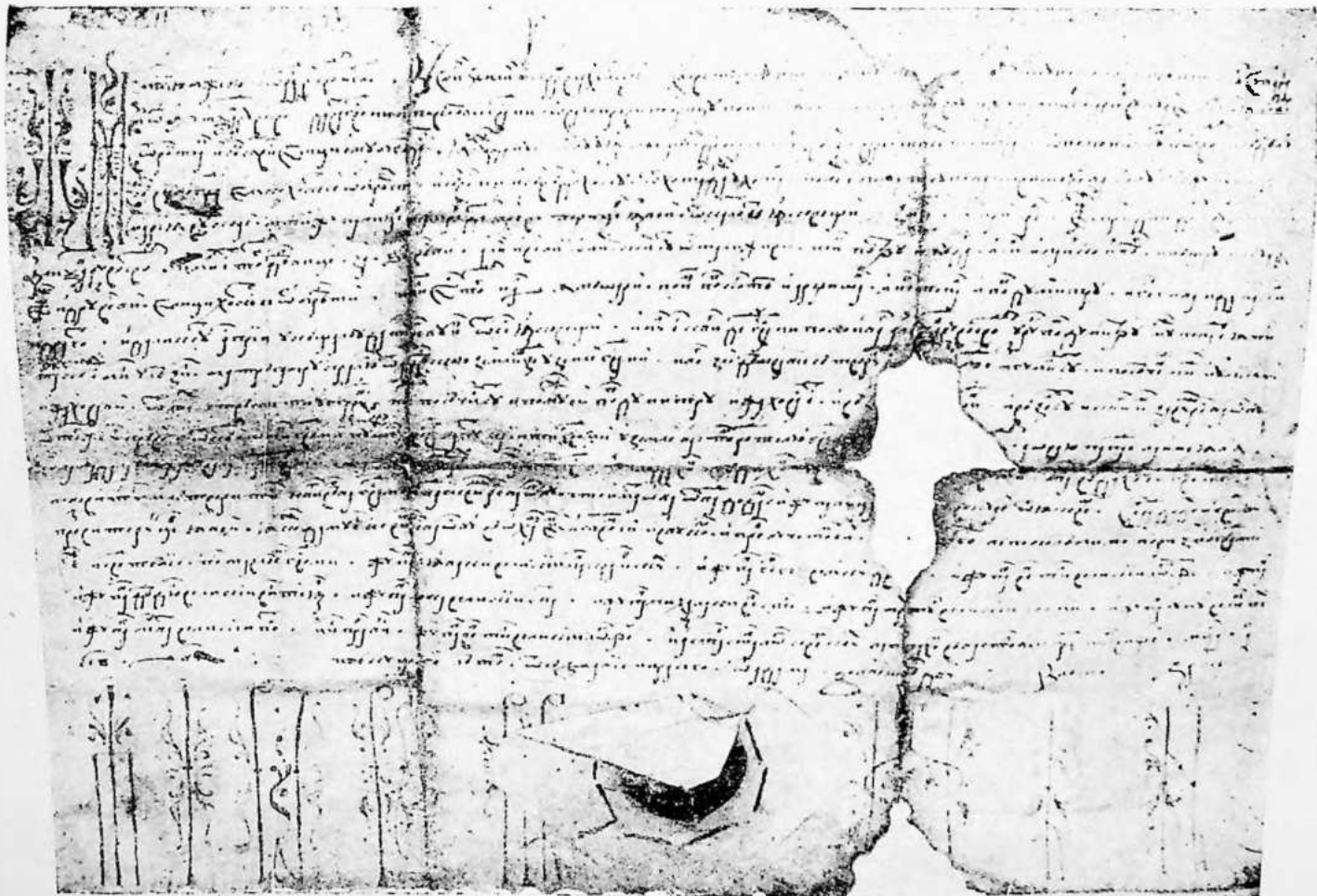

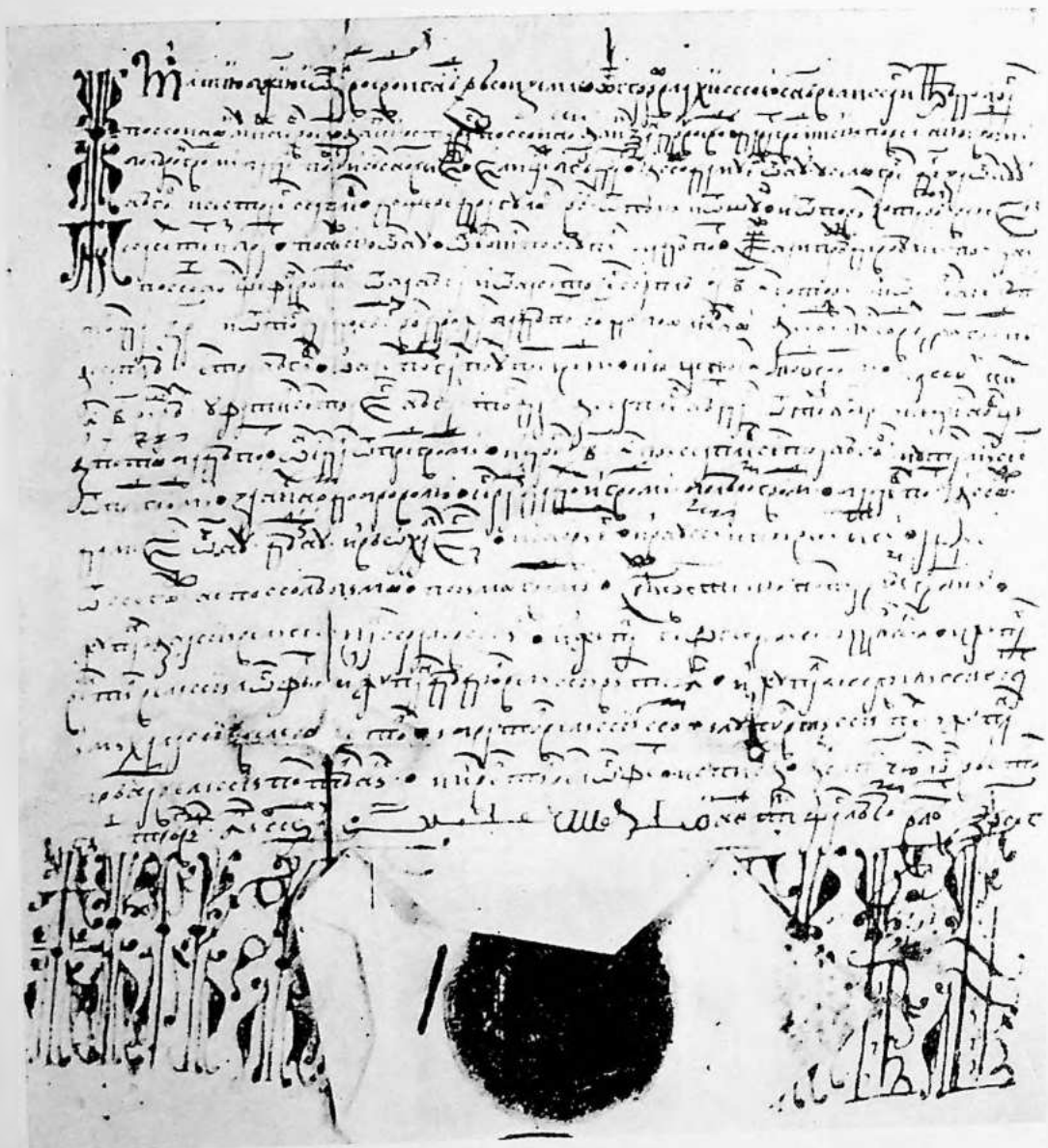
Handwritten text in a medieval script, likely Latin, covering the upper portion of the page. The text is dense and appears to be a formal document or legal record. A circular stamp or seal is visible in the upper left corner, partially obscured by dark ink or damage. The text is written in a single column and is heavily obscured by large, dark, irregular stains that cover much of the page's surface.

Quodam tempore... *[Handwritten text in a medieval script, likely Latin or Old Church Slavonic, with some red ink used for initials or headings.]*

[The text continues in several lines, with some words appearing to be in a different script or dialect, possibly Old Church Slavonic.]

[The text concludes with a large, decorative initial 'Q' and some final lines of text.]

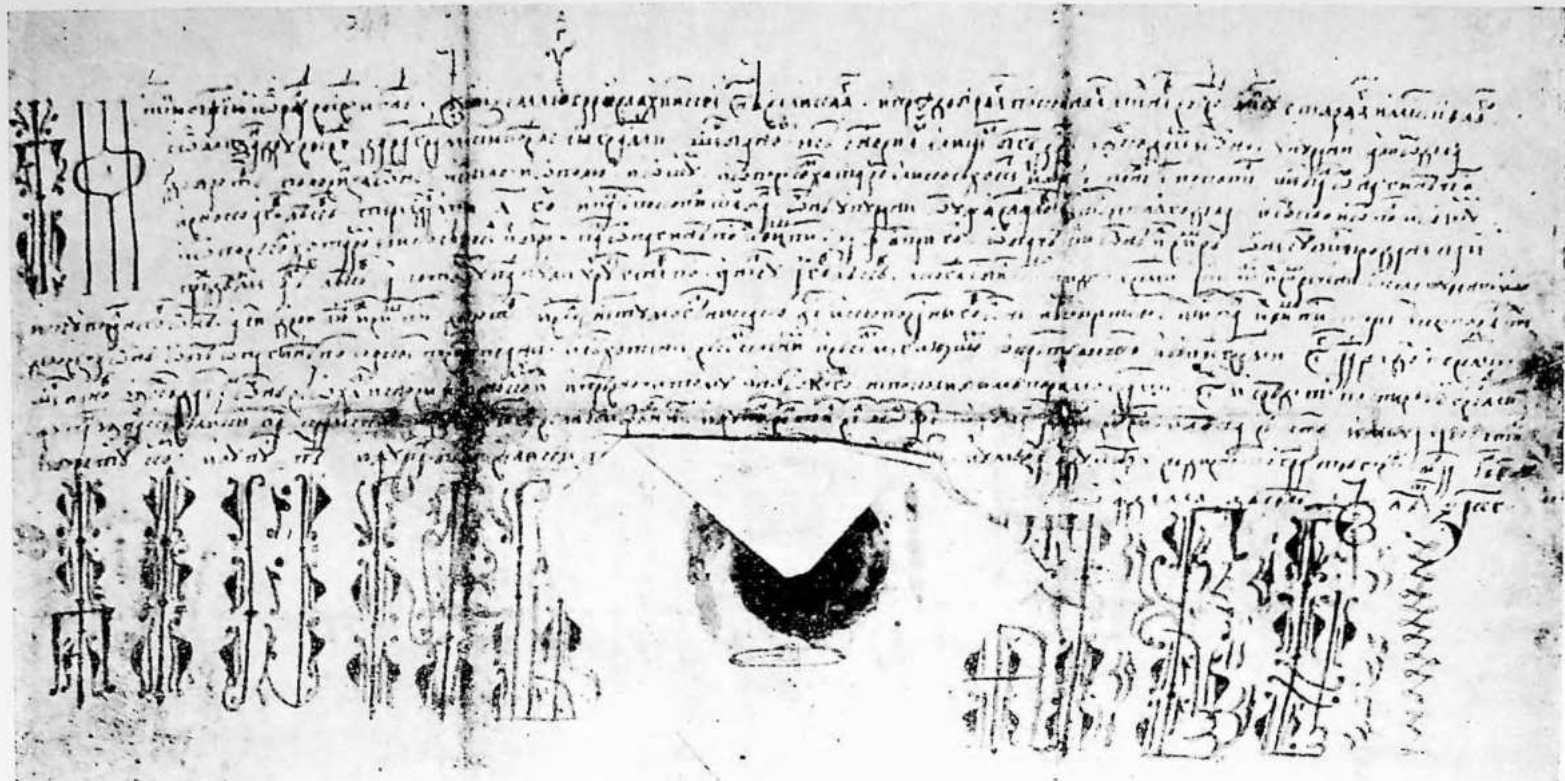
[Faint, mostly illegible text in a historical script, possibly Latin or a Romance language, covering the majority of the page.]

[Large, stylized initial letter 'A' in the top left corner.]

[Handwritten signatures and names at the bottom of the page:]

- [Large signature:]* **Fr. de B. B.**
- [Signature:]* **+ Kyprianus**
- [Signature:]* **Enrico**
- [Signature:]* **Maximilien**
- [Signature:]* **de B.**

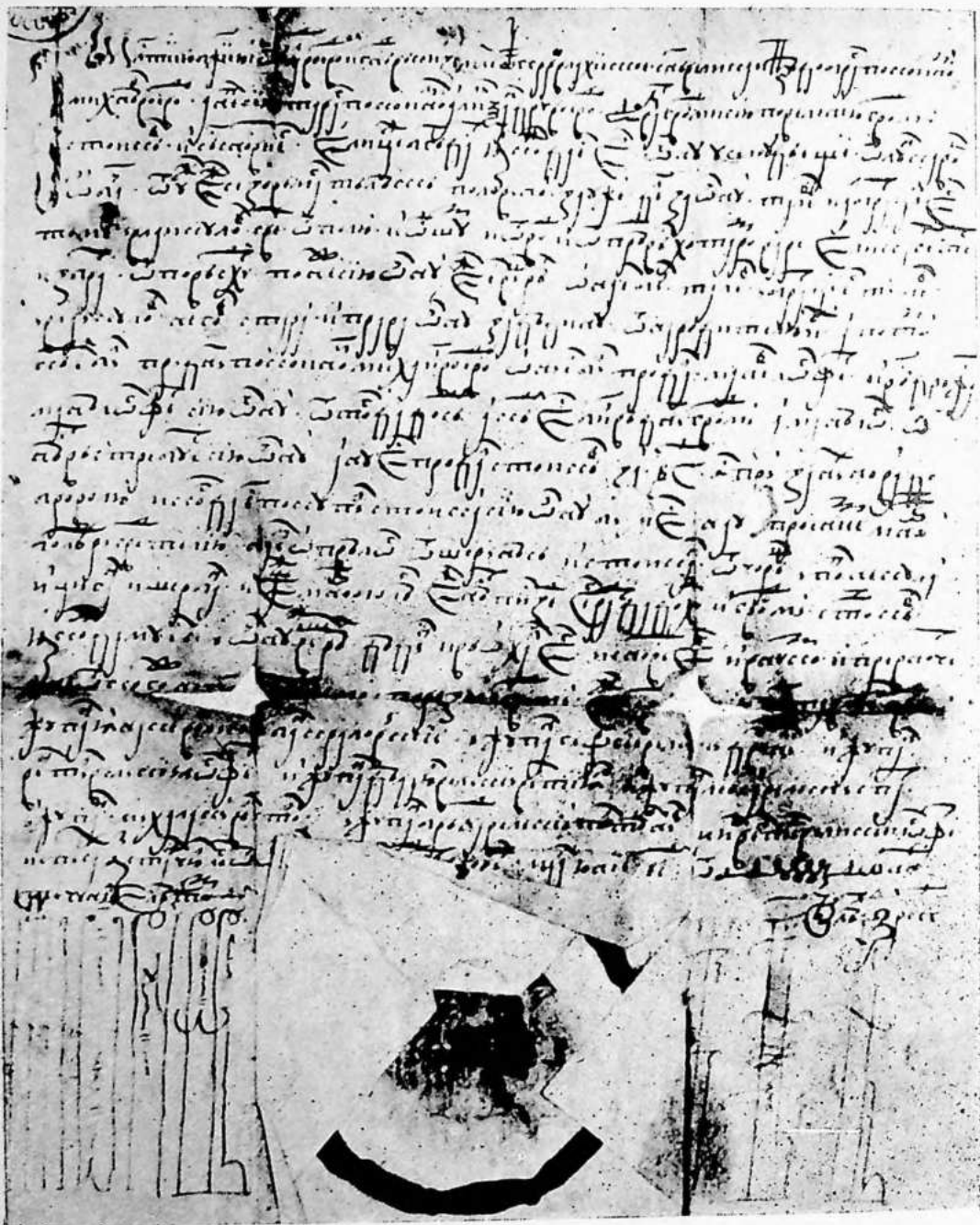

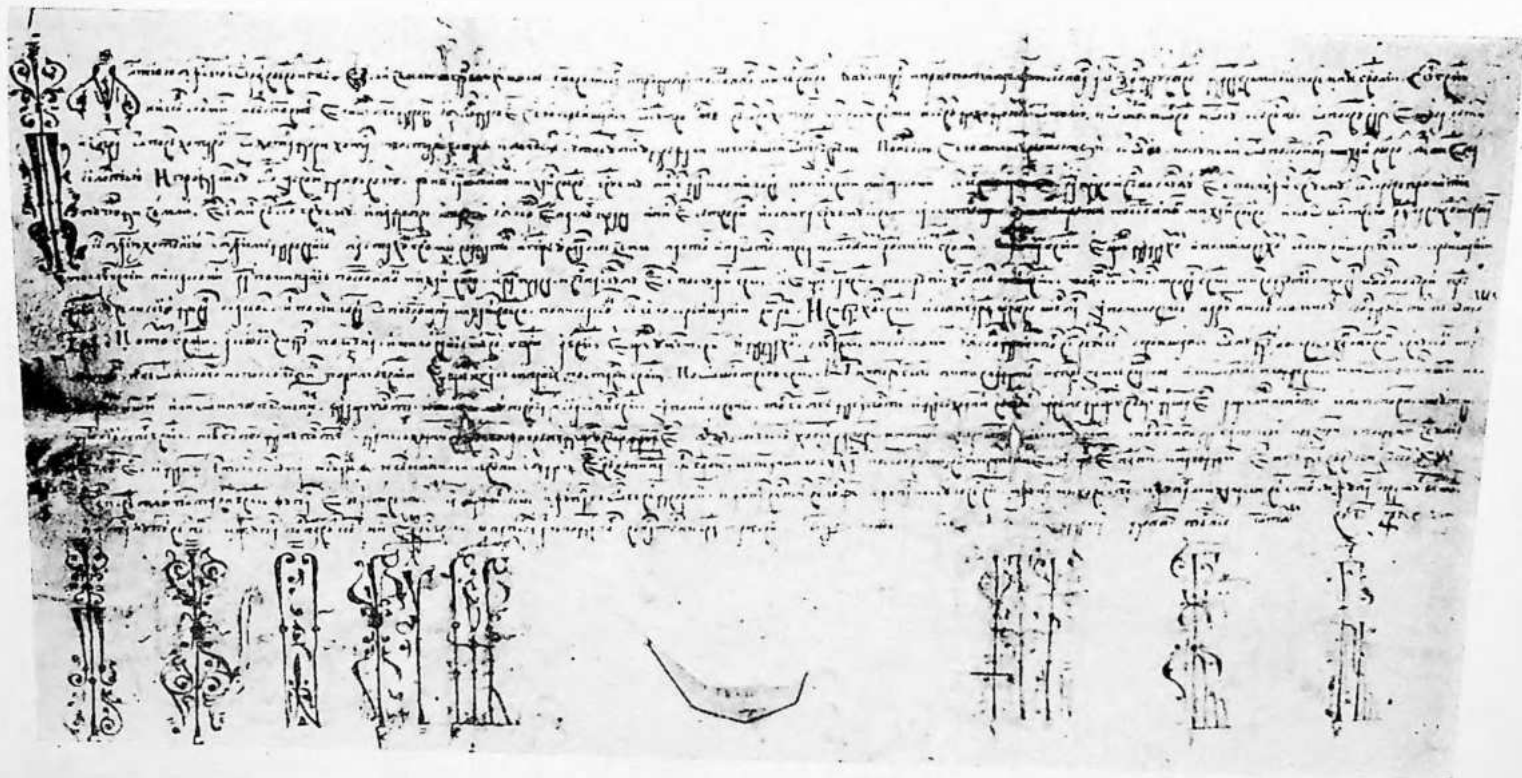
Doc. Nr. 346 (pag. 399—400)

This manuscript page, numbered 590, contains a large decorated initial 'L' on the left side. The text is written in a Gothic script, likely a medieval Latin or Germanic language. The page is divided into several sections by musical notation. At the bottom, there are several staves of musical notation, including a large decorated initial 'L' and a circular seal or stamp in the center. The seal is dark and appears to contain a figure or emblem, though the details are obscured by the ink and the age of the document.

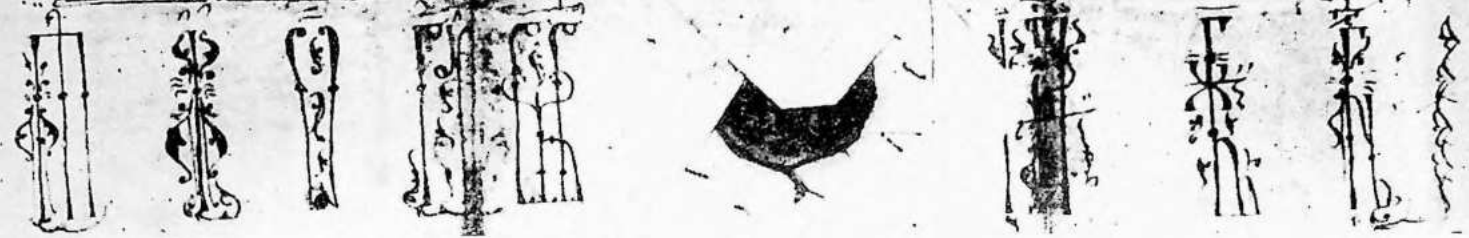

Doc. Nr. 355 (pag. 410)

Handwritten text in a medieval script, likely Latin or Church Slavonic, arranged in two columns. The text is dense and includes several large, ornate initials. A large, dark, irregular stain is present in the center of the page, partially obscuring the text.

596

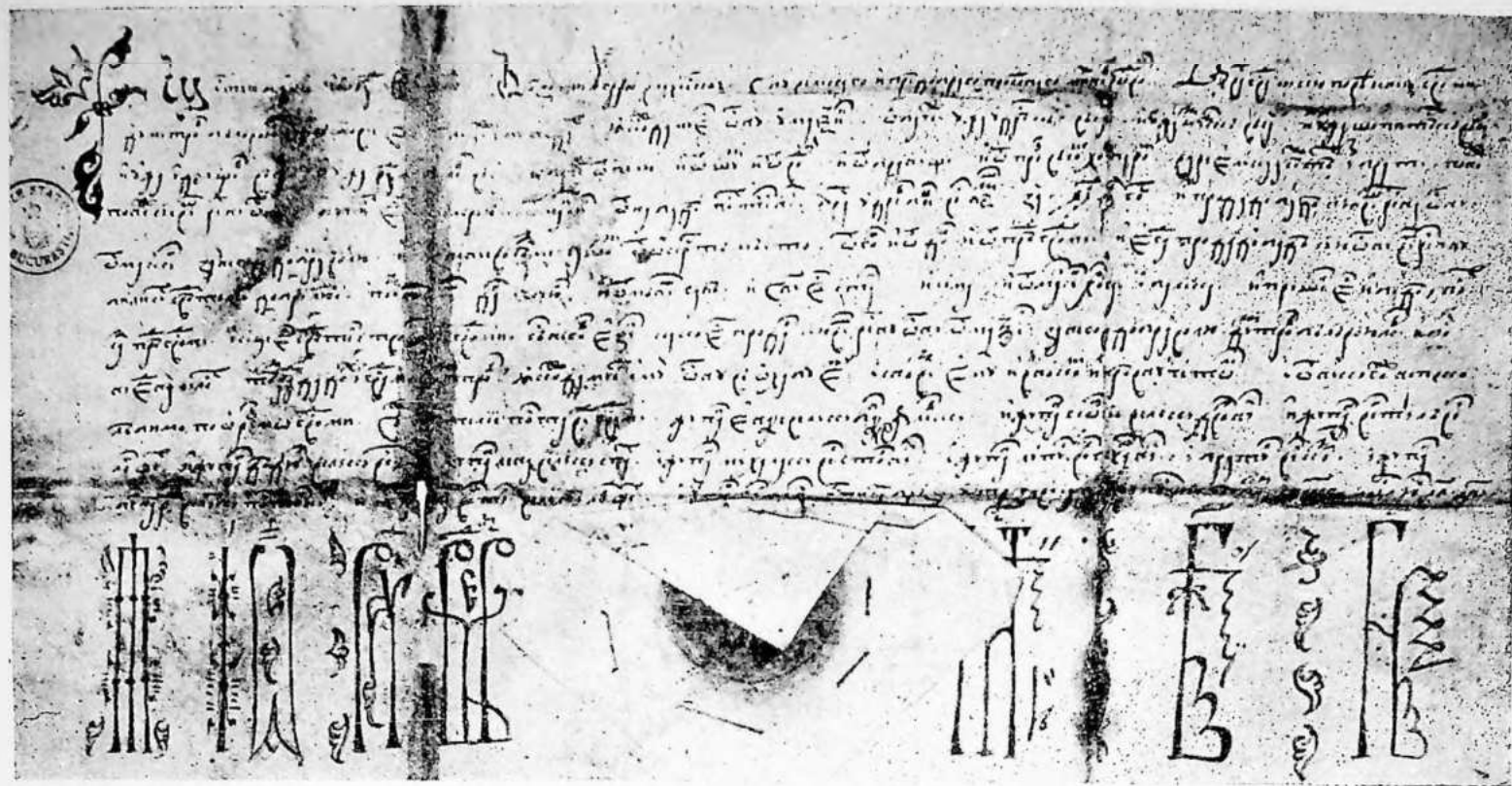

Doc. Nr. 366 (pag. 410—412)

597

A page of handwritten musical notation, likely a manuscript. The top portion features several staves of music with a treble clef on the left. The notation includes various rhythmic values and melodic lines. Below the staves, there are several lines of tablature, consisting of vertical lines representing strings and numbers indicating fret positions. The handwriting is in an older style, possibly from the 16th or 17th century. There is a small circular stamp or mark at the top center of the page.

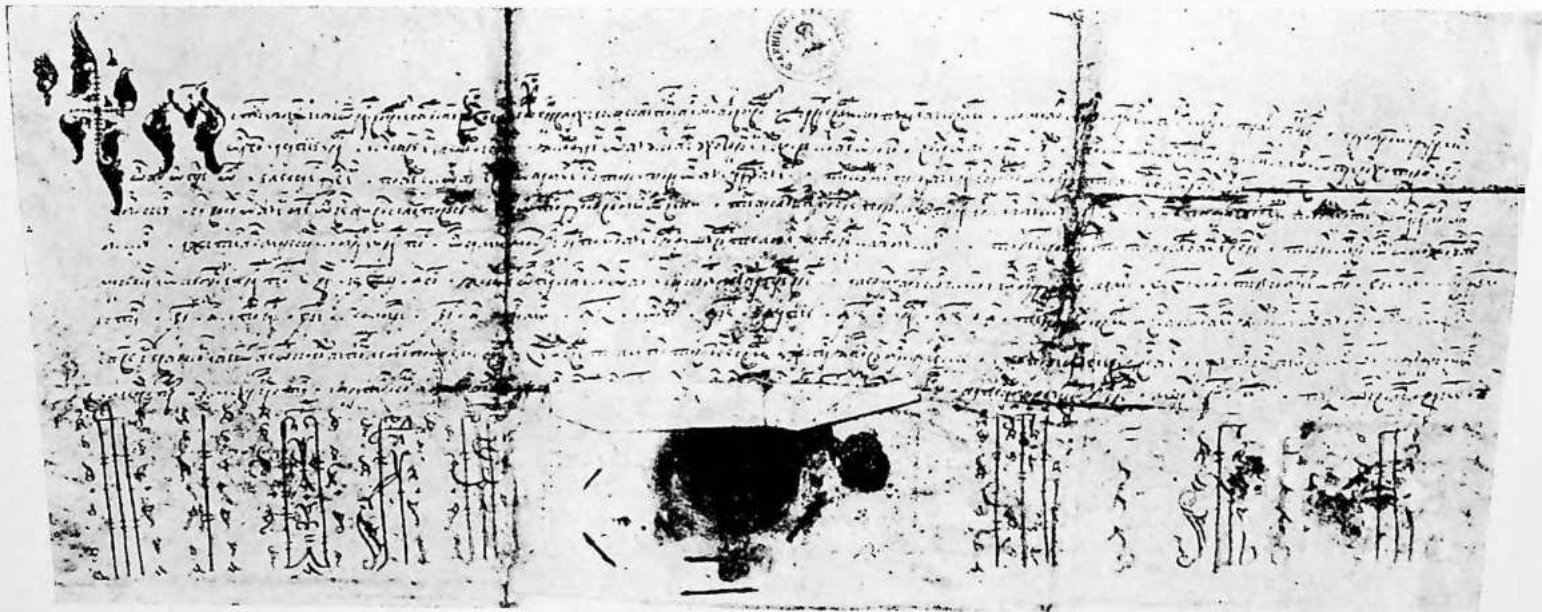
Doc. Nr. 357 (pag. 412—413)

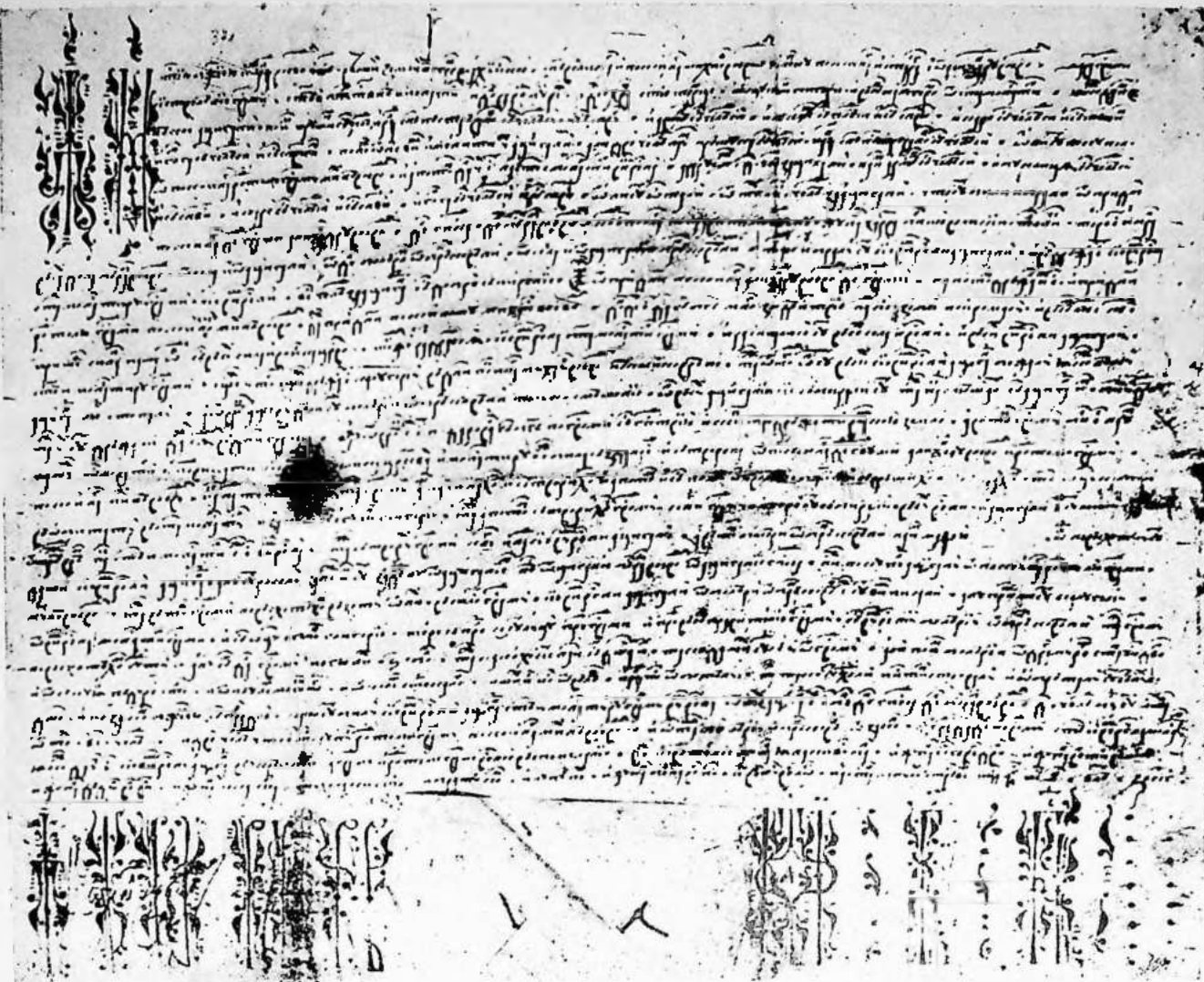

In nomine domini Amen. *[The following text is extremely faint and largely illegible due to the poor condition of the manuscript. It appears to be a liturgical or musical text.]*

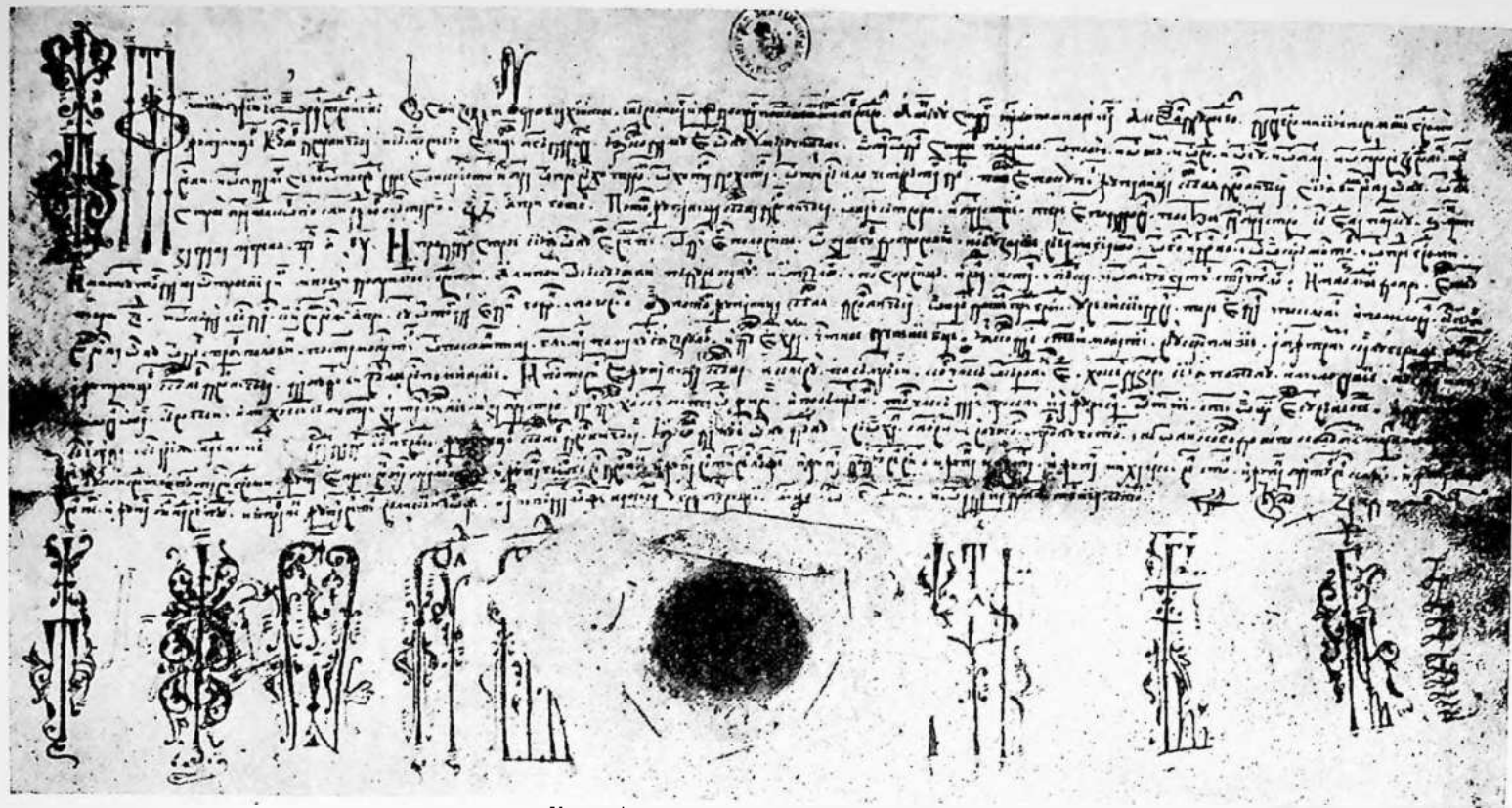

Handwritten text in a historical script, possibly Cyrillic, covering the upper portion of the document.

Doc. Nr. 369 (pag. 429—430)

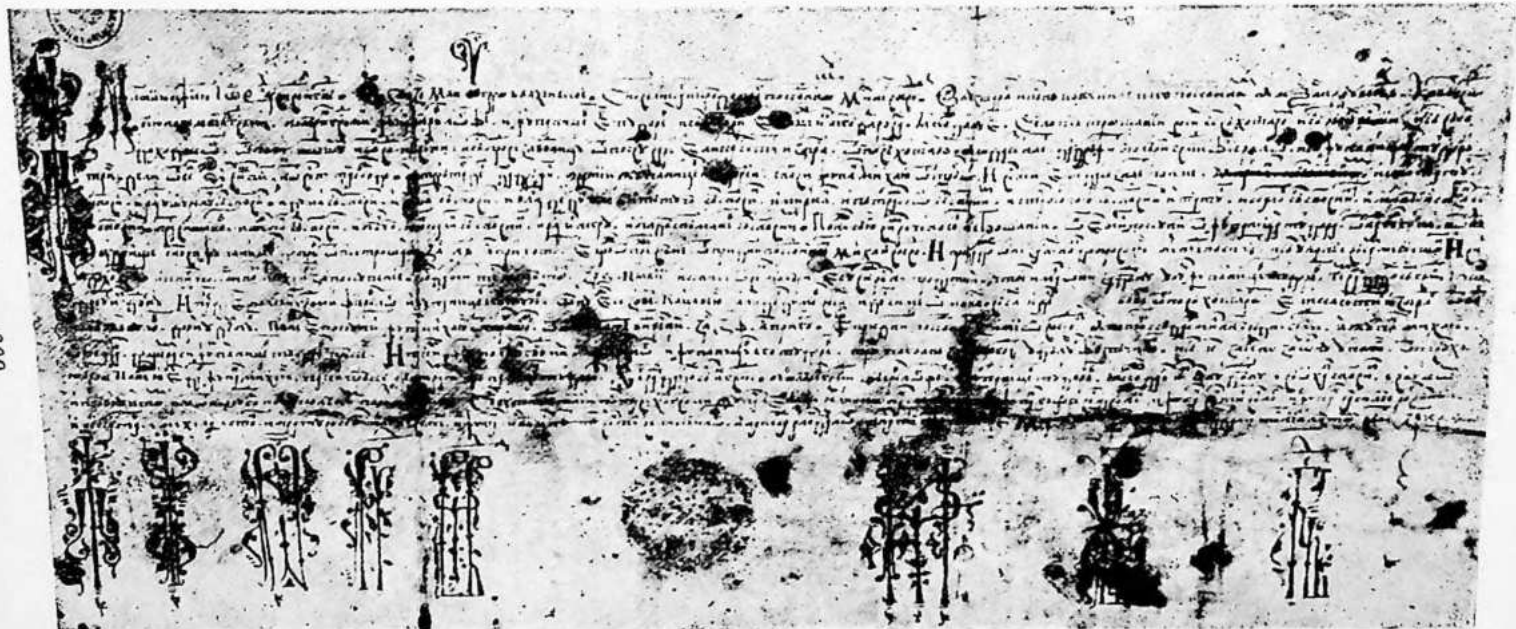
The image shows a page of handwritten musical notation, likely a manuscript. The notation is written in a cursive script, possibly a form of mensural notation. It consists of several staves of music, with some staves containing multiple lines of notes. The paper shows signs of age, including a large dark circular stain in the lower center and some smaller spots. The notation is dense and fills most of the page.

This image shows a page from a medieval manuscript, likely a liturgical book. The page is filled with text written in a dense Gothic script. At the top left, there is a large, ornate initial letter, possibly 'M', which is decorated with intricate flourishes. The text is arranged in several lines, with some words appearing to be in a different script or language, possibly Latin or a vernacular tongue. Below the text, there are several staves of musical notation. The notation consists of square or rectangular notes placed on a four-line staff. The notes are connected by lines, and there are various symbols and markings throughout the musical notation, including what appears to be a large, stylized 'V' or similar symbol. The overall appearance is that of a well-preserved but aged manuscript page.

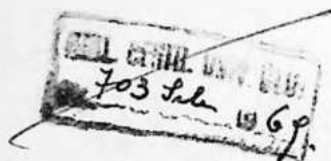
This manuscript page features a large, ornate initial 'C' at the top left, decorated with intricate floral and foliate patterns. The main body of the page is filled with dense, handwritten text in a Gothic script, arranged in approximately 20 horizontal lines. Below the text, there are several staves of musical notation, including a large decorated initial 'C' on the left and a large decorated initial 'B' on the right. The page shows signs of age, with some staining and a dark ink blot in the center.

This manuscript page features a large, ornate initial 'M' at the top left, marking the beginning of a text block. The text is written in a dense, cursive Gothic script, with frequent use of abbreviations and ligatures. A circular stamp is visible in the upper right quadrant. The lower portion of the page contains musical notation on staves, including a large decorated initial 'F' on the left and a smaller one on the right. The page shows signs of age, with some ink bleed-through and a dark smudge at the bottom center.

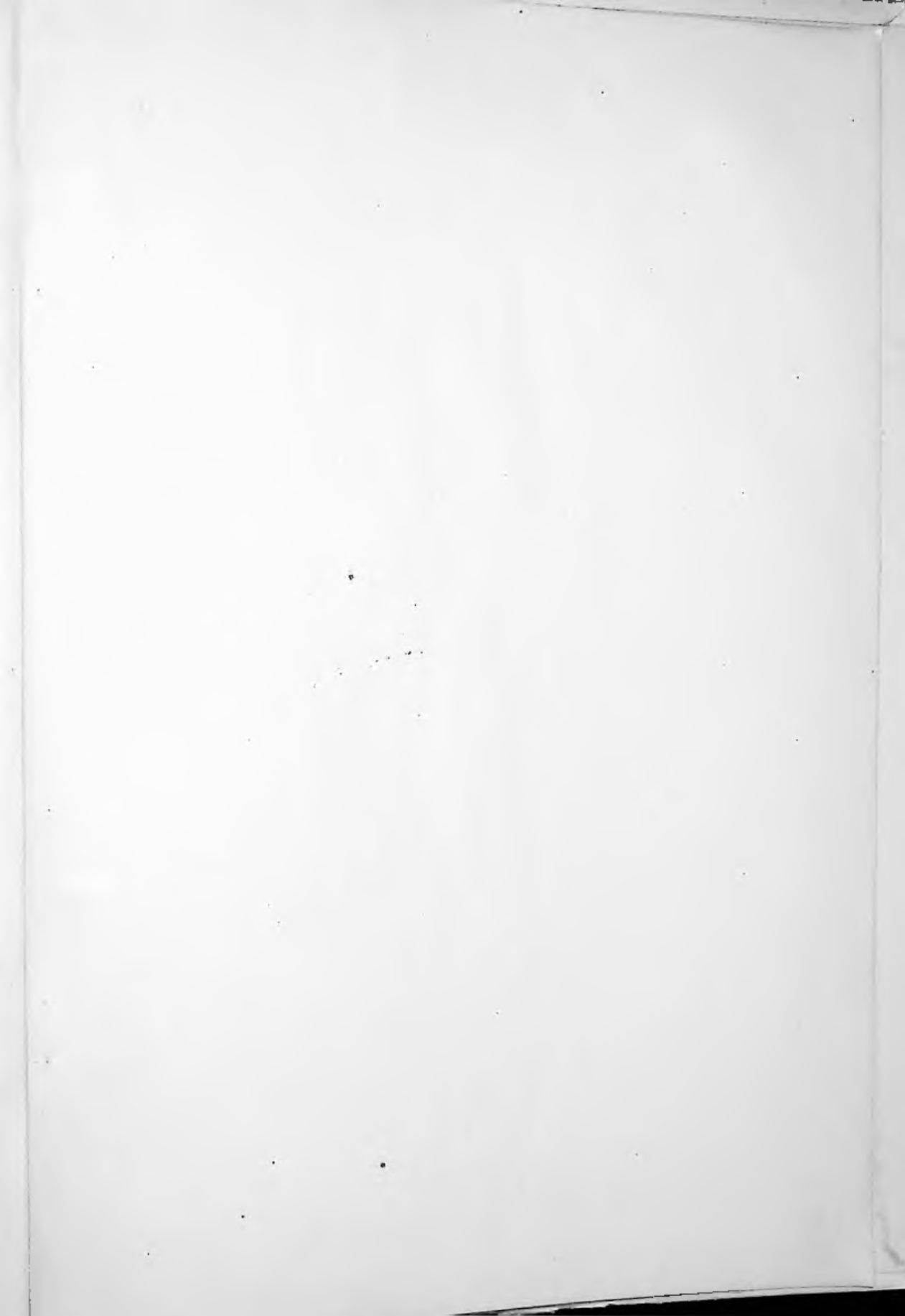

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY
540 EAST 57TH STREET
CHICAGO, ILL. 60637

Dat la culca: 8.III.1951. Bun de tipar: 19.VI.1951.
Coli de editură: 40,25. Coli de tipar: 42,75. Tiraaj 2000.
Format: 70x100/16. Clasificarea zecimală 9(498) (001-12).

Întreprinderea Poligrafică Nr. 14 B.

20.